

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVA ASHWOOD

Santa, I've been
naughty...

*Naugrapped
by
Them*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ONLAR TARAFINDAN AÇILMIŞ

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

CONTENTS

1. [Sadie](#)
2. [Sadie](#)
3. [Sadie](#)
4. [Cade](#)
5. [Cade](#)
6. [Sadie](#)
7. [Sadie](#)
8. [Sadie](#)
9. [Sadie](#)
10. [Sadie](#)
11. [Dex](#)
12. [Sadie](#)
13. [Noah](#)
14. [Sadie](#)
15. [Cade](#)
16. [Sadie](#)
17. [Sadie](#)
18. [Sadie](#)
19. [Sadie](#)
20. [Sadie](#)
21. [Sadie](#)
22. [Sadie](#)
23. [Sadie](#)
24. [Dex](#)
25. [Dex](#)
26. [Sadie](#)
27. [Sadie](#)
28. [Sadie](#)
29. [Sadie](#)
30. [Sadie](#)
31. [Noah](#)
32. [Cade](#)
33. [Sadie](#)
34. [Sadie](#)
35. [Sadie](#)
36. [Sadie](#)
37. [Dex](#)
38. [Noah](#)
39. [Sadie](#)
40. [Sadie](#)
41. [Cade](#)
42. [Sadie](#)
43. [Sadie](#)
44. [Sadie](#)
45. [Dex](#)
46. [Sadie](#)

47. [Sadie](#)
48. [Dex](#)
49. [Noah](#)
50. [Sadie](#)
51. [Sadie](#)
52. [Sadie](#)
53. [Sadie](#)

[Sonsöz](#)

[Eva Ashwood tarafından yazılan kitaplar](#)

Ökseotunun altında öpülmeyi hayal eden Noel Baba'nın yaramazlar listesindeki tüm edepsiz kızlar için... sonra Noel ışıklarıyla bağlanmış ve üç adam tarafından raylara oturtulmuş.

S AD IE

Telefonum çaldığında elimde üç kazak vardı ve telefonumu elime almadan önce hepsini bavuluma attım. Ne paketleyeceğim konusunda kararsızlık yaşayacak vaktim yok. Zaten geç kalıyorum ve yeni işverenim üzerinde bırakacağım izlenim uzun vadede pek önemli olmayacak.

"Selam anne," diyorum cevap vermek için elimi kaydırırken, bavula birkaç sütyen ve külot ekliyorum, sonra da banyo malzemeleri çantamı.

"Sadie!" Sesinde kahkaha var ve arka plandaki sesleri duyabiliyorum. "Nasılsın, tatlım?"

"Güzel. Kapıdan çıkıyorum. Sen nasılsın?"

"Oh, muhteşem. Vincent'ın bazı arkadaşlarının düzenlediği bir tatil partisindeyiz ve az önce bana harika bir hediye ile sürpriz yaptı!"

Bir şey unutmadığımdan emin olmak için yatak odamın etrafına bakarken, aslında bu konuda bir fikir belirtmek zorunda kalmadan duyduğumu bildirmek için onaylamayan bir ses çıkarıyorum. Neyse ki, annem her zaman yaptığımız sohbetlerin çoğunu tek başına yürütme becerisine sahip olmuştur ve bir an için şu anki erkeğinin ne kadar harika olduğunu anlatırken tam olarak dikkatli olmadığımı fark etmiyor gibi görünüyor.

Odamdan ihtiyacım olan her şeyi aldığımı emin olduktan sonra telefonu kulağımla omzum arasına sıkıştırıp valizimi alıyorum.

"Aldırmazsın, değil mi?" Kulaklıklarımı şarjda bıraktığım oturma odama doğru ilerlerken annem tekrar dikkatimi çekiyor.

"Pardon, neye dikkat edeyim?" Kulaklıkları çıkararak soruyorum. Önümüzdeki birkaç gün boyunca yeni patronumla gereğinden fazla sosyalleşmek isteyeceğimden şüpheliyim ama bunlar ve bir iki tane ateşli sesli kitap yanımda olduğu sürece akşamları idare edebilirim.

"Vincent beni Bali'ye götürüyor! Ne kadar romantik değil mi?"

"Fevkalade romantik," diye mırıldanıyorum, son birkaç eşyayı da bavuluma yerleştirirken.

"Oh, güzel. Birlikte geçirmemiz gerektiğini biliyorum ama ona benim için mutlu olacağını *söyledim*." Göz kırpyorum. "Tabii ki senin için mutluyum."

Ama belli ki konuşmanın bir kısmını kaçırmışım. Tam ona birlikte ne yapacağımızı soracaktım ki, telefonun arka planındaki tatil müziğinin tanıdık sesi her şeyin yerine oturmasını sağladı.

"Doğru. Noel." Şaşırmamış olmama rağmen iç çektim. "Seni Noel'de Bali'ye götürecek." "Evet! O bir bekçi, değil mi?"

Gözlerimi deviriyorum ve dilimi ısııyorum, beni ekmesine biraz bile şaşırmıyorum. Hayatımın büyük bir kısmı böyle geçti. Babam ben küçükken beni terk etti ve annem o zamandan beri bir "bakıcı" bulamadı.

Her ne kadar çıktığı her yeni erkeğin doğru kişi olabileceğine kendini bir şekilde ikna etmeyi başarsa da.

"Tatil boyunca yanında olamayacağım için üzgünüm," diye devam ediyor. "Ama sen iyi olacaksın, değil mi aşkım?"

"Elbette," diyorum iç çekerek. Yirmi sekiz yaşındayım ve en az bunun yarısı kadar bir süredir kendi başımın çaresine bakıyorum. "Gerçekten gitmem gerek anne. John'un tesisi sattığını hatırlıyorsun, değil mi?"

Hatırlamadığını belli eden belli belirsiz bir ses çıkarıyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Neyse boş ver. Umarım Bali'de iyi vakit geçirirsiniz."

"Oh, eminim yapacağız! Vincent bana bu güzel şeylerden bahsetti..."

Ben kapıdan çıkarken birkaç dakika daha yolculuk hakkında konuşmaya devam ediyor ve bavulumu Subaru'mun arkasına yerleştirip dağlardan gelen kar parıltısından korunmak için güneş gözlüklerimi taktığımda, yolculuğuyla ilgili tüm ayrıntıları öğrenmiş oluyorum. Ve bana Noel'de onsuz ne yapacağıma dair hiçbir şey sormadı.

Arabamın direksiyonuna geçtiğimde görüşmeyi sonlandırıyoruz ve kaldırımdan uzaklaşırken en iyi arkadaşım Luna'yı arıyorum.

"Selam kızım!" diye cıvıldıyor sıcak bir sesle, ikinci çalışta cevap veriyor. "N'aber?"

"Fazla değil." Denver'ın karlı sokaklarında ilerlerken hafif bir kahkaha atıyorum. "Az önce annemle telefonda konuştum ve görünüşe göre tatil için yeni bir adamla kaçıyor."

"Bu berbat bir şey," diye inliyor Luna. "Neden bunu sana her yıl yapıyor?"

"Bilmiyorum." Omuz silkiyorum. "Ama en azından artık beni şaşırtmıyor. Hiç umutlanmadım bile, biliyor musun?"

"Yine de berbat." Dilini dişlerinin üzerine tıkırdatıyor ve sonra sesi parlıyor. "Hey, Noel için ailemle birlikte Büyük Beyaz'a gidiyorum. Pasaportun güncel mi? Seni ağırlamak isteriz. Belki sonunda seni bir snowboard'a bindirebilirim!"

Sırıtarak gözlerimi deviriyorum. "Hiç şansın yok. Snowboard ve ben asla bir araya gelemeyiz."

Üniversitede karanlık tarafa geçtiğinden beri bu snowboard'a karşı kayak tartışmasını yapıyoruz. Ben suçu o zamanlar çıktığı adama atıyorum, o ise bunun çıktıkları iki aydan çıkan tek iyi şey olduğunu iddia ediyor. Ama ben hala Kayak Takımı'ndayım.

"Ah, ama bu senin yılın olabilir," diyor Luna, Denver'dan çıkıp son birkaç yıldır çalıştığım tatil köyü Whispering Pines'a giden uzun, tanıdık yola doğru ilerlerken. "Seni ağırlamayı gerçekten çok isteriz ve sahip olduğum onca uçuş miliyle eminim sana bir son dakika bileti bulabilirim. Xanax'ı bile getiririm."

"Hayır, gerçekten, sorun değil." Uçmaktan korktuğumu bildiği için ilaç getirme teklifine gülümsüyorum. "Şu anda yeni sahibine etrafi gezdirmek için tesise gidiyorum. Her şeyi bir kerede gözden geçirebilmemiz için birkaç günlüğüne oraya gitmemi istiyor ve e-postalarının tonundan bunun yorucu olacağını şimdiden söyleyebilirim."

"Kaçman için bir sebep daha! İşin bitince bize katıl."

Beni göremese de başımı sallıyorum. "Teşekkürler, ama açıkçası döndüğümde muhtemelen kanepemde yatmak isteyeceğim."

"Aww." Sesinde bir somurtma var. "Bu şenlikli değil!"

"Tamamen şenlikli olacak. Güzel bir yemek sipariş edeceğim, sonra da kıvrılıp Noel filmlerini doyaya izleyeceğim. Cidden, iyi olacağım."

"Tamam," diyor, sesi hâlâ isteksiz çıkıyor. "Eğer eminsen."

"Eminim."

"Peki tesisi satın alan yeni adam hakkında bir şey biliyor musun?" diye soruyor.

Konu.

"Ugh." İç çekiyorum. "Çok fazla değil, ama şu ana kadar bildiklerim beni iyimser yapmıyor."

Rocky Dağları'nda yer alan güzel ve rustik eski bir tatil köyü olan Whispering Pines'a arabayla kırk dakika uzaklıkta ve vardığımda beni neyin beklediğinden korkuyorum. Burası benim için çok şey ifade ediyor ve anladığım kadarıyla zengin bir pisliğin burayı yok etmesine yardım etmek için oraya gidiyorum.

Önceki sahibinin yönetici asistanı olmak şimdiye kadar sahip olduğum en iyi işti ve bu uzak pansiyon da şimdiye kadar bulunduğum en güzel ortamdı. En güzel anılarımdan bazıları orada yaşandı ve John'un sağlık sorunları nedeniyle burayı satmak zorunda kalmasına üzülsem de, mülkiyet el değiştirdiği için şimdi başına gelecekler çok utanç verici.

Sesimdeki hayal kırıklığını engelleyemeyerek başımı sallıyorum. "Orada ihtiyacımız olan son şeyin başka bir süslü kayak merkezi olduğunu biliyorsun."

"Vay be. Yani her şey kesinleşti mi? Yeni adam gerçekten de kulübeyi yıkmak mı istiyor?"

"Tüm bu zengin milyarder yatırımcıların yaptığı şey bu, değil mi?" Şaka yapıyorum, her ne kadar içinde mizah olmasa da. "Yani, elde edilecek kâr varken rustik cazibe kimin umurunda?"

Luna alay ediyor. "Yani, o bir pislik."

"Tabii ki o bir pislik!" Kaşlarımı çatıyorum. "John'un sağlık sorununu fırsat bilip dükkânı kaptı. Başka ne diyebilirdin ki?"

Teknik olarak John bunu bir nimet olarak nitelendirdi ama ben şu anda o kadar da hayırsever hissetmiyorum. En azından Whispering Pines'ın kalbini anlamıyor ya da umursamıyor gibi görünen bu yeni adama karşı.

"John nasıl?" Luna soruyor, sesine endişe karışıyor. Şu anda onun benim için ailemden biri gibi olduğunu biliyor. "Oregon'a yerleşti mi?"

Çocukları ve torunları orada ve neden taşınmak istediğini anlıyorum ama dürüst olmak gerekirse onu da en az kulübeyi özlediğim kadar özleyeceğim.

"İyi gidiyor," dedim ona. "Bence Kuzeybatı Pasifik onun için iyi olacak."

Arabayı sürerken birkaç dakika eski patronum hakkında sohbet ediyoruz ve John'un bana nasıl bir şans verdiğini düşünerek duygusallaşmamaya çalışıyorum. Birkaç yıl önce, pozisyon için yeterli deneyimim olmamasına rağmen beni işe almış ve hatta disleksi sorunuma uyum sağlamak için erişilebilirlik teknolojisine yatırım yapmıştı.

"Bu zengin pisliğin her şeyi değiştirmesine gerçekten yardım etmek istediğine emin misin?" Luna soruyor. "Emlak ofisindeki geçici pozisyonunun berbat olduğunu biliyorum ama yönetici becerilerine her zaman ihtiyaç vardır. Sadece... yapmasan olmaz mı?"

"John istedi," dedim.

Geçen sonbaharda tesisi kapatmak zorunda kaldığında aldığım işi gerçekten sevmediğim doğru, ancak John'un iyiliği için yeni sahibine yardım etmeyi kabul etmiş olsam da, tesiste benim için uzun süre bir yer olmayacağını biliyorum. Yeni adam her şeyi değiştirdikten sonra olmaz.

Bir süre sonra telefonu kapatıyoruz, tatillerde görüşmeye devam edeceğimize söz veriyoruz.

Birkaç dakika sonra telefonum çalıyor ama gelen bir arama değil. Onun yerine, şiddetli bir hava durumu uyarısının tanıdık sesini tanıyorum.

"Evet, evet," diye mırıldanıyorum, uyarıyı kapatmak için kaydırırken kıkırdıyorum.

Tahmin edilen fırtınanın dağın bu tarafını ıskalaması bekleniyor, ancak ıskalamasa bile endişelenmezdim. Whispering Pines, daha önce olmasa da her yıl Şükran Günü'nden sonra lastiklerime otomatik olarak zincir takacak kadar uzak bir yer ve hayatım boyunca bu gibi kış koşullarında araba kullandım.

Yılın bu zamanlarında durmaksızın Noel müziği çalan uydu radyosunu açıyorum ve tanıdık manzaranın geçişini izlerken avazım çıktığı kadar şarkı söylüyorum. Güneş parlıyor

Karla kaplı ağaçların her biri elmaslarla yaldızlanmış gibi ve bu manzara beni gülümsetiyor.

"Burası gerçekten çok güzel," diye mırıldanıyorum, bunca yıldan sonra kendi kendime konuşma alışkanlığımdan biraz bile utanmadan. Ben daha küçükken babam gittikten ve annem seri randevulara başladıktan sonra, büyürken tek arkadaşımın kendim olduğu pek çok zaman oldu.

Dağın diğer tarafını vuran fırtınanın kara bulutlarından birkaçı bir süre sonra sıradağların tepesinden bakıyor ve yanlarında bazı sağanak yağışlar getiriyor. Karanlık gökyüzüne aldırmiyorum, çünkü onlar da manzaraya katkıda bulunmak için güzel beyaz pullardan oluşan taze bir ürünle birlikte geliyorlar.

Ana yoldan çıkıp dağın tepesine, tatil köyüne doğru giden dolambaçlı bir yola saptığımda kar biraz daha ağırlaşıyor. Güneş gözlüklerimi başımın üstüne doğru itiyorum ve bir tatil pop şarkısına eşlik ediyorum, sözlerin yarısını yanlış söylerken ve tiz notaları akortsuz söylerken sırtıyorum.

Whispering Pines'in yeni sahibiyle tanışmak için sabırsızlanıyor olmayabilirim, ancak ona etrafi gezdirmek için çağrılmak, çalıştığım emlak ofisinden birkaç gün daha izin almak için bana iyi bir bahane verdi. Disleksimi onlar kadar sıkı çalışmam gerektiği gerçeğini tamamen göz ardı eden- ve işimi yapmak için kullandığım geçici çözümler konusunda her zaman küçümseyici davranan iş arkadaşlarımdan biraz uzaklaşmak beni rahatlatacak. Whispering Pines'ta olduğum sürece onların küçümseyici yorumlarını kesinlikle özlemeyeceğim.

Bunun sevgili pansiyonumu son ziyaretim olabileceği düşüncesi kalbimi biraz acıtıyor. Burayı satın alan zengin pisliğin ne kadar çabuk "iyileştirme" yapmaya karar verdiğine bağlı olarak, önümüzdeki yıl tamamen tanınmaz hale gelebilir ya da tamamen yok olabilir.

"Bu yeni kayak merkezi ne kadar süslü olacak Bay McAllister?" Mırıldanıyorum. "*Bütün kayak merkezlerini* yoksa sadece kar hanenizi doldurmaya yetecek kadar mı?"

Hızla yağın karın içinden gözlerimi kısarak kulübenin tanıdık, neşeyle karşılayan ışıklarını ararken boşuna aradığımı fark ediyorum. *Tabii ki* Kraliyet Dangalaklığı kulübeyi aydınlatmayacak. Dürüst olmak gerekirse, günün o kadar erken bir saati ki, normalde açık olduğu zamanlarda da ışıkları yakmazdık - gerçi şu anda yağın karla birlikte, belki de iyi bir fikir olabilirdi.

Şu andan itibaren güçlendiricileri olan kulübeye girene kadar telefonumun çekmeyeceğini tecrübelerimle bilmeme rağmen kaşlarımı çatarak kararmış telefon ekranıma bakıyorum. Sonra o anki endişemi üzerimden atıyorum. Bu, bu yıl esen ilk fırtına değil ve kesinlikle son da olmayacak.

Nihayet tesise yaklaştığımda biraz yavaşlıyorum, ana kulübenin etrafına yerleştirilmiş özel kulübelerin önünden geçerken sileceklerimi biraz açıyorum. Yoldaki son virajı döndüğümde, aynı anda hem büyük hem de rahat olan rustik, karla kaplı binanın görüntüsüyle karşılaştığımda, sırtımdan kendimi alamıyorum.

Burada olmak, yıllardır yaşadığım her yerden daha çok evimdeymişim gibi hissettiriyor.

"Buna değer," diyorum mutlu bir iç çekişle, daha iyi görebilmek için öne doğru eğilerek. "Kesinlikle buna değer."

Burayı satın alan cimrinin ne tür saçmalıklarına katlanmak zorunda kalırsam kalayım, birkaç günlüğüne buraya kaçabilmek için buna değer. Ve ışıklar konusunda yanılmışım. Hepsi yanmıyor ve ana pansiyon kesinlikle tam tatil havasında değil ama girişe yakın bir yere park edip arabamdan indiğimde beni hala sıcak sarı bir parıltı karşılıyor.

Gözlerimi kapatıp gökyüzüne bakıyorum ve dağ havasını içime çekerken yukarı kaldırdığım yüzümden karın yakıcı pıtırtilarını hissediyorum. Denver'da yapacak çok şey var, ama burada taze kar kokusuyla boy ölçüşebilecek hiçbir şey yok.

Hava da cehennem kadar soğuk, bu yüzden birkaç derin nefes daha aldıktan sonra bavulumu alıp içeri giriyorum, içeri girmeden önce geniş verandada botlarımdaki karı eziyorum.

"Alo?" Bavulumu büyük ön kapının hemen içine bırakıp, elimdeki sopaya üfleyerek seslendim.

Tanıdık büyük girişin etrafına bakarken ellerim.

Bomboş, ama bir şekilde yine de davetkâr hissettiriyor. Kulübenin orta alanına hakim olan muhteşem eski nehir kayası şöminede yanan ateşin sıcaklığının muhtemelen bununla biraz ilgisi var ve otomatik olarak ona doğru ilerliyorum, bir pervane gibi aleve çekiliyorum.

"Bay McAllister?" Tekrar seslendim. "Cade

McAllister?" Bu sefer bir yanıt alıyorum.

"Sadie Evans, sanırım?"

Odaya girdiğinde şöminenin ışığıyla aydınlanıyor ve derin, gürleyen sesi beni olduğum yerde durduruyor, sıcak bir kadife gibi tenimde geziniyor. Nabzım fırlıyor - sadece Bay McAllister'ın sesindeki kahkaha tonu, ruhsuz, kâr hırslı bir milyarderden duymayı beklediğim soğuk, mesafeli tondan çok uzak olduğu için değil, aynı zamanda bunu daha önce duyduğum için.

Bana doğru bir adım daha atıyor, tamamen ışığa geliyor ve kalbim duruyor. Vay anasını.

Yeni patronum *bu* mu?

"Selam rüya kız," diyor yavaş ve seksi bir gülümsemeyle. "Seninle burada tanışmak güzeldi." Sertçe yutkunuyorum. Eğer bu Cade McAllister ise, o sadece benim yeni patronum değil.

Aynı zamanda geçen hafta takıldığım gizemli adam.

S AD IE

BİR HAFTA ÖNCE

Kapıyı iterek açtığımda KAHVE KOLEKSİYONU hareketli, geldiğimi haber veren neşeli zil sesi sohbet, yoğun espresso makineleri ve Noel müziğinin birleşik sesleri tarafından neredeyse bastırılıyor.

Kendimi ne kadar yıpranmış hissetsem de, bu neşeli kaos yine de moralimi yükseltiyor. Her fırsatta buraya geliyorum ve burayı bu kadar dolu görmek hoşuma gidiyor.

Son zamanlarda zorlanıyorlar ve en sevdiğim kahve dükkanını kaybetmekten nefret ediyorum. Ama umarım tatil telaşı bunun olmasını engellemeye yardımcı olur. The Coffee Collective neredeyse bir Denver kurumu.

Kafeinli cennetin baştan çıkarıcı kokusu, uzun bir alışveriş gününün ilk durağını burası olarak belirlediğim için mutlu olmamı sağlarken, sıranın arkasındaki yerimi alırken çalan şenlikli pop şarkısına eşlik ediyorum. Tüm Noel alışverişimi tek seferde bitirmeye çalışmanın iddialı olduğunu biliyorum, ancak kendimi sıcak bir içeceklerle güçlendirebildiğim sürece, hepsini halledebileceğimden eminim.

Sıra yavaşça ilerlerken kimseyi unutmadığımı umarak zihnimdeki alışveriş listesini gözden geçiriyorum. Tüm Noel alışverişimi Kara Cuma'da yapmak istiyordum ama Luna beni spa gününe ikna etti ve şimdi Noel ufukta belirliyor.

"Senin için kömür, Luna," diye mırıldanıyorum kendi kendime küçük bir sırıtışla. "Bunların hepsi senin suçun."

"Benim suçum ne?" diye soruyor şımarık barista gülümseyerek ve sonunda tezgâha ulaştığımı fark ediyorum.

"Oh, hayır! *Senin* hatanı kastetmedim." Beni kendi kendime konuşurken yakaladığı için utanarak kızardım.

"Sadece takılıyorum." Barista, espresso makinesinin yanındaki yığından bir fincan alırken gülüyor. "Yulaf sütü, değil mi?"

"Doğru," diyorum sırtarak. Pek müdavimi sayılmam ama buraya elimden geldiğince sık geliyorum ve baristalardan birkaçı her zamanki siparişimi hatırlamaya başladı.

"Kahvenin yanında başka bir şey ister misin?" diye sorar.

"Hayır teşekkürler, ben-"

Çantama uzanırken kaşlarımı çatıyorum ve cüzdanımı kaybettiğimi fark ediyorum. *Lanet* olsun. Evde unutmuş olmalıyım. Alışveriş günüm buraya kadarmış.

"Bekle," diyorum ona çabucak. "Kahretsin, özür dilerim. O içkiyi yapma. Cüzdanımı unutmuşum."

Barista bana sempatik bir bakış atıyor ama ben sıradaki kişiye yer açmak için sıradan çıkamadan arkamdan bir erkek sesi yükseliyor. "Ben hallederim."

Dönüp yukarı bakıyorum. *Çok* yukarıya.

"Emin misiniz?" Arkamdaki yakışıklı adama kalbim küt küt atarak sesleniyorum. Adam benim 1.80'lik boyumdan birkaç santim daha uzun ve bana doğru sırtlıyor

dikkatini tekrar baristaya çevirmeden önce.

"Tamamen eminim. Devam edin ve ona içki hazırlayın."

Alçak sesinin derin tınısı bana bir şeyler yapıyor. Ya da belki de dikkatini tekrar bana çevirdiğinde kare çene çizgisi, yüksek elmacık kemikleri ve yoğun yeşil gözlerinin ölümcül kombinasyonudur.

Bir kaşımı kaldırdım. "Kahve konusunda çok pahalı bir zevkim var, biliyorsun."

"Bunun için iyiyim," diyor, bana Noel'in erken geldiğini hissettiren türden yavaş, seksi bir gülümseme veriyor, benimle hem yaramaz *hem* de iyi listelerinde.

"Tamam o zaman. Teşekkür ederim."

Eli kalçamda geziniyor, tezgâha doğru ilerlerken beni hafifçe yana kaydırıyor. "Ne içiyorsun?"

"Ekstra shot ve yulaf sütlü bir pour over," diye teklif ediyor barista ben daha söyleyemeden, ikimize sırtarak.

"Mükemmel," diyor kafein kurtarıcım, gözleri baristanın boğazını temizlemesine yetecek kadar uzun süre bana kilitleniyor. Ona geri dönüyor. "İki tane olsun lütfen. Yulaf sütüne bayılırım."

Dudaklarımı gülümsememek için büzüyorum, çünkü pek de yulaf sütü seven birine benzemiyor. "Laktoz intoleransınız mı var, çevreyi mi koruyorsunuz yoksa sadece damak tadınız mı iyi?"

Kıkırdıyor. "Evet." "Bu bir cevap değil."

Elini hafifçe sırtımın alt kısmına koyuyor, böylece siyah bir kredi kartını makineden geçirmek için etrafımda dolanabiliyor, sonra da içkilerimizi beklemem için beni tezgâhın diğer ucuna doğru yönlendiriyor. "Aslında üç cevap var. Ama asıl cevap yeni şeyler denemekten hoşlandığım. Peki ya siz, Bayan...?"

"Arada sırada yeni bir şeyler yapmanın sakıncası yok," diyorum şakacı bir şekilde, adımı sormasını duymazdan gelerek.

Neden bilmiyorum. Muhtemelen uzun zamandır flört etmekten zevk aldığım en çekici adam ve aramızdaki kimya elektrik çarpması gibi hissediyor.

İçkilerimiz birkaç dakika sonra tezgâhın ucuna konuyor ve o da kendi içkisini alıp pencerenin yanında yeni açılmış iki pelüş koltuğa doğru başıyla işaret ediyor. "Gerçekten mi? O zaman söyle bana, denemek istediğin yeni bir şey var mı?"

"Um, Tanrım. Bilmiyorum. Paris'te Eyfel Kulesi manzaralı bir kahvaltıda krep ve şampanya ile uyanmak mı?"

"Ah, Paris." İkimiz de otururken sırtıyor. "Ya büyük oyna ya da eve git, öyle mi?"

Hafifçe irkildim. "Dürüst olmak gerekirse, daha çok evde *kalmak* gibi. Aslında uçmaktan korkuyorum ama bir kız yine de hayal kurabilir, değil mi?"

"Peki senin gibi bir kız başka ne hayal eder?" diye soruyor ve sesinde duyduğum boğuk tınıyı hayal edip etmediğimi tam olarak anlayamıyorum. Sandalyesine yerleşiyor ve kahvesinden bir yudum almadan önce muhteşem mürekkebinin ortaya çıkarmak için kollarını yukarı itiyor. Bu manzara karşısında midem bulanıyor.

Bir kaşını kaldırarak cevap vermemi istiyor, ben de botumun burnuyla kaval kemiğini dürterek başımı sallıyorum. "Hayır. Ben çoktan gittim. Sıra sende. Bana rüyanda gördüğün bir şeyi anlat."

"Beni yulaf sütüne alıştırarak kadının adını öğrenmenin dışında mı demek istiyorsun? Hatta ilk ben gideceğim." Öne doğru eğilip elini uzatıyor. "Ben-"

"Hayır," diyorum hızlıca, elini savuşturduktan sonra onu durdurmak için kendi elimi kaldırıyorum. "İsim yok."

Bu fantezinin tadını biraz daha çıkarayım."

Sırtıyor. "Yani senin fantezin olduğumu mu söylüyorsun?"

Fincanımı ona doğru kaldırıyorum, onunla flört etmenin bu kadar kolay olmasının tadını çıkarıyorum. "Bu benim fantezim. Kimse bunu The Coffee Collective'den daha iyi yapamaz. Hâlâ

yapabiliyorken alabildiğim kadarını almalıyım."

"Oh? Benim bilmediğim bir yulaf sütü kıtlığı mı var?"

"Tanrım, umarım değildir." Elimi sallayarak etrafımızdaki rahat dekoru inceliyorum. "Ama burası çok uzun süre var olmayabilir."

"İşten mi çıkıyorlar?"

"Tekrar söylüyorum, umarım değildir... ama belki. Kahve Kolektifi'ne gerçekten ilk gelişiniz mi? Çok uzun zamandır buradayız."

"Aslında Denver'a çok sık gitmiyorum." "Şehir dışından mısın?"

"Bu doğru."

"Ve sen... için mi buradasın?" "Bir süreliğine."

Gözleri eğlenerek parlıyor ve ben gülüyorum, ama bunu hak etmiştim. Ne de olsa her şeyi adımla saklayarak başlatmıştım ve onun bir daha asla karşılaşmayacağım biri olduğunu öğrendiğimden yaşadığım küçük hayal kırıklığı aptalcaydı.

Yine de, eğer etrafta dolaşmayacaksa, herhangi bir sonuç olmadan onunla flört etmekte gerçekten özgürüm. Bunu bu şekilde düşünmek içimde bir heyecan dalgası yaratıyor ve kendimi uzun zamandır hissetmediğim kadar pervasız ve cesur hissediyorum.

"Dur tahmin edeyim," diyorum, ayağımla bacağını tekrar dürtüyorum. "Kayak için buradasın." Gülüyor. "Hayır."

Başımı sallayarak inliyorum. "Lütfen bana Snowboard Takımı'ndan olduğunu söyleme."

"İçimden bir ses beşinci kez savunma yapmam gerektiğini söylüyor," diyor. "Ama beşte bir viski olsun, sek olsun, onu kulübede içerim ve yamaçları başkasına bırakırım."

Nefesim kesiliyor ve öne doğru eğiliyorum. "Kükreyen bir ateşin önünde mi?"

"Başka bir yolu var mı?" diye soruyor, gözlerinde seksi bir parıltıyla bana doğru eğilerek. "Bayan...?"

İçimde küçük bir alev tutuşturacak kadar uzun süre göz teması kuruyoruz. Sonunda sessizliği bozan ben oldum.

"Bunu yapmayalım," diyorum, biraz nefessiz kalmış hissederek. Gözleri bir an için dudaklarıma kayıyor. "Ne yapmayalım?" "İsimleri değiş tokuş edelim."

Bir süre cevap vermiyor, fincanı ağzına götürmek için zaman ayırıyor, sonra tek kaşını kaldırarak fincanın kenarından bana bakıyor.

Sonunda, "Hâlâ fantezinin tadını çıkarıyor musun?" diye sordu.

Fincanımı kaldırıyorum. "Aynen öyle. Tatillerin büyüülü olması gerekir. Bırakın bir kız rüyasını biraz yaşasın."

Bana yine o seksi gülümsemesini takınıyor, sonra arkasına yaslanıp koltuğunda rahatlıyor ve konuyu değiştiriyor. "Pekâlâ rüya kız, bana Denver hakkında en sevdiğin şeyleri anlat."

"Oh, bu kolay."

Ben ona şehirle ilgili en sevdiğim şeyleri anlatırken kahvelerimizi bitiriyoruz ve kafeden çıkarken birlikte yürüyoruz. Noel alışverişi planlarım raydan çıktığı için acelem yok ve o da acelesi varmış gibi görünmüyor.

"Aynı yöne mi gidiyoruz?" The Coffee Collective'den Larimer Meydanı'nın sonuna doğru, 16. Cadde Alışveriş Merkezi yönünde ilerlerken omzumla ona çarparak soruyorum.

Gözleri içimde küçük bir heyecan uyandıran bir şeyle parlıyor. "Duruma göre değişir. Denver'da görülmeye değer bazı yerler olduğunu duydum."

Bir an tereddüt ettim, sözlerinde dile getirilmemiş bir davet olduğundan emindim. Ama cesur

yeterli mi?

"Eminim başka planların vardır," diyor duraksama çok uzadığında, bana zarif bir çıkış veriyor.

Bazı nedenlerden dolayı, bu karar verir. Ben bir çıkış istemiyorum. Onu istiyorum.

Abartılı bir iç çekiyorum. "Yaptım. Noel alışverişi. Bugün bu yüzden şehir merkezine geldim. Ama cüzdanım olmadan fazla uzağa gidemem, bu yüzden planlarım kesinlikle... yeni şeylere açık."

Sırıttırıyor, az önce benim ona yaptığım gibi omzuma vuruyor, sonra yürümeye devam ederken elini benimkinin içine sokuyor. "Noel alışverişi mi? Ucuz atlatmışsın gibi görünüyor. Artık kalabalığa takılmadan internetten alışveriş yapabilirsin."

Nefesim kesildi. "Bunu az önce söylemedin. İnternette hiçbir şeye *dokunamazsın!*"

Beni yanına çekerek, bize doğru yürüyen, kayak montuna sarınmış ve gözleri telefonuna yapışmış bir kadının önünden uzaklaştırdı.

"Mesele de bu zaten," diyor seksi kurtarıcım bana sırtarak. "Kalabalıklar tarafından çarpılmak yok. Sadece Google'a neye ihtiyacınız olduğunu söyleyin, sonra bırakın sihir gerçekleşsin. Ve biraz tatil sihir sevdiğini söylemiştin."

"İstiyorum," diyorum, tam da istediğim gibi bir vitrinin önünde duruyorum. Bir kış harikalar diyarının dioraması gibi düzenlenmiş ve muhteşem.

Gülümseyerek eğiliyor, sonra vitrindeki minyatür heykelciklerden birkaçının önündeki bardağa vuruyor. "Şu ikisine bir bakın. O Noel ağacını kulübelerine götürmek için çektikleri zahmeti görüyor musunuz? İnternette bir tane sipariş edebilir ve teslim alabilirlerdi!"

Gülüyorum, omzunu itiyorum. "Ah, dur. Gerçek çam ve taze kar kokusu gibisi yoktur."

"Hiçbir şey mi?" Sırıttırıyor. "Geçen yıl annem için bu iki kokuyu içeren bir mum sipariş ettiğime eminim."

Şenlikli bir şekilde dekore edilmiş açık hava alışveriş merkezinin sadece yayalara açık sokaklarında dolaşırken alay etmeye devam ediyor.

Bir süre sonra Blue Agave Grill'in önünden geçerken, adımları yavaşlayarak, "Oh, *işte bu* güzel kokuyor," diyor. "Bana katılır mısınız?"

Alışveriş merkezindeki yürüyüş yollarını çevreleyen ağaçların arasına serpiştirilmiş peri ışıkları yanmaya başlıyor ve alacakaranlık çöküyor. Zamanın nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yok, ama kesinlikle bu adamla daha fazlasını istiyorum, bu yüzden kolay bir cevap. "Çok isterim. Burası yemek için en sevdiğim yerlerden biri."

Elimi sıkarak bana sırtttırıyor. "Ve yemek yemek en sevdiğim şeylerden biridir."

Benim de öyle ve oturduktan sonra menüden istediğimi sipariş etmekten hiç çekinmiyorum. Ben kıvrımlı bir kızım, bunu saklamaya gerek yok ve eğer bu muhteşem adamın bununla bir sorunu varsa, bunun gerçekten bir önemi var mı? Onu bir daha göreceğim değilim ya.

Yine de, eğer bununla ilgili bir sorunu olsaydı, günü birlikte geçirmezdik. Masanın üzerindeki tabelayı fark ettim. "Oh, bakın! Mutlu saatler."

"Aynen öyle," diye mırıldanıyor ve elimi tekrar tutmak için masanın öbür ucuna uzanıyor. Bu kez ikimizin de kışlık eldivenleri yok ve temas tenime o cızırtılı sıcaklığın daha fazlasını gönderiyor.

Paylaştığımız mezeler ve içkiler boyunca flört etmeye devam ediyoruz ve nihayet dışarı çıktığımızda, soğğun acelesi ısınmış tenimde gerçekten iyi hissettiriyor.

Kar yağmaya başladığında, sevinçli bir nefes alıyorum.

Yukarı bakıyorum, dilimin ucunu dışarı çıkarıp bir tanesini yakalıyorum ve o da beni izlerken gülüyor

Ben.

Tekrar ona baktığımda bakışlarımız buluşuyor. Yüzündeki gülümseme kaybolmuş, yerini nefesimi kesen bir ifadeye bırakmıştı.

Gözlerini benden kaçırmıyor ve ben de gözlerimi ondan ayıramıyorum. Bir kar tanesi buzdan bir öpücük gibi alnıma konduğunda değil. Bir diğeri kirpiklerime takıldığında ya da üçüncüsü yanağıma düştüğünde değil.

Ve kesinlikle fantezi erkeğim nihayet yaklaştığında, sonuncusunu fırçaladığında ve sonra büyük eliyle yanağımı kavradığında değil.

"Seni öpmek istiyorum," diye mırıldanıyor. "Seni gördüğüm andan beri tek düşünebildiğim şey bu."

S AD IE

BİR HAFTA ÖNCE

BACAKLARIMIN ARASINDA ISI HAVUZLARI OLUŞUYOR ve omzundaki birkaç kar tanesini fırçalayarak elimi orada dinlenmesine izin veriyorum.

"O zaman ne bekliyorsun?" Nefes alıyorum.

Gizemli erkeğimin dudakları aç bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve hiç beklemiyor. Sanki beklediği tek şey benim sözlerimmiş gibi eğiliyor ve ağzını benimkine bastırıyor.

Aramızdaki sıcaklık bir cehennemi tutuşturan kıvılcım gibi patlıyor ve ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum, onu daha yakına çekiyorum, elleri kıcımı avuçlamak için aşağı kayarken dilini emiyorum. Böyle halka açık bir sokak için çok fazla ama umurumda değil. Göğüslerim aramızda düzleşiyor ve o tekrar inliyor, beni daha da yakına çekerken ürpermeme neden olan gürleyen bir ses.

Kahretsin, ona bir ağaç gibi tırmanmak istiyorum.

Ben daha yapamadan elini saçlarıma doluyor, başımı geriye yatırıyor ve sıcak, ağzı açık öpücüklerini boğazıma kadar sürüklüyor. "Otel odama geri gel."

Sözleri beni kendime getirdi ve bir adım geri çekilerek ellerimi göğsünde gezdirdim ve nefesimi tutmaya çalışırken yün paltosunun yakalarını düzelttim.

Bu gerçekten bir fantezi gibi hissettiriyor ve ben daha fazlasını istiyorum. Başımı sallıyorum, kalbim küt küt atıyor. "Tamam."

İnliyor, elimi tekrar tutup beni şehir merkezindeki en güzel otellerden birine doğru götürmeden önce beni tekrar öpüyor.

"Çok seksisin amına koyayım," diye fısıldıyor kulağıma asansöre bindiğimizde, yaşlı bir adam bizi küçük alana kadar takip ettiğinde beni kendine doğru çekiyor.

"Hangi kat?" diye soruyor asansörün kapıları usulca kapanırken, parmakları düğmelerin üzerinde geziniyor. Çoktan yirmi numaraya basmıştı ve fantezi adamım ona bizim için kırk beş numaraya basmasını söylediğinde, bunun en üstte olduğunu fark ediyorum.

"Manzara muhteşem olmalı," diyorum ona doğru eğilerek. "Öyle," diye mırıldanıyor, gözlerini bana dikerek.

Kalçalarımı sıkıyorum, gözleriyle verdiği sözler beni ateşliyor.

Asansörün kapıları yirminci katta açılır açılmaz, asansörü bizimle paylaşan adamın arkasından kapanıyor ve beni döndürüp duvara yaslıyor, bir eliyle çenemi yukarı kaldırırken diğer eliyle bacaklarımın arasına dalıyor.

Asansör yavaşça yükselmeye başladığında beni tekrar öpüyor ve ben inleyerek onun eline sürtünüyorum. Pantolonumun ince kumaşının arasından amımı okşarken ağzıma karşı "Siktir," diye mırıldanıyor.

"Benim için çoktan ıslandın, değil mi?"

"Evet," diye nefes alıyorum, dişlerini aşağı doğru sıyırırken daha iyi erişebilmesi için başımı geriye atıyorum.

Boğazım.

"Hissetmek istiyorum." Parmakları bel kemerimin altına dalıyor ve fermuarı kaydırarak açıyor. "Senin içinde olmak istiyorum."

"Tanrım," diye inliyorum, ona doğru eğilerek. "Evet."

Fermuarımı indiriyor ve parmaklarının külotumun ön kısmında gezinmesine izin veriyor. "Bunu tatmak istiyorum. Seni dilimde istiyorum. Bunun için nefes nefese kalmanı istiyorum."

Zaten öyleyim. En üst kata ulaştığımızın da belli belirsiz farkındayım ama umurumda değil.

Eline karşı koyuyorum. Asansörün kapıları açılıyor ama umurumda *değil*. Giydiğim ipeksi külotun üzerinden, tam klitorisimin üzerinden beni ovalamaya başlamasıyla değil.

"Orada, Tanrım, tam orada," diye soluyorum, ona o kadar hazırım ki şimdiden uçurumun kenarında sallanıyorum. "Daha hızlı."

Az önce istediğim şeyi bana verirken ağzı tekrar benimkine çarpıyor ve asansörün zilinin yumuşak sesi, kapılar tekrar yumuşak bir şekilde kapanırken inlemelerim tarafından bastırılıyor.

Bir bacağımı kalçasına doğru uzatıyorum ve o da boştaki eliyle kıcımlı kavrayıp orada tutuyor.

"Çok duyarlısın amına koyayım," diye mırıldanıyor, kaygan girişimi bulmak için külotumu kenara itiyor. "Kahretsin, mükemmel hissediyorsun."

Asansörün kapıları tekrar açılıyor ve ben onun dokunuşuna doğru eğiliyorum, kalın, nasırlı parmaklarını içime soktuğunda nefesim hızlanıyor. "Tanrım, durma."

"Daha yeni başlıyorum," diye söz veriyor o yumuşak zil sesi tekrar duyulurken. Asansörün kapıları kayarak kapanıyor ve yoğun bakışlarıyla beni olduğum yerde sabitliyor. "Benim için boşalmanı görmek istiyorum. Bu daracık amcığının içinde hissetmek istiyorum. Kahretsin, harika hissediyorsun."

"Evet," diye nefes alıyorum, zevk o kadar hızlı yükseliyor ki neredeyse başım dönüyor.

"İşte bu," diye mırıldanıyor, gözleri benimkilere kilitlenirken alev alev yanıyor. Beni daha hızlı parmaklıyor. Daha sert. Elinde bir harita varmış gibi g noktama sürtünüyor. "Sen harikası. Bana ne kadar iyi hissettirdiğini göster. Bir dinleyeyim. Sen çok-"

Asansörün kapıları tekrar hızla açılıyor, iyi giyimli bir kadın ve aynı derecede iyi giyimli bir köpek asansöre adım atıyor ve keskin, duyulabilir bir nefes çekerek evcil hayvanının tasmasını inlemesine neden olacak kadar sert bir şekilde çekiştirdiğinde fantezi erkeğimin bana yapacağı pis iltifatı kesiyor.

"Ah!" diyor, gözleri fantezi erkeğimin omzunun üzerinden benimkilerle buluştuğunda genişliyor. Kendini benden uzaklaştırıyor, kadının görüşünü engellemek için beni arkasına sıkıştırıyor. "Hanımefendi," diyor sıkıca, beni asansörden çıkarırken başıyla kısa bir selam veriyor.

Tökezliyorum, kanım hala ihtiyaçla uğulduyor, sonra beni yakalamak için içeri girdiğinde kıkırdıyorum. Beni bırakmıyor.

Asansör kapıları kadın ve köpeğinin üzerine kapanıyor ve ben utanmadan ona daha da sıkı sarılıyorum. "Yaramaz adam. Bu yıl çorabında kömür olacak."

"Buna değer," diyor, elleri kıcıma doğru inerken gözlerinde şakacı bir parıltı var. "Çok baştan çıkarıcısın."

"Bu konuda bir şeyler yap," diye meydan okuyorum ona, sert kalçalarından biri bacaklarımın arasına girdiğinde dudağımı ısırıyorum.

İnliyor, sonra elimi tutuyor ve koridordan aşağı dönüyor. Odası en sonda ve içeri girdiğimiz anda beni kapıya doğru bastırdı, ağzı yine benimkinde.

Dudaklarını tekrar benimkilerden ayırdığında ikimiz de nefes nefese kalmıştık. Çenemi yalamaya, emmeye ve ısırmaya başladığında neredeyse kapıya doğru eriyordum. Boğazımdan aşağıya. Köprücük kemiğim boyunca.

Sert şaftı karnıma sürtünürken, "Tadın cennet gibi," diye mırıldanıyor. Sonra dizlerinin üzerine çöküyor ve pantolonumu yırtarak sonuna kadar açıyor. "Çıkar şunları."

Onlar gittikten sonra bir süre kumaşla kaplı amıma bakıyor, iki eliyle çerçeveleyebilmek için gömleğimi yukarı itiyor. Sonra eğiliyor ve tam ortasına ağzı açık bir öpücük konduruyor.

"Aman Tanrım," diye soluyorum, kalçalarım biraz öne eğiliyor.

Hınzır bir sırıtışla bana bakıyor, sonra ağzını daha da açıyor ve bizi ayrı tutan küçük pamuk parçasını emiyor, uyarılmamın tadına bakıyor. Benimle alay ediyor. Benimle alay ediyor.

Ellerimi kalın saçlarına gömüyorum, nefes nefese kalıyorum. "Beni boşalt."

Yüzünü bacaklarımın arasına gömmeden hemen önce, "Bunun hayalini kuruyordum," diye mırıldanıyor.

Derin derin nefes alıp, o kadar bariz bir zevkle inlerken ne kadar tahrik olduğumu görüp ürperiyorum ve neredeyse *boşalıyorum*.

Bacaklarımdan birini kaldırıp omzunun üzerinden geçiriyor ve başını çevirerek iç uyluğumun narin derisini öpüyor. Gün sonu kirli sakalları beni törpülüyor, tüm vücudumu bir kez daha ürpertiyor ve dudaklarımdan iğrenç sesler çıkarıyor.

Bana bakarken sırıtıyor. "Bu kadar hassas olmana bayılıyorum."

Saçlarını çekiştiriyorum, kelimeler kifayetsiz kalıyor ve tekrar dalmadan önce gözleri ateşle parlıyor, külotumun içinden beni yalıyor, ağzına çekiyor ve emiyor.

Haykırırken bir elimle ağzımı kapatıyorum.

"Yapma bunu," diye homurdanıyor ve kolumu aşağı çekecek kadar uzun süre başını kaldırmıyor.

"Bu sesi hak ettim."

Ver onu bana." İnliyorum ve o da beni hınzır bir sırıtışla ödüllendiriyor. "Aferin kızıma."

Sonra parmakları yumuşak kıvrımlarıma giriyor ve aniden diliyle beni becermek için elinden geleni yapıyor, ıslaklığımı kumaşın içinden yalayıp dilinin her hamlesiyle delmeye çalışırken kendi pis seslerini çıkarıyor.

"Tanrım, lütfen, evet," diye inliyorum, yüzüne karşı sürtünüyorum. Beni tam sınıra getiriyor, sonra geri çekiliyor.

Sonra *tekrar* yapar.

"Piç," diye fisıldıyorum, dikkatini çekmek için saçını çekiyorum. Benimle alay etmeyi bırakması için yalvarıyorum. Sonunda boşalmama izin vermesini sağlamak için.

Külotuma uzanırken sırtarak, "Bu gece *senin* piçin," diyor.

Sonra onları vücudumdan sıyrıp bir kenara atıyor ve aramızda hiçbir şey yokken beni tatmak için arkasına yaslanıyor.

Sonunda iki kalın parmağını içime gömmeden önce dünyadaki tüm zamanı varmış gibi beni yalayarak inliyor, dudakları hala klitorisimin etrafında sıkı sıkı kilitli.

"Daha sert," diye fisıldıyorum, onları içeri ve dışarı pompalarken, diliyle beni çalıştırırken.

"*Daha hızlı*." Titriyorum. Çaresizim. Beni bir daha kenara çekerse çığlık atmaya hazırım.

Ama sonunda dalga geçmeyi bıraktı ve bu sefer peşini bırakmıyor.

Sadece saniyeler sürüyor. Uzun, alçak bir inilti içimden geçerken bacaklarım neredeyse pes ediyor, orgazmım sert ve hızlı bir şekilde içime çarpıyor, zevk dalgaları beni parmaklarının etrafında sıkılaştırıyor, beni daha da yükseğe itiyor.

"Yine mi?" diye soruyor, parmakları hâlâ içimdeyken ayağa fırlıyor. Çenemi kavırıyor, gözlerimin içine bakıyor. "Bana bir tane daha ver."

Zevk içimde sallanıyor. Nefesimi tutamıyorum. Kendi bedenimi kontrol edemiyorum. Bu *onun* ve başka bir emir verdiğinde, parmaklarını daha da hızlı içime pompalarken avucunun topuğunu klitorisime sürttüğünde, ona tam olarak istediği şeyi veriyorum, bilmeden önce tekrar boşalıyorum

Bu sefer o kadar sert vuruyor ki, gerçek yıldızları gördüğüme yemin edebilirim.

Alçak, ilkel bir tatmin sesi çıkartıyor ve sonunda parmaklarını içimden çıkartıyor.

"Tanrım," diye fısıldadım, nefesim kesilmişti. "Bu..."

"Lezzetli," diye bitiriyor sözlerini, ben bir iniltiyle kapıya doğru yığıldığımda beni tutuyor. Beni buraya sabitlememiş olsaydı, parmaklarını -kızgınlığımla kaygan ve ıslak- dudaklarıma götürürken iri bedeniyle beni yerinde tutmasaydı, tahtadan aşağı doğru kayar ve yerde bir su birikintisine düşerdim.

Onları içeri itiyor, diğer eli karnıma sürtünürken kıcıımı kavramak için vücudumun etrafında kayıyor.

"Çok lezzetli," diye tekrarlıyor. "Sence de öyle değil mi?"

Kendi uyarılmamın tadı yasadışı bir heyecan ve parmaklarını sertçe emiyorum, bilmesini sağlamak için gözlerine bakıyorum. Aleti bana karşı zonklarken dilimi kalın parmakların arasında kaydırıyorum.

"Pis kız," diye mırıldanıyor usulca, onları daha derine iterek. "Bağımlılık yapıyorsun."

Sonra parmaklarını ağzımdan çekip dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırıyor ve beni ona aitmişim gibi öpüyor.

Ve bu gece için, kesinlikle istiyorum.

CAD E

BİR HAFTA ÖNCE

Lanet olsun, bu gizemli kadın gerçekten hayallerimin kızı. Ve ben onun adını bile bilmiyorum.

Ağzımı onunkinden ayırıyorum, kanım alev alev yanıyor. "Seni becermem gerek." Onu daha yakına çekerken yemyeşil kıcı ellerimden taşıyor. "Senin içinde olmalıyım."

Biraz maviyle dokunmuş yeşil gözleri, seksle kızarmış yanaklarının üzerinden bana bakarken gamzeleri ortaya çıkıyor.

"Ah?" diye soruyor, kollarını boynuma dolamış, inanılmaz uzunluktaki kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve kendini şaftıma sürüyor, tüm kanımı güneye gönderiyor. "Peki ya benim neye ihtiyacım var?"

Kıçımı nefesini kesecek kadar sert sıkıyorum. "Sikime ihtiyacın var."

Gözlerindeki ateş parlıyor ve bana attığı hınzır sırtış sabrımı taşıyor. "İstiyorum," diye kabul ediyor.

Kalın sarı dalgaları ellerimi gıdıklarken başını daha da geriye eğip bana bakıyor ve gözümü alamadığım bir görüntü oluşturuyor.

Sırf yapabildiğim için kıçını tekrar sıkıyorum. Sanki kıvrımları benim için özel olarak yapılmış ve ipeksi teni ve pelüş, yastık gibi göğüsleri, karnı ve kalçalarıyla, sanki en iğrenç fantezilerimden birinden çıkıp doğrudan kollarıma girmiş gibi.

Ama kendimi onun içine gömmek için yanıp tutuşmamın nedeni sadece görünüşü değil. Bugün onunla *eğlendim*. Ona hayalimdeki kız dediğimde abartmıyordum. Hayatım boyunca düşüncesiz ve maceraperest oldum ve bu muhteşem kadın tanıştığımız andan itibaren tüm bunlarda benimle eşleşti. Doyamıyorum.

Onu kapıdan uzaklaştırmaya başladım, niyetim kıyafetlerinin geri kalanını çıkarmak, onu büyük boy otel yatağına yatırmak ve sonunda sikimi vücuduna gömmeden önce yüzümü cömert göğüslerine gömmekti.

"Bekle," diyor başını sallayarak. Aşağı uzanıyor ve pantolonumun üzerinden sikimi sıkıyor. "Sana az önce söyledim, sikine ihtiyacım var."

Keskin bir nefes çekiyorum, dokunuşu elini sarsıyor. "O zaman sana vermeme izin ver."

Dizlerinin üzerine çöküyor, o inanılmaz uzunluktaki kirpiklerinin arasından bana bakarken şaftımın dış hatlarına doğru sokuluyor.

"Sana pek çok şey yaptıracağım," diye fısıldıyor. "Ama sen yaptığına göre önce benim tadına bakmam adil olur, sence de öyle değil mi?"

Burun deliklerim alevleniyor ve saçlarını avuçlayıp onu kendime çekmek için kullanıyorum. "Beni tatmak ister misin?" "Evet," diye inliyor, kalçalarını döndürürken bana karşı eriyor.

"Sikimi emmek mi istiyorsun? Yutmak mı? Boğulmak mı?"

"Tanrım, beni öldürüyorsun," diye nefesini içine çekerken ben de ne olduğunu görmek için saçlarını

sıkıca kavriyorum.

ona yapar. "Evet. Ver onu bana."

Boştaki elimi kullanarak fermuarımı açtım. "Al o zaman, rüya kız, ama şartlarım var."

Başını kaldırıp bana bakıyor, sırtırken gamzeleri ortaya çıkıyor. "Ne şartları?"

Kendimi dışarı çekerek, elimi şaftımın etrafına sarıyorum ve ucunu dudaklarının üzerine sürüyorum, onları zaten benden çıkardığı kaygan precum damlalarıyla boyuyorum. "O kadar güzel boşalıyorsun ki, tekrar görmek istiyorum."

Pembe bir kızarıklık yanaklarına yayılıyor ve boynundan aşağı akıyor. "Durumunuz bu mu?"

"Hayır, bu sadece bir gerçek. Benim şartım, sadece ben senin amına boşalana kadar bu odadan çıkmayacağın anlayışıyla sikimi emebilmen."

Bunu söylemek bile şaftımın onun güzel ağzına karşı sarsılmasına neden oluyor ve kabul etmesini beklemeden başını dudaklarının arasına itiyorum, alay etmeyi bitirdim.

Göz kapakları bir an için titriyor, dili yasadışı olması gereken bir şekilde etrafımı sarıyor. Sonra beni daha derine emiyor.

"Siktir," diye homurdandım.

Dudakları Jacob's Ladder piercingimdeki ilk haltere değdiğinde, bana bakarken gözleri şaşkınlıkla irileşiyor. Çenesini kavriyorum, kalçalarımı sallarken onu yerinde tutuyorum, kısa, sık itişlerle kendimi ağzının derinliklerine pompalıyorum.

Diliyle piercinglerimle oynayarak inliyor ve ben de pantolonumu ve boxer külotumu kalçalarımın kadar indirerek ona daha iyi erişim sağlamak için kendimi tamamen serbest bırakıyorum.

"Hoşuna gitti mi güzelim? Hepsi senin için."

Yavaşça çekip çıkarıyor, sonra bir elini bana doluyor. "Delinmişsin."

Şaftımı okşuyor, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırırken dikkatle ona bakıyor. Altı halterden oluşan sıra, tabanımdan başımın hemen altına kadar uzanıyor ve halterler elinin altında yuvarlandıkça, zevk içimde sallanıyor ve kendimi biraz vahşi hissetmeme neden oluyor.

Saçlarını çekiştiriyorum, kendimi tekrar ağzına doğru yönlendirirken başını geriye yatırıyorum. "Em."

Gözlerini kocaman açıyor, gözleri benimkilere kilitleniyor ve dudaklarının arasına girerken inliyorum. "Sen bunun için yaratılmışsın."

Aç bir ses çıkarıyor, dudaklarını etrafımda kapatıyor ve beni daha derine alıyor ve beni üzerinde çalışırken bir tür hayranlıkla izliyorum, piercingime tam olarak zevkimi tavana fırlatan türden ekstra bir dikkat veriyor, sonra beni boğazının arkasına kadar emiyor.

Sonra yutkunuyor.

Boğazı bana masaj yaparken "Siktir," diye bağıriyorum. Taşaklarım yukarı kalkıyor ve henüz izin vermeye hazır olmadığım bir orgazmı sıkarak sikimin tabanını kavriyorum.

Tadına bakmak istedi ve ben de ona vereceğim. Bu kadın her damlasını ve daha fazlasını alacak.

Ama çabucak bitmesine izin veremeyeceğim kadar güzel.

Bütün gece onu istiyorum.

Aminin da ağzı kadar sıcak, ıslak ve sıkı olup olmadığını bilmem gerektiğini söylediğimde yalan söylemiyordum. Onu mahvetmeliyim. Mükemmel bir dünyada, onu doldururdum, döllerimle özensiz hale getirirdim. Yine de asla çıplak sikişmem, bu yüzden fantezimin bir kısmı fantezi olarak kalmak zorunda.

Şu anda isteyebileceğim diğer her şeyi yerine getirdiği için *sadece* bir kısmı.

"Ağzın cennet gibi," diyorum ona, başını sallarken nefesim sertleşmeye başlıyor. "Çok güzel, bebeğim. Şimdi benim için biraz daha derine in."

Yapıyor, talimatlarımı uygularken iğrenç bir zevk sesi çıkarıyor.

"Taşaklarımla oyna," diye nefes alıyorum. "İyi kız. Şimdi dilini tekrar kullan. Ahh, siktir. İşte böyle. Aynen böyle. Şimdi *em*."

Göz kapakları çırpınarak kapanıyor ve tekrar açılana kadar saçlarını sertçe çekiyorum.

"İşte bu," diye övüyorum onu, derinlere itiyorum ve boğazının bir an için şaftımın etrafında çalışmasına izin veriyorum. Gözlerinin kenarları yaşlarla doluyor ve bu onu daha da güzelleştiriyor. "Gözlerini benden ayırma. Harika hissediyorsun ama daha da iyi görünüyorsun. Bunu görmekten beni mahrum etme."

Şaftımın etrafında inliyor ama istediğimi yapıyor, gerçekten bunun için yaratılmış gibi horozuma tapmaya devam ederken bana bakıyor.

"Daha derine," diye tekrar talep ediyorum, yanaklarını muhteşem bir kızarıklık lekelerken göz bebeklerinin genişlemesini izliyorum. "Tanrım, beni çok iyi alıyorsun. Ağzın bana çok iyi geliyor. Beni böyle emerken lanet olası bir rüya gibi görünüyorsun."

Başka bir açlık sesi çıkarıyor, kendini iterken biraz öğürüyor, beni köküne kadar alıyor.

"Siktir."

Boğazının sadece tacımın değil, tüm sikimin etrafında kasıldığını hissetmek, gözleri tekrar kapanırken lanetin gerçek bir kelimededen çok bir hırıltı gibi çıkmasına neden oluyor. Eğer ağzının cennet olduğunu düşündüysem, boğazı... her ne sikimse cennetten bile daha iyi.

Ve ben gerçekten açgözlü bir piçim, çünkü tek istediğim daha fazlası.

Geri çekiliyorum ve nefes nefese kalıyor, gözlerinden yaşlar akıyor ve dudakları ıslak ve şişmiş.

Şaftımı tutuyorum, manzarayı içime çekerken kendime birkaç vuruş yapıyorum. Gözleri cam gibi ve yarı sersemlemiş, beni izlediğini görmem gerekiyor, burada benimle, havaya ihtiyacım varmış gibi.

Saçlarını okşuyorum, sarı dalgaları yüzünden geriye doğru itiyorum. "İşte böyle. Bana bakmaya devam et, aynen böyle. Seni tekrar boğarsam dayanabilir misin?"

"Evet," diye fısıldıyor, elleri kalçalarımın arkasında sıkılaşıırken sesi zaten biraz harap olmuş gibi geliyor. "Kullan beni."

Sikim sarsılıyor, teklifi neredeyse tutunmaya çalıştığım kontrolü parçalıyor.

Yumuşak saçlarının tenimi gıdıklamasına ve mürekkebinin bir kısmını gizlemesine izin vererek üzerine eğildim, boynunun arkasını tuttum, şaftımı kavrayıp ona sunarken onu yerinde tuttum.

"O güzel dudaklarını benim için tekrar aç. İyice aç ve dilini dışarı çıkar. Benim için açık tut."

Bunu yapıyor ve ben de sikimi onun uzattığı dilinin üzerinde ileri geri kaydırıyorum, onunla oynarken bu sefer ikimiz de inliyoruz.

"Ağzın o kadar iyi hissettiriyor ki, tahmin bile edemezsin. Şimdi benim için kendine dokun. Kendini boşaltırken görmeme izin ver. Sana arzuladığın tadı vereceğim, ama önce gırtlığında sikim varken kendini boşaltmanı istiyorum."

Elleri kalçalarımın sıkılaşıyor, gözleri daha da sikiş sarhoşu olurken nefesi kesiliyor ve sonra bana itaat ediyor, sonunda beni ağzına alırken bir elini bacaklarının arasına götürüyor.

İzin verdim, o inlerken derinlere ittim.

Göz kapakları tekrar titriyor, ama bu sefer onları açık tutuyor, yanaklarını boyayan muhteşem pembe uyarılma rengi onu izlediğimi gördükçe koyulaşıyor. Daha derine kayıyorum ve dudaklarını etrafımda daha sıkı kapatıyor, piercinglerimi diliyle ve dişlerinin nazik sıyrıklarıyla işliyor.

"İşte böyle, tatlım," diye mırıldanıyorum, daha derine iterken bakışlarını tutuyorum. "Rahatla. Beni alabilirsin. Yapabileceğini biliyorsun. Beni emerken o küçük klitorisini ovala. Sen mükemmelsin. Şimdi kendini boşalt. İyi ol ve bana istediğimi ver."

Çaresiz bir ses çıkarıyor, kızarıklık yanaklarına daha da yayılıyor ve istediğim kadar göremiyorum ama bana itaat ettiğini biliyorum. Kolu hızlı bir ritimle hareket ediyor, eli bacaklarının arasına gömülüyor ve o kendini oraya getirene kadar boşalmaya niyetim olmasa da, çok yakın olacak.

Boğazının etrafında büzüldüğünü hissedince göz kapaklarımın arkasında yıldızlar patlıyor.

"Siktir," diye homurdanıyorum, onu orada tutarken elim boynunun arkasında sıkışıyor, yüzüne doğru sürtünüyorum. "Benim için gel, bebeğim. Şimdi yap. Ver onu bana. Şimdi."

Gözleri geri döner, eli daha da hızlı hareket eder ve titremeye başlar, orgazm onu ele geçirirken vücudu titrer.

Geri çekiliyorum, ona hava veriyorum ve parçalanmasını izliyorum.

Tekrar nefes alabildiği anda çığlık atıyor ve vücudu titremeye devam ederken çıkardığı sesler tarif edilemez, zevk çığlıkları şimdiye kadar duyduğum en seksi şey.

Yavaşlamaya başladığında, eli bacaklarının arasında gevşiyor, ağzından çekip çenesini kavriyorum.

"Ağzını aç."

Taşaklarımın sıkıca yukarı çekilmesi ve onu döllerimle boyamam, yanaklarına, çenesine, diline sürmem sadece üç vuruşumu alıyor. Şaftımdaki her damlayı sıkıp çiğ çiğ sıyrırken yüzünden aşağı damlıyor.

Kıpırdamadan bana bakıyor ve daha önce onun muhteşem olduğunu düşündüysem bile, içimde ne kadar güzel görüldüğüyle kıyaslanamaz bile.

Onu ayağa kaldırıyorum, sonra bacaklarının arasında tuttuğu ve hâlâ zevkten kayganlaşmış olan elini ağzıma götürüyorum.

"Yut," diyorum ona, parmaklarını ağzımın içine çekerek. Tadı dilimin üzerinde patlıyor ve inliyorum. Bana tekrar itaat etmesini, dudaklarını yalamasını ve ona verdiğim şeyi yutmasını izlerken sikim çoktan hayata dönmeye çalışıyor. Ben onu tadarken o da beni tadıyor.

Ona da söylediğim gibi, zaten bağımlısı olduğum bir tat.

O mükemmel ve onunla işim bitmedi. Yakınından bile geçmedim.

C A D E

BİR HAFTA ÖNCE

Onu kollarımın arasına alıp kaldırıyorum, yatağa yayılmasını istiyorum ki sikimi tekrar içine sokabileyim. İnliyor, kolları boynuma dolanıyor.

"Dur! Ne yapıyorsun?" diye soruyor nefes nefese. "Bunun için çok ağırım."

Kıkırdıyorum, çünkü yanılıyor. O muhteşem ve mükemmele oldukça yakın, bu yüzden onun saçma yorumunu bir yanıtla onurlandırmayacağım bile. Kollarımda harika hissediyor ve onu yere bırakmayı planlamamın tek nedeni onu soyabilmek.

Onu yatağa yerleştiriyorum, ne kadar sefih görüldüğüne bayılıyorum. Belden aşağısı çıplak, amı ıslak ve kalçaları tahrik olmuş. Ağzı şişmiş ve yanaklarına dölüm bulaşmış.

Ve giydiği kazak. Bir alay gibi kıvrımlarına yapışıyor ve onu yavaşça soyarken, altında seksi küçük bir kaşkorse bulurken ve sonunda onu tamamen çıplak hale getirirken fiziksel olarak gözlerimi ondan alamıyorum. O cömert tümsekleri avuçluyor ve başparmaklarımı geniş pembe meme uçlarının üzerinde mükemmel küçük tomurcuklara dönüşene kadar ovuyorum.

"Şu anda bir rüya gibi görüldüğünü biliyorsun," diye mırıldanıyorum. "Bacaklarını biraz daha aç. Bakalım beni ne bekliyor."

Kızarıyor ama yapıyor, bir dizini kaldırıyor ve onu yerken çenemdeki kaba sakal yüzünden hala hafifçe kızarmış olan iç uyluğu boyunca alaycı bir el gezdiriyor.

Kendi kıyafetlerimi hızlıca çıkarırken manzaranın tadını çıkarıyorum, bakışları kollarımdaki ve göğsümdeki dövmelemin üzerinde gezinirken sırtıyıyorum. Bu kadar yumuşak ve kıvrımlı olmasına bayılıyorum ve onun her yerini ten tene hissetmek için sabırsızlanıyorum.

Ama onu becermek istediğim kadar, şu anda ona daha çok tapmak istiyorum. Ne kadar tatlı olduğunu zaten bildiğim yerlerden başlayarak vücudunun her santimini öpmek, yalamak ve kemirmek.

Kalçalarından tutup onu yatağın kenarına doğru sürüklüyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum.

Bacakları bir kalp atışında omuzlarımın üzerinde, elleri saçlarıma gömülü ve yüzümü amına doğru iterken hırslıyorum, dilimi tekrar içine gömüyorum ve onu içiyorum.

"Tadın çok güzel," diyorum ona ve tüm vücudu titriyor. "Bana verdiğin tepkiye bayılıyorum."

İNliyor, dilimi klitorisine bastırdığımda kalçaları titriyor, sonra sertçe fiske vuruyorum, tıpkı Sevdiğini çoktan öğrendim.

Onu bu şekilde tatmak beni tekrar tamamen sertleştiriyor ve dilimin üzerine geldiğinde, taşaklarım ağrıyor, onu tekrar boşaltmak için can atıyor.

Hava almak için ayağa kalktığımda elini saçlarımda gezdiriyor ve bana muhteşem bir gülümseme veriyor. Tamamen boku yemiş görünüyor ama ona şartlarımı söyledim ve onlara uymasını planlıyorum. O daracık amcığa taşaklarımı sokup onu o şekilde parçalayana kadar bu odadan çıkmayacak.

"Buraya gel," diye inliyor, beni yukarı çekiyor. "Öp beni."

Vücudumla onu yatağa sabitleyerek üzerine doğru yükseliyorum. Onu sertçe öpüyorum, sonra dudaklarımı göğüslerine doğru götürüp onları sıkıyorum.

"Bunlara bayılıyorum." Tıpkı kıcı gibi ellerimden taşıyorlar. "Onları hiç siken oldu mu?" Kızarıyor, rengi boğazından aşağı iniyor ve göğsüne yayılıyor. "Hayır."

"İstiyorum."

Dudağını ısırarak başını sallıyor ve ben de yatağın üzerinde yükselip beline oturmadan önce yemyeşil göğüslerinin her birini öpüyor, meme uçlarını tek tek emiyorum.

"Benim için onları bir arada tut."

Benim için hazırladığı dar göğüs dekoltesine şaftımı sokarken gözleri parlıyor ve nefesi biraz kesiliyor.

İtmeye başladım. Teni parlıyor, kızarıyor, ısınıyor ve daha önceki eforlarımızdan dolayı ince bir ter tabakasıyla kayganlaşıyor.

"Siktir," diye bağıriyorum. Her hamlede memelerinin arasından çıkan sikimin ucunun görüntüsü, neredeyse şaftımı yastıksı yumuşaklıklarına doğru itmenin verdiği his kadar iyi. "Bak ne kadar mükemmeller. Böyle çok güzel görünüyorsun, tatlım. Beni tekrar boşaltacaksın. Seni bununla kaplayacağım."

"Yap şunu," diyor, altımda kıpırdanırken sözcükler soluksuz kalıyor. Vücudu sadece tek bir anlama gelebilecek şekilde hareket ediyor.

Bundan zevk alan tek kişi ben değilim.

"Yine benim için mi ıslanıyorsun?"

"Evet," diye soluk soluğa bağıriyor, parmakları gözle görülür bir şekilde göğüslerinin etine saplanıyor, sırtı yataktan kalkıp bana yaklaşıırken onları daha sıkı sarıyor. "Durma."

Göğüs dekoltesinin arasından daha da sert sikiyorum, sözleri beni teşvik ediyor.

"Beni bir kez daha tadacaksın. Beni o güzel memelerinden yalayacaksın."

İnliyor, gözleri sikime kilitlenmiş ve onu izlerken yüzündeki ifade beni neredeyse çözüyor.

"Yap şunu," diye nefes alıyor. "Gel bana."

"Sikeyim. Şu haline bak, seni küçük zebani. Çok güzelsin. Ver şu dili bana."

Bana doğru uzatıyor, ben de çenesini kavrayıp onu sabit tutarak göğüs dekoltesinin derinliklerine doğru itiyor ve kalçalarımı birkaç kez daha pompalıyorum. Ona söz verdiğim şeyi verirken, boynunu, köprücük kemiğini ve göğüslerini de soyarken taşaklarım sıkıca yukarı çekiliyor.

Dudaklarını yalıyor, sonra yatağa geri uzanıyor, muhteşem bir karmaşa.

Saçlarını yüzünden geriye doğru iterek ondan uzaklaşıyorum. "Benimle duş al."

Dudakları yukarı kıvrılıyor, gamzeleri bir kez daha ortaya çıkıyor. "Beni böyle sevdiğini sanıyordum." "Hiçbir fikrin yok." Sikimin kesinlikle daha fazla iyileşme süresine ihtiyacı var, ama bir seğirme veriyor

Yine de anlaştık. Yataktan yuvarlandım ve elimi uzattım. "Hadi gel."

Onu yukarı çekmeme izin veriyor, sonra beni banyoya kadar takip ediyor ve onu duşa sokmama izin veriyor, onu temizlemek için zaman ayırırken hiç itiraz etmiyor. "Çok güzel kokuyorsun."

Gülüyor. "Senin gibi kokuyorum."

Ona vahşi bir sırıtış atıyorum, çünkü haksız değil. Ama bunun altında başka bir şey var. "Ne gibi kokuyorsun? Bir çeşit çiçek mi?"

Ben memelerindeki döllerini yavaşça sabunlarken, o da anlaşılmış gibi mırıldanıyor ve sırtı önüme gelecek şekilde bana yaslanıyor.

Yüzümü saçlarına gömüp derin derin nefes alıyorum. "Hayır, gerçekten, ne oldu?"

"Yerel bir banyo ürünü kullanıyorum," diye mırıldanıyor ve başını eğerek bana bakıyor. "Hanımeli ile aşıyorlar."

"Hoşuma gitti."

Gözleri dans ediyor. "Anlayabiliyorum."

"Başka ne isterdim biliyor musun? İsminizi."

Başını sallayarak gülüyor. "Bu şekilde bırakmalıyız. İsim yok. Sadece bu an." "Fantezi mi?"

Dönüyor, bana bakarken ellerini göğüs kaslarımın üzerinde gezdiriyor. "Bu doğru."

Bu konuda anlaşmıştık ama artık yeterli gelmiyor.

Ben daha ne diyeceğimi bilemeden ayak parmaklarının ucunda yükselip beni öpüyor. Kıçından bir avuç tutup onu daha yakına çekiyorum. Elimi arkadan bacaklarının arasına sokuyorum ve parmaklarımı tekrar içine soktuğumda çıkardığı nefesi yutuyorum.

Benim için hala ıslak.

"Kendimi senin o tatlı amına gömmeden işimizin bitmeyeceğine söz vermiştim."

Adını alamayabilirim ama bu sözü yerine getirmeden gitmesine asla izin vermeyeceğim.

Suyu kapatıp onu yatağa geri götürüyorum, gülüşünü, gözlerinin ışıltısını ve bana sarılışını seviyorum, bacaklarını belime ve kollarını boynuma doluyorum.

Çok iyi hissettiriyor.

Onu yatağın ortasına yatırdım, sonra kalçalarının arasına tırmandım.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyorum, onu aralıyorum ve başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. Titriyor, bacakları daha da açılıyor.

Bu açık bir davet ve bunu daha iyi hale getirebilecek tek şey adımı söylemesiydi. Kiminle birlikte olduğunu bildiğini söyleseydi. Kimin ona dokunduğunu, onu memnun ettiğini, ona taptığını.

Yine de zorlamıyorum. Duygularını açıkça ifade etmişti. Bunun yerine, başımı eğip dilimi bacaklarının arasındaki şişmiş yumrunun üzerinde gezdiriyorum, prezervatif almak için çekilmeden önce hızlıca bir tat daha alıyorum.

Sikime boşaldığında yüzünü görmek istiyorum, ama ona geleceğiz. Önce o dolgun kıçını görmek istiyorum. Duşta beni deli ediyordu, ben onu izlerken bana sürtünüyordu.

"Arkanı dön," diyorum prezervatifi şaftımdan aşağı yuvarlayarak. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çok."

O bir tanrıça, önümdeki yatağa uzanmış. Sarı saçları yastıkların üzerine yayılmış, yanakları pembe ve göğüsleri her nefeste titriyor. Ama bunu bir kez yaptığında, kendini çevirip istediğim pozisyona geldiğinde ve omzunun üzerinden bana dönüp baktığında karşı konulmaz oluyor.

"Seni sertleştireceğim," diye onu uyarıyorum, kıçını ovuyorum ve sonra kendimi hizalamadan önce elimi bacaklarının arasına kaydırıyorum. "Bunun için hazır mısın?"

"Bana verebileceğin her şeye hazırım."

Ona sırtıyıyorum, sonra nihayet yemyeşil vücudunun içine iterken inliyorum. "Siktir, çok sıkıydın." Dışarı çekiyorum, sonra tekrar içeri itiyorum, kıçını geniş tutuyorum, böylece vücudunun beni almasını izleyebiliyorum. "Bu am mükemmel. O kadar ıslaksın ki sikimden aşağı damlıyor."

"Aman Tanrım." Sözcükleri nefes nefese bir telaşla çıkıyor, başını eğip kalçalarını benimle buluşmak için geriye doğru sallarken elleri çarşafları sıkıyor. "Lütfen, durma. Piercinglerini hissedebiliyorum."

"Onlar bunun için var."

Nefes nefese bir kakhaha atıyor.

"Benim için mi?" "Evet."

Başı daha da aşağı düşüyor, yanağı yatağa bastırılıyor ve kıcı biraz daha yukarı kalkıyor, vücudu sessizce daha fazlası için bana yalvarıyor.

Ben de tüm gün hayalini kurduğum şekilde onu sert ve hızlı bir şekilde becerdim. Her hamlede taşaklarımın ona çarpmasına izin veriyorum. Dibe vurduğumda yumuşak sıcaklığına sürtünüyorum. Onu, sesinin şimdiden tanımaya başladığım bir ritimle yükselmeye başlayacağı kadar yaklaştırıyorum.

Gelebilir, ama daha işimiz bitmedi.

"Siktir, bu çok iyi. Çok sıkısın. Benim için bırak." "Evet!

Tanrım, evet..."

Kolları çöküyor, yanağı şiltenin üzerinde kayıyor ama kasları doruk noktasıyla birlikte gerilip kasılırken kıcı havada kalıyor. Çekiliyorum, sonra sırtüstü dönüyorum ve onu da yanımda getiriyorum.

"Sür beni, güzelim. Sikime tırman."

Hâlâ nefesini tutmaya çalışarak inliyor. Duş almamıza rağmen, terden sıırılsıklam olmuş, sekse bulanmış ve son orgazmından dolayı sarhoş olmuş bir haldeydi.

Çok güzel ve ona söylediğim şeyi yapıp şaftıma oturduğunda daha da güzel görünüyor.

"Tanrım, bu açıdan çok büyüksün," diye soluk soluğa bağılıyor, kalçaları kalçalarımın etrafında titriyor.

Ellerimi kıvrımlarında gezdirip yumuşak sıcaklığına doğru itiyorum. "Sadece bu açıdan mı?"

Gülüyor, onu kavrayışımı sıkılaştırıp daha da sertleştirdiğimde nefessiz bir iniltiye dönüşen bir ses.

"Hayır," diye kekeliyor. "Senin sakin... sen sadece... ah... ben..."

Kontrolü elime aldığım, hareketlerini yönlendirdiğimde, derin ve sert bir şekilde içine girdiğimde göğüsleri zıpladığında, onun tekrar tekrar zevk içinde kaybolmasını izlerken kelimeleri düşüyor. Biraz da kendimi kaybediyordum.

Nefes almaya başladığında, vücudu titreyerek etrafımda gerildiğinde, yavaşlatıyorum. İnanılmaz derecede iyi hissediyor, sanki gerçekten benim için yaratılmış gibi.

Bunu uzatmak istiyorum. Ona olabildiğince çok sahip olmak istiyorum. Ve ona her zaman hatırlayacağı bir gece yaşatmak istiyorum.

"Benim için tekrar gel," diye talep ediyorum.

Başını arkaya atıyor, nefes almaya çalışırken gözlerini sıkıca kapatıyor. "Yapabileceğimden emin değilim... Tanrım."

"Bana bak."

Yapıyor, gözlerindeki cam gibi, şaşkın bakış bana kesinlikle yapabileceğini ve onu tekrar oraya götürmek için çok fazla şey gerekmeyeceğini söylüyor.

Onu kaldırıyorum, sikimden çekiyorum ve bizi tekrar çeviriyorum, sonra ona geri çarpıyorum, çılgılık atmasını sağlıyorum.

"Sen harikası," diye homurdanıyorum, kelimeler içimden kopup gidiyor. "Yapabilirsin ve yapacaksın." "Lütfen, Tanrım, lütfen," diye bağılıyor, kalçaları benimkilerle buluşmak için kalkıyor. "Evet, aynen böyle." "Bunu yapana kadar buradan gitmiyorsun."

İnliyor ve ben öne eğilip ellerini tutuyorum ve onu daha sert sikerken başının üstünde sabitliyorum.

Bacakları etrafımı sarıyor, vücudu kavisleniyor ve başı geriye eğiliyor ve bunu yapıyor, ağlıyor ve zevk onu o kadar sert ele geçiriyor ki titremeye başlıyor.

Onu beceriyorum, elimden geldiğince uzun süre çekerken kendi kontrolümü en ince ipliklerle tutuyorum.

"İşte bu kadar. İşte bu," diye mırıldanıyorum, omurgamdaki basınç artıyor ve taşaklarım kalkıyor. "Sadece biraz daha. Bana her şeyi ver."

Altımda titriyor, son bir kez boşalırken beni bir mengene gibi sıkıldığında kontrolümün son parçasını da koparıyor.

"Siktir," diye haykırıyorum, kendi salıverilmem içimde roket gibi patlıyor. Prezervatifi dolduruyorum, ona karşı sürtünüyorum, alabildiğim kadar derine gömülmek istiyorum.

Onu öpüyorum, ağırlığımı onun üzerinde tutarken yüzünü çerçeveleyorum, aletim yumuşamaya başlarken kalçalarımı yumuşak kıvrımlarına doğru yavaşça sallıyorum. Denver'da gereğinden fazla kalmayı planlamıyordum ama yatağında bu muhteşem kadın varken ayrılmaya hiç niyetim yok.

Sonunda kalkıp prezervatiften kurtuluyorum, ikimizi de biraz temizledikten sonra yatağa geri döndüğümde onu kendime yashıyorum. Sikim resmen gece için bitti, ama hala ondan daha fazlasını istiyorum.

Daha fazla seks değil. Sadece daha fazla... o. "Yoruldu mu?"

Esnediğinde ona takılıyorum.

"Birazcık bile değil," diye mırıldanıyor, bana yaslanırken gözleri kapanıyor.

İkimiz de hâlâ çıplağız ve onun her şeyini hissedebiliyorum.

Her santimi mükemmel hissettiriyor.

"Yalancı," diye takılıyorum ona, şakağına yumuşak bir öpücük konduruyorum.

Mırıldanarak onaylıyor, gözleri kapanırken yüzünde küçük bir gülümseme belirliyor, sadece gamzelerini görebileceğim kadar.

Gördüğüm en muhteşem kadın ve son zamanlarda yaşadığım en iyi sikiş... muhtemelen son zamanlarda.

Sabah onu nihayet bana adını vermeye ikna ettiğimde ona söylemeyi planladığım iki şey var.

Uykuya dalmadan önceki son düşüncem bu.

Ama ertesi sabah uyandığımda, o gitmişti. Not yoktu. Ne bir isim. Sadece onu hatırlamam için yatağın altına atılmış ve unutulmuş hanımeli gibi kokan o güzel, küçük kaşkorse.

S AD IE

MEVCUT GÜN

Şoktan olduğum yerde donmuş bir halde GÖZLERİNE BAKIYORUM, sonra burada olmaması gerektiğini ağzımdan kaçırmamak için dilimi ısırıyorum. Çalışmak için buradayım. Onunla ne kadar eğlendiğimi ya da beni bir gecede *herkesten* daha fazla boşalttığını düşünmemem gerekiyordu. O bir fantezi, kısa süreliğine hayata geçen bir fantezi. Tek seferlik bir şey. Değil-

"Bay McAllister?" Fısıldıyorum.

"Sanırım artık isimlerimizi değiş tokuş ediyoruz," diyor, bana yine o yavaş, günahkâr seksi gülümsemesini lütfederken gözlerindeki sıcaklık açıkça belli oluyor. "Ve sen de Sadie Evans olmalısın?"

Başımı sallıyorum, yutkunuyorum, sonra omuzlarımı geriye atıyorum ve kendime toparlanmam gerektiğini hatırlatıyorum. Aramızda ne olursa olsun, bir iş yapmak için buradayım ve Whispering Pines'ı hayatımın en ateşli gecesini geçmişte bırakıp orada tutacak kadar seviyorum.

Ne yazık ki Bay McAllister bu notu almamış gibi görünüyor.

"İlk adım Cade," diyor, yaklaşırken sesi alçalıyor, eli bana uzanacakmış gibi seğiriyor. "Ve seni tekrar gördüğüme *çok* sevindiğimi söylerken bana güven."

"Senin... sen olduğunu bilmiyordum. Yani, tanıştığımızda. Yeni patronum olduğunu bilmiyordum." Sırıttıyor. "Bilseydin, eminim ortadan kaybolmazdın."

"En başta seninle otele hiç gitmezdim."

Yalan söylüyorum ve gözlerinin ağzıma düşmesi, sonra tekrar benimkilerle buluşmak için sıçraması, sıcaklıkla alevlenmesindeki bir şey bana bunu bildiğini söylüyor.

"Güzel bir sabah geçirebilirdik, biliyorsun. Ne de olsa birkaç günlüğüne şehirdeyim. Uyandığımda gitmiş olduğunu görmek beni hayal kırıklığına uğrattı."

"Hayal kırıklığına uğramış" kelimesini vurgulama şekli aklımı kirli yerlere gönderiyor. *Onun olduğu* yerlere.

bütün hafta meşguldü.

Boğazımı temizliyorum. "Bu hiç profesyonelce olmazdı. Ben... bilmelisiniz ki, Mr. McAll-

"Cade."

"İyi. Cade. Ama inan bana, gerçekte kim olduğunu bilseydim seninle asla birlikte olmazdım."

"O zaman her şeyi bu kadar gizemli tuttuğumuz için şanslı değil miyim?" diye mırıldanıyor sırtarak, uzanıp elinin tersini yanağımda gezdiriyor.

Birden bana ne kadar yakın durduğunu fark ederek ürperiyorum. Yaklaştı mı? Yoksa ben mi?

Dürüst olmak gerekirse hiçbir fikrim yok, ama vücudum bana yaptığı her dokunuşu, yalamayı, okşamayı ve ısırığı hatırlıyormuş gibi *ona tepki veriyor*.

Çünkü öyle.

Benim var.

Göbeğimde ısı birikiyor ve tekrar sertçe yutkunuyorum, buraya tanışmak için geldiğim milyarder pislikle, hayatımın en iyi seks listesinde en üst sıralara yükselen bu ateşli ilişkiyi uzlaştırmaya çalışırken sersemliyorum. En çok sevdiğim yerlerden birinin kalbini ve ruhunu emmeyi planlayan kişi.

Bu düşünce aramızdaki cinsel gerilimin bir kısmını yok ediyor.

Bir adım geri çekilip ona en mülayim müşteri hizmetleri gülümsememi gösteriyorum. "Artık hiçbir gizem kalmadı Bay McAllister."

Ağzını açıyor, muhtemelen yine ilk adını kullandığım için beni düzeltecek. Ama aramızda biraz mesafe bırakmam, patron ve çalışandan başka bir şey olmadığımızı hatırlamam gerekiyor, yoksa teslim olup adamı yalayacağım.

"Bu hafta sonu işle ilgili," diyorum hemen, araya girip daha fazla aşinalık için ısrar etmesine fırsat vermeden. "*Sadece iş.*"

"Katılıyorum, Bayan Evans." Yine sırtıyor. "Bitmemiş bir işimiz var."

Sesinin alçak tonu klitorisimin zonklamasına neden oluyor ve bunu görmezden gelmeye kararlı bir şekilde omurgamı sertleştiriyorum. "Buraya bir iş yapmak için geldim. Aramızdaki profesyonel ilişkiyi koruyabilecek kapasiteye fazlasıyla sahibim."

Sözlerim onu geri adım attırmak yerine, sanki kabul etmeye hevesli olduğu bir meydan okumada bulunmuşum gibi gözlerini parlatıyor.

"Öyle *misin?*" diye homurdanıyor, sanki beni yemek istiyormuş gibi bakıyor. "Kesinlikle," diyorum, yine dişlerimin arasından yalan söyleyerek.

Tabii ki beni yemesini istiyorum. İlk seferinde yaptığı gibi beni yere serip parçalara ayırmasını hayal ediyorum. Açıkçası onu bir daha görmeyi hiç beklemesem de, bu beni otelinden ayrıldığımdan beri birlikte geçirdiğimiz zamanı tekrar tekrar yaşamaktan alıkoymadı. Ama fantezi erkeğimden ne kadar hoşlansam da, bu adamdan - Whispering Pines'ı John'un hasta ellerinden kapmak için içeri dalan meçhul milyarder emlak geliştiricisinden - varlığını öğrendiğimden beri *hoşlanmıyorum*.

Bunu hatırlamam ve Cade'in gerçekte ne için burada olduğunu hatırlamam gerekiyor. *Bay McAllister'in* buraya ne yapmayı planladığını.

"Sana tesisi gezdirmek için buradayım," diye hatırlatıyorum ona, zihnime sessizce *yok etmek istediğin tesisi* ekleyerek ona *olan* çekimime karşı kendimi *sertleştiriyorum*. "Sen hazır olur olmaz başlamaktan mutluluk duyarım."

Elimi uzatıyorum, en iş adamı tavrımı takınıyorum ve bir süre sonra elimi sıkıyor. Elini uzatmıyor ama parmaklarının hafif nasırlı olduğunu hissedebiliyorum, bu da milyarlarına rağmen tüm zamanını bir yönetim kurulu odasında geçirmedikini gösteriyor.

O parmakların çok daha mahrem yerlerimde nasıl hissettirdiğini çok iyi hatırlıyorum ve elimi çekip geri çekilirken bu anıları intikam duygusuyla kilitliyorum.

Beni nasıl etkilediğini biliyor, kendini beğenmiş piç kurusu ve bakışlarını üzerimden ayırmaması, o geceyi zihnimde yeniden yaşayan tek kişinin ben olmadığımı gösteriyor.

"Başlayalım mı?" Sesimi sabit tuttuğum için gurur duyarak soruyorum. "Zaten başlamadık mı?" diye mırıldanıyor, dudaklarında bir gülümseme geziniyor.

"Neden size binayı gezdirmiyorum?" Sözlerindeki imayı görmezden gelerek öneriyorum. "Mülkü tanımaya başladınız mı?"

Bağlayıcı olmayan bir ses çıkarıyor, hararetli bakışları hala aklındaki en son şey işmiş gibi bana perçinlenmiş, bu yüzden liderliği ben alıyorum.

"Harika!" Sanki gerçekten cevap vermiş gibi söyledim. "O zaman burada, kulübede başlayalım." "Mükemmel." Sırıttıyor. "Bana her şeyi göster."

Kulağa ne kadar müstehcen geldiğini anlayınca midem bulanıyor ama yüz ifademi ondan saklamak için hızla arkamı dönüyorum.

Açıktası o kadar sarsılmış durumdayım ki nasıl konuşacağımı bile zor hatırlıyorum ama neyse ki Whispering Pines'ı avucumun içi gibi biliyorum. Büyük binada ona rehberlik etmeye başlarken, binanın özelliklerini işaret ederken ve onu biraz tarihiyle eğlendirirken, binanın hem pratik hem de tuhaf ayrıntılarını otomatik pilotta sıralamakta sorun yaşamıyorum.

"Buradaki pencereler en sevdiğim özelliklerden biri," diyorum ona, üst katlardan birine ulaştığımızda parmaklarımı dalgalı camların üzerinde gezdirirken. "Camlar antika, yakınlardaki bir kasabada bulunan bir kiliseden kurtarılmış ve parça parça buraya getirilmiş. Bazı camlar orijinal, on sekiz yüzü yıllara kadar uzanıyor. Bu çok güzel bir ayrıntı. Vitray, gerçekten de eski dünyanın cazibesini hissettiren bir tür sessiz kaliteye sahip."

"Çok güzel," diye mırıldanıyor ama gözleri pencerelerde değil bende.

Tanrım, adam tam bir baş belası.

Merdivenlere doğru dönüyorum ve tura devam ediyorum, bizi pencerelerden uzaklaştırıyorum ve o başını sallayıp tüm dikkatini bana verirken ona en üst katın geri kalanını gösteriyorum.

Yine de not almıyor ve bu beni rahatsız ediyor. Elbette, ilişkimiz inanılmazdı, ama burayı yıkma planları yüzünden mi umursamıyor? Bu detay seviyesi onun altında mı? Genelde bir şirket kölesine devrettiği türden bir şey mi?

"Yanında kimseyi getirdin mi?" Tekrar yüzümü ona dönerek soruyorum.

Onunla göz göze geldiğimde kalp atışlarım anında hızlanıyor, aramıza mesafe koymak için gösterdiğim tüm çabalara rağmen bakışlarının yoğunluğu içime işliyor.

Sonra sırıttıyor. "Balık mı tutuyorsunuz... Bayan Evans?"

Adımdan önce duraklıyor, resmiyette ısrar ettiğim için kendimi gülünç hissetmeme yetecek kadar uzun. Ne de olsa adam dilini içime sokmuştu. Diğer şeylerin yanı sıra.

Boğazımı temizliyorum. "Sadece geçiş sürecinde yardımcı olması için yanınızda bir sekreter ya da asistan getirip getirmediğinizi merak ediyorum."

"Noel'e bu kadar yakınken mi? Beni ne tür bir canavar sanıyorsun?" diye soruyor, yeşil gözleri eğlenceyle parlıyor. "Tatil için herkese izin verdim. Burayı satın almadan önce şahsen ziyaret etme şansım olmadığı için, bu sadece burayı tanımam için bir fırsat. Asıl işe yeni yıldan sonra başlayacağım."

Başımı yana eğiyorum. "Madem burayı tanımak istiyordun, neden Denver'daki oteli seçtin?"

Neden burada kalmıyorsun?"

Bana attığı sırıtış bu sefer tam anlamıyla iğrenç. "Denver'ın avantajları var."

Yüzüm kızarıyor. Elimde değil. Ama neyse ki, devam ettikçe bundan daha açık olmamak için koyduğum sınırlara saygı duyuyorum.

"Aslında bu sadece şehirde bulunduğum ilk birkaç gün için bir kolaylıktı. Arkadaşlarım geldiğine göre hepimiz burada, tatil köyünde kalıyoruz. Tatili burada geçireceğiz."

Boğazımı temizliyorum. "Arkadaş

mı?" "Merak etme, erkek

arkadaşlardan bahsediyorum."

Gözlerimi deviriyorum. "Kesinlikle endişelenmiyorum."

"En yakınlarımdan ikisi aslında," diyor, sırıtışı daha yumuşak bir şeye dönüşüyor. "Onları yeterince göremiyorum ama bu yıl zamanlama üçümüz için de uygun oldu. Ve içlerinden biri aslında buralarda büyüdüğü için-"

Konuştuğumuz sırada kulübenin arka tarafındaki büyük ticari mutfağa doğru ilerliyoruz ve beni içeri sokmadan önce aldığım tek uyarı bu. Odaya adım attığımızda, tezgahın başında elinde dumanı tüten bir fincan kahveyle duran adamı gördüğümde günün ikinci şoku yüzüme bir ton tuğla gibi çarpıyor.

"Sadie, seni arkadaşım Dex Blaine ile tanıştırayım. Dex, Sadie -yani Bayan Evans- John Nelson'ın yönetici asistanıydı. Burayı ne yapacağıma karar vermemde bana yardımcı olmak için burada."

Cade bir süre daha devam ediyor, benden bahsederken biraz aşırıya kaçıyor. Söylediği her şey muhtemelen John'un ona benim hakkında anlattıklarına dayanıyor, ama Cade'in arkadaşının çok tanıdık gelen kehribar gözlerine bakarken sessizliğe gömülüyorum.

Daha çok eski sevgilimin ağabeyi olarak bilinir.

Cidden, ne tür bir Alacakaranlık Kuşağı bölümüne düştüm ben?

Dex Blaine fantezi-adam-slash-milyarder-patron-nemesis'imın "en yakın arkadaşlarından" biri olabilir, ama hepsi bu değil. Aynı zamanda tam bir baş belası. Neyse ki yıllardır katlanmak zorunda kalmadığım bir baş belası. Ve bunu sadece ona karşı her zaman hissettiğim haksız ve tamamen gizli çekim nedeniyle değil, aynı zamanda gerçekten yaşayan en çekilmez adamlardan biri olduğu için söylüyorum.

Dex sert, inanmayan bir sesle gülüyor ve Cade'i durdurmak için elini kaldırıyor. "Sadie hakkında bu kadar konuşmana gerek yok. Birbirimizi zaten tanıyoruz."

Cade göz kırpıyor. "Öyle mi?"

Küçük bir parçam Cade'in yüzündeki şaşkınlık karşısında biraz kendini beğenmiş hissediyor. Burada hazırlıksız yakalanan tek kişinin ben olmamam güzel. Ama daha büyük bir parçam hala geçmişimden gelen bu patlamanın etkisiyle meşgul.

"Var," diye onaylıyor Dex, sakince kahvesinden bir yudum alırken sırtıtıyor, gözleri beni tarıyor. "Eskiden küçük kardeşimle çıkıyordu."

S AD IE

DEX'İN AÇIKLAMASI Cade'in bir an için sertleşmesine neden oluyor ve bana hem meraklı hem de yanılmıyorsam neredeyse kıskançlık gibi görünen bir bakış fırlatıyor.

Az önce gördüklerimi hayal edip etmediğime karar veremedenden Dex'e bakıyor ve sessiz bir sırıtışla kaşlarını kaldırıyor. "Gerçekten mi? Dünya küçük."

"Aynen öyle," diyor Dex o çok iyi hatırladığım tembel sırıtışıyla, kahvesinden bir yudum daha alarak. Tezgâha yaslanışına bakılırsa dünya umurunda bile değil ama gözleri fincanın kenarından bana kilitlenmiş, bakışları keskin ve değerlendirci.

Ya da eskiden olduğu gibiyse, keskin ve *yargılayıcı*.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve çenemi kaldırıyorum, yerin altımda açılıp beni yutmasını dilesem bile bana ulaşmasına izin vermiyorum.

"Çok küçük," diye kabul ediyorum. Sonra koruyucu bir profesyonellik pelerini çekerek, "Nasılsın?" diye ekliyorum.

"Tamam."

Cade ilgiyle aramızda bir ileri bir geri bakıyor ve Dex'in şifreli cevabı karşısında içimi çekiyorum.

Bana bir santim bile vermeyecek, değil mi? Hayatımın en iyi seksinin anısının, bunun yeni patronumla, gerçekten sevdiğim bir şeyi yok etmeye kararlı milyarder bir pislikle olduğunu öğrenerek lekelenmesi yeterince kötü. Ama bir de eski sevgilimin ağabeyiyle mi uğraşacağım?

Dex benden hiç hoşlanmadı.

Daha da kötüsü, nedeninden

hiç emin olamadım.

Kardeşi Parker ile ilişkimizin yürümemesinin nedenlerinden biri, Parker'ın benim daha basmakalıp bir kadın rolüne bürünmemi istediğini açıkça belirtmesiydi. Kendi fikirlerim ve hırslarım olan biri olmak yerine onun destekçisi ve gözdesi olmamı istiyordu. Kısacası, *benim* yerime kendi kafasındaki kişiyle çıkmak istiyordu.

Dex'in benden hoşlanmamasının, kardeşiyle aynı kumaştan kesilmiş olmalarından kaynaklandığını düşünmüşümdür hep ama kim bilir? Bu onu ilgilendiren bir şey değildi ve bana hâlâ o zamanlar attığı bakışları atıyor, sanki her düşüncemi okuyabiliyormuş gibi bakıyor - belki de sadece hıyarın tekidir.

"Parker nasıl?" Evrenin bana atmaya çalıştığı bu falsolu toplar karşısında ne kadar profesyonel ve hoş olabileceğimi iki katına çıkararak soruyorum.

"İyi," diye tekrarlıyor Dex, bu kez biraz ısırarak. Cade'in kaşları onun ses tonuyla havaya kalkınca biraz gevşiyor ve ekliyor: "Son duyduğuma göre bir Instagram fenomeniyle çıkıyormuş."

Hiç de hanımefendiye yakışmayan bir homurtu çıkarıyorum, sonra da bunu öksürükle kapatıyorum.

Dex kaşlarını çatar. "Umurunda mı? Şimdiye kadar onu unutmuşsundur diye düşünmüştüm."

Bu soru yüzümü kızartıyor. Parker'ı unutmadığım için değil, çünkü bu gerçekten eski bir haber, ama Dex'in hala beni etkileme gücüne sahip olmasına dayanamadığım için.

"Sadece merak etmiştim," diyorum ona sıkıca gülümseyerek. "Ayrıldığımızdan beri Parker'la konuşmadım."

Dex gülümsüyor, biraz dişleri olan bir sırıtış. "Güzel."

Cade ikimizi de bir şahin kadar hevesli bir şekilde izliyor ve onların incelemelerinin birleşik yoğunluğu beni yanmak üzereymişim gibi hissettiriyor. Başka bir durumda, hissettiğim sıcaklığı tamamen farklı bir duyguya bağlardım ama şu an kesinlikle bunun ne yeri ne de zamanı.

Ya da bunun için erkekler, kendime hemen hatırlatıyorum.

"Tura devam edelim mi?" Parlak bir gülümsemeyle dikkatimi tekrar Cade'e çevirerek öneriyorum.

"Kulağa hoş geliyor," diye kolayca kabul ediyor.

Dex kendini tezgâhtan uzaklaştırıyor, son kahvesini de içiyor ve bardağı tezgâhın üzerine bırakıyor. "Ben de geleceğim, tamam mı?"

"Elbette," diyor Cade.

"Neden?" Aynı anda ben de soruyorum.

Dex bana sırıtıyor ve Cade'in omzuna vuruyor. "Dostumun iyi bir yatırım yaptığından emin olmalıyım."

Whispering Pines'in bir *yatırımdan* çok daha fazlası olduğunu söylememek için dilimi ısııyorum.

Burası insanların anılar biriktirdiği bir cennet. Ama ben bir iş yapmak için buradayım, o yüzden yapacağım.

"Şimdi size konuk odalarını göstereyim. Her birinin kendine has bir karakteri var, ancak rustik tema hepsinde devam ediyor. Benim favorim pençe ayaklı küvete sahip olan, çünkü tesisin asıl sahipleri bunu yaptırmış. Ayaklar aslında çam kozalaklarına benzeyecek şekilde oyulmuş. Bilirsiniz, Whispering Pines için?"

İki adamı mutfaktan çıkarıyorum ve onlara bu tabloyu yapan yerel sanatçı hakkında biraz daha bilgi veriyorum. Dex'le aramızdaki gerginlik, onlara pansiyonun geri kalanını anlatırken biraz azalıyor ve çok geçmeden, burada yaşadığım mutlu anılardan bazılarına kendimi kaptırıyor, sevdiğim bu yerin ayrıntılarını ikisiyle paylaşırken neredeyse eğlenmeye başlıyorum.

Tüm binayı gezmek neredeyse iki saatimizi alıyor, ancak tam dışarı çıkıp araziye gezmek üzereyken telefonum sert, kesik kesik bir alarmla çalıyor.

"Bu da ne?" Cade kaşlarını çatarak soruyor.

Sesi çoktan tanıdım - şiddetli hava durumu uyarısı ve yaşadığımız yerde bunu ilk kez duymuyorum - ama ona bunu söyleyemeden önce kendi telefonu çaldı ve ardından Dex'inki de çaldı.

Uyarıyı okumak için ekranı kaydırıyorum ve bunu yaparken yüzümü buruşturuyorum. Üzerimize doğru gelen kış fırtınasıyla ilgili önceki tahminler revize edilmiş. Şimdi bizi, tam da burada, Whispering Pines'da sert bir şekilde vurma yolunda ilerliyor.

"Kahretsin," diyor Dex, şüphesiz o da aynı şeyi okurken kaşlarını çatarak kendi telefonuna bakıyor.

"Yok, sorun değil," diyor Cade, telefonunu tekrar cebine sokarken. "Endişelenecek bir şey yok."

"Colorado fırtınalarını bilmiyorsun," diyorum ona, biraz korkmaya başlayarak. Fırtına yüzünden değil.

Fırtınanın kendisi. Ben doğma büyüme bir Colorado kızıyım. Ama bu ikisiyle burada kar altında kalmak? Geçen hafta takıldığım adam ve eski sevgilimin ağabeyi?

Oh, hayır.

"Hayır, gerçekten," diyor Cade sorunlara para atmaya alışkın bir adamın özgüveniyle

ve onları uzaklaştırmak. "Bu bir sorun olmayacak. Zaten Dex ve Noah'ın tatil boyunca burada benimle kalmasını planlıyordum, yani ev iyi stoklanmış durumda."

Bu harika ama yine de olmayacak. Hiçbir şekilde kendimi bu duruma sokmayacağım.

Alarma tekrar bakıyorum, sonra pencereden dışarı bakıyorum. Kar sert bir şekilde yağıyor, ama şimdi ayrıldığım sürece hala dağıdan aşağı inebilirim.

Şu anda.

Cade'e parlak bir gülümseme veriyorum. "İkinizin-um, üçünüzün- iyi olmanıza sevindim ama gitsem iyi olacak. Bazı büyük tatil planlarım var ve onları kaçırma riskini göze alamam," diye yalan söylüyorum, dış giysilerimi ve çantamı almak için hızla girişe doğru yürüyorum. "Dağ yolları geçit vermez hale gelmeden Denver'a geri dönmem gerekiyor."

"Sence bu güvenli mi?" Cade dışarıdaki karla kaplı manzaraya bakarken beni takip ederek soruyor.

Başımı salladım. "Şimdilik, ama erzak hazırladığınıza sevindim. Kulübe çok uzakta olduğu için buradaki yolların sürülmesi zaten ilçenin öncelik listesinde oldukça alt sıralarda yer alıyor, bu yüzden şimdi misafirlere kapalı..."

Omuz silkiyorum ve Dex kaşlarını çatıyor. O da benim gibi fırtınanın gerçekten hızla yaklaştığını ve bu yüzden işi ağırdan alacağımı anlayabildiği için mi, yoksa Parker'la çıktığımız dönemde aile hayatımın işlevsizliğini yeterince öğrendiği için mi tatil planları bahanemin tamamen saçmalık olduğundan şüpheleniyor, hiçbir fikrim yok.

O bana ikisinden birini söylemeden önce ceketimin düğmelerini iliklemeyi bitirip çantamı kapıyorum ve arabamın anahtarlarını çıkarıyorum. Kapıya doğru dönerken Cade'e "İstersen buna tatilden sonra da devam edebiliriz," diye sesleniyorum. "Ya da ihtiyacın olan diğer bilgileri sana e-posta ile gönderebilirim."

Ağır çift kapılardan birini çekip açıyorum ve soğuk bir patlama üzerime çarpıyor. Eldivenlerimi çekiştirirken beni durdurmaya çalışmasına cesaret ederek çenemi kaldırıyorum.

"Kar oldukça sert yağıyor, kedicik," diyor Dex ve eskiden birbirimize ne zaman laf atsak bana taktığı eski lakabı ağzından kaçırınca sinirimden omurgam dikleşiyor. Açık konuşmak gerekirse bu, aynı havayı solumak zorunda kaldığımız zamanlar oluyordu.

"Bana bir şey olmaz. Şükran Günü'nden beri lastiklerimde zincir var."

"Hâlâ gitmen gerektiğini düşünmüyorum," diyor Cade, beni kulübenin geniş verandasına kadar takip ederek. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, mürekkepli kolları giydiği Henley'in altında esniyor. Şu anda dövmelelerini göremiyorum ama sadece orada olduklarını bilmek bile parmak uçlarımla izlerini sürdüğüm anıları geri getirmeye yetiyor.

Arkamı dönüyorum.

"İyi olacağım," diye tekrarlıyorum, ikisine de el sallayıp arabama doğru gidiyorum.

Buraya geleli çok olmadı ama şimdiden 15 santim karla kaplandı.

"Kahretsin," diye fısıldıyorum, hızlıca fırçalıyorum, çocuklar bana seslenmeye devam ederken zar zor dinliyorum. Onlar -Cade'in bahsettiği üçüncü kişiyle birlikte- burada kalabilir ve Whispering Pines'in tatil için sunduğu tüm olanakların tadını çıkarabilirler. Ben gidiyorum.

Sonunda arabaya atlamadan önce onlara tekrar el sallıyorum, yağın karda gözlerimi biraz kısıyorum, sonra kaloriferi açıp yola koyuluyorum.

"Bu çok eğlenceli," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, çarpan kalbimin sesini bastırmaya çalışırken dinlediğim Noel kanalının sesini açıyorum.

Colorado kışlarında araba kullanma konusunda epey deneyimim var ve bu yolları avucumun içi gibi biliyorum, ancak yine de ellerimi on ve ikiye döndürüyorum ve neredeyse dağıdan aşağı sürünerek inene kadar yavaşlıyorum, çünkü fırtınadan daha hızlı gitmeye çalışmak kötü bir karar olabilirdi.

Bir buz parçasına çarptığımda "Hayır, her şey yoluna girecek," diye kendimi rahatlatıyorum. "Her şey *yoluna* girecek."

Kalbim küt küt atarak içinden geçiyorum ama salyangoz hızıyla ilerlediğim için gayet iyi düzeliyorum.

Arabanın kontrolünü yeniden ele geçirdiğimde rahatlayarak gülüyorum. "Gördün mü? Tamamen iyi. Ve kar altında kalmaktan *çok* daha iyi-oh *kahretsin!*"

Daha fazla buza çarptığımda ve araba savrulmaya başladığında son kelime ağzımdan dökülüyor. Görüş mesafesi neredeyse sıfıra düşmüştü ama arabanın ön tarafı aniden alçalıp emniyet kemerimi kilitleyecek kadar ani bir şekilde durduğunda yoldan çıktığımı fark ettim.

"Kahretsin," diye inanamayarak soluk soluğa kaldım. "Bu az önce olmadı."

Bu kötü bir rüya olmalı. Çünkü Blake Shelton'ın fırtınaya *şükretmekle* ilgili mırıldanmasını dinlerken kar fırtınasının ortasında arabamla bir çukurda sıkışıp kalmak mı? Hayır.

Hayır.

Hay

sikeyi

m.

Siktir, siktir, *siktir*.

Blake, Gwen Stefani ile nakarata başladığında Noel müziğini kapatıyorum, sessizlik bir kış battaniyesi gibi etrafımı sarıyor.

İlk adrenalın patlaması geçmeye başladığında kendi kendime "Tamam," diye mırıldanıyorum. "Ben hallederim. Bu sadece küçük bir aksilik. Ben hazırım. Ve *kesinlikle* Noel'i Subaru'mda geçirmeyeceğim."

Direksiyonu gevşetmek için kendimi zorluyorum, sonra kendimi biraz daha toparlamak için bir an daha bekliyorum. Sonra atkımı boynuma biraz daha sıkı sarıyorum ve arabadan iniyorum.

"Kahretsin," diye tıslıyorum soğuk paltomu ısırp dişlerini tenime geçirirken.

Hızla derinleşen karın içinden geçerek bagaja doğru ilerliyorum ve her iyi Colorado kızının orada bulundurduğu aletleri çıkarıyorum. Sonra kararlılıkla ve biraz da inatla kar fırçamı alıp lastiklerimin etrafına yığılmış karlara saldırmaya başlıyorum.

Ancak taneler o kadar hızlı düşüyor ki, daha fazla kar yığılmadan önce fazla ilerleme kaydetmek imkansız.

Birkaç dakika sonra duruyorum, zor nefes alıyorum.

Kahretsin.

Kaybettiklerimi unutup kulübeye dönme vakti geldi. Bu durumun tek bir iyi yanı varsa, o da yeterince üşümüş olmam ve fırtına boyunca kanımı tutuşturan iki adamla orada mahsur kalmaktan endişe etmemem.

Kışlık aletlerimi bagaja geri atıp çantamı ve küçük valizimi aldıktan sonra arabayı kilitleyip Whispering Pines'a doğru geri dönüyorum. Kar şimdi daha da sert yağıyor ama dağa çıkan tek bir yol var ve o yolu o kadar çok kullandım ki muhtemelen gözüm kapalı geri dönüş yolunu bulabilirim.

En azından yola geri dönmeye başlarken kendime sürekli bunu söylüyorum.

Ancak patikayı takip etmek kolay olsa da, kar bu kadar şiddetli yağarken görmek gerçekten zorlaşıyor. Artık kendi lastik izlerimi bile göremiyorum.

Lanet olsun. Kendimi tamamen tersine mi çevirdim?

Burada yalnızım ve artık biraz korkmaya başladım. Hava o kadar soğuk ki bazı yerlerim uyuşmaya başladı, hava kararıyor ve hala yolda olduğumdan bile emin değilim.

Rüzgârın bir kısmını engellemek için bavulumu göğsümde tutarak karanlığa bakıyor ve yönümü bulmaya çalışıyorum.

"Tamam," diye mırıldanıyorum, dişlerimin gıcirtısından kelimeler bozuluyor. "Sanırım şuradaki bir

kulübe. Bu da demek oluyor ki ben *hâlâ-tanrım*."

Önümdeki karanlığın içinden aniden bir figür belirliyor; devasa, gölgeli bir şekil, gökyüzünden düşen aşılmaz kar duvarının içinden bana doğru ilerliyor.

"Ahhh!"

Çılgık atıyorum, içgüdüsel olarak bavulumu ona doğru savuruyorum.

S AD IE

Bavulu sallarken bavulun ağırlığı dengemi bozuyor ve ayaklarım altımdan kayarak düşmeye başlıyorum. Ama düşmeden önce kocaman bir el fırlıyor ve kolumu sarıyor. Üzerine düşeceğimi sandığım buz kadar sert bir göğse doğru çekiliyorum.

Figür homurdanıyor, sesi sinirli geliyor. "Ne yapıyorsun sen?"

"Ne yapıyorsun *sen*?" Karşımdaki adamı ilk gördüğümde bir tür kar canavarı falan sandığım için biraz utanarak ağzımdan kaçırıyorum. Elinden kurtulup ona doğru bakıyorum. "Kimsin sen ve neden buradasın?"

"Noah King. Cade beni seni aramam için gönderdi."

"Ah," diye mırıldandım, kendimi aptal gibi hissediyordum. Cade üçüncü bir arkadaşının tatil boyunca onunla kalacağından bahsetmişti. "Umarım seni incitmemişimdir."

Kaşlarını kaldırıyor, sonra uzanıp karın içinden bavulumu çıkarıyor. "Bununla mı?" "Onunla sana vurdum."

Beni bir an şüpheli bir bakışla süzdükten sonra başını sallıyor ve tekrar koluma uzanıyor. "Gel hadi. Cade ve Dex de burada. Geri dönelim ki onlara seni bulduğumu söyleyebileyim."

"Aman Tanrım." Yarı donmuş gibi hissetmeme rağmen yüzüm ısınıyor. "Hepiniz mi? Çok özür dilerim."

Dışarısı buz gibi."

"Ve yine de birisi kar fırtınasında dağdan aşağı inmeye çalışmanın iyi bir fikir olduğuna karar verdi," diye mırıldanıyor beni peşinden sürüklerken, bavulum hala diğer elinde.

"Kar fırtınasına dönüşmemesi gerekiyordu," diyorum kendimi savunmak için, ona ayak uydurmaya çalışırken biraz nefes nefese kalıyorum. Bu da ancak beni hâlâ bırakmadığı için mümkün olabiliyor.

"Ve yine de, işte buradayız."

"Uyarıları gördünüz mü? Açıkça kış fırtınası dediler. Kar fırtınası *değil*. Kimse kar fırtınası hakkında bir şey söylemedi."

"Tabiat Ana'ya çuvalladığımı söyleyeceğimden emin olabilirsiniz," diyor ve bana bakıyor, karanlık bir şekil etrafımızdaki soğuk kar tarafından neredeyse gizlenmiş. Etrafımıza *yağmıyor*. Hayır. Rüzgâr onu milyonlarca buzlu bıçağa dönüştürüyormuş gibi hissettiriyor.

Dişlerim o kadar çok gıcırıyor ki, onun kuru doğumuna güldüğümde, bu daha çok hırıltılı bir nefes gibi çıkıyor.

Arkasına dönmüyor, sanki gerçekten bir yetiymiş gibi donmuş arazide ilerlemeye devam ediyor.

Birkaç dakika itiraz etmeden beni yönlendirmesine izin verdim ama sonra aslında bu dağı bilen kişinin o değil ben olduğumu fark ettim. Ve evet, yorgunum, donuyorum ve hiçbir şey göremiyorum ama bu kesinlikle o beni bulmadan önce gittiğim yön değil.

"Doğru yoldan gittiğimizden... emin misin?"

"Evet."

"Kulübeye geri dönüyoruz, değil mi? Sen seri katil değil misin?" "Hayır."

Ayaklarımı yere basıp kolumu onun elinden çekiyorum, o kadar titriyorum ki kelimeleri zorlukla çıkarabiliyorum. "Kulübeye geri dönmeyecek miyiz?"

Bana dönüp iç geçiriyor, bıkkın sesi etrafımızdaki kar *fırtınası* tarafından neredeyse bastırılıyor.

"Evet, kulübeye geri dönüyoruz. Hayır, ben seri katil değilim. Ve eğer hızlanmazsan oraya asla varamayacağız."

"I-ahh."

Medeni bir insan gibi bu konuda konuşmak yerine beni kocaman kollarının arasına alıp götürdüğünde utanç verici bir sesle irkildim. Doğru olduğundan çok emin görüldüğü yöne doğru dönerek beni yanında taşımaya başladı.

İşin bu noktaya gelmesinden utanarak ona sarılıyorum, özellikle de hafif sıklet olmadığımı bildiğim halde.

Muhtemelen onunla bu konuda mücadele etmeliyim, ama dürüst olmak gerekirse bu onu yavaşlatmıyor bile. Ve ben güçlü ve bağımsız bir kadın olduğum için, aynı zamanda o kadar yorgun ve üşümüşüm ki, geri dönmem gerekirken o beni bulmadan önce dağdan aşağıya doğru yürüyormuşum gibi görünüyor, beni tartaklamaya devam etmesine karşı koyacak iradeyi kendimde bulamıyorum.

Önümüzdeki karanlıkta bir şey parlıyor. Whispering Pines.

"Yolun geri kalanını tek başıma yürümeliyim," diye teklif etmek için kendimi zorluyorum, kollarım refleks olarak boynuna dolanıyor çünkü artık beni yakalamışken diz boyu karda koşmak yapmak isteyeceğim son şey.

"Hayır."

Dişlerim hala takırdamıyor olsaydı, onun bu kibirli huysuzluğuna gerçekten gülümseyebilirdim. King onun için iyi bir soyadı.

"Ama ben çok ağırım."

Aldığım tek tepki bir alay oluyor ve dilimi ısırıyorum, zaten onun kollarında biraz daha sıcak olduğu için daha fazla itiraz etmiyorum. Ayrıca, Noah ne isterse yapmaya kararlı görünüyor ve buna beni kurtarmak da dahil olduğu için, gerçekten şikayet edecek bir nedenim yok.

Onunla kavga etmesem bile, ısırdığım kelimelerin kafamın içinde dönüp durmasına engel olamıyorum. Tanrı biliyor ya, bunları eski sevgilimden yeterince duydum. Parker hayatımdan çıkalkı birkaç yıl oldu ama kilom hakkında söylediği aşağılayıcı sözler aklımdan çıkmıyor.

Beni asla kaldırmazdı. Seks sırasında üstte olmama bile izin vermezdi. Ama bir hafta içinde ikinci kez bir erkek beni hiç tereddüt etmeden ya da zorlanmadan kaldırdı ve bunu fark ettiğimde göğsümde küçük bir sıcaklık kıvrımı oluştu.

Silkindim. Hem Cade hem de Noah göz açıp kapayıncaya kadar hayatımdan çıkacak sanal yabancılar ve ayrıca Parker yanılıyor da değil. Bir aynam var ve bu iki adam beni ne kadar zahmetsizce idare ediyor gibi görünse de, daha cömert oranlarımdan tamamen farkındayım.

Kulübeye vardığımızda tüm ışıklar yanıyordu ve Noah kapının hemen önünde durup -beni yere indirmeden- birkaç kez ışıkları yaktı.

"Seni bulduğumuzu işaret etmek için böyle anlaşıştık," diyor bana sorulmasını beklemeden. "Orada telefon çekmiyor."

"Uzun ağaçlar yüzünden," diyorum, sonunda fırtınadan kurtulmuş olmamıza rağmen dişlerim hâlâ gıcırıyor. "Bizim kulübede de yok."

Onaylarcasına homurdanıyor, sonra lobiden geçip misafir odalarına doğru ilerliyor.

Bu noktada ona beni bırakmasını söylemem gerekiyor ama hâlâ donuyor olmama rağmen, sanki kulübenin sıcaklığı ruhuma kadar ulaşmış ve son enerjimi de emmiş gibi hissediyorum.

Noah sonunda beni yatak odalarından birinin içine sokuyor ve ayaklarımın üzerine yatırıyor. Kollarımı kendime sarıp yüzümü ona dönüyorum ve nefesim kesiliyor.

Fırtınanın karanlığında belli belirsiz yüz hatlarına sahip karanlık, iri bir şekilden başka bir şey değildi, bu yüzden ona ilk kez bu kadar iyi bakabildim.

Vay anasını. Muhteşem biri. Ve ayrıca kocaman.

Benden bir karış daha uzun olmalı, belki de daha fazla. Güçlü çene çizgisindeki kırıksıklıklar, biraz uzunca bırakılmış koyu renk saçları ve kışlık kıyafetinin katmanları altında bile belirgin olan geniş omuzlarıyla, onu bir dağ adamı gibi gösteren engebeli, evcilleşmemiş bir görünümü var.

Kaşlarını çatarak bana doğru uzanıyor ve bu beni anlık sersemliğimden çıkarıyor. "Ne yapıyorsun?" Nefes nefese kaldım, hafifçe geriye doğru sarsıldım.

"Sırılsıklam olmuşsun." Delici gece mavisi gözleri sabırsız bir kızgınlık ifadesiyle beni delip geçiyor. "Seni hasta etmeden önce bu katmanları çıkarman gerek."

"Ben yaparım," diyorum hemen, karla kaplanmış atkımı çözmeye başlarken yüzüm kızarıyor.

Kaşları hafifliyor ve cevap olarak kısa bir baş sallaması alıyorum ama yoğun bakışlarını benden ayırmıyor.

Atkıyı çözüp bir kenara koyuyorum ve kar erimesiyle daha sonra ilgileneceğime dair aklıma bir not alıyorum çünkü belli ki şu anda burada temizlik personelimiz yok. Sonra eldivenlerimin parmaklarını ısırarak birbiri ardına çıkarıyorum ve ceketimin düğmelerini iliklemeğe başlıyorum.

Noah'nın hâlâ önümde durduğunu ve her hareketimi bir şahin gibi izlediğini fark etmem bir anımı alıyor. Gözünü kırpmıyor. Başka tarafa bakmıyor. Sonunda paltomu çıkarıp kazağımın eteğini soğuktan üşüyen parmaklarımla kavrarken normal adab-ı muaşeret kurallarına uyacakmış gibi davranmaya bile çalışmıyor. Sadece bakıyor, gözlerini kırpmadan.

Bekliyorum, sıcak odaya rağmen vücudumu hafif bir ürperti sarıyor.

"Tanrı aşkına, kendi kendime nasıl soyunacağımı biliyorum," diyorum bir süre sonra. "Senin denetlemene gerek yok." Hâlâ bana bakıyor, ben de elimi ona doğru sallayıp dönme hareketi yapıyorum. "Arkanı dön."

Kaşları tekrar çatılıyor ama yine de kapıya dönüyor ve bana kışlık montunun abarttığı geniş sırtını ve gerçekten yasadışı olması gereken kışını gösteriyor.

"Arkada herhangi bir hareket duymuyorum," diye homurdanıyor. "Bu kıyafetleri çıkarmazsan hasta olacaksın. Kendi başına halledebileceğine emin misin?"

Bakışlarımı kışından çekiyorum, dikkatimin tamamen dağıldığını fark ettiğimde utancımdan yerin dibine giriyorum. "Evet, ben iyiyim. Ve çoğu insan odayı terk etme nezaketini gösterirdi."

"Çoğu insan kar fırtınasının ortasında karların içine koşmazdı," diye karşılık veriyor.

Dudaklarımı büzüyorum. "Kış fırtınası."

Homurdanıyor, buna bir yanıt vermeye bile tenezzül etmiyor.

"Ve ben kaçmadım, araba kullandım," diye belirttim, kazağımı çıkarıp bir kenara fırlatarak.

"Lastiklerimde zincirlerle."

"Evet, hendekte arabanızın yanından geçerken fark ettim."

Bir nefes çektim. "Bu benim hatam değildi. Kara buz vardı."

Hâlâ kışına -yani sırtına- bakıyor olmama rağmen, bana yine o sinir bozucu kaşlarını kaldırdığını biliyorum.

Boğazımı temizliyorum, meme uçlarım ince, ıslak sütyenimin içinden ikiz tepelere kadar sertleşiyor. "Artık gidebilirsin."

"Bunu riske atamam."

Ellerim pantolonumun bel bandında duraklıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Dışarı çıkıp o kar fırtınasında tekrar kaybolmana izin verirsem Cade ve Dex çok kızar."

Kaşlarımı çatıyorum, önce ıslak pantolonumu çıkarmaya çalışıyorum, sonra botlarımı çıkarmadan fazla uzağa gidemeyeceğimi fark ediyorum. "Oraya geri döneceğimi mi sanıyorsun? O kadar aptal değilim."

"Bir kere yaptın."

"Başarabileceğimi düşünmüştüm." "Yanılmışsın."

Botlarımı tekmeliyorum, sonra nihayet pantolonumu çıkarmayı başarıyorum ve onları da tekmeliyorum. "Öyle mi? Çok *sinir bozucusun*."

Şüpheli bir şekilde kıkırdamaya yakın bir şey duyuyorum. "Sanırım haklı olduğumu söylüyorsun." "Hayır," diye homurdanıyorum, dişlerim sertçe gıcırıyor. "Yani-"

"Sadie?"

Cade ve Dex odaya daldığında sıçıyorum, ellerim içgüdüsel bir tepkiyle havaya kalkıyor ve kendimi örtmeye çalışıyorum. Şu anda sutyenim, külotum ve kalın kışlık çoraplarımdan başka bir şeyim yok ve bu şekilde teşhir edilmekten utanmak yerine ilk düşüncemin çorapların ne kadar iğrenç bir şekilde seksi olmadığı olması benim hakkımda ne söylüyor emin değilim.

Yanaklarım nükleer seviyede ısınıyor, özellikle de her iki adam da beni gördükleri anda donup kalıyor, gözleri vücudumda gezinirken kocaman oluyor. Cade'in yüzünde bir sıcaklık beliriyor ve vücudum tıpkı tanıştığımız günkü gibi tepki veriyor. Keskin bir nefes çekiyorum, sonra bana neredeyse çıplak bakan tek kişinin o olmadığını fark ediyorum.

Gözlerim Dex'inkilerle buluşmak için havalanırken bacaklarımda arasında karıncalanan bir sıcaklık toplanıyor. Ben daha yüzündeki karmaşık ifadeyi anlamlandırmaya başlayamadan Noah garip, hayvansı bir ses çıkararak onların dikkatini üzerimden çekiyor ve vücudunu onların görüşünü engelleyecek şekilde kaydırıyor.

"Değişiyor," diyor kocaman kollarını göğsünün önünde kavuşturarak.

Onun sözleri beni şoktan çıkarıyor ve hızla çömelerek bavulumu açıyorum, bulduğum ilk kuru şeyleri çekiştiriyorum.

"Telefon edip arabamı o çukurdan çıkarmam gerekiyor," diye geveliyorum, içimde dönüp duran karışık duygular savaş ya da kaç tepkimin "kaç" kısmını ateşliyor, şu anda hiçbir acil durum aracının buraya gelemeyeceğini bilsem de.

Noah arkasını dönüp bana bakarken yine alay ediyor ve Dex her zamanki gibi yargılayıcı bir tavırla kaşlarını çatarak bana bakıyor.

Cade yine de bariz olana işaret eden kişi. "Şu anda kimsenin o yollarla başa çıkabileceğini sanmıyorum. Hava düzeline kadar yola çıkmayı düşünmemelisiniz."

Her ne kadar *ben sana söylemiştim demeyecek* kadar nazik olsa da, bana daha önce de aynen *böyle söylemişti*.

Dex'in böyle bir kaygısı yok. "Tıpkı daha önce söylediğimiz gibi Sadie! Kahretsin, bu aptalca bir hareketti."

Arabanın içinde sıkışıp kalabilir ve donarak ölebilirdin!"

"Bu benim ilk kış fırtınam değil," diye çıkışıyorum ona, çünkü haklı ve bu düşünce dehşet verici.

"Bagajımda tam bir hayatta kalma kiti var."

Dex gözlerini kısar. "Peki *bu* sana ne kadar iyi geldi?"

"Adil olmak gerekirse," diye araya giriyor Noah. "Onu bulduğumda arabasında sıkışıp kalmamıştı."

Gözlerimi kırıştırıyorum, daha önce kar fırtınasına -yani kış fırtınasına- geri dönmeyeceğime

güvenmediğini söyledikten sonra neden birdenbire beni savunuyormuş gibi geldiğinden emin değilim.

"Ama beni bulmasaydın başım belaya girecekti," diye itiraf ediyorum gururumu yutarak. "Teşekkür ederim."

Noah bana sertçe bakıyor, yüzü hiçbir şey belli etmiyor, sonra başıyla onaylıyor. "Aslında şu anda gidemezsin Sadie," diyor Cade, bakışmamızı keserek. Sesi gerçekten anlamadığımdan ve tekrar kaçmaya çalışabileceğimden endişeleniyor. "Kar fırtınası tüm geçitleri kapattı. Bu süre boyunca burada mahsur kaldık."

"Kış fırtınası," diye mırıldanıyorum, aniden bu üçünün yanında kızarmış, utanmış ve dengesiz hissediyorum. Ama Cade'in haklı olduğunu biliyorum, bu yüzden kafası karışmış görüldüğünde ve Noah yine o sinir bozucu kaşını kaldırdığında, sineye çekip söylüyorum. "Hava düzelene ve yollar açılana kadar kalacağım."

"Güzel," diyor Cade memnuniyetle başını sallayarak, omuzlarındaki gerginlik azalıyor.

Başımı sallıyorum, eğer izin verseydim biraz histerik bir kahkaha atabilirdim. Bu durum için seçeceğim kelime kesinlikle *iyi* olmazdı. Yakınından bile geçmezdi.

Üçüyle birlikte kar altında kaldım ve bu fırtınaya bakılırsa bu durum yakın zamanda değişmeyecek. Sikeyim.

S AD IE

DEX bana tam olarak yorumlayamadığım bir bakış atıyor ama kesinlikle tarafsız değil. Noah'nın ifadesini okumak çok daha kolay. Onu tanıdığım kısa süre içinde, oldukça tutarlı bir Dinlenen Sinirli Surat vakası yaşadı, ancak bu onda kalıcı bir durum mu yoksa şu anda beni o fırtınadan kurtarmak için taşaklarını dondurduğu ve şimdi arkadaşlarıyla tatil kaçamağını bozduğum ve kanka zamanlarını mahvetmek üzere olduğum için mi sinirli, hiçbir fikrim yok.

Diğer yandan Cade sırtıyor. "Bavullarını boşaltmalı ve yerleşmelisin."

Etrafıma bakıyorum. "Buraya mı?"

Noah'nın beni neden özellikle bu misafir odasına getirdiğinden emin değilim. Ön kapıya en yakın oda değil, eğer beni ısıtmaya çalışıyorsa, ama benim favorilerimden biri. Sıcak ve davetkâr dekorunu her zaman sevmişimdir, ebeveyn banyosundaki özel yapım pençe ayaklı küvetten bahsetmiyorum bile.

"İstediğin odayı alabilirsin," diyor Cade, dördümüz arasında tatil boyunca onlarla birlikte kalacağım fikrine limon sıkıyormuş gibi bakmayan tek kişi.

"*Herhangi bir* oda değil," diyor Dex, hâlâ bana öyle bir yoğunlukla bakıyor ki, kardeşiyle çıktığım dönemde onun yanında olmanın ne kadar rahatsız edici olduğunu hatırlıyorum.

Cade onu başından savar. "Herhangi bir boş oda. Bu adamlar dün gece geldi. Çoktan yerleştiler."

"Ya sen?"

Cade bana hangi odayı tuttuğunu, Dex ve Noah'ın hangi odalarda kaldığını söylüyor ve ben de bu odada kalırsam etrafımın onlarla çevrili olacağını fark ediyorum. Kendi akıl sağlığım için pansiyonun diğer kanadındaki odalardan birini seçmeliyim.

Onun yerine "Bu iyi," diyorum.

"Mantıklı." Cade bana seksi bir sırıtış attı. "Eşyaların zaten burada."

"Doğru." Yutkunuyorum. "Mantıklı."

Gülümsemesi büyüyor, ikimiz de bariz olana işaret etmiyoruz - tek, küçük valizimi alıp başka bir oda bulmanın ne kadar kolay olacağını.

Boğazımı temizliyorum. "Ben gidene kadar saçından uzak duracağım."

Noah homurdanıyor, ben de bunu onay olarak algılıyorum ve Dex'ten bir başka anlaşılmasız bakış daha aldıktan sonra odadan çıkıyorlar, böylece ben de eşyalarımı yerleştirebiliyorum.

Kıyafetlerimi bavulumdan çıkarmaya başlayıp parmaklarımın hâlâ kaskatı olduğunu görene kadar ne kadar üşüdüğümü fark etmiyorum bile. Onları silkeliyorum, sonra ellerimi birbirine sürterek ağzımın önüne getirip üflüyorum.

Şu anda onları saracak bir fincan sıcak kakao için her şeyimi verirdim ve yanında bir kadeh viski de olsaydı? Onu bana veren adamla evlenirdim.

"Yine de sıcak bir banyo ve bir kadeh şaraba kesinlikle razıyım," diye fısıldıyorum kendi kendime, özlemle ebeveyn odasının kapısına bakıyorum.

Birdenbire sıcaklıkla kaplandım, soğuk ellerim iki büyük elime sarıldı ve sırtım güçlü, tanıdık bir göğse bastırıldı. Cade kulağıma mırıldanarak, "Sana söyledim, burada iyi stoklarım var," diyor ve ellerimdeki sıcaklığı tekrar ovuşturuyor. "Şarap ve sıcak bir banyo kesinlikle ayarlanabilir."

Kalbim sıkışıyor. Diğerleriyle birlikte odadan çıktığını sanıyordum. "Ne yapıyorsun?"

Nefesi enseme çarpıyor ve omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor. "Orada hipotermiye girebilirdin. Ben sadece ısınmaya yardım etmeye çalışıyorum."

"Bir patron çalışanının ellerini böyle ısıtmaz," diyorum, kalbim yerinden çıkacak gibi atıyor. "Bunu avantajlar paketinin bir parçası olarak düşün." Beni yüzüne doğru çeviriyor, sonra ellerimi ağzına götürüp üflüyor, gözleri benimkilere kilitleniyor. "Daha iyi misin?"

Tüylerim diken diken oluyor, klitorisim zonkluyor. "Kastettiğim bu değildi."

"Ben de bunu sormadım."

Ellerimi indirmedim ve sert dudakları her kelimede parmak uçlarıma değiyor, bilerek yaptığını bildiğim bir alay.

Ben daha ona bunun hesabını soramadan ya da sormak isteyip istemediğime karar vermeden ellerimi bırakıp yanağımı avuçluyor. "Neden böyle bir fırtınanın içine doğru sürdün ki? Güvenli değildi."

"Daha önce bana vermekten kaçındığın 'sana söylemiştim' bu mu?"

Sırıttırıyor, başparmağı yanağımı okşuyor, ucu ganzemin içine dalıyor. "Dex de ben de seni durdurmaya çalıştık."

Onunla şakalaşmak kolay ve uzaklaşmak akıllıca olurdu. Bunun yerine elini kendi elimle kapatıp kendime doğru tutuyorum ve gerçeği itiraf ediyorum. "Kaçmaya çalışıyordum. Profesyonel olabilirim. İşimi yapabilirim. Ama bu, biz, çok garip. Fırtına uzaklaşmak ve biraz nefes almak için iyi bir bahaneydi."

"Yine de yanımdaki odada kalmaya karar verdin." "Bugün geldiğimde kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Biliyorum. İnan bana, ben de en az senin kadar şaşırdım. Belki de daha hoş bir şekilde."

O balık tutuyor ve ben dudağımı ısııyorum. Eğer geçen haftaki ilişkimle, birlikte çok eğlendiğim güçlü ve hassas adamla konuşuyorsam, bunu inkar ederim. *Onunla* tekrar karşılaşmak çok hoş bir sürpriz olurdu.

Ama Cade yanılmıyor. O, o adam değil. Ya da öyle ama daha fazlası. Whispering Pines için planları olan biri, değerlerinin temelde benimkilerle uyuşmadığı anlamına geliyor.

"Seni tekrar görmek çok fazlaydı," diye itiraf ediyorum. "Anıları geri getirdi." Kendini beğenmiş ve fazlasıyla seksi görünerek sırtıtıyor.

Elimi bırakıp göğsüne vuruyorum ve gülüyorum. "Odaklanmamı zorlaştırdı."

Vurduğum yeri ovuyor, bana bakarken sırtıtıyor. Sonra eğilip saçlarımı omzumdan geriye doğru tarayarak kulağıma fısıldıyor. "Tadının nasıl olduğunu hâlâ hatırlayabiliyorum."

Geri çekilirken parmakları boğazımda geziniyor ve ben inleyerek kalçalarımı birbirine kenetliyorum. Külotum uyarılmayla nemleniyor, kalbimin her atışıyla kanımda sıcaklık dolaşıyor.

"Belki de odaları değiştirmeliyim," diye fısıldıyorum, ona doğru sallanarak.

Gülümsüyor, otelden çok iyi hatırladığım o dayanılmaz gülümsemenin aynısı. "Belki de yapmamalısın."

Aramızdaki çekim havanın dolmasına neden oluyor, cinsel gerilim o kadar yüksek ki aldığım her nefes onu koparacakmış gibi geliyor.

"Cade..." Nereye varmaya çalıştığımın hiç emin olmadan

başlıyorum. "Bay McAllister değil mi?" diye alay ediyor.

Gülüyorum, gerginlik biraz azalıyor ama ellerimden birini tutup tekrar ağzına götürdüğünde sıcaklık daha da yükseliyor. Parmaklarımın uçlarını öpüyor, sonra birini nazikçe ısırıyor.

"Kahretsin," diye soluk soluğa kaldım, içime saf bir elektrik yayıldı. "Ben sadece aramızdaki ilişkiyi profesyonel tutmaya çalışıyorum."

Başını sallıyor, hâlâ elimi tutuyor. "Bir anlaşma yapalım." "Ne tür bir anlaşma?"

"İşinde mükemmel olduğundan hiç şüphem yok, ama artık mesain bitti. Hepimiz burada kar altında kaldığımız sürece hiçbir şekilde benim çalışanım değilsin, anlaştık mı?"

Kalbim hızla çarpmaya başladı. "Beni kovuyor musun?"

Başparmağı elimin arkasını okşuyor ve beni biraz daha yaklaştırıyor. "Hayır. Ama ikimiz için de ücretsiz bir geçiş öneriyorum. Sadece burada birlikte karda kaldığımız sürece."

"Bu ne anlama geliyor?" Göğüslerim göğsüne bastırırken soruyorum, meme uçlarım temasla karıncalanıyor.

Cade'in boştaki eli beni yerimde tutmak için belime dolanıyor. "Bu, yaptığımız her şeyin sayılmayacağı anlamına geliyor. İş ilişkimizi etkilemeyecek. Ve ikimiz de tatilin tadını çıkarmakta özgür olacağız."

Bu kadar tahrik olmasaydım "zevk almak" kelimesine yüklediği ima biraz abartılı olurdu ve bana sırtıttığında, ondan inanılmaz derecede etkilenmemin yanı sıra *eğlenceli* biri olduğunu bir kez daha hatırlıyorum.

"Bu kadar baştan çıkarıcı olmayı bırak," diyorum, gülerek uzaklaşırken.

Gitmeme izin veriyor ama peşimden geliyor, bana bakarken çenemi yukarı kaldırıyor. "Bunu bırakmamın imkanı yok. İşe yarıyorsa olmaz." Duraksıyor. Sonra çocuksu bir gülümsemeyle, "İşe yarıyor mu?" diye soruyor.

Benden çıkarmaya kararlı olduğu gülümsemeyi tutmak için elimden geleni yapıyorum, ama bu kaybedilmiş bir savaş. "Bunu düşünmem gerek."

Yüzümü inceliyor, yukarı doğru kıvrılan dudaklarımın izini sürüyor, sonra başparmaklarını gamzelerimin üzerinde gezdiriyor. "O zaman belki de bunu düşünürken sana düşünmen için bir şey vermeliyim," diye fısıldıyor sonunda, eğilip bana ayak parmaklarımı kıvrıran bir öpücük veriyor.

Sonunda ayrıldığında nefes nefese kalmıştım ve bu konuda utanç duymayacak kadar tahrik olmuşum. Sırıttıyor, sonra eşyalarımı yerleştirirken yardıma ihtiyacım olursa kendisine haber vermemi hatırlatarak odadan çıkıyor.

Şu anda kesinlikle *bir* konuda yardıma ihtiyacım var, ama bu bavulum değil.

Kapıyı arkasından kapattığında, yüzümdeki gülümsemeyi tamamen silemeden, "Pislik," diye fısıldıyorum.

Kafamdaki fikre sürekli karşı çıkıyor ve bunu bu sabah buraya girdiğimde yaptığım varsayımlarla nasıl bağdaştıracığımdan emin değilim. Pislik milyarder Cade McAllister'ın aynı zamanda benim isimsiz fantezi erkeğim Cade McAllister olduğunu fark etmeden önce.

Başımı sallıyorum ve odaya yerleşmeye devam ediyorum, banyo malzemelerimi çıkarıp banyoya yerleştirirken zihnim acele ediyor. Pençe ayaklı küvete bakıyorum. Sıcak bir banyo ve bir kadeh şarap teoride hâlâ kulağa hoş geliyor ama Cade'in öpücüğünden sonra gerçekten rahatlayıp tadını çıkaramayacak kadar gergin olduğumu biliyorum. Bunun yerine yatak odasına geri dönüyorum ve kablosuz ağa bağlanmak için telefonumu çıkarıyorum.

Saati hızlıca kontrol ettiğimde Luna'nın şu anda Big White'a uçmakta olduğunu öğrendim, bu yüzden pansiyonda cep telefonumuz çekse bile onu arayamayacaktım. Ama en iyi arkadaşımı avucumun içi gibi bilirim ve uçak içi wifi olan bir havayolunu seçtiği sürece, bağlantıda olacak ve sosyal medyada gezinecek.

Facebook messenger uygulamamı açıyorum.

Varsayılan klavyem olarak ayarladığım asimetrik yazı tipiyle bile, disleksimle metinleri çözmeyi biraz daha kolaylaştıran yazı tipiyle, şu anda bir mesaj yazmak için sabrım yok. Bunun yerine, küçük mikrofon simgesine basıyorum ve sesteki metne özelliğinin korkunç bir otomatik düzeltme yapmaması için parmaklarımı çaprazlıyorum.

Selam kızım, Whispering Pines'da kar altında kaldım ve bazı... gelişmeler oldu.

Küçük ekrana dikkatle bakıyorum, bana cevap verdiğini söyleyecek üç zıplayan noktayı bekliyorum, ama hiçbir şey alamıyorum.

SOS, Luna. Ben ciddiğim. Bu şey delilik. Bir milyarder bana evlenme teklif etti.

Sırıtıyorum, eğer çevrimiçi ise, bu küçük tıklama tuzağının kesinlikle bir yanıt alacağından eminim. Ve bu durumda, teklif ettiği seksi bir serbest geçiş olsa ve Luna'nın aklına gelecek türden olmasa bile doğru.

S AD IE

Eşyalarımı yerleştirmeyi bitirdiğimde LUNA HALA CEVAP VERMEMİŞTİ. Odama kapanmak ve üç geçici pansiyon arkadaşımın her birinin yanında hissettiğim çeşitli düzeylerdeki rahatsızlıktan kaçınmak cazip geliyor ama açlıktan ölüyorum ve midem buna izin vermiyor.

Telefonumu şarjda bırakıp odamdan çıkıyorum ve mutfağa doğru ilerliyorum. Cade'in neyi "iyi stoklanmış" olarak gördüğü hakkında hiçbir fikrim yok, ama orada uzaktan bile olsa yenilebilir bir şey varsa, şikayet etmeyeceğim kadar açım.

Sallanan kapıları itip açtığımda, kesinlikle yenilebilir bir şeyler buluyorum... ve o ocaktan başını kaldırıp beni görür görmez, zihnimin oraya gitmesine izin verdiğim için zihinsel olarak utanıyorum.

Dex'in ne kadar çekici olduğu önemli değil. Beni etrafında istemediğini her zaman açıkça belli etti ve şu anda guruldayan midem bile onun yüklü yorumları ve yargılayıcı bakışlarıyla uğraşmaya değmez.

Geri çekilmeye başladım.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor sertçe, beni bir aşağı bir yukarı süzerek.

Kaşlarımı kaldırıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Seni rahatsız etmemek için yolundan çekilecektim," diyorum alaycı bir tavırla, ses tonu beni eski alışkanlıklarına geri döndürüyor. "Ama madem bu kadar kibarca sordun..."

Şok olmuştum, bana karşılık vermek yerine yanaklarında hafif bir kızarıklık oldu ve mahcup görünüyordu. Belki de sadece sobanın sıcaklığındandır.

"Buraya geldiysen aç olmalısın," diye mırıldanıyor ve önündeki tencerede bir şeyler karıştırmak için geri dönüyor. "Neredeyse donarak ölmek insana bunu yapar."

Buna ne diyeceğimi bilemiyorum, bu yüzden bir süre düşündükten sonra acı verecek kadar açık olan şeyi ağzımdan geçiriyorum. "Yemek mi yapıyorsun?"

Homurdanıyor. "Belli ki."

Gözlerimi deviriyorum. İğneleyici alaycılığı tam da ondan beklediğim bir şey ve bugünün bana attığı onca ters köşeden sonra garip bir şekilde rahatlatıcı. Yine de, diğer her şey yüzünden zaten yeterince gerginim, şu anda eski sevgilimin ağabeyi ve onun sürekli düşmanlığıyla başa çıkabileceğimi sanmıyorum.

"Harika, peki, seni yalnız bırakayım." Tekrar gitmek için döndüm.

Dex yukarı bakar.

"Hayır." "Hayır mı?"

Boğazını temizliyor. "Kal. Acıktıysan yemelisin."

"Tamam," diyorum, kendimi yine dengesiz hissederek. "Cade'in ne stokladığını biliyor musun?" Dex bana esrarengiz bir bakış fırlattı. "Evet."

Tencereyi bir kez daha karıştırıyor, sonra ellerini bir bulaşık bezine siliyor ve büyük, endüstriyel buzdolabına yöneliyor.

Onu takip etmeye başladım ve bir tabureyi işaret etti. "Otur."

"Çok mu patronluk taslıyorsun?" Mırıldanıyorum ama o buzdolabından renkli sebzeler ve başka şeyler çıkarırken yine de yapıyorum.

Dudaklarının bir tarafı yukarı doğru kıvrılıyor, bu da onu haksız yere yakışıklı gösteriyor. "Bana öyle söylendi."

Tezgâha getirdiği bazı ürünleri hızlıca dilimliyor ve midem utanç verici derecede gürültülü bir hain gibi homurdanıyor.

"Sabırlı ol kedicik," diyor sırtarak. "Asıl yemek biraz zaman alacak ama bu kanepeler bir saniye içinde sizin için hazır olacak."

Bana yine kedi yavrusu dediği için ona kızmadan önce, bana doğru bir tabak küçük atıştırmalıklar kaydırıyor - dilimlenmiş et ve sebzelerin yanı sıra bir çeşit ot dolu yayma ile tepesinde rustik görünümlü krakerler. Ağzımın suyu akmaya başlayınca her zamanki hırçın atışmalarımıza devam edemiyorum ve atıştırmalıklar gördükleri kadar güzel oldukları için bu seferlik onu affedebileceğime karar veriyorum.

"Ne yapıyorsun?" Açlığımı bastırdıktan sonra soruyorum. "Harika kokuyor."

Bir kırmızı biberi doğruyor, bıçak kesme tahtasının üzerinde şef hızıyla uçuyor, kariyerinin Michelin yıldızlı bir mutfakta değil finans alanında olduğunu bildiğim için beni şaşırtıyor. Sorum onu duraksatıyor ve yüzünde nefret ettiğim sırıtışla bana bakıyor. "Bu gerçek bir iltifat mıydı?"

Homurdanıyorum, ağzıma bir kanepa daha atarken iğneleyici sözleri elimi tersiyle itiyorum. "Sadece soruya cevap ver," diyorum yutkunduktan sonra. "Burada kimse kimsenin egosunu okşamıyor."

Henüz doğramaya geri dönmedi ve gözleri -başka birinden gelseydi kesinlikle sıcaklık diyeceğim- bir şeyle parlıyor. Sonra tekrar aşağı bakıyor, bıçak tekrar uçuyor. "Not edildi. Mutfakta okşamak yok."

Boğuluyorum ve kendime gelemeden elime bir bardak su tutuşturuyorum.

İçerken ona ters ters bakıyorum, sesim biraz hırıltılı çıkıyor. "Teşekkür ederim."

Dudakları tekrar kıvrılıyor. "Unutma, bugün hayatını kurtaran tek kişi Noah değil." Gözlerimi deviriyorum. Heimlich hareketi falan yapmadı. Bana sadece su uzattı.

"Ailen nasıl?" Aramızdaki tuhaf enerji beni gerdiği için kibarca havadan sudan konuşmaya devam ederek soruyorum. Ama sorar sormaz, gerçekten bilmek istediğimi fark ediyorum. Blaine ailesi her zaman birbirine sıkı sıkıya bağlı olmuştur ve Dex ile aramızda her zaman var olan bu düşmanlık dışında, onları gerçekten sevmişimdir. Aslında, geçmişe baktığımda, Parker'la bu kadar uzun süre kalmamın cazibesinin bir kısmının da onların yakınlığının bir parçası olmak olup olmadığını merak ediyorum.

Ama nedense, sıradan sorum Dex'in bana tekrar sertçe bakmasına neden oldu. "Neden?"

Göz kırpmıyorum. "Ne demek neden? Nasıl olduklarını bilmek istediğim için mi?" "Yani, onun nasıl olduğunu mu?"

Ona bakıyorum, sonra gülüyorum. "Kim, Parker'ı mı kastediyorsun?" "Belli ki."

Başımı sallayarak homurdanıyorum. "Hayır, Kaptan Apaçık. Bu neden belli olsun ki? Parker ve ben iletişim halinde bile değiliz."

Huysuz bir sesle oflayıp pufluyor ve sebzelerini doğramaya devam ediyor.

Tezgâhın karşısına uzanıp bir parça çalışıyorum, sonra da kafasına fırlatıyorum.

Sopayı savurdu ve tekrar bana baktı.

"Yani?" Yüzündeki sinirli ifade karşısında sırtıtmamak için kendimi zor tutarak soruyorum.

"Nasıllar? Annen nasıl? Baban hâlâ eski plakları mı topluyor?"

Kafasını eğmiş, sanki bir bulmacayı çözmeye çalışıyormuş gibi bana bakıyor. "Gerçekten bilmek istiyor musun?" "Evet, gerçekten istiyorum," diyorum usulca ve bunu kastediyorum. "Isabelle ve Madelyn'in ne işler çevirdiğini söyle bana.

günler."

Kız kardeşi ve sekiz yaşındaki yeğeninden bahsedildiğinde, tüm vücut dili açılıyor, haksız yere seksi dudaklarının etrafında bir gülümseme dolaşiyor.

"Harika gidiyorlar," diyor, ellerinden biri bilinçsizce göğsünün önünde hareket ediyor, eli düz ve parmakları birbirine değiyor, kalbinin üzerinde birkaç kez gezdiriyor. Bu ASL dilinde "mutlu" anlamına gelen bir işaret.

"Maddie şimdi üçüncü sınıfta mı?" Sırıtarak soruyorum.

Dex başını sallıyor. "Onu öğrenme konusunda heyecanlandıran harika bir öğretmeni var." Gülüyorum. "Isabelle çok heyecanlanmış olmalı."

Homurdanıyor, gözleri parlarken bile başını sallıyor. "Heyecanlanmak doğru kelime mi bilmiyorum. Maddie, sosyal bilgiler dersinde Kızılderili ünitesini işledikleri için Isabelle'i Manitou Uçurum Evleri'ni görmeye götürmesi için sıkıştırıp duruyor ve yaza kadar beklerse daha iyi olacağını söylesem de onu susturamıyorum."

Lafın gelişi ama Maddie'yle ilk tanıştığım da ellerinin hevesle beceriksizce bebek işaretleri yaptığını hatırlamak beni gülümsetiyor. Çıkmaya başladıktan kısa bir süre sonra Parker'ın beni getirdiği bir aile toplantısında ve Dex bana dikkatle bakarken birdenbire Blaine ailesinin o özel buluşmasından başka bir anıya daldım.

Dex bakışlarımı tutarken kelimelerimin üzerinde tökezlememe neden olan bir tane.

"Maddie'nin iyi olduğunu duyduğuma sevindim," diyorum, kehribar rengi gözlerinin ardındaki yoğunluk midemi bulandırıyor. Aslında, yüzündeki ifade aklımı okuyabildiğinden endişelenmem için neredeyse yeterli... ve ilk tanıştığımız zamanı da hatırlayıp hatırlamadığını merak etmem için.

Ama o psişik değil, belli ki, çünkü öyle bir şey yok. Ayrıca hatırlayacak bir şey de yok.

"Biraz sebze doğramanıza yardım edebilir miyim?" Parmaklarındaki kırıntıları temizleyip başka bir kesme tahtası ve bıçak alarak soruyorum.

Bana bir kez daha tuhaf tuhaf bakıyor, sonra tezgahta bana yer açıyor ve bir kabak uzatıyor. "Tabii."

Birkaç dakika boyunca, arkadaşça bir sessizlik içinde doğrama ve hazırlık yapıyoruz. Bu bizim karakterimizin tamamen dışında, ama güzel.

Benim yanımda neden bu kadar huysuz olduğunu hiçbir zaman tam olarak anlayamadım, ama her *zaman* benden nefret ettiğini düşünmedim. Aslında, bana hatırlattığı o aile toplantısı ikimizin ilk tanışmasıydı. Ve ne zaman tanıştık?

Bir an için, o ilk seferde, Dex'in benden nefret *etmediğini* hissetmiştim.

Hatırladıkça nefesim kesiliyor ama sonra hemen kendime yanıldığımı hatırlatıyorum. O zamanlar aramızda geçmiş ya da geçmemiş gibi hissettiğim her ne varsa, gerçek şu ki hepsi kafamın içindeydi. Ve dürüst olmak gerekirse, o sırada Parker'la birlikte olduğum için muhtemelen biraz suçlu hissetmem gereken bir şeydi. Ama mesele şu ki, o zamandan beri Dex'le olan diğer tüm etkileşimlerimizde -yani bugüne kadarki tüm etkileşimlerimizde- ya beni tamamen görmezden geldi ya da huysuz, alaycı ve bazen de düpedüz sert davrandı.

Birlikte yemek hazırlarken içinde bulunduğumuz bu garip sessizlik balonu, neredeyse ona bunu açıkça sormak istememe neden oluyor, ama o kadar cesur değilim ve gerçekten bilmek istediğimden bile emin değilim. Bunun yerine, konuyu bilmek istediğim bir şeye çeviriyorum.

"Cade'i nereden tanıyorsun?"

Bıçağının yumuşak hareketi bir an için duraklıyor ve göz ucuyla bana bakıyor.

Göz. "Bir süredir arkadaşsınız." "Bu bir cevap değil."

Sırıttırıyor. O kadar içten bir sırıtış ki, hayal edip etmediğimi merak ediyorum. Yine de böyle bir şeyin yüzünü nasıl değiştireceğini ya da kalbimi nasıl hızlandıracaklarını hayal etmemin imkanı yoktu.

"İyi, iş sayesinde tanıştık," diyor, ki bu mantıklı. "Hepimizin içinde yaşadığı dünya oldukça acımasız olabiliyor. Birlikte birkaç anlaşma yapmaya başladık. Bunlar iyi gidince biraz sosyalleşmeye başladık ve bir noktada gerçek arkadaşlarınızın kim olduğunu ve onları yakın tutmanın değerini anlıyorsunuz."

Bu son kısım merakımı ateşleyecek kadar gizemli. Dex'in özel hayatı hakkında, bir dönem evli olduğu ve artık evli olmadığı dışında pek bir şey bilmiyorum. Birdenbire bunu istediğimi fark ettim. Bu adamı neyin harekete geçirdiğini bilmek istiyorum.

Ama biz bunun için burada değiliz. Kendi tercihimizle bile burada değiliz. Ya da en azından ben değilim. "Sanırım senin için bu Cade ve Noah demek?"

"Aynen öyle." Göz ucuyla bana bir kez daha bakıyor, sonra kesme tahtamı usulca kaydırıp bana bir blok peynir ve rende uzatıyor. "Cade'i nereden tanıyorsun?"

Sifonu çektim, soru beni hazırlıksız yakalamıştı ama öyle olmamalıydı. Dex'le ilgili karmaşık duygularıma kendimi o kadar kaptırmıştım ki, bütün hafta boyunca ilk kez Cade'le olan ilişkim geçici olarak aklımdan çıkmıştı.

"Nasıl olduğunu biliyorsun," diyorum tüm dikkatimi peynire odaklayarak. "Whispering Pines'ı John'dan satın aldı. O benim patronum, en azından şimdilik. Geçiş sürecine yardımcı olmak için buradayım."

"Doğru," diyor Dex alaycı bir sesle, bu sözcük ondan beklediğim tüm yargılayıcı alaycılıkla damlıyor.

"Gerçek bu!" Savunmaya geçerek, biraz daha öfkeli bir şekilde homurdanıyorum. "Neden burada olduğunu biliyorum. Onu nereden *tanıdığını* sordum."

"Peki," diyorum, peynir bloğunu bırakıp ellerim kalçalarımın altına dönüyorum. "Daha önce tanışmıştık. Anonim olarak."

"Demek onunla takıldın."

Çenemi kaldırdım. "Bu doğru."

Dex sırıttırıyor ama kehribar rengi gözleri bu kez parlamak yerine sertleşiyor. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Ben yargılayıcı piçin profiline bakarken o yemek hazırlamaya geri dönüyor. Haksız yere yakışıklı. Parker'la aynı koyu kahverengi saçlara sahip ama nedense Dex'te daha seksi görünüyor. Boyu benden neredeyse bir karış daha uzun, geniş omuzları ve kaslı kolları, yontulmuş çene hattıyla birlikte onu bir tür aksiyon figürünün hayata gelmiş hali gibi gösteriyor. Lüks, sofistike bir aksiyon figürü, ama yine de aniden kötülükle savaşmak ve kendini koruyamayanları korumak için seçildiğini ilan etse kimsenin gözünü kırpmayacağı biri.

En azından ağzını açana kadar.

Bileğini tekmeledim. *Hafifçe*, ama zerre kadar pişmanlık duymadan.

Bana yem attı ve şimdi de beni görmezden geliyor. Ben kardeşiyle çıkarken yıllarca bu pislik yanına kâr kaldı ama artık işler değişti.

"Öyle mi düşündün?" Tekmeme karşılık kafasını çevirip bana baktığında tekrarlıyorum. "Bu da ne demek şimdi?"

Gözleri kapanıyor ve bir an için geçmişte yaptığı gibi beni de dışlayacağını düşünüyorum. Ama bu sefer yapmıyor.

Bir dakika sonra, "Cade tanıştığı şu rüya kızdan bahsedip duruyor," diyor. "O yapmayacak

Birlikte geçirdikleri geceden sonra onu terk etmiş olsa da, onun hakkında çenesini kapattı. Bugün buraya geldiğinizden beri ikiniz de böyle davranıyorsunuz, ben de siz olduğunuzu düşündüm."

Sanki onaylamamı bekliyormuş gibi bana bakıyor ve ben bir anda uzun zamandır hatırlayamadığım kadar telaşlanıyorum. Cade arkadaşlarıyla benim hakkımda mı konuşmuş?

"Ben... şey, evet?" Sonunda, içimde farklı duygular savaşıırken cevabım üzerinde tökezleyerek söylüyorum

Ben.

Dex'in dudakları bir an için kasılıyor ve ben hızla gözlerimi kaçırarak peynir bloğunu tekrar elime alıyorum

ve şiddetle rendenin kenarından aşağı sürüklüyor.

Utanacak bir şeyim yok. Sadece karşılıksız bir seksti, ama beni gerçekten anladığını hissettiğim bir adamla *muhteşem* bir karşılıksız seksti ve bütün hafta boyunca bu anıya bayılan yanımda, Cade'in arkadaşlarına benim hakkımda "sürekli" konuştuğu fikrinden tehlikeli bir şekilde etkileniyor.

Ancak geçmişte birkaç erkek tarafından yakılmış olan daha alaycı yanımda, bunun sadece soyunma odası konuşması ve erkek böbürlenmesi olup olmadığını merak ediyor.

Cade ve Noah'a ne kadarını söyledi? Dex,

Cade'in göğüslerimi siktiğini biliyor mu?

Meme uçlarım sıkışıyor, içimdeki sıcaklık beni sarıyor ama uyarılmam, beraberinde gelen utanç duygusuyla lekeleniyor. Daha da kötüsü, Dex'in bildiği, Cade'in bana yaptıklarını hayal ettiği fikrinden mi utanıyorum yoksa bu fikrin beni ne kadar tahrik ettiğinden mi utanıyorum emin değilim.

"Kedicik?"

"Ne?" Başımı kaldırıyorum, yanaklarıma sıcaklık hücum ediyor.

Ne düşündüğümü bir şekilde tahmin edeceği endişesiyle dikkatim o kadar dağılıyor ki ne yaptığımı unutuyorum. Rendeleme bıçakları, bir sonraki aşağı doğru geçişimde peynir yerine parmağımı kesiyor ve acı dolu bir nefes alıyorum.

"Kahretsin," diye homurdanıyor Dex, elimi tutup beni endüstriyel büyüklükteki lavaboya doğru sürüklüyor. Soğuk suyun altına tutuyor ve ikimiz de kanımın süzülüşünü izlerken kaşlarını çatıyor. "Senin lanet bir bakıcıya ihtiyacın var. Önce kar fırtınasında dolaş-"

"Bu bir kış fırtınası."

"Lanet olası bir kar fırtınası. Ve şimdi kendine bir bak. Neredeyse kendi parmağını koparacaktın." Dudaklarım büzüldü. "Ben olsam o kadar ileri gitmezdim."

Bana şaşkın bakışlarından birini daha attıktan sonra dikkatini tekrar kesik parmağıma yöneltiyor. İri eli benimkine o kadar sıkı sarılmıştı ki istesem de kurtulamazdım ve parmağım soğuk sudan uyuşmaya başlasa da kurtulacağımı sanmıyorum.

"Kendin için bir tehditsin," diye mırıldanıyor, elimi akan suyun altında bir o yana bir bu yana çevirirken başparmağı bileğimi okşuyor.

"Sanırım kanaması durdu," diyorum bir dakika sonra, dokunuşu libidomda kafa karıştırıcı şeyler yapıyor.

Suyu kapatıyor ve elimi yüzüne doğru çekiyor, sonra memnuniyetle başını sallıyor. "İzin ver bandajlayayım."

"Yapabilirim-"

"Hayır," diyor ve ilk yardım çantasını çıkarırken sözümü kesiyor. Tekrar bana bakıyor, dudakları yukarı doğru eğiliyor. "Tehdit. Ben icabına bakarım. Otur."

Benim var. "Otoriter."

Bakışlarımı tutuyor, gülümsemesi bana ilk tanıştığımız zamanı hatırlatan bir şeye dönüşüyor.

"Olabilirim."

Bacaklarımı birbirine kenetliyorum, vücudumun ona verdiği tepki, o dikkatlice sararken kesiğın verdiği hafif rahatsızlıktan beni tamamen uzaklaştırıyor. Neredeyse şefkatli, bana değerli bir şeymişim gibi davranıyor. Bana her kadının bir erkeğın yapacağını hayal ettiğı şekilde davranıyor.

Ama bu "bir adam" değıl. Bu Dex. Ve Dex ve ben yağ ve su gibiyiz.

İşini bitirir bitirmez "Gitmeliyim," diyorum, tabureden kayıyorum ve tehlikeli bir şeymiş gibi ondan uzaklaşıyorum. Ama değıl. O her zaman tanıdığım Dex.

Tehlikeli olan içimdeki bu karışık duygular.

Kaşlarını çatıyor, yüzünde görmeye alışık olduğum bir ifade ve aramızda hayal ettiğim çekimin ilk seferinde olduğú gibi şimdi de tek taraflı olduğuna dair iyi bir hatırlatma.

"Yemek konusunda pek yardımcı olamadığım için özür dilerim," diyorum o daha kaşlarını çatarak ne diyecekse diyemeden. Sargılı elimi kaldırıyorum. "Her şeye kan bulaştırmadan önce bunu sana bırakacağım."

Yapmayacağımı söylemesi için ona fırsat vermedim. Bandaj bunun için var. Odama kaçıyorum, çünkü bazen "ne yapıyorum ben?" sorusuna verilecek tek cevap GTFO'dur.

DEX

SADIE'nin hazırladığımız yemeğe kanama bahanesi saçmalık. Benden kaçıyor. Daha da kötüsü, neredeyse hiç yemek yemedi.

O giderken arkasından bakıyorum, parmak uçlarımı birbirine sürtüyorum. Teninin ipeğini hâlâ hissedebiliyorum ve nefesimi içime çektiğimde tanıdık hanımeli kokusu etrafıma yayılıyor.

Parker'dan ayrıldığından beri onu görmemiştim ve onu burada bulmak beni şaşırttı.

Tamamen aynı. Muhteşem. Hem yumuşak hem güçlü. Komik ve alaycı. Onunla ilgili her şeyi hatırlıyorum. Sol yanağındaki gamzenin, gülümsemediğinde bile bir ipucu gösterecek kadar derin oluşunu ve gülümsediğinde ikisinin birlikte nasıl yıkıcı olduğunu. Yeşil gözlerindeki mavinin değişen tonları, onları tropik bir deniz gibi gösteriyor. Burnunun üzerinde, teninden biraz daha koyu olan ve biraz kedi patisi gibi şekillenen minik çiller.

Ona hiç söylemedim, çünkü bu lakabın onu çok kızdırdığını biliyorum, ama bu yüzden ona yavru kedi demeye başladım. Bu ve yumuşak ve karşı konulmaz olduğu gerçeği... ama hala bazı pençeleri var.

"Ben bir aptalım," diye mırıldanıyorum ve sonunda onun çıktığı kapıdan dönüp bıçağımı alıyorum. Şansımı kaçırdım ve bununla yaşamak zorundayım.

Kardeşimden ayrıldıktan sonra ona ulaşmalıydım. Parker çok kızardı ve eski sevgilisinin peşinden gitmenin kardeşlik kurallarını ihlal edeceğini çok iyi biliyordum, ama sineye çektim, duygularımı görmezden geldim ve bunu bir kez onurlandırdım. Onunla ilk tanıştığımda. Peki Parker benim fedakarlığım ile ne yaptı? Gerçek yüzünü gösterdi ve onu hafife aldı.

Onun hayatından çıktığı anda hamlemi yapmadığım için aptalın tekiydim ve şimdi şansımı yine kaçırdım çünkü Cade ile aralarında bir şeyler olduğu çok açık.

Cade hayatında iyi şeyleri hak etmiyor değil. Hak ediyor. Ama bu içimdeki yeşil gözlü canavarı sakinleştirmeye yetmiyor.

Başka bir kabağa uzanıyorum ve hepsini çoktan doğradığımı fark ediyorum, yapacağım kremalı sebze Alfredo yemeği için ihtiyacımdan çok daha fazlası.

"İyi ki iyi donuyorlar," diye mırıldanıyorum, bıçağı bırakıp bir tencere çıkarıyorum, böylece fazladan kabakları haşlamak için biraz su kaynatmaya başlayabiliyorum. Boşa gitmesine izin vermenin bir anlamı yok ve bu hafta onu dahil edebileceğim birkaç yemek daha düşünebiliyorum.

Bunların hiçbirisi beni Sadie'yle tekrar şansımın yaver gitmediği gerçeğinden uzaklaştırmıyor, aynı zamanda artık onun hakkında bazı şeyler *biliyorum*. Geçmişte bilerek kendimi hayal etmekten alıkoyduğum şeyler. Cade'in "hayalindeki kızla" gizemli ilişkisinden beri çenesini kapatamadığı şeyler.

Ona hayalimdeki ilk kızın o olduğunu söylememin imkanı yok.

Ve Noah ile bana anlattığı şeyleri hayal etmekten kendimi alamıyorum. Yatakta ne kadar çarpıcı olduğunu, o göğüslerini.

"Siktir."

Nefesimin altında küfrederken sikim seğiriyor ama yeter artık. O benim değil, hiçbir zaman benim olmadı ve Cade'le aramızdaki kardeşlik hukukuna gerçek kardeşimle aramızdakinden çok daha fazla saygı duyuyorum, bu yüzden siktir olup gitmem ve fantezilerimi kilit altında tutmam gerekiyor.

Yemek yapmaya geri dönüyorum, tanıdık süreç beni başka hiçbir şeyin yapamadığı şekilde rahatlatıyor. İşimde çok iyiyim ve bu işten inanılmaz miktarda para kazandım ama bu benim tutkum. Her zaman zaman ayıracağım bir şey ve hiçbir zaman kişisel bir şef tutmamamın nedeni de bu.

Bu, eski eşim Anna ile aramızdaki pek çok anlaşmazlık noktasından biriydi. Genç yaşta, belki de çok genç yaşta evlendik ve birlikte büyümek yerine birbirimizden uzaklaştık. Sonunda, dürüst olmak gerekirse, sadece param için benimle kaldığını düşünüyorum ve bu dünyadaki en boktan duyguydu. Başarısız evliliğimden bir daha asla o koridorda yürümemeye kararlı bir şekilde çıkmamı sağlayan şey buydu.

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve yemek yapmaya geri dönüyorum. Bu anılar, yemeği hazırlamayı bitirirken kendimi toparlamam için tam da ihtiyacım olan ereksiyon kesici. Yemek hazır olduğunda ve dördümüz geç bir akşam yemeği için toplandığımızda, Sadie söz konusu olduğunda tekrar kilitleniyorum.

O bana göre değil ve bir gün bunu kafama sokacağım ve öyle olmasını dilemekten vazgeçeceğim.

"Kar fırtınasını atlatabilmemiz için her şey yolunda mı?" Yemekleri kulübenin küçük yemek masalarından birine yerleştirirken Cade Noah'a soruyor.

Noah homurdanıyor, onu o tarafa yönlendirdiğimde hepimiz için içki getiriyor. Bu, Cade'in de benim de onu evet olarak tanıyacak kadar iyi tanıdığımız bir ses. Tıpkı ikimizin de Noah'nın bütün gün tatil köyünde dolaşıp güvenlik kontrolleri yaptığını bildiğimiz gibi.

Sadie şaşkın bir ifadeyle ikisi arasında bir ileri bir geri bakarken Cade, "Güzel," diyor.

"Bir şey mi kaçırdım?" diye soruyor.

Noah omuz silkiyor, seçtiğim şarabı açıp solumak için masaya koyuyor ve Cade ile ben bakışlarımızı paylaşıyoruz. Noah'nın içini döktüğü az sayıdaki insandan ikisiyiz ve ikimiz de geçmiş hakkında, hazırlıklı olmanın onun için neden bu kadar önemli olduğunu anlayacak kadar bilgi sahibiyiz.

Ayrıca ikimiz de Noah'nın sürekli tetikte olmasını ve dikkatli, koruyucu doğasını kabul ediyoruz, tıpkı onun bizim bireysel tuhaflıklarımızı kabul ettiği gibi. Arkadaşlığımızı, bağımızı bu kadar güçlü kılan da bu.

"Tatil köyünün durumu hakkında endişeli miydin?" Sadie, Noah'dan istediğini alamayınca dikkatini ona çevirerek Cade'e sorar.

Cade ona cevap verirken dudaklarım titriyor. Sesi biraz sinirli geliyor, sanki şüphe duymak ona kişisel bir hakaretmiş gibi.

"Sadece titiz davranıyorum," diyor Cade. "Noah bizim için çevre kontrolü yaptı."

Hepimiz yerimize otururken Sadie'nin gözleri açılıyor ve dikkatini tekrar Noah'ya çeviriyor. "Cidden dışarı mı çıktınız? Hava buz gibi!"

Omuz silkiyor. "Havanın ne kadar süreceğini bilmiyoruz. Hazırlıksız yakalanmamak en iyisi."

"Sanırım öyle," diyor Sadie, Cade'in masanın karşısındaki gözleriyle karşılaştığımda Noah'nın ifadesini olduğu gibi kabul ediyor.

İkimiz de bunun kışa hazırlıktan biraz daha derin olduğunu biliyoruz. Noah her zaman on adım öndedir, her zaman felaketleri önceden tahmin etmeye odaklanır, böylece onları vurmadan önce önleyebilir. Bu, iş hayatında elde ettiği büyük başarıda kesinlikle payı olan bir özellik - rahmetli babasının açtığı küçük barı/restoranı tüm dünyaya yayılan milyar dolarlık bir franchise'a dönüştürdü- ama aynı zamanda adamın asla rahatlamadığı anlamına da geliyor. Her zaman o kadar gergin ki, tatillerde gerçekten eğlenebilecek kadar sakinleşmeyi başarması bir mucize olacak.

Ama bunu başarabileceği bir yer varsa, eminim ki orası bu uzak kaçamak yeridir.

"John ve ben, Cade mülkiyeti devralmadan önce kulübeyi iyice kışa hazırladık, biliyorsun," diyor

Sadie, kaşlarının arasında sevimli küçük bir kırışıklık beliriyor. "Bu Whispering Pines'in atlatmak zorunda kaldığı ilk fırtına değil."

Noah yanıt olarak yine homurdanıyor ve Sadie ona kaşlarını çatarken kırışıklık biraz daha derinleşiyor.

Yaptığım makarna yemeğini ve dumanı tüten sarımsaklı ekmeği uzatırken kıkırdıyorum. Nuh'un bu özel huyunu kesinlikle kişisel olarak algılıyor ve tahmin ediyorum ki eğer onun çabalarına hakaret ederse, bu güzel küçük kediciğin pençeleri olduğunu öğrenecek.

"İyi iş çıkardınız çocuklar," diyor Noah sonunda, sanki kızın her zamanki suskunluğunu yanına bırakmayacağını yeni fark etmiş gibi. "Yakacak odun biraz azalmış olabilir."

"Bizde çok var."

Homurdanıyor. Sonra kadın oflayınca, "Sadece yarım kordon gördüm" diyor.

Adam kulübenin doğu tarafını işaret ediyor ve Sadie rahatlıyor, dolgun dudakları büzülüyor ve gamzeleri sanki bir gülümsemeyi zapt etmeye çalışıyormuş gibi derinleşiyor. "Sence burayı ısıtmak için ne kadar odun gerekir?"

Sert bir bakışla onu igneliyor. "Burası büyük. Çok geniş bir alan. Bir sürü açık alan var."

"Elbette." Omuz silkiyor. "Ama fırtına dinmeden donmayacağız. İşler o raddeye gelirse her yeri ısıtmak zorunda bile değiliz."

"Asla bilemezsin-"

"Aslında," diye araya giriyor Sadie. "Biliyorum. Yıllardır burada çalışıyorum. Ve eğer bu konuda gerçekten bu kadar endişeliysen..." Gülümserken gamzeleri tekrar beliriyor. "Hizmet binalarının yanındaki barakada üç dolu kordonumuz daha var."

Bir süre ona bakıyor, sonra küçük, memnun bir gülümseme veriyor. "Güzel."

"Sana nasıl kışlama yapılacağını bildiğimizi söylemiştim," diyor bu sefer sinirlenmekten çok şakacı bir tavırla.

"Belli ki burayı çok iyi biliyorsun," diyorum ve bu kez sonuna *kedi yavrusu* eklememek için dilimi ısırıyorum.

Gerçekten yapmam gereken şey, artık ona sahip olamamakla barıştığım için kendimden biraz uzaklaşmak. Ama sonra bana sırtıyor, az önce Noah'ya verdiği aynı ısıltılı gülümsemeyle ve bu şekilde birlikte karda kalmanın tamamen mahvolduğum anlamına gelebileceğini fark ediyorum.

"Whispering Pines çocukluğumdan beri evimden uzaktaki evim oldu. Babam ölmeden önce yazları beni buraya getirirdi..."

Duraklıyor, Alfredo'dan hızlıca bir ısırık alırken o kırışıklık bir anlığına tekrar beliriyor, sonra hikayesine devam ederken söyleyeceği her neyse onu atlıyor.

"Yeterince büyür büyümez burada bir işe girdim, bir süre alt düzey personelden biri olarak çalıştım ama sanırım John da burayı en az kendisi kadar sevdiğimi anlamıştı ve sonunda bana burayı yönetti."

Noah tabağındaki yemeği bitirmeye çalışıyor ama aynı zamanda her kelimeyi dinlediğini de söyleyebilirim. Cade, Sadie'nin anlattıklarıyla ilgilenmiyormuş gibi davranmaya bile çalışmıyor, bir bulmacayı çözmeye çalışır gibi ona bakarken başını yana eğiyor.

"Burayı seviyorsun," diyor.

Gülüyor, peçetesini dudaklarına değdirirken biraz utanmış görünüyor ve omuz silkiyor. "Çok fazla. Kim istemez ki?"

"Hava biraz soğuk," diyor Noah alçak sesle homurdanarak.

Ona gözlerini deviriyor, belli ki onun kuru mizahını çoğu kişinin takdir etmediği bir şekilde takdir ediyor.

Cade bu işin peşini bırakmayacak. Takıldıklarından beri ona kafayı takmışken olmaz.

"Bunun senin için bir işten daha fazlası olduğunu kastetmiştim, değil mi?" diye zorluyor. "John Nelson yeteneklerinizden övgüyle bahsetti ama sanırım yaptığınız işte bu kadar iyi olmanızın bir nedeni de buranın sizin için ifade ettiği anlam."

Yüzü kızarıyor. "Birçok insan için çok şey ifade ediyor."

"Sevindim," diyor ve nedense Sadie üzerinde tam tersi bir etki yaratıyor, omurgası sertleşirken yüzünün rengi soluyor.

"Bunu pazarlamak ve büyük bir kâr elde etmek daha kolay olacağı için mi?" diye sorar, sesi sertleşir. Cade'in kaşları havaya kalkıyor, sonra gülümsüyor. "Bu her zaman akıllıca bir iştir, ama biz tatildegiz, hatırlıyor musun?"

Noah homurdanıyor ve Sadie bile sorarken biraz eğlenmiş görünüyor, "Tatil mi? Karda mahsur kalmaya ve medeniyetten kopmaya böyle mi diyoruz şimdi?"

"Domates, tomahto," diyor Cade, elinin tersiyle itip ona doğru eğilerek. "Bana buranın nesini sevdiğini söyle."

Dudağını ısıyor, bir an için kemirirken Cade'in yüzünü saçmalık arıyormuş gibi inceliyor. Ne beklediğinden emin değilim ama bunu bulamayacak. Elbette, Cade burayı bir yatırım olarak aldı. Ve evet, kesinlikle kâr edecek. Onun işi bu. Ama Sadie'ye olan ilgisi?

İçimdeki canavarla tekrar savaşıyorum ve şaraptan bir yudum alıyorum, neredeyse doğru eşleştirmeyi atlayıp düz viski ile gitmiş olmayı dileyecektim.

Cade'in Sadie'nin işine kattığı her şeyi takdir edeceğinden eminim ama bu gece ilgilendiği şey kesinlikle bu değil ve onu suçlayamam. Yanaklarındaki sıcak kızarıklığın onun da ilgisini çektiği anlamına geldiği gerçeğini kıskanmaktan kendimi alamıyorum.

"Buraya çocukken geldiğimde," diye başlıyor Sadie, koltuğuna geri yerleşirken sesi yumuşuyor, "burada geçirdiğim her dakika değer vermem gereken yeni bir anıydı. Yıldız ışığı altında hayalet hikayeleri anlatmak ve s'mores yapmak, buradaki çamların aslında ne hakkında fısıldadığına dair tüm efsaneleri öğrenmek, yerel zanaatkarların kulübenin tüm köşelerine ve çatlaklarına sıkıştırdığı gizli ayrıntıları keşfetmek."

"Odanızdaki ayaklı küvetin üzerindeki oymalı ayaklar gibi mi?"

Cade'e bakarken gözlerinde gerçek yıldızlar beliriyor. "Evet, onlar gibi."

Bir dakika boyunca birbirlerine gülümsüyorlar. Tam bir dakika. Ve sonra, çatalımı yanlışlıkla tabağıma gürültüyle düşürdüğümde, Sadie boğazını temizliyor, yanakları tekrar kızarıyor ve devam ediyor.

"Çocukken buraya gelmenin en sevdiğim yanı Büyülü Orman Hazine Avı'ydı. Tatil köyü personeli her yaz ormanda, elle çizilmiş haritalar, gizli ipuçları ve biz çocukların ağaçlar arasında bulabileceği küçük sürprizlerle dolu bu rustik çöpçü avını düzenlerdi. Ve her ipucu, bölgenin tarihi ve Whispering Pines'in irfanı hakkında biraz bilgi edinmek anlamına geliyordu."

"Burası hakkında bu kadar çok şeyi böyle mi biliyorsun?" Cade soruyor.

"İşte bu başlattı." Sesi biraz sakinleşiyor ve ekliyor: "Bu kesinlikle lüks, kişisel olmayan bir tatil köyünde bulabileceğiniz bir şey değil."

Kollarını iri göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, ona bakarken Cade kaşlarını kaldırıyor.

"Öte yandan, bu tesisi geliştirip lüks hale getirdiğimizde kaç kişinin daha sevdiğiniz tatil köyünün keyfini çıkarabileceğini bir düşünün."

Sadie kaba bir homurtu çıkarır. "Onların 'tadını çıkaracakları' şey kesinlikle benim harika anılarımın olduğu tatil köyü olmayacak."

"Ormanı yerle bir edecek değiliz ya. Gerçek çam ağaçları hâlâ Whispering Pines'da olacak. Tüm dağ havasını vakumlamayacağım ya da pençeli ayaklarınızdan kurtulmayacağım."

küvet."

"Eminim yapmazsın," diyor tatlı tatlı, tropik deniz gözleri onu iyi tanıyan herkese yavru kedinin pençelerini çıkarmak üzere olduğunu söyleyecek kadar keskinleşiyor. "Milyarder ev sahipleri genellikle süpürme işini başkalarına yaptırmazlar mı?"

Cade başını geriye atıp gülüyor ve Noah bile yüzünde bir gülümsemeyle başını kaldırıp bakıyor.

Cade gülmeyi bıraktığında, "Temizlik personeline açık havanın yasak olduğunu bildireceğimden emin olabilirsin," diye söz veriyor.

Şakalaşmaya devam ederler; Sadie Cade'in gelişim planları hakkında açıkça fikir sahibidir ve Cade de yapacağı yenilemelerin avantajlarına işaret eder.

Sadece en iyisini istemem gereken bir adamı ne kadar kışkırttığımla gurur duymamak için elimden geleni yapıyor ve yemeğimi bitiriyorum. Yemek yerken şarap kadehimi yeniden dolduruyorum, sonra tekrar dolduruyorum. Sadie ve Cade tartışıkça masadaki cinsel gerilim daha da artıyor ve Sadie'nin gamzeleri tekrar ortaya çıkıp sadece Cade'e yöneldiğinde sonunda kendimi kaybediyorum.

"Daha bitirmedin mi?" Aniden ayağa kalkıp tabağını kaldırarak soruyorum.

Kocaman gözlerle bana bakıyor, sözünü kesmemden duyduğu şaşkınlık yüzünden okunuyor. "Tabii... Sanırım?"

Cade kaşlarını hafifçe çatıyor ve Noah şaşkın görünüyor.

Gecenin geri kalanında masanın etrafında oyalanmak istemeyen tek kişi ben gibi görünsem de onlara "Ben temizliğe gidiyorum," diyorum.

Belki de tek kişi değildir. Noah masadan kalkıp yer sofrasını topluyor. "Yardım edebilirim."

"Gerek yok." Elinden alıyorum. Sonra, tam bir pislik olmamak için küçük bir çaba sarf ederek, gülümsemeye zorladım ve ekledim, "Erken yatmalısın. Jet lag en çok seni etkiliyor olmalı."

Noah omuz silkiyor ama esnemesini de bastırıyor. "Haksız değilsin."

"Ben de yardım edebilirim." Sadie ayağa kalkıyor. "Yemek yapmışsın." Bana belli belirsiz bir gülümseme veriyor. "Çok lezzetliydi."

"Teşekkürler," diye ısııyorum. Yine irkildi. Bundan nefret ediyorum, ama en iyisi bu, bu yüzden ortak geçmişimize geri dönüyorum ve onu biraz daha sert bir şekilde itiyorum. "Yardımlarını istemiyorum."

Bunu söylemek çok aptalca, özellikle de keskin bir tonda söylediğimde, ama bir saniye daha onun yanında olursam, yıllar önce bu kadar korkak olmasaydım ben olabileceksen en iyi arkadaşlarımdan biri için aydınlanmasını izlersem, pişman olacağım bir şey yapacağım.

Onunla olan şansımı kaçırmaktan daha çok pişmanlık duyduğum bir şey yani.

Cade bana bir şeyler söylemek ister gibi bakıyor ama benim söyleyecek sözüm kalmadı, ben de elimde kirli bulaşıklarla mutfığa doğru yürüyorum ve onları bu gece ne yapacaklarsa onu yapmaya bırakıyorum. Ya ben bunu düşünürken o kirli bulaşıklardan birkaçı kırılırsa?

Sadece kendi aptallığımdan kaynaklanan ikincil hasar. Kalbim gibi.

S AD IE

"TİPİK," diye mırıldanıyorum odama dönerken, Dex'in akşam yemeğinde beni terslemesine olması gerekenden daha fazla sinirlenmiştim.

Buna alışmış olmalıyım. Dex, Parker'la çıktığım süre boyunca tam olarak böyle davrandı. Bunun tekrar olmasından dolayı incindiysem, bunun *sorumlusu* her şeyin farklı olabileceğini varsaydığım, *umduğum* için benim.

O zamanlar Dex'le birlikte o kadar çok vakit geçirmiyorduk bile. Parker, ailesinin ne kadar harika olduğunu düşündüğümde aile konusunda beklediğim kadar büyük değildi, ama Parker ve ben Blaine'lerin geri kalanıyla bir araya geldiğimizde, Dex ya bana tam bir pislik gibi davranırdı ya da... bugün mutfakta aramızda olduğu gibi.

İşin en kafa karıştırıcı kısmı da buydu: Birbirimize laf atmadığımız zamanki uyumumuz.

Başımı sallıyorum, benden hoşlanmadığını ya da bana saygı duymadığını açıkça belli eden bir adama bu kadar takıldığım için kendime kızıyorum.

Merdivenlerden yukarı çıkarken içimdeki Luna'yı yönlendirerek kendime "Boş ver kızım," diyorum. Duygularımı eski sevgilimin ağabeyine harcadığımı bilseydi bana tam olarak böyle söylerdi. Ve ona hiç söylemediğim bir şeyi itiraf edersem bana ne diyeceğinden bahsetmiyorum bile - Dex'in beni o şekilde istemediğini bilmeme rağmen, bana hissettirdikleriyle ilgili kafa karışıklığının, sonunda ağabeyinden ayrılmamın nedenlerinden biri olduğunu.

Sadece küçük bir kısmı.

Parker'dan daha iyisini hak ediyordum ve Luna'nın hâlâ bana hatırlatmaktan hoşlandığı gibi, o ilişkiden çıkan tek iyi şey artık daha iyi biliyor olmamdı. Bir daha asla beni gerçekten takdir etmeyen biriyle yetinmeyeceğim.

Elimi girift bir şekilde oyulmuş tırabzanın tanıdık kıvrımları ve noktaları üzerinde gezdiriyorum, aklım Dex'te o kadar kayboluyor ki merdivenin tepesine ulaşana kadar Cade'in beni yemek alanından dışarı kadar takip ettiğini fark etmiyorum.

Eli kalçama iniyor, nefesi enseme gıdıklarken bedenime içgüdüsel bir heyecan gönderiyor.

"Aklında çok şey varmış gibi görünüyorsun. Bana atacak bir sonraki zinger'ı bulmaya mı çalışıyorsun?" diye fısıldıyor, sesinde kahkaha var.

Yüzümü ona dönüyorum, kendi kendime konuşurken yakalandığım için yanaklarım utançtan kızarıırken bile gözlerimi deviriyorum. Ama sonra beni duvara doğru bastırıyor ve birden tamamen farklı bir nedenden dolayı ısınıyorum.

"Seni ateşlenmiş görmenin ne kadar tahrik edici olduğunu biliyor musun?" diye mırıldanıyor. "Hiçbir fikrin yok

Seni masanın üzerine domaltıp hemen orada sikmeyi o kadar çok istedim ki."

Nefesim kesiliyor, içim bu ateşli görüntü karşısında kasılıyor. Bu adam beni nasıl elde edeceğini çok iyi biliyor. Bu sadece bir fantezi olsa da, bunu gerçekten gerçekleştirmesi fikri -ve bunun Dex'i nasıl sonsuza dek susturacağı- aklıma yerleştirdiği için artık asla unutamayacağım bir görüntü.

Cade kıkırdıyor, alçak ve kirli. "Seni okumak çok kolay, tatlım. Bu fikir hoşuna gitti, değil mi?"

Bunun ne kadar doğru olduğunu gizleyeceğini umarak gözlerimi deviriyorum. "Eminim arkadaşların yemek sırasında bunu takdir etmezlerdi."

Sırıttırıyor. "Bundan o kadar emin olma. Belki de bunu tatlı olarak düşünmüşlerdir." Midem

kıpır kıpır oluyor, çağrıştırdığı imgelerle içimde beklenmedik bir heyecan uyanıyor.

Bir elini saçlarımda gezdiriyor, parmakları saçlarımı tarıyor ve gözlerimin içine bakarken vücuduma ısı dalgaları gönderiyor. "Teklifime bir cevap vermeye karar verdin mi?"

Tereddüt ediyorum. O bana bu şekilde baskı yaparken, tüm vücudum evet demem için çığlık atarken, sadece varlığıyla bile umutsuzca tahrik olmuşken bunu sorması tamamen haksızlık.

Zaten milyarder işadamlarının yaptığı da bu değil mi? Desteyi kendi lehlerine yığmak? "Evet," diye fısıldıyorum, bir kez olsun gerçekten istediğim şeye teslim oluyorum.

Ama beni tahrik etmek yerine, gözleri dudaklarıma kayıyor, sonra tekrar benimkilere dönüyor ve şiddetle yanıyor. "Evet, karar verdin mi, yoksa evet, seni tekrar tatmama izin verecek misin?"

"Her şeye evet."

"Şükürler olsun," diye inliyor, ağzı benimkine çarpıyor ve elleri aşağı kayarak kıcımlı avuçluyor, bana doğru sürtünüyor.

"Cade," diye nefes nefese kalıyorum, sonunda hava almam için bana izin verdiğinde, boynumu emerken kalçası bacaklarımla arasına sıkıca sıkışıyor.

Saf bir erkek memnuniyeti sesi çıkarıyor, başını kaldırıyor ve kapüşonlu gözlerle bana bakıyor. "Nihayet."

O kadar tahrik oldum ki doğru düzgün düşünemiyorum. "Sonunda ne?"

Bana vahşi bir sırıtış atıyor, elini bacaklarımla arasına sokuyor ve pantolonumun üzerinden bana sataşıyor. "Adımı dudaklarında duymak hoşuma gidiyor, rüya kızı. Ve seni boşaltmam için bana yalvarıyormuşsun gibi ses çıkarman daha da hoşuma gidiyor."

"Aman Tanrım," diye inliyorum, onun eline sürtünürken. "Yalvarıyorum. İstersen yalvarırım. Sadece... lütfen."

Gözleri hararetle bir memnuniyetle parlıyor ve ben daha nefes alamadan pantolonumu açıp elini külotumun içine sokuyor.

"Lütfen, ne?" diye alay ediyor benimle, parmakları kaygan girişime dalıyor. "Bu mu?"

Parmakları içime girerken başparmağı klitorisime sürtünüyor ve o beni çalıştırırken nefes nefese kalarak başımın bir gümbürtüyle duvara yaslanmasına izin veriyorum.

"Evet, o, ben..."

Sertçe yutkunuyorum, koridorun sonundaki hareket gözüme çarpıyor. Bu Noah.

Bizi izliyor.

"Sen ne?" Cade homurdanıyor, çenemi tutup yüzümü kendisine doğru eğiyor. "İhtiyacın var mı? Boşalmak ister misin? O tatlı amcığının yumuşayıp sikimi almaya hazır hale gelmesine mi ihtiyacın var?"

Edepsiz sözleri beni neredeyse uçurumun kenarına itiyor, nabzım o kadar hızlı atıyor ki sanki tüm vücudum onunla birlikte titreşiyor.

Bir şey söylemeliyim. Noah hâlâ *orada*. Hâlâ çevresel görüş alanımda geziniyor, bunu görebiliyorum. Varlığı koridorun sonunda sessizce belirliyor ve yemin ederim onun esrarengiz bakışlarını hissedebiliyorum.

Bakışları sanki canlı bir şeymiş gibi bedenime kilitlenmişti.

Ama tek kelime etmedim. Ve Cade pis bir iniltiyle beni tekrar öptüğünde, sanki birkaç dakika önce benim için yarattığı fanteziye adım atmışım gibi hissediyorum. Arkadaşlarından biri izlerken beni sahipleniyor.

Cade'in dili beni parmaklarken ağzımı yağmalıyor, çenemi yerinde tutuyor ve beni zirveye daha da yaklaştırırken bana karşı sürtünüyor. Tıpkı onunla her zaman olduğu gibi inanılmaz hissettiriyor, ama Noah'nın Cade beni parçalara ayırırken izlediği fikri, daha önce hayal etmeye cesaret edemediğim bir şekilde seksi ve yasak hissettiriyor.

"Benim için gel, Sadie," diye mırıldanıyor Cade, sesi arzu dolu. "Bu sesi özlemişim amına koyayım. Tadını özledim. Amcığımı doldurmanı istiyorum, böylece oraya girip hepsini kucaklayabilirim."

G noktamı buldu ve parmaklarını acımasız bir ritimle içime sokuyor, bu da beni şimdiden uçuruyor, ama beni uçurumun kenarına gönderen kirli konuşma.

"Siktir, *Cade*."

"Aferin kızıma. Aynen böyle. Lanet olsun, çok çekicisin." Ben boşalırken bakışlarını benimkilere kilitliyor, ona istediğini verirken inliyor. "Sen gerçekten benim hayalimdeki kızsın."

Cade'in parmakları içime gömülüyor ve Noah'nın bakışlarının baş döndürücü ağırlığı beni daha da yükseğe itiyor. Ama sonra Cade'in ağzı tekrar üzerimde, beni yatak odasına götürürken gizli teşhircilik anım sona erdi, içeride yuvarlanırken beni öpüyor ve okşuyor.

Beni yatağa doğru götürüyor, elleri ve ağzı üzerimdeyken beni soyuyor.

Şilte dizlerimin arkasına değdiğinde, sırtım ona dönük olacak şekilde beni döndürüyor.

"Seni istiyorum," diye mırıldanıyor, saçlarımı yana doğru kaldırıp boğazımı öperken bana sürtünüyor. Hâlâ giyinik ve aleti onu hapseden kot pantolonu zorlarken ne kadar ciddi olduğunu hissedebiliyorum.

"Beni yakaladın," diye fısıldıyorum, yarı yarıya masada tehdit ettiği gibi beni yatağın üzerine eğmesini ve yatağın içinden sikmesini bekliyorum.

Sadece beklemiyorum. Can atıyorum.

Bunun yerine, geri çekilip beni yatağa yatırmak için biraz ittiğinde, başka planları olduğunu anlıyorum.

"Sürün," diyor kıcımlı sıkarak. "Yatak başlığına kadar. Sonra tut."

"Ben... ne?" Nefes nefese soruyorum, bu fikir beni tahrik ediyor ve biraz da endişelendiriyor. Sürünmek teoride kulağa çok seksi geliyor. Peki pratikte? Bu açının varlıklarımı en çekici şekilde sergileyeceğinden emin değilim.

Yine de Cade bana bu endişelerin yerleşmesine izin verecek zaman vermiyor. *Kıcıma* bir tokat atıyor, sonra da kemer tokasının açılma sesini duyuyorum. "Kalk bakalım güzelim. Ben soyunana kadar benim için hazır olmanı istiyorum."

Yapıyorum, yüzüm alev alev yanarken bile arzum içimde birikiyor. Koridorda bana hayatımın en iyi orgazmlarından birini yaşatmış olmasına rağmen, vücudum bu adamın bana yaptıklarının daha fazlası için açgözlü.

"Kahretsin, böyle iyi görünüyorsun," diyor arkamdan, sesindeki onay, yatağın üzerinde sürünürken neredeyse öz-bilincimin üstesinden gelmeye yetiyor. "İşte böyle. Şimdi iki elinle tutun. Bacaklarını aç."

"Neden?" Omzumun üzerinden ona bakmak için dönerek soruyorum.

Çıplak, aç bir yırtıcı gibi bana doğru sinsice yaklaşıyor, mürekkep, kas ve yeşil gözlü bir arzu.

"Çünkü ben öyle dedim," diye homurdanıyor, saçlarımı yumrukluyor ve yatağın başına ulaştığında başımı geriye yatırıyor. Beni öpüyor, sonra yanımdaki yatağa uzanıyor. "Ve çünkü ben istiyorum"

yüzüme binebilirsin."

Vücudumun her yeri kızarıyor, aynı arzu ve gariplik karışımı bana sürünmemi söylediği zamanki gibi sel gibi akıyor. "Yapamam."

Cade kalçalarımın birini kaldırıp aralarına giriyor, sırtüstü yatıyor ve beni istediği pozisyona getirerek omuzlarına binmem için yönlendiriyor. "Bu cevabı tekrar denemek ister misin?"

Otelde birlikte olduğumuzda durum farklıydı. İlişkımız sırasında kendimi utangaç hissetmeme *izin vermedim* -en azından çok fazla değil- çünkü onu bir daha asla görmeyeceğimi biliyordum. Kendimi Cade'in bana yaptığı her şeyin tadını çıkarmaya bıraktım, beni yeme konusundaki hevesi, yaşayan, nefes alan bir erkeğin gerçekten yapmak isteyeceği bir şeyden çok bir rüya gibi geliyordu. Bu her şeye daha da fantastik bir hava katıyordu ama bu...

"Seni boğacağım," diye mırıldanıyorum, ellerini kıcımla doldurup beni yüzüne doğru ittiğinde tüm vücudum geriliyor.

Cade'in gözleri parlıyor, ağzı seksi bir sırtışla yukarı kıvrılıyor. "Yap şunu."

Utançtan yanaklarıma bir sıcaklık yayılıyor, hatta vücudumun geri kalanına bambaşka bir sıcaklık yayılıyor.

"Yap," diye tekrarlıyor, elleri kıcımlı yoğuruyor. "Nefes almak istemiyorum. Sadece seni istiyorum."

Onu gerçekten boğabileceğinin farkında olduğunu sanmadığım bacaklarım titrerken boğazımı temizliyorum. "Hayır, gerçekten. Beni istemiyorsun-"

"Cade araya giriyor ve beni ağzına doğru çekiyor.

Bir an için tek düşünebildiğim, Parker'ın her zaman üzerime inmekten kaçınması ve indiği birkaç seferde de onu kalçalarımın kalınlığıyla boğmamaya dikkat etmem gerektiği konusundaki ısrarı.

Ama sonra bu anılar, Cade'in ağzını tekrar üzerimde hissetmenin ve dilinin verdiği hınzırca zevkin ezici duygusuyla yok oldu.

"Oh Tanrım. *Kahretsin*," diye nefes alıyorum, kalçalarımı istemeden yuvarlıyorum, sadece klitorisime daha fazla baskı yapmak için.

Cade inliyor, parmakları kıcımlı kazıyor ve ağzını hırlayacak kadar uzun süre çekiyor, "İşte gidiyorsun. *Sik* beni."

Gözbebekleri tamamen sönmüş, siyah neredeyse yeşili gölgede bırakıyor ve yüzündeki bakış, sahip olduğum güvensizlikleri paramparça eden ham, hayvani bir açlık. Yüzüne doğru tekrar sallanıyorum, çünkü acı vermenin hemen sağ tarafındaki tutuşu beni teşvik ediyor.

"Siktir, evet, aynen böyle. Çok tatlı. Bununla yaşayabilirim," diye mırıldanıyor, beni kucaklarken kirli sakalları kalçalarımın üstünüyor. Diliyle beni mızraklıyor, sonra ben yüzüne doğru bastırırken klitorisimi emiyor. Onun pis ağzı ve daha da pis övgü sözleri beni vahşi bir şeye dönüştürüyor. Çığlıklarım arttıkça ve vücudum beni mahvedecekmiş gibi hissettiren bir doruğa doğru koşarken hiç tanımadığım biri.

Bir orgazm daha beni öylesine sarsıyor ki çığlık atıyorum, haykırırken ona karşı titriyorum. Yatak başlığını mengene gibi kavramam, beni onun üzerine yığılmaktan ve onu gerçekten boğmaktan kurtaran tek şey.

"Lanet olası mükemmellik." Cade inliyor, kafasını bir o yana bir bu yana çeviriyor ve beni yüzüne doğru daha da sıkı çekiyor. "Bu sese bayılıyorum. En sevdiğim şey. Tekrar tekrar duymak istiyorum."

Vücudumdan bir ürperti geçiyor, kemiklerim sıvılaşmaya çalışıyor, hatta içim ona daha fazlasını vermek için açgözlü bir arzuyla zonkluyor. Sonunda dünyaya geri dönmeye başladım. Ama yatak başlığındaki ölümcül tutuşumu gevşetmeye başladığım anda, Cade beni bir başka sert tokatla durduruyor

Göt.

Vahşi bir sırıtışla bana bakıyor. "Uh uh. Sana bırakmanı söylemedim. Öylece kal. Senin içinde olmam gerek."

Altımdan çekiliyor ve prezervatifi şaftına sarıyor. Lateksin piercinglerini örtmesini izlerken yaşadığım hayal kırıklığını inkar edemiyorum ama buna uzun süre odaklanacak vaktim yok.

Bir an sonra arkamda, kalçaları kıcıma bastırırken, siki kaygan kalçalarımın arasından kayıyor. Kendini girişime yönlendirmek için aşağı uzanıyor ve sonra düşük bir hırıltıyla ileri itiyor ve içime giriyor.

"Siktir," diye homurdanıyor, bir eli kalçamda, diğeri kürek kemiklerimin arasında. Hayatımı kurtarmak için yatak başlığına tutunurken eklemelerim bembeyaz oluyor. "Hayal ettiğimi sanıyordum."

"Neyi hayal ediyorsun?" Nefes nefese kaldım.

Öne doğru eğiliyor, göğsünü sırtıma yashıyor ve içime daha da derinlemesine giriyor.

"Sen," diye kulağıma hırlıyor. "Kimse bu kadar iyi hissetmemeli. Amin benim için yaratılmış. Bütün hafta bunun hayalini kurdum ama hatırladığım kadar mükemmel olabileceğini düşünmemiştim." Kıcıma sürtünüyor, klitorisimi parmaklamak için uzanıyor. "Ve öyle değil. Çok *daha iyi*."

İnliyorum, tüm vücudum bu adam tarafından alınma ihtiyacıyla titreşiyor.

"Seni sertçe becereceğim," diyor sanki gerçekten aklımı okuyabiliyormuş gibi. "Yapmak zorundayım. Amin tam bir cennet. Sıkı tutun."

Geri çekilip bana tekrar çarpmadan önce aldığım tek uyarı bu. Sözünü tutuyor ve beni o kadar sert beceriyor ki her hamlesi tüm bedenimi bir süpernova gibi aydınlatıyor.

"Çok iyi amına koyayım," diye inliyor, içime girerken nefesi kesiliyor. "Benim için sesini yükselt. Sikime ne kadar ihtiyacın olduğunu anlatan o iğrenç sesleri çıkar."

Orgazm beni bir tsunami gibi çarptığında, benden çıkan keskin, miyavlayan çığlıklar onun içinde bir şeyleri serbest bırakıyor gibi görünüyor. Kıcımı avuçluyor, beni sikinin etrafında genişçe açıyor ve neredeyse yatak başlığını çatlatan üç acımasız itme ile beni kenardan takip ediyor, bir inilti ile boşalırken horozu içimde titreşiyor.

"Sağ onu," diye fısıldıyor. Boşaldıktan sonra kalçaları yavaşça içime pompalamaya devam ediyor, duvarlarım zevkimin artçı şoklarıyla onun etrafında kenetlenmeye ve sıkışmaya devam ediyor. "İşte bu kadar. Her damlasını almak için o küçük dar amcığı kullan. Buradan ayrılamam. Çok iyi hissediyorsun." Bir elini aramıza sokuyor, yumuşamaya başlayan sikinin tabanını tutuyor, böylece birkaç kez daha içime sokabiliyor. "Çok ıslaksın. Ağzıma tekrar almak istiyorum. Sen... *bok gibisin*."

"Neyin var?" Kımıldamadan dururken soruyorum.

Çekilirken ona bakmak için dönüyorum ve topuklarının üzerine geri yerleştiğinde, eli hala sikine sarılıyken, cevabımı aldım.

"Kahretsin. Kırıldı mı?"

Prezervatifin hâlâ şaftını sardığını görebiliyorum, ama eli de oldukça açık bir şekilde dölle kaplı. Ve ben ıslağım. Sırılsıklam. Ama benim kaygan uyarılmamla onun kremi beyaz salgısı arasındaki farkı karıştırmak mümkün değil.

Prezervatifi dikkatlice çıkarırken yüzünde karmaşık bir ifade belirliyor, sonra kaşlarını çatarak prezervatifi atmak için yataktan kalkıyor.

"Bilemiyorum," diye cevap veriyor sonunda, bana doğru geri yürürken. "Sanırım taşmış olabilirim o."

Gözlerimi kırıştırıyorum, sonra ağzımı kapatıyorum ve şok olmuş bir kahkaha atıyorum. Daha önce hiç bir erkek ve dürüst olmak gerekirse, bu biraz ego arttırıcı.

"Bunun için kredi alacak mıyım?" Dudağımı ısırarak soruyorum.

"Evet, öyle." Cade sırtarak yanımdaki yatağa geri sürünüyor. "Merak etme, ben güvendeyim," diye ekliyor, saçlarımı geriye doğru tarayarak. "Düzenli olarak test yaptırıyorum ama-"

"Sorun yok," diye onu rahatlatıyorum, kollarına tekrar yerleşiyorum ve sonra onu görebilmek için yarı yarıya dönüyorum. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Endişelenmemizi gerektirecek bir şey yok."

Bir an bana bakıyor, sonra gülümsüyor. "Güzel."

"Bunun olduğunu daha önce hiç görmemiştim," diye itiraf ediyorum. "Sadece kırılmadığına emin misin?"

"Eminim." Ukala sırtışı geri döndü. "Sana söyledim, rüya kız. Seni özledim. Aslında, ben..."

Yüzünde tam olarak adlandıramadığım bir şey parlıyor ve tereddütü karşısında kaşlarımı kaldırıyorum. "Sen ne?"

"Sana ait bir şeyi sakladım. Otelden. Senin gibi kokuyor."

Kaşkorse. Öyle olmalı. Eve döndükten sonra bıraktığımı fark ettim ama saten ve dantel parçasını kaybettiğim için pişmanlık duyamazdım çünkü verdiğim paraya değmişti. Yine de onu saklaması beni etkiledi. Beni hatırlamak istemesi, aynı benim onu düşünmeden edemediğim gibi.

"Geri isteyeyim mi?" "Hayır."

"Neden olmasın?" Alay ediyorum, bakışlarının yoğunluğu karşısında kalbim biraz sıkışıyor. "O benim."

"İşte bu noktada yanılıyorsun," diyor bana o yavaş, seksi gülümsemesiyle, ki buna kanmamak için çok dikkatli olmam gerekiyor. "Ben yaladım, o yüzden benim."

Beni daha yakına çekerek küçük bir kaşık yapıyor ve ona yaladığı tek şeyin bu olmadığını hatırlatmamak için dilimi ısırarak zorunda kalıyorum. Ki bu çok saçma. Bu geçici bir serbest geçiş ve tek yapmam gereken bunun tadını çıkarmak.

Ama fırtına başladığından beri ilk kez havanın düzelmesi için acele etmiyorum.

Hiç acelem yok.

NOAH

Burası çok soğuk ve kar hala sert bir şekilde yağarken ve görüş mesafesi neredeyse sıfıra inmişken, Cade'in makul miktarda erzak stoklama öngörüsüne sahip olması çok iyi bir şey. Gözlerimi kısarak bakıyorum, yerdeki diz boyu kar tabakasında ilerlerken kışlık kıyafetimin altında biraz terliyorum.

Sadie'nin bahsettiği, hizmet binalarının yanındaki kulübede bulunan fazladan yakacak odun stokunu kontrol etmek için dışarı çıkıyorum. Ona güvenmediğimden değil ama tatil köyü bir süredir kapalı ve kim bilir o buraya son geldiğinden beri neler olmuş olabilir.

Gecenin son çevre kontrolünü yaparken aklımdan atamadığım bir düşünceydi bu. Etrafı daha önce kontrol etmişim ve sadece binaya bağlı kalmayı planlıyordum. Kapıların gece için kilitli olduğundan, mutfaktaki her şeyin kapalı olduğundan, gözetimsiz bırakılırsa bizi kışımızdan ısıracak bariz yangın tehlikeleri veya diğer tehditlerin olmadığından emin olmak.

Ama lanet olsun, sakinleşmeye ihtiyacım vardı.

Yeni bir yerde geçirdiğim ilk gece hep tedirgin olurum. Hayatımda biraz olsun rahatlayabildiğim iki kişiyle, en yakın iki arkadaşımınla geçirmeyi planladığım tatile şimdi beklenmedik bir dördüncü kişinin eklenmiş olması hiç de yardımcı olmuyor.

Sadie.

Cade'in parmaklarına boşalırken göz bebekleri büyümüş, benimkilere kilitlenmiş muhteşem mavi-yeşil gözlerinin görüntüsü zihnimde yanıp sönüyor ve sikim anında top gibi buruşan soğukla savaşmaya ve canlanmaya çalışıyor.

Kar fırtınası onu evcilleştiriyor. Bu yüzden buradayım. Sebebin bir kısmı. İster Sadie gibi çocuklarla yaptığım planları bozan bir yabancı faktör olsun, isterse sadece yeni bir yer olsun, bilinmezlik bana asla iyi gelmez. Güvende, hazırlıklı ve iyi stoklanmış olduğumuzu kendi gözlerimle görme ihtiyacı, az önce sakinleşmem gereken bir göz dolusu canlı porno izlememiş olsaydım bile beni buraya gelmeye zorlardı.

Sadie'nin bahsettiği kulübeye ulaştığımda, kapıyı denemeden önce etrafı hızlıca tarıyorum. Kilitli değil, bu da kaşlarımı çatmama neden oluyor, ama içeri girdiğimde, açıkça yerinde olmayan bir şey görmüyorum. Sadie'nin söylediği gibi birkaç kordon kuru odunla tamamen dolu. Elektrik kesilirse diye bir de acil durum jeneratörü var.

Kendi kendime başımı sallıyorum, bir endişem hafifliyor. Bu koşullar ne kadar sürerse sürsün donmayacağız.

Kulübede depolanan alet ve ekipmanların hızlı bir envanterini çıkarıyorum ve Cade'le kullanılmadığı zamanlarda tüm ek binaları kilitlemesi konusunda konuşmak için zihnime bir not alıyorum, sonra kulübeye doğru geri dönüyorum.

İçeri döndüğümde, hâlâ mutfakta olan Dex'in yanından geçiyorum. Keyfi yerindeydi, göz göze gelmemize ve sessizce başımızı sallamamıza rağmen neden karla kaplı olduğumu sorgulamıyor ve ben

de onu zorlamıyorum.

yemek sırasında kışına giren şey hakkında.

Ortaya çıktığından beri Sadie'ye bu kadar takmışken, yine de bir şeyler sezebileceğimi düşündüm ve orada ne yaptığımı anlayacağını çok iyi biliyorum.

Arkadaşlarım benim nasıl biri olduğumu ve benimle seyahat ettiklerinde ne beklmeleri gerektiğini biliyorlar ve Keystone Culinary büyük bir franchise haline geldiğinden beri seyahat etmek artık çok sık yaptığım bir şey. Babam bana özel yengeç keklerimizi nasıl hazırlayacağımı öğretirken, restoranda tezgahlara ulaşmak için hala bir tabure kullanmak zorunda kaldığım zamanlarda bu asla hayal edemeyeceğim bir şeydi. Ancak dünyanın neresinde olursam olayım ya da bölgenin ne kadar güvenli olduğu önemli değil, kendim için bundan emin olmadan rahat edemem.

Kurulandım ve odamdan dizüstü bilgisayarımı aldım. Bu gece hâlâ yapmam gereken işler var. Geçmişini düşünerek kaybedecek zamanım yok, her ne kadar babamla ilgili anılar savunmamı aşırp yüzeye çıktığında aklım oraya gidiyor olsa da.

Sorunlarımın nereden kaynaklandığını biliyorum. Babamı kaybetme travmasının içime işlediğini ve onarılamaz yaralar bıraktığını biliyorum. Geçmişten dolayı kendimi korumak için oluşturduğum alışkanlıkların zayıflatıcı hale gelmemesini sağlamak için bir terapistle çok çalıştım.

Ama aynı zamanda beni ne kadar berbat bir halde bıraktığını da biliyorum.

Babamın anısına kurduğum işte çok iyiyim -bankadaki milyarlarım bunu kanıtıyor- ama bu bana pek arkadaş kazandırmadı. Çoğu insan beni soğuk ve gergin ya da düpedüz korkutucu buluyor.

Ben böyle iyiyim. Sahip olduğumdan daha fazlasına ihtiyacım yok, yani Cade ve Dex'e. Kabuğumu kırabilen tek iki kişi onlar. Beni anlıyorlar. İşim için kritik bir noktaya gelmesine rağmen bu tatil gezisine evet dememin nedeni de bu. Yanlarında gardımı indirdiğim tek kişiler onlar ve Dex'in ne kadar huysuz ve içine kapanık olduğu ya da Cade'in bu kadın hakkında ne kadar takıntılı davrandığı umurumda değil, her zaman onların arkasındayım.

Dizüstü bilgisayarımın kulübenin rustik büyük odasına geri döndükten sonra, buradaki şaşırtıcı derecede sağlam kablo ağına bağlanıyorum. Şu anki saplantısı için Cade'i suçlayamam, değil mi? Kadınlar konusunda hep benzer zevklere sahip olduk. Üçümüzün de. Bu yüzden Cade takıldığı gizemli kadın hakkında konuşmaya başladığı anda, onun muhteşem olduğunu biliyordum.

Bir elimi yüzümde gezdirerek düşüncelerimi temizlemeye ve sikimi tekrar kontrol altına almaya çalışıyorum, çünkü şimdi koridordaki o anı tekrar yaşıyorum. Keystone Culinary'nin kapısını eşi benzeri görülmemiş bir fırsat çaldı ve kafamı toparlayıp işimi halletmem gerekiyor.

Bu anlaşma için aylardır çok çalışıyorum. Şimdi yumuşak kıvrımlar, mükemmel bir kahkaha ya da dünyanın geri kalanıyla aramda ördüğüm duvarları çatlatmaya çok yaklaşmış bir dizi gamzeyle dikkatimi dağıtmanın zamanı değil.

Keystone Culinary'nin nihayet uluslararası franchise verme şansı var ki bu babamın aklını başından alacak bir şey. Bu, her şeyi ayarlamak için en az bir yıllığına Japonya'ya taşınmam anlamına gelecek, bu da tatillerde bu zamanı arkadaşlarımla geçirmek istememin bir başka nedeni.

Ama eğer anlaşmayı yaparsam, her şeyin yolunda gittiğinden emin olmalıyım. Herkes nihai sözleşmeleri imzalayana kadar hiçbir şey garanti değil ve müzakerelerimiz bu noktaya kadar ne kadar sorunsuz gitmiş olursa olsun, hiçbir şeyi şansa bırakmayı reddediyorum.

Hiç.

İş dışındaki her şeyi kafamdan atıyorum ve asistanım Becca ile bir video görüşmesi başlatmadan önce gelen kutuma hızla göz gezdiriyorum.

Geç oldu ama önemli değil. Nasıl çalıştığımı bilecek kadar uzun süredir benimle birlikte ve ona ne zaman ve nasıl ihtiyacım olursa olsun hazır olacak kadar kendini işine adanmış durumda. Kahretsin, o çok derin

Bu noktada hayatımı yönetmeye o kadar dahil oldu ki, benden haber alamazsa muhtemelen beni arayıp neyin yanlış olduğunu merak eden kişi o olurdu.

Aramanın bağlanması için sadece iki kez çalması yeterlidir.

"Hey, patron!" Becca her zamanki neşeli coşkusuyla cevap veriyor, geç saate rağmen tamamen toparlanmış görünüyor. "Senden haber almayı umuyordum."

"Neden, Eiwa Izakaya Grubu ile ilgili yeni bir gelişme mi oldu?" Colorado ile Japonya arasındaki saat farkını zihnimde hesaplayarak soruyorum. Tokyo'da hala iş gününün ortasında olmalıyız, yani bu tamamen mümkün.

Gülüyor ve başını sallıyor. "Hayır, tabii ki hayır. Yeni bir şey olsaydı sana ulaşacağımı biliyorsun. Sadece tatilinizin iyi bir başlangıç yaptığından emin olmak istedim."

"Öyle."

"Güzel," diyor sırtarak ve şimdi onun dairesi olduğunu anladığım yerde arkasına yaslanıyor. Arkasında küçük bir Noel ağacı var ve onun ötesinde, geceleri şehrin tanıdık manzarasını görebiliyorum. "Sonunda gittiğine sevindim. Bir molaya ihtiyacın vardı. Dışarısı nasıl?"

İşe koyulmak için sabırsızlanıyorum ama asistanım en azından küçük bir konuşma yapmadan geçmeme asla izin vermiyor. Bunun sosyal becerilerim için iyi olduğunu söylüyor. İçimi çekerek ona fırtına hakkında kısa bir bilgi veriyorum, sonra da üçümüzün kar fırtınası yüzünden medeniyetle bağlantısının kesilmesi konusunda yüksek sesle endişelendiğinde Dex'in bizim için yaptığı yemeği kısaca anlatıyorum.

"İyi olacağız," diye onu tekrar temin ediyorum, *üçümüz* hakkındaki yorumuna rağmen Sadie'den bahsetmiyorum. Beklenmedik misafirimiz bu konuşmayla alakasız ve kesinlikle Becca'yı ilgilendirmiyor. "Pekâlâ, madem öyle diyorsun. En azından hâlâ internet hizmetiniz var," diyor Becca. "Ben olsam

"Senden haber almasaydım endişelenirdim."

"Evet, internet iyi. İlgilenmemiz gereken çok şey var. Batı bölgesi için rakamlar geldi mi?" Konuşmayı arama nedenime doğru yönlendirerek soruyorum. Bu, Eiwa Izakaya Grubu'na söz verdiğim son verilerden biri ve anlaşılmayı tamamlamak için bu rakamların göstereceği büyümeye güveniyorum.

Becca başını sallıyor, bilgileri açıyor ve birlikte gözden geçirirken benimle ekran paylaşıyor. Rakamlar iyi. Hem de çok iyi. Ama *iyi* kurşun geçirmez değildir ve bu bilgileri Asya pazarlarındaki en başarılı holdinglerden birine her satırını kendim gözden geçirmeden göndermem mümkün değil.

"Güney Kaliforniya'daki franchise'larımıza ne oluyor?" O bölge için tutarsızlıkları fark ettiğimde kaşlarımı çatarak soruyorum.

"Sanırım bunun oradaki tedarikçilerimizden bazılarının sendika greviyle bir ilgisi var," diyor Becca ve bir dizi rapor daha çıkarıyor.

Bana verileri göstermeye başladığında, üst kattan ritmik bir gümbürtü sesi gelmeye başladı. Cade'in odasından.

Kahretsin. Tam altında olmalıyım.

Hatasız ritim dikkatimi elimdeki konudan uzaklaştırıyor ve Sadie'nin ağlamasının belli belirsiz sesi - tahminimde yanılmıyorsam Sadie en iyi arkadaşlarımdan biri tarafından güzelce ve sertçe beceriliyor - bu sefer kontrol altında tutmak için uygun bir kar fırtınası olmadan sikimin şişmesine neden oluyor.

Cade'in biraz almasına sevindim, özellikle de ilk tanışmalarından beri ona takıntılı olmasından sonra. Ve Sadie'nin ne kadar güzel parçalandığını gördükten sonra, ona böyle vurmanın ne kadar iyi hissettirdiğini hayal etmemek çok zor.

"Siktir," diye mırıldanıyorum sessizce, biraz *fazla* iyi hayal ettiğimde kendimi ayarlamak için uzanıyorum. Becca cümlemin ortasında duraklıyor. "O neydi patron?"

Nerede olduğumu ve aslında ne yapmam gerektiğini hatırlayarak gözlerimi kırıştırıyorum. "Hiçbir şey," diyorum hızlıca. "Soğutma sorunu halledildi mi?"

Başını sallıyor. "Grev söylentileri başladığında franchise sahiplerimize dikkat etmelerini söylediğimiz ilk şey buydu. Teslimatlar belirsizken kayıpları karşılama kabiliyetimiz çok daha az."

Dişlerimi sıkıyor, iş dünyasında bu kadar çok dar görüşlü piç olmamasını diliyorum. Uzun vadede, kendi lanet çalışanlarınızla ilgilenmek *her zaman işe* yarar. Ancak mevcut grev, her CEO'nun bunu anlamadığını gösteriyor.

"O halde bu rakamları nasıl hafifletebiliriz?" Parmaklarımı masamın kenarına vurarak soruyorum.

Soru her şeyden çok retorik. Bunu çözmek Becca'nın işi değil. Benim işim. Ama o iyi bir danışma kurulu ve Keystone Culinary'nin finansal işlerinin her yönüne dahil olduğu için çoğu zaman değerli içgörülere sahip.

Geçmişte benim için araştırmasını istediğim birkaç potansiyel stratejiyi ortaya koyan bir dizi rapor daha çıkarıyor ve Cade yukarıda Sadie'nin bir porno yıldızı gibi inlemesine neden olan bir şey yapıyor.

Kanım güneye akıyor.

"Noah?" Becca soruyor. "Projeksiyonları görmek ister misin?"

"I..."

Cade'in iniltisinin zayıf sesi bana doğru süzüldüğünde dikkatim tekrar dağılıyor. Yukarı baktım. Her nasılsa, büyük odanın iç kısmını oluşturan rustik kütüklerin arasında gizlice kamufle edilmiş, süslü bir şekilde örtülmüş bir havalandırmanın altına yerleşmeyi başardım.

Havalandırma, bu ikisinin çıkardığı her lanet sesi doğrudan kulaklarıma taşıyor ve sıkış pantolonumu çok dar hissettiren bir hızda tekrar başlamadan önce Cade'in kıcını tokatlamasının belirgin sesini duymama izin veriyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, kendimi kontrol altına almaya çalışırken uzun bir nefes çekiyorum. Sonra Cade, o piç kurusu, yine inliyor, sesi cenneti bulmuş gibi çıkıyor.

Sesler dizüstü bilgisayarımdaki mikrofonun algılayamayacağından emin olduğum kadar boğuk, ama yine de yukarıda neler olduğuna dair görüntülerle dolup taşmam için yeterince yüksek. İstemeden de olsa zihnim şu anda Cade'in yerinde olmanın nasıl bir şey olduğunu düşünmeye başlıyor. Eminim inanılmaz hissediyordur.

Daha fazlasını duymak için zorlanırken elim, durduramadan öfkeli ereksiyonumu örtmek için aşağı kayıyor.

Şimdi tek duyduğum sessiz mırıldanmalar, sonra da kalbimi kesinlikle rahat olmadığım bir şekilde çarpıtıran yumuşak bir kıkırdama.

"Noah," diyor Becca biraz sert bir sesle ve dikkatimi tekrar ekrana yöneltiyor. Kaşları birbirine yaklaşmış. "Her şey yolunda mı?"

"Evet."

Elimi aletimden çekiyorum, asistanımın web kameramın şu anda yönlendirildiği şekilde sahip olduğu sınırlı omuz üstü görüş için cehennem gibi şükrediyorum.

"Dikkatin dağınık görünüyor." Bana yakından bakıyor, bakışları sanki arkamdaki odayı görmeye çalışıyormuş gibi yer değiştiriyor. "Fırtına daha da mı kötüleşiyor?"

"Sorun değil. Sadece yorgunum," diye yalan söylüyorum, çünkü uyku aklımdaki son şey.

Becca rahatlıyor, kaşlarını çatarken açıklamama inanmış gibi görünüyor. "'Ben demiştim' diyecek biri değilim ama dışarıdayken biraz rahatlamaya çalışman gerektiğini söylemişim, değil mi?"

"Sen yaptın." Ona küçük, alaycı bir gülümseme veriyorum. "Bu arada, sanırım bu gecelik bu kadar yeter. Eiwa Izakaya Grubu için hazırlıklara daha sonra devam edebiliriz."

"Kulağa hoş geliyor patron," diyor ve gülümserken çenesini ellerinin üzerine koyuyor. "Biliyorsun ben

her zaman senin için buradayım. Neye ihtiyacın olursa."

"Teşekkürler. Ve iyi geceler," diyorum aramayı sonlandırmadan önce.

Ekran kararır kararmaz ayağa kalkıyorum ve gerilen sikimi görmezden gelerek boynumu uzatıyorum. Burada, büyük odada bile, tesiste sadece dördümüz olduğumuz için bununla ilgilenecek mahremiyete sahibim. Ve bu meseleyi halledip şimdiden bitirmek çok kolay ve çok cazip olurdu.

Sorun şu ki, içimden bir ses *bununla başa çıkmanın* onu ortadan kaldırmayacağını söylüyor. Sadie, kar fırtınasının daha da kötüleştiğini doğrulamak için pencereden dışarı baktığımda, yakın zamanda uzaklaşamayacağımı bildiğim bir cazibe. Ama Cade çoktan iddiasını ortaya koyduğu için, bir sonraki en iyi şeyi yapıyorum ve onu görmezden gelmeye karar veriyorum.

Sessiz, anlaşılmaz mırıltılar havalandırmadan aşağı süzülüyor, ama bunlar beni ilgilendirmiyor. Ben de dizüstü bilgisayarımı açıp Becca'nın bahsettiği raporları indirdim ve işime geri döndüm.

S AD IE

Cade'in beni soktuğu cinsel sersemlikten çıkıp gözlerimi açtığımda saatin kaç olduğunu BİLMİYORUM. Kolları bana sarılmıştı ve oda, banyo kapısından gelen ince bir ışık şeridi dışında zifiri karanlıktı.

Cade beni deli gibi siktikten sonra temizlenmek için içeri girdiğinde kapıyı açık bırakmıştı ve ben de yüzünü görebilmek için dikkatlice yana döndüm. Beni mümkün olduğunu bildiğimden daha sert bir şekilde boşalttıktan sonra, önce koridorda ve sonra yatağa geldiğimizde daha kapsamlı bir şekilde, ikinci tura gittiğimizde beni tamamen mahvetti.

Yine de, sadece onu görmek, vücudunu yanımda hissetmek bile tekrar gitmek istememe neden oluyor.

Cade uyurken de uyanıkken olduğu kadar yakışıklı, tenine kazınmış dövmeler onu daha tehlikeli bir şekilde çekici gösteriyor.

Karşılıksız seks teklifini kabul etmek muhtemelen bir hataydı ama şu anda bunu umursayacak durumda değilim. İlk kez birlikte olduğumuzda, eğlenceli, biraz pervasız ve cinsel açıdan o kadar tatmin edici hissettirdi ki, neredeyse onunla birlikte olmanın beni gelecekteki tüm erkekler için mahvedeceğinden endişeleniyordum. Uzun zamandır hayatımda bunların hiçbirini yaşamamıştım ve kendime bunu hak ettiğimi söyledim.

Bu sefer hak ettiğim şeyin bu olduğundan emin değilim ama kesinlikle istediğim şey bu. Cade'in yanında kendimi güçlü, seksi ve cüretkâr hissediyorum. *O* bana böyle hissettiriyor ve Noah koridorda Cade'in beni boşaltmasını izlerken kendi sınırlarımı zorlamama izin vermesi, Cade'e evet demenin, olabileceğimi bildiğimden daha maceracı olmamı sağlamasının bir başka yolu.

Yaramaz ama harika hissettiriyor ve daha fazlasını istiyorum.

Ayrıca gerçekten onun sikini daha fazla istiyorum ve neredeyse onu uyandırıp hemen şimdi almak istiyorum, ama sonra midem bana iyi bir seksin ne kadar egzersiz olduğunu hatırlatıyor ve üçüncü tura çıkmadan önce bir şeyler yemeye karar veriyorum.

Yataktan kayarak çıkıyorum, bavulumdan çıkardığım ilk şeyi üzerime geçiriyorum, sonra yalnız olduğumdan emin olmak için kafamı kapıdan dışarı uzatıyorum. Saatin kaç olduğunu bilmiyorum ama pansiyon sessiz ve karanlık.

Gizlice aşağı inip mutfığa doğru ilerlerken büyük odadan geçiyorum ve adımlarım yavaşlıyor. Noah burada.

Vücudum onu gördüğümde, Cade üst kattaki koridorda kulağıma müstehcen şeyler fısıldayıp beni parmaklarıyla azdırırken benimle göz göze geldiğinde hissettiğim aynı sıcaklıkla tepki veriyor. Yukarıda paylaştığımız sessiz, gizemli andan sonra Noah'nın yanında ne söyleyeceğimi ya da nasıl davranacağımı hiç düşünmedim ama neyse ki şu anda bunu düşünmek zorunda değilim.

Geçen yıl John'u ev için almaya ikna ettiğim geniş, rahat koltuklardan birine yayılmış uyuyor. Dizüstü bilgisayarı önünde açık ve karanlık duruyor, kaşlarını biraz çatıyorum. Gerçekten de iş yaparken uyuyakalacak kadar işkolik mi? Burada mı? Tatildeyken mi?

Onun da Cade ve Dex kadar zengin olduğunu varsayıyorum ve bana göre bu, gerçekten izin alabilecek bir konumda olması gerektiği anlamına geliyor. Ama yine de varsaymakla ilgili ne derler bilirim ve gerçekten yapmamalıyım. Durumunun ne olduğunu kim bilebilir? Ne iş yaptığını bile bilmiyorum. Cade bundan bahsetse bile bir kulağından girip diğerinden çıkıyordu ve hep birlikte yemeğe oturduğumuzda Noah'ın kendisi de iki kelime bile etmedi.

Keşke yapsa.

Cade'in libidomu uyandırdığından mı yoksa Noah ve onun sert sessizliğinin beni etkilediğinden mi emin değilim ama onun hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum. Çok seksi ama Dex ve Cade'le arkadaş olduğunu bilmesem beni soğutacak kadar kapalı ve katı görünüyor.

O ikisine bu kadar yakın olup da huysuz dış görünüşünün altında bazı kurtarıcı niteliklere sahip olmaması mümkün değil. Sadece ne olduklarını bilmek istiyorum. Neden bu kadar içine kapanık olduğunu bilmek istiyorum.

Ve dürüst olmak gerekirse, tüm bu kontrolü bıraktığında neler olacağını görmek isterim.

İçimden bir ürperti geçiyor, bacaklarımın arasında sıcaklık birikiyor. Ama sonra karanlıkta durup uyuyan bir adama bir süürngen gibi baktığımı fark ediyorum ve merakımı bastırıp yoluma devam etmek için kendimi zorluyorum. Rollerimiz tersine dönseydi, ben uyurken başımda dikilmesinden memnun olur muydum emin değilim.

Vücudumun bu fanteziye verdiği tepki karşısında kendi kendime "Yalancı" diye fısıldıyorum.

Yine de, ateş sönüyor ve oda burada durup yeni serbest bırakılmış libidomu keşfetmek için fazla serinliyor, bu yüzden onu burada tuttuğumuz kalın örgü battaniyelerden biriyle örtüyorum ve sonra kendime aşağı indiğim atıştırmalıkları bulmaya gidiyorum.

Yemeğimi yiyip üst kata çıktığımda Noah kıpırdamamıştı ama üst kata çıkarken kafamda hâlâ onunla ilgili düşünceler dönüp duruyordu, bu yüzden yumuşak bir ses duyduğumda -neredeyse seksle zonklayan alçak bir inleme- bir an için bunun ben olup olmadığımı gerçekten merak ettim.

Sonra tekrar geliyor ve ikinci kattaki koridorda bulunan kapılardan birinin açık olduğunu fark ediyorum.

Dex'in aldığı oda.

Odama geri dönmem gerektiğini bildiğim için donup kalıyorum. Ama bunun yerine, ayaklarım iznim olmadan hareket ediyor ve beni sessizce Dex'in kapısına doğru götürüyor.

Aralıktan bakıyorum. Bitişikteki banyoda ve kapı ardına kadar açık, bana net bir görüş sağlıyor.

Çıplak ve elini sikinin etrafına sarmış, yumruğunu yukarı aşağı sürüklerken kalçaları esniyor.

Uyandığımdan beri içimde biriken uyarılma bir cehenneme dönüşürken kalçalarımı birbirine bastırıyorum. Kendini cezalandırmaya çalışır gibi otuz bir çekiyor, eli shaftının üzerinde sertleşiyor ve yüzü zevkten çok acıya yakın görünen acımasız, kararlı çizgilerle belirleniyor.

Tekrar inliyor, alçak sesle ve düzensiz bir şekilde ve ses içimde kıvrılıyor.

"Siktir, kedicik," diye homurdanıyor, kaslı kalçaları gerilirken eli havada uçuşuyor. "Sadie."

Vay anasını.

Yaklaştı. Gelmek üzere ve az önce benim adımı söyledi.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Başka tarafa bakamıyorum, nabzım hızla atarken olduğum yerde donup kalıyorum. "Sadie," diye tekrar hırlıyor Dex, ismim boğazından kopmuş gibi çıkıyor.

Elini

serbest elini duvara vuruyor, yumruğunu taşıırken kendini tutuyor.

Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki duymasından korkuyorum ama yine de başka tarafa bakamıyorum. Kendine son üç pompayı yaparken kasları belirgin bir şekilde öne çıkıyor, vücudu sert bir gerilimle dolu, ıslak ses neredeyse müstehcen.

Sonra nihayet rahatlıyor, alnını hâlâ bir elini dayadığı duvara yaslıyor ve tükenmiş şaftı avucunun içinde yumuşuyor.

O kadar tahrik oldum ki neredeyse aptalca bir şey yapacaktım. Ağzım sulanıyor ve alt dudağımı sertçe ısıırıyorum, neredeyse dölünün tuzlu, misk kokulu tadını alabiliyorum. Tanrım, içeri girip dilimle temizlememe izin vermesi için yalvarsam yüzünün alacağı ifadeyi hayal edebiliyorum.

Yine de buna bir anlam veremiyorum. Bana hep böyle davrandığı için değil. Bu yüzden kendimi ona atmak yerine sessizce uzaklaşıyorum, sonunda odama vardığımda ellerim titriyor.

Yatağa bakıyorum. Cade hâlâ baygındı ve kanımdaki derin uyarılma uğultusu onu uyandırma isteği uyandırır da bunun yerine telefonumu elime alıyorum.

Onu yanıma alarak bitişikteki banyoya giriyorum ve kapıyı kapatıyorum. Dex'in adımı inleterek mastürbasyon yapmasını görünce titreyen parmaklarıma ve disleksik beynime klavye konusunda güvenemeyecek kadar sersemlemiştim, bu yüzden sohbet uygulamamızı açıp dikte etmemi sağlayan küçük mikrofon simgesine basıyorum.

"Orada mısın, kızım?" Fısıldıyorum, sonra gönder tuşuna basıyorum.

Orada mısın, kızım?

Cevap verdiğini gösteren üç zıplayan nokta anında belirdiğinde tuttuğumu bile fark etmediğim bir nefes veriyorum.

Evet, buradayım! Ne cüretle bana böyle bir mesaj bırakıp sonra da ortadan kaybolursun?
Whispering Pines'da neler oluyor?

Sesi kısıyorum ve telefonumun bana onun cevabını okumasına izin veriyorum, sonra sessizce gülüyorum. Cade'in bana ne teklif ettiğini ona söylemeyi unutmuştum.

Hızlıca konuşarak ve telefonumun mesaja çevirmesine izin vererek, o andan beri ikimiz arasında olan her şeyi ona anlatıyorum.

Yani oraya zengin bir pislik bulmayı umarak gittiğini ve onun yerine gizemli ilişkini bulunduğunu mu söylüyorsun?

Yani, teknik olarak, benim gizemli ilişkim zengin bir pislik.

Luna'nın buna güleceğini biliyorum, ama gönderdikten sonra neredeyse kendimi kötü hissediyorum, çünkü Cade... şey, o gerçekten değil.

Yine de bir dizi ağlama-gülme emoji alıyorum. Sonra başka bir mesaj geliyor.

Kimin umurunda? Sonunda bir şeyler almanı %100 destekliyorum. İkinizin yaptığı bu anlaşma, Noel Baba'nın sonunda size gerçekten ihtiyacınız olan şeyi getirmesine benziyor.

Gözlerimi deviriyorum.

Daha Noel bile gelmedi! Ve umarım o zamana kadar hala burada sıkışıp kalmam.

Dudağımı ısıırıyorum. Bu da başka bir yalan gibi geliyor ve en iyi arkadaşım hemen beni çağırıyor.

Benimle dalga mı geçiyorsun? Noel gününü nerede geçirmeyi tercih ederdin? Muhteşem bir milyarderin sikiinde mi, yoksa evinizde pijamalarınızla kıvrılmış, çorabınızda şarap ve saçma sapan filmlerden başka bir şey olmadan mı?

Umarım bu mecazidir. Kimsenin çorabıma şarap dökmesini istemiyorum.

Aslında bir tane asmaya zahmet etmedim, çünkü o zamana kadar eve dönmek için havanın yeterince açıldığını varsayarsak, sadece ben olacağım.

LUNA: Çok kötü, çok üzücü, çünkü çoraplarını doldurmak için uçak büyüklüğünde likör şişeleri biriktirdim bile. Ama bunu unut. Bana Cade McAllister ile olan seks maceralarından bahset.

BEN: Aslında, bana Cade'in teklifini hatırlattığında sana mesaj atmamın asıl nedeninden saptırdın beni. Başka bir şey oldu.

Bu sefer, bir sonraki mesaj gelmeden önce üç nokta yarım düzine kez gelip gidiyor. Aslında, mesajlar *çoğul*, birbirini ardına.

Ne?!

Sana evlenme teklifini mi hatırlattım? Daha birkaç saat önce seni anlamsızca becermedi mi? Bu nasıl unutulmaz bir şey olabilir ki?

Başka ne olmuş olabilir ki? LUNA: ????

LUNA: !!!

Gülüyorum, sesi bastırmak için elimi ağzıma kapatıyorum. Neden şaşırdığını anlıyorum. Başka bir gün olsa, Cade'le takılmak ikimizi bütün gece oyalamaya yetecek kadar dedikodu olurdu ama uçuş programı ve bütün günün çılgınlığı sayesinde ona gerisini anlatmaya fırsatım bile olmadı.

Hepsini bir kerede çıkarıyorum. Yani, neredeyse hepsini.

BEN: Çok şey oldu. Cade'in burada birkaç arkadaşı var ve beni kar fırtınasından kurtaran kişi, Cade beni daha önce çıkarırken izlemiş ya da izlememiş olabilecek bu huysuz, siyah saçlı dağ gibi adam. Ve diğer adam da Dex.

Ne? Kim?

Lanet olsun, Dex Blaine'i kastetmiyorsun, değil mi? Parker'ın ağabeyi mi?

Evet. Garip bir zaman geçirdik. Ama az önce onu mastürbasyon yaparken yakaladım ve

Luna... LUNA: Hooooolllyyyyyy shiiiiiiit.

Bunu, başka bir mesaj göndermeden önce alev emojileriyle dönüşümlü olarak bir dizi gülme-ağlama emojisiyle takip ediyor.

Tanrım, o çok muhteşem. Seni onu gözetlerken yakaladı mı? Ve bu üçüncü adam için seks şovu yapmanla ilgili kısmı kaçırdığımı sanma.

BEN: Dex beni yakalayamadı. Ama geldiğinde... adımları seslendi.

Ne? Yaptı mı? Eski sevgilinin kardeşi mi? Ne zamandır böyle bir şey var?

Öyle değil. Her zamanki gibi sıcak ve soğuk, ama sıcak üflediğinde...

Alevlerin önünde kendini yelpazeleyen bir kadın gif'i buldum ve onu gönderdim.

AMAN TANRIM. Cidden, orada neler oluyor? Eğer şu anda bana şaka yapıyorsan, seni gerçekten öldürürüm.

Değilim, yemin ederim. Sanırım aniden seks kedisi olduğum alternatif bir boyuta düştüm.

Dudağımı ısırđım. Neden "yavru kedi" yazmak zorundaydım ki? Klitorisim zonklıyor, ki bu en iyi arkadaşım la sohbet ederken isteyeceğim son şey. Ama şimdi tek duyabildiğim Dex'in kendini okşarken çıkardığı sesin çakıllı tonu. *Siktir, kedicik*. Kelimeleri sanki istemiyormuş ama kendini durduramıyormuş gibi söyledi.

LUNA: Bu alternatif boyut nerede, çünkü ben haraç olarak gönüllü oluyorum!

Bana elini çılgınca havada sallayan bir kadının gifini gönderiyor ve ben de gülüyorum. Ama midem düğüm düğüm ve gerçekten ihtiyacım olan şey bana burada aklımı kaırmadığımı söylemesi.

Bu bana göre değil. Ben ne yapacağım?

Sen yap.

Ciddiyim.

Kızım, ben de öyle. Burada neler olduğunun farkındasın, değil mi?

Hayır, sana bunun için ihtiyacım var.

Ben varım, bebeğim. Her zaman. O yüzden büyüklerini dinle ve iyi dinle.

Gözlerimi deviriyorum ama sessizce gülüyorum. Benden yaklaşık üç hafta büyük ve ne zaman hayatımla ilgili bir fikri olsa bu "büyükler" saçmalığını çıkarmaya bayılıyor. Ki bu sık sık oluyor.

Bu tıpkı senin sevdiğin kitaplar gibi. Bir piliç, onu becermek isteyen bir sürü yakışıklı adam.

Pek sanmıyorum.

Alo? Büyük ihtimalle. Zaten seksi milyarder tarafından sikiliyorsun. Dex de açıkça sana saldırmak istiyor. Ve bu diğer adam Cade'in seni sikmesini izledi bile???

Hayır... Noah sadece Cade'in beni parmaklamasını izledi.

Daha fazla gülme emoji si, ardından bir grup su damlası, patlıcan ve daha fazla alev alıyorum.

LUNA: Cidden kızım, eğer şehre döndüğümde açık ateşte kızartılmadığını öğrenirsem seni arkadaşlığımdan çıkarırım. Biraz yaşa! Bunu hak ediyorsun.

LUNA: Ve boğulman gereken üç yarak varken öğürme refleksini kaybetmenin ne kadar sürdüğünü tam olarak duymayı hak ediyorum. Bilirsin, araştırma amaçlı.

Mesajını göz kırpan bir emoji ile bitiriyor ve ben ona haber vereceğime ve iyi geceler dileyeceğime söz verirken hala içimden kıkırdıyorum. En iyi arkadaşımın yaptığım şey için beni asla utandırmayacağını biliyorum, ama sanırım bir parçam hareketlerimi biraz sorguluyor.

Cade'le yatağa girmek ve Luna'nın tavsiyesine uyup biraz yaşamama izin vermek başka bir şey. Bunu hak ediyorum. Ama gerçek şu ki, üçünden de delicesine etkileniyorum ve şimdi bu çekimin tek taraflı olmadığına inanmak için bir nedenim var.

Luna'nın hepsine akmam konusunda bu kadar hevesli olması hayal ürünü ama en azından

Bunu istediğim için nasıl bir insan olduğum konusunda endişelenen yanıma güven veriyor.

Elde edemeyebilirim ama en azından artık bunun hayalini kurduğum için kendimi hırpalamayacağım. Ve şu anda yaşadığım tek fantezi, yatağında bekleyen çıplak adam, burada karda kalmayı şimdiden yaşadığım en iyi tatil felaketi haline getiriyor.

Banyodaki ışığı kapatıp telefonumu şarja takıyorum, sonra aşağı inmek için giydiğim kıyafetleri çıkarıp Cade'in yanındaki yatağa geri sürünüyorum.

Uyanmadan bir şeyler mırıldanıyor, uykusunda beni kendine çekiyor, sahipleniyor, ellerini tutuyor ve -en azından hava düzeline kadar- tamamen benim oluyor.

C A D E

Aletim sertleşmiş, içinde yaşamak isteyeceğim kadar gür yuvarlak bir kıça bastırılmış halde uyandım.

Uykulu uykulu sırtıyorum. *İşte bu* bir düşünce.

Kalçalarımı döndürerek Sadie'yi kendime doğru çekiyorum ve burnumu boynunun kıvrımına gömüyorum; uzun, ipeksi sarı dalgaları sabahki kaşlarımı yakalıyor ve yüzümde ipek gibi bir his uyandırıyor.

Onu içime çekiyorum. O otelde birlikte geçirdiğimiz ilk gece inanılmazdı ama boş bir yatakta uyanmak bunun yanına bile yaklaşamazdı.

Kulağının arkasına bir öpücük kondurduğumda usulca inliyor ve vücudunu geriyor. "Mmm, bu güzel bir his."

Sırtını ovuyorum, parmaklarımın kıcının kıvrımlarına kadar inmesine izin veriyorum. Yer değiştiriyor, sikim kalçalarının arasından kayıyor.

"Oh, bu hiç adil değil," diye mırıldanıyor, kalçalarını hareket ettirerek aletimin klitorisine sürtünmesini sağlıyor. Sırtıyorum ve ileri doğru itiyorum, bacaklarının arasına daha derine itiyorum.

"Hayır, değil."

Geri uzanıyor, elimi tutuyor ve aşağı doğru yönlendiriyor. "O zaman adil olsun."

Parmaklarımı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum, ıslaklığının tenimi kapladığını hissediyorum. Yumuşak, sıcak ve hâlâ yarı uykulu ve şu anda onu tekrar boşaltmam için bana yalvardığını duymaktan daha çok istediğim bir şey yok.

Kıcını bana sürtüyor, delikli uzunluğumu pelüş kalçalarının arasında kaymaya zorluyor ve parmaklarımı hareket ettirmeye devam ederken inliyorum, boynunu bir bağımlı gibi öpüp emerken ona karşı yavaş daireler çiziyorum.

Öyleyim. Hay sikeyim. Zaten ona bağımlıyım.

Güzel inlemeleri karşı konulmaz sızlanmalara dönüşüyor ve nefes alışları sığlaşıp muhtaç hale gelerek bilmem gereken her şeyi bana anlatıyor.

"Cade," diye bağılıyor, kalçalarını sallayarak parmaklarıma sürtünüyor. "Bana ne istediğini söyle."

"Beni tekrar becermen istiyorum." Sesi boğuk ve ben aşağı uzanıp tepemi onun girişine doğru eğiyorum.

"Bunun gibi mi?"

Çıplak girmek çok cazip geliyor ve onunla alay etmekten kendimi alamıyorum.

"Evet," diye soluk soluğa bağılıyor, ben ileri doğru iterken elleri çarşafı tutuyor, sadece ucunu ıslatarak kendimi şımartıyorum.

"Aminin beni kavramasına bayılıyorum," diye fısıldıyorum, başımı kaybetmeden önce geri çekiyorum ve tekrar kalçalarının arasına sertçe sokuyorum. "Tekrar içine girmek için"

sabırsızlanıyorum."

İnliyor, kalçalarını bana doğru itiyor. "Yap şunu."

"Yakında," diye söz veriyorum, klitorisile alay ediyor ve sikimi yarığından geçiriyorum. Kendimi durduramıyorum.

Bu çok iyi. "Lütfen."

Sesi çaresizlikle kalın ve yalvarma sesi benim kriptonitim. Ona ihtiyacı olanı veriyorum, klitorisine daha sert bastırıyorum. "Benim için gel, rüya kız."

Orgazmı içine çöküyor, vücudu titriyor ve karnı o kadar sert sıkılıyor ki hala kalçalarının arasında olduğum yerden hissedebiliyorum. Haykırırken vücudu titriyor ve ben resmen dayanabildiğim kadar dayandım. Onun içinde olmaya ihtiyacım var.

Geriye doğru yuvarlanıyorum, prezervatif bulmak için yataktan çıkmak zorunda kalacağım gerçeğinden nefret ediyorum çünkü benim değil onun odasındayız ve dün gece yanımdaki üç taneyi de havaya uçurdum. İlkini taşırdıktan sonra bile, yapılacak sorumlu şey buydu.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor, hızla doğruluyor.

Onu öpmek için tekrar eğildim. "Korunmaya ihtiyacımız var."

Bir an dudağını çiğneyerek bana bakıyor. Sonra fısıldadı, "Öyle mi?"

Aletim zonkluyor, boğazımdan bir inilti kopuyor. "Beni daha fazla kışkırtma. Seni çıplak sikmek için adam öldürürüm."

"Eminim cinayet işlemek zorunda kalmayacağız," diye şaka yapıyor ve gamzeleri patlayarak sırıtıyor. Sonra tereddüt ediyor, biraz emin görünmüyor. "Dün gece sana söyledim, doğum kontrol hapı kullanıyorum. Ve ikimiz de temiziz. Yani..."

"Yani beni sikimi içine sokmaya mı davet ediyorsun? Seni döllerimle doldurmam için mi? Seni çıplak olarak, aramızda ter, seks ve senin tatlı uyarılmandan başka bir şey olmadan almamı mı?" Hırlıyorum, çenesini kavriyorum ve bakışlarını tutuyorum. "İstedğin bu mu?"

Ciddi olduğunu bilmem gerek. Emin olduğunu bilmeliyim.

"Evet," diye nefes alıyor, göz bebekleri büyüyor. "Hepsini istiyorum. Aramızda hiçbir şey olmadan piercinglerini hissetmeye ihtiyacım var."

İçim alev alev yanıyor. Onu kaç kez aldığımın bir önemi yok. Her zaman daha fazlasını isteyeceğim.

Eğilip onu sertçe öpüyorum, sonra karnına doğru döndürüyorum, ellerimi muhteşem vücudunda gezdiriyorum ve sonra kendi ellerimle onu sarıyorum.

"Lütfen, Cade," diye yalvarıyor. "Becer

beni." "Nasıl istersen."

Gülüyor. "Aman Tanrım. Az önce -"

Beni sevdiğimi asla itiraf edemeyeceğim sevimsiz bir romantik filme gönderme yapmakla suçlamadan önce, bilerek alıntı yapmak şöyle dursun, ona doğru kayıyorum ve piercinglerimin her birini hissetmesine izin veriyorum. Kahkahasının güzel sesi daha da güzel bir iniltiye dönüşüyor.

Onu becermek eve gelmek gibi. Bana bir eldiven gibi sarılıyor ve bu o kadar iyi hissettiriyor ki hareket edebilmek için dişlerimi sıkıp ona kadar saymam gerekiyor.

"Lütfen," diye inliyor, altımda kamburlaşıyor.

Boynunun arkasını öpüyorum, sonra onu yatağa geri itiyorum ve teklif ettiği şeyi alırken onu orada tutuyorum, ona vururken acımasız bir hız belirliyorum.

"Çok iyi hissediyorsun."

Kalçalarını geri itiyor, benimle okşamaya okşayarak buluşuyor.

"Durma," diye soluk soluğa bağılıyor, duvarları etrafında çırpınıyor. "Beni boşalt."

Hava durumu ikimizi de burada rehin tutarken yapabildiğim kadar çok kez yapmayı planladığım şey tam olarak bu.

Mükemmel kıvrımlarına sürtünerek kendimi sonuna kadar gömüyorum. "Bana ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?"

"Göster bana," diye fısıldıyor. "Sana ne yaptığımı hissetmeme izin ver."

İnliyorum, sonra çekiyorum. "Zevkle. Dizlerinin üzerine kalk."

Bunu yapıyor, dirsekleri ve dizleri üzerinde geriye doğru sallanırken günah kadar tatlı görünüyor, kıcı genişçe açılmış ve mükemmel pembe amı beni ait olduğum yere, içeri davet ediyor.

Arkasında diz çöküyorum, kalçalarını kavriyorum ve tekrar içine gömülüyorum, onu o kadar derine dolduruyorum ki konuşabilmem bile bir mucize.

"Bana yaptığın şey bu," diyorum ona, saçlarını yumruğumun etrafına sararak. "Tanrım, evet." Titriyor. "Tekrar yap."

Gülümsüyorum, onu tam istediği gibi becerirken saçlarını sıkıca tutuyorum. Sert. Derin. Tekrar tekrar, ikimiz de düzgün düşünemeyene kadar.

"Benim için gel bebeğim," diye emrediyorum artık zorlukla dayanabildiğimde. Üzerine eğilip ellerimi göğüslerine götürüyorum ve meme uçlarını sıkıyorum.

Haykırıyor, vücudu etrafımda sıkılaşıyor. "Evet, evet, evet, lütfen."

Orgazmı ona sertçe çarpıyor ve benimkini tetikliyor. İçini boşaltmaya başladığımda, onu döllerimle doldurduğumda ve onu içten dışa işaretlediğimde, uzun zamandır gömülü olan alfa erkek içgüdüsü aniden içimde yükseliyor ve onu daha da fazla işaretlemek istememe neden oluyor.

Onu sahiplenmemi, sonra da şu anda benim olduğu için göğsümü dövmemi istiyor.

Bu içgüdülere teslim oldum. Dışarı çekerek, dölümün son birkaç fiskiyesini sırtına ve kıkına püskürtüyorum. Tenine sürdüğümde, az önce ne kadar sert boşalmış olduğum düşünüldüğünde, bu manzara beni olması gerekenden daha fazla tahrik ediyor.

"Kahretsin, böyle harika görünüyorsun," diye mırıldanıyorum, hâlâ sert olan sikimi kıcının çatlağından aşağı damlayan döllerin arasında sürüklüyorum. *Benim* dölüm.

Her tarafına sürüyorum, sonra toplayabildiğim kadarını toplayıp tekrar içine dolduruyorum.

Duvarları parmaklarımın etrafında kenetleniyor ve omzunun üzerinden bana bakmak için dönüyor, yüzü kızarmış ve okyanus rengi gözleri parlıyor. "Tam bir mağara adamısın."

Etrafına uzanıyorum ve dölle kaplı parmaklarımla klitorisini okşuyorum. "Sen de hoşlanmadığımı mı söylemeye çalışıyorsun?"

"Hayır," diye itiraf ediyor, ben onun şişmiş memesiyle oynarken nefesi kesiliyor. "Biliyorum.

Ben, Tanrım, *Cade...*" Onu tekrar boşalttığımda, uyandırdığı o ilkel parçam sonunda tatmin oluyor.

Şimdilik.

Yine de bu onunla işimin bittiği anlamına gelmiyor. Ona sarıldığımda, döllerimle dolu olduğunu bilerek onu öperken ve okşarken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum. Sessiz fısıldaşmalar ve sabahın erken saatlerinde neredeyse seks kadar iyi olan yastık konuşmaları.

Belki de seksin bu kadar iyi olmasının nedeni budur. Kahretsin, onunla her şey güzel.

Ama sonunda ikimizi de temizlemek için kalktım, sıcak, nemli bir havlu getirdim ve onunla ilgilenmeme izin vermesi için ısrar ettim.

"Dikkatli ol," diyor tembel bir gülümsemeyle ve kalbime kesinlikle yasadışı olması gereken şeyler yapıyor. "Buna alışabilirim."

"Yapmalısın." Havluyu bir kenara fırlatıyorum ve yatağa geri dönüp onu kollarıma çekerken ipeksi sarı saçlarının bir kısmını şakağından uzaklaştırıyorum. "Sen şımartılmak için yaratılmışsın, bunu bilmiyor musun?"

Gülüyor, ama muhteşem yüzünü vurgulayan kızarıklık, inanmasa bile bunu duymaktan hoşlandığını söylüyor. "Yani bana Mutlu Noeller mi diyorsun?"

Bunu hafife alıyor ama bu bana, ikimiz de bundan ne kadar keyif alıyor olsak da, onun kendi seçimiyle burada olmadığını hatırlatıyor.

Gözlerinin içine bakarak yanaklarını okşuyorum. "Büyük tatil planlarını kaçıracağın için üzgünüm," diyorum ona, ciddi bir şekilde. "Ama bencilce, yalan söyleyemem. Birlikte karda kaldığımız için mutluyum. Şu anda buradan başka bir yerde olmak istemiyorum."

"Ben de," diyor kızarmış yüzü daha da parlayarak. "Ama bir şey itiraf edebilir miyim?" Sırıtıyorum. "Herhangi bir şey."

Biraz yüzünü buruşturuyor, yuvarlanıyor ve benim küçük kaşığım oluyor. "Benim... aslında tatil planım yok. Bunu hemen gitmek için bir bahane olarak uydurdum. Sen ve Dex'le burada sıkışıp kalmaktan kaçınmak istedim."

"Seni suçlamıyorum," diye şaka yapıyorum. "Yemekleri berbat."

"Oh dur," diyor gülerek. "Harika olduğunu biliyorsun. Ve tabii ki bu *daha önceydi*. Şimdi burada olduğum için mutluyum."

"Ben de öyleyim." Boynunun arkasını öpüyorum ama sonra sormak zorunda kalıyorum. "Gerçekten hiç tatil planın yok mu?"

İnanması zor. Onun gibi bir kadının etrafının sevdikleriyle çevrili olmasını beklerdim.

Sadie iç çekerek bana yaslanıyor. "En iyi arkadaşım tatiline beni de davet etti ama uçmak pek bana göre değil. Ailesiyle birlikte Big White'a gitti. Bilirsin işte, Kanada'da? Luna ve ailesi dışında, sanırım ben... şey, çok fazla yakın arkadaşla zaman ayırmadım, bu yüzden tatil planları yapabileceğim kimse yok."

Kollarımı onun etrafında sıkıyorum. "Peki ya ailen?"

Başını sallayarak kaba bir homurtu çıkarıyor. "Sadece annem ve benimle vakit geçirmeye öncelik verecek biri değil. Noel'i birlikte geçirecektik ama sonra onu egzotik bir yere götürmek isteyen bir adamla tanıştı ve işte buradayız."

Kaşlarımı çatıyorum. Küstah ses tonu altta yatan acıyı gizlemek için pek bir şey yapmıyor ve bu beni çok üzüyor. Bu muhteşem, tatlı kadını yalnız düşünmek hoşuma gitmiyor. Ve onun yanında olması gereken insanların onu hak ettiği şekilde ilk sıraya koymamaları fikrinden kesinlikle hoşlanmıyorum.

Yüzüme doğru dönüyor ve bir elini göğsüme koyuyor. "Peki ya ailen? Dex ve Noah'ı davet ettin ama... onları davet etmedin mi?"

"Hayır."

Daha fazlasını bekliyor ve ben bunu vermek istemiyorum. Kardeşim yok ve annemle babamın her biri kendi yöntemleriyle zehirli. Bu mükemmel kadını bu saçmalıklarla lekelemek istemiyorum, onunla yaşadığım bu anın içine girmesine izin vermek istediğimden daha fazla.

Ama daha çok istediğim bir şey olduğunu fark ettim, o da ona istediği her şeyi -hayır, her şeyi- vermek. Ve şu anda, sabırla devam etmemi beklerken yüzünün her yerinde bu yazıyor.

Bilmek istiyor, ben de en başından beri hissettiğim yakıcı çekimin ötesine geçen şaşırtıcı bir yakınlık hissederek ona anlatıyorum. Fark ettiğimden daha fazla ortak noktamız var ve bir kez konuşmaya başladığımda, açılmak düşündüğümünden daha kolay hale geliyor.

"Babam işkolik ve sadece kendini düşünen bencil bir pislikti. Büyürken beni çoğunlukla görmezden geldi ve onun ihmali annemin bir ilişki yaşamasına neden oldu. Ondan sonra işler karıştı. Gerçekten karıştı. Annem ona sağladığı yaşam tarzı nedeniyle onu terk etmek istemedi, ama aynı zamanda tamamen haklı olan terk edilme duygularıyla da ilk ilişkisini bir dizi ilişkiyle takip ederek başa çıktı. Bu döngü çok zehirliydi. Sürekli kavga ediyorlardı ama ikisi de diğerini serbest bırakmak istemiyordu."

Sadie'nin gözleri yumuşar. "Bu şekilde büyümek zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

"Ben de," diyorum ona sıkı bir gülümseme vererek. "Ama onları serbest bırakabilirim ve bıraktım da. Tatilimi onlarla geçirmek istemediğim gibi..."

Onlara dönüşmek isterdim. Bu yüzden kendime ait gerçek bir romantik bağ kurmayı hiç denemedim. Babam kadar sıkı çalışıyorum ve ilişkiler konusunda kötü genlere sahip olduğumu zaten biliyorum. Yapmak isteyeceğim son şey, hisler beslediğim bir kadını ailemin evliliğinin dönüştüğü cehenneme sürüklemek olurdu.

Ben *bu* kadar yükü ona yüklemek istemediğim için konuyu kapattığımda, Sadie konuyu kapatıyor ve ikimiz de kalkıp güne hazırlanırken sohbeti daha hafif konulara çeviriyor.

"Hmm. Bedenle ilgili bir sapkınlığın var mı?" Bir noktada ona takılıyorum, şifonyerin üstüne bıraktığı büyük boy bir çift kulaklığı alıyorum.

Onları elimden kaptı ve bana sırtıttı. "Gerçekten sormak zorunda mısınız? Yani, şu haline *bak*." Sonra yutkunuyor, sesine kırılgan bir ton giriyor ve şöyle diyor: "Ama bunlar. Sesli kitap dinlemeyi seviyorum."

"Tamam mı?" Bu itiraflarını onu neden tereddütte bıraktığından emin değilim ama bence harika. "Ne tür?"

Dudağını ısıyor. "Romantizm." Çabucak bir elini kaldırıyor. "Ve aşk romanlarını sevmekten utanmıyorum, o yüzden bunu kafandan çıkar. Ama belki bilmen gerekir, bende disleksi var. Bu yüzden kitaplarımı okumak yerine dinliyorum. Ve *bazı* insanlar bunu anlamıyor gibi görünse de işimi yapmama asla engel olmadı, ama siz teknik olarak benim işverenimsiniz, bu yüzden belki de-"

Parmaklarımı dudaklarının üzerine koyarak onu susturdum. "Hayır, hayır. Anlaşmamızı hatırlıyor musun? Tatildegiz. İş konuşmak yok. Ve eğer 'bazı' insanlar işinizi nasıl yaptığınızı anlamıyorsa, siktir edin gitsin."

Gözleri büyüyor, sonra gülümsüyor.

Kulaklığı elinden aldım ve Bluetooth çalma düğmesine bastım. "Yine de ne tür eğlencelerden hoşlandığınızı bilmek istiyorum."

Anlatıcının sesi kulağıma çalınmaya başladığında yüzü pembenin en muhteşem tonuyla kızarıyor ve onu görünce bir an dikkatimi veremiyorum. Dikkatimi verdiğimde, bunun sadece bir aşk romanı değil, ateşli bir aşk romanı olduğunu fark ediyorum.

Birden fazla erkeğin yer aldığı *çok* ateşli bir film.

"Oh, anlıyorum. Bu senin sahip olduğun bir boyut sapkınlığı değil," diye ona takılıyorum.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, yanakları daha da kızarıırken kaşlarını bana doğru kaldırıyor. "Eminim üç erkek tarafından ilgilenilmekten hoşlanacak bir kadın hayal etmek o kadar da zor değildir."

Ağzımın bir köşesi kalktı. "Üç mü? Bu sayıyı seçmenin özel bir nedeni var mı?" Kulaklıkları işaret ediyor. "Kitapta bu kadar var."

"Fark etmiş olabilirsiniz ama şu anda locada da bu kadar kişi var."

Nefesi kesiliyor, boğazının dibindeki nabız bir sinek kuşunun kanatları kadar hızlı çırpınıyor. "Bu... dur. Bu gerçek hayat, fantezi değil."

Sırıtiyorum, bu kadar telaşlanmasına bayılıyorum. "İlk tanıştığımızda ikisine de sahip olabileceğin konusunda anlaştığımızı sanıyordum."

Gözlerini deviriyor, ama sikim oradaki ilgi parıltısını fark etmeden önce değil.

Şimdilik peşini bıraktım, onu duşa soktukten sonra kahvaltı hazırlaması için aşağıya indirdim.

Adamların ikisi de aşağıda ve ikisinin de Sadie'nin etrafından dolaşmaya çalışmasını izlemek başlı başına bir eğlence.

İkisinin de onun yanında neden çekingen davrandıklarından emin değilim ama eminim yola geleceklerdir.

"Kahve?" Dex ikimize de soruyor, Sadie'ye bakarken sesi sertleşiyor, sonra tekrar başka tarafa bakıyor. Sadie ısrarla başını sallıyor. "Evet, lütfen."

"Kahretsin," diye mırıldandım ona bir kupa uzatırken. Yulaf sütünü seviyor ve kulübenin inanılmaz derecede iyi stoklandığından emin olsam da, bu düşünmediğim bir şeydi.

Sadie alçak sesle küfrettiğimi duyuyor ve bana bakıyor. "Sorun ne?" "Yulaf sütü yok."

Sırıttırıyor, o kadar ani ve parlak ki tam göğsüme çarpıyor. "Kahvemi nasıl içtiğimi hatırladın mı?"

Cevap vermek zorunda kalmadan ve birlikte geçirdiğimiz her ana ne kadar takıntılı olduğumu itiraf ederek kendimi utandırmadan önce, hızlıca bir yudum alıyor, küçük bir memnuniyet "ahh" sesi çıkarırken omuzları rahatlıyor.

"Siyah tamamen iyi," diye beni temin ediyor. "Gerçekten. Özellikle de Dex yaptığı için. Her zaman en iyi kahveyi o yapar."

Ona hızlı bir bakış fırlatıyor ve o da gözlerini kaçırıyor, nefesinin altında tam olarak duyamadığım bir şeyler mırıldanıyor.

Yemek yerken durumumuz hakkında konuşuyoruz. Noah hava durumu hakkında bilgi veriyor - hala kar yağıyor ve daha da yağacak - ve pek olası görünmeyen çeşitli felaketler için yaptığı acil durum planlarını gözden geçiriyoruz.

"Cade birkaç ay yetecek kadar erzak bıraktı," diyor Dex ona.

"Burada o *kadar* uzun süre mahsur kalmayacağımız kesin," diyor Sadie, hatırlatma içimde tuhaf bir sızıya yol açsa da kahkahalar ondan fişkırıyor.

Neyse ki dışarıdan gelen alçak bir ses dikkatimi dağıtıyor ve birlikte o kadar uzun süre kalmayacağımızı bilmenin beni neden rahatsız ettiğini düşünmemi engelliyor.

"Bunu duydunuz mu?" Noah sertçe soruyor, herkesi susturmak için bir elini kaldırıyor ve başını yana eğiyor.

Çok zayıf ve dışarıdan geliyor.

S AD IE

Dışarıdan gelen gürültü bu sefer biraz daha yüksek sesle tekrar geliyor ve kaşlarım birbirine çarpıyor. "Korkunç kardan adam mı?" Nuh'u ilk görüşümü hatırlayarak şaka yapıyorum.

Başını sallıyor ve hepimiz ön kapıya giderken bize yol gösteriyor. Kapıyı açtığında yumuşak bir nefes alıyorum.

Bu bir kedi yavrusu.

Noah kulübenin kapısının eşiğinde titreyen minik kürk ve buz parçasını almak için çömelirken Cade, "İğrenç kar *kedisi*," diye mırıldanıyor.

"Zavallı küçük şey," diye mırıldanıyorum, Nuh'un kocaman ellerine sarılışını izlerken.

"Sence nereden geldi?" Noah minik tüy yumağını içeri getirdiğinde Cade soruyor.

Belki bir tüy yumağı değildir. Şu anda değil. Yavru kedi turuncu bir tekir, ama kürkünün buz ve kardan keçeleşmiş halinden bunu anlamak zor.

"O, o değil," diyor Noah huysuzca. Yavru kedi iri ellerinin arasında cüceleşmiş, titriyor ve göğsüne yaklaşmış. "Annesinden ya da başka bir yavru kediden iz görmedim."

Başka koşullarda kaşlarının çatıklığı korkutucu olabilirdi. Ama küçük bir yavru kediyi savunurken?

Kalbim ağır bir şekilde çarpıyor ve beni fırtınadan kurtardığından beri hissettiğim çekim yepyeni bir seviyeye yükseliyor - bu sadece bu adamlara karşı hissettiğim karışık duyguları artırıyor.

Yavru kedi tiz bir miyavlama sesi çıkarıyor ve Noah onu kocaman göğsüne daha sıkı sarıyor. Cade başını eğerek, "Whispering Pines ıssız iki yüz dönümlük bir alanı kapsıyor," dedi.

Minik hayvanı değerlendiriyor. "Ve kesinlikle bir yaban kedisine benzemiyor."

"Yakın komşumuz yok," diye onaylıyorum. "Ama burada, dağlarda birkaç yapı daha var. Özel konutlar, birkaç küçük kamp. Biri onu bırakmış olabilir."

Bunu düşünmek bile kalbimi acıtıyor.

"Artık bizi yakaladı," diyor Cade, lanet olsun ona. Bu tür bir tavırla beni kendine aşık edecek ve anlaşılmamız bununla ilgili değil.

"Başaracağından emin misin?" Dex kollarını göğsünde kavuşturarak soruyor. "Kahve fincanımdan daha büyük değil."

Cade kıkırdar "Dürüst olmak gerekirse, senin kahve fincanın daha çok lanet bir çorba kasesine benziyor." Dex ona bir bakış fırlatır. "Kafeine ihtiyacım var, o yüzden beni dava et."

"Başaracak," diyor Noah inatçı bir çene yapısıyla. "Fırtınadan kurtuldu, değil mi?"

"Tabii ki yaptı." Cade mutfağa doğru yöneliyor, biz de peşinden gidiyoruz. "Tatiller

büyürlü zamanlardır. Her şey mümkündür. Öyle değil mi, rüya kı?"

Bu kısmı omzunun üzerinden bana atıyor ve tanıştığımız ilk gün ona söylediğim şeyi hatırlatıyor.

Sırıyorum. "Bu doğru. *Her şey mümkün.*"

"Diyorum ki, bu kadar küçük kediler henüz yemek yemiyor mu, yoksa onu biberonla mı beslememiz gerekiyor?" Dex homurdanarak doğruca endüstriyel mutfığa yöneliyor ve sütü çıkarıyor.

Noah bir havlu kapıp küçük yaratığı kabartırken, Cade tezgahlardan birinin altını karıştırıp bir karton kutu ve birkaç kabarık mutfak havlusuyla geri geliyor. Üçü yeni yavru kedimizin neye ihtiyacı olduğunu tartışırken ona küçük bir yuva yapmaya başlıyor ve ben kendimi göğsümün ortasını ovuştururken buluyorum, kalbim kontrol altına almazsam tehlikeye girebilecek kadar dolu.

Onlar benim değil, yavru kedi de öyle. Birlikte karda kalmak kesinlikle kendi küçük baloncuğumuzdaymışız gibi hissetmemize neden oluyor. Her şeyin mümkün *olduğu* bir yer.

Aklım kötü yerlere gidiyor -Luna'nın hatası ya da belki de en derin fantezilerimden bazılarının kapısını açtığı için Cade'in- ama sonra yavru kedi miyavlıyor ve ellerimi o kadar çok tüy ve sevimlilikle dolu buluyorum ki dayanamıyorum.

"Isıt onu," diyor Noah, sesi otoriter ve sert ama elleri onu teslim ederken inanılmaz derecede nazik.

"Ona ne isim vermeliyiz?" Biri parlak altın, diğeri soluk mavi, birbiriyle uyumsuz kedi gözlerinin en büyürlü setine bakarak soruyorum.

Tanrım, aşık oldum.

"Havuç'a ne dersin?" Cade'in önerisi Dex'ten tamamen haklı bir homurtu alır. "Hayır."

"Balkabağı mı?"

"Hayır."

"Kaplan mı?"

"Ciddi misin?" Dex, Cade'e iğrenmiş bir bakış atar. "Saç rengine göre isimlendirilmek ister miydin? Bu küçük prenses daha iyisini hak ediyor."

Söz konusu küçük prenses göğsüme kafa atıyor ve acınası bir miyavlama sesi çıkarıyor. "Ah," diyorum tek parmağımla narin başını okşayarak. "Sanırım biraz yemeği hak ediyor."

"O sütü içemez," diye gürliyor Noah, kalın parmakları telefonunun ekranında uçuşuyor. Kocaman ellerinde kocaman görünüyor ve yüzündeki sert kaşlar onu koruyucu bir dağ adamı gibi gösteriyor. "Bu onun midesini bozar. Kaldır onu."

Dex öyle yapıyor, rafları tararken gözlerini buzdolabına dikeyor.

"Burada biraz hindim var," diyor sonunda. "Ya da belki tavşanı denemeliyiz? Bu yaşta kırmızı et yememesi gerektiğini düşünüyorum ama katı gıdalarla baş edebiliyorsa ona bir şeyler hazırlayabilirim."

Noah başını sallar. "Yine de püre haline getirmeniz gerekebilir. Ve ayrıca..." Telefonunda ne varsa okumak için duraklıyor. "Biraz lif, biraz yağ ve belki içine biraz vitamin karıştırılmış." Başını kaldırıp Cade'e sert bir bakış fırlatıyor. "Vitamin stokladın mı?"

"Yukarıda bir erkek multivitamini var," diye öneriyor Cade. "Onu öğütebilir miyiz?"

"Ama o bir erkek değil," diye belirtiyor Dex, huysuz bir sesle. "Belki de getirdiğim protein tozunu kullanabiliriz. Bir sürü şeyle güçlendirilmiş."

"Bitki bazlı saçmalıklardan değil, değil mi?" Noah soruyor. "Proteine ihtiyacı var." "Az önce protein olduğunu söyledim."

"Evet, ama *bitkisel* protein mi?"

Ona en iyi nasıl bakacakları konusunda tartışmaya devam ediyorlar ve ancak yanaklarını ağrıtmaya başladığında, yüzümü gerçekten acıtacak kadar sert sırttığımı fark ediyorum. Burnumu küçük tatlının inanılmaz yumuşak kürküne sürtüyorum ve çabalarımın karşılığında onun iki katı büyüklüğünde bir şeyden geliyormuş gibi ses çıkaran bir mırıltı alıyorum.

"Emin ellerdesin," diye fısıldıyorum ona. "Yeni babalarınız size *çok* iyi bakacak."

Burnuma vuruyor, küçük bir pençeyle ucunu yakalıyor.

Pençesini dikkatlice yakalayıp uzaklaştırırken gülerek, "Dikkat et bebeğim," diyorum. "Bu şeyler ölümcüldür."

Dex dönüp bana bakıyor. "Sana zarar verdi mi?"

Gülüyorum. "Bu küçük şeylerle mi?" Patisini ona doğru sallıyorum. "Pençeleri çok küçük."

Dex bana uzun uzun bakıyor, sonra dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Küçük şeyler de ölümcül olabilir."

Yanaklarını kızardı. Elbette, ondan biraz daha kısayım. Tamam, *çok* daha kısayım. Ama kimse bana küçük demez, değil mi? Yani benden bahsediyor olamaz.

Bana bakışı bu konuda yanılıyor olabileceğimi söylüyor.

"Bayan Claws'a ne dersiniz?" Yavru kedinin küçük tatlı patisini ona doğru sallayarak ağzımdan kaçırıyorum. Üç adam da durup bana bakınca daha da kızardım. "Bilirsiniz, ona ölümcül küçük pençeleri için isim vermek? Ve tabii ki Noel için. Ve... tamam, boş ver, bu isim için aptalca bir fikir."

"Hayır, değil." Cade yaklaşıyor, sahiplenici bir kolla belime sarılıyor ve yavru kedinin başını okşuyor. Şakağıma bir öpücük konduruyor, arkadaşlarının önünde sevgisini açıkça göstermesi beni biraz şaşırtıyor. "Çok şirin."

"Bence çok dandik bir şey." Noah homurdanıyor, sonra da gülümseyerek beni şaşırtıyor. "Ki bu mükemmel bir şey. Yani, ona bir baksana. Eğer ona Cheddar demeyeceksek-"

Dex, "*Olamaz*," diye araya girer.

"O zaman Bayan Claws olsun," diyor Noah ve başıyla küçük bir selam veriyor. "Bu mükemmel."

Yeni Bayan Pençe patisini elimden çekip başparmağımı ısırtıyor ve gerçekten acıtmasa da beni zıplatıyor.

Gülüyorum. "Vay canına, tamam. Ve gerçekten aç. Gerçekten sıfırdan kedi maması yapabileceğini düşünüyor musun, Dex?"

"Elbette yapabilirim," diyor, bıçağı çoktan kesme tahtasının üzerinde uçuşuyor. Görünüşe göre, hazırladığı şeyin içine biraz sebze koyuyor. "Yine de muhtemelen ona elimizle yedirmemiz gerekecek."

Haklı olduğu ortaya çıkar ve yapması gereken işler hakkında biraz homurdanan Noah, Dex'in gurme püresi hazır olur olmaz görevi devralır.

"Sızlanmayı bırak," diyor Dex ona, elindekini uzatırken. "Bu yavru kedi kurtarma operasyonunu bizzat yönetmek zorunda olduğuna karar veren sendin."

Noah omuz silkiyor, gözleri Bayan Claws'ın uyumsuz gözlerine kilitlenmiş, dikkatle püreyi indirmesine yardım ediyor. "Hayvanları insanlardan daha çok sevdiğimi biliyorsun."

Bunu duyduğuma şaşırmadım. Büyük adam minik yavru kediyle şaşırtıcı derecede iyi anlaşıyor ve her ne kadar şimdi ısındığı, kurduğu ve karnına bir şeyler girdiği için dördümüzle de arkadaşça davranırsa da, onu kurtardığında ona baskı yaptığı oldukça açık.

Dudağımı ısırtıyorum, içimde sıcak bir duygu girdabı dolaşıyor. Kesinlikle anlatabilirim.

"Yalan söylemeyi bırak," diyor Cade, yanından geçerken Noah'nın kafasının arkasına vurarak.

"Hayvanları seviyorsun ve insanlar."

Noah ona ters ters bakar. "Sen neden bahsediyorsun? Ben kimseden hoşlanmıyorum."

Cade sırtıyor. "Tanıdığım herkesten daha fazla insan ve hayvan yararına hayır kurumuna fon sağlayan adam söylüyor bunu."

Noah tekrar Bayan Claws'a bakıyor, yanaklarında hafif bir renk var. "Her neyse."

Gözlerim kocaman oldu. "Bu doğru mu?"

Sadece homurdanıyor, dikkati yavru kediye beslemeye biraz fazla odaklanmış olduğu için bunun kaçınma dışında bir şey olduğuna inanamıyorum. Bu çok sevimli ve *bir* o kadar da seksi. Onu daha da yakından tanımak istememe neden oluyor - bu onun kadar içine kapanık biri için kolay olacak gibi görünmüyor.

Belki de cevap Bayan Claws'tır.

"Onu nasıl düzgün besleyeceğimi bana gösterir misin?" Yanına oturarak soruyorum. "Eğer gerçekten iş yapman gerekiyorsa ben devralabilirim."

Tereddüt ediyor, sonra biraz daha yaklaşmam için eliyle işaret ediyor. Bayan Claws'ı bulmak ve onunla ilgilenmek zaten günümüzün yarısını aldı. Ona gerçekten iyi bakıldığından emin olmak istiyorum ama aynı zamanda Noah'ya da, onun sessizce ve metanetle diğer herkese destek olduğu gibi destek olmak istiyorum.

Ve bu, başka türlü izin vermeyeceği bir şekilde onunla yakınlaşmak ve kişiselleşmek anlamına geliyorsa, ne diyebilirim ki? Bir kız elde edebileceği her avantajı kullanmalı.

"Sıcak tutulması gerekecek kadar küçük," diye gürlüyor Noah, onu büyük elleriyle nazikçe kucaklayarak. "Ama neyse ki bu kadar uzun süre dayanabilecek kadar da büyük. Her şeye alıştığında ve doğru düzgün beslendiğinde iyi olacak. Al, sen dene."

Onu kucağıma yerleştiriyor ve ağır bir sorumluluğu gönülsüzce devreden bir adamın tüm ciddiyetiyle bakımının her noktasında bana rehberlik ediyor. Yaklaşılmaz dış görünüşünün altında, kasıtlı olarak kitlelerden uzak tuttuğu derin bir şefkat ve nezaket kuyusu olduğundan şüphelenmeme neden oluyor... ve şimdi onu bir anlığına görmeme izin verdiğini fark etmenin göğsümde bu tatlı küçük kedi yavrusu kadar sıcak ve bulanık bir şey yaratmadığını söylersem yalan olur.

Bayan Claws üçüncü kez yüksek kaliteli yavru kedi püresinin bir kısmının çenesinden aşağı damlamasına izin verdiğinde, "Bununla ilgili bir sorunu var gibi görünüyor," diyorum.

Noah bir mutfak beziyle ustalıkla sildikten sonra nasırlı parmağıyla kızın narin boğazına masaj yapıyor. "Sadece şu anda zayıf olduğu için," diyor sessiz bir gürültüyle, gece mavisi gözleri onu izlerken sesi kadar yumuşak. "Onu biraz rahat bırakmalısın, tamam mı? Kendine gelecektir. Görünüşe göre etrafında ona öğretecek kimse yok."

Ona karşı o kadar dikkatli ki gözlerimi kaçıramıyorum.

"Şimdiye kadar." Yukarı bakıyor ve gözlerimiz buluştuğunda

kalbim hızla çarpmaya başlıyor. "Şimdiye kadar," diye

onaylıyor bakışlarımı tutarak.

Bayan Claws'ın mırıltısının sessiz sesi, sevimli, hindi kokulu bir esnemeyle kesilene kadar bizi çevreliyor. Sonra bana sarılıyor, güvenle kucağıma kıvrılıyor ve uykuya dalıyor.

Noah beni izlemeye devam ederken odadaki hava kalınlaşıyor gibi görünüyor. Ona doğru sallanıyorum, bir elim kucağımdaki yavru kedinin etrafında koruyucu bir şekilde sarılı ve diğeri, iznim olmadan, sert, kare çenesindeki seksi tırnağa doğru uzanıyor.

Parmaklarım parmaklarımın üzerinde geziniyor ve Noah derin bir nefes alırken burun delikleri açılıyor.

Crash!

Dex mutfakta bir şey düşürür ve Cade'in kahkahasıyla neredeyse bastırılan bir dizi renkli küfür savurur. O an kopuyor ve Noah geriye doğru sarsılıyor, ifadesi donup kalıyor.

"Görünüşe göre bu işi halletmişsiniz." Aniden ayağa kalkarken Bayan Claws'a başıyla selam veriyor. "Ben işe koyulayım."

"Buraya tatile geldin, değil mi?" O geri çekilirken işaret ediyorum.

Bana kaşlarını çatıyor, az önce onun lokum çekirdeğini görmemiş olsaydım korkutucu bulabileceğim bir ifade.

"Yapmak zorundayım..." Her anlama gelebilecek belirsiz bir hareket yapıyor, sonra boğazını temizliyor ve bana doğru bakıyor. "Sorumluluklarım var. Tatilde bile."

Ona sırtıyorum. "Ve eminim bu konuda iyisindir."

Flörtümle ne yapacağını bilemiyormuş gibi görünüyor, sanki nasıl çözeceğini bilmediği bir bulmacaymışım gibi. Ama bundan tamamen nefret ettiğini sanmıyorum, çünkü gözleri beni nefessiz bırakan yavaş bir bakış atıyor. Sonra hızlı ve sarsak bir baş hareketiyle merdivenlerden yukarı çıkıyor.

Gidişini izlerken sırtıyorum.

Bu adam kafamı karıştırdı mı? Evet.

Onun da kafasını karıştırdığım gerçeği beni biraz heyecanlandırıyor ve çok tahrik ediyor mu?

Ayrıca evet. "Sana bir sır vereceğim," diye fısıldıyorum Bayan Claws'a, ipeksi kürkünü okşayarak.

"Onunla ilk tanıştığımda

onun biraz huysuz olduğunu düşündüm."

Koridorda yaşadığımız anın ardından bu fikrimi, sesli kitaplardan esinlendiğim en seksi fantezilerimden bazılarında yer edinen muhteşem, düşünceli bir grinch olarak revize ettiğimden bahsetmiyorum, çünkü Bayan Claws bu tür şeyler için çok genç.

Dex mutfaktan kafasını uzatıyor. Omzunda bir bulaşık havlusu ve yanağına kar gibi serpilmiş protein tozu parçacıkları var. "Bir şey mi dedin, kedicik?"

"Bana mı yoksa Bayan Claws'a mı soruyorsunuz?" Kıkırdayarak soruyorum, lakabı her zamanki kadar umursamıyorum.

Gözlerini devirerek mutfağa geri dönüyor ve onun için hazırladığı bir sonraki püre partisini mükemmelleştirmesi gerektiğine dair bir şeyler mırıldanıyor. Bu sefer orada gördüğüm pahalı kuzu etini kullanıyor, Cade onu satın aldığında yavru kedi tüketimi için tasarlanmadığından oldukça eminim.

Bayan Claws kucağımda yuvarlanıyor, yuvarlak karnı okşanmak için yalvarırcasına sergileniyor.

Onu uyandırmamaya dikkat ederek yumuşak kürkünü okşarken gülümsediğim için yanaklarım tekrar ağrıyor.

Geceyi fırtınada geçirdikten sonra güzellik uykusunu kesinlikle hak ediyor.

"Sırlarımı saklayacağına güvenerek fısıldıyorum: "Eğer Noah huysuz biriyse, sanırım az önce kalbini üç beden büyüttün."

Ve belki de, Dex'in tüm huysuzluğunun altında, Bayan Claws onun kalbini de biraz olsun yumuşatmaya başlamıştır.

Ne de olsa tatildegiz. Her şey mümkün.

S AD IE

Akşam olduğunda, Bayan Claws sanki hep buraya aitmiş gibi hissediyor. Neyse ki, kulübede arabaların buza saplanması durumunda çekiş gücü olarak kullanmak üzere bir torba kedi kumu bulunuyor, böylece hem geçici bir kum kabı hem de uyumak için yuva benzeri bir kutusu var.

Cade'in onun için hazırladığı kutuda uyurken yuvarlak karnı yükselip alçalıyor, küçük patileri hayal kurarken seğiriyor - muhtemelen Dex'in gurme yemeklerinden birini.

Onu suçlamıyorum. Yavru kedi beslendi, ısındı ve rahat etti ve Dex'in dördümüz için hazırladığı harika akşam yemeğinden sonra ben de hemen hemen aynı hissediyorum.

Yorgun kısmı değil. Şu anda ne kadar memnun hissetsem de, tüylü küçük prensesimizin yaptığı gibi geceyi sonlandırmaya hazır değilim. Çok eğleniyorum.

Noah sandalyesinde arkasına yaslanır. "Bir lokma daha yiyemedim."

Cade sırtarak, "Çünkü sen zaten hepsini yedin," diyor. "Ama bundan emin misin?"

Arkadaşına sessiz bir mesaj gönderir gibi kaşlarını kaldırıyor ve Dex ile Noah inliyor. "Neyi kaçıyorum?" Üçünün arasına bakarak soruyorum.

Bana cevap vermiyorlar ama Cade'in sırtışı arkadaşlarına bakarken daha da genişliyor. "Size söyledim, her şeyimizin tam olduğundan emin oldum."

"Peki," diyor Noah, hantal hantal ayağa kalkarak. "Gidip ateş yakacağım."

Dex ayağa kalkıp masadaki tabakları toplamaya başlıyor ve Cade bana cevap vermeden mutfağa döndüğü için ben de Noah'yı takip ederek konforlu bir şekilde döşenmiş büyük odaya giriyorum. Yüksek tavanlar iki kata kadar uzanıyor ve en önemli parçası olan devasa nehir kayası şömine, benim zamanımdan çok önce yerel bir zanaatkar tarafından elle döşenmiş.

"Cade neden bahsediyor?" Noah ateşi yakmaya başlarken sehpaye yaslanarak soruyorum. Bunu hızlı ve etkili bir şekilde yapıyor, bugün onu gördüğüm diğer her şeyde olduğu gibi bunda da yetenekli.

Çok seksi.

Soruma yanıt olarak homurdanıyor ve ben de nefesimi tutuyorum. "Ciddi misin? Bu benim parçası olamadığım bir tür erkek bağ kurma şeyi mi?"

Sonunda başını kaldırıyor, koyu mavi gözlerinde bir parça mizah var. "Hayır, bu bir erkek bağı değil. Bu sadece üçümüz birlikte ilk kez tatile çıktığımızda başlattığımız küçük bir gelenek."

"Ve bu gelenek...?" Ben soruyorum.

"Göreceksin," diyor Noah gizemli bir şekilde. "Kulağa haince geliyor."

Dudakları kıvrılıyor ve bu görüntü kalbimin ağır bir gümbürtüyle çarpmasına neden oluyor. "Tam tersi gibi ama

Cade onları getirdiğinde bunu söylediğini hatırla."

Ateşle uğraşmaya geri dönüyor ve ben tekrar konuşmadan önce bir süre sessizce izliyorum.

"Bugün ne üzerinde çalışıyordun?" Soruyorum ve gerçekten cevap verdiğinde biraz şaşıyorum

Be

n. "Franchise'ımı yurt dışına genişletmek için çalışıyorum."

Ateşi dürtmeye devam ediyor ve ben de yanındaki pelüş ekose kanepeye yerleşiyorum.

Dex ve Cade mutfakta birbirlerine bok atarken erkek seslerinin alçak mırıltısı. Yine de dikkatim çoğunlukla önümdeki iri yarı adama odaklanmış durumda.

"Bana bu franchise'dan bahset" diyorum. "Hangi sektörde çalışıyorsunuz?"

"Restoran endüstrisi."

Kaşımı kaldırıyorum. Gerçekten bana vereceği tek şey bu mu?

Ama sonra nihayet ayağa kalkıyor, belli ki hayata geçirdiği neşeyle çıtırdayan ateşin ilerleyişinden memnun ve devam ediyor. "Bu bir aile işletmesi. Misafirperver olması gereken bir bar-restoran modeli.

Eve gelmek gibi."

Son kısmı söylediğinde bir şeyler tıklıyor.

"Bekle, 'eve gelmek gibi' mi?" Denver'daki favori restoranımın sloganı bu. "Keystone Culinary'den bahsetmiyorsun, değil mi?"

Başını salladığında çenem düştü. "Aman Tanrım."

"Burada heyecan verici bir şey mi kaçırdık?" Cade, Dex'le birlikte nihayet bize katılırken soruyor.

Elinde dumanı tüten fincanlarla dolu bir tepsi, Dex'in elinde de içi bir şeylerle dolu bir

kese kâğıdı var. "Noah'nın Keystone Culinary için çalıştığını biliyor muydun?"

"Yalan," diyor Dex, elindeki alçak bir sehpanın üzerine bırakırken. "Orada çalışmıyor. Oranın sahibi. Philly'deki tek bir noktadan dünya çapında bir franchise haline getirdi."

Noah ensesini ovuşturarak, "Yakında küresel olacak," diye mırıldanıyor.

Cade ona bir bakış atıyor. "Yakında Asya pazarına girecek ama şimdiden küresel. Kanada, Avustralya, Hollanda, Fransa, Büyük Britanya'ya ne diyorsunuz?"

"İyi, zaten küresel," diye araya giren Noah, Cade'e el sallayarak ateşin yanındaki büyük boy deri koltuklardan birine çöktü. "Ama Japonya bunu daha küresel hale getirecek, eğer bu işi başarabilirsem."

"Yapacaksın," diyor Dex güvenle. Ben

de onu onaylayarak başımı sallıyorum.

"Kesinlikle yapacaksın."

Üçü de bana bakıyor. Noah şaşırmış görünüyor, Cade sırtıyor ve Dex alaycı bir kaşını kaldırıyor çünkü o her zaman biraz pislik olmak zorunda.

"Ne?" Öfkelendim. "Noah'nın işi büyütebileceğini bilmek için milyarder bir iş adamı olmama gerek yok. Keystone Culinary cidden Denver'daki en sevdiğim yerlerden biri ve kulağa klişe gelse de orada yemek yemek gerçekten eve dönmek gibi hissettiriyor." Kızarıyorum ama susamıyorum. Üçü de bana bakarken olmaz. "Çok fazla müdavimi olduğu için herkesin birbirini tanıdığı o klasik mahalle barı gibi, anlıyor musun?"

Noah kızardı ve kalbim biraz çarptı. Başarı bir şeydir, ama bu utangaç gurur? Beni öldürüyor.

Cade yanıma oturuyor, bir kolunu kanepenin arkasına atıyor ve bana ateşli bir bakış atıyor. "Ben de The Coffee Collective'in Denver'da en sevdiğin yer olduğunu sanıyordum. Son zamanlarda benim de favorilerimden biri haline geldiğini biliyorum."

"Oraya geri mi döndün?"

"Hayır, ama orayla ilgili harika anılarım var."

Şimdi kızarma sırası bende. "Bu benim favorim. Diğer favorim." Sonra iç çekiyorum. "Ama Noah'inkinin aksine

Küresel genişleme, sanırım yakında iflas edebilirler." "Gerçekten mi?" Cade kaşlarını çatır.

"Evet. Keşke onları tek başıma işlerinin başında tutabilsem ama o kadar kahve içemem."

"Kahveden bahsetmişken." Dex fincanları dağıtmaya başladı, ben de şöyle bir baktım ve onun getirdiği çantadan içindekileri çıkardı.

Gülüyorum. "Bekle, ciddi misin? S'mores? Üçünüzün birlikte yaptığı büyük, erkekçe bağ kurma şeyi *bu* mu?"

Cade ağzına bir parça çikolata attı. "S'mores için fazlasıyla yeterli bir adamım."

"Ve biz onları sadece İrlanda kahvesiyle yeriz. Viski marshmallow'u iptal ediyor," diye ekliyor Noah, krem şantiyle dolu bir fincanı kaparken ciddi bir şekilde başını sallıyor.

Dex'in bana uzattığı kupayı alıyorum ve sırtışımlı kupanın arkasına saklıyorum. Bu adamlar sadece seksi değil, aynı zamanda sevimliler de. Hiçbiri başlangıçta dağa tanışmak için geldiğimi düşündüğüm soğuk milyarder pisliğe benzemiyor. Onlarla karda mahsur kalmak düşündüğüm gibi bir felaket değil.

Festival içkilerindeki sağlıklı viski dozu hepimizi rahatlatıyor ve s'mores gerçekten çok güzel. Ancak üçünün birbirlerine saçmalamalarını ve birlikte seyahat ettikleri diğer yerlerin hikayelerini anlatmalarını dinlemek en iyi kısım. Büyük sırlar vermiyorlar ama arkadaşlıklarının derinliği ortada ve bu çok hoşuma gidiyor.

"Bayan Claws ve ben partiyi basmadan önce üçünüzün gezisi için başka neler planlamıştınız?" Cade mutfığa gidip viski şişesinin geri kalanını getirdiğine ve hepimizin bardağını doldurduğuna göre kendimi son derece yumuşak hissetmeye başladığımı söyleyerek soruyorum.

Kıkırdıyor. "Merak etme, snowboard yok."

İlk tanıştığımızda yaptığımız konuşmaya atıfta bulunan bu şaka beni aptal gibi sırtıtmaya itiyor. Sonra boğazımı temizliyorum, dengemi yeniden kazanmaya çalışıyorum.

"İyi, güzel. Zaten bu havada kimsenin pistlere çıkma şansı olmazdı."

Cade arkasına yaslanıp kupasından bir yudum alıyor. "Dürüst olmak gerekirse, sadece biraz dinlenecektik, belki araziye biraz keşfedecektik. Biraz poker oynarız. Her neyse işte."

"Poker mi?" Bunun üzerine canlandım. "Ben de varım."

Cade'in gözleri parlıyor ama ben cevap veremedim Dex homurdanıyor. "Sadie'nin poker suratına sahip olacağını düşünüyorsan, kendini kandırıyorsun."

Bir peçete tomarlayıp ona fırlattım. "Kapa çeneni."

Kendini tutmadan önce bir an sırtıyor ve her zamanki alaycı alaycılığına geri dönüyor. "Yüzün açık bir kitap gibi."

"Haksız değil," diye gürlüyor Noah, gözlerinde dün koridorda yüzümde gördüğü şeyin tam olarak ne olduğunu bana hatırlatan bir şey parlıyor.

Dolambaçlı bir şekilde de olsa bunu kabul etmiş olması, kendimi en heyecan verici şekilde pervasız hissetmeme neden oluyor.

Adamlardan kartları çıkarmalarını istemeden önce hızlıca bolca bir içki alıyorum ve hepimiz oynamak için bir masanın etrafında toplanıyoruz.

Dex haksız değil. Pokerde *berbatım*. Ama neyde üstün olduğum ortaya çıktı? Sadece kazanmaya alışkın değil, bunu bekleyen bir adamın tüm ciddiyeti ve yoğunluğuyla oynayan Noah'nın canını sıkmak.

Ona bir kez daha blöf yaptıktan sonra tiksintiyle bir elini daha yere attığında sırtıyorum. "Elinde hiçbir şey yoktu." "Biliyorum," diyorum kendini beğenmiş bir şekilde, Cade'in benim için doldurmaya devam ettiği kupadan yudumlarken kıkırdıyorum.

Noah'nın gözleri seğirmeye başlar. "Ama o şeyi sen yaptın."

Kaşlarımı kaldırıyorum, masum görünmek için elimden geleni yapıyorum. "Ne şeyi?"

Dex masanın öbür ucundan bana bakarken gözlerini kısarak, "Sende bir şey var, kedicik," diyor.

"Ne zaman iyi bir elin olsa kulağını çekiştiriyorsun."

"Ne bok yiyorsa yiyor," diye homurdanıyor Noah. "Serçe parmağıyla başparmağını birbirine sürtüyor."

Cade ikisine de sanki fazladan birer kafa büyötmüşler gibi bakıyor. "Siz kör müsünüz?

Dudağını ısıırıyor."

"Bu bir şey söylemek değil, bu bir..." Dex bana doğru bir el sallıyor.

"Bir ne?" Onu itiyorum, sıvı cesareti bu adamlarla uğraşmanın verdiği eğlenceyle birleşince aklımı başımdan alıyor.

Bana ters ters bakıyor ve Cade gülerek, "Bu çok tahrik edici," diyor. Dex

bakışlarını arkadaşına çeviriyor. "Ben öyle bir şey demedim."

"Ama sen istedin." Cade arkadaşını kışkırtırken fazlasıyla eğleniyor gibi görünüyor.

"Sadece bir tur daha dağıt," diyor Dex sert bir şekilde.

Cade kartları masanın etrafında hassasiyetle savururken Noah bana "Senin peşindeyim," diyor. "Bunu kazanamayacaksın, günüşiğim."

O haklı. Kartlar söz konusu olduğunda Cade'in büyük kazanan olduğu ortaya çıkıyor, ama Noah da yanılıyor. Cade kazandığı parayla övünüp geri kalanımıza iyi huylu bir şekilde hava atarken, itiraf etmek istediğimden daha uzun süredir geçirdiğim en iyi zamanı yaşadığımı fark ediyorum.

Kıyafetlerim üzerimdeyken en iyi zamanımdı.

Dex bir süre sonra, "Tamam, anladık," diye homurdanıyor. "Temizlendiniz. Tebrikler. Yetmiş dolar kazandınız. Çılgınca harcayın."

Diğer iki adam ateşin yanındaki deri sandalyelere yeniden yerleşirken, Cade oynadığımız bozuk para yığınlarını toplayarak, "Planlıyorum," diyor. "Ama sanırım ben daha büyük bir ödölü hak ediyorum."

"Ne gibi?" Soruyorum, beni kucağına çekerek cevap verdiğinde soru utanç verici bir çığlıkla sona eriyor.

"Madem sordun," diye mırıldanıyor, parmağıyla dudaklarımda geziniyor. "Biraz buna ne dersin?"

Nabzım hızlanmaya başladı. "Benden biraz mı?"

"İyi fikir," diyor sanki bunu öneren benmişim gibi. Sonra beni öpüyor, kanımı kaynama noktasının ötesine kadar ısıtıyor ve yalnızken olduğu gibi onunla da kirleniyor.

Ama yalnız değiliz.

Ateşin çıtırtısı dışında etrafımızdaki oda sessizleşiyor ve Noah ile Dex'in bizi izlediğini hissedebiliyorum. Bu sefer Cade de onların izlediğini biliyor.

İnliyor, parmaklarını saçlarımdan arasından geçiriyor ve beni öperken başımın arkasını avuçluyor, sonra dudaklarını boğazımdan aşağı sürükleyebilmek için başımı yana doğru eğiyor.

"Ödölümü seviyorum," diye mırıldanıyor tenime karşı, nabzımın kontrolden çıktığı yeri hafifçe emiyor. "Ve bence şimdi yeni bir oyun oynamalıyız."

"Ne gibi?" Nefes nefese soruyorum, bu teşhir anını daha da ileri götürecek bir şey önereceğinden mi korkuyorum yoksa bunun için dua mı ediyorum emin değilim.

Ama bunun yerine, Cade bana bir öpücük daha veriyor, sonra beni ateşin yanındaki kanepeye çekiyor. "Doğruluk mu cesaret mi diye düşünüyordum."

Sanki önerinin kendisi bir meydan okumaymış gibi bakışlarımı tutuyor ve çenemi kaldırıyorum, kendimi yeniden umursamaz hissediyorum.

"Ben de varım."

S AD IE

"S.KTİR?" Dex homurdanıyor. "Doğruluk mu cesaret mi? Neyiz biz, on beş yaşında kızlar mı?"

Noah homurdanıyor. "S'mores'a varım ama bu boka dönersek hepimizin erkeklik kartlarımızı teslim etmek zorunda kalacağımıza eminim."

"Dar beyazlarınla sana parmak şınavı çektireceğimden mi korkuyorsun?" Cade alay ediyor. "Dar...? Ben ne giyerim lan Cade," diye kekeliyor Noah. "Tamam. Oynayacağım."

"Gerçek. Sen ne giyiyorsun?" İlgiyle öne doğru eğilerek soruyorum.

Noah kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, pazuları şişiyor ve yüzü hiçbir şey ele vermiyor. "Siktir, hayır. İlk ben gitmiyorum."

"Cade yapacak," diye teklif ediyor Dex, kelimeler biraz ısırlıkla çıkıyor. "Bu onun fikriydi."

"Elbette." Cade kolayca sırtıyor. "Ve ben gerçeği seçiyorum. Üzerimde ne tür bir iç çamaşırı olduğunu bilmek ister misin, rüya kız?"

"Zaten biliyorum."

O sırtıyor ve ben de onun hiç utanmadan cevaplayacağı rastgele bir soru buluyorum. Şaşırtıcı bir şekilde üçü de kabul etti ve o kadar da sarsıcı olmayan ama bana her biri hakkında ilginç bilgiler veren kolay gerçeklerle birkaç tur oynadık.

"Gerçek," diyorum tekrar sıcak koltuğa oturduğumda.

"En büyük korkun mu?" diye soruyor Noah, bana delici bir yoğunlukla bakarak. "Bunu biliyorum," diyor Cade ben daha cevap vermeden, sırtarak.

"Ben de öyle," diye ekliyor Dex biraz sertçe.

Kaşlarını kaldırıyorum. "Bundan emin misiniz?"

"Sana söyledim, sen açık bir kitapsın. Uçmaktan korkuyorsun."

Cade başını sallar. "Ben de öyle diyecektim. Ama merak etmeyin. Paris'e hâlâ tekneyle gidebilirsin, biliyorsun."

"Paris için kendimi uçağa bindirirdim," diye şaka yapıyorum, ne kadar telaşlı olduğumu saklamaya çalışarak. Bu sadece aramızdaki geçici bir eğlence, ama söylediğim ve önemsedğim şeylere ne kadar dikkat ettiğini her kanıtladığında, bu beni rahatsız ediyor.

Sonunda Cade'in en sevdiği aletin bir çatal olduğunu, Noah'nın çorapları konusunda garip bir şekilde batıl inançları olduğunu ve sadece ayın son günü uyumsuz olanları giyeceğini ve Dex'in gizlice büyük bir Green Day hayranı olduğunu öğreniyorum.

Bu şok edici karakter kusurunu ifşa etmeyeceğime yemin ediyorum ve karşılığında doğum taşımın zümrüt olduğunu ve en sevdiğim dondurma çeşidinin çift çikolatalı olduğunu itiraf ediyorum... ve birlikte çalıştığım insanların disleksim konusunda biraz hıyar olduklarını.

"Onlar ne?" Dex daha dik oturarak homurdanıyor.

Noah'nın dudakları ince bir çizgi halinde düzleşiyor, benim adıma kızgın görünüyor, ancak Cade bu özel açıklamanın oyunumuzun hafif yürekli havası için istediğimden biraz daha derine indiğini fark etmiş olmalı, çünkü hemen atlıyor ve beni kurtarıyor.

"Benim sıram ve bu kadar doğruluk saçmalığı yeter. Biri bana cesaret versin." "Tamam." Dex omuz silkiyor. "Soyun ve karda koş."

Noah gülmeye başlıyor ve ona katılmamak mümkün değil. O kadar çocukça ki eğlenceli ve az önce biraz fazla derinleştikten sonra tam da ihtiyacım olan şeydi.

Cade sırtıyor, ayağa kalkıp kotunun düğmesine uzanırken benimle göz göze geliyor. "Bu gece seninle bu şekilde soyunmayı planlamamıştım ama eğer gerçekten istediğin buysa..."

"Ne mi istiyorum? Bunu yapman için seni cesaretlendiren Dex'ti." Soyunmayı bırakıyor. "Tamam, eğer beni istemiyorsan-"

"Soyun, soyun." Deli gibi gülerек sözünü kestim. "Şekere bayılırım." "Şeker mi?" Noah şaşkın şaşkın soruyor.

Ona sırtıyorum, sonra Cade'e doğru işaret ediyorum. "Göz alıcı."

İnliyor ve huysuz kıçlı Dex bile küçük bir sırtıyla başını sallıyor.

Cade dar siyah boxer külotuna kadar iniyor ve iki kolunu da açarak kendini sergiliyor. "Tüm bunların donma riskini almasını gerçekten istemiyorsun, değil mi?"

Kendimi cesur hissederek ona doğru gittim ve sanki onu öpecekmişim gibi başını aşağı çektim. Bunun yerine, dudaklarımız arasında sadece bir kıl payı mesafe kalacak şekilde duruyorum. "Bu gerçekten utanç verici olurdu. Ama biraz risk olmadan hayat nedir ki?" Sırtıyorum, sonra onu döndürüyorum ve çok güzel kıçını tokatlıyorum. "Şimdi git!"

Çılgın bir adam gibi gülüyor - ağız sulandıracak kadar çekici bir çılgın adam - ve bunu yapıyor. Geri kalanımız pencereye koşuyor ve onun baldır yüksekliğindeki sürüklenmelerden geçip ısıtılmış bir yüzme havuzuymuş gibi kendini fırlatışını izliyoruz.

O kadar derin ve kabarıktır ki, tamamen kaybolur, sonra bir an sonra donmuş bir buzlu şeker üzerinde seks gibi geri döner ve kulübeye geri dönerken fırtınaya küfreder.

Noah kapıyı onun için açıyor, o kadar gülüyor ki beni kar fırtınasından kurtaranın aynı sessiz, metanetli adam olduğuna inanmakta güçlük çekiyorum. Cade kapıdan içeri girdiğinde durmadı. Bana doğru koşuyor ve beni yerden kaldırarak donmuş, karla kaplanmış bedenine yaslıyor.

"Hayır, kahretsin, aman Tanrım!" Çılgılık atıyorum, kurtulmaya çalışırken gülüyorum. "Cade, *donuyorsun*."

"Öyleyse ısıt beni," diyerek beni duvara yaslamak için dönüyor. Bana doğru bastırıyor ve açıklıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni öperken vücut ağırlığıyla beni orada tutuyor.

Tüm vücudumu derin bir ürperti kaplıyor ama bu ürperti onun teninin sıfırın altındaki sıcaklığından mı yoksa beni öpme şeklinden mi kaynaklanıyor, gerçekten bilmiyorum.

Kollarımı ona doluyorum ve o inliyor, ağzı benimkine kilitleniyor ve elleri kıçıma doğru yol buluyor. Beni yukarı kaldırıyor ve ben de içgüdüsel olarak bacaklarımı kalçalarının etrafına sarıyorum, beni ayırmaya başladığında hissin içinde kayboluyorum.

Dex ve Noah'ın beni izlediğini neredeyse unuttuyordum ama Cade sonunda öpüşmeyi kesip ayaklarımı yavaşça yere indirdiğinde yaptığım ilk şey içgüdüsel olarak diğer adamlara bakmak oldu...

Bir şeyler.

Ne olduğundan emin değilim, ama odadaki atmosfer biraz değişti ve Cade devam etseydi, onu durdurmayacağımı biliyorum. Daha ileri gidip beni de soysaydı. Noah bizi en son izlediğinde yaptığı gibi beni parmaklasaydı ya da beni duvara yaslayıp sikseydi. Geçen gün benimle dalga geçtiği şovu yapsaydı, arkadaşlarının izlemesine izin verseydi... hatta katılsaydı.

Midem bulanıyor, durduramadan boğazımdan bir inilti yükseliyor.

"Pis kız," diye fısıldıyor Cade, sanki bir sevgi sözcüğüymüş gibi, zümrüt yeşili gözlerindeki ateş
bunu

içimi görüyor gibi hissediyorum. Sanki sahip olduğum her bir fanteziyi biliyor ve bana hepsini verene kadar zamanını bekliyor.

"Giyinecek misin yoksa bütün gece çıplak kışına bakmak zorunda mıyız?" Dex sonunda Cade'in pantolonunu ona fırlatarak sorar.

"Kıçımın çıplak olmasını dilerdin." Cade homurdanıyor ve arkadaşına bir şeyler söylemek için arkasını dönüyor.

Gömleğine uzandığında hemen "Yapma," diyorum. "Mürekkebini görebilmek istiyorum." "Hoşuna gitti, ha?" Bana sırtıyor. "Bana uyar ama burası biraz serin."

Öyle değil. Ateş hâlâ yanıyor ve o öpücükten sonra Cade'in hâlâ kardan üşüyor olmasına imkân yok.

Yine de oynadığım için mutluyum. Şu anda kendimi bir rüyada gibi hissediyorum. Sadece karda değil, bambaşka bir dünyada. Vahşi ve cesur olabileceğim izole bir kar küresi. Pervasız ve utanmaz.

Cade beni kanepeye geri çekiyor ve doğruca kucağına oturtuyor. "Eğer beni böyle istiyorsan beni sıcak tutman gerekecek."

"Bunu yapabilirim," diyorum, kollarını kendime dolayarak ve bir parmağımı tenine işlediği renkli desenlerin üzerinde gezdirerek. "Bir cesaret seçerek bunu hak ettin."

Sırtıyor, sonra arkadaşlarına dönüyor. "Sırada kim var? Çünkü biriniz için hazırladığım güzel bir şey var."

Noah homurdanarak başını sallıyor. "Gerçeği seçiyor olmam senin için çok kötü o zaman."

Cade iç geçiriyor ve ben de onun bu hareketine kıkırdamaktan kendimi alamıyorum. "Ama ben zaten senin hakkında her şeyi biliyorum."

"Bilmiyorum," diye araya giriyorum. "Bırak ben alayım."

"Oyun böyle oynanmıyor," diye homurdanıyor Dex.

Cade'in parmak eklemleri göğüslerimin kıvrımlarının altında ileri geri hareket ederek beni biraz çıldırtıyor. "Şu anda kendi kurallarımızı koyuyoruz. Öyle değil mi, rüya kız?" diyor, nefesi enseme gıdıklıyor. "Devam et. Noah'ya sorunu sor."

Ellerinin üzerimde olmasından dolayı biraz dikkatim dağılmış bir halde beynimi yokluyorum. "Peki. Restoran işine girmeye karar vermene ne sebep oldu?"

Kolay bir soru olduğunu düşündüm ve Keystone Culinary'yi çok sevdiğim için aslında gerçekten merak ediyorum. Ama Noah'ın bir an sessiz kalması, istemeden de olsa bir sinire dokunmuş olabileceğimi söylüyor.

"Boş ver," diyorum hemen, onu zor durumda bırakmak istemediğimden.

Başını iki yana sallar. "Hayır, sorun değil. Çocuklar biliyor." Boğazını temizliyor. "Burası babamındı. İlk restoran yani. Orada büyüdüm. Mutfağı işletmeyi öğrendim. Ellerim kanayana kadar yerleri süpürdüm ve babam batırdığım her şeyi yeniden yapmam için ısrar ettiğinde mızımızlandım. Sonunda, artık işleri batırmıyordum ve bir yük olmak yerine, personelin bir parçası olmak bir gurur kaynağı haline geldi."

"Doğru," diyorum o durakladığında usulca. "Bunun bir aile şirketi olduğunu söylemiştin. Baban hâlâ orijinal restoranı işletiyor mu?"

Noah uzun bir süre bana bakıyor ama gerçekten bana baktığını sanmıyorum. Daha çok geçmişteki bir ana bakıyor gibi.

Ve sonunda başını sallar. "Hayır. O öldü. Hâlâ tek bir restoranımız vardı ama ben onun için büyüttüm. Başka yerlere de yayıldı. Onun adına bunu canlı tutmak istiyorum. Bütün dünya bilsin..."

Sesi biraz titriyor ve hiç düşünmeden Cade'in kucağından inip kollarımı ona dolayarak odanın karşısına geçiyorum.

Noah ona dokunduğum anda sertleşiyor ama huysuz tavrına rağmen bundan rahatsız olmuyorum. Viskiden mi yoksa başka bir şeyden mi emin değilim ama şu anda onun tarafından reddedilmekten korkmuyorum. Özellikle tahrik bile olmuyorum.

Sadece onu rahatlatmak istiyorum.

Dudaklarım usulca onunkilere değiyor, sadece nazik bir dokunuş. Bir süre sonra, o da beni öperken büyük elleri beni tutmak için yukarı kalkıyor.

"Başardın, biliyorsun," diye fısıldıyorum, nihayet ayrıldığımızda bakışlarını tutuyorum.

Elleri üzerimde sıkılaşıyor. "Neyi yaptım?"

"Onun anısını onurlandırdı. Onu canlı tuttun. İnanılmaz bir şey yaptınız. O çok gurur duyardı."

Gözleri, bana yıldızların ortaya çıkmasından hemen önceki anı hatırlatan o güzel koyu mavi renk, bu dev adamın sıkıca kilit altında tuttuğu tüm şişelenmiş yoğunluğuyla benimkine yanıyor.

Sonra biri boğazını temizliyor ve ben yalnız olmadığımızı hatırlıyorum.

Hay aksi. *Ayrıca* Cade'le yattığımı ve birkaç muhteşem erkek tarafından tapılmakla ilgili müstehcen fantezilerime ya da beni arkadaşlarıyla paylaşmakla ilgili şakalarına rağmen, bu arkadaşlardan birini onun önünde öpmenin işleri garipleştirebileceğini hatırlıyorum.

Ama ikisiyle yüzleşmek için döndüğümde, kızgın görünen Cade değildi. Dex'ti.

Bana, kardeşiyle çıktığım zamanlardaki gibi bakıyor. O zamanlar benden neden bu kadar nefret ettiğini hiç anlamamıştım ve şu anda gözlerinde parlayan öfke midemi altüst ediyor. Çünkü bu sadece öfke değil. Bu daha çok kıskançlığa benzeyen bir şey.

Ben daha bu düşüncüyü sindiremeden Cade araya giriyor ve sessizliği bozuyor. "Sıra sende, Dex. Doğruluk mu cesaret mi?"

"Gerçek," diye ısıırıyor Dex, sert bakışları yüzümden hiç ayrılmıyor.

Cade homurdanıyor, kıkırdarken başını sallıyor. "Tamam o zaman, bunu sen istedin. İtiraf etme zamanı.

Sadie'yi ne kadar çok istediğini hiç itiraf edecek misin?"

S AD IE

BİR AN İÇİN odadaki tüm hava çekilmiş gibi hissediyorum. Dex'in ifadesi gerginleşiyor ve Noah'nın elleri benden uzaklaşıyor.

Yerimde donup kaldım, Cade'in ona böyle seslenmesine şaşırdım.

Dex'e karşı hislerim var. Yıllarımı kilit altında tutarak ve inkâr ederek geçirdiğim büyük, karmaşık, dağınık duygular. Hâlâ viski ve çikolatayla doluyum, Cade'le yaptığım seksin ve Noah'yla aramızdaki bu yeni, cızırtılı kimyanın etkisindeyim. Ve şimdi Dex'in de dün gece bana mastürbasyon yaptığını biliyorum.

"Gidip bize atıştırılacak bir şeyler alacağım," diyorum aniden ve aklımdan geçen tüm o çılgın ve imkânsız şeyleri ağzımdan kaçırmadan önce mutfığa doğru koşuyorum.

Arkamda, oda tamamen sessiz kalıyor. Üç arkadaşın Cade'in az önce masaya attığı şey yüzünden birbirleriyle yaşadıkları sorunlar her neyse, bir saniyeliğine bensiz halletmeleri gerekecek.

"Çünkü *ben*, tatlı bebeğim, kendimi toparlamalıyım," diye fısıldıyorum Bayan Claws'a. Yanından geçerken parmaklarımı onu uyandırmayacak kadar hafifçe yumuşak kürkünün üzerinde gezdiriyorum.

Artık Dex'in alanı gibi hissettiren mutfaktan geçmeye devam ediyorum ve kendimi evdeki gömme dolabım kadar penceresiz bir oda olan kilerde buluyorum.

"Cade gerçekten iyi stok yapmış, değil mi?" Kendi kendime mırıldanıyorum, parmaklarımı rafları dolduran malzemelerin üzerinde dalgınca gezdiriyorum.

"Evet. Böyle şeylerle ilgilenmekte iyidir."

Kalbim boğazımda, kapıya doğru döndüm. Dex beni takip etti.

Tüm vücudum, Parker'la olan ilişkim boyunca kendimi hissetmediğime ikna etmeye çalıştığım türden bir farkındalıkla canlanıyor.

Bir an birbirimize bakıyoruz, sonra kapıyı arkasından itiyor ve boğazını temizliyor. "Cade'in orada söyledikleri için özür dilemem gerekiyor."

Başımı sallıyorum. "Hayır, yok. Dex, bu-"

"İstiyorum Sadie," diye kesiyor, sesi gergin, vücut dili sert ve garip.

Dördümüzün ateşin önünde geçirdiği son birkaç saatin rahat, kolay hissinden çok uzak ve bundan nefret ediyorum.

"Aptalca bir oyundu ve işler kontrolden çıktı," diye devam ediyor. "Cade iyi bir adam ama seni rahatsız ettiyse-"

Sözünü kesme sırası bende. "O haklı mı?"

Dex çenesini sıkıyor, bana bakarken çenesinin yan tarafındaki bir kas geriliyor. "Sanırım hepimiz biraz fazla içtik," diyor sonunda.

Homurdanıyorum. Bir hanımefendiye yakışmıyor ama umurumda da değil. Gerçekten bu işin peşini bırakmamı mı bekliyor?

"Ailenizdeki tüm erkekleri masanın altında içtiğinizi gördüm ve hiçbiriniz 1.85'in altında değilsiniz. Tekrar dene."

Bir anlığına gözleri meydan okumam karşısında parladı. Sonra bir elini saçlarının arasından geçirip başka tarafa bakarak her şeyi kapatıyor. "Sen ve Cade'in birlikte *olduğunuzu* biliyorum... yani. Şu anda ikiniz birliktesiniz. Bazen, o biraz-"

"Sorudan kaçmayı bırak," diye araya girdim. "Beni istiyor musun?"

Boğazını temizliyor, ama ona tekrar saptırma şansı vermiyorum.

Ona bir adım daha yaklaşıyorum, o kadar yaklaşıyorum ki iri gövdesinden yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum. "Her zaman benden nefret ediyormuş gibi davrandın ve ben bunu hiç anlayamadım. *Senden* bu kadar hoşlandığım halde."

Bana bakıyor, elleri iki yanında kenetlenmiş. "Benden hoşlanmadın. Bundan eminim. Sana karşı tam bir pisliktim."

Ellerimi onun geniş göğüs kaslarına koyarken kalbim kaburgalarımın çarpıyor. "Evet, öyleydin. Ama yine de buradayız."

"Hiçbir yerde değiliz. Cade sadece beni kızdırmaya çalışıyordu." Bir kaşımı kaldırdım. "Dün geceki gibi mi?"

Dondu kaldı. "Ne?"

Bu konuyu açmamalıyım. Onu gördüğümü itiraf etmemeliyim. Ama kendimi durduramıyorum. Ateşle oynuyorum ama şu anda umurumda değil.

"Dün gece bir şey seni ayağa kaldırdı. Seni gördüm. Aslında ilk ben duydum. Duşta mastürbasyon yapıyordun ve..." Dudağımı ısırıyorum, anılar sıvı ateş gibi içime doluyor. "Geldiğinde adımları söylemiştin."

Başını sallıyor ama hâlâ geri çekilmeye çalışmıyor. "Sadie, ben-" Çenemi kaldırarak, "Bu senin için bir *kediyavrusu*," diye karşılık veriyorum.

Şoktan ağzı açık kaldı. Bu lakattan nefret ettiğimi biliyor.

Ya da en azından eskiden öyleydim. Bu ne zaman değişti bilmiyorum ama sanki her şey değişmiş gibi hissediyorum.

Ama kardeşiyle çıkarken bana yaşattığı cehennemi düşündükçe - her etkileşimimizde yaşadığımız kafa karışıklığı ve incinme - daha da öfkelenmeye başlıyorum. Onun sorununun ne olduğunu bilmiyorum ama bu konuyu açtığımıza göre, bu işin peşini bırakmayacağım.

"Sana hiçbir şey yapmadığım halde neden bana katlanamıyormuş gibi davranıyorsun?" Ellerimi göğsüne dayamayayı bıraktım ve onun yerine göğsünü dürtmeye başladım. Sertçe. "Neden sürekli benim yanımdayken bu kadar huysuzsun?" Bir dürtme daha. "*Sadece* benim yanımda mı? Başka kimsenin yanında değil. Bunu hak edecek ne yaptım ben?"

Parmağımı yakalıyor ve sabit tutuyor. "Öyle bir şey değil."

"O zaman nasıl bir şey? Eğer benden gerçekten hoşlanmıyorsan, dün gece neden beni düşünüyordun? Geldiğinde neden benim adımları haykırdın?"

"Ben bağırmadım," diye homurdanıyor. "Senden hoşlanmadığımı mı sanıyorsun? Sana katlanamadığımı mı? Tanrım,

Kedicik. Sen gerçekten körsün."

"Ben kör müyüm? Kör *müyüm*? Bana gördüğümü görmediğimi mi söylüyorsun?"

Duyduğumu duymadığımı mı?" "Hayır, sana bunu söylemiyorum!"

İkimiz de zor nefes alıyoruz. Tam olarak bağırmıyoruz ama bağırmıyoruz da.

"Sanki bana bunu söylüyormuşsun gibi geliyor," diye fısıldıyorum sonunda. "Sanki gözümün

önündekini göremediğimi söylüyorsun. Senin ne kadar... ne kadar kıskanç olduğunu göremediğimi."

Beni rafların arkasına sıkıştırmayı ne zaman başardığından emin değilim ama üzerime doğru gelirken raflardan biri sırtıma saplanıyor ve yüzündeki ifade beni tahrik ediyor.

nefesim kesildi.

"İyiym," diyor, sesi gergin ve kontrollü. "İyi mi?"

"*Tamam.*"

Ona ters ters baktım. "'İyi' ne demek lan?"

"*Evet* demek, mutlu musun? Haklısın. Sana o şekilde davrandım çünkü seni çok istiyordum. Parker'ı kıskanıyordum. Şu anda da Cade'i kıskanıyorum. Ve Noah'ı! Noah'ı mı öptün? Ne oluyor Sadie? Ben buradayım."

"Ve sen beni istiyorsun," diye nefes alıyorum, damarlarımda sıvı bir uyarılma dolaşıyor.

"O kadar kötü ki göğsümü kanatıyor," diye hırıldıyor. "Sana dokunmak istiyorum. Seni öpmek. Seni güldürmek. Seni boşaltmak. Bunu her zaman istemişimdir ve bunu sik kafalı küçük kardeşimin yaptığından çok daha iyi yapabilirdim. Parker neye sahip olduğunun farkında değildi. O seni hak etmedi. O-"

Kendimi ona doğru atarak ve sayamayacağım kadar çok kez hayal ettiğim şekilde dudaklarımı dudaklarına yapıştırarak onu susturdum.

Ani harekete hazırlıksız yakalandığı için hafifçe tökezliyor. Sonra kollarını bana doluyor ve nefesimi kesiyor. Sanki hayatı buna bağılıymış gibi, söylediği her kelimedede ciddiymiş gibi beni öpüyor. Sanki *her zaman* ciddiymiş gibi.

"Aman Tanrım, Dex," diye nefes alıyorum, yılların açlığı beni açgözlü yapıyor, sonunda bana bir tat verdiğine göre onunla her şeye sahip olmak için çaresizim.

"Seni yakaladım," diye homurdanıyor, sanki bana sahipmiş gibi beni tartaklıyor.

"Sana *ihtiyacım* var." Dudakları dudaklarıma çarpıyor ve dili ağzımı işgal ediyor.

Tadı kahve ve çikolata, viski ve sıcaklık gibi ve kontrolü ele geçirdiğinde inliyorum, benimle yoluna devam etmesine izin veriyorum ve dokunuşunun beni nasıl tahrik ettiğini gizlemeye bile çalışmıyorum.

İstesem bile yapabileceğimi sanmıyorum, artık baraj yıkıldı.

Beni kaldırıyor ve bacaklarımı beline doluyorum. Ona karşı kıvranarak inliyorum ve o da bir elini raf ünitesine vurarak kavanozları, kutuları ve poşetleri tıkırdatıyor.

Bir şeyler çarpıyor ve kırılıyor, ama ikimiz de durmuyoruz. Yılların cinsel gerilimi az önce koptu ve bu beni arzuyla sersemletiyor.

"Daha fazla," diye yalvarıyorum, Dex'in ağzı boynumdan aşağı inerken başımı geriye atıyorum, tırnağı tenimi aşındırıyor ve ardında lezzetli bir yanık bırakıyor.

Homurdanıyor, elleri kıcımda sıkılaşıyor ve dudakları göğüslerimin kabarıklığını bulduğunda nefesim kesiliyor. Meme uçlarım onun dikkatini çekmek için can atıyor ve o da her birini kıyafetlerimin içinden emerek onlara veriyor.

Bu yeterli değil. Çılgınca kazağımın etek ucuna uzanıyorum ve Dex'in de aynı şeyi düşündüğü belli, çünkü bir şekilde beni raflara yaslanmış halde tutmayı başarıyor ve kazağımı başımdan çekip bir kenara fırlatıyor.

"Siktir," diyor neredeyse saygıyla, yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifadeyle bana bakarken bir an donup kalıyor. Sonra kalçalarımı kalçalarının etrafına sıkıştırıyorum, ona karşı sürtünüyorum ve o inliyor ve geri dalmadan önce sütyenimi çözüyor.

Göğüslerimi kaldırıyor ve sanki onlara tapıyormuş gibi yüzünü aralarına gömüyor, sonra sıkıca çakıllanmış meme uçlarımdan birini ağzına almadan önce diliyle öyle bir yalıyor ki çığlığını bastırmak zorunda kalıyorum.

"Sessiz olma. Sakın bana karşı kendini tutma," diye homurdanıyor, başı havaya kalkıyor ve gözlerinde saf bir ateş var.

Cevap veremeyecek kadar çok nefes alıyorum, o kadar tahrik olmuşum ki yanacaktım gibi

hissediyorum. Dex sanki cevabım *buymuş* gibi inliyor, sonra bir eliyle saçlarımı yumrukluyor ve beni tekrar öpüyor, bacaklarımı yere indiriyor

ve diğeriyle pantolonumu açıyordum.

Külotumun kumaşına sürtünerek onları aşağı çekiyor, sonra beni raflara bakacak şekilde döndürüyor.

"Lanet olsun. Böyle çok iyi görünüyorsun," diye homurdanıyor ve külotum hariç diğer kıyafetlerimi çıkarıyor.

Elleriyle kıçımı çerçevesiyor, sonra tekrar yaklaşıyor, sikinin sert şekli belime çarpıyor. Bir eli karnımın kıvrımlarında geziniyor, sonra aşağı inip amımı avuçluyor.

Ona doğru eğiliyorum, haykırırken uyarılmamın ıslaklığı ince kumaşı ıslatıyor. "Evet. Sikeyim evet." Sesi boğuk. "Şimdi ellerini rafa koy ve orada tut."

Beni tam istediği yere konumlandırıyor ve beni ele geçirme şekli nabzımı hızlandırıyor. Sırtımı kamburlaştırıp kıçımı dışarı itiyorum, rafi sıkıca kavriyorum ve kanım kaynarken bacaklarımı onun için açıyorum.

"Bunlar çok seksi," diye mırıldanıyor avuçlarını kıçımda gezdirip sıkarken. Sonra elleri çekiliyor ve fermuarının indiğini duyuyorum. "Sana ihtiyacım var."

"*Lütfen.*"

Tekrar inliyor. "Yalvarmana bayılıyorum." Sonra geri döndü, parmakları bacaklarımın arasından kayıyor ve beni açıyor. "Benim için çok ıslaksın."

"Hiçbir fikrin yok," diye soluk soluğa kaldım, nefesim kesildi.

"Sanırım biliyorum," diye homurdanıyor, bana karşı sürtünüyor. Hâlâ çoğunlukla giyinikmiş gibi hissediyor, ama sonunda beni tamamen ortaya çıkarmak için külotumu soyduğunda, horozu kaygan uyluklarımın arasına kayıyor ve etrafındaki onları sıkarken beni inletiyor.

"Siktir," diye inliyor, göğüslerimi okşamak için etrafımda uzanmadan önce boynumu öperken kıçımı avuçluyor. Arkamdan bana sürtünürken doyamıyormuş gibi elleri her yerimde, çaresiz kalana kadar kalçalarımın arasına giriyor.

"İstedliğini söyle," diye kulağıma hırlıyor. "Bana sikilmeye ihtiyacın olduğunu söyle. Sana vermem için bana yalvar." "Evet, Tanrım, lütfen," diye nefes alıyorum, tüm vücudum yılların bastırılmış özlemiyle gümbürdüyor.

girişime doğru itiyor, beni kızdırıyor. "Yap şunu. Lütfen. I..."

Nefesim boğazımda düğümleniyor. İhtiyaçtan neredeyse çılgına dönmüş durumdayım. Onu kendime itiraf ettiğimden çok daha uzun zamandır istiyorum ve sadece onun için ıslanmıyorum, tüm vücudum öyle derin bir arzuyla zonkluyor ki ağrıyor. Ama...

"Bekle," diye fısıldadım. "Yapmamalıyız."

Dex tamamen hareketsizleşiyor, sırtıma öyle sıkı bastırıyor ki ikimizin de kalplerinin aynı anda çarptığını anlıyorum.

Aleti sarsılıyor ve bir santim kıpırdarsam, nefes alsam bile ucu içime kayacak.

Kalçalarımı onun etrafında sertçe sıkıyorum. Bunu o kadar çok istiyorum ki tadını alabiliyorum, ama Cade'le yatıyorum, sıradan olsa bile. Sadece anlaştığımız serbest geçiş yüzünden olsa bile.

Ama sıradan ya da değil, Cade'den hoşlanıyorum. Hem de çok. Ve o diğer odada. "Cade yüzünden mi?"

Dex sessizce soruyor.

Başımı sallıyorum, hayal kırıklığına uğramış bir şaşkınlık iniltisini bastırıyorum. Cade ve ben çıkmıyoruz ya da özel değiliz. Sadece birlikte çılgın, karlı bir hafta geçiriyoruz. Ama yine de ona karşı bir şeyler hissediyorum. Üç erkek tarafından becerilme fantezilerim ne kadar ateşli olursa olsun ya da Dex ile tam olarak bu pozisyonda olmayı kaç kez hayal etmiş olursam olayım, berbat etmek istemediğim şeyler.

Sonra, sanki en kötü kâbusumu ya da en iyi rüyamı yaşıyormuşum gibi, kiler kapısı arkamızdan açılıyor ve loş odayı bir parça daha parlak ışık kesiyor.

Bu Cade.

S AD IE

Kalbim zaten sadece Dex'ten dolayı çarpıyordu, ama Cade içeri girdiğinde tamamen yeni bir seviyeye yükseldi.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Dex usulca, alnını başımın arkasına yaslamak için başını eğiyor. Aleti yarıda kesildiğimizi umursamıyor gibi görünüyor. Kalçalarımın arasında biraz sarsılıyor ve elleri kalçalarımı o kadar sıkı kavıyor ki istesem de hareket edemiyorum.

İstemiyorum.

Dex'e bunu yapmamamız gerektiğini söyleyen kişi ben olsam da, olduğum yerden başka bir yerde olmak istediğimden emin değilim. Şu anda hiçbir şeyden emin değilim, karmaşık duygularım Dex'in beni bu kadar yaklaştırdığı serbest bırakmaya ne kadar çok ihtiyacım olduğuyla karıştı.

Cade sırtarak kapı pervazına yaslanır.

"Kahretsin, böyle iyi görünüyorsun," diye mırıldanıyor, gözleri hala en iyi arkadaşlarından biri tarafından raflara tutturulmuş neredeyse çıplak vücudumun üzerinde gezinirken ateşle parlıyor. "Benim yüzümden durma. Dex'e tatlı amcığının ne kadar açgözlü olduğunu göster."

Şok içinde ona bakarak etrafımda dönüyorum ve bu hareket Dex'in sikişinin başının içime kaymasına neden oluyor.

Sadece ucu. Sadece bir santim. Ama keskin bir nefes almasına yetecek kadar, parmakları kalçalarımı o kadar sert ısıyor ki eminim morarıyordur ve ben de kendi inlememi bastırmak zorunda kalıyorum.

"Evet, aynen öyle," diyor Cade, sesi boğuklaşarak. "İyi hissediyor mu, Dex? Tüm o ıslak sıcaklık cennet gibi hissettirmiyor mu?"

Dex patlayıcı bir nefes vererek saçlarımı karıştırıyor ve yakalayamadığım bir şeyler mırıldanıyor. Cade kıkırdıyor, alçak sesle ve kirli bir şekilde ve bununla ilgili bir şey, artı Dex'in mırıldanma tonu beni meraklandırıyor...

Ama hayır.

Belki de?

Nabzım daha da hızlanıyor, kafam birdenbire aynı kadınla ilk kez ilgilenmiyor olabilecekleri fikriyle doluyor.

Ve belki de bu konuda bir şeyler yapmışsınızdır?

Saf, şehvetli bir arzu iniltisi benden kaçıyor.

"Siktir, çok seksisin," diye mırıldanıyor Cade, Dex'in etrafından dolaşıp hemen yanımdaki rafa yaslandıktan sonra gözleri memelerime kayıyor.

Onun ilgisi meme uçlarımın daha da sertleşmesine neden oluyor ve ben kalçalarımı birbirine kenetlediğimde Dex inliyor. Aletin ucu içimden kayarak çıkıyor ve neredeyse hiç içimde olmamasına rağmen bu hissi şimdiden özlüyorum.

Cade bana hınzırca bir sırıtış attı. "Sanırım bu, anlaşmamızda bir değişiklik yapmamız gerektiği"

anlamına geliyor."

"Ne?" Nefes nefese kaldım. "Ne demek istiyorsun?"

Uzanıp saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor, sonra parmaklarını omzuma dökülen sarı dalgaların üzerinde gezdiriyor. "İçeri girdiğimde söylediklerimde ciddiydim. Dex'in siki bacaklarının arasındayken muhteşem görünüyorsun ve kar yağarken eğlenmeyi kabul ettiğine göre..."

Sözünü kesiyor, gözleri parlıyor.

"Eğleniyor musun?" Dex, iri elleri kalçalarımda esnerken Cade'in söylediklerini tekrarlıyor. "İkinizin yaptığı şeye böyle mi diyorsun, kedicik?"

Ben cevap veremedim Cade sırtıttı. "Sadie benim için çalıştığını öğrendikten sonra bana bir şans daha vermekte isteksiz davrandı ama ben de kar yağarken işlerin askıda olduğunu belirttim." Dex'le konuşuyor ama gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Bunun ücretsiz bir geçiş olduğu konusunda anlaşmıştık."

"Sikişmek için mi?" Dex beni vücuduna doğru daha sıkı çekerek soruyor. "Siz ikiniz sadece takılıyor musunuz?"

Belki de hayal görüyorum ama Cade başını sallamadan önce bir an tereddüt ediyor. "İstediğimiz kadar bağlanmadan eğlenmeyi kabul ettik. Taahhüt yok, sadece seks, bu kar fırtınası bizi burada tuttuğu sürece."

Bir şey söylemem gerektiğini hissediyorum. Sanki burada değilmişim, aralarında çırılçıplakmışım ve tahrikten nefes nefese kalıyormuşum gibi bu konu hakkında, benim hakkımda konuşmalarına izin vermek yerine konuşmalıyım. Ama garip bir nedenden dolayı, bu beni tahrik ediyor.

Cade'in az önce anlaştığımız şey hakkında söylediklerine rağmen, her ikisine karşı da belli bir düzeyde gerçek duygular beslemiyormuşum gibi davranamam. Cade ile birlikte olmak beni uzun zamandır hiç olmadığı kadar mutlu etti ve Dex'e karşı her zaman karmaşık duygular besledim.

Ama şu anda ne kadar tahrik olduğumu inkar edemem ve Cade bize girdiğinden beri bu daha da doğru.

Bu hoşuma gitti. Sanki bir oyun oynuyorlar ve ben de ödülüm. Sanki hepimizin kazanması için pazarlık yapıyorlar. Cade yüzünden Dex'le işleri daha önce durduran ben olabilirim ama Cade devam etmemiz için bize yeşil ışık yakmış gibi görünüyor.

Dex, Cade'e "Bana şu değişiklikten bahset," diyor, sesi gergin.

Cade yavaşça ve günahkârca gülümsüyor. "Madem Sadie'nin bu işle ilgilendiği belli, ben de bu serbestliği kabindeki herkese genişletmeyi öneriyorum."

İçimdeki sıcaklık hızla artıyor ve iki erkeğin de tepki vermesine neden olmasa utanacağım, muhtaç bir ses çıkarıyorum. Cade'in gözleri benimkilere kayıyor, ateşle doluyor ve Dex'in kalçaları öne doğru sallanıyor, elleri üzerimde sıkılaşıyor.

"İstediğin bu mu kedicik?" diye fısıldıyor, kalçalarını sallamaya ve şaftını en hassas yerime sürtmeye devam ediyor. "Beni daha önce durdurdun ama bu Cade yüzündendi. Seni şimdi becermemi ister misin? Seni onun önünde becermemi ister misin? Hepimiz burada olduğumuz sürece bunu yapmam için bana izin verir misin?"

"Evet," diye nefes alıyorum, şimdiye kadar sahip olduğum her fantezi aynı anda üzerime çökerken içimden bir şehvet titremesi geçiyor. "Ve Cade herkes dedi," diye düşünmeden geveliyorum. "Yani... bu Noah da mı demek oluyor?"

Dex homurdanıyor, beni sahiplenici bir şekilde kendine doğru çekiyor.

Cade sırtıyor. "Dikkatli ol. Aleti senin küçük tatlı amını doldurmaya bu kadar yakın olan başka bir adamdan bahsederek onu kıskandıracaksın."

"Kıskanç falan değilim," diye homurdanıyor Dex.

Ona karşı geri çekiliyorum, bariz yalan karşısında içimde içgüdüsel bir heyecan oluşuyor.

Üç arkadaş arasında sorun yaratmak istemiyorum. Hiçbir zaman. Aralarındaki yakınlık açıkça özel ve asla bir tehdit unsuru olmak istemeyeceğim bir şey. Ama Dex'in beni bu kadar çok istemesi fikri

hoşuma gidiyor.

Çok beğendim.

"Güzel," diyor Cade, yanağını avuçlayıp başparmağıyla dudaklarıma dokunarak. "Çünkü evet, nasıl olsa hepimiz burada sıkışıp kaldık. Ve eğer Noah buna hazırsa, bence hepimiz tatilden biraz daha fazla keyif alacağız."

"Beni paylaşmak demek istiyorsun," diye fısıldıyorum, nefesim kısa, sert patlamalar halinde geliyor. "Üçünüz de." Cade'in yeşil gözleri şehvetle kararıyor. "Evet, seni paylaşmayı kastediyorum. Ama sadece bu ikisiyle."

Onlar benim en yakın arkadaşlarım ve siz de bu fikre... açık görünüyorsunuz."

Elimde olmadan gülüyorum ve Dex kalçalarını hafifçe oynatarak inliyor.

"Beni öldürüyorsun," diye mırıldanıyor. "Çok iyi hissediyorsun. Çok güzel *kokuyorsun*."

Eğilip yüzünü saçlarıma gömüyor, ensem sokuluyor, iri elleri beni yerimde sabit tutuyor, sanki bir parçası beni sıkı tutmazsa yok olacağımdan endişeleniyor, artık bana sahip.

Cade izlerken bakışları daha da sıcaklaşıyor ve birden aklıma Noah'nın dün koridorda bana ve Cade'e kilitlenmiş gözleri geliyor.

Hayatımda hiçbir zaman teşhirciliğe ya da röntgenciliğe karşı bir şeyim olduğunu düşünmedim, ama bu adamlar yanıldığımı kanıtlayabilir. Ve Cade'in bana bakışına bakılırsa, tek yanılanın ben olduğumu sanmıyorum.

"Gerçekten Noah'ın da bunu isteyeceğini düşünüyor musun?" Fısıldıyorum, bu düşünceyle nefesim kesiliyor. "Bazen biraz huysuz olabiliyor," diyor Cade, dururken sesi arzuyla alçalıyor

Başparmağıyla dudaklarımı okşuyor ve dudaklarını seksi bir sırtışıyla yukarı kaldırarak ağzımın içine itiyor. "Fark etmiş olabileceğin gibi-"

"Dikenli mi?" Dex küçük bir homurtuyla araya giriyor. "Noah lanet olası bir kaktüs."

Cade sırtarak başparmağını yavaşça ağzımdan geri çekiyor. "Evet, ama belli ki bizim kıza karşı da bir şeyler hissediyor."

Kalbim hızla çarpıyor, kısmen bana *bizim kızımız* demesinden, kısmen de Noah'nın beni istediğini ima etmesinden. "İstiyor mu?"

"Seni nasıl izlediğini görmüyorsun," diye mırıldanıyor Dex. Kalçalarımın arasına sıkıca yerleşmiş olan siki bana doğru sarsılıyor. "Evet, görüyor."

"Öyleyse neden her şeyin kapısını açıp ne olacağını görmüyoruz?" Cade parmaklarını boğazımda gezdirerek şöyle diyor. "Bu değişiklik önerisini kabul ediyor musun, rüya kız?"

"Bu üçünüzün sık sık yaptığı bir şey mi?" Hangi cevabı istediğimden emin olmadan soruyorum.

"Kadınları paylaşmak mı? İki erkek de aynı anda "Hayır," diyor ve istediğim cevabın bu *olduğunu* anlıyorum. Yargıladığımdan değil tabii ki, bu fikrin beni ne kadar tahrik ettiğini düşününce. Ama sanırım şu anda biraz sahiplenici hisseden tek kişi Dex değil. Bir parçam bu üç adamın da benim olduğu fikrinden heyecan duyuyor, *sadece*

Benimki, her ne kadar sıradan ve geçici olsa da.

Mutlu Noeller bana.

"O zaman evet," diye fısıldıyorum. "Bunu istiyorum. Sizi istiyorum. Üçünüzü de. Sorun yaratmadığı sürece."

"Dediğim gibi, sadece bu ikisiyle paylaşacağım," diye cevap veriyor Cade, sesinde sert bir ton var. -Rahat ya da değil, o da biraz sahiplenici hissediyor. "Onlar benim en iyi arkadaşlarım. Hepimizin aynı anda birlikte olmak istediği bir kadın hiç olmamış olsa da izlemek bizim için yeni bir şey değil."

"Birbirinizi sıkıştırken izlediniz mi?" İçimden bir ürperti geçerek soruyorum. Cade başını sallıyor ve Dex inliyor, bana sürtünürken neredeyse nefes nefese kalıyor.

"Ve şimdi izlemek istiyorsun, değil mi?" Cade'e fısıldıyorum, onu kışkırtıyorum. Onunla alay ediyorum. Cesur bir yanımla onların ifşaatlarıyla uyanıyor ve içimde bir çiçek gibi açıyor gibi

hissediyorum. I

Nefes almaya başlıyorum, uyarılma içimde o kadar sıkı bir şekilde sarılıyor ki, neredeyse sadece düşüncenin beni patlatıp patlatmayacağını merak ediyorum. "Dex'in beni becerdiğini görmek istiyorsun. Bu yüzden mi buraya geldin? Beni paylaşmakla yetinmiyorsun, bunu *istiyorsun*."

"Evet," diye alçak bir hırıltıyla cevap veriyor, bakışları bir avcının gibi keskinleşiyor. "Bunu istiyorum. Sana ne kadar iyi hissettirebileceğini görmek istiyorum."

"Bundan emin misin, Cade?" Dex homurdanıyor, elleri kalçalarımı ısırırken sesi gergin ve gergin. "Çünkü çoktan onun içinde olmam gerekiyor."

Cade, Dex'in gözleriyle başımın üzerinde buluşarak, "Evet, eminim," diyor. "Aminin ne kadar güzel olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Satenin içinde kayıyormuş gibi hissettiriyor. Benimkini mükemmel bir şekilde alıyor ve seninkini de çok güzel becerecek."

Dex ve ben inliyoruz, sonra geri çekilip beni döndürüyor ve ağzını ağzıma sokuyor. Beni becermesini istiyorum.

Şimdiden yapmasını istiyorum.

Bunun yerine, nefes nefese geri çekiliyor ve alnını alnıma yaslıyor, önce beni son bir kez kontrol ettiğinde kalbimin güvenliği için biraz fazla gerçek bir şekilde ona aşık olmamı sağlıyor.

"Ya sen, kedicik? Bir geçmişimiz var. Bilmem gerek-"

"Bunu istiyorum," diye sözünü kesiyorum, elimi çenesindeki kirli sakala dayıyorum. Gözlerinde parlayan arzuyu görebiliyorum, bana olan çekimine direnmeye çalışırken her zaman hoşlanmadığını düşündüğüm tüm sıcaklığı. Ama şimdi bana gerçeği söylediğine göre? Ben de artık kendi çekimimi inkâr edemiyorum ve etmek de istemiyorum. "Bunu *istiyorum*, Dex. Seni olması gerekenden daha fazla düşündüm, kardeşinle birlikteyken bile. Beni becermeni istiyorum."

Dex inliyor, sonra beni sertçe öpüyor. "Sikeyim. Prezervatifim yok. Yok-"

"Sorun değil," diye nefes alıyorum. "Güvendeyim. Ben iyiyim. Korunuyorum."

İyiden de iyi, çünkü içime boşalacağı düşüncesi aramızdaki ateşi yepyeni bir seviyeye taşıyor.

Dex başını sallar. "Ben de iyiyim. Seni asla riske atmam."

Biliyorum. Ruhumun derinliklerine kadar biliyorum. Bu yüzden bu fantezi işe yarıyor. Çünkü sadece birden fazla erkek tarafından paylaşılmıyor. *Bu* adamlar tarafından paylaşılıyor.

Dex'e, "O zaman beni şimdiden becer," diyorum ve Cade'den alçak bir inilti duyuyorum. Aramıza uzanıyorum ve elimi ona sarıyorum. Hâlâ tamamen giyinik ama umurumda değil. "Buna ihtiyacım var. *Sana* ihtiyacım var."

"Beni yakaladın amına koyayım," diye homurdanıyor beni kendine doğru çekmeden önce.

Elleri kıcıma gidiyor, beni kaldırıyor ve içgüdüsel olarak bacaklarımı kalçalarının etrafına sarıyorum, horozu yerine oturuyor, girişimi dürtüyor.

Ve sonra, *sonunda*, ikimizin de ihtiyacı olan şekilde içime girdi.

S AD IE

Dex beni doldururken inliyorum, o dibe vururken vücudum ona uyum sağlamak için geriliyor. Beni kendisine doğru tutarken kıcımı yoğuruyor.

"Siktir," diye ısıırıyor, sanki daha da derine inmenin bir yolunu bulmak istiyormuş gibi kalçalarını döndürüyor. "Çok iyi amına koyayım. Kıpırdama."

Hareket eden o ve Cade'in eli saçlarımdan aşağı kayarak kıcıma indiğinde ve beni arkadaşının sikinin daha da derinlerine sokarak ittiğinde, beni tam sınıra itiyor.

"Tanrım, sik beni," diye yalvarıyorum. "Zaten yakınım, Dex."

O inliyor ve Cade kıkırdıyor. "İnanılmaz hissettiriyor, değil mi?" Sesi alçaldı, alçak tınısı içimde sıvı ısı gibi yuvarlanıyor. "Onu tekrar böyle inlet, Dex. İçinde bir penis varken en seksi sesleri çıkarıyor."

Dex'in parmakları geriliyor. Sanki kontrolü yeniden ele geçirmiş gibi keskin bir nefes alıyor ve sonra hareket etmeye başlıyor, çekip tekrar sokuyor. "Böyle mi?"

"Siktir, evet," diyor Cade, tıpkı söylediği gibi inlerken, Dex'in beni sikmesini izlerken kıcımı sıkıca kavırıyor. "Aynen böyle. Onu sertçe sik. Almasını sağla. Onu zorlamana bayılıyor. Yeni şeyler denemeyi seviyor, öyle değil mi rüya kız?"

Bana sırtıyor, ilk tanıştığımızda ona söylediğim sözleri yineliyor ve şimdi gerçekten yakınım. "Bunu seviyorsun, değil mi?" Dex pantolonunu indiriyor, içime girerken ritmi artıyor. "Seviyorsun sikimi alıyorsun. Bunu Cade'in önünde yapmamız hoşuna gidiyor, seni pis kız. Seni paylaşmamızı istiyorsun. Seni döllerimle doldurmamı istiyorsun. İsteddiğini söyle. Söyle. Bunun için yalvar, Sadie."

"Evet!" Ağlıyorum, içimde bir baskı oluşuyor. "Bunu istiyorum. İhtiyacım var, lütfen. Dex, durma. Bana her şeyi ver."

Cade uzanıp saçlarımdan bir tutam yakalıyor ve çekiştiriyor. "İşte benim kızım," diye kulağıma hırlıyor. "Sür onu. Aminin ne kadar sıkı ve ıslak olduğunu hissetsin."

Duvarlarım sıkıca kenetlenirken Dex, "Sen lanet olası bir şeytansın, Cade," diye homurdanıyor. "Öyle değil miyim?" Sırtıyor, sonra ekliyor, "Bir şey değil."

Dex cevap vermiyor. Bunun yerine, bana daha da sert bir şekilde çarpıyor, raflar itişlerinin gücüyle sarsılıyor ve vücudumun kasılmaya başlaması, orgazmımın zirveye ulaşması çok uzun sürmüyor.

Ama tam uçuşumun kenarından düşecekken, Dex beni çekip çıkarıyor ve ağlamaklı bir şekilde inlememe neden oluyor. "Henüz değil," diye homurdandı.

Bana neredeyse yanmama neden olacak bir bakış atıyor, sonra beni Cade'le yüz yüze gelecek şekilde döndürüyor. Dex'in iri elleri kalçalarımı tutuyor, dudakları boynumun kenarını okşuyor. "Seni domaltıp bu şekilde almak istiyorum ama zaten bir şeyleri kırdık. Sence Cade, özenle düzenlediği raflarını dağıtmamıza aldırır mı?"

Cade göğüslerimi avuçluyor, başparmaklarını çakıllı meme uçlarımin üzerinde gezdiriyor ve inlediğimde onları mükemmel miktarda çimdikliyor. "Kahretsin, evet, umurumda olurdu," diyor kıkırdayarak. "İşleri düzenli tutmak önemli. Ama yine de yapmalısın."

Gözbebekleri büyüyor ve beklentiyle ürperdiğimi hissediyorum. Cade başını bir yığın sağlam kasaya doğru eğiyor. Kendimi desteklemem için mükemmel yükseklikte ler.

"Devam et," diye mırıldanıyor, bakışları benimkilerle kilitleniyor. "Onun için eğil."

"Siktir," diye fısıldıyor Dex, sonra elini boğazımı hafifçe kavramak için kaydırıyor. Dex beni kutu yığının a götürüp üzerine eğerken Cade de bizi takip ediyor, sonra ellerini vücudumda gezdiriyor, kıcıımı tekrar yoğurmadan önce kıvrımlarımı onlarla şekillendiriyor. "Bu inanılmaz bir şey. İçine batmak için mükemmel."

Kıvrımlarımın cömert olduğunu biliyorum, ancak bu ikisinin onları takdir etme şekli daha önce hiç deneyimlemediğim bir şey. Bu beni seksi ve cesur hissettiriyor.

Sırtımı kamburlaştırıyorum, kıcıımı onun için yukarı itiyorum ve bacaklarımı daha geniş açıyorum. "Beni sonsuza dek bekletecek misin?"

"Hiç şansın yok," diyor Dex, sikini kavrayıp başını yarığıma sürüyor ve beni inletiyor. "Bunu çok uzun zamandır bekliyordum. Ama her anın tadını çıkaracağım."

Yapıyor, kalın, küt tepesini yavaşça girişime bastırıyor, sonra kalçalarını sabit tutuyor ve daha fazla itmiyor, sadece teslim olmak yerine gerginliğin artmasına izin veriyor.

"Kahretsin. Bu işkence, Dex," diye nefes alıyorum, içimdeki ihtiyaç neredeyse dayanılmaz hale gelene kadar artıyor. "Sik beni artık."

Çekmiyor. Tekrar çekiyor, Cade kıkırdarken beni inletiyor.

"İşkence, ha?" Daha önce yaptığı gibi kalçalarımın arasından itiyor, sonra kendini tekrar hizalıyor ve eve çarpıyor. "Benim yerime kardeşimle eve gitmeni izlemek zorunda kaldığım her seferinde bana ne yaşattığını sanıyorsun?"

Sesindeki kıskanç ve sahiplenici tını bana bir şeyler hissettiriyor ama başımı sallıyorum.

"Hayır. Sikin içimdeyken onun hakkında konuşmak yok," diye nefes nefese kaldım.

"Karşılaştırılmaz."

Cade sırtıyor. Dex'in beni domalttığı yerin hemen yanındaki duvara yaslanıyor ve biraz daha yaklaşıyor.

"Doğru," diyor. "Onu becerirken başka erkekler hakkında konuşmak yok. Ben ya da Noah olmadıkça." Çenemi kaldırıyor. "Ama Dex'in bunu ne kadar istediğini duymak hoşuna gitmiyor mu? Onu ne kadar zorladığını? Sonunda içine girme şansını beklerken ona ne kadar acı çektiğini?"

"Evet," diye itiraf ediyorum, içimden bir ürperti geçiyor ve ekliyorum, "Ve senin de izlemeni seviyorum. Bana ne yapmasını istediğini söyle."

Cade bana bakarken aramızdaki sıcaklık alevleniyor, gerilim derimin altındaki canlı bir tel gibi.

"Dex'in sikinin tekrar içine gömüldüğünü görmek istiyorum," diyor sonunda, sesi boğuk. "Seni hak ettiğin gibi, hızlı ve sert bir şekilde, sen onun adını haykırana kadar becermesini istiyorum. O kadar yüksek sesle bağır ki Noah duysun ve neden kaçırdığını merak etsin."

"Lütfen," diye soluk soluğa söylüyorum, müstehcen sözcükler beni en az Noah tarafından duyulma fikri kadar tahrik ediyor. "O. Tanrım, Dex, sik beni artık. Bana daha fazlasını ver."

"Açgözlü kedi yavrusu," diyor Dex inleyerek, geri çekiliyor ve rafi sarsacak kadar sert bir şekilde içime geri sokuyor. "İhtiyacın olanı alacaksın ama ben hazır olana kadar değil. Beni bunca yıl beklettikten sonra olmaz."

Saçlarımı kavriyor, başımı geriye çekip tekrar içime girerken canımı acıtacak kadar çekiştiriyor. "Bunu düşünerek kaç gece uyanık kaldığımı bilemezsin," diyor sesi titreyerek. "Kaç kez mastürbasyon yaptım, elime boşalıyordum çünkü beni boşaltabilecek tek şey

seni düşünüyordum. Senin içinde olmanın nasıl bir his olduğunu hayal ediyordum."

İçimdeki gerilim o kadar sıkı sarılıyor ki dayanamıyorum. Sadece Dex'i istemiyordum. Beni geri istemesini istedim. Ve beni uzaklaştırmaya çalışırken bile bunu yaptığını duymak, daha önce yarıda kestiği orgazmını içimde artmakla kalmayıp patlayıcı bir boşalmaya doğru savrulmasına neden oldu.

"Siktir, Sadie," diye homurdanıyor, hamleleri hızlanıyor, kalçaları benimkilere çarpıyor. "Seni döllerimle ne kadar özensiz istediğime dair hiçbir fikrin yok, ama önce-"

Tekrar çekiyor ve bu sefer sadece sızlanmıyorum, hayal kırıklığıyla haykırıyorum.

"Dex, lanet olsun," diye soluyarak arkamı döndüğümde onu yüzünde kalbimi tekleten bir ifadeyle bana sırtırtırken buluyorum.

Mutlu. Dex çok mutlu görünüyor ve sürekli çatık kaşları ve asık suratıyla her zaman ne kadar seksi olsa da, bu haliyle o kadar muhteşem ki kalbim duracak gibi oluyor.

"Doğru, seni küçük velet," diyor bana sırtarak. "Artık benim programımdayız."

Sandık yığınının üzerine uzanana kadar beni geriye itiyor ve bacaklarımı kaldırıp omuzlarına atıyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyor Cade, parmaklarını saçlarımın arasında gezdirirken.

Aleti pantolonunun içinde, tam yüzümün yanında demir bir direk gibi duruyor ve ben gerçekten de ikisinin de bana dediği gibi açgözlüyüm, çünkü sadece Dex'in beni becermesini istemiyorum. Sadece benden esirgediği orgazmı istemiyorum. Bunu da istiyorum.

Cade'in sikini ağızımda istiyorum.

İki ucundan da döllerini akıtmak istiyorum.

Aşağı uzanıp parmaklarımı klitorisime bastırdığımda içimden bir ürperti geçiyor ama Dex homurdanarak elimi çekip alıyor.

"Uh-uh. Eğer daha fazlası için hazırsan, seni oraya götüreceğim." Sikinin başını bana sürttüğünde sesi sertleşiyor, tekrar girişime konumlanmadan önce klitorisimin üzerinden birkaç kez kaydırmak için üzerime eğiliyor. "Seni doldurmamı ister misin? Döllerimle damlayana kadar seni becermemi? İçinde çılgılık atmanı sağlayacak o noktaya vurmamı?"

Sanki aklımı okuyor.

"Evet," diye nefes nefese kalıyorum. Sonra Cade'in gözleriyle buluşuyorum ve onun çıkıntısına uzanıyorum. "İkinizi de. İkinizi de istiyorum." "Ah, rüya kız," diye mırıldanıyor, piyango kazanmış gibi sırtarak. "Bunları yapacaksın tatiller çok mutlu."

Bana yardım ediyor, pantolonunun fermuarını açıyor ve boxer külotunu itiyor, sonra elini benimkine doluyor ve yanağımı okşarken başparmağını alt dudağımda gezdirerek onu okşamam için bana rehberlik ediyor.

"İyice aç güzelim," diye mırıldanıyor, gözleri benimkilere yapışmış.

Yapıyorum ve Dex tekrar içime girerken o da sikinin kalın başını ağızıma sokuyor. "Lanet olsun," diye inliyor Dex. "Bu hiç adil değil."

Cade kısık bir kahkaha atarak, "Evet ama şikayet etmiyorsun," diyor.

"Hayır, şikayet etmiyorum." Dex'in sesi zar zor bir arada duruyormuş gibi geliyor.

Cade kalçalarını ileri itiyor, Dex'in beni sikmesini izlerken ağızımı yavaşça dolduruyor ve gözümün önüne bir görüntü geliyor - Noah da burada. Üçü sırayla beni döllerleriyle ıslatana kadar kullanıyorlar.

Bu düşünce sonunda beni uçurumdan aşağı yuvarlıyor.

Cade küfrediyor ve Dex beni sikerken ritmi bozuluyor, bacaklarımı daha da açıyor. İnliyor, itişleri düzensizleşiyor.

"Kendini çok iyi hissediyorsun," diye homurdanıyor, sonunda derinlere dalıyor ve kendini orada tutuyor.

kendini içime boşalttı. "Lanet olsun, buna ihtiyacım vardı."

Sözleri klitorisimin nabzını hızlandırıyor ve bir başka zevk dalgası içimden geçerek beni Cade'in kalın sikinin etrafında soluk soluğa bırakıyor.

Cade geri çekiliyor, ağzımdan çıkarken şaftını tutuyor. "Seni kirletmek istiyorum, tatlım. Seni onunla damlarken görmek istiyorum. Daha fazlası için hazır mısın?"

Başımı sallıyorum, orgazmımın yoğunluğundan hâlâ nefes nefeseyim. "Tanrım, evet. Ver onu bana."

"Kahretsin, mükemmelsin," diyor Cade, yüzümü okşarken bakışları kararıyor, misk kokusu duyularımı dolduruyor. "İyice aç."

"Kahretsin, bu çok ateşli," diye inliyor Dex.

Hâlâ içime gömülü ve her nasılsa, Cade'in siki yumruğunda zonkladığında, salıverilmesine eşlik eden bir dizi alçak küfür daha da iyi hale geliyor.

Sıcak döl ipleri yanaklarımı ve dilimi çiziyor ve bu kirli ve mükemmel ve gerçek hayatta böyle bir karşılaşma için sahip olduğum fantezi versiyonundan çok daha ateşli. Tenim zevkten karıncalanırken içimin tekrar sıkılaştığını hissediyorum.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor Dex son olarak. "Yine geliyor, Cade."

Cade'in eli durur, gözleri saf, sahiplenici bir erkek memnuniyetiyle parlar. "Öyle mi?"

"Bana açgözlü diyen sendin," diye belirtiyorum nefes nefese, orgazm sonunda yatışıp tekrar nefes almamı sağladığında.

"O zaman sanırım senin hakkında haklıymışım," diyor sırtarak ve başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor.

Ağzıma aldığımda sırtışı genişliyor ve Dex bu manzara karşısında inlerken siki içimde zonkluyor.

"Kahretsin, tekrar gitmek isteyeceğim eğer-"

Kiler aniden zifiri karanlığa gömülürken Dex'in sözleri kesiliyor. Hiçbir şey göremiyorum ve duyduğum tek şey üçümüzün nefes alış verişlerinin sesi.

Kahretsin. Kar fırtınası tüm elektriği kesmiş.

S AD IE

KAHRETSİN. Dışarıda fırtınanın hala devam ettiği düşünülürken elektriğin kesilmesi sürpriz değil, ancak yaşadığımız anı öldürdüğü için büyük bir hayal kırıklığı.

"O an" derken, Dex ve Cade'in benimle dalga geçtiği o açgözlü kız olduğum gerçeğini kastediyorum. Son yirmi dört saat içinde muhtemelen geçen yıl yaşadığımdan daha fazla orgazm oldum. Cade'le otel odasında geçirdiğim geceyi saymazsak ve kendime bakmak zorunda olmadığım orgazmları kesinlikle sayarsak. Ama yine de daha fazlasını istiyorum.

Bunun yerine, Dex içimden kayarak çıkıyor ve her ikisi de karanlıkta temizlenmeme yardım ediyor, giyinmeme yardım ederken günah kadar tatlı davranıyorlar ve hepimiz kilerden çıkıyoruz.

"Mumları stokladın mı?" Mutfakta yolumuzu bulmaya çalışırken Dex homurdanıyor. "Mumlar, piller, el fenerleri," diye yanıtlıyor Cade. "Henüz paketlerini açmadım."

Omuz silktiğini duyabildiğime yemin edebilirim ve Dex'in kibirli iç çekişinin sesi beni gülümsetiyor.

Çok huysuz biri, ama şimdi onun başka bir yönünü gördüğüm için, huysuzluğunun gerçek kişiliğinden çok bir alışkanlık olduğunu hissediyorum.

Bunu sevdim. Tanrım, *ondan* hoşlanıyorum. Muhtemelen hoşlanmam gerekenden çok daha fazla.

"John'un eski ofisinde birkaç pil olduğunu biliyorum," diye teklif ediyorum, adamlar elektriklerin bir süre kesik kalması ihtimaline karşı o malzemeleri bulmaktan bahsederken. Onları almak niyetiyle o yöne dönüyorum ve bir kas yığınının çarpıyorum.

"Dikkatli ol."

Noah'nın derin sesi gürlüyor ve ben çarpışmamızdan dolayı kıcımların üstüne düşmeden önce uzanıp beni yakalıyor. Tanıdık kokusunu içime çekerek bir nefes alıyorum. Onu tanıyalı daha bir gün bile olmamıştı ama çam ağaçları, baharat ve sert erkeklik gibi kokusunu şimdiden tanıyorum.

Nefesim kesiliyor, sonra fark ediyorum ki ben onun kokusunu alabiliyorsam, o da benim kokumu alabilir. Ve şu anda kokladığım tek şey Dex ve Cade.

"İyi misin?" Üzerimdeki seks kokusunu aldığında ne düşündüğünü hayal ederek kızarıırken Noah soruyor. En iyi iki arkadaşı tarafından becerildiğimi *duyduğunda* ne düşündüğünü hayal ediyorum.

"Sadie?"

Adımı söylerken beni kavrayışı sıkılaşıyor, sesindeki aciliyet hissi tamamen farklı bir nedenden dolayı kızarmamı sağlıyor. Çekingen ama korumacı. Tanrım, ben de onun Cade'in teklifine evet demesini istiyorum.

"İyiyim," diye cevap veriyorum hızlıca, karanlıkta vücudunun sıcaklığının yoğun bir şekilde farkındayım. "Hepimiz iyiyiz."

"Güzel." Ellerini aniden indiriyor. "Az önce yavru kediye kontrol ettim ve uyuyor, bu yüzden odunluğa gidiyorum. Orada yedek bir jeneratör olduğunu gördüm."

Bayan Claws için bu kadar endişelenmesi hoşuma gidiyor, her ne kadar küçük bir parçam ben arkadaşlarıyla birlikteyken duymuş olabileceği ya da olmayabileceği şeyler hakkında konuşmak yerine şimdi hepimizin pratik olması gerektiği için hayal kırıklığına uğramış olsa da.

"Jeneratörün çalışır durumda olup olmadığını biliyor musunuz?" Noah hâlâ pratik konulara odaklanmış bir şekilde soruyor.

Karanlıkta sırtıyorum. Dürüst olmak gerekirse, yavru kediden tüm kulübenin güvenliğine kadar her şeyle her zaman ilgilenme konusundaki ısrarı, bu hayal kırıklığını biraz olsun telafi ediyor. Noah, hayatım boyunca kendi kendime yetmek zorunda kaldıktan sonra mümkün olabileceğini düşündüğümde daha derin bir şekilde korunmuş ve güvende hissetmemi sağlıyor.

Dex ve Cade'in sesleri azalırken ona "Kulübedeki gayet iyi çalışıyor," diyorum. Mumlara ve el fenerlerine gidiyor olmalılar. "Ama bence şu anda biraz fazla değil mi?"

Noah bir şey söylemiyor ama bana kaşlarını çatarak baktığını hayal edebiliyorum. Belki de onu çok yakından izlediğim içindir.

"Dışarıda tuttuğumuz tüm kulübeye yetecek kadar büyük ama kar fırtınasında dışarı çıkıp onunla uğraşmak istemezsin," diyorum.

Hiç düşünmeden uzandım, parmaklarım yüzüne değdi. Kaşlarının arasında olduğunu bildiğim çatlağa ulaşana kadar çenesinin ve elmacık kemiklerinin sert düzlemlerini izliyorum. Elimi yakalıyor ve yüzünden uzaklaştırıyor ama bırakmıyor.

"Sorun benim ne istediğim değil," diyor, sesi şimdi biraz daha çakıllı. "Hava çok soğuk. Işığa ihtiyacımız var. Isıtmaya ihtiyacımız var. Yiyecekleri soğuk tutmamız lazım. Kulübeye gitmek-"

"Gereksiz," diye araya giriyorum, göremediğini bilsem de ona sırtıyorum. "Bizim bir Bodrumdaki daha küçük jeneratör buzdolaplarını ve sadece dördümüzün ihtiyacını karşılayabilir."

Noah homurdanıyor ve hâlâ elimi tuttuğundan, başını salladığını düşünmeme neden olan küçük hareketleri hissediyorum.

Elimi tutuşu gevşediğinde, düşünmeden kendi elimi sıkıyorum. "Sana nerede olduğunu gösterebilirim ama dürüst olacağım, her şeye nasıl bağlayacağımdan tam olarak emin değilim."

"O kısmı kolay. Seninle birlikte bodruma inip güvenli bir şekilde kurmana yardım edeceğim. Gazla çalışıyorsa, havalandırabilmesi için dışarıya koymamız gerekecek."

Neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim olmadan başımı sallıyorum. Ama işi devralmak yerine bana yardım edeceğini söylemesi hoşuma gitti. Koruyucu olsa da bu beni zayıf gördüğü anlamına gelmiyor.

Gözlerim karanlığa alışmaya başlıyor. Pencereler sayesinde burası mutfak kadar zifiri karanlık değil ama Noah'ı bodruma indirdiğimde, kilerden bile daha karanlık olduğunu hissediyorum.

"John bodrumu çoğunlukla depo olarak kullanıyordu, o yüzden burayı gezmek biraz zor olabilir."

Ben daha son kelimeyi söyleyemeden telefonunun fenerini açtı ve ben de dönüp ona baktım. "Ciddi misin?" Ellerim kalçalarımda, ona doğru dönüyorum. "Bunca zamandır üzerindeydi ve hala karanlıkta sürünmemize neden oldu?"

Dudakları seğiriyor. "Orada ihtiyacımız yoktu ve alternatif bir enerji kaynağımız olacağını bilene kadar pilleri korumak en iyisi."

Bu ya büyük bir saçmalık ya da durumun gerçekten gerektirdiğini düşünmediğim aşırı bir dikkat seviyesi gibi geliyor. Neredeyse bunun birincisi olduğunu düşünmek istiyorum - sadece ellerini karanlıkta üzerimde tutmak için bir bahane. Ama nedense, ben öyle düşünmüyorum. Nedeni ne olursa olsun, Noah güvenlik ve hazırlık konularını gerçekten çok fazla düşünüyor gibi görünüyor.

Nedenini bilmek istiyorum ama burnumu sokmak bana düşmez. Ayrıca, dağınıklığı aştık ve jeneratörü bulduk.

Noah bana telefonunu uzattı. "Ben bakarken ışığı açık tutabilir misin? Ona enerji vermeden önce bakımının düzgün yapıldığından emin olmak istiyorum."

"Elbette," diyorum ve hemen ardından elimden kaçırıyorum.

Elimden kayıyor ve bizi tekrar karanlığa gömen duyulabilir bir çatırtıyla beton zemine çarpıyor.

"Kahretsin, aman Tanrım, özür dilerim." Yüzümü buruşturarak telefonu bulmak için yere düştüm.

Parmaklarım telefonu fırçalıyor, aynı anda yanlışlıkla tekmeleyerek jeneratörün yanındaki zemine savrulmasına neden oluyorum.

"Lanet olsun."

Peşinden koşuyorum ama telefonu bulmak yerine bir şekilde yüzümü Noah'ın kasıklarına çarpmayı başarıyorum.

Homurdanıyor, eli aşağı iniyor. Muhtemelen aletini korumaya çalışıyor ama ben zaten orada olduğum için büyük avucu onun yerine kafamın arkasına iniyor.

"Özür dilerim!" İçgüdüsel olarak başımı eğip ona bakıyorum. Elbette onu göremiyorum, ama hareket ettiğimde yüzüm onun şişkinliğine sürtünüyor ve bir şokla onun... sert olduğunu fark ediyorum.

Ve lanet olsun.

Her yerde büyük.

"Tanrım," diye mırıldanıyor, sesi gergin. Eli saçlarımda sıkılaşıyor, beni aniden çekip geri adım atmadan önce bir anlığına büyüyen çıkıntısına yaklaşıyor.

"Sorr-"

"Sorun değil," diye sertçe sözümü kesti. "Bu bir kazaydı."

Sonunda elim telefona gidiyor ve telefonu ona geri veriyorum. Bu sefer onu ellemeden yapmayı başardım, şükürler olsun. "Al."

El feneri uygulamasını kurcalayıp tekrar açıyor.

"Hâlâ çalıştığına sevindim. Kırdım diye endişelenmiştim," diye mırıldanıyorum, ayağa kalkmama yardım ederken, kendimi tamamen telaşlanmış hissediyorum.

"Yapmadın."

Bir an için bana bakıyor, ama ışığın açısını öyle ayarlamış ki yüzü ışık ve gölgeden oluşan bir kontrast oluşturuyor ve ifadesini okumak zorlaşıyor. Telefonunu düşürdüğüm için bana kızgın mı? Ya da yanlışlıkla yüzümü kasıklarına sürdüğüm için mi? Ve beni daha da yakınına çektiği o küçük anı hayal ettim mi, sanki beni orada tutmak istiyordu, nefesim hızla sertleşen şaftını ısıtıyordu?

Bu onu hiç etkiledi mi, beni etkilediği gibi?

Başka bir şey söylemeden jeneratöre geri dönüyor. Az önce olanlardan bahsetmek istiyorum ama bunu yapmadan önce korkuyorum. Belli ki yüzümü kasıklarına bastırmamdan bahsetmek istemiyor, bu yüzden onun yerine jeneratörde kontrol ettiği şeyleri bana anlatırken dikkatimi vermeye çalışıyorum.

Görünüşe göre iyi görünüyor, bu yüzden onu yukarı taşıyor ve mutfağın dışındaki kapalı verandaya kuruyor.

"Burada kal, sıcak olacaksın," diyor. "Bu sadece bir saniye sürecek." "Yardım etmek istiyorum."

Bana gülümsüyor, yüzünde çok az bir ifade var. "Öylesin. Ama bize biraz zaman kazandırmak istiyorsan, git biraz uzatma kablosu bul. Çalıştırdıktan sonra önemli her şeye bağlarız."

Yaptığımız şey tam olarak bu ve yetkinliği de en az geri kalanı kadar seksi.

"Tüm bunları nasıl yapacağını nereden biliyorsun?" Işıklar tekrar yandığında soruyorum.

Bana eğik bir bakış atıyor ve bu sefer gülümsemese de gözlerinde bir mizah parıltısı gördüğüme yemin edebilirim. "Ne için, elektrik kablosunu prize takmak için mi?"

Gözlerimi devirip gülüyorum. "Tabii ki hayır. Sadece..." Etrafımıza bakarak bir elimi sallıyorum. "Her şeyi. Jeneratörle uğraşmak. Bayan Claws'ı kurtarmak. Fırtına sırasında güvende olduğumuzdan emin olmak."

Uzaklara bakıyor, birkaç güç kablosu arasındaki bağlantıyı kurcalıyor.

"Beklenmedik durumlarla nasıl başa çıkılacağını bilmek önemlidir," diyor bir saniye sonra. "Her zaman hazırlıklı olduğumdan emin olmak için gerekli becerileri kazandım."

"Ne için?"

Başını kaldırıyor, delici, gece mavisi gözlerindeki yoğunluk bana tehlikeli şeyler yapıyor.

"Her şey," diyor bakışlarını tutarak.

İçime bir sıcaklık doluyor. Bana bakma şekli, yetenekli olabileceği tüm farklı türden şeyleri hayal etmeyi çok kolaylaştırıyor ve burada birlikte kar yağarken bana yapmasını istediğim şeylerden kaç tanesini.

Ama mesele sadece bu değil. Noah ile ne kadar çok vakit geçirirsem, bu adamda herkesin görmesine izin verdiğinden çok daha fazlası olduğunu o kadar iyi anlıyorum. Ve evet, birlikte karda kalırken onun da çıplak, ipsiz sapsız eğlenceye katılması için can atıyorum, ama onunla geçirdiğim her an, bana başka şeyler de göstermesini dilememe neden oluyor.

Kendini neden bu kadar zorladığını bilmek istiyorum. Onu bugünkü haline getiren şeyin ne olduğunu. Ama üzerine gitmiyorum. Bu benim haddime değil ve ayrıca, zaten çok fazla yatırım yapma tehlikesiyle karşı karşıyayım. Bu adamlardan herhangi birine bağlanmak kalp acısı için bir reçete.

Aramızdaki sessizlik biraz fazla uzayınca sonunda, "Her şeyi ayarlamamıza yardım ettiğin için teşekkür ederim," diye geveliyorum. "Ve tabii ki yeni yavru kedimizi kurtardığın için. İtiraf etmeliyim ki beni sürekli şaşırtıyorsun."

Nefes nefese kalıyor, ayağa kalkarken dudakları hafifçe yukarı kıvrılıyor. "Sen de beni şaşırtıyorsun." "Şaşırtıyor muyum?"

Gözleri yüzümde geziniyor ve baharatlı orman kokusu etrafımı sararak neredeyse başımın dönmesine neden oluyor.

"Evet," diye mırıldanıyor sonunda. "Öyle. Sen..."

Kaşları biraz çatılıyor ve bana doğru uzanıyor, parmakları yanağıma değiyor. Gözlerim açılıyor, nefesim ciğerlerimde donuyor ve kıpırdamadan duruyorum.

O... o beni öpmek üzere mi?

S AD IE

DİLİM dudaklarımı ıslatmak için dışarı çıkıyor ve parmak uçlarını önce yanağımda, sonra saçlarımda gezdiren Noah'ya doğru hafifçe sallanıyorum.

"Noah," diye fısıldıyorum, kalbim hızla çarpıyor.

"I..." "Saçında örümcek ağları var."

Söylediklerini anlamam birkaç saniye sürüyor ve anladığımda da zihnimi içinde bulunduğu arzu dolu sersemlikten çıkarıyor.

Nefesim kesiliyor, elim sanki yanıyormuşum gibi saçlarıma vurmak için havalanıyor. "Ne? Aman Tanrım, iğrenç! Çek şunu, çek şunu, çek şunu!"

Gülüyor, normal rezervini kıran derin bir gümbürtü. Sonra elimi tutup başımdan uzaklaştırıyor. "Dur, sana yardım edeyim."

Kendimi hareketsiz durmaya zorluyorum, örümcek ağlarından kurtulmasına izin veriyorum ve o bitirdiğinde ben de gülüyorum. Az önce beni o şekilde gördüğü için biraz utandım ama en azından ben onu aptal gibi öpmek için eğilmeden önce bir şeyler söyledi. Bu çok daha aşağılayıcı olurdu.

"Dex ve Cade'e birkaç örümcek ağı yüzünden çıldırdığımı söylemeyeceğine söz verir misin?" O geri adım atarken soruyorum.

"Tabii. Onlara bana dans figürlerini gösterdiğini söylerim."

Bu soğukkanlı adamın az önce şaka yapmış olmasına şaşırarak göz kırpyorum, sonra sırtıyorum.

"Anlaştık."

Başını sallıyor ve ikimiz oturma odasında Dex ve Cade'e katılıyoruz. Noah'ın yeni bağladığı jeneratöre rağmen kulübenin büyük bir kısmında elektrik yok. Bu oda ateşle ısınıyor ve diğer iki adamın çıkardığı mumlarla aydınlanıyor.

Aptalca romantik görünüyor, ama ben bayılamadan -ya da hepimizin kıyafetlerimizi çıkarıp birbirimizi ısıtmanın daha iyi yollarını bulmamızı önermeden- Noah gücü korumakla ilgili militanca bir nutuk atmaya başlıyor ve bir eğitim çavuşu gibi temel kuralları sıralıyor.

"Bu biraz fazla olmuş," diyor odanın etrafına bakarak. "Sınırlı bir kaynakla çalışıyoruz ve buradaki ateş zaten yeterince ışık sağlıyor."

Dex homurdanıyor. "Cade'in stokladığı onca şeyi görmedin."

"Tüm erzak hâlâ sınırlı," diye hatırlatıyor Noah kaşlarını çatarak. "Ve hava düzelene kadar daha fazlasını almak için dağdan aşağı inemeyiz."

Cade sırtıyor. "Yine de ambiyans için söylenecek bir şey var, haksız mıyım?"

Noah kollarını kavuşturur. "Hayır."

"Sen öyle diyorsan, baba."

Noah gözlerini devirerek, "Önce güvenlik," diye mırıldanıyor. Ama belli ki sataşmaları umursamıyor. Belki de ona sataştıklarında bile hem Dex hem de Cade Noah'ın güvenliğinden emin

olma ihtiyacına saygı duydukları içindir.

Hazırlandık. Ve homurdanmasına rağmen Noah mumları söndürmemiz için ısrar etmiyor. Cade bir şişe getirdiğinde bir kadeh şarabı bile kabul etti.

Aslında uzun bir gün oldu ve şarabı bitirdiğimizde hepimiz esniyorduk. Erkeklere iyi geceler dilemeden önce Bayan Claws'ı kontrol ediyorum ve birinin -muhtemelen Noah'ın- yuvasını kabartıp ateşe yaklaştırmak için zaman ayırmasına gülümsüyorum.

Telefonumu daha önce odamda unuttuğum için, yukarı çıktığımda Cade bana bir el feneri veriyor.

Ama artık benim olan misafir yatak odasına girdiğimde duruyorum ve gülümsememek için dudağımı ısııyorum. Ben Noah ile jeneratörü kurarken, diğer ikisi de buraya gelmiş olmalı. Odamın dört bir yanında yanmayan tombul beyaz mumlar ve komodinin üzerinde duran uzun saplı bir çakmak var.

Nuh'un kaynaklarımızı savurgan kullanmamamız gerektiğine dair sözleri aklımın bir köşesinde yankılanıyor ama diğer adamlardan birinin ya da her ikisinin beni bu şekilde düşünmesinin tatlılığı yine de tüm mumları yakmayı cazip kılıyor.

Kararsızca dudağımı ısııyorum, sonra bu düşüncüyü bir kenara bırakıp Luna'ya bir mesaj gönderiyorum.

Cevabını beklerken uyku kıyafetlerimi giyiyorum. Seksi değil ama ipeksi uyku şortu ve tişört yumuşak ve rahat, kardan adam ve kedi yavrusu desenleri de Bayan Claws'ı düşünerek gülümsememe neden oluyor.

Kendimi yatmaya hazırladığım sırada telefonum Luna'dan gelen bir cevapla aydınlandı.

Aman Tanrım, bu da ne böyle?

Sırıyorum, telefonumu alıp yatağıma uzanıyorum ve mikrofon simgesine basıyorum, böylece yanıtlam için sestem metne özelliğini kullanabiliyorum.

ME: En iyisi. Tatil. Hiç.

Luna ekranımın tamamını kaplayan bir emojiler bloğu gönderiyor.

BEN: Sakin ol yoksa sana söylemem.

Oh evet yapacaksın!

Yapmak zorundasın!

Hala milyarder patronunla mı yatıyorsun?

GIF menüsünde geziniyorum ve ona sıcakta parlayan, kendini yelpazeleyen bir kadın resmi gönderiyorum.

Bir dizi ateş emojisi alıyorum, sonra beynimin işbirliği yapmaya ve ilk seferde okumaya karar verdiği tek kelimelik bir metin.

Dökül!

Hâlâ ilk seferki kadar iyi mi?

BEN: Evet, ama... size anlatmam gereken çok büyük gelişmeler oldu.

Ne kadar büyüklükten bahsediyoruz? On inç mi?

Sırıtan bir şeytan emojisi ve bir dizi patlıcan ekliyor ve ben gülüyorum ama biraz da irkiliyorum. Hem Cade hem de Dex cömertçe donatılmışlar ve eğer garajdaki o utanç verici an bir şey ifade ediyorsa, Noah ikisini de yenebilir.

Luna'yı kızdırmak için dudakları kapalı bir emoji gönderiyorum.

LUNA: Detayları öğrenmek için oraya geri dönmeyeceğimi düşünüyorsan, bu işe ne kadar yatırım yaptığımı hafife alıyorsun demektir!

Köpekli kızak kiralamadığınız sürece mümkün değil. Bu fırtınadan hiçbir şey geçemez. Elektrikçi çoktan kesti.

Bekle, şimdi mi? Sen iyi misin?

Ben harikayım. Burada benimle ilgilenecek üç adamım var, unuttun mu?

Dudağımı ısıtıyorum, patlamasına kadar geçen saniyeleri sayarken gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Paramı beşe yatırmıştım ama telefonum üçten az bir sürede patladı.

Burada ne kadar sıcaktan

bahsediyoruz? Resimler ya da olmadı.

Bekle, üçü de seni sıcak mı tutuyor?? Sadie!

Vücut ısını korumakla ilgili ne derler bilirsin.

Lütfen senin aracılığınla yaşamama izin ver! Yeni bir şey olmamış olsa bile umurumda değil. Yalan söyle bana. Bana son kitap takıntının konusunu anlat. Noel Baba'nın sana üç horoz ve armut ağacında bir keklik getirdiğini söyle.

O kadar çok gülüyorum ki karnım ağrımaya başlıyor ve cevap vermeye çalıştığım da sesteki metne özelliği bunu anlamlandıramıyor. Sonunda okunaklı bir şeyler yazabiliyorum.

ME: Keklik aslında nedir ki?

Bir kuş olabilir mi? Kız, ıdk ve ıdc! Bana horozdan bahset!

Ben: Yani, horoz da teknik olarak bir kuştur...

Senden nefret ediyorum. Gerçekten, hala sevişiyor musun, sevişmiyor musun?

Sırıtıyorum, sırf en iyi arkadaşşıma işkence etmek için bir saniyeliğine uzatıyorum.

LUNA: ???

BEN: Tamam, evet. Çok fazla evet.

Demek milyarder iş adamı Cade McAllister seks tatili teklifini yerine getiriyor?

Gözlerimi kısarak telefonuma bakıyorum. Erişilebilir yazı tipiyle bile, az önce ne okuduğumdan emin değilim, bu yüzden telefonumun bana yüksek sesle okumasını sağlıyorum.

Söylediğinde gülüyorum. Telefonumu bu derin sesli erkek Avustralya aksanını kullanmaya ayarladım, ama şimdi yeni favori şeyim onun "sexcation" kelimesini söylediğini duymak.

BEN: Oh, teklifini çok iyi yapıyor.

BEN: Ve...

Ona yine o kızın sıcaktan kendini yelpazelediği gif'i gönderiyorum.

Ve???

Sırıttıyorum.

BEN: Ve o tek değil.

Aman Tanrım. Bana her şeyi anlat!

ME: Cade hakkında... ya da Dex?

Whaaaaaaaatttttt? Şu anda bana ne diyorsun?

İşlerin ilginçleştiğini söylüyorum. BEN: Cade beni ve Dex'i kilerde bir an yaşarken yakaladı.

Çıplak bir an mı?

Ben: Şey... birimiz çıplaktı.

Luna şok olmuş gibi görünen kocaman gözlü bir emoji gönderir.

Hâlâ Dex'ten bahsediyoruz, değil mi? Parker'ın kardeşi, Dex? Parker'ın yıllarca sana pislik gibi davranan ve 24 saatten az bir süre önce sana mastürbasyon yaparken yakaladığının kardeşi mi? O Dex mi? Seninle soyundu mu?

Hayır.

Ama aramızdaki şeyler biraz kızıştı ve beni soydu.

Zıplayan üç küçük nokta tekrar tekrar belirip kayboluyor, ama sonunda ekranımda bir şey belirdiğinde, o kadar ekstra bir gif ki telefonumu göğsüme düşürüp tekrar gülmeye başlıyorum. Tekrar elime aldığımda Luna detayları soruyor, ben de hızlıca anlatıyorum.

BEN: Cade beni ve Dex'i bastıktan sonra, anlaşmamızda bir "değişiklik" önerdi. Hepimizi kapsamasını istiyor.

Hepiniz.

Dördünüz de mi?

Gerçekten, gerçekten Noel'de üç erkekle seks tatili mi yapıyorsun?

Cevap veremedi bir tane daha gönderdi.

LUNA: Ben hayatımda ne yapıyorum ve nerede yanlış yaptım?

Kapım çalınıyor ve telefonumu tekrar bırakıyorum, kalbim aniden hızlanıyor. "Evet?" Cade kapıyı iterek açıyor ve bana sırtlıyor. Dex onun arkasında.

"Meşgul müsün, rüya kız?"

"Duruma göre değişir," diyorum, telefonum güç düğmesine basılmış bir Sihirli Değnek gibi titriyor. İkisi içeri girer ve Dex kaşlarını çatarak etrafına bakınır. "Karanlıkta mı oturuyordun?"

"Ben de uyumayı düşünüyordum."

Cade başını sallıyor, sonra cebinden bir çakmak çıkarıyor ve odanın içinde dolaşarak tüm mumları yakmaya başlıyor. Dex yatakta oturduğum yere doğru ilerliyor, hareketleri bana bir yırtıcıyı hatırlatıyor.

"Henüz uyumayacaksın."

Titrek mum ışığı odayı aydınlatmaya başladığında nefesim kesiliyor. "Ben değil miyim?"

"Hayır." Dex başımın arkasını tutup bana bakıyor.

Göbeğim sıkışıyor ve başımı sallıyorum, sonra telefonum tekrar çaldığında ve yüzünde bir kıskançlık parıltısı belirdiğinde gülüyorum.

"Sadece Luna," diyorum ona, hızla ters çevirip son bir mesaj yazdırıyorum.

Gitmeliyim. Armut ağacımda iki keklik belirdi.

Telefonumu bir kenara fırlatıyorum ve arkamda Cade gülüyor. "Bu bir çeşit kız kuralı mı?"

Ben cevap veremedim Dex konuşuyor. "Seninle işim daha bitmemişti, kedicik. Daha yeni başlıyordum."

Dex beni ayağa kaldırırken Cade mumları bitiriyor. Sonra beni aralarına aldılar ve öptüler.

DEX

Onu öperken ellerimi Sadie'den uzak tutamıyorum. Artık onu öpebileceğime inanamıyorum. Ama şimdi iznim var, açım, doyumsuzum, ziyafet çekmiş aç bir adam gibiyim ve dudaklarının altında hissetmek beni çıldırtıyor.

Ona sahip olmayı ne kadar çok hayal etsem de, Cade'in de burada olacağını, ikimizin arasında inlerken ellerinin memelerinde ve dudaklarının boynunda olacağını hiç hayal etmemiştim.

"Tanrım, Dex," diye soluk soluğa bağılıyor, bir saniyeliğine nefes almasına izin verdiğimde omuzlarımı tutuyor. "İhtiyacım var-"

"Ben de," diye homurdanıyorum ve onu tekrar öpüyorum.

Dilim sahiplenici bir şekilde onunkine doğru eğiliyor ve ona beklediğim her şey olduğunu kelimeler olmadan bildiriyor.

"Siktir," diye mırıldanıyor Cade onun arkasından. "İkinizi bütün gece izleyebilirim."

Genelde paylaşmayı seven bir adam değilim ve onun sadece ve sadece onun olduğunu düşündüğümde -en azından bir süre için- kendi şeytanlarımla savaşıyordum. Ama onun da burada olduğunu bilmek beni hiç rahatsız etmiyor. Her nasılsa, bunu en iyi arkadaşlarımdan biriyle yapıyor olmak doğru geliyor.

Dilimle ağzını sikerken sikim zonkluyor, yumuşak vücuduna sıkışıyor ve Sadie inlediğinde aniden Cade'i kıskanıyorum.

İzleyebildiği için kıskanıyorum.

İnleyerek ağzımı onunkinden ayırıyorum ve yüzünü ona çeviriyorum. "Tadına bak."

Cade başının üzerinden bana sırtlıyor, sonra iki eliyle çenesini kavıyor, başparmakları gamzelerinin üzerinde geziniyor ve eğilip onu öpüyor.

Sadie hayatımda duyduğum en güzel sesi çıkarıyor ve onun karşısında eriyor. Onu parçalara ayırmaya başladığında ellerimi arkadan yemyeşil kıvrımlarında gezdiriyorum, ellerimi giydiği küçük bluzun altından yukarı kaydırıyorum ve sonra tekrar aşağı iniyorum, belinin kıvrımını izliyorum ve sonra onu becermek şehvetli bir bulutun içine batmak gibi hissettiren o yumuşak kalçaları sıkıyorum.

Sarı dalgalarını yana çekip ensesine bir öpücük konduruyorum.

Titriyor, inliyor ve Cade onu arkasını dönüp bana bakacak şekilde çeviriyor, bunu yaparken de usulca üstünü çıkarıyor.

Göğüsleri serbest kaldığında "Siktir," diye mırıldanıyorum. Başparmaklarımı meme uçlarında gezdirerek onları avuçluyorum, sonra tadına bakmak için eğiliyorum.

"Dex," diye nefes nefese başımı tutuyor. Bir saniye sonra da "Cade" diye fısıldıyor.

Ona ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok ama sesinin bu şekilde çıkmasına bayılıyorum. Sırtıyorum, yavaşça ayağa kalkarken vücudunu öpüyorum. "Açgözlü kız."

Gamzeleri parlıyor. "Gerçekten öyleyim."

Sonra tekrar nefesi kesiliyor, Cade'in kolları onu arkadan sararken dudakları aralanıyor, bir eli giydiği tatil temalı minik şortun içine kayıyor.

Cade klitorisıyla oynamaya başladığında "Öp beni, Dex," diye yalvarıyor. "Tanrım, beni öpmeye devam et."

Onu çırılçıplak ve nefes nefese bırakana kadar Cade ile bir ileri bir geri götürüyorum. Yumuşak ve kızarmış.

Sıcak, ıslak ve sikilmek için yalvarıyor.

"Tanrım, bağımlılık yapıyorsun," diye inleyerek parmaklarımı onun içine daldırdım.

"Ben de bunu söyleyip duruyorum," diye kıkırdıyor Cade, kalçalarını elimin etrafına kapatıp dudaklarından küçük iniltiler dökülürken elime sürtünüyor.

Cade geri çekiliyor, ben onunla oynarken soyunuyor ve kıyafetlerini bir kenara attığında, onu ona doğru döndürüp aynısını yapıyorum.

Cade, Noah ve ben bir keresinde Bangkok'a yaptığımız bir gezide aynı kadını sikmiştik. Gerçi aynı gün değildi ve hiçbirimiz daha sonrasına kadar üçümüze de asıldığını bilmiyorduk.

Ayrıca, ayrı kadınlarla birlikte olduğumuz ancak partiyi aynı odada tutarak daha ateşli hale getirdiğimiz bir avuç grup tatili yaptık.

Ama hiç böyle paylaşmamıştık.

Sadie farklı. Bu sadece geçici bir kar çılgınlığı olsa bile o önemli. Ve daha önce hiç böyle bir şey yapmamış olsam da - yapabileceğimi hiç düşünmemiş olsam da - Cade ile birlikte olduğu için onu paylaşmak şaşırtıcı derecede sorunsuz ve kolay. Ve ikisi benim için kardeş gibi olduklarından, Noah'ın da hava açmadan önce aksiyona katılmaya karar vermesine aldırmayacağım. Onlara kendi sık kafalı kardeşimden daha yakın olduğumdan eminim. Bu ikisine öyle güveniyorum ki Parker'a muhtemelen asla güvenmeyeceğim, yaptığı onca saçma seçimden sonra.

Bu seçim mi? Cade'in hepimizi serbest bırakarak bu tatilin tadını çıkarma fikri mi?

Bu fikir dahice.

"İçine girmem gerek," diye mırıldanıyorum artık neredeyse dayanamayacak hale geldiğimde. "Çok iyi hissediyorsun.

Seni tekrar becermem gerek."

Cade sırtıyor. "Bağımlılık yaptığını söylemiştim."

"Haklıymışsın," diyorum sesimde hafif bir hırıltıyla ve hepimizi yatağa doğru götürüyorum. Sadie'nin çenesini yukarı kaldırıyorum. "Bu gösteriyi bizim yönetmemize izin verecek misin, yoksa herhangi bir isteğin var mı?"

Sadie kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve o kadar güzel ki bir an için afallıyorum. Sonunda bir anlığına bile olsa buna sahip olduğum için şok oldum ve şaşırdım.

"Ben seninim," diye nefes alıyor. Omzunun üzerinden Cade'e bakıyor. "İkiniz de, süre boyunca. Ve bu sözünü yerine getirdiğin sürece..."

O her zaman gördüğüm en seksi kadındı, ama o alaycı sırtışı ve gözlerindeki neşeli kıvılcım beni mahvedebilirdi.

"Verdiğim sözleri her zaman yerine getiririm."

Onu becermek istediğim konusunda yalan söylemiyordum ve bu sözümü yerine getireceğim. Ama önce onu tekrar tatmalıyım. O kadar tatlı ki gerçekten bağımlılık yapıyor. Ona doyamıyorum.

"Tanrım, çok seksisin," diye mırıldanıyor Cade, kız bana karşı erirken, ellerini omuzlarında ve yanlarında gezdiriyor, sonra da kıcını avuçluyor. "Bu halinle çok güzelsin."

"Çok mükemmel," diye fısıldıyorum, sonunda geri çekilmeden önce boynunu öpüyorum, zor nefes alıyorum.

"Lütfen," diye fısıldıyor, bana uzanıyor, sonra dönüp Cade'e bakıyor. Şimdiden sersemlemiş ve sarhoş görünüyor ve henüz onu boşaltma şansımız bile olmadı.

Cade onu bana doğru iterek, "Yatağa uzan," diyor. "İhtiyacın olan her şeyi sana vereceğiz."

Elini tutuyorum, yatağın kenarına otururken onu da kendimle birlikte aşağı çekiyorum ve kucağıma oturtuyorum.

"Yani beni şımartacağını mı söylüyorsun?" diye soruyor bize, nefesi kesilmiş bir halde ve sırtarak Ben.

Cade onun arkasında durup elini saçlarında gezdirirken gülüyor. Sonra saç tellerini Yumruğunu sıkar ve başını geriye yatırır. "Sen şımartılmak için yaratılmışsın."

Onu tekrar öpüyor ve onları birlikte izlerken sikim çelik gibi oluyor.

Sadie gerilen shaftımın üstüne yerleşiyor, küçük fingirdek. Bana ne yaptığını çok iyi biliyor, özellikle de kendini boyuma sürtmeye başladığında, Cade onu öpmeye devam ederken kalçaları yuvarlanıyor.

Bir elimi yemyeşil kıcıyla dolduruyorum ve diğer elimle parmaklarımı bacaklarının arasına daldırıp tekrar klitorisini buluyorum. Onu ovuyorum, kendimi onun uyarılmasıyla kayganlaştırıyorum. Cade'in ağzına doğru nefes nefese kalıyor, titremeler vücudunu sarıyor.

Cade kıkırdıyor, geri çekiliyor ve parmaklarını kızın öpücükten şişmiş dudaklarında gezdiriyor. "Kızımız orada yaptığın şeyden hoşlanıyor, Dex."

Kaygan parmaklarımı birbirine sürtüyorum, onun seksinin sarhoş edici kokusu beni biraz çıldırtıyor. "Ağzımla yaptığımda çok daha fazla hoşuna gidecek."

Cade onaylar gibi bir ses çıkarıp geri adım atarken onu üzerimden kaldırıyorum, sonra yavaşça yatağa geri itiyorum. Cade ve ben onun iki yanında diz çöküp ellerimizi vücudunun her yerinde gezdiriyoruz. Bir tanrıça gibi görünüyor, saçları etrafına dağılmış, gözleri arzuyla yarı kapalı.

"Seninle ilgilenmemize izin ver," diye mırıldanıyorum, elimi tekrar bacaklarının arasına kaydırarak. "Dex, *lütfe*," diye fısıldıyor, dokunuşuma karşı kıvranıyor.

Parmaklarımı onun mükemmel sıcaklığına sokuyorum, sonra eğilip meme ucunu ağzıma alıyorum, emiyorum ve ısııyorum. Şimdiye kadar duyduğum en baştan çıkarıcı sesleri çıkarıyor ve onun uyarılmışlığını dilimde tatmayı ne kadar çok istesem de, onunla bu şekilde oynamayı bırakmak zor.

"Siktir," diye inliyor Cade, diğer göğsünü avuçlayarak. "Çok hassassın amına koyayım. Çok duyarlısın. Bu beni deli ediyor."

"Bir tek sen değilsin," diye pantolonunu indiriyor, kendini ellerimize doğru iterken sırtını kamburlaştırıyor. "Tanrım, *daha fazla... lütfe*."

"Anlat bize." Dilimi meme ucunda gezdiriyorum, sonra sertçe emiyorum, ona biraz sertçe veriyorum, istediği gibi. "Bize ne istediğini söyle."

"İstiyorum... Beni boşaltmanı istiyorum."

"Evet?" Ben parmaklarımla onu sikmeye devam ederken Cade elini karnından aşağı kaydırıp klitorisini hızlı ve sert bir şekilde okşuyor. "Bunun gibi mi?"

"Evet!" diye haykırıyor, adam ona dokundukça kalçalarını oynatıyor. "Oh lanet, oh tanrım, çok iyi." "Yoksa ben seni parmaklarken Dex'in dilinin klitorisinde olmasını mı tercih edersin?" diye alay ediyor.

"Siktir," diye mırıldanıyorum, memesini koparıyorum. Evet, bunu istiyorum. Neredeyse unuttuyordum. O bir açık büfe gibi ve ben de hepsini isteyen açgözlü bir herifim.

"Evet, lütfe," diye yalvarıyor Sadie, nefesi kesilirken kekeliyor. "Hepsini. Dokun bana. Becer beni. Beni senin yap."

Cade ve ben bakışlarımızı paylaşıyoruz, sonra bir tür içgüdü gibi hareket ediyoruz, kadınıımızı memnun etmek için birlikte mükemmel bir şekilde çalışıyoruz.

Bacaklarının arasına yerleşiyorum ve o da yatakta onun yanına yükseliyor, onu kollarına çekiyor ve ben kalçalarını daha geniş açıp oradaki inanılmaz yumuşak teni okşarken onu derinden öpüyor.

"Boşaldığında ne kadar seksi olduğunu biliyor musun?" Cade ona soruyor, öyle bir şey yapıyor ki

onu inletiyor.

Bu sesle sikim ağrıyor ve yüzümü ıslak amına gömmeden önce onu içime çekerek kendime bir an daha işkence ediyorum.

Tadı hayal ettiğimden bile daha güzel.

"Dex," diye nefesini tuttu, kalçalarını salladı.

İnliyorum. Onun tadı başımı döndürüyor, uyarılmışlığının kokusu sarhoş ediyor. Onu yalıyor ve emiyorum, parmaklarım uyluklarını kazıyor, onu açık tutarken daha derine inme ihtiyacı duyuyorum.

Dilimi içeri soktuğumda iç duvarları geriliyor, ama gerçekten neye ihtiyacı olduğunu biliyorum, bu yüzden klitorisine yapışıp hassas tomurcuğu ağzıma çekiyorum.

"Oh tanrım, oh siktir," diye inliyor.

Söz verdiğim gibi, Cade elini onun kalçasından aşağı kaydırıyor ve ben onu ele geçirilmiş bir erkek gibi yerken onu parmaklamaya başlıyor. Ve lanet olsun, onu bu şekilde delirtmek için birlikte çalışmak inanılmaz hissettiriyor.

Ne kadar ileri gideceğini görmek için sabırsızlanıyorum. Ona ne kadarını yapmamıza izin verecek.

"İşte bu, güzelim," diyor Cade, sesi ihtiyaçtan pürüzlü. "Çok yakınsın, değil mi? Dex seni hızla oraya götürüyor. Bizim için o tatlı sesleri çıkarmaya devam edecek misin? Tüm zevkini tatmasına izin ver. Bunu hak etti, değil mi? Sana iyi davranıyor mu? Söz verdiğimiz gibi seni şımartıyor mu?"

İnliyor ve başını sallıyor, anlaşılmaz bir şeyler mırıldanırken vücudu zevkten titriyor. Aletim ağrıyor ama aldırmiyorum, kalçaları tekrar kalkarken onun üzerinde sarhoş oluyorum.

Cade onu yerinde sabitliyor, parçalanmaya başlarken onu benim için sabit tutuyor.

Başımı kaldırıp gözleriyle buluşuyorum ve aramızda bir şeyler geçiyor. Onunla o kadar uyumlu hissediyorum ki neredeyse tekinsiz ve tıpkı bir saniye önce Sadie'ye söz verdiği gibi, ikimiz de kızımızın daha fazlasına ihtiyacı olduğunu biliyoruz. Şımartılmayı hak ediyor. Her şeyi hak ediyor.

Bir an için yüzümü kaldırıyorum, sesim boğuklaşıyor. "Bunu ona ver."

Tekrar içine dalıp dilimle onu tekrar mızraklarken Cade başıyla onaylıyor. Onu dirseklerine kadar kaldırıyor, böylece vücudunun üst kısmı yükseliyor ve yanındaki şiltede diz çöktüğünde başını çeviriyor, ağzı onun horozunu almak için mükemmel yükseklikte

"Benim için aç, rüya kız," diyor ve kız bunu yaptığında delikli aletini santim santim ona yediriyor. "İşte böyle. Sik. Aynen böyle."

Sığ vuruşlarla başlıyor, dilinin üzerinde nazikçe kayıyor, her itiş biraz daha derine iniyor.

"Şımartılmak istiyor," diye hatırlatıyorum ona, kalçalarını daha da açarak. "Etrafta dolaşmayı bırak ve

ona ihtiyacı olanı verin."

Sadie'nin ağzı ona haklı olduğumu söyleyemeyecek kadar dolu, ama çıkardığı açlık sesi ihtiyacı olan tüm cesareti veriyor.

Cade kıkırdıyor, sonra benim önerimi uyguluyor ve onun yüzünü sikmeye başlıyor.

Buna bayılıyor ve dilim klitorisine tekrar vurduğunda sırtı kavisleniyor, uyarılmışlığı dilimi ıslatıyor.

"Sikeyim evet," diye homurdanıyor Cade, elleri kızın ağzını kullanırken saçlarını yumrukluyor. "Gelmesini sağla, Dex. Gelmesini sağla ki amcığı güzel, ıslak ve sikin için hazır olsun."

O kadar derin ki, hepsini almak için mücadele ettiğini görebiliyorum, ama bunu yapmak için cesurca çalışıyor. Yanakları ıslak, gözlerinden yaşlar süzülüyor ve sanki bir tanrıymış gibi ona bakıyor.

Her zaman ihtiyacı olan şey buydu, tapılmak, kullanılmak ve tapılmak. Kardeşim boktan bir iş çıkardı ama Cade ve ben bütün gece devam edebiliriz.

Sadie'nin vücudu titremeye başladığında Cade, "Siktir," diye homurdanıyor, orgazm sonunda onu ele geçiriyor.

Gözleri kapalıydı ve yüzünde yoğun bir gerginlik ifadesi belirirken elleri kızın saçlarına dolanıyordu. Bu haliyle muhteşem ve ağız çok iyi hissettiriyor olmalı. Belli ki kontrolü elinde tutmaya, bunu uzatmaya çalışıyor çünkü bitmesini istemiyor.

Bu konuda yardımcı olabilirim.

Onu kaldırıyorum, ondan uzaklaştırıyorum ve siki ıslak bir sesle ağzından kayıyor. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, kedicik," diye emrediyorum.

DEX

SADIE'NİN GÖZLERİ sözlerim karşısında genişliyor, ama şu anda bana o kendine özgü şımarıklığından hiçbir şey vermiyor. Bunun yerine hemen talimatlarımı uyguluyor ve yatağın üzerinde dört ayak üzerine düşüyor.

Onu kıcı Cade'e bakacak şekilde konumlandırıyorum, önünde diz çöküyorum ve sikimi ağzına sokuyorum, büyük mavi-yeşil gözleriyle bana bakarken inliyorum.

Tanrım, çok seksi.

Ağzına sokulduğumda açgözlülükle inliyor, parmakları beni daha yakına çekmek için kalçalarımı gömülüyor. Cade onun arkasına geçiyor ve içine doğru iterken iniltisi şaftımın etrafında titreşiyor.

"Oh, lanet olsun, bu iyi," diye homurdanıyor, kalçaları onun kıcıyla aynı hizaya geldiğinde bakışlarımla buluşuyor. "Bu amı ıslattın ve benim için hazır hale getirdin."

"O zaman kullan," diye homurdanıyorum, yüzünü sikerken bana keskin bir baş selamı veriyor ve aynı ritimde amını sikmeye başlıyor.

"Aferin kızıma," diye övüyorum beni daha sert emerken. "Kahretsin, bu çok iyi. Böyle çok güzel görünüyorsun."

Göz kapakları titriyor, yüzü kızarıyor, seksi ve harap oluyor ve bana onaylama sözlerini ne kadar takdir ettiğini göstermek için diliyle günahkâr bir şey yapıyor.

"Lanet olsun." Cade'in kalçaları, sahip olunan bir adam gibi ona doğru ilerlerken bükülür. "Amin çok sıkı. Çok ıslak. Her seferinde. Rüya gördüğümü düşünüp duruyorum ama gerçekten o kadar iyi."

Elleri kalçalarından kıcına doğru hareket ediyor ve onu sikerken kıcını yoğuruyor, sonra yanaklarını iyice açarak ona bakıyor. Sadie'nin inlemeleri beni gittikçe daha da kenara itiyor, ama Cade, o piç kurusu, neredeyse hazır olmadan önce kontrolümü kırıyor.

"Peki ya buradaki küçük tatlı delik?" diye soruyor, parmaklarıyla Sadie'nin nefes nefese kalmasına neden olan bir şey yapıyor, tüm vücudu sanki canlı bir kabloya dokunmuş gibi sarsılıyor. "Küçük karatilimiz sırasında burası yasak mı, yoksa arka kapıyı da kullanmaya davetli miyiz?"

"Siktir," diye inliyorum onu bu şekilde götürme düşüncesiyle.

Bu soru Sadie'nin vücudunda gözle görülür bir ürperti yaratır.

"Sanırım bu fikir hoşuna gitti," diyorum Cade'e. Saçlarının bir kısmını alnından geriye doğru iterken ona sırtıyorum.

Geri çekiliyor ve sikimin ağzından kaymasına izin veriyor. "Cade'in tüm fikirlerine bayılıyorum," diyor nefes nefese. "Hiçbir şey sınır dışı değil. Hepimiz serbest geçiş hakkına sahibiz."

Şaftımı tekrar yutuyor, ağzının mükemmel sıcaklığı benimkinden bir lanet koparıyor ve Cade onun sırtına eğiliyor, hareketini yavaşlatırken kulağının arkasına sokuluyor ve bir an için onu uzun ve yavaş sikiyor.

"İyi cevap," diye fısıldıyor kulağına ve onu oradan öpüyor. "Ama Dex ve ben, seni bu konuda nasıl

ikna edeceğimizi konuşmadan önce seni tekrar boşaltacağız. Hazır mısın?"

Ağlamaklı bir ses çıkarıyor, göz bebekleri kocaman açılmış. "Sanırım bu evet demek."

"Bu kesinlikle evet demek," diyor Cade, doğrulup kalçalarını kavrayarak. Ritmini artırıp sert ve hızlı bir şekilde içine girerken hepimiz aynı anda inliyoruz.

Sadie'nin vücudu titremeye başlıyor ve tekrar yaklaştığını anlayabiliyorum.

"Seni iyi beceriyor, değil mi?" Mırıldanıyorum, etrafımda tekrar tekrar yutkunurken saçlarını biraz çekiştiriyorum, yüzü tamamen harap olmuş ve bu yüzden titreyen mum ışığında daha da güzel. "Seni güzelce doyurdu ve bir saniye içinde boşalacak."

"Evet, öyleyim," diye homurdanıyor, sesi gergin. "Ve dölleri hak etmek için tek yapman gereken kendini bırakmak, rüya kız. Benden süt sağdığını hissetmeme izin ver. Sikimi ne kadar sevdiğini göster bana."

İğrenç sözleri onu uçurumun kenarına gönderiyor ve Cade onu orgazmı boyunca sikerken onunla birlikte boşalmamak için her şeyimi harcıyorum.

"Siktir, siktir, siktir," diye homurdanıyor, yüzü zevkle buruşuyor. Ama sonra geri çekiliyor, içinden çıkarken bir elini uzun aletin etrafına sarıyor. "Henüz değil," diyor gözlerime bakarak. "Önce senin sıran. Sik onu."

Ağzından çekiliyorum, sonra eğilip onu sertçe öpüyorum. "Ne kadar mükemmel olduğun hakkında bir fikrin var mı?"

Gözleri ağır ağır kapanıyor, yüzünde doygun, muhteşem bir ifade var. "Sikin tekrar içimdeyken olacağım kadar mükemmel değil," diye mırıldanıyor, tıpkı her zaman olduğunu bildiğim kedi yavrusu gibi.

İçimden bir kahkaha kopuyor ve bunun için onu tekrar öpüyorum, dizlerine kadar çekiyorum. Sonra onu Cade'le yüzleşmesi için çeviriyorum.

Kollarını onun omuzlarına doluyor ve ben de onun içine doğru kayıyorum, bu his kontrolümün sınırlarını zorluyor.

Küfrediyorum ve Cade'le birlikte onun başının üzerinden bakıyoruz. "Biliyorum," diyor. Sonra homurdanıyor, hınzır bir sırıtış dudaklarını kaldırırken gözleri onunkilere kayıyor. "Yaramaz kız."

Ona mastürbasyon yapıyor ve adam onu sertçe öperken klitorisini parmaklayarak misilleme yapıyor. İkisi de inliyor ve taşaklarım o kadar sert ve hızlı geriliyor ki onu becermeye başlamadan neredeyse ateş edeceğim.

"Lanet olsun," diye homurdanıyorum, kontrolümü yeniden kazanmaya çalışırken hareketsiz kalıyorum.

"Sorun mu var, Dex?" Cade bana sırtırken nefes nefese kalarak şaka yapıyor. "O amcığın senin için güzelce hazırladığımı sanıyordum. Onu kullanmayacak mısın?"

Onu ters çeviriyorum, sonra daha da derine iterken inliyorum. "Sikimin üzerine boşalmanı istiyorum," diye homurdanıyorum, geri çekiyorum, sonra tekrar yapıyorum. Ve tekrar. "Seni hissetmeye ihtiyacım var."

"Lütfen," diye inliyor Sadie, ben onu ciddiyetle sikmeye başladığımda başını omzuma yaslıyor. "Daha sert, Dex. Beni mahvet."

"Oh, planlıyorum."

Cade onun elini şaftından çekip boynunun arkasını kavıyor. "İkimiz de yapacağız," diye söz veriyor, son kontrolüm de kırılıp canavar gibi içine girmeye başladığımda gözlerinin içine bakıyor. "Dex sana ne verirse al. O seni dolduracak ve sonra ben de seni mahvedeceğim. Seni... sikeceğim... kirliteceğim."

Son birkaç kelimeyi homurdanarak ona doğru itiyor ve kadın titreyip inlediğinde klitorisini bir oyuncak gibi kullandığını fark ediyorum. Ona sürtünüyordu. Ben arkadan sikimle doldururken, o amına sürtünürken, onun kaygan uyarılmasını şaftını yağlamak için kullanıyor.

"Bizim için gel," diye haykırırken homurdanıyordum, duvarları etrafımda kenetleniyor. "Yap şunu." "Aman Tanrım, kahretsin," diye inliyor, aramızda paramparça oluyor.

Cade inliyor, ağız onunkine çarpıyor ve vücudu kusursuz bir ritimle ona karşı kekeliyor.

O da geliyor. Kız aramızda kıvrılırken klitorisini döl ipleriyle ıslatıyor ve kızın bana doğru eğildiğini hissetmek sonunda beni de uçuruyor.

"Sadie!" Bağıriyorum, kendimi onun içine boşaltmadan önce son bir kez daha ona çarpıyorum, kalçalarını kavrayıp dışarı çıkarken nefes nefese kalıyorum.

Kahretsin, belki de mahvolacak olan *benimdir*.

Kalçalarım pompalamaya devam ederken alnımın başının üstüne yaslanmasına izin veriyorum. Benden kopardığı orgazmın beyaz ateş yoğunluğu başka bir şeye dönüşmeye başladığında hareket daha yavaş ve tembelleşiyor.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor Cade bir süre sonra, döllerini kızın yumuşak karnına masaj yaparak.

"Tanrım, böyle mükemmel görünüyorsun. Benimle kaplı. Dex tarafından doldurulmuş."

Gülüyor, alçak sesle ve tatlı tatlı. "Öyle mi? Beni dağınık sevdiğini mi söylüyorsun?" Üçümüz de sonunda nefes nefese ve bitkin bir halde yatağa yığılıyoruz.

"Evet, öyle." Onu kendine yaklaştırıyor ve başının üstünü öpüyor. "Muhtemelen bu beni mağara adamı yapar ama..."

Adam omuz silkiyor ve kadın gülümsüyor. "Mağara adamı olman hoşuma gidiyor," diye fısıldıyor, yumuşak bir öpücük için başını kaldırıyor, sonra bir tane daha almak için bana dönüyor.

Sırıtiyorum, Cade yataktan yuvarlanırken onu kollarıma çekiyorum. Muhtemelen onu temizlemek için bir şeyler almak üzere en-suite banyoya doğru yöneldi.

Ne yazık ki. Ben de ona katılıyorum. Ben de onun dağınıklığını seviyorum.

Neyse ki dışarıda hala kar yağıyor, bu yüzden onu tekrar kirletmek için zamanımız olacak. "İyi misin?" Mırıldanıyorum. "Bu çok fazla değil miydi?"

"Ben iyiden de öteyim," diye fısıldıyor, göğsüme sokularak. "Beni bu şekilde şımartmak asla çok fazla olmayacak." Gamzelerini göstererek bana bakıyor. "Ve siz ikiniz bana daha fazlasını vaat ettiniz, değil mi? Çünkü Noel'de şımartılmaya alışabilirim."

Cade elinde ılık, nemli bir bez ve havluyla geri gelir. "Olacaksın. Söz veriyorum, buradaki zamanımız dolmadan önce hepimiz pek *çok yeni şey* yapıyor olacağız."

Onun kıcını almaktan mı yoksa başka bir şeyden mi bahsettiğinden emin değilim. Söyleyiş tarzındaki bir şey sanki içeriden bir şakaymış gibi hissettiriyor. Yine de kendimi dışlanmış hissetmiyorum. Belki de bunca yıldan sonra Sadie kollarımdayken her şey çok doğru geliyordur.

Hepimiz temizlendikten sonra Cade mumları söndürüyor ve yatağın diğer tarafına geçiyor. Vücudum uzun zamandır hatırlayamadığım kadar rahatlamış hissediyorum ve üçümüz bir iki dakika boyunca pek bir şey konuşmuyoruz, Sadie'nin yumuşak vücudu ikimizin de etrafında döndüğü güneş gibi. Çok geçmeden Cade'in nefes alış verişi düzeliyor, kollarından biri Sadie'nin beline dolanıyor. Sonra sessiz bir horlama sesi çıkarıyor.

Homurdanıyorum. "Kabul ediyorum, mumlar hoş bir dokunuştı ama bence artık seni romantize etme konusunda topu düşürüyor."

"Bence çok şirin," diye fısıldıyor yumuşak bir kahkahayla.

"Sen öyle diyorsan." Sırıtiyorum, başımı sallıyorum ama sesimi de alçak tutuyorum. "Cade hep böyleydi. Baş yastığa değer değmez kendinden geçer."

O da gülümsüyor. "Fark ettim."

Haklısın. Tabii ki var, çünkü zaten birlikte yatıyorlardı.

Artık sikim bu gecelik tatmin olduğuna göre, kıskançlığın devreye girmesini bekliyorum. Ağabeyimle yattığı zamanlarda bu benim sürekli yoldaşımdı, ama şu anda en ufak bir sızı bile hissetmiyorum.

Şimdi.

Hah. Onu bu şekilde paylaşmakta gerçekten iyiyim. Aslında, sanırım bunu tercih bile edebilirim.

Elini çeneme dayamak için uzanıyor. "Beni öpebilecekken çok fazla düşünüyorsun."

Parmakları kirli sakalımı kaşıyor, ben de onları öpmek için başımı çeviriyorum. "Eğer beynimde düşünecek kan kaldığını düşünüyorsan, bunun ne kadar iyi olduğunun farkında değilsin."

Yumuşak bir kahkaha atıyor, sırtırken dişleri karanlıkta beyaz bir parıltıya dönüşüyor. "Oh, sanırım bir fikrim var."

Elini tutup ters çeviriyorum ve avucunu öpüyorum. Memnun bir ses çıkarıyor, sonra başını göğsüme yaslıyor ve kalbimin güm güm atmasına neden oluyor.

Bu hayal ettiğim bir şey değildi ve Sadie Evans'ı sayamayacağım kadar çok kez yatağında hayal ettim. Yatağında, kanepenin arkasına eğilmiş, duvara yaslanmış. Ama saçlarını okşarken, kış sessizliği bir battaniye gibi etrafımızı sararken, onu becermek ne kadar harika olsa da, bu sevimli kısmı da takas etmeyeceğimi fark ediyorum.

Bu.. hoş.

Kahretsin, güzelden de öte. Ve uzun sürmeyecek, bu yüzden boşa harcamak istemiyorum. "Kedicik..." Ben başlıyorum.

Gülümsemesini göğsümde hissediyorum ve bu beni de karanlıkta gülümsetiyor. "Şşş, uyuyorum."

Çenesini yukarı kaldırıyorum. "Hayır, değilsin."

Gamzeleri karanlık odada gölge gibi görünüyor. "Nereden biliyorsun ki?" Alay ediyor ama ben yine de ona gerçeği söylüyorum. "Seni görüyorum, kedicik. Seni hep gördüm."

Asla gözlerimi kaçıramazdım, şimdi de kaçırmayacağımdan eminim.

S AD IE

SENİ HEP GÖRDÜM.

Dex'in sözleri boğazımı tatlı bir acıyla sıkıyor ve sertçe yutkunuyorum.

"Parker'la birlikteyken neden hiç bir şey söylemedin?" Soruyorum, karanlık fısıltılı konuşmamıza sessiz bir samimiyet katıyor, bu da beni normalde olabileceğimden daha cesur hissettiriyor.

Dex iç çeker. "O benim kardeşim. Yapamam. Bunu biliyorsun."

Dudağımı ısırıyorum. Biliyorum. Dex'in sık sık huysuzlanmasına rağmen, o aslında bir pislik değil. "Bana sadece hayal görmediğimi söyle. İlk tanıştığımızda mı?"

Saçımı kulağımın arkasına itiyor. "Değildi. Bir şeyler hissettim," diye itiraf ediyor. "Ama sen ve Parker

."

"Hiçbir zaman harika olmadık," diye araya girdim. Kardeşi hakkında onunla konuşacak değilim ama aynı zamanda

Parker'la olan ilişkim destansı bir aşk hikayesiymiş gibi davrandım. "İlk tanıştığımızda bu konuda, sen ve ben hakkında bir şeyler yapmanın aptalca bir hareket olacağını biliyorum. Ama bilgin olsun, sen haklıydın."

Belki biraz saçmalıyorum ama gerçek bu.

Dex sessizce gülüyor. "Seni mutlu etme konusunda sık kafalı ağabeyimden daha iyi olduğumu mu söylüyorsun?"

"Bana yapacağını söyleyen sendin."

Daha önce, duygularımız kilerde koptuğunda ve tüm bunlara yol açtığında bu yönde bir şey söylemişti.

Tekrar kıkırdıyor, sonra aramızdaki zar zor açılan mesafeyi kapatıyor ve beni öyle yumuşak öpüyor ki göğsüm ağrıyor. "Sana hiç doğru davranmadı. Bundan nefret ettim."

"Aşk hayatımız oldukça baktandı. Bana hiçbir zaman ihtiyacım olanı vermedi." "Neden onunla kaldın?"

Biraz omuz silkiyorum. "Yani, neden herhangi birimiz kötü seçimler yapıyoruz? Bunun neye benzediğini bilmeden doğru muamele görmeyi talep etmenin zor olduğunu düşünüyorum, anlıyor musun?"

Homurdanıyor. "Anna'nın hiç böyle bir sorunu olmadı. Taleplerle doluydu." "Eski karın mı?"

Dex ben Parker'la tanışmadan önce boşandığı için onunla hiç tanışmadım ama aile ara sıra ondan bahsediyordu ve açıkçası kadın hakkında edindiğim izlenim hiç de iyi değildi. Görünüşe göre, Dex'in parasını harcamak için yeni yollar bulmakla kocasıyla vakit geçirmekten daha çok ilgileniyor gibiydi, sanki Dex'in servetini adamın kendisinden daha çok seviyordu.

İç geçiriyor, sonra beni tekrar öpüyor, sert ve hızlı. "Evet, ama ondan bahsetmemeliydim. Onun bu yatakta yeri yok."

"Teknik olarak, kardeşin de öyle."

"Kahretsin, onu hep çok kıskanmışımdır. Ve seni hiçbir zaman gerektiği gibi takdir etmediği için kızgınlım. Siz ikiniz ayrıldığınızda..."

"Ne?"

"Gelmiş geçmiş en iyi ve en kötü şey. En iyisi, çünkü o seni hak etmiyordu, ama en kötüsü-"

"Çünkü Blaine'leri kaybettim."

"Tam olarak bunu söylemeyecektim ama gerçekten mi? Sen ve Parker'ın her zaman aile toplantılarımızdan kaçındığınızı düşünürdüm."

Gözlerimi deviriyorum. "Hepsi onun suçuymuş. Mümkün olduğunca çok aile etkinliğine evet demesini sağlamaya çalıştım. Aileni tanımak, ailenin ne *olabileceğini* öğrenmek, kesinlikle onunla çıkmanın avantajlarından biriydi," diye itiraf ediyorum. "Geçen Noel'i hatırlıyor musun?"

Bir an tereddüt ediyor, sonra başını sallıyor, hareket sessiz odada karanlık bir gölge rahatsızlığı yaratıyor. "İkimiz de annemlerin evine gizlice indik, sabahın üçünde mi?"

"Büyük beyinler benzer düşünür."

O yıl yeğeni Maddie yedi yaşındaydı ve Pixie Patch Pets çok popülerdi. Mağazalardaki son oyuncakları aldığımı sanıyordum ama görünüşe göre Dex de sezonun tükenen oyuncaklarını ele geçirmenin bir yolunu bulmuş.

Parker, Maddie'nin bu kadar pahalı bir şey almak için çok küçük olduğunu ve bunu takdir etmeyeceğini düşündü, bu yüzden Noel Baba'dan bir hediye olarak etiketleyerek gizlice aldım ve paketledim.

Dex de aynı fikre sahipti ve ailesinin Noel ağacının önünde karanlıkta kelimenin tam anlamıyla birbirimize çarptık. Birbirimize laf atmadan aynı odada bulunduğumuz nadir anlardan biriydi ve çift hediyelere "ikizler" demeye ve onları tek bir pakette yeniden paketlemeye karar verdikten sonra öpüşebilirmişiz gibi hissettiğimiz yüklü bir an vardı.

Ama yapmadık. Tabii ki yapmadık. Ve kendimi tüm bunların hayal ürünü olduğuna ikna ettim. Ama şimdi.

"Seni neredeyse öpüyordum," diyor bir süre sonra. "Sadece siktir et dedim ve istediğimi yaptım."

"Neden..." Başlıyorum, sonra başımı sallıyorum. "Boş ver. Neden yapmadığımı biliyorum. Parker'la ilişkim çok iyi olmasa da, seninle birlikte olmayı istediğim için kendimi suçlu hissettim." Tereddüt ediyorum, sonra gerçekten bilmek istediğim şeyi soruyorum. "Madem tüm bunları hissettin, benimle aynı bağı kurdun, o ve ben ayrıldıktan sonra neden benimle hiç iletişime geçmedin?"

Sessizce inliyor ve arkamda Cade kayıyor, tekrar yatmadan önce uykusunda bir şeyler mırıldanıyor. Şu anda onun küçük kaşığıym ve bir şekilde bu rahatlık beni Dex'le bu beklenmedik samimi konuşmayı yapacak kadar cesur ve kendinden emin hissettiriyor.

"İstedim," diye itiraf ediyor Dex bir süre sonra. "Bunu kaç kez düşündüğümü bilemezsin."

Ama Parker'a ihanet ediyormuşum gibi hissederdim." "Ciddi misin? O zaman şimdi ne yapıyoruz?"

Homurdanıyor. "Her şey bittikten birkaç gün sonra eski sevgilisinin peşinden gitmekle birkaç yıl sonra gitmek arasında fark var."

Sırıtiyorum. "Yaptığın şey bu mu? Peşimden mi geliyorsun?"

"Keşke," diye mırıldanıyor ve kalbim hızlanıyor. Ama sonra iç geçiriyor. "Beni durduran sadece Parker'ın eski sevgilisi olman değildi. Sonuçta sana ondan daha iyi davranamayacağımı biliyorum."

Güldüm ama sonra ciddi olduğunu fark ettim.

"Dex, az önce beni o kadar sert boşalttın ki ayak parmaklarımı hâlâ hissedemiyorum, farkında mısın?"

Kıkırdıyor. "Evet, duyduğum kadarıyla sana kesinlikle yatakta ondan daha iyi davranabilirim."

Kahretsin, benim olsaydın sana çok iyi bakardım."

Sesine karışan hırıltı midemin bulanmasına neden oluyor. "Oh?" Biraz nefessiz kalarak alay ediyorum. "Bir de bana sor."

Bulut örtüsü ay ışığının odaya girmesini engellediğinden ve mumlar söndüğünden oda karanlık olduğundan onu zar zor görebiliyorum. Yine de, yemin ederim beni iğneleyen bakışını neredeyse *hissedebiliyorum*.

"Benim olsaydın, her gece sikime boşaldıktan sonra kemiksiz ve doygun bir şekilde uyuduğundan ve her sabah klitorisinde dilimle uyandığından emin olurdum." Kalçasını bacaklarımın arasına sokup parmak uçlarıyla beni tahrik ediyor. "Seni yiyip bitirirdim. Seni o kadar iyi tatmin ederdim ki endişelenecek zamanın olmazdı. Hatta nefret ettiğin ofis işini bile bırakmak zorunda kalabilirsin, çünkü seni her gün o kadar çok boşaltırım ki, sonrasında zar zor yürüyebilirsin."

Tüm vücudum kızarıyor. Bunu zaten yaptı. O ve Cade, ikisi de. Ama bir şekilde onu tekrar istiyorum. Her zaman sağlıklı bir cinsel dürtüye sahip oldum, her zaman bunu tatmin edecek bir partnerim olmasa bile, ama bu adamlarla ilgili bir şey - ya da belki de sadece hepimiz birlikte kar yağarken bu küçük çalıntı zaman penceresi - farklı hissettiriyor. Kendimi daha önce hiç hissetmediğim kadar özgür, cesur ve seksi hissediyorum.

Dürüst olmak *gerekirse*, fırtına dindiğinde yürüyemeyecek durumda olacağımı umuyorum.

Ama sonra Dex'in sesi daha ciddileşiyor ve bana tecavüz etmek yerine yüzümü avuçluyor. "Bu sadece yatak odası için geçerli. Orada seni çok mutlu edeceğime hiç şüphem yok-"

"Zaten var," diye araya girdim ve parmakları gamzelerimi okşarken ona gülümsedim. "Hem de kilerde."

Gülüyor, sonra önceki düşüncesine devam ediyor. "Ama ben ilişkiler için yaratılmamışım. Tekrar bir yuva kurmakla ilgilenmiyorum. Parker'ı kapı dışarı ettikten sonra seni bulmaya çalışmamamın asıl nedeni de buydu. Evlilik olayını bir kez denedim-"

"Anna ile mi?"

Görmekten çok hissettiğim bir hareketle başını sallıyor. "Evet. Sen her şeyi hak ediyorsun ve ben buna sahip değilim."

Ne demek istediğini tam olarak bilmiyorum ve şu anda yaptığımız şeyin asla geçici olmaktan öteye gitmeyeceğini bilmeme rağmen hissettiğim hayal kırıklığını inkar edemiyorum. Yine de kendime engel olamıyorum. Ona biraz baskı yapıyorum.

"İkinizin arasında ne yanlış gitti?"

"Her şey," diyor keskin bir kahkahayla ve Cade yine arkamda uykusunda mırıldanıyor. Dex sesini alçaltıyor. "O benim lise aşkımdı ve mezun olur olmaz evlendik."

"Yani kaç yaşındaydın, on sekiz mi?"

"Öyleydi. On dokuz yaşındaydım. Üniversitenin ilk yılında doğuya dönmüştüm, o da bana katılmak için taşındı."

Tahminde bulunmanın bana düşmeyeceğini bildiğim için dudağımı ısırıyorum. Yine de ciddi bir ilişkiye girmek için çok genç hissediyorum.

"Kurtarılamayacak bir şeyi kurtarmaya çalıştığımı fark edene kadar beş yıl dayandık."

"Ne demek istiyorsun?"

O kadar uzun süre sessiz kalıyor ki neredeyse cevap vermeyeceğini düşünüyorum, ki sanırım bu adil. Seks ne kadar akıl almaz olursa olsun ya da şu anda kendimi ona ne kadar yakın hissedersen hissedeyim, aslında bu beni ilgilendirmiyor.

Ama sonra alçak sesle konuşur.

"Hiç evlenmemeliydik," diye mırıldanıyor. "Açıkkçası birbirimize aşık olduğumuzu sanıyordum, ya da ben

teklif etmezdi. Ama şimdi bunun gerçekten böyle olduğundan emin değilim. Düğünümüzden sonra, her şey dağılmaya başladı. Yaptığım hiçbir şey onu mutlu etmedi ve bunu düzeltmenin bir yolunu bulamadım. Ona dünyaları verebilirdim, denedim de ama... asla yeterli olmadı. Sonunda, sadece sevgisini satın almaya çalışıyordum gibi hissettim, sanki benden tek istediği buymuş gibi ve bu beni içten içe yiyip bitirdi. Boşandığımızda, bunun benim için bittiğine karar verdim. Ben uzun süreli ilişkilere uygun değilim. Evlilik için biçilmiş kaftan değilim."

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, göğsüm ağrıyor. "Kulağa gerçekten zor geliyor."

Kendini hırpalıyor ve mükemmel olmasa da ilişkilerin tek taraflı olmadığını çok iyi biliyorum. Aralarındaki ilişkinin yürümemesinin suçunu ona yüklememeli ve eğer kadın ona sadece parası için değer verdiğini hissettirdiyse, bu onun suçu, onun değil.

Ona biraz daha sokuluyorum, söylediklerinin son kısmını düşünürken göğsümdeki hafif hayal kırıklığını görmezden gelmeye çalışıyorum. Uzun vadeli bir şey için uygun olmadığını.

Tüm anlaşmamız karşılıksız seks üzerineyken, bu gerçeğin beni hayal kırıklığına uğratması bile aptalca. Zaten daha fazlasını beklememeliydim, bu yüzden Dex'in bunun asla olamayacağını açıkça belirtmiş olması önemli olmamalı.

Bu yüzden içimdeki garip özlem duygusunu bir kenara bırakıp elimi Dex'in boynuna dolayarak onu öpücük için kendime çektim.

"Merak etme. Sana aşık olmayacağıma söz veriyorum," diye takılıyorum ayrıldığımızda. "Beni ne kadar zorlarsan zorla."

Eli kalçamda hafifçe geriliyor, tam olarak okuyamadığım neredeyse bilinçsiz bir jest gibi görünüyor, ama sonra umduğum şekilde gülüyor.

"Bana aileden bahset," diye fısıldıyorum, biraz esneyerek.

Anlatıyor, sonra benim de neler yaptığımı soruyor. Ona Luna ile yanlışlıkla aynı adamla tanışma randevusu ayarlamamızla ilgili komik bir hikâye anlatmaya çalışırken uykuya dalmaya başlıyorum.

Tamamen uykuya dalmadan hemen önce burnumun ucunu öptüğünü hissediyorum.

S AD IE

Beni gecenin bir yarısı uyandıran şeyin ne olduğundan emin değilim, ama karanlık bir kış gecesinde, beni şımartmaya niyetli oldukları konusunda uyarmış olan iki adamın arasında sıcacık uyanmaktan daha iyi bir şey varsa, o da nedir bilmiyorum.

Sonra odamın dışından gelen yumuşak bir ses duyuyorum ve aslında daha iyi bir şey hayal edebileceğimi fark ediyorum: yatakta *üç* erkekle uyanmak.

Bedenim sıcak ve durgun hissediyor. Cade'in belime doladığı kolunun ağırlığı ve kulağımın dibinde Dex'in kalp atışlarının güven verici, sabit gümbürtüsü gelecekte sahip olamayacağım lüksler ve hareket etmek için deli olmalıyım.

Ama sonra o boğuk ses tekrar geliyor ve merakım beni yeniyor. İki adamı da uyandırmamaya dikkat ederek yataktan çıkıyorum ve kısa bir bornoz giydikten sonra sessizce koridora iniyorum.

Noah'ın odasının önünde duruyorum. Bir an kendimle savaşıyorum, mahremiyetine saygı duymak istiyorum ama aynı zamanda orada neler olduğunu da bilmek istiyorum.

"Siktir et," diye fısıldıyorum beni tekrar uyandıran sesi duyduğumda. Noah'nın kapısına bu kadar yakinken, onun olduğu açık ve sesi mutlu gelmiyor.

Kapıyı itip açıyorum. Dışarıdaki fırtınada bir ara olmalı, çünkü ay ışığı Noah'ın odasına süzülüyor. Üzerindeki örtüler açılmış ve ben kesinlikle onun sadece bir çift dar boxer-şort giymiş vücuduna bakmıyorum, çünkü yüzü uykuda rahatlamış değil. Yüzü sanki acı çekiyormuş gibi buruşmuş ve ağzından sıkılmış dişlerinin arasından boğuk bir ses daha çıkıyor.

Kabus görüyor.

Onu uyandırıp uyandırmamam gerektiğinden emin değilim ama ayaklarım karar vermeme beklemiyor. Yapılacak doğru şeyin bu olup olmadığı konusunda endişelenmeye vakit bulamadan beni yatağına doğru götürüyorlar. Ve sonra karar vermeme gerek kalmıyor. Yatağının kenarına ulaştığımda Noah irkilerek uyanıyor, elini uzatıyor ve beni kendine doğru çekiyor.

"Oof."

"Sadie?" diye gürlüyor, sesi uyku ve kafa karışıklığıyla kalınlaşmış.

Kendimi tekrar yukarı itiyorum ve onun delicesine yırtık göğsüne yaslanıyorum. "Merhaba. Evet, benim. Özür dilerim.

Üzgün görünüyordun."

Sonunda ayağa kalkmama yardım ediyor, beni yatağının kenarına oturtuyor ve bacaklarını sallayıp kendisi de oturuyor.

Burada ne halt ettiğimi merak ediyormuş gibi bana baktığında daha fazla gevezelik etmemek için dudağımı ısırıyorum. Dürüst olmak gerekirse, bu iyi bir soru.

"Kabus muydu?" Onu rahatlatmak için uzanmamak için ellerimi kucağımda yumruk yaparak fısıldıyorum. "Sen iyi misin?"

Bir an yaşadık. Koridordaki röntgenciliğini ve pokerden sonra kesinlikle karşılık verdiği öpücüğümü sayarsanız belki iki. Ama bu beni gecenin bir yarısı yatak odasında istediği anlamına gelmez. Cade'in hepimiz için önerdiği anlaşmadan haberi bile yok... henüz.

Bir süre sonra gözlerini kaçırıyor ve elini yüzünde gezdiriyor. "Uyumaya devam et," diyor hoyratça. "Ben iyiyim."

Başımı yana eğiyorum. Bunun doğru olduğundan pek emin değilim. "İyi" olmaktan çok gergin ve içine kapanık görünüyor. Kabusları beni ilgilendirmese de, belki de ilgilendirmelerini isterim.

Boş ver. Uzanıp ona dokunuyorum, elimi koluna koyuyorum ve usulca okşuyorum. "Bu sık sık olur mu?"

"Gecenin bir yarısı yatağıma düşen rastgele kadınlar mı?" diye o kadar kuru bir şekilde soruyor ki benimle dalga mı geçiyor yoksa sinirleniyor mu emin olamıyorum.

"Hayır, kabusları kastediyorum," diye açıklıyorum.

Cevap vermek yerine aniden ayağa kalkıyor ve elimi bırakıyor. "Özür dilerim." Dudağımlı ısırdım, aniden kendimi biraz garip hissettim. "Ben... gideyim mi?"

Son kelimeyi söylediğimde yatağının başucunda birkaç mum yakmıştı ve okunamayan bir ifadeyle bana döndü. "Madem kalıyorsun, bari biraz ışık alalım."

Gülümsememi geri alıyorum. Beni kesinlikle kovabilirdi ama kovmadı, bu da kalmamı sorun etmediği anlamına geliyor. Bu düşünce bana ona biraz baskı yapma cesareti veriyor.

"Peki, bu sık sık oluyor mu?" Sessizce soruyorum. "Kötü rüyalar mı?"

Hâlâ yatakta oturuyorum, Noah üzerimde duruyor ve kullandığı çakmağı avucuna vuruyor. Tedirgin görünüyor ve neredeyse bana gitmemi söyleyeceğini düşünüyorum.

Ama bir süre sonra omuz silkiyor ve çakmağı mumlardan birinin yanına bırakıyor. Yatağa yerleşiyor, izin verilenden daha fazla kas sergileyerek yatak başlığına yaslanıyor ve ben de ona doğru dönerek dizlerimi altına çekiyorum.

"Evet, bazen oluyor," diye itiraf ediyor sonunda, sesi hâlâ hırçın. "Önemli bir şey değil."

Tam bir yalancı. Rüyanın hâlâ ona biraz yapıştığını söyleyebilirim.

İlk tanıştığımızda, bunu kendi haline bırakabilir ve beni uzaklaştırmasına izin verebilirdim, ama şimdi bunu yapmak istemiyorum. Bu sadece ondan etkilendiğim için değil, kesinlikle etkilendiğim halde. Noah buraya geldiğimden beri bana kendimi güvende hissettirmekten başka bir şey yapmadı, beni kelimenin tam anlamıyla kurtarmaktan bahsetmiyorum bile.

İyiliğinin karşılığını verebilirim, vermek isterim. Onun yanında olmak istiyorum.

"Çocukken sürekli tekrar eden bir kâbus görürdüm," diye itiraf ediyorum, her ne kadar bu anı utanç verici olsa da. Yine de o zamanki korku gerçektir. "Her zaman gerçek bir anıyla başlıyordu, bu da onu daha korkutucu yapıyordu, biliyor musun? İlk başta rüya gördüğümde emin değildim."

Noah'nın kaşları çatılır. "Anı neydi?"

"Um." Gözlerimi kendime devirerek gülüyorum. "Şey, annem bir randevudaydı-" "Babanla mı?"

Başımı salladım. "Hayır. Ben küçükken gitti ve annem de bir şekilde gitti. Ya da en azından öyle hissettirdi. Benimle ilgilenmek yerine hep sevecek başka birini arıyordu."

Hâlâ öyle, ama tüm sorunlarımı onun üzerine yıkmak için burada değilim, bu yüzden o kısmı geçiyorum.

"Her neyse, bir gece o eve gelene kadar uyumamaya karar verdim, uyanık kalmak için film izliyordum. Gözlerimi açık tutamayacağım kadar geç bir saatte dışarıdaydı ve ben de dev bir marshmallow canavarının şehirde terör estirdiği bir filmin önünde uyuyakalmışım."

Kaşlarını çatı. "Hayalet Avcıları mı?"

Kızarak başımı salladım. "Evet. O lanet olası Stay Puft yaratığı ödümü kopardı. Saçma olduğunu

biliyorum ama yine de doğru."

Belki de ona anlattığım gece sonunda uyandığım içindir -kanepede uyuyakaldığım garip açıdan dolayı boynum ağrıyordu- ve annemin güneş doğmuş olmasına rağmen hala evde olmadığını fark ettim, çünkü "O" kişiyle tanıştığını düşünüyordu ve bunun beni zamanında okula götürmekten daha önemli olduğuna karar vermişti. O kabuslarda, şekerleme canavarı beni kovalamıyor ya da tehdit bile etmiyordu.

Beni seven herkesi benden uzaklaştırıyordu.

Başımı sallıyorum ve anının o kısmını itiyorum. "*Yıllarca* soğuk terler içinde uyandım sonra."

Noah bana o esrarengiz bakışlarından birini atıyor. "O zaman az önceki s'mores biraz travmatik olmuş olmalı."

Bu beni bir kahkaha ile irkiliyor ve ona sırtıyorum, ona uzanmamak için parmaklarımı birbirine doluyorum.

"Bunun kötü olduğunu düşünüyorsanız, o zaman benim de eskiden kedi korkum olduğunu itiraf etmemeliyim."

Kaşları havaya kalkıyor. "Bugün senin için gerçekten bir sınav oldu o zaman," diye mırıldanıyor, kâbustan uyandığından beri vücudunda var olan gerginlik biraz hafifliyor.

"Sanırım Bayan Claws'ın istilasından kurtulacağım."

"Şirinlikten ölmek gerçek bir tehlikedir," diyor, gözlerinde bir eğlence titreşimi dans ederken bile ciddiyetle başını sallıyor. "Hepimiz işaretlere karşı uyanık olmalıyız."

"Sanırım işaretler çoktan belli oldu." Ona sırtıyorum. "Ve hepimiz boku yedik."

Başını sallayarak homurdanıyor, ama şimdi kesinlikle biraz gülümsüyor. Ayrıca buradaki niyetimi anlamış gibi görünüyor ve ona kendimle ilgili birkaç utanç verici hikaye daha anlattıktan sonra, sonunda o da biraz açılmaya başlıyor.

"Kaç yaşındaydın?" Babasının, orijinal Keystone Culinary'de garsonluk yapması için onu ilk kez mutfaktan çıkardığını anlatmaya başladığında soruyorum.

Noah omuz silkiyor, ağzında küçük bir gülümseme beliriyor. "Bilmiyorum. Belki sekiz ya da daha fazla? Babam onlara hizmet etmeme 'izin verdi' dediğimde, aslında o bakmıyorken yardım etmek için gönüllü oldum demek istiyorum."

Sırtıyorum. "Bu senin için nasıl sonuçlandı?"

Yüzünde sevgi dolu bir ifadeyle başını sallayarak homurdanıyor. "Benim için mi? Harika. Su bardaklarını doldurarak yardımcı olmaya karar verdiğim ilk randevularındaki çift için mi?"

"Olamaz," diyorum, sadece yüzündeki ifadeye bakarak biraz kıkırdamaya başlamıştım bile.

"Her şey güzel başladı. İkisinin de gergin olduğunu anlayabiliyordum, bu yüzden gelmiş geçmiş en iyi garson olmaya ve onları doğru yere geldikleri fikriyle etkilemeye çalışıyordum.

"Onlara hizmetin nasıl olduğunu ve bir şeye ihtiyaçları olup olmadığını sordum ve geriye dönüp baktığımda, aslında yapmak istedikleri şey sadece birbirlerine odaklanmakken muhtemelen onları çok kızdırdım. Ama bunu unutulmaz kılan şey bu değildi."

Mum ışığında söylemek zor ama sesli kitap hesabım üzerine yemin ederim ki Noah'nın yanakları biraz pembeleşti.

"Anlat bana," diyerek omzumla onu dürtüyorum.

Noah gözlerini kapatıyor ve başını sallıyor. "Babam mutfaktan çıktığını fark etti, o zamanlar bu büyük bir hayırdı ve beni bulmak için dışarı çıktığını gördüğümde, ben..."

"Ne yaptın? Aman Tanrım, beni asılı bırakamazsın!"

Elini yüzünde gezdiriyor ve bana sırtıyor. "Suyu dökerken dikkatim dağıldı ve bardağı kaçırdım. Buz gibi su kucağına döküldü."

Ağzım mükemmel bir "O" ile açıldı, sonra kahkahayı patlattım.

"*Yapmadın.*"

"Yapmamış olsaydım bunca yıl sonra hâlâ hatırlar mıydım?" Noah kaşlarını kaldırarak soruyor. Gözleri parlıyor, bu yüzden *çok* kötü bitmiş olamayacağını biliyorum.

"Neyse ki adam da en az senin kadar gülmeye başladı, çünkü kabul edelim, oldukça komikti. Kız arkadaşısı da gülmeye başladı ve babam yanıma gelene kadar tüm restoran kahkahalara boğuldu."

"Baban da dahil mi?"

"Evet," diyor yüzünde bir nostalji ifadesiyle. "Onların önünde değil. Elbette onlara yemek ısmarladı ve durumu düzeltti, ama mutfağa döndüğümüzde, bana izin vereceğini düşündüğümde, sonunda o da çıldırdı."

"İnanılmaz bir adama benziyor."

Noah başını sallıyor. "Bunu bu kadar iyi hatırlamamın asıl nedeni benim nasıl çuvalladığım bile değildi. Onun bunu nasıl ele aldığıydı. Bana yardım etme dürtüsüne sahip olduğum için gurur duyduğunu ve iyi hizmetin mükemmel olmakla değil, insanları gülümsetmekle ilgili olduğunu söyledi."

Göğsüm ısınıyor ve gözlerindeki uzak bakış ona daha yakın olmak istememe neden oluyor.

"Baban oldukça bilge birine benziyor," diyorum usulca. "Keystone Culinary'yi ona bir saygı duruşu olarak genişletmek istediğini söylediğini biliyorum..."

Tereddüt ediyorum, dudajımı ısııyorum.

Beni yanına yatırıyor, ben de başımı omzuna yaslıyorum. Ona ne zaman yaklaştığımdan ya da bunun karşılıklı olarak gerçekleşen bir şey olup olmadığından tam olarak emin değilim. Aramızdaki havayı bozmak istemiyorum ama belli ki babasını kaybetmesi, Noah'ın şu anki haline gelmesinde babasının hayattayken ona öğretebildiği dersler kadar büyük bir rol oynamış. Ve ben Noah'ı tanımak istiyorum. Şimdi, her zamankinden daha fazla.

"Ne olduğunu sorabilir miyim?" Yumuşak bir girişimde bulundum.

Bir an için tekrar geriliyor ama sonra sert bir iç çekişle bırakıyor ve elini saçlarına götürüyor. "Şey, o öldü... ama en kötüsü bu değildi."

Gerginleşme sırası bende ve Noah konuşmaya başlamadan önceki kısa saniyeler içinde aklımdan binlerce korkunç senaryo geçiyor.

"En kötüsü," diye devam ediyor usulca, büyük bir eliyle saçlarımı okşuyor, tekrar tekrar, sanki farkında olmadan kendini rahatlatıyormuş gibi, "ne kadar aptalca olduğuydu. Ne kadar *önlenebilirdi*."

Son kelimeyi neredeyse bir lanetmiş gibi tükürüyor.

"Babam çatıdaydı, sadece standart bakım yapıyordu. Bulduğu zayıf bir noktayı tamir ediyordu." Duraklıyor ve devam ettiğinde sesi daha da çakıllı. "Bir iki kuruş tasarruf etmek için her zaman bu işlerle kendisi ilgilenmeyi severdi, o gün kullandığı paslanmış merdiveni değiştirmemesinin nedeni de buydu. Yalan söylemeyeceğim, çocukken para biraz sıkıntılıydı ama iyi bir merdiven ona kaç mal olurdu, birkaç yüz dolara mı?"

Başını sallıyor ve kalbim onunla birlikte atıyor. Bu tür bir kaybın onu sadece babasının anısını onurlandırmaya değil, aynı zamanda bunu paranın bir daha asla sorun olmayacağından emin olacak şekilde yapmaya nasıl itmiş olabileceğini kolayca anlayabiliyorum.

"Onu kaybettiğiniz için çok üzgünüm."

"Ben de," diyor bir dakika sonra. "Yine de bir daha olmayacak. Önlemek bakımdan bile daha iyidir. Şimdi oluşmadan önce her zaman zayıf noktayı arıyorum."

"İnsanlarla ilgileniyorsun, değil mi? Hepimizi güvende tutmak için her gece kulübenin çevresini kontrol etmek gibi şeylere dikkat ediyorsun."

Omuz silkiyor ve başımı eğip ona baktığımda biraz mahcup görünüyor. "Çok fazla olduğunu biliyorum." Dönüp biraz doğruluyorum, bir elimi göğsüne koyup gözlerinin içine bakıyorum. "Bazı insanlar

Önemsemeleri gereken kişiler, Noah. Ama sen değil. Sen kal ve hiçbir şeyin ters gitmediğinden emin ol. Bunun çok fazla olduğunu sanmıyorum, sanırım..."

Yanaklarım kızarıyor ve gerçekten ne düşündüğümü söylememek için kendimi zor tutuyorum. Ondan çok fazla hoşlanıyorum, belki de bu küçük karlı ara için hepsinden biraz fazla hoşlanıyorum.

Boğazımı temizliyorum. "Rüyada bunu mu görüyordun? Geçmiş mi?" Babasını kastediyorum ama kaba davranıp bunu söylemeyeceğim.

Noah omuz silkiyor. "O değil, gerçekten. Sadece..." Patlayıcı bir nefes veriyor ve şimdiden tanımaya başladığım bir tavırla elini tekrar yüzünde gezdiriyor. Duyguları kabardığında ve biraz zamana ihtiyacı olduğunda yaptığı bir tik gibi. "Bu kâbuslar, aslında belirli bir şeyle ilgili değil, ama yine de hep aynılar. Her zaman kontrolü kaybetmekle ilgililer. Önlenebilecek bir kazayı durduramamamla ilgili. Geldiğini görmediğim bir şey hakkında, güvende tutmam gereken insanlara zarar vermekle ilgili."

Dışarıdan sakın görünüyor. Hatta soğukkanlı. Ama elim hâlâ göğsünde ve kalbinin çılgınca attığını hissedebiliyorum.

"Bu çok yorucu olmalı," diyorum usulca.

Ne demek istediğimden emin değilmiş gibi bir an bana bakıyor. Sanki başkalarıyla ilgilenmekle bu kadar meşgulken kendisiyle ilgilenmeyi hiç düşünmemiş gibi.

Sonra göz kırpmıyor ve bana küçük bir gülümseme veriyor. "Evet, sanırım biraz öyle."

Kalp atışları güçlü ve sabit bir hale gelirken elimi kendi eliyle kapatıp göğsüne bastırıyor. Titreyen mum ışığı her zamanki yoğun bakışlarını yumuşatıyor, koyu maviyi gece gökyüzüne benzetiyor.

Kendimi ona çok yakın hissediyorum, ikimiz de gözlerimizi kaçırmıyoruz ve onunla tanıştığım ilk andan itibaren ondan etkilenmiş olsam da, ne kadar tahrik olduğumu fark ettiğimde hala şaşıyorum.

Dudaklarımı yalıyorum, kalbim hızla çarpmaya başlıyor ve elektrikli bir beklenti hissi tenimi karıncalandırıyor.

Noah, Cade ve beni koridorda gördü. Beni ateşin önünde öptü. Ve çok iyi biliyorum ki Dex'in beni kilerde siktğini duymamış olmasına imkan yok.

"Arkadaşlarınla takıldığımı biliyorsun," diye fısıldıyorum, parmaklarımı göğsünün katı sıcaklığına doğru kıvrarak. "İkisiyle de yattım ve onlar... onlar beni paylaştılar."

Noah'nın mavi gözleri, göz bebekleri genişlerken neredeyse tamamen kararıyor, kasları elimin altında bir anlığına esniyor. Bu ve dar iç çamaşırındaki hızla dolan şişkinlik, söylediklerimden etkilendiğinin dışa vuran tek işaretleri.

Sesi sakinliğini koruyor.

"Duydum." "Katılmak ister misin?"

Gözlerini kaçırıyor, çenesindeki bir kas seğiriyor ve ben uzanıp başını bana doğru çeviriyorum.

"Yapmanı istedim," diye itiraf ediyorum, nabzım hızla atıyor. "Bir anlaşmamız var. Sadece seks, sadece eğlence için, birlikte karda kaldığımız süre boyunca hiçbir koşul olmadan."

Bakışlarımı tutarken gözleri kelimenin tam anlamıyla yanıyor. "Biliyorum."

"Cade önerdi," diye fısıldadım. "Seninle bu konuda konuşmadan elektrikler kesildi ama istersen sen de buna dahil olabilirsin."

Noah bir şey söylemiyor ama gözlerini de kaçırmıyor.

Bana bakma şeklinin yoğunluğu içimde ısı birikmesine neden oluyor ve aniden elime aldığım kısa ipek bornozun altında hiçbir şeyimin olmadığını farkına varıyorum. Nefesim hızlanıyor ve kalçalarımı birbirine bastırarak aralarındaki sızıyı dindirmeye çalışıyorum.

"Senin de dahil olmanı istiyorum," diye itiraf ediyorum, o hala bir şey söylemeyince, midem

swooping. "Bu seyahatle ilgili her şey normalde yapacağım şeylerin çok dışında ama inanılmazdı. Bir daha ne zaman böyle bir şansım olur bilmiyorum ve her şeyi ortaya koymasaydım kendimle yaşayamazdım, anlıyor musunuz? Bence aramızda bir şeyler olabilir. Senden etkilendiğimi biliyorum ve eğer sen de aynı şekilde hissediyorsan, o zaman... bu bizim bunu keşfetme şansımız."

Belirgin çene hattındaki kaba sakal gölgesi avuç içimi gıdıklayacak kadar uzun, bana bakmaya devam ederken içime küçük ürpertiler gönderiyor. Bacaklarımın arasında hissetmek istiyorum. *Her yerimi* sakal yanığıyla işaretlemesini istiyorum.

Ama evet demiyor. *Hiç* cevap vermiyor. O kadar uzun süre sessiz kalıyor ki, haddimi aştığımdan endişelenmeye başlıyorum.

Yutkunuyorum, elim yüzüne karşı titriyor. Belki de onu tamamen yanlış anladım. Belki de diğer erkeklerin beni şımartması ve kendi açık fantezilerim arasında kendimi fazla cesur hissetmeye başladım.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, geri geri gitmeye başlarken elimi bırakıyorum. "Aslında burada ne yaptığımı bilmiyorum. Aptalca bir öneriydi ama şimdi aramızın tuhaflaşmasını istemiyorum. İkimiz de bunu unutabilir miyiz-"

Noah elimi kucağıma kadar çekemedi yakalıyor, ters çeviriyor ve daha önce tuttuğum yerde göğsüne yaslıyor.

Onu kendine doğru tutuyor, kalbi hâlâ çarpıyor ama şimdi daha hızlı.

Sonra ensemden tutup beni kendine doğru çekiyor, ağzı bir yıkım topu gibi benimkine çarpıyor.

S AD IE

ARAMIZDA ISI PATLIYOR ve Noah beni kucağına çekip kendisinin de bunu isteyip istemediğine dair tüm şüphelerimi yok ederken göğsünün derinliklerinden inliyor.

O da beni ilk seferinde öptü. Bana sarıldı, yüzümü kucakladı ve kontrolü öyle bir ele aldı ki, bu işin içinde olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmadı.

Bu farklı. Bu

ateş.

Bu Noah'nın beni yarın ölecekmiş gibi öpmesi ve dudaklarımızın birleşmesiyle bütün bir ömrün değerini alması.

"Bana bu anlaşımdan biraz daha bahset" diyor, başımı arkaya yatırıp boğazımdan aşağıya doğru öpücükler kondururken başımın arkasını okşuyor. "Sadece seks mi?"

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

"Ve sadece şimdilik mi? Hepimiz kar altında kalmışken mi?" Köprücük kemiğimi hafifçe ısırmadan önce soruyor, boyu kırımın altında şişiyor.

"Evet."

Isırmaktan emmeye geçerken omuzlarını kavıyorum, ağzının keskin çekişi doğrudan içime ısı gönderiyor.

İnliyorum ve geri çekiliyor, başparmağını hassas noktaya sürüyor ve yüzünde kesinlikle bir iz bıraktığını söyleyen saf bir erkek memnuniyeti ifadesi var.

Başını kaldırıyor ve delici bakışlarıyla beni olduğum yerde sabitliyor. "Bu kar fırtınası çok uzun sürmeyecek," diye homurdanıyor. "Eğer elimizdeki tek şey buysa, bunu değerlendirsek iyi olur."

Sonra beni sırtüstü çevirip nefessiz bıraktı.

Sağlıklı bir özgüven duygusuna sahibim. Manken gibi zayıf olmadığımı biliyorum ama bedenim konusunda kendimi kötü hissettirmeye çalışan erkeklerden uzak durmayı öğrendim. Ve bazen, Dex ve Cade'de olduğu gibi, turnayı gözünden vuruyorum ve kendimi gerçekten takdir eden erkeklerle yatakta buluyorum.

Ama Noah'dan önce hiç kimse bana kendimi *zarif* hissettirmemişti.

"Kahretsin, çok güzelsin," diye mırıldanıyor, beni istediği gibi yayararak.

Üstümde diz çöküyor, üzerimdeki bornozu ayırıyor ve beni gözleriyle yerken ellerini kıvrımlarımın üzerinde takdirle gezdiriyor.

Dudağımı ısırarak dokunuşuna boyun eğiyorum. Elleri o kadar büyük ki, hayatımda ilk kez avuçladığında dolgun göğüslerim tamamen kaplanıyor.

"Noah."

Adını duyunca gözleri kararıyor ve eğilip meme uçlarımdan birini beni canlı canlı yemeye çalışır gibi ağzına alıyor.

İçgüdüsel olarak kafasına uzanıyorum. Saçlarını iki arkadaşımdan biraz daha uzun tutuyor ve parmaklarımı saçlarına gömüp onu olduğu yerde tutmak istiyorum ama bana izin vermiyor. Bunun yerine ellerimi yakalıyor ve ağzının yaptığı günahkâr şeylere hiç ara vermeden başımın üzerine tutturuyor.

"Aman Tanrım," diye soluyorum, bu kısıtlama aramızdaki boyut farkının daha da keskin bir şekilde farkına varmamı sağlıyor.

Noah *çok büyük*. Ne Dex ne de Cade hiçbir şekilde küçük değiller ama Noah gerçekten bambaşka bir şey. Bir bakıcının kalbinin etrafına sarılmış 1.80'lik saf kas gücüne sahip ve beni o kadar zahmetsizce hareket ettirmesi, hiç mücadele etmeden bedenimi ele geçirmesi kalbimi hızlandırıyor.

Benimle oynadığı sahiplenici, zorlayıcı yol beni dakikalar içinde nefes nefese bırakıyor, beni tutarken yatakta kıvranıyorum. Sonunda başını kaldırdığında, dudakları şişmiş ve gözleri erimiş, yemin ederim sadece yüzündeki ifadeden bile neredeyse yanacaktım.

"Sınırlar nedir?"

Ona aptalca göz kırpyorum, zihnim sorusunu anlamlandırmak için körüklediği alevlerden çok fazla cızırdıyor.

"Ben... ne?" Nefes veriyorum, o kadar ıslağım ki onun avuçlarında kıpırdandığımda kalçalarım birbirine kayıyor.

İki elimi de tek eliyle sabitliyor, diğer eliyle kalçalarımı sabit tutuyor. "Sınırlar," diye tekrarlıyor, sesi alçak bir hırıltıya dönüşüyor. "Bu anlaşma neleri kapsıyor?"

"Her şey," diye nefes alıyorum, varlığımın her zerresiyle bunu kastederek. "Bu bedava bir geçiş. Ben seninim.

Hepsi senin olsun. Her şey için."

Birkaç saniye daha bana sertçe bakıyor. Sonra, sonunda-

"Şimdilik."

Soru olmasa da başımı salladım. "Şimdilik."

Noah sertçe başını sallıyor, sonra ellerimi bırakıyor. "Kollarını bornozundan çıkar. Tam erişim istiyorum."

Bunu yapmak için çabalıyorum ve o ipeksi şeyi altımdan çekip bir kenara atıyor, sonra beni sırtüstü yatırıyor ve bir anlığına saçlarımın uzun, sarı dalgalarını etrafımda havalandırıyor.

Bunu yaparken dudakları biraz yukarı kalkıyor ve kendimi onun için sergilenen, sadece onun seyir zevki için düzenlenmiş bir oyuncak bebek gibi hissediyorum.

"Bana bakmayı seviyorsun," diye fısıldıyorum, dün Cade beni koridorda indirirken bakışlarının üzerimde yarattığı his gözümün önüne geliyor.

"Kim istemez ki?" diye cevap veriyor, kelimelerdeki sahiplenici hırıltı güvensizliklerimin her birini alıp yok ediyor. Sonra Noah'nın gülümsemesi neredeyse vahşileşiyor. "Ama bakmaktan daha çok neyi seviyorum biliyor musun?"

"Lütfen bana lanet olduğunu söyle."

Gülüyor, sesi göğsünde gümbürdüyor.

"Kesinlikle evet," diyor sonunda, başını sallayarak. Bana hâlâ eskisi gibi sıcak ve yoğun bakıyor ama şimdi başka bir şey de var. Belki biraz daha tatlı bir şey. "Kesinlikle sevişmeyi daha çok seviyorum ama seni incitmek istemiyorum."

"Yapmayacaksın," diye nefes alıyorum. "Sikini istiyorum. Bana nasıl vermek istersen."

"Oh, onu alacaksın," diye karanlık bir şekilde söz veriyor, parmaklarını vücudumda aşağı doğru sürüklüyor ve sonra içime daldırıyor. "Ama sana vermeden önce, benim için hazırlanmanı izlemek istiyorum. Bir kez yeterli değildi. Seni tekrar böyle boşalırken görmek istiyorum."

"Her şeyi yaparım," diye söz veriyorum, parmaklarına bastırarak.

Ama onları içime sokmak yerine, aniden çekip çıkarıyor ve dizlerinin üzerinde yükseliyor,

Boxer külotundaki devasa şişkinliği avuçluyordu. "İzlemek istediğimi söyledim."

Sonra külotunu aşağı itiyor, taşaklarının altına sıkıştırıyor ve sikini serbest bırakıyor.

Gözlerim açılıyor ve kısa, keskin bir nefes alıyorum. Bunun heyecandan mı yoksa korkudan mı olduğunu gerçekten bilmiyorum. *Her* yeri büyük.

"Vay anasını," diye mırıldanıyorum, bakışlarım onun kocaman şaftına kilitlenmiş.

Okşuyor, üzerimde diz çöküp kendi üzerinde çalışırken gözleri kapanıyor.

"Alabilirsin," diye beni rahatlatıyor, elini tacının üzerinde yukarı doğru her çevirişinde ağaç gövdeli kalçalarında neredeyse fark edilmeyen bir titreme hareket ediyor. "Eğer Dex ve Cade'i aldıysan, benim de her santimimi alabilirsin. Ama önce seni biraz gevşetmem gerekecek. Bacaklarını aç. Bana o güzel amını göster."

Bunu yapıyorum, gerçekten sığmayacağı endişesini bastırma ihtiyacı duyuyorum.

Noah'nın eli devasa şaftının üzerinde yavaş ve tembel kalıyor, ama yüzündeki ifade onu ele veriyor. Gördükleri hoşuna gidiyor ve bu da ona daha fazlasını göstermek istememe neden oluyor. Elimi karnımın yumuşak kıvrımına koyuyorum, Noah'nın gözlerindeki keskin ilgi parıltısıyla hemen sönen bir öz-bilinç titreşimi.

Parmak uçlarımın kesilmiş buklelerin ince çizgisi üzerinde ileri geri gezinmesine izin verdim. "Burası beni gevşeteceğin yer mi?"

"Hayır. Bunu benim için yapacaksın."

Sesindeki hırıltıyla nefesim kesiliyor. "Ne yapmamı istiyorsun?" "Kendine dokun."

İşaret parmağımın ucunu yarığım boyunca gezdirip ıslaklığın bir kısmını orada topluyorum ve gözleri onaylayarak kararıyor.

"Gerçekten bütün işi benim yapmamı mı istiyorsun?"

Noah'nın gözleri parlıyor. "Sana söylediğim şeyi yapmanı istiyorum."

Sesindeki otoriter ton karşısında her parçam geriliyor, içimde sıcak bir çaresizlik sınıksı sarılıyor. "Bunu yapabilirim."

"O zaman kendini boşalt. Klitorisini benim için ovala. Kendini çalıştır. Dün koridorda çıkardığın o seslerden bazılarını duymak istiyorum. Onları sadece benim için duymak istiyorum."

Daha önce sadece kelimelerle becerildiğimi hiç hissetmemiştim ama şu anda hissediyorum. Klitorisimin sıkı tomurcuğunu daire içine alıyorum, sonra bir parmağımı içime kaydırırken inliyorum. Göz kapaklarım kapanmaya başlıyor ama onun sesi beni durduruyor.

"Bana bak," diye gürlüyor. "İzlediğimi bilmeni istiyorum."

Gözlerim tekrar açılıyor, bakışlarım onunla kilitleniyor.

"Başka ne var?" Nefes nefese soruyorum, kalçalarımı bileğimin etrafına sıkıştırırken, klitorisimi elimin topuğuna sürüyorum. "Başka ne görmek istiyorsun?"

Gözleri beni olduğum yerde sabitliyor, gölgeli odada neredeyse siyah görünüyor. "Derin bir nefes al ve bir parmağını daha içeri sok. Üçüncüyü alabilene kadar çalış."

"Mmm, lanet olsun," diye inliyorum bunu yaparken, esneme iyi hissettiriyor.

"Aynen öyle," diye inliyor Noah, kendini biraz daha hızlı okşayarak. "O güzel küçük kedi dudaklarını çalıştır."

Onları benim için güzel, kırmızı ve şiş yap."

Yanaklarım yanıyor, nefesim hızlanıyor ve kendimi tamamen açıkta hissetmeme rağmen ona bakmaya devam etmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyor, övgüsü beni tam kalbimden vuruyor. "Daha derine in. Bana neler yapabileceğini göster."

Parmaklarımı sokabildiğim kadar sokuyorum, sonra çekiyorum, ne kadar ıslak olduğumu görmesine izin veriyorum.

"İşte benim kızım," diye mırıldanıyor. "İşte görmek istediğim şey bu. Bana ne kadar çaresiz olduğunu göster. Ne kadar açgözlü."

"Evet, Tanrım, evet." Kalçalarını titiriyor ve kendini okşarken çıkardığı ses odayı dolduruyor. "Lütfen beni şimdi becer."

"Henüz benim için hazır değilsin. O amcığı esnetmelisin. Bir ya da iki orgazmı yumuşat. O zaman sikimi kaldırabilirsin."

"Tanrım, beni öldüreceksin," diye inliyorum, parmaklarımı daha hızlı çalıştırıyorum, klitorisimi daha sert ovuyorum, kendimi o sınıra doğru itiyorum.

"Sadece nasıl hissedeceğini hayal et, günışığı. Sonunda içine girdiğimde çıkaracağın sesleri. Seni doldururken. Seni daha da uzatırken."

Hâlâ bana dokunmuyor, ama gözlerinin üzerimde gezinmesi, bana bakışı, yumruğunu aşağı yukarı sallarken çıkardığı sesler, hepsi birlikte beni uçurumun kenarına itmek için çalışıyor.

Nefesim kesiliyor, zevk beni ezerken haykırıyorum. Daha önce kendi elimle hiç bu kadar sert boşalmamıştım.

Noah gırtlaktan bir ses çıkarıyor ve sanki kendi orgazmını önlüyormuş gibi yumruğunu sıkıyor. Birkaç derin, yavaş nefes alıyor, sonra şaftını serbest bırakıyor.

"Kahretsin, işte bu," diye homurdanıyor. "Benim için çok iyi bir kızsın. Şimdi o parmaklarını dışarı kaydır ve ne kadar hazır olduğunu görmeme izin ver."

Yapıyorum, kalçalarını hâlâ titiriyor.

Noah onları daha da açıyor, sonra parmaklarını içime sokuyor, onları geri çekmeden önce içeri ve dışarı pompalıyor ve benim uyarılmamı onun uzunluğunu kaplamak için kullanıyor.

"Kendini ne kadar ıslattığına bak," diye mırıldanıyor, sesi sert.

"Birkaç saat önce daha da ıslanmıştım," diyorum ona, bu hafta sonundan önce kendimi asla hayal edemeyeceğim kadar cesur bir şekilde. "Amım Dex'in ve Cade'in döllerıyla sıırıslam olmuştu. Hatta hâlâ içimde biraz kalmış olabilir."

Noah'nın eli kıpırdamıyor, tacı koyu mora dönecek kadar sıkıyor. "Seni çıplak mı siktiler?"

Dudaklarımı yaladım. "Konuştuk. Herkes güvende ve ben de doğum kontrol hapı kullanıyorum, yani..."

Kıvraniyorum, elimi klitorisimle tekrar oynamak için aşağı kaydırıyorum. Şişmiş ve hassas, parmaklarım üzerinde gezinirken nefesim kesiliyor.

Noah'nın eli havalanıyor ve benimkini yatağa sabitliyor. "Artık bu yok." Bana tehlikeli, yıkıcı bir gülümseme veriyor. "Şimdi benim sıram. Ve eğer beni de çıplak olarak almak istiyorsan-"

"Öyleyim," diye ağızımdan kaçırdım, aniden çaresiz kaldım.

Uzun bir süre bana bakıyor, sonra yine o tehlikeli gülümsemesini takınıyor. "Güzel. Asla çiğ sevişmem ama düzenli olarak test yaptırırım. Benimleyken güvendesin."

"Biliyorum," diye fısıldıyorum, her ne kadar bunu bildiğim tam olarak doğru olmasa da. Ama *hissediyorum*

onunla güvende, ve bu neredeyse daha iyi.

Beni yeniden konumlandırırken, kıkımı yatağın kenarına çekip bacaklarımı omuzlarına koyarken mum ışığı kaslarının dalgalanmaları üzerinde titiriyor.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor ve başını çevirip baldırının kıvrımına bir öpücük konduruyor. Sonra ucunu açıklığıma bastırıyor ve bana sürüyor.

"Tanrım," diye nefes nefese kaldım. Görüldüğünden daha da büyük geliyor.

Noah'nın gözleri beni delip geçiyor. "Artık buna hazır olduğunu düşünüyor musun?" Başımı sallıyorum ve o da beni test etmek,

benimle alay etmek için hafifçe öne doğru itiyor.

Sonunda beni becermeye hazırlanıyor.

"Lütfen," diye haykırıyorum daha ileri gitmediğinde, beni zaten bir kez boşalttığı için gerçekten olmamam gerektiği halde onun için çaresizim.

Kendimi boşaltmamı sağladı. Ama hala ona ihtiyacım var. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

Noah sırtıyor, kurtvari ifadesi midemin takla atmasına neden oluyor. Bu soğukkanlı adamı daha önce hiç bu kadar etkileyici görmemiştim. "Merak etme, onu alacaksın, günüşiğim. Hepsini."

"Oh, kahretsin. Bunu yüksek sesle mi söyledim?" Nefes nefese gülüyorum. "Kahretsin evet, söyledin."

Sonra üzerime eğilip beni neredeyse ikiye katlayarak yavaşça içime doğru ilerlemeye başlıyor ve sonunda sözünü yerine getiriyor.

"Tanrım," diye inliyorum, bu gerginlik şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha yoğun. Noah geri çekiliyor, sonra tekrar ileri itiyor, bana biraz daha veriyor.

Daha başlamadan bunalmış bir halde nefes nefese kalmaya başladım. "Sen... büyüksün."

"Biliyorum. Alabilirsin. İşte böyle," diye mırıldanıyor, gözleri bana kilitlenmiş, hevesle sikişinin içimde kaybolmaya başlamasını izliyor. "Çok sıkı. Çok ıslak. Bunu yapabilirsin."

Yapabilir miyim bilmiyorum. Ama durursa onu öldürürüm.

"Daha fazla," diye soluyorum, sonra bana verdiğinde inliyorum, parmaklarım yatağı kazıyor.

Noah'nın kalçaları öne doğru sallanıyor ve ben bir inç daha alırken vücudum zevk mi yoksa acı mı olduğunu bilmiyor. Ve sonra bir tane daha.

Geri çekiliyor, sonra tekrar içime kayıyor, sürtünme beni inletiyor.

Bazı erkekler içgüdüsel olarak g-noktamı nasıl bulacaklarını bilirler. Bazıları onun varlığının sadece bir efsane olduğunu düşünüyor. Ama Noah? Aleti o kadar kalın ki, beni nasıl siktiği ya da hangi pozisyonda olduğumuz önemli değil. Doğru noktaya vurmadan edemiyor.

Her biri. Tek. Zaman.

"Kahretsin, inanılmaz hissediyorsun," diye homurdanıyor, kalçaları şimdi kısa, sıkı itişlerle ileri atılıyor. "Yarisına kadar girdim."

"Oh kahretsin." Çenem düşüyor, nefesim ciğerlerimi aceleyle terk ediyor. "Yarım mı?"

Kıkırdıyor, ama bu kıkırdama alçak bir iniltiye dönüşüyor. "Şu anda taşaklarına kadar girip seni şiltenin içine sokmamanın ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemezsin."

İçimden bir ürperti geçiyor. "Bunu ne kadar istediğimi bilemezsin."

"Kahretsin, beni kışkırtma," diye bağırıyor, tüm vücudu gerginlikten kaskatı kesilirken gözlerini sıkarak kapatıyor. "Çok sıkı. Sadece... bir dakikaya ihtiyacım var."

Sesi gerginlikle ve kendimi güçlü hissetmemi sağlayan ham bir duyguyla titreşiyor, kasları üzerimde gezinirken keskin bir rahatlamayla öne çıkıyor. Onu görünce amım sıkıştı ve Noah'nın boğazından ruhunun derinliklerinden geliyormuş gibi görünen bir ses çıktı. "Kendini çok iyi hissediyorsun."

Uzanıp parmaklarımı karın kaslarında gezdiriyorum, her bir çıkıntı dokunuşumun altında çelik gibi sertleşiyor. "Ne daha iyi hissettirirdi biliyor musun?"

"Dikkatli ol," diye homurdanıyor, içimde titreşiyor. "Bu kadar yakınım-"

"Yap," diye araya giriyorum, nefes nefese. "Yapmanı istiyorum. Tanrım, mahvet beni. Lütfen."

"Siktir," diye inliyor. Sonra öne doğru eğiliyor, ellerini omuzlarımın iki yanına koyuyor ve beni ayak parmaklarımı kıvrıracak kadar sert öpüyor.

Ya da belki de hareketin şaftını içimde birkaç santim daha zorlamasından dolayı kıvrılıyorlar. Ama bu sefer durmuyor. Devam ediyor, üzerime eğiliyor ve ağzımı diliyle sikerken başımın arkasını tutuyor ve sonunda kocaman sikişinin her santimini bana veriyor.

"Bu mudur, genişim? Bana yalvardığın şey bu muydu?"

"Tanrım, lütfen, evet," diye nefes nefese kalıyorum, gözlerim başımın içinde geri dönüyor.

Ondan ve beni doldurma şeklinden başka hiçbir şey kalmayana kadar duyularım daralıyor. Beni bunalıyor.

Ve sonunda, beni hayal ettiğim gibi beceriyor. Sert ve derin ve tam olarak şu anda yaşadığım kirli fantezinin hayata dönüşmüş hali gibi.

"Hoşuna gitti mi?" diye homurdanıyor, içime giriyor. "Seni kıracak kadar büyük bir horoz tarafından becerilmek hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye inliyorum, kelimeleri zar zor oluşturabiliyorum ve bunun doğru olması beni biraz şaşırtıyor.

Daha önce Noah gibi bir adamı almayı hayal etmiştim. Kim hayal etmedi ki? Ama bunu gerçekten yapmak beni sınırlarıma kadar zorluyor.

"Kahretsin, şu anda bile çok sıkısın," diye gürlüyor Noah, nefesi kesiliyor. "Bana gelmeden önce bütün gece sikildikten sonra bile. Seni yumuşatıp gerdikten sonra bile. Amin bana bir eldiven gibi uyuyor."

Sözleri beni uçurumun kenarına götürüyor ama Dex ve Cade'in de bana sahip olduğunu hatırlatması beni kendime getiriyor. Son zamanlarda, bundan önce uzun zamandır almadığım kadar aksiyon aldım ve beni tekrar tekrar doldururken oluşan hafif acı, zevki asla tahmin edemeyeceğim bir şekilde artırıyor.

"Çok. Lanet. Güzel," diye homurdanıyor ve beni yatakta daha yukarı kaldıracak kadar sert bir şekilde içime giriyor. "Tam oradasın, değil mi?"

Başımı sallıyorum, ilk dalga üzerime gelirken ona sarılıyorum.

Orgazm olduğumda Noah gırtlaktan bir ses çıkarıyor ve beni orgazm boyunca beceriyor. Sonra aniden beni ayağa kaldırıyor, shaftı hala içimde gömülü ve beni duvara doğru taşıyor, sırtımı duvara yaslıyor.

"İçine boşalmam lazım," diye geveliyor. "Alabilir misin? Hepsini?"

"*Evet.*"

Sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni orada tutuyor. O kadar güçlü ki beni tam anlamıyla ikiye katlıyor, duvara yaslıyor ve yeni açığı kullanarak beni daha da derinden beceriyor. Sonunda tüm kısıtlamaları bırakmış gibi beni becermek için.

Şimdi kendi zevkinin peşinde ve sonunda bana söz verdiği şeyi verdiğiğinde, son salınımı başlatan bir dizi derin, kekeleyen itme ile içime girdiğinde, beni tamamen mutluluğun başka bir şiddetli dalgasına gönderiyor.

"Lanet olsun," diye fısıldıyor, alnını bir anlığına benimkine yaslıyor. İkimiz de nefes nefeseyiz, kaygan bir ter tabakasıyla kaplıyız ve beni ayağa kaldırmaya çalışırsa bacaklarımın beni tutmayacağını biliyorum.

Yine de yapmıyor. Onun yerine çenemi yukarı kaldırıp beni öyle tatlı öpüyor ki göğsüm ağrıyor.

Sonra beni yatağa taşıyor ve dikkatlice yatırıyor.

"Bana bir dakika ver," diyor, kalçaları öne doğru sallanırken. "Bir saniye burada kalmak istiyorum."

İçimde demek istiyor. Shaftı yumuşuyor, ama hâlâ kabzasına kadar gömülü, şu anda bile yeterince kalın ve gerçekten kazığa oturtulmuş hissediyorum. Ve bu hoşuma gidiyor. Ben de onun bir süre daha olduğu yerde kalmasını istiyorum.

Kendimi ona sarıyorum ve o da bana karşı eriyor. Bir şekilde beni *tamamen* kaplamayı başarıyor - ve *tamamen* demek istiyorum, boyut farkımızla - ve yine de beni hiç ezmiyor.

Bunun yerine, tek hissettiğim güvende olmak. Kemiksiz, doygun ve tam olarak olmak istediğim yerdeyim.

Birlikte uzanırken Noah başka bir şey söylemiyor, nefeslerimiz senkronize bir şekilde gidip geliyor. Sırtını okşuyorum, ilk tanıştığımızda ne kadar kapalı ve özel görüldüğü düşünülürken ona mümkün

olduğunu düşündüğümde daha yakın hissediyorum. Ama şimdi tamamen rahatlamış durumda.

Ve onun burada, benim yanımda bu kadar rahat olduğunu bilmek bana bir şeyler hissettiriyor.

Bir süre sonra kendini yukarı çekti. Çıkarken döllerini üzerimden fıskırıyor ve tek kelime etmeden banyoya girip kayboluyor.

Dudağımı ısıyorum, aniden gidişine şaşırıyorum. Ama bunun ne anlama geldiğini kafamda çok fazla kuramadan geri döndü.

"Buraya gel," diye gürlüyor, beni yataktan kaldırırken mum ışığı kaslarının üzerinde titriyor.

"Ne yapıyorsun-" Sormaya başlıyorum ama sözüm yarıda kalıyor. "Ah," diye bitiriyorum usulca beni banyoya taşıırken.

Bana bir banyo hazırladı ve odayı daha fazla mumla aydınlattı. Beni bu kadar güçlü, bu kadar *mükemmel* bir şekilde beceren bu iri yarı, huysuz adamdan beklediğim şeyin bu olmadığını söylemek hafif kalır. Ama kelimelere dökemeyeceğim kadar etkilendim.

"Ağrın olabileceğini düşündüm," diyor beni nazikçe ayağa kaldırırken. "Oldukça zorlandım."

Yüzümü ona dönüp elimi göğsüne koyuyorum. "Ağrım var, hem de en iyi şekilde." Biraz sersemlemiş hissederek sırtıyıyorum. "Tam olarak yeterince sert davrandın. Yaptığın her şey hoşuma gitti Noah. İnanılmazdı." "Evet, öyleydi," diyor usulca, iri, nasırlı parmakları gamzelerimi okşamak için yaklaşıyor. Bir an için beni tekrar öpeceğini düşünüyorum ama onun yerine beni geri çeviriyor. "Suyu kontrol edin. Suyu kontrol et."

Sıcaklık iyi mi?"

Parmaklarımı daldırıyorum. Su neredeyse yumuşak geliyor, sanki içine yatıştırıcı bir şey koymuş gibi. "Mükemmel. Sen de benimle geliyor musun?"

Kıkırdıyor. "Beni gördün mü? O şeyin içine tek başıma zor sığarım. Yine de git ve tadını çıkar."

Küvete giriyorum, ılık su baldırlarımı okşarken mutlu bir iç çekiyorum. Su ısıtıcısını elektrik yerine gazla çalıştırdığımız için hiç bu kadar minnettar olmamıştım.

Sonra hâlâ ayakta duran Noah'ya dönüyorum ve parmaklarımızı birleştirmek için elimi kolundan geçiriyorum. Başımı kaldırıp ona bakarken onu küvete yaklaşıtıyorum. "Sanırım dar alanlara sığabildiğini çoktan kanıtladın."

Gözleri hararetle parlıyor ve ondan aldığım küçük, özel gülümseme kalbimin ağır bir gümbürtü atmasına neden oluyor. "Sanırım buna değdiğinde yapabilirim."

Arkamdan küvete tırmanıyor ve suyun içine yerleşiyor. Neredeyse küvetin kenarına kadar yükseliyor ve beni bacaklarının arasına çektiğinde -çok sıkı bir uyum- su taşıyor.

"Kahretsin," diyorum gülerek.

"Merak etme," diye mırıldanıyor kulağıma, bir kalıp kokulu sabuna uzanıp göğüslerime sürüyor.

"Bu gece yaptığımız ilk karışıklık değil."

O haklı. Ve eğer şanslıysam, bu adamla yaptığım son şey de olmayacak.

S AD IE

"ÇIPLAK MÜZİKAL SANDALYELER GİBİ," diyor derin bir ses, yavaşça uyanıp uykudan uyanırken.

En iyi rüya.

Başka bir derin ses kıkırdıyor ve ben aniden nerede olduğumu hatırlıyorum. Tabii ki sırtımı yasladığım sıcak kas yığmıda hafızamı biraz canlandırmama yardımcı oluyor.

Gözlerimi açıyorum, hâlâ Noah'ya küçük bir kaşık uzatıyorum. Dün geceki o lüks banyodan sonra beni kendisine doğru yatırmasının aksine, artık odasında sadece ikimiz yokuz.

Dex bana sırtıyor, Bayan Claws omzunun üzerinden sarkıyor. "Bu sabah seni özledik." "Evet.

Yatakta *bununla* uyanmak pek de umduğum bir şey değildi." Cade Dex'i dürttü ama bakışlarını üzerimde tutuyor.

"Bilmiyorum," diye takılıyorum, gözlerimin tatilimi tamamen alt üst eden haksız yere muhteşem erkeklerin üzerinde dolaşmasına izin veriyorum. "Uzun zamandır Dex'in yanında uyanmanın hayalini kuruyorum. Belki de kıskanmalıyım."

Dex'in gözleri biraz daha yumuşak bir şeyle karışık bir sıcaklıkla parlıyor. "Belki de kıskanmalıyım," diye karşılık veriyor, dikkatini Noah'ya çevirirken eski halinden bir iz görünüyor. "Onu bizden çaldın."

Noah homurdanıyor, oturup yatak başlığına yaslanırken beni de kendisiyle birlikte yukarı çekiyor. "Kimse bir şey çalmadı. Hatırladığım kadarıyla istila edilmişim."

Sahte bir şokla nefes nefese kaldım ve şakacı bir şekilde göğsüne vurdum. "Affedersiniz! Hatırladığım kadarıyla istila edilen bendim."

Bana bakarken gözleri yanıyor. "Evet, öyleydin," diye mırıldanıyor.

Beni öldürüyor, beni canlı canlı yemek istiyormuş gibi bakıyor. Ama tek yaptığı bu. Ben de inisiyatifi ele alıp başını aşağı çekiyorum ve ikimizin de sabah nefesi almasına aldırmadan onu öpüyorum.

"Oh, öyle mi?" Cade bizi merakla izleyerek soruyor.

"Anlaşmayı değiştiren sensin," diye hatırlatıyorum ona, ihtiyacım olan tadı aldıktan sonra biraz nefes nefese.

Bana sırtıyor, kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve tüm o muhteşem mürekkebi sergiliyor. "Ve dün sana bu değişiklik teklifimi kabul ettiğin için ne kadar mutlu olduğumu gösterdiğime eminim, rüya kız."

Dex homurdanarak başını sallıyor. "Yataktan çıkmasına izin vermeden önce ona birkaç kez daha gösterecektim ama..."

Yine Noah'ya doğru eliyle işaret ediyor ama homurdanmasına rağmen ne arkadaşına ne de bana kızgın olduğunu söyleyebilirim.

Kaşlarımı kaldırdım. "Uyuyordun ve beklemek istemedim."

"Beni uyandırabilirdin."

"Belki de iki erkek beni tatmin etmek için yeterli değildir," diye takılıyorum, bu alışılmadık durumun heyecanı, üç adamdan da aldığım ateşli bakışlar kadar heyecan verici.

Dex sözlerimi kişisel bir meydan okuma olarak algılamış gibi görünüyor.

"Öyle mi?" diye soruyor, Bayan Claws'ı dikkatlice boynundan çıkarıp Noah'ya uzatırken.

Noah onu hemen geniş göğsüne doğru çekiyor ve mırıltısının sesi Dex'in yatağın kenarına doğru yürüyüp beni yatağın dışına çekerken çıkardığı ayak seslerini neredeyse bastırıyor.

"Seni *her zaman* tatmin edeceğim," diye yarı kaşlarını çatıyor, bir kolunu belime dolamış, diğerini de sıkıca kıcıma bastırarak beni kendine doğru çekiyor. "Bunu hissediyor musun? *Bu* çok üstün, A sınıfı bir alet."

"Güzel," diye takılıyorum alt dudağımı ısırarak. "Ama hâlâ *yeterli* olup olmadığını bilmiyorum."

Cade ve Noah gülüyorlar ve Dex diğer elini de kıcıma atarak aramızda bir milimetre bile boşluk kalmayana kadar beni kendine çekiyor. "Bu kadarı yeter. Yeterden de öte. Ve eğer bu tavrı senden söküp almam gerekirse bunu kabul edeceksin."

Ben daha ona bunu yapmaya cesaret edemedim, Noah kusursuz bir nişanla Dex'in kafasına bir yastık fırlatıyor. "Kes şunu, D. Dün gece üçümüzün de canını aldı. Ona biraz iyileşme süresi ver."

Dex onu tersledi, diğer eli hâlâ kıcımın üzerindeydi. Yine de biraz pişman görünüyordu. "Ağrın var mı?"

"Hayır," diye yalan söylüyorum, çünkü biraz öyleyim.

Dex gülümsüyor ve eğer kendime dikkat etmezsem ona aşık olmama neden olacak türden bir gülümseme. Beni tekrar becermek istediği konusunda ciddi olduğunu ama *tek* istediğinin bu olmadığını söyleyen türden. "Yalancı."

Ona sırtarak bakıyorum, kollarımı omuzlarına doluyorum. "Nereden biliyorsun?"

"Cade ve benim seni yatağın içinde sikkemiz ve Noah'ın da aynısını yaptığını varsaymam dışında mı demek istiyorsun? Asla poker suratına sahip olamayacaksın, kedicik."

"Hey! Olabilirim!"

"Hayır," diyor, gözleri yumuşuyor. "Değişme. Seni bu kadar kolay okumayı seviyorum." Başını eğip beni tatlı tatlı öpüyor, sonra geri çekiliyor.

Bu konuda biraz hayal kırıklığına uğradım ama Noah haklıydı. Onunla birlikte o çökmekte olan banyoda ıslandıktan sonra bile, dün gece bu üç adamı da almanın etkilerini hissedebiliyorum. Biraz iyileşme süresi muhtemelen iyi bir fikir, özellikle de - eğer bunu gerçekten yapıyorsak, hepimiz - o zaman aklıma gelebilecek tüm fantezileri yaşayabilmek istiyorum.

Cade kıkırdıyor ve beni Dex'in kucağından çekip çıkarıyor. "Şu anda ne düşünüyorsun?"

Ona gülümsüyorum, gamzelerimin görüldüğünden emin olduğum kadar geniş bir şekilde. "Bulduğunuz bu anlaşmayla ilgili çok ilginç olasılıklar var."

"Katılıyorum. Artık hepimiz seni paylaştığımızı göre, sabah öpücüğüm nerede?"

Ayak parmaklarımın üzerine çıkıp ona veriyorum ve o kadar sıcak ki neredeyse iyileşme süresinin canı cehenneme demek istiyorum. Ama hep birlikte geçirdiğimiz zamanı en iyi şekilde değerlendirmek için çalışan kadın parçalarına ihtiyacım var, bu yüzden kendimi hızlandırmak muhtemelen iyi bir fikir.

Ayrıca, midem guruldadığında seçim benim elimden alınıyor. "İştahın mı açıldı?" Cade sırtarak öpüşmemizi kesip soruyor. "Beni suçlayabilir misin?"

Dex, Noah'ya bakarak, "Aslında buraya gelme nedenimiz kahvaltı," diyor. "Mutfak aletlerini bir süreliğine çalıştırabilmem için jeneratör düzeneğini değiştirmemde bir sakınca var mı?"

Noah kaşlarını çatıyor. "Elektrikler hala kesik mi?"

Dex başını sallarken ben de odaya bakıyorum. Artık gün ışığı olduğu için bunu söylemek daha zor,

özellikle de

Noah'nın odasında bunu hemen belli edecek elektronik bir şey yok. Şimdi dikkat ettiğime göre hava oldukça soğuk. Uyandığımdan beri bu üç adamdan birinin ya da diğerinin kollarına sarıldığım için ilk başta bunu göz ardı etmek kolaydı. Ancak merkezi şömineden bu kadar uzakta, kulübenin sahip olduğu mükemmel yalıtım bile elektrikli ısıya erişim olmadan odayı gece boyunca rahat bir sıcaklıkta tutmak için yeterli değil.

Dex ve Noah bu sabah jeneratörden gelen elektriğe nasıl öncelik vereceklerini tartışmaya başlıyorlar ve kulübenin tamamına güç sağlayacak olan büyük jeneratörü çalıştırmaya değip değmeyeceğini tartışıyorlar. Cade belli ki dikkatini konuşmaya değil bana veriyor çünkü titrediğimde beni tekrar kendine çekiyor.

"Gidip gün için hazırlanmalısın. Seni aramaya gelmeden önce odanda bir ateş yaktım, şimdiye kadar ısınmış olmalıydı."

Kalbim sıkışıyor. "Yaptın mı?"

Çenemi yukarı kaldırıyor ve bir öpücük daha konduruyor. Bu sefer yumuşak, şefkatli bir öpücük. "Seni şımartmak istediğimi söylemiştim."

Bana bunu söylemişti ama yatak odasını kastettiğini düşünmüştüm, başka bir yeri değil. Anlaşmamızın sınırları dışında bir şey söylememek için dudağımı ısıırıyorum ama yine de düşünmekten kendimi alıkoyamıyorum. Bu adam yakışıklı olduğu kadar tatlı ve özenli. Tanışmadan önce ona yakıştırdığım soğuk kalpli pislik milyarderin tam tersi.

Aslında, üçü de bana ilk kez birlikte karda kaldığımızda görmezden geldiğim yönlerini gösterdiler ve çocuklar aşağıya inerken ve ben Cade'in önerisini kabul edip odama dönerken duygularım karmakarışık.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, başımı sallıyorum ve içeri girdiğimde elimi kalbimin üzerine koyuyorum. Ateş konusunda haklıydı. Neşeyle çıtırdıyor ve her zaman pansiyonda en sevdiklerimden biri olan odayı sıcak bir kış yuvasına dönüştürüyor.

Ama sadece ateş değil. Çocuklar gitmeden önce yatağı yapmışlar ve yastığımda bir gül var.

Ona doğru yürüyorum, içimde kabaran hassas duygular ne olduğunu anladığımda bir kahkaha patlamasına dönüşüyor.

"Dex," diye mırıldanıyorum, narin şeyi elime alırken başımı sallıyorum. Yıllar boyunca Blaine ailesinin çeşitli etkinliklerinde yeğeni Maddie için tekrar tekrar yaptığını gördüğüm origami tarzında bir kâğıt çiçek. Ama bu kendine özgü kırmızı bir ambalajdan yapılmış. Dün kilerde beni becerdiği o kasalarda saklanan yiyeceklerden gelen türden.

Sırıtıyorum. Bana tatlı ve biraz da duygusal bir şey vermek tam ona göre. Bayıldım ve saklamak için şöminenin üzerine koydum, sonra hemen duş alıp giyindim.

Bayan Claws'ın kürkü kadar yumuşak, soluk mavi bir kazak giyerken telefonum gelen bir mesajla çalıyor.

Mutlu Noeller, kızım! Erken bir hediye ister misin? İşte burada: tarçınlı tereyağlı rom. Bir şey değil.

Telefonumun derin Avustralya aksanı bana bunu okurken sıırıtıyorum. Kulağa çok lezzetli geliyor ve ben de ona öyle söylüyorum.

Dün geceyi böyle mi geçirdin?

Evet. Çok fazla evet. Bu da demek oluyor ki akşamdan kalmalığım geçene kadar pistlere gidemem.

Gülüyorum.

Özür dilerim.

Üzülme. Bana yardım et! Detaylara ihtiyacım var! Orada yaptığınız muhteşem seksi duymak kafamın çarpmasını durduracak tek şey!

Gülünçlüğüne homurdanıyorum, o kadar geniş gülümsemekten yanaklarım acıyor.

İşlerin böyle yürüdüğünden emin değilim. Öte yandan Bloody Mary... LUNA:

Siktir et Bloody Mary'ni! Bana her şeyi anlat! Hâlâ Bloody Mary'nin Çılgın bir aşk romanı mı?

Tahmin edilebilir tepkisine gülüyorum ama kendini bok gibi hissederken ona işkence etmeye devam edecek kadar acımasız değilim.

BEN: Aslında...

Tamam, belki de ona biraz işkence etmekten çekinmiyorum. Bana kalırsa bu, Vegas'ta ikimizin de gittiği ve bir daha asla konuşmamaya yemin ettiğimiz bekarlığa veda partisinin intikamı.

Aman Tanrım! Öylesin! Öyle misin? Öyle olduğunu söyle! Şu anda ne kadar sik alıyorsun?

BEN: Dün gecedan beri işler biraz daha çılgınlaştı diyelim.

Ne kadar çılgınca?

Cidden, Sadie! Şu anda seninle yaşamaya ihtiyacım var! Lanet olsun, romu kim icat etti? Onları gerçekten öldürmek isteyebilirim.

Gülüyorum, sonra bir sonraki mesajı sonuncusunun hemen ardından geldiğinde daha da çok gülüyorum, gerçek Luna tarzında.

Ya da onlarla evlen.

Bunu gülümseyen bir şeytan emoji si ile bitiriyor, ardından bir grup dönüşümlü kokteyl bardağı emoji si ve alev emoji si geliyor.

Tamam, ama cidden, sana dönelim. Neden bana böyle işkence ediyorsun? Bana sikinden bahset artık! Patronunla ve eski erkek arkadaşının ağabeyiyle yatmaktan daha da mı çılgınlaştı?

Yanaklarım kızarıyor. Utanmıyorum ve Luna'nın bu duruma balıklama dalmamı yüzde yüz desteklediğinden eminim. Ama o *böyle* söyleyince kulağa skandal gibi geliyor.

Sırıttıyorum, sonra ona her şeyi anlatacağın ı bildiğim hızlı bir cevap yazdırıyorum.

BEN: Kesinlikle bundan daha çılgınca. Aslında, muhtemelen *üç kat* daha çılgınca diyebilirim.

Şok olmuş bir surat emoji si ve ardından odamı Cade'in benim için hazırladığı ateşten daha fazla ısıtan bir dizi gif alıyorum.

Sonra, nihayet-

Kızım, ama ciddi. ÜÇÜNÜ DE BECERİYORSUN! Tekrar edeyim: Üç ateşli adamı beceriyorsun. Üç! Aynı anda!

Teknik olarak "bir kerede" değil.

Henüz.

Yemin ederim, binlerce mil öteden bile kafamın içinde Luna'nın soluğunu duyabiliyorum, muhtemelen ardından yüksek sesli bir çığlık geliyor. O üç zıplayan noktayı tekrar görmeden önceki sekiz saniyelik gecikmenin tek açıklaması bu.

Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?

LUNA: Bağımlısı olduğun sesli kitaplardan birinde başrol oynuyorsun!

Dudağımı ısııyorum, bu kadar sert sıırtmayı bırakmazsam yüzümün de bacaklarımın arası kadar ağrıyacağından eminim.

Biliyorum, değil mi?

Daaaaamn, kızım, aferin sana! Kimin eline böyle bir fırsat geçer ki? Yaşa derim!

Karnım zonkluyor.

Aynen benim planım. Gerçekten umuyorum

Parmağım ekranda kayıyor ve telefonum, ben dikte etmeyi bitirmeden önce metnin kendi kendine gönderildiğini söyleyen küçük "vın" sesini çıkarıyor.

Ne? Ne umuyorsun? Bilmem gerek. Bu senin aşk romanlarından biri mi? Bu adamlardan hoşlanıyor musun?

Eğer onlardan hoşlanmasaydım, siklerine binmezdim.

Luna bir dizi gülme emojisi gönderiyor ve o duygular konusuna girmeden önce, aslında ilk kez göndermeye çalıştığım mesajı hızlıca dikte etmeyi bitiriyorum.

Bu küçük aranın konusu duygular değil ve ben bununla iyiyim. İyiden de öte. Ne de olsa Luna haklı, şu anda bir kızın normalde sadece hayal edebileceği türden bir fanteziyi yaşıyorum ve bundan sonuna kadar yararlanmayı planlıyorum.

Fırtınanın biraz daha uzun sürmesini umuyorum. Emrimde üç adam varken, benimle dalga geçtiğin o kitaplarda henüz deneme fırsatı bulamadığım pek çok şey var.

LUNA: !!!

Al onu, kızım! Ve sonra bana her şeyi anlat.

Karnım zonkluyor. Bunun gerçek olduğuna inanmak hâlâ zor. Luna'nın dediği gibi, içinde kaybolmayı sevdiğim kitaplardan biri gibi hissettiriyor. Ama bu gerçeklikten tamamen kopuş, bir türlü uyanamadığım bir tür kar rüyası olsa bile, bunun için buradayım.

Pencereye gidip ağır perdeleri kenara iterek beyaz örtülü manzaraya bakarken Luna'yla son birkaç mesajlaşmayı yapıyoruz, o da bana tatili hakkında bilgi veriyor.

Yine kar yağıyor.

"Devam et," diye fısıldıyorum kar fırtınasına. "Çünkü sadece rüya görüyor olsam bile, henüz uyanmaya hazır değilim."

Kar fırtınası beni görmezden geliyor, ama sorun değil. Aşağıda bekleyen üç adam var ve kesinlikle görmezden gelmeyecekler.

S AD IE

Kapımı tam olarak kilitlememiş olmalıyım, çünkü biraz koku sıkmaya gittiğimde biri kapıyı iterek açıyor. "Anlıyorum," diye takılıyorum Bayan Claws odanın içinde tek pençesiyle donup kaldığında ve küçücük bedeninden çok daha büyük bir hapsirikle gevşediğinde. "Buraya zevkimi eleştirmeye mi geldin?"

Burnuna vurarak bir kez daha hapsiriyor, sonra zarif adımlarla odanın geri kalanına doğru yürüyor. Parfüm şişesini yere bırakıp onu kucağıma alıyorum. "Bu çok mu fazla?" Yumuşak tüylerini okşayarak soruyorum. "Şenlikli olduğunu düşünmüştüm."

Bu sefer burnuma vuruyor, sonra beni gerçekten anlamış gibi dönüp parfüme mağrur bir bakış atıyor ve patisini tımar etmek için onu tamamen görmezden geliyor.

Şirin ve kabarık olması karşı konulmaz ama biraz da şımarıklık ekleyelim mi? Gülüyorum, biraz aşık oluyorum.

"Tamam, kokuyu es geçeceğim," diye söz veriyorum ona. "Ama keşke daha iyi bir gardırop hazırlasaydım."

Onu odadan çıkarırken bana bakıyor, sanki kazağını yargılıyormuş gibi başını iki yana eğiyor.

"Biliyorum, biliyorum," diye iç çekerek kabul ediyorum. "Ama kendimi savunmam gerekirse, buraya iş için geldiğimi sanıyordum. Seksi bir şeyler almak aklıma bile gelmedi."

Ve ne kadar hızlı toparlanırsam toparlanayım, gerçek şu ki gerçekten dikkat bile etmedim. Getirdiğim eşyaların yarısı kapıdan çıkarken rastgele aldığım şeylerdi.

Ah, pekala. Artık yapacak bir şey yok.

Nihayet aşağı indiğimizde Bayan Claws'a "Sana bir sır vereceğim," diye mırıldanıyorum. "Erkeklerimin aslında ne giydiğimi umursadıklarını sanmıyorum."

Aslında demek istediğim, üçü de hiçbir şey giymememi tercih ediyor gibi görünüyor, ama tabii ki bunu Bayan Claws'a söyleyemem. Gerçekleştirebileceğimi hiç düşünmediğim fantezilere kapılmak başka bir şey. Genç bir yavru kediye onlarla bozmak bambaşka bir şey.

Bisküvi ve pastırma kokuları beni mutfığa çekiyor ve ben içeri girerken üçü de yaptıkları işi bırakıp bana doğru dönüyor. Noah, kahve yapıyor. Dex, ocakta. Cade ise blender'da bir şeyler ölçüyor.

"Ne demek istediğimi anladınız mı?" Bayan Claws'a fısıldıyorum, gözleri sanki haklılığını kanıtlarcasına takdirle parlıyor. "Hiç de umursuyor gibi görünmüyorlar. Bir kız buna alışabilir."

Bayan Claws miyavlıyor, bunu onun onay damgası olarak kabul ediyorum, sonra kollarımdan fırlayıp yere atlıyor ve doğruca Dex'e gidiyor. Bana hararetli bir bakış attıktan sonra, hemen ısıtma çekmecesinden biraz domuz pastırması alıyor ve onun için tabaklamaya başlıyor.

"Henüz pastırma için yeterince büyüdüğünden emin değilim," diyor Noah hafifçe.

Bayan Claws yaklaşırken Dex çömelıyor.

"Onu dinleme tatlım," diye mırıldanıyor ona, pastırmayı küçük parçalara ayırıyor ve kız hemen küçük sevinç çığlıklarıyla mideye indirmeye başlıyor. "Bütün pastırmayı hak ediyorsun."

Bu konuda tartışmaya başladılar ve ben de Cade'e tezgâhta katıldım, tam da o başka şeylerle doldurduğu blender'a iki çay kaşığı akçaağaç şurubu ölçmeyi bitirdiği sırada.

Az önce kullandığı çay kaşığını uzatıyor, uzandığımda biraz geri çekiyor. "Yala onu, rüya kız," diyor, sesi boğuk.

Sırıyorum, ona doğru sallanıyorum. "Patronluk taslıyorsun, değil mi?" "Hoşuna gidiyor."

"Beni yakaladın. Yakaladım."

Göz temasını koruyarak öne doğru eğiliyor ve küçük kaşığı dilimle temizliyorum. Cade'in beni izlerken yüzünde beliren ifade neredeyse onu yalamak istemem için yeterli, ama şimdi neyin peşinde olduğunu merak ediyorum.

"Orada ne yapıyorsun?" Kaşığı yanımızdaki lavaboya atarken omzunun üzerinden bakıyorum. "Yulaf ezmesi mi?"

"Yulaf sütü." Başını, hâlâ kulübenin profesyonel kahve makinelerinden biriyle uğraşan Noah'ya doğru sallıyor. "Üzerine dökmek için."

"Ne?" Fısıldıyorum, içimden sıcak bir his geçiyor. "Gerçekten mi?"

"Evet. Hiç stok yapmadım, o yüzden doğaçlama yapıyorum," diyor Cade, kendisiyle gurur duyuyor gibi görünerek. "YouTube'dan her şeyi öğrenebilirsin, biliyorsun."

"Biliyorum." Gülüyorum, bu kadar zahmete girdiği için hâlâ biraz şaşkınım. "Ama gerçekten, bunu yapmana gerek yoktu."

Blender'ın düğmesine basıyor, bıçak dönerken içindekiler bardağın kenarlarından biraz yükseliyor ve tekrar kapattığında omuz silkiyor. "İstiyorum. Hayalimdeki kızın bu hafta burada olacağını bilseydim, inanın bana, buzdolabının tamamını bu şeyle doldururdum."

Dex, Bayan Claws atıştırmalığını bitirip Noah'ın onun için yaptığı kutuya kıvrıldığı için ellerini yıkamak üzere lavaboya doğru ilerlerken, "Burada yeterince var," diye şaka yapıyor. Kulübenin mutfağının bir duvarını kaplayan ticari sınıf buzdolaplarını işaret ediyor. "Tesis gerçekten bu kadar meşgul mü?"

"Öyle oldu, evet."

Bazen. Gerçi dürüst olmak gerekirse, John nihayet satmaya karar vermeden önce işler biraz düzensizleşmeye başlamıştı. Ama bundan bahsetmemeye karar verdim, çünkü bu Cade'in burayı ruhsuz bir yatırım mülküne dönüştürme planları konusunda haklı hissetmesine neden olabilir ve şu anda onunla bu konuda tartışmak istemiyorum. Her şey, gelecekte olabilecekler ya da olamayacaklar hakkında bir kavgaya girmek için fazla mükemmel hissettiriyor.

Blender'ı tabanından kaldırıp, içindeki tıknaz görünümlü karışıma gururla bakarak karıştırırken boğazımı temizliyorum. "Bu kadar mı?"

"Evet," diyor bana geniş bir sırıtış atarak. "Pasta kadar kolay. Kim bilebilirdi ki? Kahveyi hazırladın mı Noah?"

Noah homurdanıyor, sonra ona dumanı tüten bir kupa uzatıyor. Dex, Cade'e bir el süzgeci uzatıyor ve Cade onu bardağın üzerine tutup taze, ev yapımı yulaf sütünden biraz döküyor.

Sonra bana uzattı. "İşte. Seni şımartacağımıza söz vermemiş miydin?"

"Sen yaptın. Ve gerçekten öylesin." Ellerimi bardağın etrafına sarıyorum ve ilk yudumu almamı beklerken üçünden de aldığım beklenti dolu bakışlar karşısında bir sırıtmayı bastırıyorum. "Teşekkür ederim."

"Yulaf sütü de neyin nesi?" Ben içerken Dex soruyor. "Temelde yulaf ezmesi gibi, ama yemeksiz?"

"*Yemek* diye bir şey yok aslında," diyor Noah kuru bir sesle, ben biraz boğulurken, ağzım bir anda kahve aromalı bir çamurla doluyor.

"Yemek gerçek bir şeydir," diyor Dex ve dört tabak çıkarıp hazırladığı mis kokulu kahvaltıyla doldurmaya başlıyor. "Aslında, şu anda bir tane yapıyorum."

Noah alay ediyor ama gözlerindeki eğlenceyi görebiliyorum.

Öte yandan Cade, kahveyi bana uzattığından beri gözlerini benden ayırmıyor. Arkadaşları birbirlerine laf yetiştirirken "Nasıl?" diye soruyor.

"Mmmmm," diyorum kapalı dudaklı bir gülümsemeyle, dilimi kullanarak dişlerimin arasından gerçek bir yulaf olması gereken şeyi çıkarmaya çalışırken ince olmaya çalışıyorum.

"İyi mi?" diye üstelerek ilişkimizi yalanlar üzerine inşa etmek isteyip istemediğime karar vermem için beni zorluyor.

Siktir et. Bu bir ilişki *değil*, o yüzden normal kurallar geçerli değil.

Ayrıca, ona bu tatlı hediye'nin ne kadar iğrenç olduğunu söylememin imkanı yok. Kendi elleriyle yaptıktan sonra olmaz.

Sonunda yulafı serbest bırakıyorum ve çabucak yutuyorum, sonra da heyecanla başımı sallıyorum. "Bu harika! Çok teşekkür ederim. Çok düşüncelisin. Yulaf sütüne *bayılırım*."

Bir an bana sertçe bakıyor, sonra gülüyor. "Nefret ediyorsun."

"Ne? Hayır!"

Bardağı elimden kapıyor ve bir yudum alıyor, dönüp lavaboya dökmeden önce yüzü bir an için buruşuyor.

Noah ve Dex, Cade ağzını silerken ona bakıyor ve başını sallarken yine gülüyor. "Çok kötü bir yalancısın."

"Dün gece pokerde neden temizlendiğimi sanıyorsun?" Noah kaşlarını kaldırarak ekliyor. "Kapa çeneni." Karın kaslarına hafifçe dirsek atarak gülüyorum.

İrkilmiyor bile. Bunun yerine blenderi alıp içine bakıyor, sonra da Cade'e yaralı bir bakış atıyor.

"Yaptığım kahveyi bu bokla mı kirlettin? Eğer onu böyle şımartıyorsan, yatağıma düşmesine şaşmamalı."

Cade gözlerini devirir ve onu tersler.

Dex hepimize, "Bundan sonra yemek işini bana bırakalım," diyor, beni ve Noah'yı masaya doğru yönlendiriyor ama Cade'i başını sallayarak engelliyor. "Sana değil. O blenderi temizleyip kanıtları yok edene kadar olmaz."

Cade huffs. "Burada ne kadar süre kar altında kalacağımıza dair hiçbir fikrimiz yok. Savurgan olmamalıyız.

Belki de bunu Bayan Claws'a saklamalıyım..."

Noah ve ben aynı anda "*Hayır*," deyince Cade sırtıttı.

Noah ona tehditkâr bir tavırla, "İnan bana, küçük tüy yumağını böyle bir şeyle tehdit edersen *kötü şeyler* olur," diyor ve kalbimin biraz daha erimesini sağlıyor.

Sadece oyun oynadıklarını biliyorum ve üçü arasında birbirlerine bu şekilde bok atmanın normal olduğu belirli bir dinamik olduğunu söyleyebilirim, ancak Noah Bayan Claws'ı savunmaya mı atlıyor?

Beni öldürüyorlar.

Noah hepimize taze kahve getirdikten sonra, Dex'in hazırladığı tabaklarla büyük odaya yerleşiyoruz ve elektrikler kesik olduğu için kulübenin geri kalanı hala soğuk olduğu için yine büyük şömineye yakın oturuyoruz.

Yemeğe başlamadan önce eğilip Cade'in ağzının kenarına bir öpücük konduruyorum. "Bu gerçekten de

Bunun da önemli olduğunu düşündüm," diye fısıldadım. "Teşekkür ederim. Ciddiyim. Bu şimdiye kadar içtiğim en kötü yulaf sütüydü."

"Memnuniyetle," diye cevap veriyor, bana dönüyor ve çok daha kapsamlı bir öpücük alıyor. Çok daha kapsamlı. Sonra bana ukala bir sırıtış atıyor ve ekliyor, "Ve bunu sana telafi etmek daha da büyük bir zevk olacak."

Sözlerindeki vaat karşısında ürperiyorum, aklım anında Cade'in -ya da aslında üçünün de- yerine getirmekten mutluluk duyacağından tamamen emin olduğum kirli düşüncelerle dolup taşıyor. Ama seks ne kadar muhteşem olsa da, kahvaltı sırasında dördümüzün arasında yaşanan rahatlık neredeyse daha iyi.

"Neye gülüyorsun?" Noah bir ara beni hazırlıksız yakalayarak sordu. Birkaç dakikalığına sohbetten uzaklaştım, kahvemi yudumladım ve onlarla birlikte olmanın tadını çıkardım.

"Bekle, ne düşündüğümü *sormak* zorunda mısın?" Şaka yapıyorum, çoğunlukla soruyu saptırmak için. "Hepinizin poker suratım olmadığı konusunda hemfikir olduğunuzu sanıyordum."

Dex homurdanarak başını sallar. "Yapamazsın. Seni tanıdığımdan beri kalbim kolunda." "Öyle mi? O zaman ne düşünüyor?" Cade soruyor, gözlerinde şakacı bir parıltıyla.

Dex tek kaşını kaldırarak beni inceliyor. "Bence bu çok açık. Kızımız sadece düşünüyordu..."

Dalga geçtiğini bildiğim halde bu kelimeyi söylerken nefesimi tutuyorum, midemde küçük bir endişe titreşimi var. Yüzüme o gülümsemeyi yerleştiren duygular kesinlikle dördümüz arasındaki bu karşılıksız anlaşmanın sınırlarını zorluyor ve Dex'in şaka yollu bile olsa beni bu konuda suçlamasını gerçekten istemiyorum.

"Domuz pastırması," diye bitirdi sonunda, beni acılarımdan kurtardı ve hepimizi güldürdü. "Ne?" diye masumca devam etti. "Pastırma deyince herkesin yüzünde rüya gibi bir ifade belirmiyor mu?"

"Eğer yapmıyorlarsa, yapmalılar," diyor Noah, son kalan pastırmayı kaparken. "Hiçbir şey Noel'i pastırma gibi anlatamaz."

Cade, "Bariz olanı belirtmek istemem ama domuz pastırması duyduğum hiçbir geleneksel Noel yemeğinin bir parçası değil," diyor.

Noah ona etkilenmemiş bir ifadeyle bakıyor. "Senin için tek bir kelimem var.

Jambon." "Jambon pastırma değildir."

"Jambon pastırmadır. Jambon

formunda." "Öyle bir şey yok."

"Aslında," diye söze başlıyor Dex, ama çok güldüğüm için sözlerinin geri kalanını kaçırıyorum.

"Peki ya sen, günışığım?" Noah bir noktada soruyor, konuşma tamamen dağıldıktan sonra bir sürü çirkin Noel yemeği fikrine döndü. "Ayın yirmi beşinde hâlâ burada kar altında kalırsak ne tür bir tatil yemeğini kaçıracaksın?"

Gözlerim Cade'inkilerle buluştuğunda yanaklarım kızarıyor. Sanırım içlerinde "büyük Noel planlarımı" kaçırmamak için ilk gün dağdan inmeye çalıştığım konusunda yalan söylediğimi bilen tek kişi o ve bir anlığına diğer ikisine gerçeği itiraf etme düşüncesinden utandım.

Ama sonra bunun önemli olmadığını fark ettim. Üçünü de henüz o kadar iyi tanımıyor olabilirim ama bu adamların Noel'de birlikte olacak kimsem olmadığı için beni yargılamayacaklarına şimdiden güveniyorum. Onların yanında kendimi güvende hissediyorum.

"Aslında hiçbir şey kaçırmıyorum," diyorum çenemi biraz kaldırarak. "Tatil planlarımda Hallmark kanalı ve birkaç kadeh iyi şarap vardı."

Dex'in alnı bir an için kıvrılıyor, sonra düzeliyor. "Parker'la birlikte olduğunuz zamanlarda tatilleri bizimle geçirirdiniz."

Bu bir soru değil. Enine boyuna düşünüyor. Açıkça söylemiyor ama ben onun

parçaları bir araya getirmek.

Yılın bu zamanlarında yalnız olmak benim için yeni bir şey değil. Annem sahip olduğum tek aile ve hiçbir zaman yanımda olmadı. Parker'la aramız bozulmaya başladığında bile Noel'i Blaine'lerle geçirmek çok güzeldi.

"Yıllardır Noel'i gerçekten kutlamadım," diye itiraf ediyorum.

Cade gözleri yumuşamış bir halde, "Yine de içinde sihir olduğuna beni ikna eden sendin," diyor.

"Oh, var! Eskiden tatili çok severdim ama..." Başımı sallıyorum, uzun zamandır gömülü olan ve şimdiden kenarları bulanıklaşmaya başlayan anılar karşısında biraz nostalgik hissediyorum. "Bu çoğunlukla ben gençken sona erdi." Babam beni terk ettiğinde, ama bu konuya girmiyorum. "Daha sonra annemin zaman ayırdığı bir şey olmadı. Bazen en iyi arkadaşım Luna ile geçiriyorum ama bu yıl çalışmak zorundaydım."

Cade'i şakacı bir şekilde dürtüyorum ve o da bana sırtıyor. "İş yerinde bazı avantajlar olduğunu duydum." "Şimdiye kadar, oldukça avantajlı bir paket."

Cade'in gözleri ısınır ve Dex tahmin edilebileceği gibi hepsinin benim için hazırladığı paketler hakkında müstehcen bir yorum yapar, ancak Noah henüz aile hakkındaki konuşmanın bitmesini istemiyor gibi görünmektedir.

"Annen hâlâ buralarda mı?" diye soruyor kaşlarını çatarak, gürleyen sesi Bayan Claws'ı mutfaktaki kutusundan odaya çekiyor. "Çünkü eğer seni ondan uzak tutuyorsak, Noel günü hâlâ burada olursak belki yollarla başa çıkmanın bir yolunu bulabiliriz."

Yavru kedi hâlâ uyku sarhoşuymuş gibi yerde salınıyor, sonra adamın pantolonunun paçasına tırmanıp kucağına yerleşiyor ve adam kocaman ellerinden biriyle onu örttüğünde yüksek sesle mırıldanıyor.

"Aman Tanrım, hayır," diyorum başımı sallayarak. Sonra bunun kulağa nasıl geldiğini fark edip hemen açıklıyorum. "Yani, üzgünüm, evet, annem hâlâ buralarda. Denver'da yaşıyor. Sadece artık buralarda değil. O... Gerçekten hatırlayamıyorum. Tropik bir adada, bir yerlerde? Tatili birlikte geçirecektik ama daha iyi bir teklif aldığında birlikte yaptığımız tüm planları iptal etmek gibi bir huyu var, o yüzden..." Omuz silkiyorum, sonra hızla konuyu değiştirip hepsine geniş bir sırtış atıyorum. "Yani kısaca demek istediğim şu ki, bu Noel uzun zamandır geçirdiğim Noel'den daha iyi. Pastırma yüzünden olmalı."

Dex, "Belli ki pastırma," diyerek beni rahat bırakıyor.

Cade bana yarı şefkatli, yarı değerlendirici bir bakış atıyor ve neyse ki Noah da geri adım atıyor, kelimeler olmadan bile göğsümü ısıtan bir şekilde başını sallıyor.

Sanırım onlar yüzünden bir aile hayatımın olmaması konusundan kaçmadığımı anlıyor. Aslında kalbimi bu üçüne biraz açabilirmişim ve ne kadar sıradan olursak olalım onu güvende tutacaklarmış gibi hissediyorum. Sadece birlikte geçirdiğimiz zamanı böyle şeylerle harcamak istemiyorum.

Cade bir dakika sonra düşünceli bir şekilde çenesine vurarak, "Bilmiyorum," diyor. "*Daha 'iyi'* bir Noel mi?

Bu kulağa çok düşük bir çıta gibi geliyor."

Ben daha ne demek istediğini sormadan sandalyesini geri çekip beni kucağına oturtuyor. Bana sırtırken ona tutunarak gülüyorum. "Daha iyisi bunu kesmeyecek, rüya kız."

"Değil mi?"

Beni sert ve hızlı bir şekilde öpüyor, sonra beni kendine doğru çekiyor ve Dex ve Noah ile bakışıyor. "Anlaşmamıza bir ek madde daha önermek istiyorum."

Dex tabağını bir kenara koyarak, "Eğer Sadie'yi şöminenin önünde domaltıp, elektriğin gelmesini beklerken sikmeyi içeriyorsa, ben varım," diyor.

Noah ona bir bakış atıyor. "Eğer Sadie'yi becermeyi de içeriyorsa, hepimiz varız, ama yine de iyileşmek için biraz zamana ihtiyacı olacak, öyle değil mi, günışığım?"

Uyluklarımı birbirine bastırıyorum, inkâr etmek istiyorum ama bacaklarımın arasında devam eden ağrı muhtemelen haklı olduğunu gösteriyor. Bir ya da üç sik daha almadan önce biraz beklersem hepimiz daha çok eğleneceğiz.

Cade, Noah'nın sorusunu ben cevaplayamadan geçiştiriyor. "O konuya da geleceğiz. Ama şu anda ihtiyacımız olan

başka bir şeye odaklanmak için."

Bayan Claws sanki bu yeni teklife o da katılmak istiyormuş gibi başını kaldırıyor.

"Eee? Bizi askıda bırakma," diyorum sonunda, Cade'in göğsüne şakacı bir şaplak atarak. "Birlikte karda mahsur kalmışken başka ne yapmamızı önermek istersin?"

"Mevsim tam da bunu gerektiriyor," diyor şaşkın bakışlarıma sırtarak. "Sihir."

Arkadaşlarına tekrar bakarken nefesim kesiliyor. "*Daha* iyisi yeterince *iyi* değil," diyor onlara.

"İkiniz de bunu biliyorsunuz. Hiçbirimiz bulunduğumuz yere en iyisinden başka bir şeyle yetinerek gelmedik."

Noah ve Dex, koltuklarında öne doğru eğilerek onaylar gibi sesler çıkarıyor. "Bununla nereye varmaya çalışıyorsun?" Noah soruyor. "Çünkü ben varım."

Dex de kabul edince Cade, "Güzel," dedi. "Çünkü kızımızı gerçekten hak ettiği şekilde şımartacaksak, bunu hızlandırmamız gerekiyor." Önce Dex'in, sonra da Noah'nın bakışlarını tutuyor ve ikisinden de başlarını sallamalarını bekliyor. "*Daha iyisiyle* yetinmeyeceğiz. Sadie sonsuza dek bizim ve bu Noel'i onun için en iyi Noel yapacağız."

NOAH

Yemek yerken gözlerim sürekli Sadie'ye takılıyor. Eğer izin veririm bu kadını izlemek kolaylıkla bir bağımlılık haline gelebilir ve bunun nedeni sadece onun yürüyen bir ıslak rüya olması değil. Cade'in sözleri karşısında sırtması ve kızarması, dün gece sikim için yalvarıp sonra da her santimini içine alması kadar ilgimi çekiyor.

Tatili biraz şenlendirmemiz fikrinden hoşlandığı gün gibi ortada olmasına rağmen başını sallamaya başladı bile. "Oh, durun. Benim adıma fazladan bir şey yapmanıza gerek yok."

Dex kahkahalarla gülüyor. "Seni şımartmanın" hangi kısmını kaçırdın? Vazgeç artık. Bu oluyor."

Haklı ve eğer Sadie, Cade'in ilk otel buluşmasından sonra onun hakkında neler söylediğini duysaydı, buna karşı koymanın bir anlamı olmadığını bilirdi. Gerçi bunu istediğini de sanmıyorum, sırtmasını engellemeye çalışır gibi dudaklarını ısıtıyor.

Sonunda vazgeçiyor, o kadar geniş gülümsüyor ki bir an için göğsüm ağrıyor.

"Tamam," diyor güneş gibi parlayarak.

"Tam bir Noel yemeği pişirebilmem için elektriğin zamanında geleceğini düşünüyor musun?" Dex sorar. Cade omuz silkiyor. "Olmazsa jeneratör halledebilir."

Dex heyecanlı bir ifadeyle ellerini ovuşturuyor ve ardından kulübenin geleneksel Noel yiyecekleri konusunda sahip olduğu her şeyi sıralamaya başlıyor.

Yaptığı yemekten bir lokma daha alıp onların yemesine izin veriyorum.

Sadie'yi böyle parlatacaksa Noel için her şeyi yapma fikrini seviyorum. Ve Cade'in bizim için koyduğu bu karşılıksız seks kuralına da yüzde yüz katılıyorum. Ama o ne kadar çekici olursa olsun, hedeflerimden uzaklaşmama izin veremem.

Üçü de giderek daha uçuk menü fikirleri ortaya atmaya başladılar ama neyse ki benim homurdanarak cevap vermeme alışkınlar. Suçu pastırmaya atmak istiyorum ve dürüst olmak gerekirse, pastırma harika bir şey ve kesinlikle suçun bir kısmını hak ediyor. Ancak şu anda ağzımı sıkı tutmamın tek nedeni bu değil.

Tatil olsun ya da olmasın, Japonya'ya açılmayı başarmak istiyorsam hâlâ yapmam gereken tonlarca iş var.

Yine de Sadie'de beni içine çeken bir şey var.

Normalde insanlardan hoşlanan biri değilimdir ama en başından beri ondan etkilenmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Açıkçası, tanıştığım çoğu insandan pek hoşlanmam ve onunla olduğu gibi biriyle yakınlaşmam çok nadirdir. Ama dün gece normalde paylaşmadığım şeyler hakkında konuşmamı sağladı ve o kabuslardan sonra alıştığım berbat uyku o yanımdayken gerçekleşmedi.

Bütün bunlarla ne yapacağımı bilemiyorum.

Masada olsa bile bir ilişki yaşayacak durumda olduğumdan eminim. Ki ben

kendime sıkıca hatırlatıyorum, öyle değil. Yine de bu, anın tadını çıkaramayacağım anlamına gelmiyor.

"Ne düşünüyorsun, Noah?" Sadie masanın altından tüylü çorap kaplı ayak parmaklarıyla bacağını dürterek soruyor. "Kar melekleri mi yoksa kızak mı?"

Göz kırpıyorum. Konuşmanın akışını kaybettim.

Cade gülüyor, beni bir kitap gibi okuyor ve bana merhamet ediyor. "Kar yağıyor olabilir ama evde *kalmak* zorunda değiliz," diyerek beni hızlandırıyor. "Tabiat Ana'nın yağdırdığı onca santimi göz önünde bulundurarak en iyi açık hava kış aktivitelerini oyluyoruz. Ve... gidin!"

Oh. Bu çok kolay.

"Snowboar-"

Cade kaburgalarımın sert bir dirsek atınca sözlerim homurtuyla kesiliyor ve ona ters ters bakıyorum. "*Ne oluyor lan?*" Talep ediyorum.

Sırıttırıyor. "Sadece sana bir iyilik yapmaya çalışıyorum."

Sadie'nin yanında, Dex başını sallıyor ve boynunun üzerinde kesik kesik hareketler yapıyor.

Sadie fark etmiyor. Gözlerini kısmış, dudaklarını büzmüş bir şekilde bana bakmakla meşgul.

"Lütfen bana Snowboard Takımı'ndan olduğunu söyleme."

"Artık takımlarda mıyız?"

Göz ucuyla Dex'in "öldür" işaretini görmüş olmalı ki tek kaşını kaldırarak ona döner. Dex hemen elini bırakıyor ve ona masum bir bakış atıyor. Cade bana doğru eğiliyor ve fısıldıyor, "Kayak. Sadece kayak de."

Kollarımı göğsümde kavuşturarak ona bir bakış attım.

"Hayır." "Bu konuda bana güven," diyor nefesinin altından.

Homurdanıyorum. "Olmaz."

Sadie'ye doğru hafifçe başını sallıyor. "Bu-"

"Çok sıkıcı," diye araya girdim. "Daha iyi seçeneklerim varken bir kayak takımıyla yokuş aşağı gitmem mümkün değil."

Sadie dramatik bir şekilde iç geçirir. "Gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum."

Bu beni bir kahkaha ile irkiltiyor, genellikle sadece Cade veya Dex'in başarabildiği bir şey ve o zaman bile nadiren oluyor.

Sadie'nin kaşları havaya kalkıyor, yüzüne muhteşem bir gülümseme yayılıyor. "Bunu yaptığını ilk kez duyuyorum," diyor sessizce.

Beni hazırlıksız yakaladı. Sözleri değil ama yüzündeki ifade.

Başladığım gibi ona güneş ışığı demekle ona haksızlık ettim. Güneş bu kızın yanında hiç kalır.

Dex, ben onun gözlerindeki sıcak parıltıda kaybolmadan önce homurdanıyor. "Ne, gülmekten mi bahsediyorsun?" Kendi sırtışıyla başını sallıyor. "Buna alışma. Noah en iyi zamanlarında bile tam bir işkoliktir. Bu hafta bize katılması için Cade'in kolunu bükmesi gerekti."

Cade ciddiyetle başını sallıyor. "Bunu doğrulayacağım."

Kolumu yana doğru uzatıyorum, birkaç kez ileri geri çeviriyorum ve Sadie'nin gözlerinin kaşlarımın esnemesini takip etmesinden nefret etmiyorum. Sonra ben de aşağıya bakıyorum, etkili olması için kaşlarımı çatıyorum ve dirseğimi yavaşça büküp orta parmağımı uzatarak yukarı kaldırıyorum.

"Çok sert bükmüş olamaz. Kolum hala çalışıyor gibi görünüyor," diyerek ikisini de ters çeviriyorum. Kapalı.

Cade bir kahkaha atıyor ve Dex sırtarak bir peçeteyi havaya kaldırıp bana fırlatıyor. Sadie'nin Kahkahalar bir çan gibi çalıyor ve bu ses göğsümde bir şeyleri yerinden oynatıyor.

Gerçek şu ki, Cade'in gelmem için beni biraz dürtmesi gerekti. Ama daha büyük gerçek şu ki Cade

ve Dex, hiçbir zaman tamamen fişten çekilmeyecek olsam bile, beni bu şekilde uzaklaşmaya ikna edebilecek tek kişiler. Ben bir işkoluğım, Dex bu konuda haksız değil ve ister bir iş anlaşması ister sevdiklerimin güvenliği söz konusu olsun, tetikte olmaktan zaman ayırmak kendime izin verme lüksüne sahip olduğum bir şey değil.

Bu tatil kaçamağına evet dememin nedenlerinden biri de bu. Dex ve Cade benim bu yönümü anlıyor ve beni olduğum gibi kabul ediyorlar. İkisi de gevşememi ve eğlenmemi beklemiyor. Fırtınadan önce bile bu haftanın bundan çok daha sade geçmesi gerekiyordu. Sadece arkadaşlarımla biraz zaman geçirmek istiyordum ve ikisiyle birlikte güzel bir Noel geçirebileceğimi biliyordum.

Sadie'yi ya da onun bende uyandırdığı hisler yüzünden önceliklerimden uzaklaşmaya tehlikeli bir şekilde yaklaştığımı beklemiyordum.

Neyse ki arkadaşlarım beni gerçekten iyi tanıyor ve Sadie'ye tesisin geçmişte ev sahipliği yaptığı tatil etkinliklerini sorarak dikkatleri üzerimden çekiyorlar.

Bugün halletmem gereken bazı işler var, ama kendimi yemeğe dalmış, onlar ileri geri konuşurken biraz sırtırtırken buluyorum. Beni bekleyen işleri düşünmek yerine burada oturup Sadie'nin Dex'in yaptığı omleti yemesini keyifle izlediğimi fark ettiğimde bir an için irkiliyorum.

Koltuğumda kayıyorum, kendimi gizlice ayarlamak için aşağı uzanıyorum. Daha önce hiç beslenme saplantım olmamıştı ama sanırım bu fırtına yakında dinmezse *Sadie* saplantısı geliştirme tehlikesiyle karşı karşıya kalabilirim. Sahip olduğumu bilmediklerim de dahil olmak üzere tüm kutularımı işaretliyor.

Yemeğimizi bitirdiğimizde, üçünü en sevdikleri Noel geleneklerini tartışırken bırakıyorum ve dizüstü bilgisayarımı alıp ana odadaki ateşin önüne oturuyorum.

Yatağımda sıcacık bir güneş ışığıyla uyanmamış olsaydım, Eiwa Izakaya Group ile yaptığımız anlaşma için göndermemiz gereken son rakamları çoktan kontrol etmiş olurum. Birkaç saat gecikmek bir felaket olmaz, ancak tatil köyü hala wi-fi erişimim olmasını sağlayan bir tür yedekleme sistemi ile kurulmamış olsaydı işlerin nasıl ters gidebileceğini düşünmek istemiyorum.

Tıpkı üst kattaki misafir odamda mükemmel bir çalışma masam varken neden burada, Sadie beni ilk öptüğünde kucağımda kıvrılıp mırıldayan bir kedi yavrusuyla oturduğum yerde çalıştığımı çok fazla düşünmek istemediğim gibi.

Bu dikkat dağıtıcı unsurları bir kenara itip ekibimin dün gece yüklediği rakamlara odaklanıyorum ve ardından Becca ile bir video görüşmesi başlatarak bunların üzerinden geçiyorum.

"Noah!" diye cevap veriyor birkaç kez çaldıktan sonra, yanakları biraz kızarmış bir halde.

Kaşlarımı çatıyorum, bir şey olmamasını umuyorum. Noel, Japonya'da buradaki gibi bir fenomen değil, bu yüzden tatil için anlaşmayı tamamlamaktan izin almak hiçbir zaman söz konusu olmadı. Asistanım bunu anlıyor, her ne kadar arkasından Noel müziğinin hafif sesini duysam da. Ama eğer hastaysa, bu başka bir hikaye.

"Her şey yolunda mı?"

"Ne? Evet! Her şey harika," diyor neşeyle.

Başka bir hastalık belirtisi var mı diye yüzünü inceliyorum. "Aşırı ısınmış görünüyorsun."

Gülüyor, kendini yelpazeliyor. "Telefonum yanımda değildi ama zil sesini fark edince koşarak geldim."

"Teşekkürler," diyorum, görüşmemizin önemini fark ettiği için memnunum. Özellikle de şimdi, anlaşmayı sonuçlandırmaya bu kadar yaklaşımsken. "Batı bölgesinden son rakamları alabilir misin lütfen?"

Ekranını benimle paylaşıyor ve sayıları gözden geçirirken Cade, Dex ve Sadie'nin mutfakta hâlâ konuştuklarını duyuyorum. Dinlemeye çalışırken sandalyemden biraz fazla eğildiğimi ancak Bayan Claws'ı itip kakınca fark ediyorum. Bana gıcırıyor, minik pençelerini kot pantolonumun kotuna geçirerek

Burada patron benim ve Becca'nın söylediklerine yeniden odaklanırken onu biraz okşayarak yatıştırıyorum. "Ciro konusunda ne durumdayız?" Kaşlarını çatarak soruyorum.

"Bunu daha yeni konuşmuştuk."

Kahretsin. Gerçekten kendimden geçmişim.

"Özür dilerim," diyorum çabucak. "Kötü bağlantı."

Becca bir an bana tuhaf bir bakış atıyor, sonra Cade'in gürleyen kahkahası arkamdan duyulurken bilgiyi tekrar aktarıyor. Ne dediğini duyamıyorum ama Sadie'nin yanıtını duyuyorum.

Bir elimde yavru kediye tutup diğer elime dizüstü bilgisayarımı alırken, "Bizim ağacımız yok," diyor ona. Kemerli kapı aralığından üçünü de görebilmek için başka bir koltuğa geçiyorum. "Yine de tüm o ziller ve ısıklar olmadan da idare edebiliriz. Noel süslemelerden çok daha fazlasıdır." Dex ona sırtıyor, sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve onu yıllardır görmediğim kadar rahatlamış görünüyor. "Yapmak bunu kesmeyecek. Öyle değil mi, Cade?"

"Yok artık," diye kabul ediyor Cade. "Sana gelmiş geçmiş en iyi Noel'i vaat ettiğime eminim ve herkes harika bir Noel'in ilk adımının ağaç olduğunu bilir."

Sadie abartılı bir şekilde etrafına bakınıyor, ifadesindeki saf küstahlık yüzüme bir gülümseme yerleştiriyor. "Peki bunlardan birini nereden bulacağız? Fark etmediysen söyleyeyim, yollar hâlâ kapalı."

"Noah?" Becca sertçe soruyor, Cade dışarıdaki karlı manzarayı işaret edip ağaçların buralarda eksikliğini hissetmediğimiz tek şey olduğuna dair bir yorum yaparken dikkatimi tekrar dizüstü bilgisayarımın ekranına çekiyor.

Asistanım bana kaşlarını çatmış bakıyor, ekranın köşesindeki küçük pencereden yüzü görünüyor.

Yeterince adil. Dikkatim dağılmıştı. Tekrar.

İncelediğimiz rapora yeniden odaklanmaya çalışıyorum. "Satışlar doğru yönde seyrediyor gibi görünüyor."

"Gerçekten mi?" Becca şaşırmış gibi bir ses çıkarıyor, sonra da hesap tablosunda bir satırı işaretliyor. "Açıkçası *bunu* görmenin seni böyle gülümseteceğini düşünmemiştim."

Kaşlarımı çattım. "Ne gibi gülümsüyorsun?"

Bana bir bakış attı. "Az önce olduğun gibi, Noah. Dikkatin dağınık. Orada aklını işinden alıkoyan ne oluyor?"

Şu anda mutfaktan gelen konuşmaları duymaktan kendimi alamıyorum. Sanki üçü dışarı çıkıp kendilerine bir Noel ağacı bulmaya hazırlanıyorlarmış gibi geliyor.

Cade'in bunu Sadie için en iyi Noel yapma planına tamamen katılıyorum ama ağaç kesmeye gidip de bir uzvunu koparmayacakları konusunda hiçbirine güvendiğimden emin değilim.

"Bunu daha sonra almamız gerekecek," diyorum aniden Becca'ya, kararımı vermişim.

"Emin misiniz? Henüz her şeyin üzerinden geçmedik. Eğer istersen şu anda zamanım var-"

"Hayır, sorun değil," diyorum Becca'ya, Sadie'nin kahkahası tekrar çınlayıp beni bir siren şarkısı gibi çağırırken. "Bunu yakında bitireceğiz. Önce halletmem gereken birkaç şey daha var."

"Tamam." Bana küçük bir gülümseme ve şaşkın bir bakış attı. "Her zaman burada olacağım." "Teşekkürler."

Becca başka bir şey söyleyemeden aramayı sonlandırıyorum, içimde bir suçluluk duygusu dolaşıyor. Onunla her şeyin üzerinden geçmeyi kesinlikle bitirmeliydim ama neredeyse hiçbirini aklımda tutamadığım için bu anlamsız olurdu.

Sadie başını kaldırıp gözüme bakıyor ve beni neredeyse kırımın üstüne düşürecek bir gülümseme veriyor. Kahretsin, o gamzeleri yalamak istiyorum. Hanımeli kokusunu tekrar içime çekmek istiyorum.

Ama şimdilik, hayallerindeki ağacı almasını ve herkesin tek parça halinde geri dönmesini sağlamakla yetineceğim.

Bayan Claws'ı kucağımdan kaldırıp bir battaniyenin üzerine yerleştirdikten sonra ayağa kalkıyorum. "Eğer dışarı çıkacaksan, ben de seninle geliyorum," diye sesleniyorum.

Dex ve Cade aynı şaşkınlık ifadesiyle başlarını kaldırıyor ama Sadie sadece memnun görünüyor. "Oh, yapabilir misin?" Bana doğru zıplıyor ve kendini kollarıma atıyor. "İşini bu kadar çabuk bitirdiğine sevindim. Tatil zamanı!"

Onu yakaladığımda homurdanıyorum, yalan söylemek istemiyorum ama aynı zamanda bu sabah iş için hiçbir şey yapmadığımı da söylemek istemiyorum.

Birkaç saatliğine bile olsa Japonya anlaşımasını bu şekilde askıya almak muhtemelen iyi bir fikir değil. Ama umurumda da değil. Sadie etrafıma sarılıp beni öperken, güneş ışığı gibi bir tadı varken ve kollarımda kendimi cennet gibi hissederken olmaz.

Hava almak için ayağa kalkar kalkmaz, Dex onu kollarımdan çekip kendi kollarına alıyor. "Paylaşıyoruz," diye mırıldandı, belli ki dışarıda kalmak istemiyordu.

Onu suçlamıyorum.

Sadie'nin onu kendine çekerken çıkardığı mutlu iç çekiş, yüzündeki kıskançlık çizgilerini yumuşatmak için uzun bir yol kat ediyor ve ona kondurduğu ateşli öpücük bu işin geri kalanını hallediyor.

Sıra Cade'e geliyor ve bu manzara bana bir şeyler hissettiriyor. Sadie'nin tek başına olması bambaşka bir şey. Ama onu en iyi iki arkadaşım ile paylaşmak?

Bu da benim için şimdiden gelmiş geçmiş en iyi Noel oldu.

Sonunda ayrıldıklarında Cade "Hadi," diyor ve kışlık kıyafetlerimizi giydikten sonra hepimizi kulübenin arkasına doğru yönlendiriyor. "Tesisin hizmet kulübesinde ihtiyacınız olabilecek hemen her alet var, bu yüzden bu işi yapmak için ihtiyacımız olan tüm malzemelere sahip olmalıyız."

Sadie başını sallıyor. "John'un bir orman bakım ekibiyle sözleşmesi vardı, ancak çok uzakta olduğu için personelin de her zaman takip etmesi gereken şeyler vardı."

Ona sırtıyor. "Bu bizim için iyi oldu."

Bizi küçük barakalardan birine götürüyor, arazinin çevresini ilk kontrol ettiğimde zaten değerlendirmiştim. İçeri girer girmez baltaya uzandı ama ben ondan önce davrandım.

Cade geri çekilip bana izin veriyor, benden başka kimsenin onu taşımasına izin vermeyeceğimi biliyor.

"Peki ne tür bir ağaç istiyorsun, kedicik?" Dex, ormana doğru yürümeye başladığımızda Sadie'ye soruyor. Gerçekten de muhteşem bir gün. Bir cadı memesi kadar soğuk, ama bulutlar şu an için neredeyse güneşin parlamasına izin verecek kadar açılmış durumda.

Bir an durup derin bir nefes alıyorum.

"Ne oldu?" Sadie elini koluma dayayıp bana bakarak soruyor.

Omuz silkiyorum. Şiirsel bir tip değilim ve az önce düşündüklerimi nasıl kelimelere döneceğim konusunda hiçbir fikrim yok. "Biliyorum, değil mi?" Mutlu bir şekilde iç geçiriyor, aslında söylememiş olmama rağmen düşüncelerimi bir şekilde hissediyor.

Cevap ver. "Burası çok güzel. Şehir harika ama burası sadece..."

Sözünü kesiyor ve beni bu şekilde okuması hakkında ne hissettiğimi anlayamadan omzumun üzerinden bakıp parmağıyla işaret ediyor. "Ah! Şu!"

"Ne, *bu* ağaç mı?" Bakmak için döndüğümde Dex soruyor. Yanındaki uzun köknar ağacından biraz kar düşürürken sırtıyor. "Hayır. Çok cılız."

Sadie gülüyor, elleri kalçalarında. "Ne? Sen neden bahsediyorsun? Bu muhteşem!" Dex ona abartılı bir bakış attı. "Sanırım biraz daha dolgun bir şeye ihtiyacımız var." Yanakları zaten

soğuktan pembeleşmişti ama daha da koyulaştı.

Cade bir kolunu Dex'in omuzlarına atıyor ve Sadie'ye kendi aç bakışını atıyor. "Katılıyorum. I

Onları da dolu severim. Sen ne düşünüyorsun, Noah?"

Bence imaları kapı eşiğindeki ökseotu kadar ince ama haksız da değiller. Ben de onları dolgun seviyorum. Dolgun vücutlu ve en iyi şekilde kıvrımlı.

Genelde çok konuşan biri değilimdir ama Sadie'yle konuşmama gerek kalmıyor. Cade'in sorusuna cevap vermesem de, bana dağdaki tüm karları eritebilecek bir bakış atıyor.

Ormanda ilerlerken çocuklar ona nazikçe takılmaya devam ediyor ve yanaklarım ağrımaya başladığında, bunun tüm bu süre boyunca sırtıttığım için olduğunu fark edince şaşırıyorum.

Sonunda mükemmel ağacı buluyoruz ve Dex bana elini uzatıyor. "Ax, Noah?" diye sordu.

Elim sapında sıkılaşıyor ve Sadie onun omzunu dörterken gülüyor. "Hadi ama," diyor şakacı bir şekilde. "Bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyorsun."

Cade sırtıyor. "Ah, yani Noah'nın kontrol manyağı doğasını çoktan anladığını mı söylüyorsun?"

Sadie pazılarımı sıkarak bana bakıyor. "Bir şeylerin farkına vardım, orası kesin."

Ben ağacı keserken bana hafifçe sataşmaya devam ediyor ve açık açık beni süzmesinin biraz kafamı karıştırmadığını söylersem yalan olur. Ama daha da iyisi, dördümüz arasındaki kolay enerji ve ağaç sonunda devrilirken, bunun bir aile gibi olduğuna dair garip bir duyguya kapılıyorum.

Yattığım diğer kadınlarla yaşadığım bir duygu değil. Babam öldüğünden beri hiç hissettiğim bir duygu değil.

Ağacın dibini kaldırıp kulübeye doğru sürüklemeye başladığımda Cade ve Dex benimle mücadele ediyor.

Cade beni yolumdan çekerek, "Olamaz," diye şaka yapıyor. "Kızımızın önünde kaslarını sergileyen tek kişi sen değilsin."

"Hey şimdi," diyor Sadie sahte bir öfkeyle. "Buraya *sadece* kasların için gelmedim."

"Bundan emin misin?" Dex, bir tür erkek modelmiş gibi poz vererek alay ediyor.

Cade ağacı bırakır ve hızla bir kartopu hazırlar, Dex'in kolay hedef olmasından faydalanarak kartopunu doğrudan göğsüne fırlatır.

Dex hafif bir "oomph" ile yarım adım geriye doğru sendeler ve sonra gözlerini kısar.

"Oh, *açık*."

Bununla birlikte, iki avuç dolusu kar toplayarak iki taze kartopunun uçmasına izin verir. Cade devrilmiş ağacın arkasına dalıyor ve Sadie'nin kahkahası donmuş arazide çınlıyor.

Kendi cephanesini toplaması uzun sürmedi ve Cade ile Dex sessiz bir bakış paylaşıp ona karşı takım olmak için birlikte döndüklerinde, beni siper olarak kullanarak arkama geçti.

Çocuklar kartopu yağmuruna tutuyor, abartılı bir iç çekip kollarımı göğsümün önünde kavuşturduğumda daha da çok gülüyorlar, Sadie onları yumurtlarken onlara sağlam bir duvar sunuyorum, her yeni tufanda arkamda eğiliyor.

"Ciddi misin?" Göğsüme bakarak kuru bir sesle soruyorum. "Siz on iki yaşında mısınız?"

Paltom artık bembeyaz bir örtüye dönüşmüş durumda ve bir sonraki kartopu alnıma çarpıp şapkamı yamulttuğunda Dex gülmekten neredeyse altına edecek. İkisine bakıp bir kaşımı kaldırıyorum, eldivenlerimden birini çıkarıp görüşümü bulandırmadan önce dikkatlice siliyorum.

Dex'in de söylediği gibi, artık başladı ve en iyi iki arkadaşım için söyleyebileceğim tek şey, bunu kendi başlarına getirdikleri.

Elimi uzatıyorum ve sanki psişik bir bağlantımız varmış gibi Sadie çoktan paketlenmiş bir kartopunu elime sıkıştırıyor. "Yakala onları, Noah! Onları dışarı çıkar!"

"Kahretsin," diyor Cade, ilk topun uçmasına izin verdiğimde gözleri irileşiyor. "Hamptons'da kaldığımız tatil köyünü hatırlıyor musun, hani otomatik tenis topu makinesinin kapatma düğmesi bozulmuştu?"

Bu sefer ona sırtıttığımda tüm dişlerimi gösteriyorum. "Aşağı iniyorsun."

Tekrar saklanmak için dalıyor ama artık çok geç. Sadie'nin beni iyi beslemesiyle kartopu fırlatma makinesine dönüştüm. Adil bir dövüş bile değil. Bir şey istediğimde, hiçbir şeyin rayından çıkaramayacağı tek bir odakla peşinden giderim ve doğamda çok sık oyun oynamak olmasa da, oynadığımda kazanmak için oynarım.

Öte yandan Cade ve Dex de safları bozmaya ve birbirlerini kartoplarıyla etiketlemeye devam ediyor. Aslında eğlenceli.

Arkadaşlarımdan biri omzumu sıyrıp Sadie'ye çarpan şanslı bir atış yaptığında, rekabetçi doğam yerini korumacı doğama bırakıyor. Nefes nefese bir kahkaha atarak yere düşüyor ve ben de diğerlerine arkamı dönerek sunduğum açık hedefi umursamadan etrafımda dönüyorum.

"İyi misin?" diye sordum.

"Ben mükemmelim," diye beni temin ediyor, pembe yanaklı ve sırtıyor, sarı saçları bir hale gibi etrafına yayılmış.

Yalan söylemiyor, her ne kadar benim kastettiğim gibi kastetmediğinden emin olsam da. Arkamda çocuklar gülmekten kırılıyor, sırtıma ve kışıma kartopu yağdırıyorlar ama lanet olsun. Gözlerimi ondan ayıramıyorum, sanki aramızda beni yerimde tutan fiziksel bir bağ varmış gibi gözlerim onunkilere kilitlenmiş.

Sonra titriyor ve onu ayağa kaldırmak için bir elimi uzatıyorum.

"Kar melekleri," diyorum onu ayağa kaldırırken, belinden tutup kendime doğru çekiyorum.

Be

n. "Ne?" diye soruyor, üstündeki karları temizlerken bana yaslanıyor.

"En sevdiğim kış aktivitesi. Ben Snowboard Takımı değilim. Artık Kar Meleği Takımı'ndayım."

Bakışlarımız tekrar birbirini yakalıyor ve o an uzayıp gidiyor, ta ki Cade, sik kafalı mükemmel bir vuruşla kafamın arkasına vurdu ve bu esnada kendi de çatladı.

"Ah," diyor Sadie, vuruş alnımın onunkine çarpmasına neden olduğunda.

Yine de sırtışını yok etmeyi başaramıyor. Aksine gülümsemesini daha da kötüleştiriyor. Alnındaki kırmızı lekeyi ovuşturuyor, sonra uzanıp parmaklarını benimkinin üzerinde gezdiriyor.

"Noah," diyor sahte bir ciddiyetle, bu da beni sırtıtmaya itiyor. "Bunun artık bir savaş olduğunun farkında mısın?" "Onları yok etme zamanı mı?"

"Onları *yok etme* zamanı."

C A D E

BAYAN. Dördümüz de kartopu yüzünden ıslanmış ve üşümüş bir halde eve döndüğümüzde CLAWS hiç etkilenmiyor. En azından ağacı görene kadar etkilenmedi.

"Bunun çam olduğundan ve kedi nanesinden yapılmadığından emin misin?" Heyecanlı miyavlamasının sesi üzerine şaka yapıyorum. Dex gülüyor, başını sallıyor. "O köknar, çam değil, şehir çocuğu."

Kaşımı kaldırıyorum. "Denver'da büyüdüğüne oldukça eminim. Son baktığımda orası da bir şehirdi." Sırıtarak beni tersliyor, sonra odasına doğru giderken kurulanmakla ilgili bir şeyler söylüyor.

Onu bir kez olsun bu kadar rahat görmek güzel. Bu ve Noah'ın gerçekten biraz gevşemesi arasında, oldukça

Bu tatilin hepimiz için iyi olduğunu temizleyin.

Sadie hepimiz için iyi.

Bu düşünceyi aklımdan atamıyorum ve diğer üçünü üst kata kadar takip ettikten sonra ayaklarım beni kendi odam yerine onun odasına götürüyor.

Kapısı tam kapanmamıştı ve ben dokunduğumda açıldı. "Hey, rüya kız."

Karla ıslanmış giysilerini çıkarmaya başladı bile ve yanakları kızarmış yarı çıplak görüntüsü onu yatağa atıp ırzına geçmek istememe neden oluyor.

Sadie dönüp bana sırıtıyor, yemyeşil vücudunu benden saklamak için hiç çaba sarf etmiyor ve sıcak ve kuru bir şeyler giymeyi bitiriyor.

"Hey, gizemli adam," diye karşılık veriyor. "Bana bir ağaç bulmuşsun."

Gözlerindeki sevinç göğsümde gurur gibi bir şeyin kabarmasına neden oluyor. Yüzüne o mutlu ifadeyi yerleştirdiğim için çok mutluyum.

"Kulübede hiç Noel süsleri var mı?" diye sordum. "Tabii ki var."

Konuşurken, muhteşem sarı dalgalarını özensiz bir düğüm haline getiriyor ve başının üstünde sabitliyor. Gevşek dallar yüzünün etrafına sarkıyor, kar erimesinden kaynaklanan nem onları kıvrıyor ve o kadar güzel ki nefesimi kesiyor.

Sadie ona baktığımı fark edince gülüyor ve başını iki yana eğiyor. "Cade? Alo? Beni duydun mu?"

Sırıyorum, yalan söylemeye bile çalışmıyorum. "Hayır. Tekrar söyle güzelim."

"Dışarıdaki hava durumundan da tahmin edebileceğiniz gibi, Whispering Pines daha çok ilkbahar, yaz ve sonbaharda kullanılan bir mekandı çünkü kış aylarında yollar çok güvenilmez olabiliyordu. Ancak John bazen tatillerde özel etkinlikler için burayı açardı. Bunlar için kullandığımız Noel süsleri bodrumda saklanıyor olmalı."

Soruma cevap verirken bana doğru geliyor ve yeterince yaklaştığında kendime engel olamıyorum. Asi buklelerinden birini kulağının arkasına sıkıştırıyorum, onu kendime doğru çekiyorum ve öpüyorum.

Dudaklarıma gülümsüyor, sonra beni itiyor. "Kuru bir şeyler giymelisin." Elimi kolundan aşağı kaydırıyorum ve parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. "Yardım etmek ister misin?"

Bana şakacı bir şekilde göz kırptıyor ve boştaki elini göğsüme koyuyor. "Neden Bay McAllister, ben de bunun için buradayım, değil mi? İhtiyacınız olabilecek her türlü yardımı sağlamak için?"

Sikim kırırdıyor. Her ne kadar iş ilişkimizi bir kenara bırakma konusunda anlaşmış olsak da, aklımdan binlerce seksi patron-ve-asistan senaryosu geçiyor.

Sadie aklımı okuyormuş gibi gülüyor.

"Düşünce tarzını sevdim," diye fısıldıyor dönüp beni arkasından koridora çekerken. "Ama önce, kulübeye biraz Noel büyüğü getirmeliyiz!"

Bunu zaten yaptığından oldukça eminim ama karşı koymuyorum. Birkaç el feneri kapıp ne bulabileceğimize bakmak için onu bodruma kadar takip etmeden önce kendi kuru kıyafetlerimi giymek için hızlıca çalışıyorum.

"Vay canına." Aşağıya indiğimizde bir ısıklık çalıyor, her şeyi kavramak için yavaşça dönüyorum. "Bana bir istifçi olduğunu söylemeden bana bir istifçi olduğunu söyle."

Gülüyor ve koluma vuruyor. "Kes şunu. Çok fazla olduğunu biliyorum ama *düzenli*."

Bunun için onun sözüne güvenmek zorundayım çünkü Noah burada tepe ışıklarını bağlamadı ve önümüzde oluşturabildiğimiz sınırlı ışık çemberi, sanal gökdelenlerle çevriliymişiz gibi görünmemize neden oluyor.

"Yolu göster," diyorum, ona şüpheyi yaklaşıyor.

Birkaç adım atıyor, sonra kararsızca duraklıyor. "Şey, çoğunlukla düzenli. Sanırım Noel eşyaları burada olmalı."

Buranın içini ve dışını çok iyi bildiği gerçeği dışında bunu nasıl söyleyebildiğinden bile emin değilim. Ve dürüst olmak gerekirse, organizasyon konusunda haklı olduğunu söyleyebilirim. Işığımızın çarptığı ve onun için çok büyük olmayan her şey plastik kutularda kutulanmış ve düzgünce etiketlenmiş.

Ancak istifçilik şakamı savunmak için, burada düzgünce etiketlenmiş *çok sayıda* kutu var, hepsi bir arada tıkkış tıkkış, öyle bir şekilde istiflenmişler ki, birçok yerde arkalarında ne varsa ulaşmak için ötekilerin hareket ettirilmesi gerekecek.

Sadie bizi uzak duvarlardan birine doğru götürüyor. "Buralarda, sanırım?"

"Şunları yoldan çekelim," diyorum ve Sadie'nin kafasından daha uzun bir yığının tepesinden *Koruma Uyumlu 2002-2006* etiketli bir tanesini alıyorum.

Dudağını ısırtıyor, sonra yoldan çekiliyor. "Onlara arkadan ulaşabiliriz" diyor, karanlık labirentte ilerlerken sesi biraz boğuk çıkıyor, üzerinde çalıştığım yığının arkasından dolaşmaya çalışıyor.

Sonra irkilerek küçük bir ses çıkarır, ardından kısa bir kahkaha atar ve merakı galip gelir.

Ben.

"Buldun mu onları?" Az önce taşıdığım çantaların üzerinden geçerek ve diğerlerinin arasından geçerek soruyorum

onu görmemi engelliyor.

Onu tavandan yere kadar uzanan uzun ahşap bir destek kirişinin önünde buluyorum. Sırıtarak bana bakıyor ve başını sallıyor. "Henüz değil, ama şuna bak."

Işığını benim için göğüs hizasında bir noktaya tutuyor ve parmağıyla ışını ovuşturuyor. Bir şeyin izini sürüyor. Bir oyma.

"SE + MK?" Yüksek sesle okudum. Sonra mantıksal bir sıçrama yaparak, "Sadie Evans artı...?"

"Marty Kline," diyor sevgiyle, yüzünde nostaljik bir ifade. "Vay be, onu uzun zamandır düşünmemiştim."

yıl."

"Hâlâ özlem duymadığını bilmek güzel," diyorum, tamamen yersiz bir dalgalanmaya rağmen hafif

sahiplenmenin.

"Pek sayılmaz." İçimdeki canavarı yatıştıran bir göz devirme hareketi yapıyor. "Bunu buraya kazıdığında on dört yaşında falan mıydım? O yıl ikimiz de açık hava yaz kampı için Whispering Pines'daydık." Tekrar dokunuyor, sonra yanaklarında iki gölgeli çukur olarak görünen gamzeleriyle bana bakıyor. "O benim ilk öpücüğümdü ve korkunçtu. Islak ve özensizdi ve dişlerimiz o kadar sert çarpıştı ki sanırım bir yerimi çürüttüm. Ama aynı zamanda yasak ve eğlenceli de hissettirdi. O yüzden bunu anabildiğimiz için mutluyum, her ne kadar..."

Gözleri bir an için yumuşak ve mesafeli. Sonra pişmanlıkla gülüyor ve başını sallıyor.

"Ne olsa bile?" Merak beni biraz öldürüyor, bastırıyorum.

Sadie başka tarafa bakıyor. "Onu ertesi gece başka bir kızı öperken yakalasam bile. Onun yerine kampın geri kalanını onunla geçirdi. İlk öpücüğüm ve ilk kalp kırıklığım."

Ciddi olmadığını bildiğim kadar hafifçe söylüyor. Ya da en azından *şimdi* öyle demek istemiyor. Ama on dört yaşındaki halinin harap olduğundan hiç şüphem yok ve ona bu şekilde davranan hormonlu, sivilceli suratlı küçük puşta aniden kızdım.

"Marty Kline mı dediniz?" Sesimde küçük bir hırıltı var ve bunun için özür dilemeyeceğim. "Marty, Martin'in kısaltması mı? Çünkü Dex ve Noah'ı toplayıp senin için onu aramaktan mutluluk duyarım."

Sadie başını eğiyor, bana bakarken yüzünde yumuşak bir ifade beliriyor, sonra parmak uçlarında yükseliyor ve beni öpüyor. "Saçmalama," diye fısıldıyor dudaklarıma karşı. "Ben bunu aştım."

"Ben değilim."

Kaşlarını kaldırıyor, dudakları bastırılmış bir kahkahayla titriyor. "Hâlâ Marty Kline'ın özlemine çekmemi mi *istiyorsun*?"

"İstediğim şey, o küçük pisliğin senin ne kadar muhteşem olduğunu takdir etmemekle aptallık ettiğini anlamasını sağlamak."

"Ah, Cade..." diye başlıyor usulca, elini çeneme dayayıp bana bakarken gözlerinde görmek istediğimden daha derin bir şey var.

Onunla olan bu şeyin sıradan olduğunu unutmamalıyım. Eğlenceli, flörtöz ve inanılmaz ateşli, ama *hepsi* bu. Ama bu düşüncesini bitirmeden sesini kestiğinde, onun yerine başka bir öpücük için başımı aşağı çektiğinde, nereye gideceğini duymadığım için neredeyse hayal kırıklığına uğradım.

Sonra öpücük biraz ısınıyor ve hayal kırıklığını bırakıyorum, onu ahşap kirişe doğru bastırıyorum ve ilk öpücüğünü gerçek bir öpücükle silerek unutmasını sağlıyorum.

"Kahretsin," dudaklarımız ayrıldıktan sonra alnımı onunkine yaslayarak nefes alıyorum. "Bağımlılık yapıyorsun. Eğer durmazsak, sonunda bu kirişe karşı becerileceksin ve bu gece senin muhteşem kışından kıymık toplamaktan daha iyi yapacak işlerimiz var."

"Söz, söz," diye dalga geçiyor.

"Aynen öyle. Ve eğer doğru hatırlıyorsam, sana verdiğim sözlerden biri de tamamen süslenmiş bir Noel ağacıydı."

Ayrılıp bakmaya devam ediyoruz ve burada depolananların çoğu sıkıcı iş kayıtları ve arazinin bakımı için pratik malzemeler gibi görünse de, Sadie'nin şaşkınlıkla nefes almasına veya onları ortaya çıkardığımızda zevkle kıkırdamasına neden olan küçük sihirli cepler de var ve her biri onu geçmişiyile ilgili başka bir hikaye paylaşmaya teşvik ediyor.

"Burada bir sürü anınız var," diyorum bana yemekhanenin ihtiyaç fazlası çatal bıçak takımı yığınının arkasında gizlenen, elle oyulmuş altı metrelik bir Koca Ayak heykelini saklamak zorunda kaldığı tuhaf koşulları anlatmayı bitirdiğinde.

Başını sallıyor, heykelin devasa göğsünü bir an için okşarken hüzünlü görünüyor. "Gerçekten seviyorum. Aslında, ilk defa-oh! *İşte* buradalar."

Son kısmı muzaffer bir edayla söylerken gözleri parlıyor ve etrafımdan *dolanarak* üzerinde *saçmalık* yazan bir saklama çantasını kenara itiyor.

Sormuyorum bile, çünkü o haklı. Sonunda tatil dekoru zulasını buldu. Gerçi kutuları öne doğru çekmeye başladığında yüzünün aydınlanması benim de haklı olduğumu şüpheyi yer bırakmayacak şekilde kanıtıyor. Noel büyüsü gerçek ve Sadie onu sadece buraya getirmede. Onunla parlıyor.

"Peki, hadi o zaman. Bunları yukarı çıkaralım ve tatilimize başlayalım." El fenerimi kolumun altına sıkıştırıyorum, böylece özenle etiketlenmiş kutulardan birkaçını alabiliyorum ve Sadie bir çelenk, telden yapılmış bir ren geyiği ve sağlam görünümlü bir Noel ağacı standı alıyor.

Sonra bana öyle parlak bir gülümseme veriyor ki neredeyse gözlerim kamaşıyor. "Sabırsızlanıyorum." Tatiller daha önce hiç heyecanlandığım bir şey olmamıştı, ama bu sefer Sadie için mi? Ben de heyecanlanamıyorum.

S AD IE

"DAHA FAZLA OMLET?" Bodrumdan merdivenlerin tepesine ulaşır mutfağa girdiğimizde Cade Dex'e soruyor.

Dex, aksi yöndeki tüm kanıtlara rağmen başını sallıyor; bu kanıtlar arasında önündeki tezgâhta açık duran bir kutu yumurta da var. "Eggnog, yani elinizde biraz brendi olsa iyi olur."

Cade, Dex'e öyle olduğunu söylüyor ve Noah taşıdığım ağaç standını görünce, Cade ve ben yükümüzün geri kalanını büyük odanın ortasına, şöminenin önüne bırakırken içeri dalıyor ve onu benden alıyor.

"Ne düşünüyorsun?" Noah bizi takip ederek odaya giriyor ve ellerini kalçalarına koyarak etrafı inceliyor. "Şurada, kanepenin yanında mı?"

"Mükemmel" diyorum ama aslında ağacın yerleştirilmesinden bahsetmiyorum. Mesele bu adamlar ve gerçek bir Noel gibi hissettiren bir şey vaat etmeleri ve adamların büyük boy köknar ağacını odaya sokmayı ve ağaç standına sabitlemeyi başardıktan sonra Noah'ın ilk içgüdüsünün Bayan Claws'ı bulup onayladığından emin olmak olması.

Noah minik yavru kediye kocaman elleriyle kucaklarken Dex, "Süsleri taktıktan sonra ağaca tırmanmasına izin vermesen iyi edersin," diye uyarıyor. "Onlardan biri boğazına kaçabilir ya da başka bir şey olabilir."

"Hayır, o bundan daha zeki," diye ısrar ediyor Noah.

Bayan Claws başını kaldırıp Dex'e küçümseyen bir bakış atıyor ve Noah ile aynı fikirde olduğunu belli ediyor. Sonra Dex'in kolunda dengede durarak ayağa kalkıyor ve sırtını yüksek bir kavisle kıvrıyor, gerinirken minik dişlerini göstermek için ağzını sonuna kadar açıyor.

"Ama ya-" Yavru kedi Noah'nın elinden en yakın dala sıçrayıp hemen yaprakların arasında kaybolunca Dex kahkahayla gülmeyi kesiyor. "Kahretsin. Onu kurtarmalı mıyız?"

Cade bodrumdan getirdiğimiz kutuları açmaya başladığı yerden başını kaldırıp bakıyor. "Ağacı kurtarmaktan mı bahsediyorsun?" diye soruyor hepimiz onun gövdeye tırmanırken çıkardığı sesi duyarken.

Baş tepeye yakın dalların arasından çıkıyor, dar bir nokta, ona tutunurken sallanan bir yıldız yerleştireceğiz.

Kocaman gözlerle Noah'ya bakıyor. "Miyav?"

Bana bile sesi biraz gergin geliyor ama Noah ona sırtlamakla yetiniyor. "Bu iş sende."

Çok sevimli ve telefonumu odamda bıraktığım için kendimi tekmelemek istiyorum. Luna'ya bir fotoğraf göndersem sevimlilikten ölür, bu üç muhteşem adamın minik yavru kediye bakıp Bayan Claws mı yoksa Noel süsleri mi hakkında endişelenmemiz gerektiği konusunda kendi aralarında tartışırken bir fotoğrafını çeksem başka bir şeyden ölür.

Küçük kedi sonunda aşağı inmeyi başardıktan sonra, Cade uzun bir ışık dizisi çıkarır.

"Bunları jeneratörden çalıştırabileceğiz, değil mi?" diye sorar Noah'a.

Noah başını sallıyor. "İstediğimiz düzeni bulduktan sonra biraz değiştireceğim. Başka bir şeyin fişini çekmem gerekecek ama bunu başarabiliriz."

"Yine de interneti kaybetme!" Şu anda neyin eksik olduğunu fark ederek ona yalvarıyorum. "Noel müziği dinlemek istiyorum."

Telefonunu çıkarıyor, parmak iziyle kilidini açıyor ve bana fırlatıyor. "Hadi bakalım, günüşiğim."

Ben bunları hazırlarken, Dex eggnog'u karıştırmak için mutfığa geri dönüyor ve Cade beni ve Bayan Claws'ı Noel ışıklarını çözmesine yardım etmemiz için kandırıyor.

Sadece birimizin gerçekten yardımcı olduğundan oldukça eminim, ama o kablo karmaşasına vurup sonra da tam ortasına dalarken bunu nazikçe kendime saklıyorum.

"Hizmetiniz için teşekkürler," diye takılıyor Cade, ışık kablolarından birinin ucunu onun önünde sallandırarak. Atlamaya çalışıyor ama çoktan fazla uzaklaşamayacak kadar dolanmış durumda. Acınası bir miyavlama veriyor ve sırt üstü yuvarlanıyor, küçük patileri havada sallanıyor, bir ışık ipi karnına gevşekçe sarılmış ve bir diğeri de bir kulağının üzerine sarkıyor.

Cade telefonuyla bir fotoğraf çekiyor, sonra ben kaşımı kaldırınca bana sırtıyor. "Mugshot. Bu kadar şirinlik suç olmalı."

Gözlerimi deviriyorum, çünkü saçmalıyor, ama dürüst olmak gerekirse, bir erkeğin bir kedi yavrusu tarafından kazanılmasından daha ateşli bir şey var mı?

Noah bodrumdan birkaç Noel kutusu daha çıkardı ve Dex elinde şeker kamışlarıyla süslenmiş bir tepsi dolusu eggnog ve brendi ile geri döndüğünde üçümüz de kalan ışıkları çözüp ağaca asmayı başardık.

"Bunu paylaşacak mısın?" Noah buzlu bardaklara bakarak Dex'e sorar.

"Bana kibarca sor," diyor Dex ve Noah homurdanarak onu tersliyor. Dex gülüyor. "Bu kadar yeter." Her bardağa bir yudum konyak ekliyor, sonra kendi bardağını kaldırarak elden ele dolaştırıyor.

"Noel'in şerefine."

Gülüyorum, ama mutlu bir şekilde kadehimi diğerleriyle birlikte kaldırıp tokuşturuyorum, ancak sonunda bir yudum aldığımda kastettiğimden biraz daha müstehcen bir şekilde inliyorum.

"Vay anasını, Dex. Bu inanılmaz."

Omuz silkiyor ama iltifatın onun için bir anlamı olduğunu söyleyebilirim. "Cade iyi brendi alır." Cade onun kaburgalarına dirsek atıyor. "*O kadar da* iyi değil. O haklı. Çok lezzetli."

Gerçi Dex de haklıydı. Brendi en üst rafta ve nihayet Noel dekoruyla dolu kutuları açmaya geldiğimizde, hepimizin bundan biraz parıltı hissettiğini söyleyebilirim.

Çıkardığım çalma listesinden hepimizin eşlik ettiği bir Noel klasığı çıkıyor ve Cade çantalardan birinden gerçekçi görünümlü plastik bir ökseotu çıkarıp başımın üzerinde tuttuğunda gülsem mi bayılsam mı bilemiyorum.

Sanki bir Noel filminin içinde yaşıyor gibiyim -ama kesinlikle Hallmark ya da Lifetime filmlerinden biri değil. Ökseotundan yararlanmak için eğildiğinde Cade'in bana attığı ateşli bakışla değil.

Ama Dex ondan önce davranıp arkamdan yaklaşıyor ve bir öpücük çalmadan önce beni döndürüp yüzünü ona çeviriyor. Nefes nefese gülüyorum, Cade bir küfür mırıldanırken denge için onun geniş omuzlarını kavriyorum.

Dex sonunda hava almam için bana izin veriyor ve arkadaşına sırtıyor. "Ertelersen, kaybedersin." "Nasıl uyukluyormuşum? Lanet ökseotunu getiren bendim." "Evet, ama onunla ne yapacağını bilmiyor gibiydin."

Cade homurdanıyor ve Noah sırtarak ökseotunu ondan kapıyor ve beni Dex'in kollarından çekip alıyor. "Ben seviyorum."

Cade'in yüzündeki ifadeye gülmeye başlıyorum, sanki biri son kurabiyeyi kapmış gibi

Ama sonra Noah ökseotunu üzerime tutup dudaklarını dudaklarıma yapıştırdığında kahkaham bambaşka bir şeye dönüşüyor.

"Evet, öyle," diye nefes nefese kabul ediyorum, sonunda ayrıldığımızda ellerimi göğsünde gezdiriyorum. "Ama..."

Onu kızdırmak için bu kelimeyi söylediğimde Noah'nın kaşları havaya kalktı. "Ama? Oh, kesinlikle hayır. O öpücükte 'ama' diye bir şey yoktu. O öpücük birinci sınıftı."

"Öyleydi," diye yatıştırıyorum onu, gülmemeye çalışarak göğsünü okşuyorum. "Yine de biraz karşılaştırmaya ihtiyacım olduğunu düşünüyorum."

"Karşılaştırma mı?" Dex, Noah'nın kafasına kabarık bir kardan adam süsü fırlatıyor. "Neyim ben, doğranmış ciğer mi?"

Noah kardan adamı bir eliyle yakalayıp homurdanıyor. "*Sen* bile doğranmış ciğerin tadını güzelleştiremezsin."

"Bu... hiç mantıklı değil," diye söze başlıyor Dex, ben Noah'nın kolunun altından sıyrılıp ökseotunu elinden alırken.

"Cade?" Bana baktığında, küçük yeşillik parçasına bir el sallıyorum. "Bununla ne yapacağını biliyor musun?"

"Evet, öyle," diyor ve sonra bana bunun doğru olduğunu gösteriyor.

Ne demek istediğini kanıtlamayı bitirdiğinde, Dex hemen orada bana içkiden çok konyak olan taze bir bardak eggnog uzatıyor ve Noah da şöminenin üzerine kardan adamlar ve fındıkkıranlardan oluşan bir doğum sahnesi kurmakla meşgul.

"Lütfen bana yemliğin içine kartopu koymayacağını söyle," diyorum yüzümü buruşturarak.

Dönüp bana sırtlıyor ve bu onu tanıştığımızdan beri gördüğüm en neşeli haliydi. "Tabii ki hayır."

Elindeki cevizi gururla havaya kaldırıyor, sonra da küçük yemliğin içine atarak seti tamamlıyor.

Torbaları boşalttığımızda gerçekten çakırkeyif oluyorum ve her erkeğin ökseotunun altından çaldığı öpücüklerin sayısını unutuyorum. Bayan Claws uzun zaman önce maskaralıklarımızdan sıkıldı, erkekler benimle odanın içinde dans etmeye başladığında dünyanın en sevimli hediyesi gibi ağacın altına çekilip uyudu ve dürüstçe söyleyebilirim ki bu son zamanlarda geçirdiğim en iyi zamandı... belki de hiç.

"Şimdiye kadar ne yaptık?" Ağaca son süsleri yerleştirirken Cade arkamdan yaklaşıp soruyor. Kollarını belime doluyor ve çenesini başımın üstüne koyuyor. "İyi bir Noel olacak mı?"

"Hiçbir fikrin yok." Her şeyi içime çekerken mutlu bir şekilde iç geçiriyorum. Bana sürekli hayallerindeki kız diyor ama tüm gün rüya gibi geçti. Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor ve kendimi en son ne zaman bu kadar mutlu ve kaygısız hissettiğimi, şu an dışında hiçbir şey düşünmediğimi ya da buradan başka bir yerde olmayı dilemediğimi hatırlamıyorum.

Eğer beni bu şekilde şımartmak istiyorlarsa, kesinlikle başarıyorlar.

"Oh kahretsin." Ağaçtaki her süs için bir yer bulmayı başardığımızda Dex gülüyor.

Duvarın dibine çömelmiş, başını sallıyor. "Elektriğin kesik olduğunu unutmuşum."

Baktım ve eminim ki ışık dizisini prize takmış. Aslında o hatırlatana kadar ben de unutmuşum. Oda sıcak ve rahat, neşeli bir müzik çalıyor ve pencerelerin dışında hava kararmış olsa da, Nuh'un jeneratörden oturma alanının etrafına yerleştirilmiş lambalara uzattığı uzatma kabloları sayesinde bol miktarda ışık var.

"Ağaça işimiz biter bitmez onları jeneratöre bağlayabilirim," diyor Noah, elinde Mrs.

'Yardım etme' konusunda biraz fazla hevesli olduğu için pençelerini sıkıca göğsüne dayadı.

Gülüyorum. "Zaten mükemmelken daha ne kadar ekleyebileceğimizden emin değilim."

Dergilere layık bir mükemmellik değil. Hem de hiç değil. Ama yine de mükemmel.

"Pek bir şeye benzemiyor." Cade boş bir çantayı havaya kaldırıyor. "Bodrumdan daha fazla eşya çıkarmak istemiyorsanız, hayır."

"Üzerine başka bir şey koymaya kalkarsak ağaç devrilir," diyor Dex ve Noel ışıklarını bırakıp yanıma geliyor. Kendi omzuyla benim omzuma vuruyor. "Yine de oldukça iyi görünüyor, değil mi kedicik?"

"Mükemmel," diye tekrarlıyorum, sertçe sırtarak.

"Eh, fena değil," diyor Dex, sırf aykırı olmak için.

Ben de onun omzunu dürtüyorum. "Grinch olmayı bırak. Az önce iyi görüldüğünü söyledin."

"Sanırım *oldukça* iyi dedi," diye ekliyor Cade, artık boş olan bardağına bir kadeh daha konyak koyarken. "Yanılmıyorsam, bu mükemmelden yaklaşık bir süs utangaç."

Noah başını sallıyor, büyük kollarını göğsünde kavuşturmuş. "Cade haklı. Bir şeyler eksik." "Şaka yapıyorsun. Tüm o süslerin arasından dalları zar zor görebiliyorsun!"

Bu benim hatam, ama annemin ben büyürken birlikte geçirdiğimiz bayramlarda hep ısrar ettiği gibi bir "tema" peşinde değildim. Şatafatlı olanlardan muhteşem olanlara kadar tek bir süsü bile dışarıda bırakmak istemedim.

Noah bana bakıyor ve sonunda küçük bir tebessüm ediyor. "Yani, o kadar yukarıyı görmek için çok küçük olabilirsin ama..."

Bayan Claws'ı tutmadığı eliyle ağacın tepesine doğru bir işaret yapıyor.

Nefesim kesildi. "Yıldızı unuttuk!"

"Bekle, bir tane bile var mı?" Dex kaşlarını çatıyor, çoğunlukla boş olan çantalara doğru ilerliyor ve kendi sorusunu yanıtlamadan önce onları karıştırıyor. "Hayır. Sanırım yok."

Noah sırtıyor. "Onu doğum sahnesi için çaldım." Başını şömine şöminesine doğru sallıyor, orada da kardan adamların ve küçük yemliğin etrafına yerleştirilmiş fındıkkıranların arkasında muhteşem bir altın yıldız duruyor. "Sanırım bunu ağaç için de kullanabiliriz."

"Tabii ki yapacağız," diyorum ve şömine rafına doğru yürüyüp onu -dikkatlice- koparıyorum. "Bu Noel *mükemmel* olacak."

Ağaca geri dönüyorum ve planımdaki kusuru fark ediyorum. Ağaç standında daha da yükseğe ulaşan sekiz metrelik bir köknar. Diğer yandan ben? Diyelim ki kollarım bir metre boyunda *değil*, o yüzden oraya tek başıma çıkmamın imkânı yok.

Noah kıkırdıyor, yüzümdeki ikilemi açıkça okuyor. "Buraya gel. Yardım edeyim."

Başımı sallayarak ona doğru yürüdüm. "*Senin* bile yeterince uzun olduğunu sanmıyorum. En tepeye yerleştirdiğin süsleri devirmeden olmaz."

"Haklısın." Sırtıyor, sonra uyuyan Bayan Claws'ı bir yastığın üzerine yatırıyor ve beni ağaca bakacak şekilde çeviriyor. Eğiliyor, nefesi enseme gıdıklarken fısıldıyor: "Ama takım çalışması rüyayı gerçekleştirir. Öyle demezler mi?"

Sonra kalçalarımı kavıyor ve sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni kaldırıyor.

"Emin misin?" Refleks olarak soruyorum, ayaklarımı çoktan yerden kesmiş olmasına rağmen yıldızı göğsüme bastırıyorum. "Bunu yapmanı istemiyorum..." *Kendini zorlama* gibi bir şeyi yüksek sesle söylemem mümkün değil. "Yani, kendin de yapabilirsin."

Gülüyor, alçak, seksi bir titreşimle. "Az önce yapamayacağımı söyledin. Ve aramızdaki bu anlaşma bana serbest geçiş hakkı verirken seni elime alma fırsatını kaçıracağımı mı sanıyorsun?"

Dudağımı ısıriyorum, yanaklarım ısınıyor. Ama bu sefer endişeden ya da utançtan değil.

Ciddi. Bana dokunmak *istiyor*.

Bana telkin edilen aptalca güvensizlikleri bir kenara bırakıyorum ve yıldızı ağacın tepesine yerleştiriyorum, güvenli olduğundan emin olmak için zaman ayırıyorum. Noah'nın kolları hiç titremiyor bile ve iş bittikten sonra beni nazıkçe yere bırakıyor ama ellerini üzerimden çekmiyor, beni göğsüne doğru çekiyor.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor ve arkamda olduğu için emin olamasam da ağaca bakmadığı hissine kapılıyorum.

Hiçbiri değil.

"Daha iyisi olamaz," diye sessizce onaylıyor Dex, bakışları bana kilitlenmişken. "Gerçekten de en iyi fikirlere sahipsin." Son kısmı Cade'e yöneltiyor, o da başını sallıyor ve yüzünde yumuşak, seksi bir sırıtişla beni izliyor.

Sessizlik uzadıkça, dördümüzün arasında sıcaklık ve olasılık arttıkça dudaklarımı yalıyorum. Bütün gün, cinsel gerilimin sürekli alt tonuna rağmen eğlenceli, kaygısız ve tatlı bir şekilde sağlıklı hissettirdi. Ama şimdi enerji değişiyor.

"Sadie..." Noah arkamdan konuşmaya başlıyor, sesinde kalçalarımı sıkmana neden olan alçak bir nota var.

Ama o daha fazla ilerleyemeden lambalar bir anlığına titriyor ve ardından ağaç aydınlanıyor.

Şaşkınlık ve zevkle nefesim kesildi. Sadece güzel değil-

"Bu sihir," diye fısıldıyorum, o kadar sert gülümsüyorum ki canım yanıyor. Cade kıkırdıyor.

"Çok doğru. Söz verdiğim gibi."

Dex homurdanıyor ama o da sırıtiyor. "Elektriğin tekrar gelmesinden kendine pay çıkaramayacağından eminim."

Cade omuz silkiyor, gözleri parlıyor. "Sırlarımı açıklamayı reddediyorum." "Ama kulübede olan kulübede kalır, değil mi?"

"Doğru," diyorum, kalbim hızla çarparken Noah'nın kollarından çıkıp üçünün yüzüne bakıyorum.

Dex'in sadece şaka yaptığını, bu üçlünün birbirlerine yaptıkları gibi Cade'i biraz iğnelediğini biliyorum. Ancak burada, pansiyonda serbest geçiş hakkımız var ve elektriğin tekrar gelmesi bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini hatırlatıyor. Her şey yakında normale dönecek ve Noah'ın dün gece dediği gibi, eğer başımıza gelen buysa...

"Zaman kaybetmek istemiyorum."

Hepsi bana hararetle bakıyor ama hiçbiri harekete geçmiyor, üçü de beni takip etmek için bekliyor.

Cade soran kişi. "Ne istiyorsun, rüya kız?"

"Beni becermeni istiyorum." Sertçe yutkunarak her biriyle göz teması kuruyorum. Sinirle değil, beklentiyle. "Üçünüzü de. Birlikte."

S AD IE

SESLİ SÖYLEMEK bile içimi arzuyla dolduruyor ve üç çift göz -kehribar rengi, gece mavisi ve orman yeşili- aynı sıcaklıkla parıldamadan önce sinirlerimin onu ele geçirmesine izin verecek zamanım bile olmuyor. Adamların hiçbiri kıpırdamıyor ama yine de onlardan yayılan tepki, yapabilecekleri her şeyden daha çok arzulandığımı hissettiriyor.

Onlar söylemeden önce bile bunun bir evet olduğunu bilerek titreyen bir nefes çekiyorum.

Daha da iyisi, bunun kesinlikle evet olduğunu ve her birinin bunu en az benim kadar istediğini biliyorum - sadece ben değil, beni paylaşmak.

Dex öne doğru bir adım atıyor, saçlarımı kavıyor ve başım geriye düşene kadar çekiştiriyor. Neredeyse nefes nefese kalmama neden olacak kadar uzun süre bana bakıyor ve sonunda dudakları dudaklarıma değene kadar eğiliyor.

"Tüm o zaman boyunca, sen kardeşimle vakit kaybederken seni uzaktan arzularken, ne kadar pis bir kız olduğun hakkında hiçbir fikrim yoktu," diye mırıldanıyor.

Nefesim kesiliyor. "Artık biliyorsun."

"Yapmak üzereyim," diye düzeltiyor beni. Ve sonra beni öpüyor, ağzımın sahibiymiş gibi sahipleniyor.

Ona karşı eriyerek inlediğimde, saçlarımı biraz daha sert çekiyor ve bana bakarken nefes nefese kalmama neden oluyor.

"Pis bir kız gibi sikilmek mi istiyorsun? Bu gece üç sikimizin de içinde olmasını ister misin?"

Başımı sallıyorum, ağzım kururken dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor. "Evet."

Dex'in yüzündeki ifade de en az sözleri kadar beni tahrik ediyor ama Cade ve Noah'ın izlerken gözlerindeki yoğunluk daha onlar bana dokunmadan yanacakmışım gibi hissetmeme neden oluyor.

Dex parmaklarını saçlarımın derinliklerine sokup başımın arkasına masaj yaparken diğer eli boğazımda geziniyor ve Cade arkamdan yaklaşıyor.

Cade saçlarımı yana yatırıp boynumu ortaya çıkarıyor, sonra eğilip beni kulağımın hemen arkasından öpüyor.

İçimden bir ürperti geçiyor ve elleri kalçalarımın altına iniyor. "Bu çok fazla olacak. Üçümüz tarafından becerilmekten bahsederek derinlere atlıyorsun. Bunu kaldırabileceğinden emin misin?" diye soruyor, sesinde bir meydan okuma var.

Kıçımı geriye bastırıyorum, kendimi onun sertliğinin kalın çizgisine sürüyorum.

"Kesinlikle kaldırabilirim." Cade'e cevap verirken Dex'in gözlerinin içine gülümsüyorum. "Biri bana gelmiş geçmiş en iyi Noel'i vaat etmemiş miydi?"

Cade arkamdan kıkırdıyor ve Dex çenemi kavrayıp iki parmağını ağzıma sokarken sırtarak cevap veriyor.

Dilimi etraflarına sarıp emiyorum.

Dex inliyor. "Evet, birinin yaptığına eminim."

Ağzımın içini okşuyor ve külotum uyarılmayla ıslanıyor. Bu bana ikisi tarafından becerildiğim geceyi hatırlatıyor ama bu farklı. Daha iyi.

Çünkü bu sefer Noah da burada.

Uzanıp Dex'in bileğini tutuyorum, parmaklarını ağzımdan çıkarıyorum ve başımı Noah'ya doğru çeviriyorum. Delici lacivert gözlerinin beni izlediğini hissedebiliyorum ama henüz evet demedi. Bunu istediğini de söylemedi.

"Noah?"

"Masada ne var?" diye homurdanıyor, korumacı, güvenlik odaklı doğası şu anda bile mevcut. "Tam olarak neyin peşindesin, günışığım?"

"Siz," diye yanıtlıyorum dudağımı ısırarak.

"Hepiniz." Cade'in elleri kalçalarımda esniyor.

"Herhangi bir şey için mi?"

"Evet," diye nefes alıyorum, ne dersem diyeyim, bu adamların hiçbirinin bana kaldırabileceğinden fazlasını vermeyeceğini adım gibi biliyorum.

"Ayrıntılara ihtiyacım var," diyor Noah, sonunda dokunacak kadar yaklaşarak. Cade biraz yana çekiliyor ve Noah bir adım daha yaklaşarak büyük bir elini belime doluyor. "Nasıl becerilmek istiyorsun?" Eli belimden kıcıma doğru kayıyor ve sıkıyor. "Nerenin sikilmesini istiyorsun?"

Nefesimi içime çekiyorum, kalçalarım sıkılıyor. "Evet."

Dex gülüyor ve Noah bile bana sırtıyor. "Bu bir cevap değil."

"Bence harika bir cevap," diyor Cade, kazağımı yukarı çekerek. "Ama ayrıntı istiyorsan, Noah... hayalindeki kız? Çıplak sikilmek ister misin?"

"Evet."

Ellerinin üzerimde olmasını seviyorum. Yumuşak tenimde gezinen sert nasırları. Her birinin benden çok daha büyük olması ve bana değerli bir şeyi tutuyormuşum gibi hissettirirken nasıl biraz sert davranacaklarını tam olarak bilmeleri.

Cade kazağımı çıkarmayı bitiriyor ve Dex sütyenimi çözüyor, yere bıraktıktan sonra ellerini göğüslerimle dolduruyor.

"Bunlar çok muhteşem," diyor, meme uçlarımı okşarken onları nazikçe yoğuruyor. "Başka ne yapmamıza izin vereceksin? Seni bağlamamıza mı?"

İçimden bir ürperti geçiyor. "Evet."

Noah kıcımı sıkmayı bırakıp pantolonumun düğmesini açıyor, fermuarını açıyor ve aşağı çekiyor. Onları kalçalarımın etrafında bırakıyor, bu garip hissettirmeli ama hissettirmiyor. Parmaklarının külotumun kumaşı üzerinde gezinmesi dikkatimi dağıtmıyor.

"Şaplak mı atayım?" diye soruyor, gözlerinde

sıcaklık parlıyor. "Evet. Tanrım. Her şeyi yaparım."

Cade kıcımı okşuyor, sonra külotumu yana çekiyor ve parmaklarını yanaklarımın arasında kaydırıyor.

Keskin bir nefes alıyorum, bir parmağını kık deliğimin etrafında dolaştırıp hassas etimle dalga geçerek beni kıvrandırdığında içim ısınıyor.

"Buna ne dersin?" diye fısıldıyor. "Buraya davetli miyiz?"

Başımı sallıyorum, vücudum ateşle kızarıyor. Nefesim kesiliyor ve bakışları altında meme uçlarım sertleşiyor. Daha önce hiç anal yapmamıştım ama bu adamların bana sahip olmasını istemeyeceğim bir yol düşünemiyorum.

Cade ve Dex inliyor.

Cade bir parmağını yavaşça içeri itiyor.

Noah parmaklarını ıslaklığımda gezdirmeye devam ediyor, klitorisimle alay ediyor ve etrafında

dönüyor, ama

ona istediğim gibi dokunamıyor.

Bu beni çıldırtmaya yetiyor.

Dex eğiliyor ve bir meme ucunu ağzına alıyor. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirip onu orada tutuyorum.

"Lütfen," diye fısıldıyorum, ne istediğimi bilmesem de. Sadece daha fazlasını istiyorum. Daha çok elleri üzerimde olsun, daha çok içimi doldursunlar. Her şeyden daha fazlasını.

Noah iki parmağını içime sokuyor ve beni ona doğru itiyor. Parmaklarını birkaç kez içeri ve dışarı pompalıyor ve ben titremeye başlıyorum. "Bu amcıkta ne istiyorsun? Daha fazla parmak mı? Benim sikimi mi? Yumruğumu mu? Dilimi mi?"

Her öneri beni daha da heyecanlandırıyor, ta ki içimdeki gerilim beni titretene kadar. "Her şeyi yaparım," diye inliyorum.

Karşılığında üç yırtıcı alfa-erkek gülümsemesi alıyorum ve Dex tekrar doğruluyor, ben dudaklarımı ayırana kadar başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Burada pek çok olasılığın önünü açıyorsun. Üçümüzün arasında, sanırım seni gerçekten iyi doldurabiliriz."

"Özellikle de bir şey olursa," diye mırıldanıyor Cade, dudakları enseme ve parmağı göt deliğime doğru ilerliyor.

Nefesim kesiliyor ve Noah sonunda külotumu tamamen indirip önümde dizlerinin üzerine çökerek beni belden aşağı soymayı bitirirken Dex'in parmakları tekrar ağzıma giriyor.

Elleriyle kalçalarımı çerçeveleyiyor, sonra her şeye kattığı o yakıcı yoğunlukla bana bakıyor. "Böyle harika görünüyorsun."

"Çıplak mı?" İçimi bir ürperti kaplarken soruyorum. Cade ve Dex bana elleri, dudakları ve dilleriyle eziyet ederken içgüdüsel olarak bacaklarımı onun için açıyorum.

"Islak," diye düzeltti Noah beni. "Ama..."

"Ama?" Parmakları yumuşaklığıma gömülürken ona nefes nefese soruyorum.

Beni kendine doğru çekiyor, sonra hınzır bir sırıtışla bana bakıyor. "Ama seni daha da ıslatabileceğimi garanti ederim."

Nefesim aceleyle kesiliyor ama Dex parmaklarını ağzımdan çekip beni tekrar öpünce kısa kesiliyor. Eli boğazıma dolanıyor, beni sıkıca yerinde tutuyor ve daha da erimemi sağlıyor.

Noah öne doğru eğilip dilini klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve ben kaçan iniltiyi durduramıyorum. Yanıt olarak inliyor, ellerini bacaklarıma doluyor ve beni kendine doğru çekiyor.

Dex dudaklarını boynuma götürüp oradaki bir çürüğü emiyor ve Cade parmağını kıkımdan kaydırıp elini çekerken ben de ona doğru eğilip kendimi göğsüne bastırıyorum.

"Tadı nasıl?" diye soruyor Noah'a, sesi sert.

"Kahretsin, hatırladığımdan bile daha iyi," diye gürlüyor Noah, dili uzun vuruşlarla üzerimde geziniyor. "Şeker gibi tatlı."

Dex kulak mememi ısıyor, parmaklarını boğazımda gezdiriyor. "Ne kadar güzel bir resim çiziyorsun. Her bir deliğini tek tek sikebilir ve seni döl içinde bırakabiliriz, değil mi?"

Kaçan iniltiyi durduramıyorum. "Lütfen," diye nefes alıyorum, Noah bana bakarken o iğrenç görüntü beni sınıra doğru itiyor.

Klitorisimi dişlerinin arasında emiyor ve içimde biriken zevk patlıyor. Bacaklarım sallanıyor, parçalanırken dudaklarımdan çıplak bir çığlık dökülüyor.

"İşte bu muhteşem," diye homurdanıyor Cade, arkamdan bana doğru bastırarak. "Az önce yüzünün her yerine boşaldın."

"Evet, öyle yaptı," diye mırıldanıyor Dex, başımı geriye çekip bana bakıyor. "Birkaç tane var mı

daha fazla var mı, kedicik?"

Bir yanımlı mutluluktan eriyip gitmek istiyor, çünkü ilk orgazm o kadar iyiydi. Ama daha büyük bir parçam o anın içine eğilmek ve beni ne kadar zorlayabileceklerini görmek istiyor. "Evet," diyorum, nefes nefese. "Tanrım, evet."

Noah ayağa kalkıp elini enleme dolayarak, "O zaman kendim için birkaç taneye daha ihtiyacım olacak," diyor. Eğilip beni sertçe öpüyor, dudaklarında benim tadım var, sonra beni Dex'e doğru çeviriyor. "Ama bu ikisinin senden neler alabileceğini görene kadar olmaz."

Dex ağzımı yalayıp yutarken Cade uzaklaşıyor, ellerini saçlarımdan geçiriyor ve bir iniltiyle başımı arkaya yatırıyor. "Aminin tadını alabiliyorum," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. "Bunun için Noah'ya teşekkür etmeliyim."

"Buradayım," diyor Noah, iri elleri arkadan belimi sararken sert aletini belime sürüyor. "Ona istediği şeyi vererek bana teşekkür et."

Üçü de hâlâ tamamen giyinik ve Noah'nın kot pantolonunun pürüzlü kotu bana sürünürken vücudumun içine düşmek istediği orgazm sonrası mutluluğu alıp acil ve muhtaç bir şeye dönüştürüyor.

"Hepinizin bana istediğimi vermenizi istiyorum," diye nefes alıyorum, iki erkeğin arasına bu şekilde sıkışmış olma hissini seviyorum. "Bu gece aklınıza gelebilecek her şeyi istiyorum."

"O zaman alacaksın," diye söz veriyor Dex.

"Önce ben," diyor Cade, beni Dex ve Noah'dan uzaklaştırıp Noel ağacının önündeki pelüş halının üzerine yatırarak. "Noah bizim için senin amını ıslattı. Şimdi bunu daha da tatlı hale getirmek istiyorum."

Üzerime eğildiğinde çok renkli ışıklar gözlerine yansıyor ve bunu gerçek anlamda söylediğini ancak klitorisime sürtünen kaygan ve sert bir şeyin baskısını hissedince anlıyorum.

"Bu... şeker kamışı mı?" Bacaklarımı onun için açarken içimde yasadışı bir heyecanla soruyorum.

Stokladığı şeylerden biriydi ve ağaca bazı mini olanları asmamıza rağmen, Noah'ın şöminenin üzerine koyduğu birkaç tane de jumbo boy vardı. Cade bunu oradan almış olmalı, çünkü kesinlikle küçük olanlardan biri değil.

Cade bana pis bir sırtış atıyor, sonra yapışkan şekeri yarığım boyunca sürüklüyor ve içime itiyor. "Kesinlikle öyle, rüya kız. Bakalım hangisi daha tatlı."

Cade onu birkaç kez içime sokup çıkararak beni inletirken Noah, "Tartışma yok," diyor.

"Ben daha kalın severim," diye takılıyorum, iç kaslarım sert şeker çubuğunun etrafında kenetlenirken biraz nefes nefese kalıyorum. Normal bir baston şekerden çok daha kalın, ama yine de onların siklerinin yanında hiçbir şey. "Uzun, kalın ve sert."

Cade sırtıyor. "Önemli olan boyutu değil. Onu nasıl kullandığın." İnliyorum, çünkü onu gerçekten çok iyi kullanıyor.

"Buna itiraz edemem," diye onaylıyor Dex, Cade'in beni şeker kamışıyla sikmeye başlamasını izlerken kot pantolonunun üzerinden kendini avuçluyor.

Bana hiçbir uyarıda bulunmadı. Sadece dışarı kaydırıyor ve sonra yumuşak bir şekilde içime sokuyor, içime iterken ve g noktama vururken sırtımı yerden kaldırıyor. Tekrar... ve tekrar... ve tekrar.

"Kahretsin," diye soluyorum, içimde çökmekte olan bir şey oluşurken göbeğim tekrar gerilmeye başlıyor. Sırtım dikleşiyor, parmaklarım halıyı kazıyor.

"Evet," diye geveliyor Noah, fermuarının iniş sesini duyduğumda. "İşte görmek istediğim şey bu. Kendini bırak. Bize bir tane daha ver. O daracık küçük amcığının ne kadar tatlı olabileceğini göster bize."

Onun iğrenç sözleri beni uçurumun kenarına götürmek için ihtiyacım olan son şeydi. İkinci bir orgazm beni ele geçirirken parçalara ayrılıyorum, kıvranıyorum ve nefes nefese kalıyorum.

"Çok güzel," diye mırıldanıyor Cade, sesi kısık. Baston şekeri içimden çıkarıp ağzıma götürüyor, gözleri benimkilere kilitleniyor. "Ama ortalığı batırdın. Şimdi yala ve temizle."

Kalbim çılgınca atıyor ama dudaklarımı onun için ayırıyorum, kalçalarım hala ikinci orgazmdan titriyor ve ıslak çubuğu amıma kaydırıldığı gibi dilimin üzerinde kaydırmasına izin veriyorum.

Üç adam da inliyor ve bedenim hâlâ zevkten gevşemişken onları bu kadar çok istemem imkânsız olmalı ama tanrım, istiyorum.

"Al şunu," diye mırıldanıyor Cade şekerle dilimi okşarken. "Em onu. Temizle."

Kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum, zonklayan klitorisime baskı yapmasını istiyorum ve istediğini yapıyorum. Şekerin tadı nane ve uyarılmamın bir karışımı gibi ve onu emerken çıkan inlemeye engel olamıyorum, bunun arzuladığım siklerden biri olduğunu hayal ediyorum.

Cade'in gözleri beni izlerken alev alev yanıyor ve sonunda baston şekeri çektiğinde o da benim kadar sert nefes alıyor. "Seni becermem gerek."

"O zaman sik beni," diye fısıldıyorum, gözlerim ondan Noah'ya, oradan da Dex'e kayıyor. "Ben seninim."

Cade baston şekeri bir kenara fırlatıp ayağa kalkıyor ve gömleğini almak için arkasına uzanıyor. Başının üzerinden çekiyor, ağzımı sulandıracak kadar karın kaslarını ve mürekkebi ortaya çıkarıyor.

"O kadar hızlı değil." Noah son Noel ışıkları dizisini kaldırırken sırtıyor. "Yapacak biraz daha dekorasyon işimiz var."

Dex gülüyor ve daha da fazla ağız sulandıran kası ortaya çıkarmak için soyunurken başını sallıyor. "Sikerler, hayır. Bunu yeterince yaptık."

"Katılmıyorum." Noah bana öyle bir bakıyor ki, şu anda hayalini kurduğu ahlaksız şey için yalvarmak istiyorum. "Hâlâ yapacak biraz işimiz var. Gün ışığı mı? Bizim için tekrar arkana yaslan. Kollarını başının üzerine koy."

Ben bunu yaparken ışıklar titriyor ama elektrikler tekrar kesiliyor. Üçü için ağacın altında bir hediye gibi çırılçıplak uzanırken, alevlerin ışığı tenimde titreşirken ateşle ısınyorum ve hayatımda hiç bu kadar seksi hissetmemiştim.

"Ne yapacaksın?" Nefes nefese sordum.

Noah'nın dudakları yavaşça yukarı doğru eğildi, gülümsemesi hınzırca vaatlerle doluydu. "Ne istersek, günüşiğim."

Aslında istediğimiz *her şeyi*."

S AD IE

NABZIM HIZLANMAYA BAŞLIYOR ve daha o konuşmayı kesmeden başımı sallayarak ona izin veriyorum.

"Aferin kızıma," diye gürlüyor Noah. Cade ve Dex soyunduktan sonra hâlâ giyinik olan tek kişi o. ve elindeki ışık dizisini havaya kaldırıyor. "Şimdi seni bağlayalım ve fırtına dinmeden önce kaç kez daha boşalmanı sağlayabileceğimizi görelim."

"Kar fırtınası var," diyorum alaycı bir şekilde ve küçük bir gülümseme kazanıyorum.

"Aynen öyle." Işıkları Dex'e veriyor ve Henley'sini başına geçiriyor. Fermuarını çoktan açmıştı - Cade benimle oynarken kendini okşadığından eminim- ve soyunması uzun sürmedi.

Yanımda diz çöktüğünde, onun her yerini görebiliyorum. Kalın kalçalarını, geniş omuzlarını, karın kaslarını. Ve o *siki*.

Dudaklarımı yalıyorum. Artık tadının nasıl olduğunu biliyorum ve tekrarlamak için can atıyorum. Ama burada yetkili kişi ben değilim ve Noah önce benim için başka planları olduğunu söyledi bile.

Dex ve Cade'in açıkça onayladığı planlar.

"Çok açgözlüsün. Bütün deliklerinin dolmasını istiyorsun, değil mi?" Cade mırıldanıyor.

Başımı sallıyorum. Her nasılsa beni bir kitap gibi okumayı çoktan öğrenmiş, çünkü tek kelime etmedim. Sırıttıyor. "Ama önce ne olması gerektiğini biliyorsun."

Bileklerimi kaldırıyorum.

"Aynen öyle." Noah yanımda diz çökerken ışık dizisini Dex'ten geri alıyor. Yüzümü ona doğru çeviriyor ve beni sertçe öpüyor, olacaklar ne olursa olsun kontrolün hâlâ tamamen onda olduğunu açıkça gösteriyor. Hepsisi öyle. Hızını erkekler belirliyor. Ben sadece onların oynucağıyım ve bu şekilde olmayı seviyorum.

"Sence amın sikimi alacak kadar rahatladı mı?" diye soruyor beni bağlamaya başlarken, kendimi seksi ve güvende hissetmemi sağlayacak kadar sıkı bağlıyor.

"Bana verdiğin her şeyi alabilirim," diye nefes nefese karşılık veriyorum, test etmek için bağları biraz çekiştiriyorum.

Bana sırtttıyor. "Yapabileceğini biliyorum. Ama belki de önce Cade'e biraz merhamet etmeliyiz. Bu tatlı amcığa girmezse patlayacak gibi görünüyor."

"Ayrıca, tüm bunları mümkün kıldığı için bir ödülü hak ediyor," diyor Dex ve beni daha da tahrik eden bir şiddetle bizi izliyor. "Tüm bu düzenleme onun fikriydi ve bence hepimiz bunun için ona borçluyuz."

"Var." Başımı sallıyorum, pelüş halının üzerinde kıvranıyorum. "Beni becermesini istiyorum."

Dex bana aç bir sırıtışla bakıyor. "Güzel. Ayrıca, eğer o senin amını alırsa, kıçın bana kalır. Onu ilk alan kişi olmak için sabırsızlanıyorum. Senin istediğinden çok daha uzun zamandır *bunun* hayalini kuruyorum.

biliyorum."

Çoktan dizlerinin üzerine çöktü ve ayak bileklerime uzanarak bacaklarımı göğsüme doğru itti ve açarak beni üçüne de sergiledi.

"Kahretsin, şu tatlı küçük amcığa bak. Damlatıyorsun."

"Uh-uh." Cade onu kenara itiyor. "O şu anda benim, unuttun mu?"

"Onu bu pozisyonda bağlayabilirim," diyor Noah, kalçalarını okşayarak. "Sana kolay erişim sağlar."

Kollarımı çoktan tamamen bağlamış, hatta göğsümün etrafına bir dizi ışık sararak göğüslerimin öne çıkmasını sağlamıştı. Ama Cade başını sallıyor.

"Hayır. Pozisyon değiştirmek istersek bu bize engel olabilir."

"Bu konuda söz hakkım var mı?" Ne istersem yapacaklarından emin olarak ama onların merhametine kalmış olma hissini severek alay ediyorum.

Cade sırtıyor. "Sen de ister misin?"

"Tüm bu sözlerini yerine getirmeni istiyorum," diye nefes alıyorum, tenim tahrikten kızarıyor. "Becer beni."

Cade'in gözleri kararır, ama Noah ona hızlı bir bakış atarak geri çekilmesini sağlar.

"Acıyan bir şey var mı?" diye soruyor, parmaklarını ışıkların altında gezdirirken beni kontrol ediyor ve kan dolaşımını kesmediklerinden emin olmak için cildimin her yerini sarıyorlar. "Bunlardan herhangi biri seni rahatsız ediyor mu, gūnışığım?"

Bunu bir fanteziden çok daha fazlası haline getiriyor. Benim de güvende olduğumdan emin oluyor, muhtemelen bu yüzden bu üçüyle kendimi bu kadar kolay bırakabiliyorum.

Noah'ya başımı sallıyorum, gözleri yanıtlıma keskinleştğinde bir gülümsemeyi tutmaya çalışıyorum, yüksek alarma geçerken tüm vücudu geriliyor. Onun tepkisi nabzımın hızlanmasına neden oluyor, ta ki bacaklarımın arasındaki uyarılmanın zonklamasıyla aynı anda atana kadar.

"Sorun nedir?" Noah soruyor. "Söyle bana. Seni rahatsız eden ne?"

Ona şakacı bir dudak büküşü yapıyorum. "Hâlâ içimde bir penis olmaması beni rahatsız ediyor."

Noah'nın yüzündeki endişe yerini açlık ifadesine bıraktığında onu izlemeyi ne kadar sevdiğimi hatırlıyorum, değişim o kadar hızlı oluyor ki nefesim kesiliyor.

"Cade," diye hırlıyor gözlerini benden ayırmadan. "Kızımıza iyi bir sikiş sözü vermiştin. Bunu yapmanın zamanı geldi."

Üç adam da etrafımdaki halının üzerine diz çökmüş, Noel ışıkları sert vücutlarının üzerinde sanat eseri gibi oynuyor. Dex ve Noah yolumdan çekilirken Cade bacaklarımın arasına yerleşiyor, bir elini kalın aletin etrafına sarıp kendini okşuyor.

"Merak etme, yanındayım," diye söz veriyor, öne doğru eğilerek üzerime geliyor, kalçalarımın arasına yerleşiyor. "İstediğin bu mu?"

Ona daha da yaklaşmak için çaresizce inliyor ve bağlara karşı kıvranıyorum. "Evet. Lütfen." "Bunu benim için hecelemeden gerekecek. Sana tam olarak ne yapmamı istiyorsun? Şeyler O tatlı amcığı yarrakla doldurmak mı? Arkadaşlarımdan önünü açmak için seni döllerimle doldurmak mı? Bizim için çığlık atmanı mı?"

"Hepsini," diyorum ona, içimdeki sıcaklık arttıkça nefes nefese kalıyorum. "Tanrım, beni öldürüyorsun."

"İyi ki seni de kurtarmak için buradayım o zaman," diyor aç bir gülümsemeyle ve sonunda içeri süzülüyor

Be

n. Sadece ipucu.

Noah bağlı bileklerimi tutup başımın üzerinde geriye doğru çekiyor, ben de bacaklarımı sarıyorum. Cade'in beline sarılmış, onu daha derine çekmeye çalışıyordu.

Bana sırtıyor. "İstediğin bu mu?"

Piercinglerini zar zor hissetmeme izin veren kısa, sığ itişlerle içime girmeye başladı. Benimle alay ediyor. Bana işkence ediyor. Bana her seferinde sadece birkaç santim veriyor ve beni çıldırtıyor.

"Lütfen, Tanrım, sadece... *Cade*," diye inliyorum, altında kıvranıyorum.

Noah kıkırdıyor, sesi karanlık ve seksi. "Bunun için o kadar çaresiz ki. Şimdiden iki orgazm oldu ve bu mükemmel kadın hâlâ daha fazlası için yalvarıyor."

"Dex onu düzeltiyor, bir elini kalçamın arkasından kıcıma doğru götürüyor, sonra tekrar oradaki sıkı tomurcukla oynuyor.

Nefesim kesiliyor, Cade içimdeyken bu his beni daha da tahrik ediyor.

"Daha fazlasını mı istiyorsun?" Dex bana bakarken deliğimi okşayarak soruyor. "Sana daha fazlasını vereceğim. Tatlı kıcını doldurmak ve sana bu şekilde de ne kadar iyi olabileceğini göstermek için sabırsızlanıyorum."

"Kahretsin, hoşuna gitti," diye homurdanıyor Cade, kendini kabzasına kadar gömmek için ileri atılıyor. "Öyle değil mi, rüya kız?"

"Evet," diye nefes nefese kalçalarımı yukarı sallıyorum.

Kollarını başımın iki yanına dayayarak üstüme düşüyor ve sanki bir şekilde daha da derine inebilecekmiş gibi bana sürtünüyor.

"Seni sertçe becereceğim," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. "Lütfen. Yap şunu."

Önce beni öpüyor ve içgüdüsel olarak ona uzanarak inliyorum. Ellerimi saçlarına gömmek ve onu burada tutmak, öpücüğü derinleştirmek ve beni zirveye daha da yaklaştıırken tadını içime çekmek istiyorum.

Ama yapamıyorum. Kollarım bağlı ve Noah hala bileğimi yerinde tutuyor.

Cade öpüşmemizi kesip sonunda beni becermeye başladığında onları geri çekerek vücudumu geriyor. Bir an için yavaş ve derin, içeri girip çıkarken piercinglerini pratik olarak saymama izin veriyor, ama sonra daha sert. Daha hızlı.

"Tanrım," diye soluyorum, vücudum onun etrafında sıkılaşıyor. "*Daha fazla*."

Dex göğsümün yanında diz çökerek, "Göğüsleri böyle harika görünüyor," diyor. Avuç içlerini meme uçlarıma üzerinde gezdiriyor, Cade'in hamleleri Noah'ın sardığı bağlara rağmen onları zıplatıp titretiyor.

"Kahretsin, bu iyi," diye inliyor Cade, duvarlarım onun etrafında sıkılaşmaya başlarken, topuklarının üzerinde geri sallanıyor. Beni daha yavaş ama daha derin sikiyor, diğer eliyle kalçalarımın birini geriye iterken klitorisimi okşuyor. "Bir kez daha böyle sık. Sikimi sağ. Döllerimle ne kadar dolmak ve kirlenmek istediğini göster bana."

Edepsiz sözler vücudumun içgüdüsel olarak tepki vermesine neden oluyor ve iç kaslarım onun etrafında sıkıştığında, Cade'in nefesi kesiliyor.

"İşte böyle. İşte böyle. Vücudun bunun için yaratıldı. Hepimiz için."

Dex hâlâ yanımda diz çökmüş, göğüslerimle oynuyor, onları okşuyor ve emiyor.

Noah yukarıdan üzerime eğiliyor, önce boynumu sonra da ağzımı öpüyor.

İçine doğru inliyorum, etrafım onlarla çevrili ve tekrar parçalanmaya o kadar yakınım ki neredeyse beden dışı bir deneyim gibi geliyor.

Sonra Cade hızını artırıyor, Dex'in nasırlı parmakları meme uçlarımı acının hemen sağ tarafında ovuyor ve çimdikliyor ve ben kırılıyorum, başımı yana çevirip nefes alıyorum ve hiç utanmadan yalvarıyorum.

"Oh, Tanrım, evet, bu, *lütfe*n. Beni tekrar boşalt."

"İhtiyacın olan bu mu, günüşiğim?"

"Açgözlü kız."

"Madem bu kadar nazikçe sordunuz..."

Dex bana hınzırca sırıtıyor. Sonra ağzını bir meme ucuma indiriyor, hafifçe ısırmadan önce neredeyse ağlayana kadar emiyor. Tüm vücudum yerden yükseliyor, boğazımdan saf çaresizliğin keskin bir çığlığı kopuyor. Başka bir zevk dalgasının kıyısında sallanıyorum ve istediğim tek şey tekrar üzerime çökmesine izin vermek.

Ama adamların başka planları vardır.

Dex geri çekilir ve Cade itişlerini yavaşlatır.

"Henüz değil," diyor Noah, bana bakarken büyük eliyle yanağımı kavıyor. "Dex'in kıcını yalamasına izin verene kadar olmaz. Hiç aynı anda iki yarak birden aldın mı? İki deliğin de çığlık atana kadar dolduruldu mu?"

Neredeyse sadece kirli kelimelerden bile ürperiyorum. "Hayır," diye fısıldıyorum.

Noah'nın gülümsemesi saf, yırtıcı bir ateş. "Benimkini alabiliyorsan, ikisini de alabilirsin. Özellikle de farklı deliklerde." Kafasını kaldırıp Cade ile göz göze geliyor. "Onu ters çevir."

Cade kollarını bana doluyor ve altımda duracak şekilde bizi döndürüyor. Dex ona sarılmama yardım ederken Noah bağlı kollarımı boynuna doluyor.

Üstte olan ben olabilirim ama Cade karın kaslarını esneterek alttan bana doğru ilerlediğinde hâlâ tamamen kontrolün kendisinde olduğunu kanıtıyor.

Dex'in elleri kıcıma indiğinde "Tanrım," diye nefes alıyorum. Cade beni daha sert sikerken kıvrımlarımı yoğuruyor, beni soktukları pozisyon her itişinde klitorisimin ona sürtünmesine neden oluyor.

"Yapamam..." Nefesim kesiliyor, sürtünme o kadar iyi ki titremeye başlıyorum. "Ben... Ben... Tanrım."

"Bizim için iyi olur," diye homurdanıyor Cade ama artık çok geç. Henüz boşalmamı istemiyorlar ama bunu durduramıyorum. Cade çok iyi beceriyor ve üçü de beni izlerken, bana dokunurken, kendimi tutmamın bir yolu yok.

Orgazm beni çarpıyor, kaslarımı geriyor ve boğazımdan bir feryat koparıyor.

"Siktir," diye inliyor Dex, zevk içimde sallanırken kıcımı iyice açıyor. "Şuna *baksana*. Şu küçük deliğinin ne kadar açgözlü olduğuna bak. Şimdiden benim için sıkıyor. İlgi için yalvarıyor. Güzelleşiyor ve sikim için hazırlanıyor."

Cade inliyor, yüzünü boynuma gömüyor ve beni sıkıca kendine doğru çekiyor. Şaftı nabız gibi atarken kasları etrafıma sarılmış çelik bantlar gibi hissediyorum, tüm vücudu altımda sertleşiyor.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor kendini tutarken. "Henüz değil. Hepimizi içine alana kadar benim dölümü alamazsın. Anlaşma böyle."

İnliyorum, sözleri neredeyse ilki kadar güçlü bir başka artçı zevk şokuyla içime çarpıyor

Sonra beni sikinden çekip çıkarıyor, elleri kıcımda, yanaklarımı açıyor. "Gir

şuraya," diye homurdandı, Dex'e bakarak. "Gevşet onu."

Cade'in vücudunda eriyorum, göğüslerim sert göğüs kaslarına sürtünürken ona karşı düz bir şekilde bastırıyorum.

"Zevkle," diyor Dex, başparmaklarını yanaklarımın arasındaki kıvrımda gezdirip göt deliğime bastırarak. Yavaşça gevşeterek etrafında yavaş, şehvetli daireler çiziyor.

Sonra üzerine tükürüyor.

Nefesim kesiliyor, iğrenç ve müstehcen bir his.

"Kayganlaştırıcı yok," diye mırıldanıyor Dex. "Seni burada da ıslatmam gerek."

"Sana biraz getireyim," diyor Noah, Dex hassas açıklığının etrafındaki o çıldırtıcı küçük daireleri ovmaya devam ederken ayağa kalkıyor.

Dex kıcıma gösterdiği ilgiyi bırakmadan Noah'ya teşekkürlerini homurdanıyor ve haklı. Şimdi ıslattığı için farklı hissettiriyor. Kaygan, şehvetli ve seksi.

Sonra iki yanağımı da avuçladı, eğildi ve-

Dilini tam göt deliğimin üzerinde gezdirdiğinde "Siktir," diye nefes nefese kaldım.

Ürperiyorum. Bu his, amımın yalanıp yutulmasına hiç benzemiyor. Ama hiç beklemediğim bir şekilde iyi hissettiriyor ve orgazm sonrası durgun parıltımı büyüyen bir ateşe dönüştürüyor.

Dex kıkırdıyor, kirli sakalları yanaklarımı törpülüyor. Sonra tekrar yapıyor.

İnliyorum ve Cade saçlarımı bir elinde toplayıp yumruğunun etrafına sarıyor ve bu yabancı yeni zevk içimde dalgalanırken beni sertçe öpüyor.

Kalçalarım titriyor ve daha ne yaptığımı anlamadan öpücüğü kesip kendimi dizlerimin üzerine itiyorum.

"Daha fazla," diye yalvarıyorum, kıcıımı Dex'e doğru bastırırken Cade'in üzerine biniyorum, bağlı ellerim hala Cade'in boynunun arkasında kilitli.

Dex bana tam olarak istediğim şeyi verirken Cade bana sırtıyor. Beni daha da genişletmeden ve dilinin ucunu yumuşayan deliğime bastırmadan önce beni tekrar, sert ve yavaş bir şekilde yalıyor, sanki beni onunla becermeye çalışıyormuş gibi.

Nefes nefese kaldığımda Cade'in gözleri parlıyor ve göğüslerimi avuçluyor. "Tanrım, çok seksisin. Dex'in ağzı hoşuna gitti mi? Arkadan girmesine izin verecek misin? O bakır kıcını senin için doldurması için yalvaracak mısın?"

S AD IE

Ağzım açık kalırken, zevk içimde dönüp dururken ve nefesim kısa, titreyen pantolonlarla çıkarken TEK CEVABIM muhtaç bir inilti.

Cade yüzümde ne gördüyse inlemeye başladı. "Kahretsin, sen gerçekten pis bir kızsın. Bizim için çok iyisin. Sana verebileceğimiz tüm sıkler için bir sürtük. Vermek istediğimiz her şeyi almaya hazırsın."

Saçlarımdaki tutuşunu bırakıyor, ellerini yanlarımda gezdirirken bir perde gibi etrafımıza düşmesine izin veriyor, Dex onu yerken kıcımlı yoğuruyor, sonra aramıza uzanıp beni parmaklıyor.

"Tanrım," diye nefes alıyorum, elinin topuğuna bastırıp parmaklarını daha derine sokuyorum. Sonra geri itiyorum, Dex acımasızca yalayıp emerken ve diliyle göt deliğimi kızdırırken *daha fazlasına* ihtiyaç duyuyorum.

Sonra Noah geri geliyor, kayganlaştırıcıyı Dex'e fırlatıyor ve sonra yanıma çömelip saçlarımı kenara çekiyor. Çenemi kavrayarak yüzümü ona doğru çevirdi.

"Ne kadar hoşuna gittiğini hepimiz duyabiliyoruz, ama henüz tekrar gelme." Alt dudağımı ısırmadan önce beni öpüyor. "Eğer yaparsan, bu sefer sonuçları olacak."

İçimi bir ürperti kaplıyor ve tek düşünebildiğim bana şaplak atıp atamayacaklarını sorma şekli oluyor. "Şimdi uslu durup Dex'in seni açmasına izin verecek misin?" diye soruyor. "Evet. Yani, hayır. Yani, boşalmayacağım." Dex kaygan parmağını kıcıma sokarken nefes nefese kalıyorum.

Ama bunun bir yalan olduğunu biliyorum. O kıcımlı parmaklarken ve Cade'in parmakları hala amıma gömülüyken dayanamam. Dayanamam.

Dex parmağını sokup çıkararak, "Oh, lanet olsun, çok darsın," diye mırıldanıyor, bu yabancı ve pis bir his. "Seni tamamen ıslattım ve yumuşattım, içine girdiğimde hâlâ sikimi boğacağını söyleyebilirim. Dayanabileceğinden emin misin?"

Uyluklarım titriyor, yumuşak bir inilti çıkarken göbeğim sıkılıyor. "Yap şunu. Lütfen."

"Çok açgözlü," diye tekrarlıyor Noah, bunu onayladığını gösteren yakıcı bir yoğunlukla. "Evet, öyle." Dex üzerime soğuk kayganlaştırıcı sürmek için çekiliyor, sonra parmağını tekrar

Be

n. Hayır, parmak değil. *Parmaklar*. Kesinlikle birden fazla.

"Tanrım," diye soluyorum, titriyorum. Esneme biraz yakar, neredeyse acı verir. Sonra, Dex yavaşça başladığında

Beni onlarla beceriyor -parmaklarını içeri ve dışarı kaydırıyor, döndürüyor ve makaslıyor, daha da yağlıyor ve sonunda bir üçüncüsünü ekliyor- yanma farklı bir ısıya dönüşüyor.

"İşte bu," diye cesaretlendiriyor Cade, üç parmağı amımın derinliklerindeyken klitorisime daha sert vurarak. "Bırak seni orada açsın. Kahretsin, içinde hareket ettiğini hissedebiliyorum."

Son kısmı inleyerek söylüyor ve içimdeki gerilim o kadar geriliyor ki kopacakmış gibi hissediyorum.

"Siktir et onu," diye homurdanıyor Cade, sanki o da aynı gemideymiş gibi. "Gir o kıça, Dex." "Boşalacağım," diye uyarıyorum, zaten o kadar yakınım ki tadını alabiliyorum.

Noah saçımı çekiştiriyor ve içimde bir his kırbaç gibi şaklıyor. "Ne dediğimi unutma. Eğer yaparsan sonuçları olacak."

Ürperiyorum ve o bana karanlık vaatlerle dolu yavaş bir gülümseme veriyor.

"Ama senin istediğin de bu, değil mi? Çok iyi bir kızsın, bize her şeyi veriyorsun. Ama kötü olmak da istiyorsun. Biraz sert olsun istiyorsun. Kendini böyle bıraktığın için küçük bir ceza istiyorsun. Tamam o zaman. *Gel*, günışığım. Yap hadi. Sonra seni tokatlamam için bana bir sebep ver."

Sanki üçü bir şekilde mükemmel bir uyum içindeymiş gibi, Noah emri verdiğinde hem Cade hem de Dex tam doğru noktalara vuruyor ve kendimi tuttuğum dalga bir tsunami gibi üzerime geliyor. Ben dalgayı atlatırken onların edepsiz sözleri üzerimden akıp gidiyor, içimde biriken gerilim ılık bir dalgayla yayılıyor ve tıpkı en başından beri bana söz verdikleri gibi kendimi rahatlamış, kemiksiz ve şımarık hissetmeme neden oluyor.

Ne zaman kapandığından emin olmadığım gözlerimi açıyorum ve Cade beni şefkatle öpüyor.

"Şimdi Dex'e kıcını vermeye hazır mısınız?" diye soruyor usulca, dudaklarımı, yanaklarımı, çenemi okşayarak.

Başımı sallıyorum ve bir an sonra Dex parmaklarını kıcımdan çekip yerine göt deliğime yeni ve daha kalın bir baskı uyguluyor. Vücudum tamamen gevşemiş olsa bile, ucu içime ittiğinde *yanıyor* ve inliyorum.

"Şşşt," diyor Noah, elini saçlarımin üzerinde gezdirerek. "Bunu gayet iyi karşılayabilirsin. Eğil ve onu içeri al. O güzel kıcını aç ve onu istediğin gibi içine al."

Cade gözlerimin içine bakarak aramıza uzanıyor ve tekrar şişmiş, aşırı hassas klitorisimi okşuyor. "Ona biraz daha kayganlaştırıcı ver."

Dex geri çekiliyor ve kıcımın kıvrımından aşağı damlayan kaygan, serin çiselemeyi hissediyorum. Noah da bana dokunmaya başladığında, bu ezici duygular denizinde sadece bir his daha ve sonra Dex'in horozu geri döndü. Deliğime sürtünüyor. Mümkün olduğunu hiç bilmediğim hisleri aydınlatırken basınç artıyor.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor. "Her zaman seni biraz kirletmek istemişimdir. Seni sikim için bir fahişeye dönüştürmek."

"Yap hadi. Senin için kirli olmak istiyorum." İğrenç kelimeler dilimden döküldü, artık bu adamların yanında tüm çekingenliğim gitmişti. "Beni fahişen yap, Dex."

"*Siktir*," diye homurdanıyor, tekrar içime giriyor, sonra ileri atılıyor, ben haykırırken parmakları kalçalarımın sertçe saplanıyor.

Yanma gerçek, neredeyse dayanamayacağım kadar fazla. Ama çok iyi hissettiriyor.

Noah inliyor. "Etrafında nasıl gerildiğine bir bak. Ona bir santim daha ver."

Dex beni daha önce siktiğinden çok daha büyük, devasa hissettiriyor ve Noah'ın önerdiği şeyi yapıp kısa, sıkıştırmalarla içimde daha derine kaydığında, his o kadar yoğun ki gözlerim yaşıyor.

Başımı Cade'in göğsüne yaslayıp nefes almaya çalışırken nefes nefese kalıyorum. Bunalmış durumdayım ve tam sınırdayım.

Cade elini saçlarımda gezdiriyor. "İyi misin, rüya kız? Bunu kaldırabilirsin. Onu daha da derinden mi istiyorsun?"

Seni sonuna kadar sikmesine izin verecek misin?"

Başımı sallıyorum. Yapabileceğim tek şey bu.

Cade'in boyu kalın ve sert, ucu bana her sürtündüğünde karnıma precum bulaştırıyor ve Dex içime doğru ilerlerken dileğini yerine getiriyor. Beni yarak için tam bir sürtük haline getirdiler. En azından

sikleri için. Çünkü sadece Dex'in kıcımı almasını istemiyorum, Cade'i de geri istiyorum.

içimde de. Söz verdikleri gibi beni birlikte almalarını istiyorum.

"Daha fazla," diye fısıldıyorum, kığım ezici bir hisle zonkluyor, bu da beni aynı anda sahiplenilmiş, kirli ve tahrik olmuş hissettiriyor. Dudaklarımı yalıyorum. "Daha sert sik beni. Kırılmayacağım."

"Kanıtla," diye homurdanıyor Dex, sözüme güvenip içime giriyor.

Dibe vuruyor ve Cade'in bir öpücükle yuttuğu bir çığlık atıyor. Dex bunu sonunda kığımın gerçekten istediği gibi, çiğ ve sınırsız bir şekilde sikmeye başlamak için izin olarak alıyor.

"Cade, lütfen," diye yalvarıyorum. "Ben de seni içimde istiyorum. Dölünün içimden akmasını istiyorum. Dex'in kığımın doldurmasını istiyorum. İstiyorum... Tanrım."

Cade sikini tutup klitorisime sertçe sürttüğünde, derin ve titreyimli iniltisi ağzımdan dökülmeye başlayan iğrenç şeylerden ne kadar hoşlandığını anlattığında nefes nefese kalıyorum.

"Evet, o, içimde, *lütfen*."

"Ne istersen." Omzumun üzerinden bakıp Dex'le bakışıyor ve Dex'in elleri kalçalarımnda sıkışıyor.

Sonra hareket etmeyi bırakıyor, kığımın derinliklerine gömülüyor, sert kalçaları benimkilerin arkasına bastırıyor. "Yap şunu," diye homurdanıyor, Cade'in gözleri alev alev yanarken beni hareketsiz tutuyor.

Cade kendini amıma doğru yönlendirirken Noah'nın eli beni sabitliyor, başımın arkasında sağlam ve güvenli bir şekilde duruyor. "İkimizi de alabilir misin?"

Noah benim yerime cevap veriyor. "Evet, yapabilir. Doldur onu."

Cade kalçalarını yukarı itiyor ve kaygan ve ıslak olmama rağmen, kendini içeri sokmaya başladığında ikimiz de inliyoruz.

"Çok sıkı," diyor Cade sıkılmış dişlerinin arasından. "*Sikeyim*."

"Hissedebiliyorum," diye mırıldanıyor Dex, elleri kalçalarımnda esniyor. "Onu ittiğini hissedebiliyorum."

Cade yavaşça içime girerken, Dex kendini sert ve hareketsiz bir şekilde arkamda tutarken içimde sıcaklık dalgaları oluşuyor. Onun kığımnda titrediğini hissedebiliyorum, ikisi yavaşça içimdeki tüm odayı kaplarken beni hiç olmadığım kadar dolgun hissettiriyor. Beni nefes nefese bırakan bir ritme giriyorlar, biri iterken diğeri geri çekiliyor.

"Tanrım," diye inliyorum.

Noah saçlarımı okşayarak, "Böyle çok güzel görünüyorsun," diye gürliyor. Sonra yumruğunun etrafına doluyor ve başımı geriye doğru çekiyor, göğüslerim dışarı fırlıyor ve pozisyon bağlı kollarımı çektiği için tüm vücudum geriliyor.

Noah bana o kadar dikkatle bakıyor ki sanki o da beni beceriyormuş gibi hissediyorum ve ne gördüğünü merak etmekten kendimi alamıyorum. Kendimi cehennem gibi kirli hissediyorum, bana söyledikleri açgözlü sürük gibi ve buna bayılıyorum. Bu şimdiye kadar hissettiğim en seksi şey ve şu anda gerçekten bunun için yaratılmışım gibi hissediyorum. Hepsi için. Paylaşılma, becerilmek, zevk almak ve şımartılma için yaratılmışım.

Ve daha fazlasını istiyorum.

Ben de Noah'ı istiyorum. Beni bütünüyle yutmak istermiş gibi bana baktığına göre, onun da aynı şeyi hissettiğinden eminim.

"Öp beni," diye fısıldıyorum ve mavi gözleri daha da kararıyor.

Başını benimkine yaklaştırıyor, ağzını benimkinin üzerine yerleştirmeden önce burnunu çenemde gezdiriyor. Öpücük onun kadar güçlü, zorlukla dizginlenmiş bir arzuyla dolu, sanki bana saldırmaktan kendini en ince iplerle alıkoyuyor.

İstemiyorum.

O ipin kopmasını istiyorum.

Başımı çevirip öpüşmemizi kesiyorum ve ona bakıyorum. "Ağzımı sik. Hepinize ihtiyacım var. Sakın

Kendini tut, Noah. Şımart beni."

Noah bana bakıyor ve halihazırda beni siken her iki adam da bir anlığına hareketsiz kalıyor, hepimiz Noah'ın hareket etmesini beklerken nefes alış verişlerimizin sesi birbirine karışıyor.

"Lanet olsun. Daha mükemmel olabilir miydin?" diye homurdanıyor, başımı daha da geriye çekiyor, bir şekilde beni en çok tahrik etmek için bu zevk/acı çizgisini nasıl kullanacağını tam olarak biliyor. "Aç."

Saçlarımı sıkıca tutuyor ve boştaki elini şaftının etrafına sarıyor. Ucu kaygan ve ıslak, ben ona bakarken ucundan precum fışkırıyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve saçımı hızlıca, keskin bir şekilde çekiştiriyor. "Hayır. Sana verdiğim şeyi boşa harcama.

O dili burada kullan."

Ağzımın içine doğru itiyor, ucunu dilimin üzerinde gezdiriyor. Tuzlu tadıyla gözlerimi neredeyse başımın içinde döndürüyordu.

"Becer onu," diyor Noah arkadaşlarına. "Ağzında sikimle boşalırken yüzünü görmek istiyorum."

Cade sertçe içime giriyor, siki tam bana çarpıyor, sonra Dex aynısını arkadan yapıyor.

Noah inleyip boğazımın arkasına doğru ittiğinde, hiçbir uyarı olmadan içime bir orgazm çarpıyor.

"Evet, aynen böyle," diyor Noah, başparmağını dudaklarıma sürerken ben onun kalın uzunluğunun etrafında soluk soluğa kalıyorum. "Şimdi bize bir tane daha ver."

Bunu yapabileceğimi sanmıyorum ama yanıldığımı kanıtlıyorlar, üçü de beni mükemmel bir senkronizasyon içinde beceriyor, ben tekrar boşalana kadar beni mümkün olan her şekilde dolduruyorlar... ve sonra tekrar. Her biri kendini tutuyor, kasları gerginlikten kaskatı kesilmiş ve sert vücutları terle parlıyor, tek odak noktaları benimle birlikte çalışıyorlar.

Noah ağzımı her zaman hayal ettiğim şekilde beceriyor, beni alabileceğimi bildiğimden daha fazlasını almaya zorluyor. Ama geri çekildiğimde, hemen izin veriyor.

"Beni kirlet," diye fısıldıyorum, sesim boğazımı kullanma şeklinden dolayı boğuk ve vücudum son orgazmımdan dolayı titriyor ve kemiksiz. "Bana dölünü ver. Hepinizin. Üçünüzün de beni pis küçük fahişeniz yapmanızı istiyorum."

Hayatımda daha önce hiç kimseye böyle bir şey söylememiştim ama şu anda bunu gerçekten söylüyorum. "Lanet olsun," diye homurdanıyor Dex, kıkımın derinliklerine doğru iterek. "Cade, sakın kımıldama. Sadece... bana bir dakika."

Cade kabaca nefes veriyor ve hareketsiz kalıyor, amımı mükemmel bir şekilde dolduruyor ve Dex sonunda gevşiyor, kıkımı sahibi gibi beceriyor.

"Tanrım," diye soluyorum, bir daha boşalamayacağımdan eminim ama yanıldığımı kanıtlanmasını da çok istiyorum. "Seni yakaladık, günüşiğim," diye gürlüyor Noah.

Sonra ağzımı tekrar dolduruyor ve sikini tekrar içeri kaydırıyor. Boğazımdaki kasları gevşetiyorum, vücudum yükselen zevkle uğuldarken bile başım uçuşmaya başlıyor.

Bu. Bu şimdiye kadar hayalini kurduğum her şey, ama daha iyisi. Hayal gücümün isimsiz figürleri yerine, beni şımartmaya kararlı görünen üç adam. Bana değer verildiğimi hissettiren.

Dex adımı haykırıyor, kıkımda nabız atarken kendini üzerime katlıyor, sonunda bana söz verdiği şeyi veriyor.

"Lanet olsun, prenses," diye pantolonunu indirip enseme bir öpücük kondurdu. "Çok iyi."

Yavaşça içimden çıkıyor, dölleri kalçalarımın aşağı damlarken beni alışılmadık bir acı ve boşlukla baş başa bırakıyor.

Noah tüm dikkatimi toplamadan önce Cade'in taşaklarına damladığını hayal ederek ürperiyorum.

"Derin nefes al," diye emrediyor, başımı istediği yerde tutarak. "Her şeyimi içine çekmeni istiyorum."

"Çok fazla gelirse göz kırpın."

Gözlerimi açık tutuyorum, bakışlarını tutuyorum ve boğazımın arkasındaki direnci itiyor ve beni horozuyla boğuyor.

Vücudum onun etrafında sıkılaşıırken ve Noah derinlere doğru iterken, gözleri içimi yakarken Cade, "Siktir," diyor.

Üç vuruştan sonra şaftı sarsılıyor, yüzü buruşurken ağzımın içinde şişiyor.

"O kadar güzel ki," diye ısıyor ve boşalmaya başladığında geri çekmek için aniden saçlarımı bırakıyor. Dilimi kaplıyor ve hızla yutkunuyorum, bakışlarını tutarak hepsini almaya çalışıyorum.

"İşte bu kadar. Ne kadar iyi bir kız," diyor Noah, son birkaç damlayı bana vermek için kendini okşayarak. "Mükemmel. Seni doldurmaktan daha iyi bir şey yok."

Cade'in nabızı içimde atıyor. "Şimdi benim sıram. Bana sertçe bin, rüya kız."

Noah bağlı kollarımı kaldırıp Cade'in boynundan kurtarıyor, sonra ayağa kalktığımda bir saniyelğine omuzlarımı ovuyor.

Biraz geriye yaslandığımda kalçalarım titriyor ve Cade iki parmağını ağzıma sokana kadar inlediğimi fark etmiyorum bile.

"Buna bayılıyorsun," diye mırıldanıyor, ben parmak uçlarını ısırp emerken bana bakıyor. "Her delikten bizim için damlıyor. Devam et. Sür beni. Ne istersen al."

Parmaklarını geri çekiyor, sonra kalçalarımı tutuyor ve içime doğru sallanıyor, ama çok sert değil. Kontrolü bana veriyor.

Bağlı ellerimi göğsüne dayıyorum, etraflarına sarılmış ışıklar göğüslerimi sallıyor ve titretiyor ve istediği gibi yapıyorum, ona sertçe biniyorum, ona karşı sürtünüyorum, zaten tatmin olmam gereken çok şey almış olmama rağmen kendi zevkimi alıyorum.

"Şımart beni," diye nefes nefese onu sertçe beceriyorum. "Beni daha fazla dölle şımart."

İnliyor ve beni ensemden tutup bir öpücük için aşağı çekiyor, siki içimde nabız gibi atıp şişerken parmakları saçlarımı sıkıyor, tabanı g noktama bastırıyor.

"Önce sen."

"Lütfen," diye yalvarıyorum, sürtünme beni canlı canlı yakacakmış gibi hissedene kadar basınç artıyor ve artıyor. "Siktir. Cade, ihtiyacım var-lütfen."

Kollarını bana doluyor, sikini içime sokup inlerken beni sıkıca kendine doğru çekiyor. "Al şunu. Sikimin her yerine boşal. Hiçbir şey beni sağmandan daha iyi hissettiremez."

"Evet, oh tanrım, evet, tam orada. *Siktir.*" Sesim bir haykırışa yükseliyor, boğazım hala Noah'ın horozundan çiğ, ama duramıyorum. Sonra Cade sert, derin bir itiş veriyor ve orgazmım patlayan bir bomba gibi vuruyor.

İlk dalga çekilmeye başladığında göğsüne yayılıyorum, o devralırken ve kendi salınımının sonunu becerirken sert nefes alıyorum, beni yakın tutarken kulağıma tatlı, kirli şeyler mırıldanıyorum. Sonra beni çözüyorlar, hepimiz ağacın altındaki halının üzerine yığılıyoruz.

Dışarısı artık tamamen karanlık ve çıtırdayan ateş ve renkli ışıklar gerçekten de gecenin büyüğü bir yanı olduğunu hissettiriyor.

"Siktir, bu..."

Dex sözünü bitirmeden başını sallıyor ve sahiplenici bir elini kalçama koyuyor. Noah homurdanıyor. "Evet, öyleydi."

"Onunla her zaman öyledir," diye ekliyor Cade, ben yüzümde bir sırıtişla tavana bakarken, kendimi pis, doymuş ve hareket edemeyecek kadar kemiksiz hissederken.

DEX

Eforun etkisinden kurtulmamız biraz zaman alıyor ve sadece yavaşça derinleşen nefeslerimizin sesiyle bozulan rahat bir sessizlik içinde bir süre yere yayılıyor.

Bu gün bambaşka bir gündü ve Sadie ve en iyi iki arkadaşıyla yatarken, pornoyu utandıracak türden bir seksin ardından çıplak ve mutlu bir şekilde, duyguları yakalamaya çok yakınlık.

Cade'in bizim için hazırladığı bu düzenlemede yeri olmayanlar.

Sadie'nin midesi guruldayarak beni düşüncelerimden koparıyor ve ona bakıyorum.

"Aç mısın, kedicik?" Pelüş kalçasını sıkıyorum, sonra kendimi bırakmaya zorluyorum.

Noah kıkırdıyor, yemin ederim bugün onu tanıdığım tüm yılların toplamından daha fazla duyduğum bir ses. "Onu suçlayabilir misin?"

"Pişirmek için lazanya hazırladım."

"Lazanyaya bayılırım," diyor Sadie, bir elini yumuşak karnına koyuyor ve bana sırtıtmak için döndüğünde karnının yeniden guruldamasından biraz utanmış görünüyor.

Nedenini bilmiyorum. Yemek yapmak benim mutlu olduğum yer ve onu beslemek, onun için yaptığım yemeklerin tadını çıkarmasını izlemek, neredeyse onu becermek kadar güzel.

Cade ayağa kalkıyor, daha önce bir kenara attığım kotu bana fırlatıyor ve kendi kotunu giyiyor. "Hazırlanmak için yardım ister misin?"

Noah Sadie'nin ayağa kalkmasına yardım ederken ben de pantolonumu giyiyorum. Kendi çıplak kışını örtme zahmetine girmeden önce bir bakıcı gibi giyinmesine yardım ediyor ve yemek pişirirken genellikle kendi düşüncelerimle baş başa kalmayı tercih etsem de kendimi Cade'e başımı sallarken buluyorum.

"Ben lazanyayı fırına verirken salata yapar mısın?"

Kaşını kaldırıyor. "Tatildeyiz ve şimdi *salata* yememizi mi istiyorsun?"

Sadie bana suratını asıyor ve ben de o dolgun alt dudağını bana tekrar yalvarana kadar emmekten başka bir şey istemiyorum. Ama sebzeler önemli ve amcığı şimdiye kadar biraz acımış olmalı.

Ve tabii ki diğer parçaları da.

Bir iniltiyi bastırıyorum. Onun sıkı kışının hatırası, sikimin partiye yeniden katılmak için çaba göstermesine neden oluyor, ancak bunun gerçekleşmesi biraz zaman alacak.

Ve gerçekten üçünü de beslemek istiyorum.

Cade'e sırtııyorum. "Lazanyamızın yanında salata yiyeceğiz. Yanında kırmızı şarap, bütün gün mayaladığım sarımsaklı ekmek ve eğer şanslıysanız tatlı bile yaparım."

"Tanrım, dur yoksa yine boşalacağım," diye şaka yapıyor Sadie, gamzelerini bana göstererek.

Cade ve Noah beni mutfığa kadar takip ederken o da temizlenmek için bir dakikasını ayırıyor.

Geride döndüğünde, onları mutfağında ağırlamanın ne kadar rahat ve kolay olduğuna ve hepimiz yemeğe oturduğumuzda akşam yemeğinin ne kadar yakın ve samimi hissettirdiğine biraz şaşıyorum.

"Bunu söylediğime gerçekten inanmıyorum," diyor Sadie, işimiz bittiğinde tabağını geri iterken memnun bir iç çekişle. "Ama tatlıyı pas geçmek zorundayım. Çok lezzetliydi, Dex. Gerçek dünyaya döndüğümde gerçekten şımarmış olacağım."

Cade alaycı bir abartıyla etrafına bakınır. "Ne yani, Whispering Pines gerçek değil mi?"

Sadie peçetesini toplar ve ona doğru fırlatır. Iskılıyor ve sandalyesinde geriye yaslanarak gülüyor. "Basketbolla ilgili tavsiyeye ihtiyacın var mı?"

Gözlerini deviriyor. "Ben genelde çok daha iyi bir nişancıyım."

Bayan Claws, onun için hazırladığım özel yemekten dolayı küçük karnı iyice şişmiş bir halde yanıma geliyor ve Sadie uzanıp onu kaldırına kadar bacağına vuruyor.

Noah bir şeyler söylemeye başlıyor ama diğer odadan gelen alçak bir vızıltı sesiyle kesiliyor. Birinin telefonu çalıyor ve bir sarsıntıyla fark ediyorum ki buraya geldiğimizden beri hiçbirimiz telefonlarımızı yanımızda taşımıyoruz.

Genelde benimki başka bir uzantı gibi ve her bir arkadaşımın yönettiği kurumsal imparatorluklarla aynı olduklarını biliyorum.

Cade iç geçirir. "O benim olacaktı," diyor masadan uzaklaşarak. "Bütün tatil boyunca çalışmadan duramayacağımı biliyordum."

"Bunun Nuh'un repliği olduğunu sanıyordum," diye şaka yapıyorum, açıkçası işkolik arkadaşımızın şu ana kadar çalışmadan ne kadar zaman geçirdiğine biraz şaşırdım.

Cade iş görüşmesini halletmek için yukarı çıkıyor ve Noah ile Sadie Bayan Claws hakkında bir tartışmaya giriyorlar ve bunun sonucunda ikisi de Bayan Claws için daha iyi bir yuva kutusu yapmak üzere malzeme toplamak için bodruma iniyorlar. Yemekten sonra ortalığı toparladıktan sonra oturma odasına geri dönüyorum ve kendimi Noel ağacının önünde yalnız buluyorum.

Işıklar büyüleyici ve beni biraz nostaljik hissettiriyor.

Cade ve Noah'ın aksine benim ailem hâlâ bayramları birlikte kutluyor. Parker her zaman göstermiyor ama ailem bunu yapmayı seviyor ve kız kardeşim dokuz yıl önce Maddie'yi doğurduğundan beri sanırım hepimiz tatilleri bir şey haline getirme konusunda biraz aşırıya kaçıyoruz.

Her nasılsa, son birkaç yıldır en sevdiğim yeğenim - diğer bir deyişle tek yeğenim - için uzak mesafeden bir şeyler yapma alışkanlığı edindim. Kaşlarımı çatıyorum. Yatırımlarım ve seyahat tutkum beni çoğu zaman ülke dışında tuttuğu için nedenlerim farklı olabilir, ancak aile etkinliklerini atlama konusunda kardeşimin yolundan gittiğim fikrinden hoşlanmıyorum.

Bu düşünceye ilk kez kapılmıyorum ama bu odanın sıcak ve şenlikli havası -büyük boy taş şöminede çıtırdayan ateş, çam ve çobanpüskülü ile birlikte havada hala seks kokusu var- ilk kez kendimi bu konuda sorumlu tutuyorum.

Gidip kendi telefonumu alıyorum ve kız kardeşim için görüntülü arama düğmesine bastığımda Sadie ve Noah'nın yavru kedi için hazırladıkları proje üzerinde çalışırken çıkardıkları yumuşak sesler diğer odadan geliyor.

Isabelle hemen cevap verir, yüzünde mutlu bir şaşkınlık ifadesi vardır. "Dex? Bu gece senden haber almayı beklemiyordum," diyor sıcak bir sesle, arkasında kendi Noel ağacı görünüyor.

"Ne yani, en sevdiğim kız kardeşimi arayıp ona neredeyse mutlu bir Noel dileyemeyecek miyim?" Pelüş koltuklardan birine yaslanıp ayaklarımı sehpanın üzerine koyarak alay ediyorum.

Isabelle'in gözleri kısılıyor, dudakları alaycı bir sırıtişla kıvrılıyor. "Ben senin tek kız kardeşinim. Tekrar dene. Ne oldu?"

Omuz silkiyorum. "Yok bir şey. Günü Noel'le ilgili bir şeyler yaparak geçirdim. Bu da bana seni düşündürdü."

Kaşları havaya kalkıyor ve gülmemeye çalıştığını anlayabiliyorum. "Noel boku mu? Gerçekten mi?"

Anladım ki

üçünüz o dağ kaçamağınızdan cehennem gibi kaçıyor olurdunuz."

Telefonumu odanın içinde gezdiriyorum, ona bugün kurduğumuz süslemelerin panoramik bir görüntüsünü veriyorum ve Sadie'yi az önce altında becerdiğimiz ağacın üzerinde bitiriyorum.

"Vay anasını."

Telefonu kendime çevirdiğim için Isabelle'in sesi cılız ve küçük geliyor, ben de telefonu geri çevirip ona sırtıyorum. "Sana söylemiştim."

"Sen kimsin ve en sevdiğim kardeşime ne yaptın?"

Başımı sallayarak homurdanıyorum. "Dikkatli ol. Ben senin tek kardeşin *değilim*. Bunun Parker'a geri dönmesini istemezsin."

Gözlerini deviriyor. "Onu sevdiğimi biliyorsun ama keyfimi kaçırma. Bana o pansiyonda neden Martha Stewart gibi davrandığınızı anlat."

"Hava raporunu gördün mü?"

"Ne, Denver için mi?" Gülüyor, başını sallıyor. "Artık orada hava durumunu takip etmek gibi bir alışkanlığım yok."

Tüm ailem yıllar önce bölgeden taşındı. Isabelle ve kocası Maddie için iyi bir sağırılar okuluna daha yakın olmak için, annem ve babam tek torunlarına yakın olmak için ve Parker... kim bilir?

"Karda mahsur kaldık. Bir süredir elektrikler kesikti, dağdan aşağı inemiyoruz." Omuz silktim. "Yapacak başka bir şey yok."

Isabelle başını eğerek bana değerlendirci bir bakış attı. "Gerçekten mi? Yapacak başka bir şey yok mu? Bu ani şenlik patlamasını böyle mi açıklıyorsun?"

Öyleyim ve neden olduğundan tam olarak emin değilim. Sadie Parker'la çıkarken Isabelle ve Sadie çok iyi anlaşıyorlardı. Ama Sadie benim değil ve kız kardeşimle iletişim kurmadığından da eminim. Isabelle'e onun burada olduğundan bahsetmenin bir anlamı olduğunu düşünmüyorum ama kız kardeşim benim içimi görebildiği için, dekorasyon konusunda beni fazla sıkıştırmadan konuyu değiştirmeye karar veriyorum.

Ya da, Tanrı korusun, Cade'in şöminenin üzerine yapıştırdığı ökseotunu görür. Telefonu ondan uzaklaştırıyorum. "Şu ziyaret hakkında..."

"Olamaz," diyor Isabelle, oyalamam mükemmel bir şekilde işe yarıyor. "Bundan caymayacaksınız. Ormandaki kardeşlik zamanın bittikten sonra Maddie'yi görmeye geleceğine söz vermiştin."

"Ve yapacağım, ama bu kar fırtınası muhtemelen bunun için zaman çizelgesini değiştirecek."

"Yani bana Doğa Ana'yla mı uğraşmamı söylüyorsun?" diye şaka yapıyor, biraz canının sıkkın olduğu belli olsa da.

"Size söylüyorum, iyi şeyler bekleyenlerin başına gelir."

Isabelle kameraya yaklaşıyor, gözlerinde şakacı bir hırs parıltısı var. "Yani ortaya çıktığında fazladan gecikmiş Noel hediyeleri mi beklemeliyim?"

"Elbette," diye kabul ediyorum ve gülüyorum çünkü kız kardeşim tanıdığım en az materyalist insan. Isabelle'in yüzü yumuşuyor, gözleri hafifçe kısılıyor. "Mutlu görünüyorsun."

"Ben her zaman mutluyum," diyorum, içgüdüsel olarak konuyu saptırıyorum.

"Sen öyle diyorsan." Başını sallıyor, belli ki hiç kanmamış. "Ama *rahat* ve mutlu? Demek istediğim, bu tatil sana iyi gelmiş olmalı. Buna sevindim."

Boğazımı temizliyorum, duygulanıyorum ama fark etmesinden de rahatsız oluyorum. Ya da belki de her zaman istediğim bir şeyi -Sadie'yi yatağında- sonunda elde ettiğim için rahatsızım ama şimdi...

Şimdi ne olduğunu bilmiyorum.

Artık hiçbir şey. Bu geçici bir durum.

Boğazımı temizliyorum. "Evet, bu harika. Cade, Noah ve ben takılmayalı çok uzun zaman oldu. Ama erkek mağarası haberlerini duymak istemezsin. Bana tatil planlarından bahset. Maddie'nin istediği uçan top şeyini alabildin mi?"

Isabelle omzunun üzerinden arkasına bakar, sonra parmağını dudaklarına götürür ve vücudunun üst kısmını geriye doğru hareket ettirir.

Kaşlarımı kaldırıyorum. Bu sadece "şşş" değil. ASL dilinde "ağızındaki baklayı çıkarmadan önce çeneni kapa" anlamına geliyor.

"Bana Maddie'nin bu saatte ayakta olmadığını söyle."

"Aslında olmaması gerekiyordu. Ama kış tatilinde, bu yüzden yarım saat önce onu kontrol ettiğimde battaniyesinin altında ona gönderdiğin serinin son kitabını okurken buldum ve onu kendi haline bıraktım."

Maddie'nin benim çocuğum olmamasına sevinerek sırtıyorum. Bu sayede dokuz yaşındaki bir çocuk için geç saatlere kadar ayakta kalmasını umursamak zorunda kalmıyorum ve sadece ortaokul çağındaki bir dedektif ve onun cesur arkadaş grubunun hikâyelerine olan bağımlılığını besleyen favori amca olmanın keyfini çıkarabiliyorum.

Sanki konuşmamız onu çağırmış gibi, Isabelle'in arkasından odaya giren sevimli ufaklık beni ekranda görünce yüzü aydınlanıyor. Diğer eliyle esnemesini bastırırken bana el sallıyor.

Ne giydiğini görünce sırtıyorum, orta parmağımı ve başparmağımı birleştirip göğsümden aşağı ve uzağa çekiyorum, sonra pijama işaretini ekliyorum.

Onları sevdiğim için benimle dalga geçerken elleri önünde uçuşuyor. *Tabii ki seviyorsun. Onları bana sen gönderdin.*

Omuz silkiyorum, hareketi abartıyorum ve geri *imzalıyorum, sanırım iyi bir zevkim var.*

Annesine sorduğum soruyu tekrarlayarak tatil planlarını soruyorum ve Maddie bana heyecanla buz pateninden, kurabiye pişirmekten ve en iyi arkadaşıyla yaptığı süslerden bahsederken Bayan Claws odaya dalıyor.

Yavru kedi ağaca doğru bir hamle yapıyor ve gövdesine tırmanıyor. Sadie hemen arkasında, ama telefonla konuştuğumu görünce, kamerama yakalanmamaya dikkat ederek yavru kediye kovalarken odanın kenarından dolaşıyor.

Yavru kediye ağaçtan çıkarma çabalarını olabildiğince sessiz sürdürüyor ve ben ailemle konuşmayı bitirdiğimde -çoğunlukla Maddie'nin gözlerini açık tutamaması nedeniyle- küçük tüy yumağını bir şekilde kucağına almayı başarıyor.

Beni izliyor ve fark ediyorum ki sessiz olan tek kişi o değil. Isabelle, Maddie ve ben, Maddie bize katıldıktan sonra doğal olarak ASL'ye düştük.

"Maddie'yi şu yeni kitap serisine, *Codebreakers Club'a* bağladım," diye açıklıyorum. "Ona en son çıkan kitabı gönderdim ve bana her şeyi anlattı."

Bayan Claws omzuna tırmanırken Sadie bana sırtıyor. "Biliyorum. *Lanetli Karnaval Vakası*, değil mi?"

Göz kırpıyorum. "Uh, evet. Bekle, çocuk kitapları okuyor musun?"

Gülüyor. "Serinin sesli versiyonunun olup olmadığını kontrol etmedim ama Maddie az önce sana anlatırken kulağa heyecan verici geliyordu."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Yanaklarında tatlı bir kızarıklık beliriyor. "Biraz işaret dili biliyorum."

"Biliyor musun? İş için mi?"

Eğer pansiyonun ara sıra sağır misafirleri olursa bunun ne kadar kullanışlı olacağını görebiliyorum. Sadie daha da kızarıyor ve Bayan Claws'ın tüylerini okşamak için uzanıyor. "Hayır. Birkaç yıl önce öğrendim."

Maddie ile tanıştıktan sonra. Bu işte en iyisi değilim ama temel konularda oldukça iyiyim ve... şey, pratik yapmaya devam ettim ve sanırım oldukça iyiyim."

"Eğer konuşmamı takip ettiysen öylesin." "Özür dilerim! Kulak misafiri olmaya çalışmıyordum."

El salladım. "Neden en başta öğrendin ki? Sen ve Parker Maddie'yle çok fazla vakit geçirmediniz, değil mi?"

Omuz silkiyor, biraz utanmış görünüyor. "İstediğim kadar değil. Ama harika bir aileniz var. Parker beni herkesle tanıştırdığında, hepinizin Madelyn'e ne kadar sevildiğini ve dahil edildiğini hissettirdiğini görmek gerçekten çok anlamlıydı."

Başka biri olsa bu yorumu biraz yetenekçi ve saldırgan bulabilirdim ama Sadie öyle biri değil. Bizimle paylaştıklarından ve ondan zaten bildiklerimden, Maddie'nin sahip olduğu türden bir destek sistemini görmenin, disleksi söz konusu olduğunda Sadie'nin sahip olması *gereken* şeyi ona gösterdiğini anlamak kolay.

"Aile önemlidir," diye devam ediyor usulca. "Benim senin gibi bir ailem olmamış olabilir ama ben buna inanıyorum. Ve eğer Parker'la kalsaydım, bunun bir parçası olabilmek isterdim. Maddie'nin kendini dışlanmış ya da hor görülmüş hissetmesine asla izin vermemek..."

Sesi kesiliyor ve ben buna dayanamıyorum. Konuşurken yavaş yavaş oturduğum yere yaklaşıyor, ama ben uzanıp onu daha da yakına çekiyorum.

"Senin yaptığın gibi mi?" Onun için bitiriyorum.

Başını sallıyor. "Maddie'nin asla böyle hissetmesini istemiyorum. Kimse böyle hissetmemeli."

Göğsüme bir şey çarptı. Şu lanet olası *hisler* sürekli üzerime geliyor.

Sadie'yi kucağıma çekiyorum ve Bayan Claws uzanmadan önce bana sinirli bir tıslama sesi çıkarıyor. Sonra Sadie'nin omzundan kanepenin arkasına, oradan da yere atlıyor ve halının üzerinden zarif adımlarla geçerek ateşin önünde kıvrılıyor.

"Katılıyorum," diyorum Sadie'ye. "Hiç kimse böyle hissetmemeli. Ama çoğu insan başkalarının böyle hissetmemesini sağlamak için bu kadar enerji harcamak istemiyor."

Yanakları yine pembeleşiyor. "Küçük bir kızın dahil olduğunu hissetmesine yardımcı olmak için çok şey istemek gibi görünmüyor."

Yanılıyor. Bu çok fazla. Bu tamamen yeni bir dil öğrenmek demek ve Parker'ın ya da benim hayatımıza giren diğer herkesin uğraştığından çok daha fazlası.

"Beni her zaman şaşırtıyorsun," diyorum ona dürüstçe, ipeksi sarı saçlarının uzun bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırarak. "Parker'dan daha iyisini hak ettin."

Bir an dudağını ısırды, sonra ağzından kaçırdı: "Peki ya sen?"

"Kesinlikle Parker'dan daha iyisini hak ediyorum," diye hızlıca şaka yapıyorum, onun sivri sorusunun kalbimi tekletmesini görmezden geliyorum.

Sanki bir şekilde biliyormuş gibi elini üzerine koyuyor. "Sen Parker'dan daha iyisin," diye mırıldanıyor. "En azından benim için daha iyisin."

Sertçe yutkunuyorum ama bakışlarını sabit tutuyorum. O dürüst olabiliyorsa, ben de olabilirim. "Kesinlikle benden daha iyisini hak ediyorsun, kedicik."

Aramızdaki an uzadıkça o da bana bakıyor. Teklif ettiğimden fazlasını talep etmiyor ama kendini de kapatmıyor. Ruhunun derinliklerini görmeme izin veriyor.

Sonra sırtarak samimiyeti daha hafif bir şeye dönüştürüyor. "En iyisini hak etmediğimi iddia etmeyeceğim, çünkü hak ediyorum. Ama şu an için elimde sen varsın, umarım zamanıma degecek bir şey yapmayı planlıyorsundur."

"Bunu kesinlikle yapacağım. Hepimiz yapacağız," diye söz veriyorum, bunu kolayca söylemesi beni ona olması gerekenden biraz daha fazla aşık ediyor. Ama ikimiz de nerede durduğumuzu biliyoruz ve o haklı.

Kar fırtınası sürdüğü sürece, ben onunum.

Onu öperim, bu sözü bildiğim en iyi şekilde mühürlerim.

NOAH

Tarçın ve şeker kokusu, dün gece kurduğumuz ağacın keskin çam kokusunu bastırmaya başlıyor ve bunu son bir saat içinde üçüncü kez fark ettiğimde, bugün işimi halletmek için talep ettiğim misafir odasına gitmeyi düşünüyorum.

Ama siktir et. Dex ve onun bugünkü pişirme takıntısı beni evdeki en iyi koltuktan zorla kaldıramayacak. Odaklanma yeteneğim efsanedir. İşkolik olabilirim ama bu konuda bir diva değilim. Dünyanın neresinde olursam olayım, işlerimi halletmek için dizüstü bilgisayarım, internet bağlantım ve Becca'nın beni aramasından başka bir şeye ihtiyacım olmadı.

Hiçbir şey dikkatimi dağıtamaz.

"Kurabiye?" Dex elinde bir tabak dolusu buzlu kardan adam kurabiyesiyle mutfaktan çıkageliyor. Ağzım sulanıyor ama bu hafta zaten biraz gerideyim ve arayı kapatmam gerekiyor.

Başımı sallıyorum. "Belki sonra."

Sırıttırıyor. "Eğer şanslıysan. Sadie ve Cade'i bulduktan sonra kalan var mı göreceğiz."

"Sanırım eğlence odasında dinleniyorlar."

Başını sallıyor ve elinde kurabiye tabağıyla kulübenin diğer ucuna doğru ilerliyor.

Bu sabah Sadie, Cade'i Dex'in pişirmek için kaçtığı bir tür tatil filmi maratonuna ikna etti. Pas geçmek zorundaydım çünkü Eiwa Izakaya Group ile yapmaya çalıştığım genişleme anlaşmasının yılbaşından sonra bitmesi gerekiyordu ve bu tarih hızla yaklaşıyor. Ama tamamen odaklanabildiğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

Arada bir, seslerinin alçak mırıltısını ya da Sadie'nin nefes nefese gülüşünü yakalıyorum ve bu cehennem gibi dikkat dağıtıcı.

Kafamı tekrar oyuna vermeliyim. Muhtemelen yapmam gereken şey üst kata çıkıp kendimi talep ettiğim misafir odasına kilitlemek ama lanet olsun. Benim cüssemden bir adam için rahat mobilya bulmak zor ve Whispering Pines'in büyük boy kanepeleri kesinlikle bu işe uygun.

Dizüstü bilgisayarımın incelemem gereken projeksiyonları açarken dudağım yukarı doğru kıvrılıyor. Rahat mobilyalar benim hikayem ve buna sadık kalacağım. Tatil neşesi hiç umurumda olmadı - en azından yıllardır - bu yüzden Noel ışıklarının ekranımdan rahatsız edici bir şekilde yansıdığı burada takılmayı tercih etmiyorum, sırf dışarıda kar yağarken çtırtıdayan bir ateşin önünde oturabilmek için.

Tuhaf tatil duygusallığını üzerimden atarak homurdanıyorum ve işime geri dönüyorum. Ne de olsa tatil ya da değil, bunun için gelmişim ve ne Cade'in ne de Dex'in benden bu hafta ortaya çıkmaktan başka bir şey yapmamı beklemediğinden eminim.

Projeksiyonları bitirdiğimde, yeniden odaklanmayı başardım ve sonraki birkaç saat boyunca, atladığım önemli işlerin çoğunu hallettim. Şimdi tek yapmam gereken Becca ile görüşmek.

Bir an için ayağa kalkıp geriniyorum ve otomatik olarak çevremi değerlendiriyorum. Ben çalışırken yan masalardan birinde sihirli bir şekilde bir tabak kurabiye belirdi. Bunlar parlak kırmızı burunlu ren geyikleri ve Bayan Claws yanlarındaki tığ işi battaniyeye kıvrılmış. Üst katta birilerinin hareket ettiğini duyabiliyorum, film maratonu bitmiş olmalı çünkü Dex hâlâ mutfakta koşuşturuyor.

Dex'le atışmaya gitme ya da yukarı çıkıp diğer ikisinin ne yaptığına bakma isteğinden kaçınıyorum ama yine de teslim olup birkaç kurabiye aşırıyorum.

Sonra tekrar oturup Becca ile bir video görüşmesi başlatıyorum.

"Selam patron," diyor neşeyle, ikinci çalışında telefonu açarak. "Kar küresinde işler nasıl?"

"Ne?" Takvimimi açıp yeni yıldan sonrası için benim için hazırladığı programı tararken soruyorum, yeniden planlamasını isteyeceğim birkaç randevuyu etiketliyorum.

"Biliyor musun, kar küresi? Çünkü kar yağıyor ve sen kapana kısıldın ve..."

Kar küresini sallıyormuş gibi yaparak sırtıyor ve ben de küçük bir kahkaha atıyorum.

"Sorun yok. Hâlâ kar yağıyor." Ekranımın bir bölümünü onunla paylaşmak için düğmeye basıyorum. "Bu haftayı boşaltman gerekecek," diyorum ve parmağımı dokunmatik ekranın üzerinde gezdirerek bahsettiğim tarihleri daire içine alıyorum. "Japonya'ya gitmeden önce batı bölge franchise ofisini kontrol etmek için uçmak istiyorum."

Becca başını sallıyor ve iş konuşmaya başlıyoruz. Onu aramadan önce incelediğim raporları gözden geçiriyor, harekete geçmesini istediğim alanları işaret ediyordum ki küçük pençeler baldırıma saplanıp kotumu deldi.

"Kullandığımız pazarlama şirketiyle temasa geçmek istiyorum-"

Bacağıma tırmanan Bayan Claws'a sırtarak bakıyorum, uyumsuz gözleri kar fırtınasında hayatta kalmasına yardımcı olan aynı cesaret ve kararlılıkla benimkilere kilitlenmiş. Onu kucağıma alıp kucağıma yerleştiriyorum, sonra kedi yavrusu bisküvi yapmaya başlarken dikkatimi Becca'ya geri veriyorum ve yarım kalan düşüncemi tamamliyorum.

"Kuzey Ontario'da açıldığımızda kullandığımız firma. Onlardan hizmet alıyoruz, değil mi?"

"Ne, Coleman Stratejileri mi? Evet, tabii ki var." Ekranı yaklaşıyor, kaşları biraz çatılıyor. "Bu bir kedi mi?"

İşaret üzerine Bayan Pençe yüksek yoğunluklu mırıltısının sesini yükseltiyor ve ben de onu ezmeye dikkat ederek elimi başına koyuyorum. Misilleme olarak yuvarlanıyor ve pençelerini bileğime dolayarak parmaklarımı kemiriyor.

"Evet, bu bir kedi," diye itiraf ediyorum, kendimi biraz aptal gibi hissederek. Genelde iş toplantıları sırasında evcil hayvanlarımın üzerimde gezinmesine izin vermem, toplantı sadece ben ve asistanım arasında olsa bile. "Coleman'da Asya pazarlarıyla kim ilgileniyor? Jason Vu mu?"

"Adı ne?" Becca soruyor. "Yoksa erkek mi?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Jason Vu mu?"

Gülüyor. "Hayır, yeni kediniz! Ya da sanırım arkadaşınızın kedisi, değil mi? Bay McAllister? Ahır kedisi mi?"

"Whispering Pines bir tatil köyü. Hiç ahır yok." "Çok sevimli. Ve çok küçük görünüyor! Yavru bir kedi mi?"

Bir iç çekişi bastırıyorum. Asistanımı her türden tüylü hayvanı sevdiğini bilecek kadar iyi tanıyorum, bu yüzden ona Bayan Claws'ı nasıl bulduğumuzu hızlıca özetliyorum.

"Aman Tanrım, bu çok tatlı bir isim," diyor Becca gülerek sözümü bitirdiğimde. "Hanginiz

buldun mu?"

Tereddüt ediyorum, Sadie'yi onunla tartışmak istemiyorum. İşimi halletmek için oturduğumdan beri Sadie'yi aklımdan çıkarmamaya çalışıyordum ama bu konuşma sayesinde Sadie tekrar aklımın en ön sırasına yerleşti. Genelde dikkatimin yüzde doksanı Keystone Culinary ile meşgul olur, geri kalan yüzde onluk kısım ise genel teyakkuz için ayrılır. Ama şimdi? Becca'yla konuştuğumuz detaylar arasında gezinmek elimden gelen tek şey, çünkü zihnimdeki gayrimenkuller bugünlerde çoğunlukla Sadie'ye ait.

Yine aptal gibi sırtıtmaya başladığımı fark ediyorum ve hemen işimize geri dönüyorum.

Becca'ya, "Yurtdışına uçmadan önce entegre pazarlama fırsatları konusunda sağlam bir teklife ihtiyacımız var," diyorum ve yüzümü daha nötr, iş dünyasına uygun bir ifadeye büründürüyorum. "Coleman Strategies'i önümüzdeki hafta bir konferans görüşmesine çağırabilir misin?"

Başını sallıyor ve sonunda dikkatini Bayan Claws'tan uzaklaştırarak, bunu ayarlayacağına söz veriyor. Bir süre daha konuşuyoruz, ancak Sadie'nin düşüncelerinin içeri sızmasına izin verdiğim için, asistanım pazarlama seçeneklerimiz hakkında topladığı bilgileri açıklarken odaklanmak için yapabileceğim tek şey bu.

Başımı sallıyorum ama tam olarak hazır değilim ve bu da iflas için bir reçete.

Daha işimiz bitmedi ama en iyisinin görüşmeyi sonlandırıp daha sonra işime devam edebileceğim bir zamanda tekrar görüşmek olduğuna karar verdim.

"Bugünlük bu kadar yeter," diyorum omuzlarımı hafifçe yuvarlayarak.

"Pekâlâ." Tereddüt ediyor, dudağını çiğniyor, sonra ekliyor, "Üzgünüm patron. Yollar kapalıyken orada mahsur kalmanın zor olduğunu biliyorum. Bir şeye ihtiyacınız olursa..."

"Seni arayacağım," diye onayladım. "Teşekkür ederim. Hoşça kal Becca."

Telefon görüşmesini sonlandırıyorum ve kendimi işe yeniden odaklanmaya ikna etmeye çalışıyorum ama Cade dışarı çıkmak için giyinmiş bir halde merdivenlerden gürleyerek indiğinde bu planı mahvediyor.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Dizüstü bilgisayarımı kararlı bir hareketle kapatarak soruyorum.

Cade kulübenin ana girişine yönelir ve bir çift eldiven giyer. "Sadece bir saniye. Sadie kuşlar için endişeleniyor."

Bayan Claws'ı omzuma kaldırıp ayağa kalkıyorum. "O şimdi ne?"

"Önceki sahibinin kışlık kuş besleme istasyonları kurduğunu, ancak emekli olduğundan beri kimsenin onları yenilemediğini söylüyor, bu yüzden..." Cade *ne yapabilirsin* dercesine omuzlarını silkiliyor.

İçgüdüsel olarak yardım teklif etmek için ağzımı açıyorum ama onun yerine başka bir şey çıkıyor. "Nerede o?"

Cade, ön kapıların yanındaki gizli bir depolama alanından bir çuval bir şey -kuş yemi olduğunu varsayıyorum- çıkarıyor. "Onu son gördüğümde odasındaydı."

Başımı sallıyorum ve o da sırtarak çuvalı omzuna atıp dışarı çıkıyor.

Bayan Claws yüzüme kafa atıyor, küçük pençeleri omzuma batıyor. Belli ki benden Sadie'yi bulmamı istiyor ve Cade'in de ima ettiği gibi, ne yapabilirsin ki?

Merdivenlerden yukarı çıkıyorum, Sadie'yi görmeden önce onu duyuyorum. Şarkı söylüyordu.

Kapısını hızlıca tıklatıp iterek açtığımda, duşta şarkı söylediğini fark ediyorum.

Yavru kedi de bunun farkına varıyor ve akan suyun sesini duyar duymaz kulağıma yüksek sesle mırıldanmaktan omzumdan atlayıp odadan kaçmaya başlıyor.

Sanırım onu bulduğumuzda ne kadar ıslak ve soğuk olduğunu göz önünde bulundurduğumda onu suçlayamam ama Sadie'nin duşta olduğu fikri bende tam tersi bir etki yaratıyor. Noel şarkıları söylüyor. Bu beni gülümsetiyor, ancak tanıdık kelimelere getirdiği tatlı coşkudan mı yoksa dün yaptığımız her şeyin -ağaç, kartopu, süslemeler ve tabii ki seks- gerçekte nasıl olduğundan emin değilim.

kendimi şenlikli hissettiriyor.

Sadie'nin sesi güzel. En yetenekli şarkıcı olduğunu söyleyemem, ancak yakın zamanda herhangi bir albüm satmayacak olsa bile, şimdiye kadar duyduğum en güzel ses ve beni ona doğru çekiyor.

Banyo kapısına geldiğimde tekrar çalmayı düşünüyorum ama tıpkı yatak odasının kapısı gibi kilitli değil, aralık. Ve bir anlaşmamız var.

Kapıyı iterek açıyorum, hanımeli kokulu buhar dışarı fışkırıyor ve onu başını arkaya atmış, saçlarından aşağı su dökülüp sırtına yapışmış halde yakalıyorum.

O bir hayal.

Gözlerindeki suyu silip gözlerini açıyor ve bana gülümsüyor. "Noah!"

"Hey, günışığım," diyorum, verdiği kolay yanıt ve gülümsemesindeki içten neşe bana adını koyamadığım bir şey yapıyor.

Genç yaşta hayatın adil olmadığını ve sıkı çalışma, azim ve kararlılığın sizi her yere götürebileceğini, ancak yolculuğun lanet olası bir eziyet olduğunu öğrendim. Ama Sadie'nin yanında olmak, bunu yanlış anlayıp anlamadığımı sorgulamama neden oluyor.

Onunlayken hiçbir şey zor gelmiyor. Sanki o gerçekten bir güneş ışığı gibi, yepyeni bir yolu aydınlatıyor.

Daha kolay, daha mutlu bir tane.

Dürüst olmak gerekirse, bu yola girebilecek donanıma sahip olduğumdan emin değilim.

Neyse ki ben daha fazla düşünmeden bana yaklaşmamı işaret ediyor. "Bana katılır mısın?"

"Sırtını yıkayacak birine ihtiyacın var mı?" Şaka yapıyorum, gömleğimi başımın üzerine çekiyorum çünkü bu kadının davetine hayır demem mümkün değil.

"Oh, arkam zaten temiz." Bana arkasını dönerek mükemmel yuvarlak kıcını gösteriyor ve kirpiklerine takılan su damlacıklarıyla omzunun üzerinden geriye bakıyor. Bana attığı sırtış kesinlikle hınzırcaydı. "Ben daha çok senin gelip beni kirletmeni umuyordum."

Sikeyim.

Soyunmayı bitirip arkasından duşa giriyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. "Aklındaki bu muydu?"

Mutlu bir şekilde iç çekerek bana sürtünüyor. "Hiçbir fikrin yok. Aklımda çok şey var."

Bu kadar açık insanların yanında olmaya alışık değilim ve bu beni gülmekten kırıp geçiriyor. "Bana anlatmak ister misin? Kafanı dolduran tüm kirli düşünceleri itiraf etmek ister misin?"

"Zamanım var mı bilmiyorum," diyor şakacı bir şekilde, çenemi başına yaslayıp ellerimi onun muhteşem göğüsleriyle doldururken. "Tatlı görünebilirim-"

"Biliyorsun."

Sözümü kesmem üzerine başını arkaya yatırıyor ve bana gülümsüyor. "Dalkavuk."

Bir kahkaha daha atıyorum. "Evet, pek sayılmaz. Ben pek çok şeyim, ama hiçbir zaman Bu."

"Her şeyin bir ilki vardır," diyor, ben meme uçlarıyla oynarken nefesi kesiliyor.

Parmaklarımın altında sertleşiyorlar ve zaten ilgimi çeken sikimin ıslak sırtına doğru sarsılmasına neden olan bir ses çıkarıyor.

İnliyorum, başımın öne düşmesine izin veriyorum ve kendimi şımartıp yumuşaklığına karşı biraz daha iterken başının üstünü öpüyorum. Yumuşak, kıvrımlı vücudu karşı konulmaz ve o kadar duyarlı ki direnmek yapmak istediğim son şey.

"Tekrar kirlenmek istediğine emin misin?"

Üçümüz dün gece onu sert bir şekilde kullandık ve her dakikasını sevdiğinden hiç şüphem yok. Ama aynı zamanda, bu kadar sık sikilen bir kadın olduğunu sanmıyorum.

Ya da dün geceden önce belki de *hiç*. Bu düşünce içimdeki sahiplenici canavarı olması gerekenden daha fazla memnun ediyor.

Sadie kollarımda dönüyor, ellerini göğsümden yukarı kaydırıyor ve bana bakarken boynuma doluyor. "Emin olduğum tek şey bu fırtınanın sonsuza kadar sürmeyeceği ve daha önce hiç duşta seks yapmadığım. Bu adil mi?"

"Çok yazık," diye mırıldanıyorum, eğilip onu öpüyorum.

Yine de yeterli değil. Kahretsin, bu kadına her dokunduğumda, asla yetmeyecekmiş gibi hissediyorum.

Ellerimi cömert kışına doğru kaydırıyorum, parmaklarımı kıvrımlarına batırıyorum ve karşılık olarak çıkardığı sesin tadını çıkarıyorum.

"Belki de seni geri döndürmeli ve bu tatlı kışını becermeliyim," diye mırıldanıyorum, yanaklarını yoğuruyorum. Suyun aralarından akması için onları biraz araladım. "Bu hoşuna gitti mi? Dex'in sana bu şekilde sahip olmasına izin vermek hoşuna gitti mi?"

Cildi zaten ılık sudan dolayı pembedir, ama bu yüzden biraz daha kızarır.

"Hoşuma gitti," diye fısıldıyor, sonra kollarımda kendi kendine dönüyor ve kışını bana sürüyor. "Belki de yapmalısın. Sana söyledim, bir sürü fikrim var."

Ellerimi ıslak kıvrımlarında gezdirerek sırtıyorum. "Ve *sana* söylediğimden eminim," dizlerimi biraz büküyorum, böylece bir elimi bacaklarının arasına sokabiliyorum. "Bu fikirlerin her birini duymak istiyorum."

Parmaklarımı içine sokuyorum, karnının yumuşak kabarıklığını kavriyorum ve onu inletecek noktayı bulmak için parmaklarımı içeri kaydırıyorum. İnliyor ama önce bir saniyeliğine geriliyor.

"Çok mu ağrıyor?" Parmaklarımı çekip karnını hafifçe ovarak soruyorum.

Utanc dolu bir kahkaha atarak elimi çekti. "Hayır, üzgünüm, o benim favori vücut bölgem değil."

Espriyi bekledim, sonra ciddi olduğunu anladım.

"Ne?" Tekrar yüzüme bakması için onu çeviriyorum. "Sen mükemmelsin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Tekrar kızarıyor, bakmaya doyamayacağım o kıvrımların üzerinden akan suyla bir hayal gibi görünüyor. "Dediğim gibi, sen bir dalkavuksun."

"Hayır," diye ısrar ediyorum, yüzünü avuçlayarak. "Hayır, değilim. Sen mükemmelsin."

Başını sallamaya çalışıyor ama izin vermiyorum. Bunun yerine onu sertçe öpüyorum, amacıma ulaşmaya kararlıyım. Ama sikimi ona doğru ittiğimde, yumuşak karnına sürtünürken ağzına doğru inlediğimde bile anlamadığını söyleyebilirim.

Geri çekiliyorum. "Bu çok seksi," diyorum dolgun kalçalarını avuçlayarak.

Bana sırtlıyor ama gözlerindeki güneş ışığı sönmüş. "Çok seksisin."

Saptırıyor ve vücudu kendisine ait. Bu beni ilgilendirmez. Ama yine de beni rahatsız ediyor. Bu muhteşem kadın nasıl olur da herhangi bir parçasının çekici olmadığını düşünebilir? O sadece mükemmel değil, her şeyiyle mükemmel.

Onu tekrar becermek için can atıyor olsam da, şu anda biraz daha fazla istediğim bir şey var.

Bunu ona kanıtlamak istiyorum.

Onu ayağa kaldırıyorum, şaşkın bir kahkaha atıyor ve sonra bacaklarını etrafıma sararken seksi bir inilti duyuyorum. Ama onu duvara doğru itmek yerine, duştan dışarı taşıyorum.

"Duşta sekse ne oldu?" diye soruyor sevimli küçük bir dudak büküşle, gözlerine yeniden eğlenceli bir parıltı girerken.

"Bunu bir ara kesinlikle denememiz gerekecek," diyorum, bunun kısa vadeli bir anlaşma olduğunu bir anlığına unutarak. "Ama önce küçük bir grup aktivitesi yapmamız gerekiyor."

Sesimi biraz yükselterek Dex ve Cade'e odasına gelmeleri için sesleniyorum ve yanakları kızarıırken gözleri açılıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor nefes nefese.

Cade içeri giriyor, onu kollarımda ıslak ve çıplak görünce gözleri ilgiyle kararıyor. Dex bize katılırken onu ayağa kaldırarak vücudumdan aşağı kaymasına izin veriyorum.

"Bunu ben de bilmek isterdim." Geniş geniş sırtıyor. "Neler oluyor?"

"Bir sorunumuz var," diyorum onlara kasvetli bir şekilde, Sadie'nin göğüslerini avuçlarken deniz köpüğü gözlerine bakıyorum. "Kızımız belli ki ne kadar seksi olduğunu henüz anlayamamış."

Tekrar kızarak başını sallıyor. "Noah..."

"Onu dinle, rüya kız." Cade çenesini bana doğru kaldırıyor. "Eğer Noah bir sorun olduğunu söylüyorsa, garanti ederim ki çoktan bir çözüm bulmuştur."

"Çok doğru," diye katılıyorum. "Henüz bunu bilmediğine göre, ona göstermek bize düşüyor."

S AD IE

NOAH'IN SÖZLERİ

aramızda havada asılı kalıyor ve Cade ile Dex başlarını sallıyorlar.

Üç adam ve benim aramda kalbimi hızlandıran bir enerji var.

Noah'ın sert ve ciddi olmasına alışkınım.

Sert yapısı, nadiren gülümsemesini ve kuru şakalarını

değerli bir şeye dönüştürüyor. Her yönüyle yoğun bir adam, ama şu anda gözlerindeki bakışta tüm

bunları on bire çıkaran bir şey var.

Şaka yapmıyor. Gerçekten flört bile etmiyor. Ciddi.

"Arkamı dön," diyor, ben dönerken ıslak saçlarımı topluyor ve geriye doğru çekiyor.

Avucunun

içinde gevşekçe tutuyor, hiçbirinin göğsümün üzerine dökülmesine izin vermiyor, böylece tamamen

açıkta kalıyorum.

Ben de odanın arka duvarındaki boy aynasına bakıyorum ve bir anlığına, hayatım boyunca çıplak

vücuduma çok yakından bakmaktan kaçınma alışkanlığım devreye girmeden önce, sahnenin ne kadar

seksi olduğunu fark ediyorum. Üçü de beni izliyordu. Noah da duştan çıkmış, hâlâ çıplak ve bu konuda

hiçbir endişe duymuyor.

Tenim duştan dolayı hâlâ kızarmış, meme uçlarım sertleşmiş ve su onlardan parlayan damlalar

halinde damlıyor. Noah saçlarımın sırtımdan aşağı dökülmesine izin veriyor ve arkama geçip

göğüslerimi avuçlamak için uzanıyor ve düşen suyu elleriyle yakalıyor.

Gözlerimin kapanmasına izin verdim ve ona yaslandım.

"Yok öyle bir şey," diyor sert parmaklarıyla meme uçlarımı okşayarak. "Gözlerini aç. Güzel. Şimdi

bana duşta söylediklerini tekrarla."

"Ben... ne?"

Ellerini vücudumda gezdiriyor ve kısmen ne kadar iyi hissettirdiğinden kaynaklanan bir ürperti

içimden geçiyor. Birlikte seksi görünüyoruz. Bütün gün bana dokunmasını izleyebilirim.

Ellerini belime koyuyor, uzun parmakları yumuşak, kıvrımlı karnımı çerçeveleyiyor. "Dex ve Cade'e

ne dediğini söyle."

"Vücudumun en sevdiğim kısmı değil," diye fısıldıyorum, ellerim içgüdüsel olarak karnımı örtmek için

hareket ediyor.

Noah ben örtbas edemedi onları yakalıyor, bir eliyle iki bileğimin etrafını sarıyor ve kollarımı

bedenimden uzaklaştırıyor. Sonra diğer elini karnımın üzerinde gezdiriyor.

"Bunu tekrar düşünmek isteyebilirsin," diyor, sesi alçak. "Çünkü çok seksi."

Tartışmak istiyorum ama o haklı. En azından bu şekilde. Elleri üzerimde ve büyük, sert vücudu beni

en iyi şekilde küçük hissettiriyor.

Noah karnımı okşuyor, Dex ve Cade'e bakıyor. "Kızımıza bu konuda ne düşündüğünüzü söyleyin."

Dex öne doğru bir adım atıyor ve pantolonunun içinde çoktan sertleşmiş olduğunu fark ettiğimde

içimi bir ürperti daha kaplıyor.

"Bence çok güzel. Her yerin öyle. Ama kıvrımlı belin ve yumuşak karnın?"

Noah elini karnımdan çekiyor ve Dex'in gözleri karnıma bakarken ısınıyor. Sonra uzanıyor ve parmaklarını göbeğimden klitorisime doğru sürüklüyor.

"Tenin ipek gibi. Sana kirli şeyler yapmak istiyorum. Karşı koyabileceğim tek bir parçan bile yok."

Bir zamanlar ona inanmamış olabilirim. Bana karşı olan tutumunu yanlış anladığım zamanlarda. Ama şimdi yardım edemem ama ciddi olduğuna inanıyorum.

"Anlat bize, günışığım," diye mırıldanıyor Noah, saçlarımı tekrar kenara itmek için bileklerimi serbest bırakıyor. Boynumun arkasını öpmek için eğiliyor ve sikini sırtıma sürüyor. "Bize başka ne gördüğünü söyle."

"Um..."

Ne söylememi istediğinden emin değilim. Tüm kusurlarımı görebiliyorum ve şu anda onlara rağmen kendimi seksi hissediyorum. Ama bu onlar hakkında konuşmak istediğim anlamına gelmiyor.

"Buna ne dersin?" Noah soruyor, elleri kıcıma düşüyor. Sıkıyor. "Sen de bizim kadar takdir ediyor musun?"

Biraz bilinçsizce gülüyorum ama Noah beni aynaya doğru çeviriyor, kıcımı avuçlayıp kaldırıyor. "Bu olağanüstü bir şey. Sence de öyle değil mi?"

Dex'in gözleriyle buluşuyorum, içimi dolduruşunu hatırladıkça nefesim boğazımda düğümleniyor.

"Elbette," diyorum biraz nefes nefese. Ve bir an için bile olsa doğru. Ama bir şekilde, bunu yapmak istemiyorum.

Bu adamlara yalan söylemek.

Başımı sallıyorum. "Aslında Spanx'ımı giydiğimde daha çok

hoşuma gidiyor." Cade başını yana eğiyor. "Şimdi neyin?"

Kızardım. "Bilirsin, şekillendirici giysiler? Benim..."

Cömert şeklimi işaret ediyorum ve dudakları yavaşça bir gülümsemeye dönüşüyor. Bir adım daha yaklaşıyor, beni önüne çekiyor ve aynaya bakmam için geri çeviriyor. "Lütfen yapma."

"Ne yapmayayım?" Ellerini kıvrımlarımın üzerinde gezdirirken elektrik çarptırıyor.

"Bunların hiçbirini 'içerme'." Ellerini kalçalarımaya dayıyor. "Bayıldım buna. Bunu her zaman göstermelisin."

Dudağımı ısııyorum, yanaklarıma renk geliyor. "Üçünüze gösteriş yapmayı seviyorum ama-"

"Aması yok," diye araya giriyor Noah, beni her zaman ıslatan o emredici bakışlarından birini atarak. "Sen mükemmelsin."

"Kalçalarım hariç," diye geveledim.

Üç adam da hararetli bakışlarla beni

kıştırıyor. "Hayır," diyor Noah açık

açık.

Dex sırtarak başını sallar.

Cade bir kaşını kaldırıyor, sonra bir elini bacaklarımdan arasına sokup onları ayırıyor.

Keskin bir nefes çekiyorum, vücudum anında ona tepki veriyor. Uyluklarımdan iç kısmını okşuyor, doğrudan merkezime his zıpları gönderiyor.

"Bunları daha seksi kılacak tek şey bıyık yanığı ile kaplı olmalarıdır."

Eğilip omzumu öpüyor, sonra çenesini nemli tenime sürüyor. Bugün tıraş olmamış ve onun yerine bacaklarımdan arasındaki kirli sakalının pürüzlü çiziklerini hayal etmek çok kolay.

Sonra parmakları nihayet uyarılmamla ıslanan girişimi buluyor.

Onları içime daldırıyor, sonra geri çekiyor, iç uyluklarımı onunla kayganlaştırıyor. "Seni böyle becerebilirim. Bir dahaki sefere amın çok ağrıdığında, sikimi bu pelüş kalçaların arasına sok. Parmaklarım burada kalsın..." Onları tekrar içime itiyor ve aynadaki görüntüsü beni inletmeye yetiyor.

"Ve sana beni sıkıca sıkmanı söyleyeceğim."

Beni daha yakına çekerken Cade'in pantolonunun arkasındaki kalın ve sert sikini hissedebiliyorum. "Memelerimi siktiğin gibi," diye fısıldıyorum, uyarılmışlığım artıyor.

Bana pis bir gülümseme veriyor. "Bu doğru, rüya kız."

Dex yanıma yaklaşıyor ve göğüslerimi avuçlayarak nefesimin kesilmesine neden oluyor. "Siktir, bunu denemem gerekecek."

"Evet," diye nefes alıyorum, Cade'in parmakları beni çıldırtıyor. Aynı şeyi onun sikine de yapmamı söylediğini hayal ederken kalçalarımı elinin etrafında sıkıca kavıyorum. "Üçünüzün de her yerimi becermenizi istiyorum."

Dex sırtıyor. "Öyle olduğunu sanmıştım ama sanırım hayal gücüm yeterince geniş değilmiş."

"Sadie'nin bir sürü fikri var," diye gürlüyor Noah, diğer tarafıma geliyor ve başımı ona doğru eğiyor. Çenemi okşuyor, sonra sıkıca kavıyor ve eğilip bir öpücük istiyor. "Çok iyi fikirler. Ama benim de harika bir fikrim var."

"Ne istersen," diye fısıldadım.

Noah yüzümü tekrar aynaya doğru çeviriyor. "Görüyor musun? Bizim için ne kadar mükemmel olduğunu görüyor musun?"

Dudağımı ısııyorum, gözlerimin aynada kendi vücudum üzerinde oynamasına izin veriyorum. Olduğum kişiyi seviyorum ama kendini geliştirmesi gerektiğini düşünmeyen bir kadın olduğunu sanmıyorum. Bu adamlarla birlikte olmak, saf fanteziden oluşan küçük bir balonun içinde yaşamak gibi hissettirdi, bu yüzden güvensizliklerimi bir kenara bırakmak ve kendimi sınırsız bırakmak kolay oldu.

Ama belki de haklılar. Hiçbir zaman "mükemmel" olduğumu düşünmeyebilirim ama şu anda kendimi onlar için mükemmel hissediyorum. "Anlıyorum."

Noah bana neredeyse vahşi bir sırtışla bakıyor. "Yapmak üzeresin. Ellerini aynanın üzerine koy."

Cade ve Dex bakışır, aralarında bir şey geçer, sonra ikisi de uzaklaşır ve kıyafetlerini çıkarmaya başlarlar.

Noah elini omurgamdan yukarı, saçlarıma altına kaydırıyor ve enseme doluyor. Sonra bana söylediği şeyi yapmam için aynaya yeterince yaklaşıp kadar beni ileriye doğru yönlendiriyor.

"Seni sikmemizi izleyeceksin, aynen böyle," diyor, eğilip şakağımı öperken o sıkı tutuşu hâlâ enseme. "Ne kadar muhteşem olduğunu görmeni istiyorum. Çıplak ve arzulu. Hiçbir şey 'içerilmemiş' değil." Spanx yorumumla dalga geçerken dudakları seksi bir sırtışla kıvrılıyor. "Bizim için her şeyini sergileyeceksin. Kulağa hoş geliyor mu?"

Başımı sallıyorum, heyecan şimdiden içimi sıkıyor. Bu adamlar bana sadece fantezilerimi vermiyorlar. Her biri beni onların ötesine itiyor.

Noah bana aç bir onaylama bakışı atıyor. "Güzel. Ne kadar mükemmel olduğunu en ön sıradan görmeni istiyorum. Üçümüze de ne yaptığını görmeni istiyorum. Tek yapman gereken gözlerini açık tutmak, tamam mı? Eğer kapatırsan, dururuz."

Başımı sallıyorum, nefesim kesiliyor. Onun yönlendirmeleri beni konfor alanımın en ucuna itiyor, ama bunu istiyorum. Üçü tarafından da tekrar alınmak istiyorum. Bunun anısını, her birinin beni becerirkenki görüntüsünü, işimiz bittikten sonra da hatırlamak istiyorum.

Noah geri çekilir, tembelce sikini okşar ve arkadaşlarıyla göz teması kurar. Hiçbiri bir şey söylemiyor ama belli ki söylemek zorunda da değiller. Tek bir kelime bile konuşmadan anlaşmaya varacak kadar birbirlerini iyi tanıyorlar.

Şimdi üçü de çıplak. Üçü de çoktan sertleşti. Yine de beni ilk siken Dex oldu.

İçime kayıyor, gözleri aynada benimkilerle buluşuyor.

Noah haklı. Onun beni böyle siktiğini görmek inanılmaz bir şey. Ne kadar tahrik olduğunu görebiliyorum. Beni alırken yüz ifadesini görebiliyorum. Ama daha çok, kendimi görebiliyorum.

"Tanrım," diye fısıldıyorum, tenimin uyarılmayla kızarmasını izliyorum. Su damlacıkları tenimde parlıyor ve Dex'in parmakları kalçalarımnda sıkılaştıkça, yavaş ve derin başlayan itişlerinin neredeyse buharda yükselmesini bekliyorum. "Bu çok ateşli."

Belki kendime bakarken bunu söylemek tuhaf ama doğru.

Dex aynada bana sırtarak, "Çok ateşlisin," diyor. Gözleri kararırken bile sesinde bir kahkaha tonu var ve buna engel olamıyorum. Hızını artırıp beni daha sert sikmeye başladığında gözlerim kapanıyor.

"Dur," diyor Noah sertçe.

"Kim öldü de seni patron yaptı lan?" Dex homurdanıyor. Ama yapıyor. Tamamen hareketsizleşiyor, içime gömülüyor ve klitorisimi ovmak için elini etrafımda kaydırıyor. "Aç o güzel gözlerini. Noah'ın kurallarını duydun."

Nefesim kesiliyor, vücudum klitorisimdeki baskıyla kasılıyor ve gözlerim tekrar açılıyor. "Özür dilerim." "Asla üzülme," diyor Dex, benimle oynamaya devam ederken aynadaki bakışlarımı tutarak. "Sadece kurallara uyun."

Başımı sallıyorum ama lanet olsun, beni tekrar sikmeye başladığında bunu yapmak çok zor. Bu hissin içinde kaybolmak istiyorum. Başımı öne eğmek ve beni sürüklediği orgazmın üzerime çöküp beni alıp götürmesine izin vermek.

Ama erkekler izlememi istiyor, ben de izliyorum ve yaptığımız görüntüye kendimi o kadar kaptırıyorum ki orgazm olduğumdasanki hiçbir uyarı olmadan içime çarpıyor gibi hissediyorum.

Zevk içime işlerken Dex, "Siktir," diye inliyor. "Bunu hissetmekten asla bıkmayacağım. Tanrım, kedicik."

"Onu benim için iyice ıslat," diye homurdanıyor Cade, izlerken sikini yumrukluyor. "Oraya girmem gerek, Dex. Yükünü onun içine güzelce ve derinlemesine sokacağım."

"Bunu yapabilirim," diye homurdanıyor Dex, nefesi kesik kesik geliyor. "Onu bütün gün boyunca doldurabilirim."

Nefesimi zor tutuyorum. Hâlâ orgazmın etkisinden kurtulmaya çalışıyorum ama Dex'in ritmi kekeledikçe, boşalmaya başladıkça itiş gücü düzensizleştikçe, edepsiz konuşmalar uyarılmamı yeniden hızlandırıyor.

"Siktir," diye inliyor kısık sesle, yüzünü boynumun arkasına gömüyor. "Tanrım, Sadie. Sen sihirlisin."

"Şimdi sıra bende," diyor Cade, Dex çekilirken ve bir sonraki adımını atarken. "Unutma, gözlerini dört aç."

Cade sikiyle benimle dalga geçerken ve sonra bir homurtuyla içeri kayarken Dex'in döllerinin içimden damladığını hissedebiliyorum. "Lanet olsun. Nasıl oluyor da her zaman bu kadar mükemmel hissediyorsun?"

"Dediğim gibi," diye mırıldanıyor Dex. "O bir sihirbaz."

Noah izlerken hala kendini tatmin ediyor. Bir kez bile kafasını çevirdiğini sanmıyorum. "Sen de Cade'in dölüne hazır mısın, ağgözlü kız?"

"Lütfen." Nefes nefese başımı sallıyorum, ellerimi aynaya dayıyorum, vücudum Cade'in itme gücüyle öne doğru sarsılıyor.

Noah hınzır bir gülümsemeyle, "Güzel, çünkü o tatlı amcığının sikim için güzelce yağlanmasına ihtiyacım olacak," diyor. "Kalçalarından aşağı akan dölleri görmek istiyorum. Sana verdiğim her şeyi almaya hazır olmanı istiyorum. Ve bunu sadece bize yaptıkların sayesinde elde ettiğini bilmeni istiyorum."

"Çünkü sen... lanet olası... *mükemmelsin*," diyor Cade, beni sertçe sikerken her kelime içinden yumruklanmış gibi çıkıyor.

Birlikte olduğumuz her seferinde, Cade zamanını aldı. Her bir fantezimi hayata geçirdi. Ama bu

sefer? Beni sert ve hızlı bir şekilde alıyor, bunu ne kadar istediği konusunda şüpheyeye yer bırakmayan bir aciliyetle sertleşiyor.

Beni ne kadar istediğini. Ve bu bilgi beni uçurumun kenarına gönderiyor, başka bir orgazm yuvarlanıyor

sonsuz dek sürecekmış gibi hissettiren durdurulamaz bir dalga halinde içime giriyor. Cade bir çığlık atarak içime boşalmadan önce beni sonuna kadar beceriyor.

"Tanrım," diye mırıldanıyor nefesini tuttuğunda, alnı omzuma düşüyor. "Burada mutlu bir şekilde ölebilirim."

"Hayır." Noah'nın sesi sert, ancak ona baktığımda yüzündeki sırtışı görebiliyorum. "Senin sıran gelmişti. Şimdi sıra bende."

Cade gülüyor, çekiliyor ama geri adım atmıyor. "Yeterince adil, ama önce yapmam gereken bir şey var."

Bana arkasını dönüyor ve bir an için yansıması yerine gerçek bakışlarıyla karşılaşmak neredeyse sarsıcı oluyor.

Yanağımı avuçluyor, bir şey arıyormuş gibi gözlerimin içine bakıyor. Sonra eğilip beni öpüyor, az önce beni sertçe sıkmasına tezat oluşturacak şekilde şefkatle.

"Mükemmel," diye fısıldıyor geri çekildiğinde. Sonra aynaya bakmam için beni geri çeviriyor. "Görebiliyor musun?"

Sertçe yutkunuyorum, başımı sallarken duygularım boğazımı tıkıyor.

"Güzel," diyerek geri çekiliyor ve Noah'ya yerini alması için yer açıyor. "Gözlerini kendinden ayırma. Bizim gördüğümüzü kendin de gör."

"Ve ne dediğimi unutma," diye ekliyor Noah, elleri sırtımdan yukarı kayarken. "Gözlerini aç." Sonra eğilip kulağıma fısıldıyor: "Çok iyi gidiyorsun. Seninle gurur duyuyorum."

Çırılçıplak soyuldum ve kendimi uzun zamandır hiç olmadığım kadar savunmasız hissediyorum ama aynı zamanda bu adamlara kendimi açarken tamamen güvendeyim. Her şeyimi ortaya koyuyorum. Aynanın yüzümdeki her bir duyguyu yansıtmamasına aldır mıyorum bile. Tenimin kızarması. Öpüşmekten şişmiş dudaklarım, Noah'nın kalın siki yavaşça arkamdan beni doldururken sessiz bir nefesle ayrılıyor.

Çünkü bana ihtiyacım olan şeyi, yani beni becermesini izlemekten daha fazlasını veriyor.

Gözlerimi gerçeğe açıyor ve bunu iddia edecek kadar cesur hissetmeme yardımcı oluyor.

"Çok iyi," diyor tekrar, beni sıkıca tutarken sesi sert. Dudakları omzumu sıyrıyor ve nihayet tamamen içime girdiğinde, bir elini boynumun ön tarafına doluyor, sık mıyor, sadece tutuyor ve yanağımı öpebilmesi için başımı geriye doğru eğiyor. "Sen çok iyi bir kızsın. Her birimizi mükemmel bir şekilde kabul ediyorsun. Seni mahvetmemize izin veriyorsun."

Haklıydı. Noah beni ciddiyetle içine almaya başladığında kalçalarım Dex ve Cade'in döller iyle ıslanmıştı. Bu inanılmaz bir duygu ve Noah elini kalçamda gezdirip parmaklarını kalçalarımı kaplayan ıslaklığın içinden geçirdiğinde daha da güzelleşiyor.

"Kahretsin, buna bayılıyorum," diye inliyor, parmakları klitorisimi buluyor. "Sen seviyor musun?" "Evet," diye nefes alıyorum, bacaklarım titriyor. "Tanrım, evet. Lütfen durma."

Beni daha sert beceriyor, sanki tüm sırlarımı öğrenmiş gibi parmakları tam istediğim şekilde bana sür tünüyor. Ve tekrar boşaldığımda, dudaklarımda onun adı ve gözlerim açık, aynada kendime bakarak yapıyorum.

Noah onaylarcasına homurdanıyor, hamleleri tekliyor ve sonra o da boşalıyor, beni doldururken kendi dölünü de karışım a ekliyor.

"Muhteşem amına koyayım," diye mırıldanıyor ve çekilirken kollarını bana doluyor. "Aynen böyle. Kıpırdamadan dur."

İlk başta ne yaptığından emin değilim, ta ki parmakları bacaklarımda arasına girip birleşik uyarılmalarımızın karışımıyla oynayana kadar.

"Çok seksi," diye nefes alıyor. "Görüyor musun?"

İki parmağını içime sokup çıkarıyor ve ardından bir döl seli geliyor.

"Bizi ne kadar çok istediğini görüyor musun?"

Parmakları tekrar içeri kayıyor, sonra geri çekiliyor, daha fazla döl ve ıslaklık aşağı damlıyor. "Seni ne kadar istediğimizi görüyor musun?"

Noah hareketi tekrarlıyor. Beni dolduruyor. Dışarı çekiyor. "Sana ne kadar ihtiyacımız var?"

Zevk sarhoşluğuyla başımı sallıyorum. Bacaklarım tutmuyor ama Noah hemen orada beni yakalıyor,

Dex ve Cade yaklaşıp üçü etrafımı sararken beni çeviriyor ve zahmetsizce kollarına alıyor.

"Seks ve hanımeli gibi kokuyorsun," diye mırıldanıyor Dex, elimi kaldırıp ters çevirerek. Nefes alıyor, sonra bileğimin iç kısmına yumuşak bir öpücük konduruyor. "Mükemmel."

Cade de aynısını yapıyor, ama diğer elimle.

"Mükemmel," diye onaylıyor ve bana sıcak bir gülümseme veriyor.

Noah dudaklarını şakağıma bastırıyor, beni göğsüne yaslıyor ve o söylemese de ben bunu hissediyorum. Onların yanında mükemmelim.

Dördümüz birlikte mükemmeliz.

"Hadi seni temizleyelim," diye mırıldanıyor Noah. Beni duşa taşıırken diğer iki adam geride kalıyor ve baş başa kalıyoruz. Beni ayağa kaldırırken, "Burada işimizi bitirmeye fırsatımız olmadı," diyor.

İlk başta, şakalaştığımız duş seksini kastettiğini düşündüm ama yanılmışım.

"Seninle ilgilenmeme izin ver," diyor ve saçlarımı yıkamak için beni spreyin altına çekmeden önce suyun sıcaklığını ayarlıyor.

İri parmakları yavaşça kafa derime masaj yaparken "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, döl ve şehvet kokuları yavaşça banyo ürünlerimin yumuşak, temiz çiçek kokularıyla yer değiştiriyor.

"Elbette." Noah'nın sesi her zamanki gibi sert ama şampuanı saçlarımda gezdirip durularken dokunuşu yumuşak ve dikkatli.

Yüzüm ona dönük, tüm işi onun yapmasına ve benimle ilgilenmesine izin veriyorum ve kendimi aniden gözyaşlarımı kırıştıtırırken buluyorum.

Noah'ın elleri hareketsiz kaldı. Beni göremediği için nasıl bildiğini bile bilmiyorum. "Tamam mı, güneşim?" diye soruyor nazikçe.

Başımı sallıyorum, üçünün az önce kalbime soktuğu kelimeyi çalışıyorum. "Mükemmel."

Noah homurdanıyor, cevabımı kabul ediyor ve beni yıkamaya devam ediyor - iyice ve şefkatle. Ve tek yapmam gereken, bu adamlarla ilgili diğer her şey gibi *mükemmelliğin* de geçici bir durum olduğunu nasıl kabul edeceğimi bulmak.

Çok fazla düşünüyorum ve düşmemeliyim. Özellikle de hepsi için. Biliyorum ki bu an, tüm bu fantezi, dağlarda geçirilen büyülü haftalara özgü bir şey, gerçek hayata değil. Sonsuza kadar değil.

Ama kendime ne dersem diyeyim, bir yanımda Noel sihrine gerçekten inanıyor. Gerçek olmasını dilemekten kendini alamayan bir yanımda.

S AD IE

Üç erkek de yatakta benimle birlikte uyumuş olmasına rağmen Noel sabahı yalnız uyandım. Benim için bir başka ilk ve oldukça inanılmazdı.

"Mutlu Noeller bana," diye fısıldıyorum mutlu bir şekilde, sadece mahrem yerlerimdeki belli belirsiz acıyı hissetmek için geriniyorum. Bu beni gülümsetiyor.

Kendimi tembel ve rahatlamış hissediyorum, bu alışabileceğim bir lüks ve yanıma dönüp ellerimi yanağımın altına sokuyorum, birkaç dakikalığına pencereden dışarı süzülen karı izliyorum çünkü bir kez olsun olmam gereken bir yer yok.

Telefonum komodinden çalıyor ve bildirimi kontrol ettiğimde Luna'dan bir fotoğraf olduğunu görüyorum.

Yukarı çekerken sırtıyorum. Snowboard üzerinde poz vermiş hain, başında Noel Baba şapkası ve arkasında kayak pantolonu giymiş yakışıklı bir adam duruyor.

Telefonuma ekteki metni okumasını söylüyorum ve okuduğunda gülüp başımı sallıyorum.

Ders almaya karar verdim. Mutlu Noeller bana!

Muhtemelen ders veriyor olabilir, ama adam kesinlikle çekici ve ikimizin de tatillerde bir fanteziyi yaşayabilecek olması beni mutlu ediyor.

Aynı ifadeyi kullanmış olmamız da beni çok güldürüyor ama sanırım bizim kadar uzun süredir kanka olunca böyle oluyor.

Ekranımda başka bir mesaj belirliyor.

Hadi kızım, hala uyanmadın mı? Hediye beğenip beğenmediğini bilmem gerek!

Tatil için şehir dışında olduğundan, o gitmeden önce hediyeleri değiş tokuş ettik, ancak Noel sabahına kadar paketlerini açmamaya karar verdik.

Ben ona bana aldığı şeyin hâlâ sehpanın üzerine kurduğum on iki santim boyundaki yapay ağacın altında durduğunu hatırlatamadan, çünkü dağda bu şekilde mahsur kalacağıma dair hiçbir fikrim yoktu, bana başka bir fotoğraf gönderdi.

Sertçe sırtarak yüzüstü dönüyorum ve bir cevap yazdırıyorum.

Sana çok yakıştı!

Bayıldım.

Onun için sadece adının değil, gerçek imzasının da yazılı olduğu pembe altın bir kolye yaptırđım. Harfleri tek tek anlamlandırmak için çaba sarf etmesem bile, tanıdık halkalar ve girdaplar

abartılı el yazısı teninde güzel bir desen oluşturuyor.

Sevindim. Seninki hâlâ bende ama yollar açılınca açacağım.

Yanında getirmediğine inanamıyorum!

Gözlerimi devirerek gülüyorum.

Karda kalacağımı bilmiyordum.

Sesten metne çevirmen hata veriyor olmalı. "Beni becermek isteyen üç muhteşem adamla karda kaldım" demek istediğine eminim.

Sertçe sırtıyorum, sonra da ona öyle bir mesaj gönderiyorum ki, çığlık çığlığa oraya koşacağını biliyorum.

Haksız değilsin.

Yeterince eminim, her şeyi duymayı talep etmeden önce bir dizi heyecanlı emoji geri alıyorum.

Önce sen. Snowboard eğitmeni kim ve ders almak istediğinde onunla oynadığını fark etmesi ne kadar sürdü?

Dudakları kısıtılmış bir emoji gönderiyor, sonra gülen bir emoji, sonra da tüm iğrenç hikayeyi anlatıp beni gülmekten kırıp geçiriyor.

Şimdi sen. Dökül! Yakışıklı erkeklerden oluşan haremine ne oluyor?

Dudağımı ısırıp kapıya bakıyorum. Kapı kapalı ve çocukların şu anda nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Saatin kaç olduğunu bile bilmiyorum ama sabahın geç bir saati olduğu için kendimi yeterince dinlenmiş ve uyuyabildiğim için de çok şımarık hissediyorum. İçeri girip seksin ne kadar harika olduğunu anlattığımı duymalarına hazır olduğumdan emin değilim.

Öte yandan, o benim en iyi arkadaşım. Olan biten her şeyi ona anlatmamamın imkanı yok.

Aman Tanrım, nereye gittin?

Sırıtarak başımı sallıyorum. Luna asla sabrın kraliçesi olarak bilinmeyecek. Hemen beni yüksek sesle güldüren birkaç mesaj daha gönderiyor.

LUNA: Sakın bana milyarder seks tanrılarınızın içeri girdiğini ve şu anda beşinci orgazmınızda olduğunuzu, en sevdiğiniz kankanıza cevap veremeyecek kadar zor nefes aldığınızı söylemeyin.

Dur, sözümü geri alıyorum. Şu anda olan şeyin bu olup olmadığını kesinlikle söyle!

Sen benim en sevdiğim kankam değilsin. Sen benim tek kankamsın.

Bu yüzden, ben senin favorimim... duh!

Bunu bitirirken kullandığı göz devirme emojisine gülüyorum. Çok saçma biri ve onu seviyorum.

Benden bu kadar bahsettiğin yeter. Sorudan kaçmayı bırak!!! Şu anda etrafın çıplak erkeklerle çevrili mi, değil mi?

Hayır.

Ben: ...ama dün gece öyleydim.

LUNA: !!!

Kapıya bir kez daha bakıyorum, sonra ona anlatıyorum, daha kaba detayları paylaşıırken biraz kızarıyorum. Luna şok olmuş bir yüz emoji, ardından terleyen bir emoji ve ardından bir dizi alev emoji gönderiyor. Sonra bir şeker kamışı emoji gönderiyor ve ben gülmekten kırılıyorum.

O kısım çok mu garipti?

Olamaz. Kazanmak için ev yapımı seks oyuncakları!

Ama cidden, evlen onlarla. Üçüyle de evlen, hemen şimdi.

Kalp gözü emoji eklediğinde içimdeki küçük özlem acısını görmezden gelerek gülüyorum. Kesinlikle anlatabilirim, ama cevap yazarken başımı sallıyorum.

Öyle değil. Bu kesinlikle evlilikle ilgili değil. Sadece biraz tatil eğlencesi.

Biliyorum bebeğim. Her ne hakkında olursa olsun, senin adına mutluyum. Seni böyle görmeyeli çok uzun zaman oldu.

BEN: Ne gibi?

Bir cevap yazdığını gösteren üç küçük nokta, uzun bir mesaj olmasa da bir sonraki mesajı nihayet gelmeden önce yarım düzine kez görünüp kayboluyor.

Mutlu. Kendinden emin. Rahat. Onlar hakkında her konuştuğunda yüksek sesle ve net bir şekilde ortaya çıkıyor ve bence bu harika. Bunu hak ediyorsun.

Boğazım düğümleniyor, duygularım göğsümde kabarıyor.

Teşekkürler. Seni seviyorum, biliyorsun.

Seni daha çok seviyorum. Her

zaman. Mutlu Noeller, Sades.

Ben de sana, Lulu.

Bayram şekeri Noel brunch'ı için onu almaya geldiğinde imzayı atıyor ve ben de gün için hazırlanıp aşağıya iniyorum. Biraz daha yaklaştığımda mutfaktan gelen erkek seslerinin alçak mırıltısını duyabiliyorum, ancak o kadar uzağa gidmeden telefonum başka bir mesajla çalıyor.

Telefonumun bana okuması için duraklıyorum, annemden geldiğinde ve çoğunlukla onunla ilgili olduğunda o kadar da şaşırmıyorum.

Şaşırdığım şey, bu sefer beni ne kadar az rahatsız ettiği.

Ona hızlı bir cevap gönderiyorum, Mutlu Noeller diliyor ve egzotik tatili hakkında birkaç belirsiz hoşluk ekliyorum, ama dürüst olmak gerekirse, onun için gerçekten önemli olan bir şey yapmak için beni terk ettiğinde genellikle olduğum kadar üzülüyorum.

Telefonumu cebime koyup mutfığa doğru ilerliyorum, kulübenin ana bölümünden geçerken fark ediyorum ki çocuklar ben uyurken daha fazla Noel süsü asmayı başarmışlar.

Baktığım her yerde parıltıyan ışıklar, taze yeşillikler ve mevsimin ışıltılı hatıraları var. Sonra mutfığa geliyorum ve kapının girişinde duruyorum, sonunda gördüğüm manzara karşısında sevinçle gülüyorum

kendi üçlü erkek şekerimin.

"Mutlu Noeller, kedicik." Dex sırtarak ocaktan uzaklaşıyor. Görünüşe göre kahvaltı hazırlamak için hep birlikte çalışıyorlar ve her biri bunu tatil temalı salon pantolonları ve Noel Baba şapkalarıyla yapıyor.

"Kesinlikle öyle başlıyor," diye katılıyorum, onları açgözlülükle süzmüyormuş gibi bile yapmıyorum.

Cade doğramakta olduğu meyveyi bırakıp yanıma geliyor, beni hem nefessiz bırakan hem de kıkırdamama neden olan dramatik bir öpücükle alçaltıyor, sonra başımın üstünü işaret ediyor. "Senin hatan."

"Ne?" Bizi yavaşça doğrulturken denge için omuzlarına tutunarak soruyorum. Yukarı bakıyorum ve o açıklarken görüyorum.

"Ökseotunun altında duruyorsun," diyor, bana bakarken gözleri parlıyor.

Ciddi bir şekilde başımı sallıyorum, sonra onu öne doğru çekiyorum, bana doğru sendeleyecek kadar hazırlıksız yakalıyorum. Sırıttıyorum, sonra parmak uçlarımda yükselip onu öpüyorum. "İşte şimdi oldun."

Cade gülüyor ve yüzümdeki saçları düzeltiyor. "Senin için her zaman ökseotunun altında dururum, rüya kız."

Beni mutfağa çekmesine izin veriyorum, hazırladıkları her şeyi gördüğümde midem sesli bir hırıltı çıkarıyor.

"Güzel." Noah bana onaylayan bir bakış attı. "Acıkmışsın."

"Yardım etmek için beni uyandırmalıydınız," diyorum Cade'in kesme tahtasından bir dilim kavunu ağzıma atarken

Dex döndü ve spatulasıyla bana vurdu. "Hayatta olmaz. Bunu senin için yapıyoruz. Sana harika bir Noel yaşatacağız, unuttun mu?"

"Bunu asla unutacağımı sanmıyorum," diyorum ona kastettiğimden daha dürüst bir şekilde.

Dex bir an gözlerimi tutuyor, aramızdan adını koymayı reddettiğim bir duygu geçiyor, sonra gülümsüyor. "İyi, güzel. Ama dün seni yıprattığımızdan beri-"

"Ve bir gün önce," diye araya giriyor Cade, haksız olmamasına rağmen yüzüm kızarıyor.

"-Biraz uyumayı hak ettin," diye bitiriyor Dex, beni tezgâhın yanındaki uzun taburelerden birine doğru hafifçe iterek. "Otur. Neredeyse her şey hazır."

Sırıttıyorum, sonra Bayan Claws'ı tabureden alıp göğsüme bastırıyorum ve onun koltuğunu çalışıyorum. "Ne olmuş ona?" Çocuklara soruyorum. "O da Noel kahvaltısı için özel bir şeyler alıyor mu?" "Sormana gerek var mı?" Noah kuru bir sesle, dudaklarında belli belirsiz bir gülümsemeyle başını sallayarak

tezgahın kenarında narin bir porselen tabak.

Ben gülüyorum. Dex onun için sadece somon, tavuk ve ciğer pişirmekle kalmamış, her bir et parçasını bayramdan ilham alan minyatür bir şekilde kesmiş ve tabağı yeşil bir şeyle süslemiş.

"Bu... ıspanak mı?" diye sordum.

Dex omuz silkiyor, yanakları biraz renkleniyor. "Bu onun için iyi."

"Az miktarda," diyor Noah hızlıca, üçümüze de sert bir bakış atarak, sanki onu Temel Reis'in en sevdiği yemekle aniden aşırı besleyebileceğimizden endişeleniyormuş gibi. "Ve iyice pişmiş olmalı, yoksa sindirim sorunlarına neden olabilir."

Hepimiz onaylarcasına başımızı sallıyoruz ve o da kahve yapma işine geri dönmeden önce memnun bir homurtu çıkarıyor.

"Yulaf sütü yok," diyor bana dört kupa hazırladıktan sonra, biraz kaşlarını çatarak. "Sorun değil. Gerçekten. Bu bir hoşgörü, zorunluluk değil."

Noah daha da sert kaşlarını çatıyor. "Şımartılmalısın."

Bunu ne kadar ciddiye aldığını görünce gülümsememi bastırıyorum ama bu beni etkiliyor. Dex'e bunu asla unutmayacağımı söylediğimde yalan söylemiyordum. Hiçbirini.

Her şey hazır olduğunda, Cade'in ısrarıyla yemek odasına taşıyoruz. Dex arka planda kısık sesle Noel müziği açıyor ve Bayan Claws kendini Noah'nın kucığında evinde gibi hissediyor, yıldız şeklindeki minik balık ve et parçalarını ona eliyle yedirmesine nezaketle izin veriyor.

Çok sevimli ve yemek boyunca bu manzara karşısında hülyalı hülyalı iç çekerek biraz fazla zaman geçirmiş olabilirim ya da olmayabilirim. *Bu* iri yarı, huysuz adamın bana ve bizim -yani *bu*- yavru kediye karşı yumuşadığını daha önce hiç görmemiştim. Bu kalbime tehlikeli şeyler yapıyor, ama bugün Noel, bu yüzden bugün için istediğim tüm duygulara izin verdiğime karar verdim.

Yemeğimizi bitirdikten sonra temizliğe başlamak için tabağıma uzandığımda Cade bana "Bunu aklından bile geçirme," diyor.

"Ne?" Hareketin ortasında duraklayarak soruyorum.

Masadan uzaklaşıyor ve koltuğuma doğru geliyor, sonra beni masadan kaldırıyor.

Gülüyorum, irkiliyorum ve ona sarılıyorum.

"Bulaşıkları yıkamayı aklından bile geçirme dedim." Burnunu yanağıma dayıyor. "Bugün parmağını bile kıpırdatmayacaksın, tabii eğlenmek için yapmıyorsan."

"Bu hiç adil değil. Siz yemek yaptınız. Ben temizlemekten mutluyum." Hepsini aynı anda cevap veriyor ve ben açık bir şekilde geride kalıyorum.

"Hayır."

"Olmaz." "Başka planlarımız var."

Bu planlar uzun zamandır geçirdiğim en eğlenceli ve rahat günlerden birine dönüştü. İçlerinden biri John'un bodrumda sakladığı tüm eski masa oyunlarını bulmayı başardı ve sanırım her birimiz çocukluk favorilerimizi seçip birkaç tur boyunca gülerken hepimiz zamanın nasıl geçtiğini anlamadık.

Bir noktada, Dex öpüşmek için oynamayı öneriyor ve gün boyunca aramızda sürekli düşük bir uyarılma uğultusu olsa da, bu bile kalbimi kanatları varmış gibi hissettirecek şekilde masum ve kaygısız kalıyor.

Günün ilerleyen saatlerinde onlara sessizce "Biliyor musunuz, bu gerçekten de geçirdiğim en güzel Noel" dedim.

Noah ateşi yeni yaktı ve Dex mutfaktan getirdiği krem şantiyle dolu sıcak kakao fincanlarından birini bana uzatırken ateş neşeyle çıtırdıyor.

Cade yanımdaki kanepede, kucığında kedisi ve bir kolu omuzlarıma gevşekçe atılmış, destansı bir Settlers of Catan maratonunun ardından dinleniyoruz.

"Sanırım neredeyse geçirdiğin en iyi Noel'den bahsediyorsun," diyor ve beni biraz daha yaklaştırmak için şakağıma bir öpücük konduruyor. "Henüz en iyisi olamaz. Hediyeler bitene kadar olmaz."

Kimse alışverişe gidemediği için cinsel bir şey kastettiğini düşünerek kızardım ama sonra Noah yüzünde ciddi bir ifadeyle başını salladı ve şömüne rafından bir şey aldı.

Üç şey.

Üç küçük kutu, hepsi Noel kâğıdına sarılmış ve üzerleri büyük altın fiyonklarla süslenmiş. Yüzüm kızardı. "Şaka mı yapıyorsunuz? Çünkü ben... ben sana hiçbir şey almadım."

Nasıl yapabilirim ki? Yani, dürüst olmak gerekirse, nasıl yapabilirler *ki*? Hepimiz bir dağın tepesinde mahsur kaldık. Noah ona hediyelerden birini uzatırken Cade, "Bize kesinlikle bir şey verdin," diyor, sonra da

Diğeri de Dex'e.

Hediye alışverişı yaptıklarını düşünerek rahatlamaya başlıyorum, ki bu mantıklı. Ne de olsa tatil için zaten birlikte olmayı planlamışlardı. Ama sonra fark ediyorum ki Noah hediyelerin her birini

Veren.

Hepsi benim için.

"Önce benimki," diyor Dex ve bana uzatıyor. Her biri aynı boyutta, sadece kağıtları farklı.

Aldım, şaşkınlıkla ona bakmadan önce elimde evirip çevirdim. "Ama sen nasıl..."

Elimi dünyanın geri kalanına doğru sallıyorum ve üçü de beni kolaylıkla anlayarak gülüyor.

Dex kendini küçümseyen bir omuz silkmeye, "Çok zengin olduğunuzda işleri halletmenin her zaman bir yolu olduğu ortaya çıkıyor," diyor. "En azından *çoğu* şeyi. Aslında hediyelerini Denver'da geri alacaksın. Ama yine de ne olduklarını bilmeniz için bir şeylerin paketini açabilmenizi istedik."

Yanaklarıma sıcaklık doluyor. Bana para harcadıkları için değil. Kısmen bu yüzden. Ama çünkü...

Sırf bu yüzden.

Başımı eğiyorum, yüzümde görünebilecek her şeyi görmelerine hazır olup olmadığımdan emin değilim. Belki de boşuna heyecanlanıyorumdur ve John'un her yıl bana aldığı gibi içeride Target'a bir hediye kartı bulurum.

Dex'in hediyesini açtığımda kalbim küt küt atarak, "Oh," diye soluk soluğa kaldım. Elim ağzımı kapatmak için havaya kalkıyor, gözlerim kocaman oluyor.

Bu bir kart, ama Target'a hediye kartı değil. Bir yüzünde Whispering Pines ofisinden tanıdığım bir kart stoğuna basılmış bir sanatçının kolye tasviri, diğer yüzünde ise sanatçının detayları yer alıyor.

Yavaşça okuduğumda, bunu erişilebilir bir yazı tipiyle yazdığını fark ediyorum. Gözlerimi kırıştırıyorum, bu küçük düşünceden en az hediye kadar etkileniyorum.

"Bunu sadece benim için mi tasarladın?"

Dex başını sallar. "Gözlerine uygun deniz mavisi bir safir bulmasını istediğimi söyledim." Gözlerimi hızlı hızlı kırıştırıyorum, gözlerim yine acıyor. "Bu çok güzel."

Bu özel bir Sarah Littlefox parçası. Mücevher dünyasında isim yapmış, ancak ticari üretime geçmeyi reddeden yerel bir sanatçı. Her bir parçasını el işçiliğiyle yapıyor ve ucuza da mal olmuyor ama beni bu kadar duygulandıran şey ona harcadığı miktar değil.

"Safirin en sevdiğim değerli taş olduğunu biliyor muydun?" Soruyorum, sesim yumuşak.

Parker'a bunu bir keresinde laf arasında söylemişim ama bu tür ayrıntıları aklında tuttuğunu asla düşünmemem gerektiğini çabuk öğrendim. Onlara göre hareket etmediği kesin. Dex de o gün oradaydı. Konuşmayı hatırlıyorum ve Dex'in odanın diğer tarafında babasına bir konuda yardım etmekle meşgul olduğunu hatırlıyorum.

"Biliyordum," diyor sessizce.

"Dikkatini verdiğini sanmıyordum."

Bana sırtıyor, biraz orantısız. "Her zaman dikkat ederdim." Sonra boğazını temizliyor, başka tarafa bakıyor ve Cade'i dürtüyor. "Seninkini ona verecek misin?"

Cade, Dex'inkiyle aynı boyutta ve tüy kadar hafif olan hediyesini bana uzatıyor, sonra da şifreli bir şekilde, "Bunları sana Denver'da gönderecek," diyor.

Küçük kutuyu açıyorum ve üzerine mevsimlik tebrikler yazıp misafirlerin yastıklarına bıraktığımız küçük boş kartlardan bir tane daha çıkarıyorum. Ama bu boş değil. Ön yüzünde *çok* tanıdık bir resim var; en sevdiğim baharatlı aşk romanlarından birinin kapağı.

Yüzüm kızarıyor, parmağımı üzerinde gezdiriyorum. "Bu diziye ses kaydına aldım."

Bu kadar iyi olmasalardı, bu kitapları kaç kez yeniden dinlediğimi itiraf etmekten utanırdım.

"Evet, biliyorum." Cade kıkırdıyor. "Yazarın izini bulmak kolay olmadı ama sizin için özel olarak ciltli bir set bastırmayı kabul etti. Kitapları ticari olarak bu formatta sunmakla ilgilenmediğini söyledi, bu yüzden var olan tek sete sahip olacaksınız. İmzalı tabii ki."

Ağzım açık kaldı. "Sınırlı sayıda üretilen bir set... benim için mi?"

"Hayır." Gülümsüyor, küçük kartı elimden çekip alıyor ve arkasını göstermek için çeviriyor. "*Özel* bir baskı. Hatta sanat eserini kişiselleştirmeyi bile kabul etti, böylece gerçekten türünün tek örneği bir şeye sahip olacaksın."

Bu kartın arkasında da bir metin var, ancak benim için okumayı daha kolay hale getiren erişilebilir yazı tipinde basılmış olsa da, şu anda buna odaklanamıyorum. Aklım başımdan gitti. Bunu başarabildiğinden değil. Dex muhtemelen herhangi birinin etrafa saçabilecekleri parayla istediklerini alabilecekleri konusunda haklı. Ama hediye o kadar mükemmel ki. Çok kişisel.

Dex'in bana bu kadar uygun bir şey seçmesi bir şey, çünkü bir geçmişimiz var. Ama ben Cade'i sadece bir haftadır tanıyorum. Belki iki, eğer o oteldeki anonim ilişkimizi sayarsan. Bu kadar kısa bir süre içinde beni bu kadar iyi anlaması imkânsız görünüyor.

Ya da umursayacak kadar.

Sertçe yutkunuyorum, sesim duygusallıktan pürüzlü çıkıyor. "Teşekkür ederim. Ben... gerçekten mükemmel." "Senin için her şeyi yaparım," diyor usulca, bakışlarımı tutarak.

Bayan Claws aramızdaki tatlı gerilimi onun hediyesinden aldığım yaya saldırarak bozuyor ve onu yere fırlatıp avını indiren güçlü bir avcı gibi üzerine atladığında hepimiz gülüyoruz. Bu aynı zamanda bana gözlerimdeki nemi gizlice silme şansı veriyor.

"Şimdi de benimki," diyor Noah huysuzca ve uzatıyor.

"Dur tahmin edeyim," diye takılıyorum, bunun beni ne kadar duygulandırdığını gizlemeyi umarak. "Denver'dan mı alacağım?"

Başını sallıyor ve bana bundan daha fazlasını vermeyeceğini anladığım için kutuyu açmayı bitiriyorum.

En sevdiğim kahve dükkânı olan The Coffee Collective'in logosu ön tarafa basılmış.

Yukarı baktım. "Teşekkür ederim. Kahvelerine bayılıyorum."

Dex homurdanıyor ve Cade öksürüyor - belli belirsiz bir kahkahayı maskelemek için kullanıyor.

Noah'nın dudakları kıvrılıyor. "Bunu duyduğuma sevindim, çünkü onlara açık kalmaları için sermaye verdiğime göre artık orada ömür boyu bedava içeceğini söylediler."

Gözlerim kocaman oldu. "Sen... ne?"

"Oraya yatırım yaptım. Kapanmasını istemediğini söylemiştin, o yüzden..." Omuz silkiyor, biraz utangaç görünüyor.

"Artık açık mı kalacaklar? Senin yüzünden mi?"

"*Senin* yüzünden," diye düzeltiyor beni, gözlerinde kalbimi göğsüme sığmayacak kadar büyük hissettiren bir şey var.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, üçünden de tamamen etkilenmiş bir halde. "Gerçekten bunu yapmak zorunda değildiniz. Hiçbiriniz."

"Biz istedik," diyor Noah ve gözlerim yeniden yaşlarla doluyor. Gözlerimi kırıştıtarak onları uzaklaştırıyorum, yere bakıyorum ve parmaklarımı bana verdikleri üç kartın üzerinde gezdiriyorum. Kutular küçük olabilir ama hediyeleri çok büyük.

Hiç bu kadar görüldüğümü hissetmemiştim.

Daha önce hiç bu kadar önemli olduğumu hissetmemiştim.

Keşke ben de onlara bir şeyler alabilseydim.

O zaman bir fikrim var.

"Hemen döneceğim," diyerek ayağa fırladım.

"Hediyemi" hazırlamak uzun sürmüyor ve hazır olduğunda benimle odama gelmelerini istiyorum.

Marty Kline ve ben bunu daha önce yaptığımızda bodruma kaçmış olabiliriz ama Dex, Cade ve Noah için daha anlamlı bir şey istedim.

"Burası her zaman en sevdiğim misafir odası olmuştur," diyorum onlara, manzaraya bakarken elimi pencere pervazında gezdiriyorum. Buradan ağacımızı kestiğimiz yeri görebiliyorum.

"Pençe ayaklı küvet yüzünden mi?" Cade bana bilmiş bir gülümseme vererek tahmin ediyor.

Sırıtarak başımı sallıyorum. "Ama şimdi burada başka anılarım da var." Boğazımı temizliyorum.

"Bunu anmak istiyorum. Bizi. Kalıcı bir şey istiyorum."

Birdenbire nasıl hissettiğimi çok fazla açığa vurduğumdan ya da bunun aptalca olduğunu düşüneceklerinden endişeleniyorum. Ama perdeyi kenara çekip onlara ahşap pencere pervazına gizlice baş harflerimizi -benim ve onların- kazıdığım yeri gösterdiğimde, yüz ifadelerinden anladıklarını söyleyebiliyorum. Bu düzenlemenin her zaman korunmaya değer özel bir anıya dönüştüğünü hissetmekte yalnız olmadığımı.

Dex uzanıp parmaklarıyla harflerin izini sürüyor, sonra oymanın yanına bıraktığım küçük çakıyı alıp tarihi ekliyor. "İşte oldu. *Şimdi* mükemmel oldu."

Cade kaşlarını çatıyor. "Ve şimdi ikiniz de benim mülkümü tahrip ettiniz," diye şaka yaparak gözlerimi kocaman açıyor. Kıkırdıyor, yüzündeki şefkatli ifade endişelerimi daha tam olarak oluşmadan yatıştırıyor. "Gerçekten mükemmel," diyor usulca. "Bunu düşündüğün için teşekkür ederim."

Beni kollarının arasına alıp öpüyor, sonra da aynı şeyi yapmaları için arkadaşlarına veriyor.

Uyarılmışlıklarının, bana karşı her daim var olan ilgilerinin tadını alabiliyorum ama beni yatağa götürmek yerine aşağıya indiriyorlar, bana son bir hediye veriyorlar - gülüp içtikleri ve ağacımızın yanında yavaşça dans ettikleri bir gece.

Nihayet yatağa girdiğimizde, gerçekten de yaşadığım en iyi Noel olmuştu. *Hayal edebileceğim* en iyi Noel. Ama hepsinden önemlisi, sonsuza dek kalbimde taşıyacağım, anısı burada Whispering Pines'ta bırakacağım izler kadar kalıcı bir şekilde kazınmış bir Noel.

C A D E

Noah gibi işkolik değilim ama iş dünyası asla uyumaz. En başından beri bu tatil kaçamağı sırasında birkaç şeyi halletmem gerektiğini biliyordum ama sonra Sadie oldu.

Teklif ettiğim anlaşmayı kabul ettiği anda önceliklerim değişti ama Noel'in ertesi sabahı, daha fazla erteleyemeyeceğim bazı şeyler var. Kendi odama gidiyorum ve uyanır uyanmaz birkaçını hallediyorum. Diğer üçü hak ettikleri tembel ve rahat günün tadını çıkarıyor ve ben de bundan memnunum.

Ben de onlara katılmak için sabırsızlanıyorum.

"Siktir et," diyorum, sandalyemde arkama yaslanıyorum ve son on dakikamı muhasebecimin yıl sonundan önce imzalamamı istediği vergi belgelerini gözden geçirmek yerine Sadie için buharlı romantik sesli kitap önerilerine göz atarak geçirdiğimi fark ettiğimde gülerken elimi yüzüme sürüyorum.

Dizüstü bilgisayarımın kapağını kapatıp kolumun altına sıkıştırıyorum ve aşağıya iniyorum. Noah ve Sadie'yi oturma odasında buluyorum, büyük ekran televizyon açık, belli belirsiz tanıdığım bir aktörün oynadığı bir film oynuyor.

Kapıyı çerçeveleyen rustik kütük kirişlerden birine yaslanıyorum ve ikisi de beni fark etmeden önce bir süre onları izliyorum. Birlikte iyi görünüyorlar.

Dürüst olmak gerekirse, Sadie ne olursa olsun muhteşem görünüyor, ama şu anda? Üzerinde ipeksi görünümlü bir salon pantolonu ve üzerinde bir tür maskot olan yumuşak, büyük boy bir tişört - altın ve siyah formalı kızgın görünümlü bir kedi - ile rahat ve rahatça seksi, sanki oraya aitmiş gibi Noah'ın yanına sıkışmış.

Noah'nın durumsal farkındalığı aniden devreye giriyor, çevresi hakkında her zaman sahip olduğu o esrarengiz altıncı his. En az beş dakikadır kılımı bile kıpırdatmadığıma yemin etsem de başını kaldırıp gözüme bakıyor ve kronik olarak içine kapanık olan bu orospu çocuğu bana sırtlıyor.

Tamam, dudakları köşelerden zar zor kıvrılıyor ama Noah için bu da sayılır.

Kirişi iterek, ikisinin dinlendiği kanepenin yanındaki büyük boy sandalyelerden birine oturuyorum. "Eğleniyor musun?"

Noah homurdanıyor ama Sadie başını kaldırıp bana bakıyor ve gamzeleriyle ve kafede beni büyüleyen aynı neşeli ışıltısıyla gerçek bir sırıtış veriyor.

"Noah'ya benimle romantik komedi izletiyorum," diyor neşeyle.

"Bütün gün," diye ekliyor kuru bir sesle, sesi dikkatle nötr ama ne aradığını bilen bizler için gözlerinde belli belirsiz bir parıltı var.

Bu boktan zevk alıyor.

Ve bunu asla ama asla kabul etmeyecek.

Sadie şakacı bir şekilde omzuna vurur. "Daha önce hiç görmediğin o kadar çok şey olduğuna inanmıyorum."

Gördüm!"

Gülüyorum, bahse girerim ki "o kadar çok" demek daha çok hepsi demektir.

"Bunun seni şaşırttığına inanamıyorum," diye takılıyorum ona. "Noah ile tanıştın mı?"

"Ne kadar harika olduklarını anlaması gerekiyor," diyor rüya gibi bir iç çekişle. Noah gözlerini deviriyor. "Ben sadece patlamış mısır için buradayım."

Patlamış mısır yok.

"Kapa çeneni," diyor Sadie, bir elini onun kalçasına koyup başını omzuna yaslayarak mutlu bir şekilde ekranı izlerken.

Noah kolunu ona doluyor ve homurdanmasına rağmen o da gözlerini filminden ayırmıyor.

Ayrıca rahatlamış ve gevşemiş görünüyor ki bu onun her zamanki tarzı değil.

Sırıtiyorum, dizüstü bilgisayarımı açıyorum. Dün gece çevreyi kontrol ettiğini bile sanmıyorum.

Halletmem gereken vergi belgelerini açıyorum, arada bir Sadie kıkırdayınca filme bakıyorum. Güzel bir şey. Ve ikisini böyle sarmaş dolaş görmenin sahiplenme duygumu harekete geçirmek yerine bana sıcak bir his vermesinin tuhaf olduğunu söyleyen ilk kişi ben olurdum. Ama yine de Noah ve Dex bana kardeşten daha yakınlar.

Onlar bu dünyada beni gerçekten anlayan iki insan. Her zaman arkamı kollayan. Ve

Sadie'yi paylaşmayı hayal edebildiğim tek iki kişi.

Belki de o kadar tuhaf değildir.

Arka planda film olsa bile, burada ikisiyle birlikte olduğum için daha fazla iş yapabiliyorum. Dex'in de mutfakta dolaştığını duyabildiğim için üçü birden. Aslında bir süreliğine odaklanmayı başarabiliyorum.

Ama sonra kanepeden sessiz, boğuk bir ses duyuyorum ve tam zamanında kafamı kaldırıp Noah'nın başını omzuna yaslayıp sildiğini görüyorum...

Sırıtiyorum. "Ağlıyor musun?"

Noah düz bakışlarını bana çeviriyor, sonra kafama bir yastık fırlatıyor. "Tabii ki ağlamıyorum."

Bir elimle yastığı yakalıyorum ve daha da sert sırtıtiyorum. "Bunda utanılacak bir şey yok. Değil mi Sadie?"

"Tabii ki hayır," diyor ve Noah küçük bir tebessüm edene kadar yan tarafını dürtüyor. "Yine de karakterlere bu kadar bağlandığını gördüğüme sevindim. Sana bunu seveceğini söylemiştim."

Noah boğazını temizliyor ama onu daha yakına çekiyor. "Gözüme bir kedi tüyü kaçtı." "Mm-hm." Sadie mutlu bir şekilde ona doğru eğilerek mırıldanıyor.

Bayan Claws Noel ağacının dalları arasından başını uzatıyor, üçümüzün arasına bakıyor, sonra zıplıyor ve kanepenin arkasından zarif adımlarla geçerek Noah'nın omzuna kıvrılıyor.

Kahretsin, sahne o kadar tatlı ki dikkatli olmazsam gözlerim dolabilir. Noah her zaman biraz içine kapanıktı ama Sadie bunu hiç denemeden kırmayı başarıyor. Ona iyi geliyor ve ben buna bayılıyorum.

Kafamın içinde günlerdir beni rahatsız eden küçük bir ses, onun benim için de iyi olduğunu söylüyor. Anda kalmak ve onunla yaptığım koşulsuz anlaşmayı onurlandırmak adına bunu görmezden geliyordum ve neyse ki, bu düşünceyi çok derinlemesine düşünmeme gerek kalmadan Noah'nın telefonu bizi böldü.

Kartı çıkarıp aşağıya bakıyor, parmağı reddetme düğmesinin üzerinde geziniyor ama sonra ekrandaki ismi okuyunca küçük bir gülümseme yayıyor. "Bunu almalıyım."

Sadie filmi durdurur. "İş mi?" "Hayır.

Annem arıyor."

"Oh!" Nuh'un yanına sokularak yaptığı rahat yuvadan çıkmaya çalışırken biraz telaşlı görünüyor. "Seni biraz yalnız bırakayım."

Buradan bile Noah'nın kolunun omuzlarına dolandığını ve onu yerinde tuttuğunu görebiliyorum. "Gerek yok."

Sadie onunla tartışmadan aramayı kabul etti. Bayan King'in yüzü ekranda belirince anladım.

Noah açıyor, yüzü sadece annesinin ondan aldığından emin olduğum rahat bir sırıtışa dönüşüyor. "Selam anne. Mutlu Noeller. Dün bağlantı kuramadığımız için üzgünüm."

"Benim hatam, tatlım," diyor, sesi yumuşak ve biraz yorgun, onunla her karşılaştığımda olduğu gibi.

Maddi açıdan zor bir hayatı olduğundan değil. Noah bundan emin. Ama bir keresinde, bir fili bayıltacak kadar birayı paylaştıktan sonra -diğer bir deyişle Noah'a sert bir vızıltı verecek kadar- bana babasının ölümünden beri böyle olduğunu söyledi. Duygusal olarak asla toparlanamadı ve bunun Noah'ın koruyucu içgüdülerini aşırı hızlandırıldığını biliyorum.

"Sadece merhaba demek istedim," diye devam ediyor Bayan King. "Hâlâ arkadaşlarınla ormandaki o kulübede misin?"

Noah bir gülümseme daha atıyor ve ben de çalışıyormuş gibi yapmayı bırakıp iyice eğleniyorum.

"Evet. Hâlâ burada, Cade'in ormandaki koca kışlı kulübesindeyim." Telefonu çevirip kamerayı bir anlığına bana doğru tutuyor. "Aslında, o tam burada."

Ekrana el sallıyorum. "Sizi gördüğüme sevindim Bayan King. Tatiliniz iyi geçti mi?"

"Evet, teşekkür ederim," diyor ve el sallayarak karşılık veriyor. "Umarım siz çocuklar çok fazla kar almıyorsunuzdur." "Tam kararında," diye onu rahatlatıyorum.

Noah telefonu tekrar ona doğru çevirir. "Dex de buralarda bir yerde."

"Sanırım mutfakta?" diye soruyor ve bana bir anlık kıskançlık hissi veriyor.

Noah'nın babasını o şekilde kaybetmiş olması beni kahrediyor ama hâlâ annesine sahip. Onu seviyor ve bu belli oluyor. Peki ya benimki? Bırakın hobilerini, ailemin en yakın iki arkadaşımın adını bildiğinden bile şüpheliyim.

Tabii ki, ne kadar zehirli oldukları düşünüldüğünde böylesi daha iyi. Bu yüzden onlarla bağlarımı kopardım ki bu asla pişman olmayacağım bir şey. Özellikle de Dex ve Noah ile olan yakın bağımı da sayarsak, gerçek ailemin yerine daha iyi ve daha güçlü bir aile kurduğum için.

Bayan King, Bayan Claws'ın Noah'nın omzunda oturduğunu fark ettiği anda onu sevmeye başlar. Sonra Noah kamerayı Sadie'ye çevirir. "Tanışmanı istediğim biri daha var anne."

Sadie güzelce kızarıyor, belli ki tanışma konusunda biraz gergin, ama Bayan King tanıdığım en tatlı, en nazik kadın ve Sadie'yi rahatlatması uzun sürmüyor. Sadie, Noah'ya romantik komedi filmleri izlettiği haberini verdiğinde, Bayan King'in onu hemen evlat edinmek istediğinden eminim.

Üçü de şu anda izledikleri film hakkında hareketli bir tartışmaya giriyorlar - görünüşe göre Bayan King'in de favorilerinden biri - ve ben de dikkatimi tamamlamam gereken işe geri döndürmek için elimden geleni yapıyorum, son iki raporu bitirmeye kararlıyım, böylece nihayet Yeni Yıl sonrasına kadar bu saçmalığı gerçekten bitirebilirim.

Dex mutfaktan içeri girdiğinde neredeyse başarıyordum. Olduğu yerde duruyor ve Noah'dan Sadie'ye bakarken yüzünden garip bir gerginlik geçiyor.

Noah annesiyle yaptığı görüşmeyi bitirmek üzeredir ve yakında tekrar görüşeceklerine söz verir. Telefonu kapatır kapatmaz Sadie gülerek ona yaslanır.

"Aman Tanrım, bir kızı uyar!"

"Ne? Senden hoşlanıyordu."

Sadie ona bakıyor, gülümsemesi o kadar tatlı ve açık ki göğsümde bir şeylerin kopmasına neden oluyor.

"Öyle miydi?" diye soruyor usulca, elini Noah'nın kalbinin üzerine koyarak. "Çünkü ben de ondan gerçekten hoşlandım." Noah onun elini kendi eliyle kapatıp kendine doğru tutuyor. "Evet, günışığım. Gerçekten sevdi."

Birbirlerinin gözlerinin içine bakıyorlar ve bu o kadar samimi ki, başka biri olsaydı mahremiyetlerini ihlal ediyormuşum gibi hissederdim. Bunun yerine, benimle hiçbir ilgisi olmamasına rağmen garip bir şekilde ikisine de bağlı hissediyorum.

Belki de ikisini de önemseydiğim içindir.

Noah Sadie'nin başının arkasını tutuyor, eğilip onu öpüyor ve ben de Dex'e bir bakış atıyorum, onun da aynı şekilde hissettiğini söyleyen bir bakış bekliyorum. Hepimizin bir arada olması *doğru* geliyor ve son birkaç gündür dördümüzün paylaştığı her şeyden sonra onun da aynı şeyi hissettiğini biliyorum.

Ama yanılıyorum. Dex bana beklediğim gibi bakmıyor. Bana bakmıyor.

Hepsi.

Onun yerine, daha önce gördüğümü sandığım gerginlik parıltısı geri geldi, hem de fazlasıyla.

Kıpırdamadan duruyor,

Onları öpüşürken izlerken çenesini sıkı.

Birbirlerinden ayrılırlar ve Sadie Dex'i görür. "Hey!" diyerek onu mutlu bir şekilde selamlar.

Yüzü sertleşir ve cevap vermek yerine topuklarının üzerinde dönerek odadan çıkar. Bu da ne böyle?

S AD IE

Dex hışımlla uzaklaşırken şok içinde göz kırpyorum, en kötü türden bir deja vu beni ele geçiriyor. Bu eski Dex. Sürekli bir sıcak bir soğuk esen. Hâlâ kardeşiyle çıkarken ve hâlâ ona karşı duyduğum çekimle savaşıırken asla çözemediğim kişi.

Şok çabuk atlatılıyor, çünkü bu eski Dex olabilir, ama artık yeni bir ilişkimiz var. En azından yeni bir anlaşma.

Bu sefer, ona bu pisliği söylemekten korkmuyorum.

Ve kesinlikle onun peşinden gitmekten korkmuyorum.

Noah'nın yanından ayrılıp ayağa kalkıyorum.

"İkinizden biri onu neyin tetiklediğini biliyor mu?" Dex'in şüphelerini gidermeye çalışarak soruyorum. Ama ikisi de omuz silkiyor, en az benim kadar şaşkın görünüyorlar.

Cade dizüstü bilgisayarını kapatıp oturduğu yerden kalkmaya başladığında başımı sallayarak, "Onunla konuşacağım," diyorum.

Homurdanıyor ama sırtıyor. "Güzel. Ona bir pislik olmamasını söyle."

Bu Noah'dan hafif bir kıkırdama alıyor ve Dex'in böyle durup dururken tavır takınmasına ne kadar sinirlensem de, şu anda hepimizin birbirimize bağlı olduğumuzu hissettirmesi hoşuma gidiyor.

Eğlenmek için oyalanmıyorum. Fırtına dinmeden önce çok az zamanımız kalmış olsa bile, her şeyin son birkaç gündür olduğu gibi olmasını istiyorum, bu yüzden Dex'in canını sıkkan her neyse üstesinden gelmesi gerekiyor. Ya da en azından ortadan kaybolmak yerine bizimle bu konuda konuşmalı.

Normalde mutfakta çalışırdı ama o ters yöne gitti, ben de odasına çıktım.

Orada değil ve onu bulmayı beklediğim boş alanı görmek biraz canımı yakıyor. Hepimiz kendi yollarımıza gittiğimizde, anlaşmamızın sonunun istenmeyen bir habercisi gibi geliyor ve onu bulup kalan zamanımızın boşa gitmediğinden emin olmak için beni daha da ateşliyor.

Pansiyon küçük değil ama yıllarca burada çalıştım ve burayı avucumun içi gibi bilirim. Sonunda onu binanın diğer ucundaki kullanılmayan misafir odalarından birinde buluyorum, şiltesi soyulmuş ve havalandırma delikleri kapatılmış çorak bir oda, öyle ki neredeyse odada nefesimi görece kadar soğuk.

Her nasılsa, bu onun somurtmaktan çok kendini cezalandırıyor gibi görünmesine neden oluyor.

Kaşlarımı çatıyorum, hâlâ biraz kızgınım ama şimdi onun için de endişeleniyorum. Bir geçmişimiz var ve ona karşı gerçek duygular beslemeye başladığımı inkâr edemem. Ama gerçek şu ki Dex hakkında hâlâ bilmediğim çok şey var. İletişim kurmadığımız bir sürü yıl.

Açıkçası şu anda ona neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

"Selam," diyorum usulca, kapıyı arkamdan kapatıp arkama yaslanıyorum. "N'aber?"

Pencereden dışarı bakıyor, sırtı bana dönük ve arkasını dönmüyor. Ayrıca bana cevap vermiyor, bu da yine sinirlenmeme neden oluyor.

Ona değer veriyorum ama Parker'la çıkarken yıllarca bana bunu yaptı ve lanet olsun, bunu zaten konuşmuştuk. O zamanlar cazibesiyle savaşıyordu. Şimdi böyle bir şeye ihtiyacı yok.

Pencereye doğru yürüyorum, kalçamı pervaza dayıyorum, böylece onun görüş alanına giriyorum. Sonra göğsünü dürtüyorum. "Hey dedim, Dex. Gerçekten burada durup beni görmezden mi geleceksin?"

Bana bakıyor, ağzı sıkı, gözleri yüzümden göğsüme doğru gidip geliyor ve sonra geri dönüyor. "Seni görmezden gelmiyorum," diyor sonunda.

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi? Yol gerçekten bu kadar ilginç mi?"

Kulübenin bu tarafındaki odaların hepsi park alanına ve oradan da dağdan aşağı inen tek yola bakıyor. Bunu fark ettiğimde boğazım düğümlendi.

Mesele bu mu? Tüm bunları bitirip buradan gitmeye gerçekten bu kadar hevesli mi?

Benim iğneleyici sözlerim karşısında sadece homurdanıyor ve başını sallıyor. Bana bu şekilde davranamaz. Bu gerçek bir ilişki olmasa bile, o gittikten sonra görüşmesek bile, şu anda buradayız ve yaptıklarımızın benim için bir anlamı var.

Onu tekrar dürtüyorum, bu sefer daha sert. "Bunun neyle ilgili olduğunu söyle bana," diyorum. "Ben Parker'la birlikteyken yaptığın saçmalıkları yapamazsın. Şimdi olmaz."

Sonunda bana döndü, çenesi sıkıca kenetlenmişti. "Bunca yıldan sonra hâlâ Parker'ı düşündüğüne inanamıyorum."

"Ben... ne?" Gözlerimi kırıştırdım, biraz şaşırmıştım. "Şaşırmadım. Sadece sana neler olduğunu bilmek istiyorum." "Bana yalan söyleme, Sadie." Gözleri kısılıyor. "Resmen yüzüme vuruyorsun!"

Bana *kedicik* demek yerine gerçek adımlı kullandığını duymak içime bir yumruk gibi indi. Şu anda neler olduğunu hâlâ bilmiyorum ama hiç değilse ona karşı hissettiklerimin gerçek olduğunu fark ettim. Geçici ya da değil ve bu konuda ne kadar perspektifimi korumaya çalışsam da, ona gerçekten aşık olmaya başladım.

Ve ben hala neden kavga ettiğimizi bile bilmiyorum.

"Hiçbir şeyi yüzüne vurmuyorum! Sen neden bahsediyorsun ki?"

Gömleğimi tutup beni kendine doğru çekiyor ve yumuşak kumaşı avucunun içinde büküyor. "Gerçekten mi? O zaman bu da ne?"

Parmak eklemleri göğüslerime geliyor ve tartışıyor olsak da vücudum ona karşılık veriyor, sonraki kelimelerim biraz soluksuz çıkıyor. "Bu ne lan?"

"Bu!"

Gömleğimi daha da sert çekiyor ve dikişlerden birinin söküldüğünü duyuyorum.

Oh, hayır. Özel bir şey giydiğimden değil. Sadece son anda çantama attığım eski rahat bir gömlek, seksi pijamalara ihtiyacım olacağını düşünmemiştim. Ama gerçek bir açıklama istiyorum, onu gücendirecek bir şey yaptığım için bu mantıksız öfkeyi değil. Hâlâ tam olarak anlayamadığım bir şey.

Parmaklarını gömleğimden çekip onu geri itiyorum.

Hareket etmiyor, çünkü adam tank gibi yapılı, ama bırakıyor. "Çıkar şunu."

Göz kırpıyorum. "Gömleğim mi?" Aşağıya bakıyorum, sonra tekrar ona dönüyorum. "Ne oluyor, Dex! Bu kadar gizemli olmayı bırak ve bana sorunun ne olduğunu söyle."

"Sorun gömlek. Bu Parker'ın ve onunla ilgili hiçbir şeyin sana dokunmasını istemiyorum."

deri. Bir daha asla."

"Sen neden bahsediyorsun? Bu sadece uyumak için giydiğim bir şey."

"Bu onun," diye tekrarlıyor Dex, önünü göğsümden çekerek. "Parker bunu Denver Üniversitesi'nde alıyordu. Lanet Milo'yu tanıyorum. Çıkar şunu."

Üniversitenin maskotunun adını söylerken sesindeki zehre neredeyse gülecektim, ama bunun Vaşak Milo'ya karşı bir nefretle ilgisi yok. Kardeşlerin farklı okullara gittiğini bilsem de, üniversite rekabetiyle bile ilgili değil.

Bu daha derin bir şey. Zaten açıklığa kavuşturduğumuzu düşündüğüm bir şey.

"Sadece bir gömlek. Açıkçası onun olduğunu bile hatırlamıyordum. Ben-"

"Evet, öylesin," diye araya giriyor Dex, gözleri içimde içgüdüsel bir heyecan uyandıran sahiplenici ve karanlık bir şeyle yanıyor.

"Mantıksız olmayı bırak."

"O zaman beni dinle!"

Şimdi ayak parmağımızın ucundayız, vücudunun sıcaklığını hissedebileceğim kadar yakınız - arkamdaki pencereden gelen soğuk havayla bir tezat oluşturuyor.

"Dinliyorum ama gömleğimi çıkarmayacağım. Bir kere burası çok soğuk! Ve bir diğeri, sen benim patronum değilsin."

"Bu konuda ben varım," diyor nefesimi kesen yakıcı bir yoğunlukla.

"Hayır, gerçekten değilsin," diye fısıldıyorum, nabzım damarlarımda gümbür gümbür atıyor.

"Çok ciddiym. Al. Çıkar. Çıkar." Bol yakayı tenimden çekip çıkarıyor. "*Şimdi*, kedicik."

Onun için yeterince hızlı hareket edemiyorum. Hatta hiç hareket etmiyorum, çünkü yoğunluğu beni tamamen hazırlıksız yakalıyor. Ve sonra Dex kararımı elimden aldı.

Tasmayı iki eliyle tutuyor ve eski, yıpranmış malzemeyi parçalara ayırıyor. "Dex!"

İçgüdüsel olarak ondan uzaklaşıyorum, adrenalinim yükseliyor ve homurdanıyor ve beni tekrar kendine çekiyor, bir koluyla beni kendine doğru tutarken diğeriyle üzerimdeki gömleği yırtmayı bitiriyor.

Tenimdeki serin havanın şokuyla nefesim kesiliyor, parçalara ayrılan kadar malzemeyi yırtmaya devam ederken kalbim çarpıyor.

Beni bırakmadan parçaları yere bırakıyor ve üzerlerine basıyor, sonra nihayet başını kaldırıp gözlerimle buluşuyor.

"Dex?" Meme uçlarımın soğuk yüzünden mi yoksa az önce yaptığı şey yüzünden mi sertleştiğinden emin olamadan soruyorum.

"Ona ait hiçbir şeyi bir daha vücuduna sürme. Kardeşimin şansı vardı, ama sen *Şimdi benim*."

Başımı sallıyorum. "Yapmayacağım. Bunu düşünmedim bile. I-"

Beni kollarının arasına alıyor ve soluk soluğa bırakan sert, sahiplenici bir öpücükle tökezlediğim kelimeleri kesiyor.

Ona hâlâ kızgınım. Sorunları her neyse, bu sikik davranışa geri dönmek yerine onlar hakkında konuşmayı öğrenmesi gerekiyor. Ama aynı zamanda o kadar tahrik oldum ki önümü zor görüyorum.

"Kahretsin, sana ihtiyacım var," diye mırıldanıyor, pantolonunun fermuarını açarak aramızda dolanırken çene çizgimden aşağı öpücükler bırakıyor.

Pantolonumu ve külotumu aşağı indirirken ben de aynı çaresizliği hissediyorum.

Dex üzerimdekileri çıkarmayı bitiriyor, sonra kışımı pencere pervazına kaldırıyor ve dizlerimi dirseklerinin üzerinden geçirerek beni açıkta ve ona karşı savunmasız bırakıyor.

Aletini bana sürüyor, beni inletiyor.

"Beni içine sok," diye homurdanıyor, kolları etrafımda kilitli, benimle buzlu cam arasındaki tek şey.

Aşağı uzanıp onu hizaya getiriyorum, sonra derinlere dalıp beni tek bir hamleyle iliklerime kadar doldururken haykırıyorum.

"Benim," diye homurdanıyor ve beni şiddetle öpüyor. Bana alışmam için bir saniye veriyor, sonra geri çekiliyor ve sahiplenici bir vahşilikle tekrar içime giriyor. "Zaten ıslaksın. Bunu istiyorsun."

"Evet," diye nefes nefese omuzlarını tutuyorum. "Buna ihtiyacın var."

"*Evet.*"

"Parker için hiç bu kadar ıslanmamıştın, değil mi? Seni nasıl becereceğini bilmiyordu. Bilmiyordu. seni becermeyi *hak*

ediyorum. Söyle." "Hak etmedi."

"Kimin var?" diye soruyor, ele geçirilmiş bir adam gibi içime girerken kolları etrafımda demir parmaklıklar gibi.

Pencere pervazı kıcıma batıyor ve odadaki soğuğa rağmen içimdeki sıcaklık hızla artıyor ve bunun cevabı çok kolay. "Sen, Dex," diye nefes alıyorum. "Sadece sen, Cade ve Noah."

"Lanet olası kardeşim değil," diye homurdanıyor, beni daha da sert beceriyor. "O seni asla benim gibi boşaltamaz."

Başımı salladım. "Hayır. Tanrım. Sadece sen."

Bana çarpıyor, sanki hâlâ yetmiyormuş gibi kalçalarını bana doğru gıcırdatırken kendini gidebildiği kadar derine tutuyor. "Kukun çok iyi hissettiriyor," diye geveliyor, alnını benimkine yaslıyor. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

"O senin." Elimi yanağına koyuyorum, birbirimize bakarken nefes almak için savaşıyoruz. İkimiz de aynı anda hareket ediyoruz, ağızlarımız hiçbir incelik olmadan buluşuyor, dişler çarpışıyor ve diller ağgözlü ve güçlü.

Sonra aniden çekildi, beni pencere pervazından kaldırdı ve etrafımda döndürdü.

Ellerimi cama dayıyorum, kalçalarımı kavrayıp sert ve acımasız bir ritimle beni becerirken tüm dağ önümde uzanıyor.

İçimden bir inilti kopuyor ve Dex boğuk, sahiplenici bir kahkaha atıyor. "Hoşuna gitti mi? Böyle teşhir edilerek sikilmek hoşuna mı gidiyor?"

Dağda bizden başka kimse yok, dışarıda bana ne yaptığını görecektir kimse yok. Ama sözleri beni hala etkiliyor.

"Nerede olursa olsun senin tarafından becerilmek hoşuma gidiyor," diye nefes nefese kalmayı başarıyorum.

Cevap niteliğindeki iniltisi içime yeni bir ıslaklık dalgası gönderiyor ve daha da derine kayarak klitorisimi çimdiklemek için etrafıma uzanıyor. "İyi cevap."

Başım öne düşüyor, ellerinden biri kürek kemiklerimin arasına iniyor ve ben tekrar inerken beni orada tutuyor.

"Benim için gel," diye homurdanıyor. "Sikimin üzerine gel. Doğru kardeşin seni sikmesinin ne kadar güzel bir his olduğunu göster bana."

"*Dex.*"

Omzumla boynumun birleştiği kıvrımı ısıyor ve bu artı klitorisimin sıkışması ve sikinin beni gerip doldurması beni uçurumun kenarına savuruyor.

Çılgınlıklarım havayı dolduruyor, Cade ve Noah'ın duyacağı düşüncesi beni sadece daha yükseğe itiyor. Dex beni hiç bırakmadan beceriyor.

Ben aşağı inmeye başlarken "Bir tane daha" diyor.

"Yapamam," diye fısıldıyorum, vücudum onun için yeniden kasılmaya başlarken bile.

"Yapamazsın amına koyayım. Sen bunun için yaratılmışsın. Bana bir tane daha ver. Kimin sikini arzuladığını göster bana," diyor içime girerken.

Zevk bir anda üzerime çöküyor, ona istediğini verirken çığlık atmama neden oluyor.

"Siktir, evet, aynen böyle," diye inliyor, kendi orgazmını kovalarken bana tekrar tekrar çarpıyor. Bir an sonra hareketsiz kalıyor, shaftı zonklayıp içime fişkirirken kalçalarımı sıkıca kavıyor. Beni tekrar dölleriyse doldurdu.

Nefes nefese pencereye doğru yığılıyorum ve Dex üzerime yığılıyor, ağırlığıyla beni soğuk cama bastırıyor.

Birkaç dakika bu şekilde kaldık, aramızdaki enerji yavaş yavaş yumuşadı, sonunda doğruldu, beni dik tuttu ve beni kendisine doğru tutmak için bir kolunu etrafıma sardı.

Saçlarımı omzumun üzerinden itiyor, sonra enseme öpüyor.

"Özür dilerim," diyor sessizce, dokunuşu hâlâ sahiplenici ama şimdi daha nazık. "Seni o tişörtle görmek içimde bir şeyleri harekete geçirdi."

Aleti yumuşamaya başlıyor, içimden kayıyor ve ben kollarında dönüp ona bakıyorum. "Bir daha giymeyeceğim."

"Uh, evet. Kesinlikle yapmayacaksın."

Bir kahkaha atıyor ve ben de elimde olmadan ona katılıyor, parçalanmış parçalara bakıyorum.

Sonra uzanıp çenesini okşuyorum. "Bunu sadece çok rahat olduğu için sakladım. Açıkçası bunu Parker'dan aldığımı bile hatırlamıyordum ve onu hatırlamak için de saklamadım. Onu yıllardır unuttum."

Dex yüzümde gerçeği arıyormuş gibi bana bakıyor. Gördüklerinden tatmin olunca beni yavaşça ve şefkatle öpüyor.

"Sanırım bunu zaten biliyordum," diye itiraf ediyor ayrıldığımızda. "Aptal kardeşime takılmayacak kadar akıllısın. Dürüst olmak gerekirse, sadece bu değildi. O..."

Tereddüt ediyor ve kalbim hızla çarpıyor, içimi ani bir sinir dalgası kaplıyor. "Ne?" diye soruyorum.

Yutkunuyor, hâlâ bakışlarımı tutuyor. Ama o daha konuşmadan kapının dışında hızlı ayak sesleri duyuluyor ve ardından kapı pat diye açılıyor.

"Dex? Sadie?"

Hem Cade hem de Noah kapıda duruyor ve yüzlerindeki ifadeden buraya Dex ve benim başlattığımız şeyi devam ettirmek için gelmedikleri anlaşılıyor.

"Kahretsin." Dex kaşlarını çatarak ikisinin arasına bakıyor. "Ne oldu?"

Ben titriyorum, o da tişörtünü silkip başımdan aşağı indiriyor.

Noah suratsız görünüyor ve Cade iç geçiriyor, elini yüzünde gezdiriyor ve bize "Basına ifşa olduk" demeden önce bir an için gözlerini kaçırıyor.

"Ne için?" Üçüne de bakıyorum, umarım Cade'in ilk başta şüphelendiğim şirket sahibi pislik milyarderler olduklarını itiraf etmek üzere değillerdir.

Dex beni kendi tarafına çekiyor ve kolunu koruyucu bir şekilde bana doluyor.

"Bunun için, rüya kız," diye cevap veriyor Cade, aramızda işaret ederek. "İlişkimiz sızdırıldı. Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama bir sürü haber kuruluşu şimdiden bunu haber yapıyor. Her yerde."

İlk tepkim, *ilişki* kelimesini kullanmış olmasıyla ilgili bir tür duygu. İkinci tepkim ise soğuk bir akıl sağlığı dozu ve daha da soğuk bir gerçeklik kontrolü.

Anlaştığımız şey bu değildi. Yaptığımız anlaşma bu değildi.

Ve hiçbiri bu konuda mutlu görünmüyor.

S AD IE

"Kahretsin," diyor Dex bir süre sessiz kaldıktan sonra, elini belime koyarak. "Tamam. Giyinir giyinmez aşağı ineceğiz."

Beni kastediyor. Tek yaptığı beni becermek için fermuarı açmaktı ve ben hala bunun yarattığı duygu kasırgasına kapılmış durumdayım. Dex ve ben daha büyük bir şeyin kıyısında sallanıyormuşuz gibi hissettim ve bir parçam kesintiye uğrayan her neyse onun hakkında tam bir öfke nöbeti geçirmek istiyor.

Daha büyük bir parçam ise son birkaç gündür içinde yaşadığımız bu özel balonun halka açılmasından dolayı şaşkın. Bunu nasıl karşılayacağımdan ya da bu konuda ihlal edilmiş olmaktan başka ne hissedeceğimden emin değilim.

"Hemen geliyoruz," diyorum, aniden kuruyan dudaklarımı yalayarak.

Cade başını sallayarak aşağıya dönüyor ve Noah bir an tereddüt ediyor, koruyucu doğası ortaya çıkarken kaşları çatılıyor. Eminim bu durumun beni sarstığını anlayabiliyor ve bu konuda bir şeyler yapmak istiyor.

Dex, "Onu yakaladım," diyerek onu rahatlatır.

Noah keskin bir şekilde başını sallar ve Cade'i aşağıya kadar takip eder.

"İyi misin?" Dex bana dönüyor, gözlerimin içine bakarken yanağımı avuçluyor.

"Bilmiyorum," diyorum ona dürüstçe. "Sanırım gidip durumun gerçekten ne kadar kötü olduğunu görmemiz gerekiyor."

Başıyla onaylıyor ve kendimi toparlamama yardım ediyor, sonra ikimiz aşağı inip ağacın önündeki diğerlerine katılıyoruz. Noel bittiğine göre muhtemelen ağacı indirme vakti gelmiştir.

Bu düşünceyle kalbimdeki acıyı bastırıyorum, çünkü şimdi hasar kontrolü zamanı, son kullanma tarihi olduğunu bildiğim bir şey için nostalji yapma zamanı değil.

Dex ve ben yerimize oturduktan sonra Noah, "İnternette her yerde var ama tüm makaleler aynı şeyleri tekrarlıyor," diye sert bir şekilde bizi bilgilendiriyor. Dizüstü bilgisayarını bize doğru çeviriyor. "Anladığım kadarıyla orijinali bu."

Bu bir TMZ web sitesi, üstteki büyük logodan bunu bir bakışta anlayabiliyorum, ama beynim metnin içinden geçmeye çalışacak durumda değil. Sinirli bir ses çıkarıyorum ve Dex kolunu bana doluyor ve tek kelime etmeme gerek kalmadan yüksek sesle okumaya başlıyor.

"Milyarder Aşk Üçgeni Isınıyor: Whispering Pines Resort'ta Kış Harikalar Diyarı Romantizmi Ortaya Çıktı. Şapkalarınızı sıkı tutun millet, çünkü TMZ son zamanların en sulu milyarder aşk üçgenini ortaya çıkardı ve bu aşk üçgeni Denver, Colorado'daki lüks bir tatil köyünün karlı zemininde yaşıyor. Bu da ne böyle? Ucuz bir tabloid gibi okunuyor."

"Temelde olan bu," diye mırıldanıyorum, biraz sersemlemiş hissederek. "Sadece internette." "Bilmek istediğim şey bunu kimin sızdırdığı," diyor Noah acımasızca.

"Yazıyor mu?" Terli avuçlarımı pantolonumun paçalarına silerek Dex'e bakıyorum.
Okumaya devam ediyor. "*İçerideki kaynağımız, dünyanın en büyük üç şirketinin*

En zorlu milyarderler tek bir kadınla iğrenç bir ilişki kurdular ve hepsi de affetmeyen bir kış fırtınası sayesinde Denver'ın hemen dışında yeni satın aldıkları Whispering Pines Resort'a yerleştiler." Yukarı bakıyor. "Bu da ne demek oluyor, iç kaynak mı? Burada sadece dördümüz varız. İç kaynak diye bir şey yok."

"Emin değilim." Cade kaşlarını çatıyor. "Ama hepimiz bu dedikodu sitesi gibi avcılarının bu tür şeyler için büyük paralar ödediğini biliyoruz ve ellerindeki bilgiler oldukça doğru."

Sertçe yutkunuyorum. "Hepimizin adını mı veriyor?" Cade başını sallıyor.

"Ben bile mi?"

Tekrar başını salladığında, başımı sallıyorum. "Ama ben hiç kimseyim."

Üç çift göz farklı derecelerde bir vahşilikle yüzüme dikiliyor. Noah sert bir şekilde, "Sakin böyle söyleme, günüşiğim," diye emrediyor.

"Ne demek istediğimi anlıyorsun," diye fısıldadım, *bu iğrenç olaydan* bunalmış ve rahatsız olmuş hissederek

Etiket.

Noah'nın gözleri biraz yumuşuyor ve başını sallıyor. "Evet, anlıyorum. Biz halkın gözü önünde olmaya alışkınız. Siz değilsiniz."

"Bu benim hakkımda ne söylüyor?" Dex'e dönerek soruyorum. "Aslında, sadece... hepsini okuyabilir misin? Bilmem gerek."

Hiçbiri bu tür bir yardıma ihtiyaç duyduğum için benimle dalga geçmiyor, disleksimi sanki tamamen kabul ettikleri bir parçammış gibi karşılıyorlar. Dex başını sallıyor, ardından dramatik bir şekilde yazılmış makalenin geri kalanını, dedikoducu tondan duyduğu tiksintiyi herhangi bir kelimenin iletebileceğinden daha iyi ileten düz, monoton bir sesle okuyor.

"*Oyuncularla tanışın.*" Gözlerini deviriyor ama devam ediyor çünkü ben istedim. "*Milyarder Bekar #1 - Cade McAllister: Emlak işinde büyük başarılarla imza atan emlak kralı. Kârlı yatırımlar için keskin bir göze sahip olan McAllister, yakın zamanda Whispering Pines'ı satın aldı ve şimdi bu karla kaplı malikanenin efendisi.*

"*Milyarder Bekar #2 - Dex Blaine: Yüksek riskli yatırımlar dünyasını fethetmiş bir finans sihirbazı. Blaine'in stratejik zekâsı onu finansal kraliyet ailesine kattı. Teknoloji girişimlerinden emlak girişimlerine kadar servet çeviren, her işin ustası bir adam.*

"*Milyarder Bekar #3 - Noah King: Keystone Culinary imparatorluğunun arkasındaki mutfak ustası. Restoran sahnesini renklendirdi, ardında mutfak başyapıtları ve beş yıldızlı eleştiriler bıraktı.*

"*Başroldeki Kadın - Sadie Evans: Whispering Pines'ın Cade McAllister öncesi günlerinden eski bir çalışanı olan Evans, bu kodamanların dikkatini çeken kadın. TMZ'de bilmek istediğimiz şey, her şeyiyle ortalama biri olduğunu haykırırken bunu nasıl başardığı.*" Dex'in çenesindeki kaslar titremeye başlar. "Bu tam bir saçmalık."

"Sorun değil," diyorum sesimdeki titremeden nefret ederek. "Sadece bitir, tamam mı?"

Başını sallıyor, makalenin geri kalanını hızla okurken sesi daha da gerginleşiyor.

"*Kaynağımız bize uzun yıllardır yakın arkadaş olan üç milyarderin özel bir tatil kaçamağı için tesiste buluştuklarını söylüyor. Kimsenin bilmediği şey ise Sadie Evans'ın nasıl olup da onlarla birlikte oraya gittiği. Ve gerçekten onun gizli cazibesine mi kapılıyorlar, yoksa bu ilişki Colorado tarihindeki en büyük kar fırtınalarından biri dörtlüyü içeride mahsur bırakırken zaman geçirmenin bir yolu mu? Ve en önemlisi, bu çok uygun bekârlardan herhangi biri hava açtığında daha fazlasını istediğine karar verirse, Colorado'dan gelen bu küçük hiç kimse, her erkeği sevgisi için diğerleriyle karşı karşıya getirerek arkadaşlıklarını mahvedecek mi?*

"Hepimizi nefessiz bırakan bu kış harikalar diyarı romantizmiyle ilgili en son özel gelişmeler için TMZ'yi izlemeye devam edin." Dex dizüstü bilgisayarın kapağını çarparak kapatıyor, sonra da Noah'ya geri itiyor. "Bu boku kaldırına kadar avukatlarıma onları dava ettireceğim."

"Kaybedeceksin," diye fısıldıyorum, biraz sersemlemiş hissederek. "Bunların hiçbirisi doğru değil ve dedikodu siteleri de bu şekilde para kazanmıyor mu?"

"Yanlış mı? Senin hakkında nasıl konuştuklarını duydun mu?"

"Hepimiz duyduk," diye yanıtlıyor Cade Dex'i. Gözlerindeki sessiz öfke arkadaşının sesindeki öfkeyle eşleşiyor. "Sadie hakkında hiçbir şey bilmiyorlar."

"Ve ona nasıl iftira attıklarının bedelini ödemeliler," diyor Noah kesin bir dille. "Ama asıl soru, bunu kimin sızdırdığı?"

Kalbim çırpınıyor, ama eğlenceli bir şekilde değil. Kendimi toparlamaya çalışıyorum ama içim içimi yerken bunu ne kadar iyi yapabildiğimden emin değilim.

Bu üç erkekle bu sınırsız fanteziyi yaşamak hayatımın en iyi deneyimlerinden biri oldu. Gerçekten büyülü hissettirdi. Ama bunun her zaman 'kulübede olan kulübede kalır' türünden bir şey olması gerekiyordu. Bu konuda anlaşıştık ve bunu bilmem son birkaç gündür kendimi ne kadar özgür ve sınır tanımaz hissetmemde büyük rol oynadı.

Ama şimdi, bunun halka nasıl açıklandığını duymak - bu zamanın benim için ne kadar anlamlı olduğunu ucuzlatan müstehcen bir dedikodu parçası - her şeyi çok sıg ve kirli gösteriyor.

Ve herkesin özel işlerimizi bilmesi fikrinden nefret ediyorum.

Adamlar, Whispering Pines'in eski sahibi John'un kameralar yerleştirmesinden medya kuruluşlarının fırtınayı gizlemek için insansız hava araçları göndermesine kadar her türlü teoriyi ortaya atmaya başlarlar ama dürüst olmak gerekirse, bu sadece çok fazla gerilim filmi izlemişler gibi hissettirir.

Makale "içeriden bir kaynağa" atıfta bulunuyordu ve Dex haklı. Burada sadece dört kişiyiz. Boğazım düğümleniyor.

"Kimseye söylemedim," diye fısıldıyorum, çocukların buna inanmasının zor olacağını tahmin etsem de kelimeleri zorlayarak söylüyorum.

Hepsi benden çok daha büyük hayatlar yaşıyor. Makalenin beni tanımlama biçiminden benim adıma rahatsız olmalarını takdir ediyorum, ancak bu tam olarak yanlış değil. Ben kim oluyorum da bırakın üç milyarder, bir milyarderin bile dikkatini çekebiliyorum?

Hepsi konuşmayı bıraktı ve bana baktı.

"Yemin ederim yapmadım. Tanrım." Yalan söylediğimi fark ettiğimde midem bulanıyor. "Kahretsin, hayır. Özür dilerim. Birine söyledim. En iyi arkadaşım Luna'ya. Ama söz veriyorum, kişisel meselelerimi *asla* kimseyle paylaşmaz."

TMZ'nin dedikoduları için ne kadar ödediği önemli değil, Luna'nın bunu yaptığına inanamıyorum. Bu imkansız. Ama çocukları, güvenlerine bu şekilde ihanet etmediğime nasıl ikna edeceğim konusunda hiçbir fikrim yok.

Gözlerimi hızla kırptırıyorum, gözlerim yaşıyor ve Cade uzanıp beni kucağına çekiyor. "Biliyorum. Hepimiz biliyoruz."

Başımı salladım. "İçeriden bir kaynak dediler. Başka kimseyle konuşmadım bile. Noah'nın annesi dışında."

Ona hızlı ve sıkı bir gülümseme veriyorum, yarı yarıya bana ters ters bakmasını bekliyorum. Gerçekten de ters ters bakıyor ama bana değil.

"Hikayemizi basına satmazdınız," diyor kesin bir dille, sanki tartışmaya açık değilmiş gibi. "Burada kimse böyle düşünmüyor ve inanın bana, mahremiyetinizi bu şekilde ihlal etmenin bedelini onlara ödeteceğiz."

Üçünün arasına bakıyorum. *Benim* mahremiyetim. Noah'ın endişelendiği şey bu. Hepsinin

endişelendiği şey.

"Ve haklısın," diye devam ediyor. "Burada iletişim minimum düzeyde tutuldu, yani eğer burası dinlenmiyorsa, o zaman... *lanet olsun*."

"Ne?" Dex öne doğru eğilerek sorar.

Noah cevap vermiyor. Dizüstü bilgisayarını tekrar açıyor, parmakları birkaç dakika boyunca klavyenin üzerinde uçuşuyor ve neredeyse korkutucu bir yoğunlukla ekrana bakıyor.

Sonra elleri hareketsiz kalıyor ve yüzünü boş bir maskeye dönüştürmeden önce şiddetli bir küfür daha savuruyor.

"Anladınız mı? Kimdi ve nasıl?" Cade ısıyor. Noah kısık bir sesle,

"Bu benim hatam," diyor.

Dex başını sallar. "Lanet olsun."

Mümkünse, Noah'nın ifadesi daha da acımasızlaşıyor. "Asistanım Becca'ydı." "Emin misin?" Cade şaşkın bir ifadeyle soruyor. "O yıllardır seninle birlikte."

"Eminim." Noah dizüstü bilgisayarı çeviriyor, böylece hepimiz ekranı görebiliyoruz, ancak üzerindeki teşhisler benim için hiçbir şey ifade etmiyor. "Becca bilgisayarına uzaktan erişebiliyor ve bu ayrıcalığı kötüye kullanmış. Günlükler, son zamanlarda birkaç kez işlevi açtığını, ses kaydettiğini ve ekranı açık bıraktığımda video da kaydettiğini gösteriyor."

İçim sıkıştı, damarlarıma buz doldu. "Bizi seks yaparken mi kaydetmiş?" "*Hayır*," diyor üçü birden.

"Seni sadece burada ve odanda dizüstü bilgisayarınla gördüm, değil mi?" Cade Noah'a diyor ki. "Yani bunu yakalamasına imkân yok."

"Doğru," diye ısırdı Noah. "Ama belli ki ne yaptığımızı ve Sadie'nin bizim için ne anlama geldiğini anlayacak kadar kulak misafiri olmuş."

İçimde yavaş yavaş büyüyen endişeye rağmen, onun sözleriyle kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Onlar için ne ifade ediyorum? *Noah* onlar için ne ifade ettiğimi düşünüyor?

Ama şimdi sormanın sırası değil. Noah'ın yüzü taştan bir maskeye dönüşmüşken ve diğer ikisi öldürmeye hazır görünürken olmaz.

"Becca yaptı," diyor Noah kesin bir ifadeyle. "Hikayeyi basına sızdıran oydu."

S AD IE

"NOAH," diye başlar Cade. "Eğer bu doğruysa-"

"Ben hallederim," diye sözünü kesiyor Noah, yüzü kararış.

"Biliyorum. Ama bu 'benim hatamdı' saçmalığının hiçbirı. Eğer doğruysa, bu onun suçu."

Noah acımasızca, "Hala bunun sonuçlarıyla uğraşmak zorunda olan biziz," diyor. "Güvendiğim çalışan sistemime girip bizi ifşa etmeseydi durum böyle olmazdı."

Noah dizüstü bilgisayarını geri çeviriyor ve bir görüntülü aramanın kendine özgü zil sesi duyuluyor. "Seni yalnız bırakmamızı ister misin?" Dex ona biraz mahremiyet teklif ederek sorar.

"Hayır," diye ısırdı Noah. "Bu hepimizi etkiliyor."

Bir dakika sonra, bir kadın sesi telefona cevap veriyor, canlı ve neşeli. "Noah! Noel'in nasıl geçti patron?"

"Benim iznim olmadan uzaktan erişimi açmışsınız," diyor nezaket göstermeye çalışmadan. "Ve şimdi benim özel işim internette."

"Oh! Um, hayır, ne? Asla yapmam!"

"Denetim kayıtlarını kontrol ettim," diyor kesin bir dille. "Ve geçen hafta boyunca iş görüşmelerimiz dışında toplam doksan sekiz dakika on altı saniyelik ses dosyasına ve yirmi üç dakikalık video dosyasına erişmekle kalmamış, bunları kaydetmişsiniz."

"Sistem dosyalarında bir hata olmalı," diyor, sesi yüksek ve gergin çıkıyor. "Yapmayacağımı biliyorsun-"

"Zekama hakaret etme." Yine sözünü kesti. "Kontrol ettiğim tek şey kayıtlar değildi. Seni işe aldığımızda standart kurumsal yetkilendirme formlarımızı imzalamıştın Becca. Ayrıca tuş vuruşu dosyalarına da eriştim."

Bir an sessizlik oldu ve Dex ve Cade'le bakiştık. Onlara tamamen katılıyorum. Bu Noah'ın suçu değil. Ama en büyük korkusu bir tehdide karşı hazırlıklı olmamak olan biri olarak, bu onu öldürüyor olmalı.

"Ben sadece..." Becca sözünü kesiyor. Noah'nın yüzündeki öfkeli ifadeye bakarak cümlesini bitirmeye zahmet etmediği için onu suçlamıyorum. "Özür dilerim," diye geri adım atıyor. "Haklısın. Bendim ama Noah-"

"Kovuldun," diye araya giriyor. "Derhal geçerli olmak üzere."

"Ne?" Sesi gerçekten şok olmuşa benziyor, eğer tüm bu olanlardan dolayı hala düğümlemiş olmasaydım, bu beni inançsızlıktan güldürebilirdi. "Yapamazsın!" diyor umutsuzca. "Bana ihtiyacın var."

Noah sesinde hiçbir duygu belirtisi olmadan, "Çoktan yapıldı," diyor. "Bu görüşmeyi bitirir bitirmez, tüm Keystone Culinary sunucularına erişiminizi sileceğim ve şifreleri değiştireceğim. Yarın

sabaha kadar avukatımdan haber alacaksınız."

Hoşgörü için birkaç yalvarış daha kekeliyor ama Noah boyun eğmiyor.

Asistanıyla yaptığı görüntülü görüşmeyi sonlandırıyor ve dizüstü bilgisayarını kapatıyor, ardından telefonunu çıkarırken ayağa kalkıyor. Hemen avukatını arayacağını anladığımda odadan çıkmasını bekliyorum. Bunun yerine şöminenin önünde volta atmaya başlıyor ve işlerini en iyi iki arkadaşının yanında rahatça halletmesi beni şaşırtmasa da, benim de burada olmamı sorun etmemesi muhtemelen yersiz bir dayanışma duygusu hissetmeme neden oluyor.

"Jackson?" Noah bir süre sonra telefona cevap veriyor. "Bir sorunumuz var."

Avukatını bilgilendirmeye başladığında telefonum çalıyor ve ben kontrol edemediğim hem Cade'in hem de Dex'in telefonları da çalıyor.

Cade elindeki çıkarıyor ve iç çekerek ekrana bakıyor, sonra şakağıma bir öpücük konduruyor. "Üzgünüm, rüya kız," diyor ve beni kucağından yavaşça indiriyor. "Ekibim de bunu öğrenmiş olmalı."

"Hayır, tabii ki." Başımı hafifçe sallıyorum ve Dex'in telefonunun tekrar çaldığını görüyorum.

Duruma rağmen biraz gülümsüyorum. Ekranda annesinin adı yazıyor ve işini yürütmesine yardımcı olan her kimse ondan da hasar kontrol telefonları alacağından hiç şüphem olmasa da, Blaine ailesinin kendilerinden birine yönelik bir tehdit olduğunda hemen çember oluşturmaya başlamasını seviyorum. Bana kalırsa Blaine'ler bir ailede olması gereken her şeye sahipler. İlk defa değil, Parker'da bu kadar uzun süre kalmamın nedenlerinden birinin de bunun bir parçası olma şansı olup olmadığını merak ediyorum.

Telefonum tekrar çalıyor. Sonra tekrar.

Aşağı bakıyorum. Luna'dan gelen bir dizi mesaj olduğunu anlayabiliyorum ama Noah hâlâ telefonla konuşurken telefonumun metinden sese işlevini kullanarak bunları bana okumasını sağlamak kabalık olur.

Etrafıma bakıyorum, kalbim sıkışıyor. Üç adam da bunun sonuçlarıyla uğraşmakla meşgul, anlaşılır bir şekilde sızıntının önüne geçme gerekliliğiyle dikkatleri dağılmış durumda. Ne kadar zamandır, belki de hiç gerçek Noel büyüsünü tatmadığım huzurlu, rahat kulübemiz şimdi kaotik ve gergin hissettiriyor, tadını çıkardığımız özgürlük ve mahremiyet balonu bir daha toparlayabileceğimizi sanmadığım bir şekilde patladı.

Ayağa kalktım. Üçü de konuşmalarına hemen ara verip gözlerini

Be

n. "Kedicik?"

Gülümsemeye zorlayarak başımı sallıyorum. "Ben iyiyim." Telefonumu kaldırıyorum. "Ben sadece evime gideceğim.

oda ve..."

Bu cümleyi çaresiz bir omuz silkmeye bitiriyorum, aramızdaki farkları şimdiye kadar hissetmediğim bir şekilde hissediyorum. Onların hayatları benimkinden çok farklı ve kişisel işlerinin kamuoyu önünde paylaşılması konusunda şüphesiz bazı hisleri olsa da, her birinin sahip olduğu etki alanı göz önüne alındığında, her biri için potansiyel etki çok daha büyük.

Dex annesine her şeyin yolunda olduğuna dair güvence vermeyi bitirdiğine göre şimdi hepsi avukatlarla, yönetim kurullarıyla ve halkla ilişkiler temsilcileriyle telefonda görüşüyor. Ben sadece odama gidip en iyi arkadaşımın omzunda ağlamak istiyorum.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa..." Cade kaşlarını çatarak başladı.

Hemen başımı sallıyorum. "Hayır, ben iyiyim. Hepinizin üstesinden gelmesi gereken çok şey olduğunu biliyorum. Benim için endişelenmeyin."

"Böyle bir şey olmayacak," diye gürlüyor Noah, ben dikkatini dağıtırken saati bin dolar olan avukatı fatura saatlerini doldururken telefonunu göğsüne dayamış.

Gülümsüyorum. "Gerçekten, ne yapmanız gerekiyorsa yapın. İşiniz bittiğinde ben buralarda olacağım."

Her biri bir süre daha beni izliyor. Sonra teker teker başlarını sallayıp cevabımı kabul ettiler ve

ve sonunda merdivenlerden kaçmama izin verdiler.

Göğsüm ağrıyor ama neyin yasını tuttuğumdan bile emin değilim. Mahremiyetimi kaybetmenin mi? Dürüst olmak gerekirse, ben hiç kimseyim, her ne kadar benden bu şekilde bahsedildiğini duymak çocukları rahatsız etse de. Dünyanın benim hakkımda ne düşündüğü gerçekten önemli değil. "Anlaşmamızın" aniden sona ermesi mi? Bu aptalca olurdu, çünkü fırtına zaten hafifliyor ve zaten yakında biteceğini biliyordum.

Belki de o kadar aniden değil. Tüm bunlar, eğer bu gerçek olsaydı karşılaşacağımız tüm zorlu mücadeleleri hatırlatıyor. Yarattığımız bu özel küçük baloncuk yerine dışarıda birlikte olmayı deneseydik.

Kimse bunu teklif etmiyor elbette. Ama eğer bunu hayal etmeme izin verirsem, bu, bu adamların benimkinden çok farklı hayatları olduğunu hatırlatan iyi bir şey. Onlar dünyanın geri kalanının haber değeri taşıdığını düşündüğü yarı kamusal figürler. Her ikisinin de, alışılmadık romantik seçimleri nedeniyle kamuoyunun kendilerine karşı dönmesi halinde zarar görebilecek işleri, ailelerini ve kelimenin tam anlamıyla binlerce diğer çalışanın ailelerini de destekleyen işleri var.

Odama ulaştığımda iç çekiyorum, kapıyı iterek açıyorum ve bir süre öylece durup boş boş önüme bakıyorum.

Bakışlarım her birimizin baş harflerini kazıdığım pencereye takılıyor, kafamdan milyonlarca karmakarışık düşünce geçiyor.

Dex'in ilk telefonunun ailesinden gelmesi acı ve tatlı bir şekilde çok anlamlı. Ama aynı zamanda ailesinde eski sevgilimin de olduğunu hatırlattı. Yıldızlar bir şekilde aramızdaki bu şeyi dağ dışında sürdürmemize izin verecek şekilde hizalansa bile, sıkı sıkıya bağlı ailesinin onun "kardeşlik kurallarını" böyle ihlal etmesini kabul edeceğini gerçekten düşünüyor muyum?

Parker'ın yapmayacağından eminim.

"Lanet olsun. Her şey nasıl bu kadar karmaşık hale geldi?" Kendi kendime mırıldanıyorum.

Ama gerçek şu ki, işler karmaşıklaşmadı. Her zaman öyleydi. Bu yüzden bunca zamandır yaptığımız şey bir fanteziyi yaşamak gibi geliyordu.

Şu anda yaşanan her şey, son birkaç günün neden sadece bir fantezi *olarak* kalabileceğine dair pek çok nedenden bazılarını ortaya koyuyor. El üstünde tutulacak bir anı. Muhtemelen en kötü zamanlarımda özlemini çekeceğim ve Luna döndüğünde onu unutmak için kesinlikle Ben & Jerry's ile romantik komedi maratonlarına ihtiyaç duyacağım bir şey. Ama sonuçta, sadece bir fantezi.

Tekrar iç çekiyorum ve kapıyı arkamdan kapatabilmek için odaya doğru bir adım daha atıyorum. Telefonumun bana Luna'nın tüm mesajlarını okuması yerine, onu aramak için düğmeye basıyorum.

"Sadie!" diye bağırır, ilk zil sesinde cevap verir. "Aman

Tanrım!" Yanına gittim ve yatağa uzandım. "Biliyorum."

"İyi misin?"

Yatağa uzandım ve gözlerimi tavana diktim. "Hayır." "Kızım, söyle bana. Ne yapabilirim? Şu anda neler oluyor?"

"Acıma partisi veriyorum ve sen de davetlisin," diye şaka yapmaya çalışıyorum ama boğazım duygularımla kapanıyor ve beni ele veriyor.

"Ah, tatlım," diyor usulca. "Biliyorsun, senin olduğun her parti benim de olmak istediğim yerdir. Ne oldu peki? Gazeteler sizi nasıl öğrendi?"

Telefonumu kulağıma dayayarak yatağa kıvrıldım ve hikâyeye başladım.

DEX

Reklamcım Claudette, kulaklıklarımdan gelen sesiyle, "TEK İSTEDİĞİM, bir dahaki sefere bana önceden haber vermeniz, böylece basına gitmeden önce olaylara kendi yorumumuzu katabiliriz," diyor.

Kaba bir ses çıkarıyorum, stres atmak için buzdolabından çıkardığım sebzeleri biraz daha sert doğruyorum. Noah ve Cade hâlâ diğer odada kendi iş ekipleriyle uğraşıyorlar ama yapmam gereken dördüncü telefon görüşmesinden sonra kendimi mutfakta buldum.

"Bir dahaki sefer diye bir şey yok. Bu bir alışkanlık değil, bu bir..."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Ona üçümüzün Sadie'yle yaptığı anlaşmadan bahsedecek değilim ama hepsi bu olduğuna göre, ona başka bir şey de söyleyemem.

Ayrıca, kendisine ne kadar saygı duyarsam duyayım, reklamcıyla böyle bir konuşma yapmak zorunda bırakılmam bile beni çok kızdırıyor. Ancak kariyerimin başlarında fark ettim ki ne kadar başarılı olursam, dünya o kadar az özel hayata hakkım olduğunu düşünüyor.

Claudette bir süre sonra, "Bakın," dedi. "İşin özü şu ki, yatırımcılarınız bazı güvenceler isteyecek-"

Gelen bir aramanın sesiyle bölündü. Ekranı bir göz attım. "Kahretsin."

Claudette gırtlaktan ve alçak sesle gülüyor. "Evet, bok gibi. Ama endişelenme, Blaine. Her zaman boktan şeyler olur. Bana bu yüzden para ödüyorsun. Olduğunda kokmadığından emin olayım diye."

"Doğru," diyorum, zaten dikkatim dağılmıştı. "Yani, teşekkürler Claudette. Benim gitmem gerek. Kardeşim arıyor."

Şu anda Parker'ın saçmalıklarıyla uğraşmak istediğimden değil, ama o haber basına yansıdığı anda bunun olacağını da biliyordum.

Claudette'le görüşmeyi sonlandırıyorum ve Parker'ın çağrısına cevap vermek için tıklıyorum.

"Ne yaptın lan sen Dex?" diye bağırıyor ben daha merhaba bile diyemeden. "Şimdi benim kızımı beceriyorsun ve herkes bilsin diye bunu bir gösteri haline getirmek zorunda mıydın?"

"Kız arkadaşın mı? Biriyle görüştüğünü fark etmemiştim."

"Kapa çeneni. Sadie'ye karşı bir şeyler hissettiğini hep biliyordum. Sadece onu benden çalacak kadar alçalacağını hiç düşünmemiştim."

"O birinin çalabileceği bir şey değil. O kendi seçimlerini yapan bir insan ve eminim ki bunlardan biri de yıllar önce seni kapı dışarı etmekte."

"Öyle miydi? Yoksa bunca zamandır arkamdan iş mi çeviriyordunuz?"

Bıçağı önce kesme tahtasına saplıyorum ve orada bırakıyorum. "Siktir git Parker." "Yani bu bir evet mi?" Her zaman olduğu gibi bencil küçük bir pislik gibi dürtüyor.

"Biliyor musun, onun hakkında hiçbir zaman ciddi olmadığını biliyordum," diye çıkıştım. "Eğer ciddi olsaydın, bana bunu sormazdın. Buna gerek kalmayacak kadar iyi tanıyorsun onu. Yani ne olursa olsun"

"Şu anda Sadie'yle aramızda olanlar yüzünden bu kadar sinirlenmeye hakkın yok." "Tek duyduğum hâlâ inkâr etmediğin."

"Tanrım, bunun Sadie'ye ne yaptığı umurunda mı? Eğer bu konuda bu kadar endişeliysen, belki de onun şu anda nasıl hissettiğini düşünmelisin. Özel hayatı tüm dünyaya ifşa oldu ve hepimizin aksine o asla göz önünde yaşamayı seçmedi."

"Düşündüğüm şey kardeşlik kuralı ve senin bunu bozmuş olman. Bir parçasını alamayacağın bir şeye sahip olmama katlanamadın, öyle mi?"

"Azıcık bile değil."

Parker gülüyor, ama içinde hiç eğlence belirtisi yok. "Sen lanet olası bir yalancısın. Onu hep istediğini biliyorum. Ve sen de bir kardeş için boktan bir bahanesin. Sence annem öğrendiğinde ne hissedecek?"

Homurdanıyorum. "Senin aksine, özel hayatım tüm internete yayılmışken beni ilk kontrol eden ve nasıl olduğumu soran annem oldu. Yine de ilginiz için teşekkürler."

Alay ediyor. "Az önce bunu seçtiğini söylememiş miydin?"

"Kahretsin, hayır, bunu ben seçmedim. Ama bununla başa çıkmak zorunda olduğumu kabul ediyorum."

Elimden gelse Sadie'yi bundan korurdum ama eğer bizimle olacaksa...

Ama olmayacak. Bunu unutmamalıyım.

"Bak, eğer sadece sızlanmak için aradıysan, o zaman bu bokla gerçekten uğraşmaya geri dönmeliyim," diyorum, aniden onunla ilk etapta onu ilgilendirmeyen bir şey için kavga etmek için çok yorgunum.

Alaycılığım Parker'ı çirkinleştirdiğinde tabii ki şaşırmadım. "Böldüğüm için çok özür dilerim. Devam et o zaman. Yarım yamalak saniyelerimin tadını çıkarmaya devam et. Oh, bekle. Üçte mi olacaktı? Dördüncü mü? Görünüşe göre oraya önce arkadaşların varmış. Sen hiç-"

Bunun olmasından ve hak etmeyen küçük kardeşimin Sadie'yle birlikte olmasından dolayı sinirli ve kızgın bir şekilde telefonu suratına kapatıyorum.

Aileden olduğu için onu seviyorum ama her zaman sevmiyorum. Ve ona saygı duymadığımdan da eminim.

"*Kahretsin*," diye küfrederek bıçağı kesme tahtasından çekip çıkarıyorum.

Noah başını kapı aralığından uzatarak diğer odadan içeri bakıyor. "Her şey yolunda mı?"

Ona bir bakış attım ve o da bir kahkaha atarak başını hüznle salladı. "Tamam, evet. Bu hiç iyi değil. Ama üstesinden geleceğiz. Her zaman yaparız. Bu işi halledecek iyi adamlarınız var, değil mi?"

"Tabii ki biliyorum."

Claudette'i geri aramalıyım. Bunun yerine, Noah burada kendimi kaybetmediğimi onaylarcasına homurdandığında, sebzeleri doğramaya geri dönüyorum. Kıyma haline getirdiğim sebzelerle ne pişireceğim hakkında hiçbir fikrim yok ama bir şeyleri mahvetmek iyi hissettiriyor.

Sonra telefonumun ışığı tekrar yandı. Bu sefer kız kardeşimden gelen bir mesajdı.

ISABELLE: Haberleri gördüm. Gerçek hikaye nedir?

İç çekip bıçağı yere bırakıyorum. Her ne kadar cazip gelse de mesajı görmezden gelemem. Kız kardeşimi tanıyorum ve iyi olduğumdan emin olana kadar bu işin peşini bırakmayacaktır. Ona hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

Bana bir saniye ver. Seni arayacağım.

Kıyılmış sebzelere bakıyorum, sonra temizliği sonraya bırakmaya karar veriyorum. Telefonumu alıp üst kattaki odama çıkıyorum, Isabelle ilk zil sesinde başlattığım görüntülü sohbete cevap verince

şşırmıyorum.

"Annem seni aradıktan hemen sonra beni aradı ve Parker son birkaç gündür telefonumu patlatıyor.

on dakika," diyor. "Sen iyi misin?"

Başkası olsa *evet* derdim ama Isabelle'le her zaman yakın olduk, o yüzden gerçek ortaya çıktı. "Sanırım hepimiz biraz gafil avlandık. Bizi satan Noah'ın asistanıydı -eski asistanı-. Hepimiz halkla ilişkiler çalışanlarımızı bu işin üzerine saldık bile."

"Hepiniz, ha?"

"Tabii ki."

Isabelle bana etkilenmemiş bir bakış attı. "Peki ya Sadie? Onun 'halkla ilişkiler çalışanları' yok."

Tırnak içinde söylüyor ve kendimi aptal gibi hissediyorum.

"Hayır, tabii ki değil. Ben sadece-"

"Biliyorum, biliyorum," diye araya giriyor Isabelle, elinin tersiyle iterek. "Ama madem ondan bahsettin, doğru mu?"

Parker, Sadie ile aranızda bir tür geçmiş olduğunu düşünüyor gibi."

"Sen ve Sadie'den daha fazla değil. O Parker'ın kız arkadaşıydı. Buna saygısızlık etmeyeceğimi biliyorsun."

"Biliyorum." Bir an tereddüt etti, sonra alaycı bir şekilde kıkırdadı ve ekledi, "Keşke yapsaydın."

Parker yerine seninle çıksaydı belki onu fahri Blaine olarak tutabilirdik."

"Bunu kastetmiyorsun."

İç çekiyor. "Hayır, sanırım bilmiyorum. Ama Parker'ın şansı vardı ve eğer şimdi şansını denemek istiyorsan, o zaman bu işin üstesinden gelmeli."

Kaşlarımı çatıyorum, kardeşimle daha önce yaptığım konuşma beni yeniden kızdırıyor. "Bunu söylediğini duymasına izin verme."

Bunu fırçalıyor. "Her neyse. Onu seviyorum ama hayatına devam etmesi gerekiyor." "Ne yani, bir meşale taşıdığını mı düşünüyorsun?"

"Hayır, kesinlikle değil. Birlikte olmalarının üzerinden yıllar geçti. Bugün ilk kez ondan bahsettiğini duydum ve bu da bir kadına karşı hala hisleri olan bir adamdan çok oyuncağı elinden alındığında öfke nöbeti geçiren bir çocuk gibiydi." Başını eğerek iç geçiriyor. "Eğer bu konuda ciddiysen ondan uzak durmayı ona borçlu olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Yutkunuyorum, başka tarafa bakıyorum. "Öyle bir şey değil."

"Cade ve Noah yüzünden mi? Bu da ne demek oluyor? İnternetteki dedikodulara bakılırsa orada bir tür grup seks partisi yapılmış." Bunu şaka yapar gibi söylüyor ama yüzümde gördüğü şey kaşlarının şaşkınlıkla kalkmasına neden oluyor. "Dex?"

"Hepimiz ondan etkileniyoruz," diye itiraf ediyorum. "Bir anlaşma yaptık, tam da birlikte kar yağarken."

Isabelle dudaklarını büzerek ekrandan beni inceliyor. "Hepinizi mi?"

"Evet. Ve?" Kendimi savunmada hissederek meydan okuyorum.

Ellerini kaldırıyor. "Yargılamıyorum. Sadece anlamaya çalışıyorum. Yani, hepiniz onunla yatıyor musunuz?"

"Cidden seninle seks hayatımı tartışmamı mı istiyorsun?"

Isabelle güler. "Tabii ki hayır. Ama eğer bu bir tür aşk üçgeniyse, ya da sanırım... üç yerine dört kenarı olan üçgene ne denir?"

"Buna kare denildiğine eminim."

Elini gözlerinin üzerine koyuyor ve kendi kendine gülerken başını sallıyor. "Ah. Doğru. Temel anaokulu şekillerimi unuttuğum kısmı geçebilir miyiz?"

Sırıyorum, haber çıktığından beri ilk kez gerçekten bunu yapmak istedim. "Hayır. Bunu sonsuza kadar saklayacağım."

Gözlerini bana diyor, sonra devam ediyor. "Demek istediğim, bu ilişki, anlaşma,

Her ne ise, üçünüz arasında sorunlara mı yol açıyor? Çünkü Cade ve Noah'nın arkadaşlığının sizin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

Başımı sallıyorum ve kız kardeşim bana tam olarak inanmamış gibi kaşlarını kaldırıyor.

"Hayır, gerçekten, bu bir sorun değil. Neden böyle düşünebileceğinizi anlıyorum ve bence..." Omuz silkiyorum. "Bunu gerçekten açıklayamam ama aramızda kıskançlık yok. Aslında..."

Bir şekilde, daha önce yaşadığım tüm ilişkilerden daha iyi, bir ilişki *olmasa* bile. Ve hepimizin onu paylaşıyor olmasına rağmen değil, bu yüzden daha iyi.

Bunu Isabelle'e nasıl açıklayacağımdan emin değilim, ama o benden bunu istemiyor. Bir dakika bana baktı, sonra gülümsedi.

"Sadie'den hep hoşlandım. Sence uzun sürecek mi?"

"Hayır. Dediğim gibi, bu sadece burada, kulübedeyken hepimizin üzerinde anlaştığı bir şeydi."

Isabelle alay eder. "Hadi ama Dex. Ona her zaman nasıl baktığını hatırlıyorum. Bana gerçeği söyle. Sence bu gerçek bir şeye dönüşebilir mi?"

"Hayır," diye cevap veriyorum hemen.

Birbirimize sessizce bakarken uzun, yüklü bir duraklama oluyor. Sonra nihayet "Bu cevabı tekrar denemek ister misin?" dedi.

Her zaman olduğu gibi içimi gördüğünü bilerek iç çekiyorum. "Bu... gerçek olabilir."

Farklı biri olsaydım. Kalıcı ve uzun vadeli bir şey inşa etme konusunda başarısız olmamış olsaydım.

Ama Isabelle bu düşünceler içinde yuvarlanmama izin vermiyor. Ekranı biraz daha yaklaştı, gözlerinde empati vardı. "Bunu istemende sorun yok, Dex. Buna sahip olabileceğini düşünmende bile sorun yok."

Başımı salladım. "Hayır. Sadie benim Anna'ya yaptığım gibi işleri berbat edemeyecek kadar önemli."

Kız kardeşim yüzünü buruşturdu. "Sen hiçbir şeyi berbat etmedin. Ve bir şeyi bir kez denedin ve işe yaramadı diye, bu kendini tekrar ortaya koymaya değmeyeceği anlamına gelmez. Anna senden olmadığın biri olmanı bekliyordu. Zengin olmanın getirdiği yaşam tarzını istiyordu ama seni olduğun gibi takdir etmedi. Sadie öyle biri değil. Eğer içinde bir şeyler olduğunu hissediyorsan, bundan vazgeçme. İçgüdülerine güven."

Başımı sallıyorum, görüntülü sohbeti bitirdiğimizde hâlâ kararsız ve tedirgin hissediyorum. Isabelle'in haklı olduğuna kendimi inandırmak güzel olurdu ama Sadie'yle gerçek, fırtınanın ötesinde bir şeyler yaşama fikri ne kadar cazip olursa olsun, buna hazır olup olmadığımdan emin değilim.

Boşandığımdan beri ciddi bir ilişkim olmadı ve şimdi denesem, bunun beni tamamen değiştireceğinden eminim.

Telefonum tekrar çalıyor ve Claudette'in hâlâ onu geri aramamı beklediğini ve hukuk ekibimle görüşmem gerektiğini bilmeme rağmen, o şeyi pencereden dışarı fırlatmak için inanılmaz bir istek duyuyorum. Ama ekrana baktığımda, reklamcımdan gelen bir arama olmadığını görüyorum. Kar fırtınası başladığında yüklediğim yerel hava durumu uyarı uygulamasından gelen bir bildirim.

Fırtına tamamen dinmiş ve dağa kar küreme araçları göndermeye başlamışlar bile.

"*Lanet olsun*," diye usulca küfrediyorum, sonunda pes edip telefonumu odanın diğer ucuna fırlatıyorum.

İşte bu kadar. Yolun sonuna geldik.

Sertçe yutkunuyorum, elimi yüzümde gezdiriyorum. Kız kardeşimin haklı ya da haksız olması artık önemli değil. Hepimizin yaptığı anlaşmanın kesin bir son kullanma tarihi vardı.

Ve az önce ona ulaştık.

S AD IE

Anlaşmamızın hikayesi internete düştükten sonraki gece yalnız uyumama GERÇEKTEN ŞAŞIRMADIM. Çocuklar bana soğuk davrandıklarından değil, sadece her biri olayın sonuçlarıyla ilgilenmekle meşguldü. Yine de artık kulübede her şey farklı geliyor.

Bütün gece dönüp durarak huzursuzca uyuyorum ve sabah uyandığımda kendimi o kadar yorgun hissediyorum ki giyinmek yerine pijamalarımınla aşağıya iniyorum.

"Günaydın günüşiği," diye gürlüyor Noah, mutfığa girer girmez bana bir fincan kahve uzatıyor.

Minnetle yudumluyorum. Beni kolayca yanına çekip şakağımı öptüğü için daha da minnettarım. Gerçekten cinsel değil, sadece şefkatli, ama en azından bunun bir kısmının gerçek olduğunu hissettiriyor.

Dex endüstriyel ızgaradan başını kaldırıp kahvaltıya bakıyor, hem domuz pastırması hem de Fransız tostunu yapıyor. "Aç mısın?"

Başımı sallıyorum, bunun benim için yemek yaptığı son seferlerden biri olabileceğini düşündükçe boğazım biraz düğümleniyor.

Sonra Cade içeri giriyor, Bayan Claws diğer odadan onun peşinden koşuyor ve hareketsiz durduğu anda ayağına atlıyor. "Yolları temizlemeyi bitirdiler" demeden önce hepimize şöyle bir baktı.

Bir an için odadaki tüm hava çekilmiş gibi hisseder. Kimse hareket etmiyor ya da onun sözlerine yanıt vermiyor.

Sonra Bayan Claws pastırmanın kokusunu alır ve Cade'in çizmesini kemirmeye çalışmaktan vazgeçip heyecanlı bir miyavlamayla sıcak ızgaraya doğru atlar.

Oraya kadar çıkamayacak kadar küçük ama Noah yine de ileri atılıyor ve onu atlayışının ortasında yakalıyor.

"Yok öyle bir şey," diyor ona sertçe, büyük elleri onu göğsüne yaslarlarken nazıkçe. "Dex Amca bir dakika içinde tabağını hazırlayacak."

Dex homurdanıyor. "Ben amca mıyım? Nesin o zaman?"

Cade ve ben birbirimize bakıyoruz, sonra ikimiz de sırtarak aynı anda

"Baba" diyoruz. Dex gülmekten kırılıyor ve Noah biraz pembeleşiyor.

"Sadece patilerini yakmasını istemedim," diye mırıldanıyor.

"Tabii ki yapmadın." Dex yemeği tabaklara koyarken ona gülümsüyorum - söz verdiğim gibi, bir tabakta kedi yavrusu büyüklüğünde pastırma parçaları da dahil.

Noah her şeyi masaya taşımaya yardım ederken Bayan Claws'ı ondan almama izin veriyor ve ben de yanağımı yumuşak kürküne sürterek ona sokuluyorum. Her zamanki gibi oyuncu ve enerjik.

Dördümüzün arasındaki havanın farklı ve daha sakin olduğunu fark ettim ve bunun için minnettarım.

Sonuçta üzülecek bir şey yok. Her şey harikaydı, *gerçekten* harikaydı ve artık bitmiş olması büyük bir sürpriz değil. Hepimiz bunun olacağını biliyorduk.

Hepimiz yemeğe otururken Noah'nın telefonu çalıyor. Telefona bakıyor, sonra kaşlarını çatıyor ve kaldırıyor. "Her şey yolunda mı?" Dex bilmek istiyor.

"İyi," diyor kısaca. "Sadece uçuşum için erken check-in bildirimi."

"Oh." Dex donakalır, çatalı havada durur. Sonra başını salladı. "Evet, fırtına dinmezse onları değiştirmek zorunda kalabileceğimizi düşünüyordum ama sanırım her şey yolunda gitti, değil mi?"

Gülümsüyor ama gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor ve bir an için onların da benim hissettiklerimi hissettiğine kendimi inandırıyorum. Onlar da bu işin gerçekten bitmesini istemiyorlar.

Ama sonra Cade boğazını temizliyor. "Yollar tekrar açıldığına göre, arabayı hendeekten çıkarması için biriyle temasa geçtim," dedi. "Arabayı dağdan aşağı sürmenin güvenli olup olmadığını ya da çekiciye ihtiyaç olup olmadığını bize bildirecek."

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, tabağımdaki son birkaç Fransız tostlu lokmasını iterek. En sevdiğilerimden biridir, ama dürüst olmak gerekirse artık aç değilim.

Noah yine kaşlarını çatıyor. "Bir aks kırmış olabileceğini mi düşünüyorsun?" Cade omuz silkiyor. "Görmedim ama tedbirli olmak üzmekten iyidir."

Bir dakika boyunca arabamın hendeğe düştüğünde alabileceği hasar hakkında konuşuyorlar ve bu büyümlü fasılanın sona ermesinden duyduğum üzüntünün bir kısmını yatıştırıyor. Hepsisi de kendilerine özgü yöntemlerle bana karşı çok tatlılar ve beni yoluma göndermeye hazırlanırken bile hala beni kolladıklarını, hala koruyucu hissettiklerini bilmek iyi hissettiriyor.

Yemeğimizi bitirdikten sonra masada kahve içerek oyalanmak ve üçüyle birkaç dakika daha yakınlaşmak cazip geliyor. Gerçi ben her zaman yara bandını yırtıp atmaya seven bir kız olmuştum, bu yüzden onun yerine Dex kalktığı zaman ben de kalkıyorum. "Temizlenmene yardım edeyim."

"Hayır." Tabağımlı elimden aldı. "Hâlâ tatildesin." Gülüyorum. "Sen de öyle!"

Gözleri yumuşar. "Evet ama şımartmak istediğimiz kişi sensin, unuttun mu?"

Bununla ne yapacağımı bilmiyorum. Bir soğuk bir sıcak davranıyor ya da her ne yapıyorsa kafamı karıştırıyor. Ve onun için ne kadar çok şey hissetsem de, bana böyle baktığında kendi duygularıma güvenebileceğimden emin değilim.

Günlerdir hiçbirimizin duymadığı, dışarıdan yaklaşan büyük bir aracın ayırt edici sesiyle bunu anlamak zorunda kalmaktan kurtuluyorum.

Noah hemen alarma geçerek Bayan Claws'ı kolunun altına alır ve Dex ayağa kalkar. "Muhtemelen arabanız için çağırdığım servistir."

Hepimiz onu kulübenin girişine kadar takip ediyoruz ve çekici şoförünün içeri girmesine izin vermek için ön kapıyı açtığında, kendi özel sığınağımız gibi hissetmeye başladığımız yerde başka bir insanın olması çok garip geliyor. Aptalca bir düşünce, çünkü burası halka açık bir tesis ve yıllardır da öyle.

"Hendekteki bebek mavisi Subaru'yu hanginiz kullanıyor?" diye soruyor adam geniş bir sırıtışla, gözleri hemen bana odaklanıyor.

Yeterince adil.

Sonra göz kırpmıyor ve yemin ederim arkamdaki biri biraz hırslıyor gibi geliyor.

Bir adım öne çıkıyorum. "Bakma şansın oldu mu? Sürülebilir mi?"

"Kesinlikle öyle! Şansınız varmış hanımefendi." Eliyle arkasını, kulübenin önünü işaret ediyor. "Önden gidip sizin için buraya çektim. Şimdi onu burada bırakabilirim ve boş zamanlarınızda dağdan aşağı indirmenize izin verebilirim, ama onu teçhizata bağlı tutmak daha güvenli olabilir."

Bakışları bir an için aşağı doğru kaydı ve birden üzerimde sadece pijama olduğunu hatırladım -İpeksi bir şort ve biraz açık bir tişört.

"Benimle birlikte taksiye binebilirsin," diyor şoför, odağı yüzüme dönerek. "Dağın dibindeki dönemeçlerden kurtulduğumuzda arabayı indireceğim."

"Yolların hâlâ tehlikeli olduğunu mu söylüyorsun?" Noah adama öyle bir bakıyor ki sürücü biraz şaşırmış görünüyor.

Şapkasını çıkarıp kalçasına vuruyor. "Hayır, iyiler. En azından sürülmüşler. Ama dışarısı hala biraz kaygan, biliyor musun?"

Adamlarımın üçü de adama düşmanmış gibi bakıyor, ama beni biraz süzmüş olsa bile, ondan ürkütücü bir his almıyorum. Sadece işini yapmaya çalışıyor ve gerçek bir Colorado beyefendisi gibi beni kolluyor. Ama yine de onunla dağdan aşağı inmeye pek hevesli değilim.

"Yıllardır bu yollarda araba kullanıyorum," diyorum hemen, çünkü üç adam da sinirlenmeye başlamıştı. "Bana bir şey olmaz. Yine de gitmeden önce bir kahve ya da başka bir şeyle ısınmak ister misiniz?"

Bana sırtıyor. Kötü görünümlü bile değil. Sadece Dex, Cade ya da Noah gibi değil.

"Buna hayır demezdim," diyor ve botlarındaki karları ezerek içeri giriyor. Elinde taşıdığı panoyu havaya kaldırdı. "Arabayı senin için buraya bırakacaksam gözden geçirmen gereken bazı evraklar var."

"Beni takip edin." Onu mutfağa doğru götürüyorum, sonra Dex'in diğerlerine mırıldandığını duyduğumda neredeyse kahkahalara boğuluyorum.

"Bir cesedi gömmeme yardım edecek misiniz?"

Noah homurdanarak onaylayınca gözlerimi deviriyorum ve Cade de ona sessizce

"Tabii ki evet" diyor. "Terbiyeli ol," diye fısıldıyorum yanlarından geçerken, umarım şoför onları duymamıştır.

Hiçbiri bunu yapacağına söz vermiyor ve ben ona bir fincan kahve doldurup arabamla ilgili evrakların üzerinden geçmeye başladığımda bana attıkları ateşli bakışlar kalbimi biraz acıtıyor.

Beni önemsiyorlar. Önemsediklerini biliyorum. Ama internetteki karmaşadan sonra bile bunu daha fazla bir şeye dönüştürebileceğimize dair tutunduğum tüm umutlar, dün gece Dex'in kız kardeşiyle konuşmasına kulak misafiri olduğumda yıkıldı.

Çekici şoförü bana kalemi uzatarak, "Şurayı imzalamanız ve ardından şurayı paraflamanız gerekiyor," dedi.

Daha fazla dikkat etmediğim için sessizce kendimi azarlayarak başımı sallıyorum. Ne zaman biri benimle bir sözleşmenin üzerinden geçse bunu yapmaya çalışıyorum çünkü kendi başıma okumak çok çaba gerektiriyor ama bu sefer aklım başka yerdeydi.

Şoförün gösterdiği yere adımı karalıyorum, düşüncelerim dün gece duyduklarıma dönüyor. Dex'in özel konuşmasına kulak misafiri olmak istememiştim. Sadece yanlış zamanda açık kapısının önünden geçiyordum. Kız kardeşinin sesini tanıdığımda otomatik olarak yavaşladım ve sonra ona burada yaptığımız şeyin gerçek olup olmadığını sorduğunda ayaklarım olduğu yerde dondu.

"Son bir yer." Şoför başka bir küçük çizgiyi işaret ediyor ve ben de baş harflerimi ekliyorum.

Dex'in "hayır" ı hızlı ve kararlıydı. Düşünmesi gereken bir şey değildi. Emin olmadığı bir şey değildi. Sadece... hayır. Bu onun için gerçek değil. Hiçbirinin bana söylediğinden daha fazla bir şey değil.

Bağlanmak yok. Bağlılık yok. Yollar temizlendikten sonra devam edecek bir şey yok.

Acımadı desem yalan olur ama ben büyük bir kıyım. Başlangıçta neyi kabul ettiğimizi biliyordum ve buna sadık kalmayan bendim.

Dex'e ona aşık olmayacağıma dair söz verdim, yani bu benim suçum. En başından beri açık sözlüydü. Hepsi öyleydi. Ve bu ne kadar inanılmaz olursa olsun, ya da üçüyle birlikte olmak hangi duyguları

benim için heyecan yarattı, bu şeyin sonsuza kadar süreceği gibi bir yanılsama hiç olmadı. Şimdi sona eriyor ve ben bunu kabullenmeliyim.

"İyi misiniz, Ms.... Evans?" diye soruyor şoför, ismimin yazılı olduğu kâğıtlara bakıyor ve sonra bana endişeli bir bakış atıyor.

Kalemi almak için elini uzattığını fark ediyorum ve ne kadar zamandır kalemi ona geri vermeme beklediğini bilmiyorum.

"Oh, evet, elbette." Ona dikkati dağılmış bir gülümseme veriyorum. "Bunun için üzgünüm. Buraya kadar geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Kahve için teşekkürler," diyor, anahtarlarımı uzatıyor ve sonra yerleşiyormuş gibi tezgâha yaslanıyor. Ama o daha rahat edemedi, adamlarımın üçü de mutfâğa giriyor.

Bayan Claws Noah'ın omzuna tünemiş, küçük pençeleri Noah'ın gömleğine batıyor ve adamların her biri yüzlerinde sahiplenici bir uyarı ile şoföre bakıyor. Mesajı hemen alıyor, yarısı boşalmış kahve fincanını bana geri vermeden önce yüzü ağarıyor ve hızlıca kaçıyor.

Dışarı çıkarken, Noah'nın telefonu uçuşu için check-in yapmasını hatırlatan bir başka hatırlatmayla tekrar çalar.

Sonra Dex de benzer bir bildirim alır.

Artık bundan kaçış yok. Eğlence resmen sona erdi. Yollar temiz, arabamı geri aldım ve hepimiz için ayrılma vakti geldi.

"Doğruca Japonya'ya mı uçuyorsun?" Hepimiz toparlanmak için yukarı çıkarken Cade Noah'a soruyor.

Noah kaşlarını çatıyor. "Bu düzenlemeleri Becca yapıyordu. Onun yerine geçecek kişiyi kontrol etmem gerekecek."

Her birimiz odalarımıza gitmek için ayrılırken Noah'nın yaklaşan iş anlaşması hakkında konuşmaya devam ediyorlar ve burada olduğuma dair her işareti paketlemem doğru hissettiğimden çok daha az zamanımı alıyor.

Pencere pervazına kazıdıklarım hariç tüm tabelalar.

Parmağımın baş harflerimizin izini sürerken adamların aşağıya indiğini duyuyorum ve en azından bu burada kalacağı için biraz gülümsüyorum. İstedğim zaman gelebileceğim ve-

"Kahretsin," diye fısıldıyorum aklıma gelince. Unuttuğuma inanamıyorum. Bildiğim kadarıyla Cade hâlâ burayı yerle bir edecek.

Gözlerim yanıyor ama hızlıca gözlerimi kırıştıtırıp bavulumu alıyorum, sonra aşağı inip herkesi girişte toplanmış buluyorum.

Noah Bayan Claws'ı göğsüne yaslamış, yanında da onun için hazırladığımız derme çatma şeylerle dolu bir kutu var. "Onu almalısın, günüşiğim," diyor, konuşurken büyük elleri refleks olarak küçük yavru kedinin etrafında sıkılıyor.

Sırıtıyorum, sevimlilik melankolimin bir kısmını kovmak için harika bir iş çıkarıyor. "Hiç sanmıyorum."

Üç adam da bana kaşlarını çatıyor ama ben başımı sallıyorum ve Nuh'a yaklaşip burnumu minik yavru kedinin yüzüne dayıyorum. Bana vuruyor, sonra yanağıma hızlı, sert bir yalama geliyor, sonra da Noah'ın göğsüne yerleşip yüksek sesle mırlıyor.

Ona bakıyorum. "Gördün mü? Babası olduğunu biliyor."

Kesilmiş sakalının üzerinde belli belirsiz bir renk tonu yükseliyor. "Evcil hayvan beslemiyorum. Çok fazla seyahat ediyorum."

Kaşlarımı çatıyorum. "Siz üçünüz değil miydiniz paranın size istediğiniz her şeyi sağlayacağı konusunda ısrar eden?"

Bir süre dikkatle bana bakıyor. "Her şeyi değil."

"Ama eminim ki bu, küçük tüylü bir yoldaşla uluslararası seyahat etmenin yolunu açabilir."

Sonunda küçük bir gülümseme attı. "Evet. Sanırım olabilir."

"O sana bağlı," diyorum usulca, uzanıp parmaklarımı sakalının arasından geçiriyorum, sonra da avucuma alıyorum.

Çenesi. Ben de öyle olduğumu itiraf etmekten kendimi zor alıkoyuyorum. "Lütfen onu geride bırakma." "Haklısın," diyor bir dakika sonra. "Onunla ben ilgileneneğim."

"Güzel. Şimdi öp beni. Seni hatırlamam için bana bir uğurlama ver."

Sakalının altından çenesi biraz geriliyor, yutkunurken boğazındaki kaslar çalışıyor. Sonra yavru kediye Cade'e veriyor ve beni kendine doğru çekiyor, başımın arkasını kavlıyor ve ayak parmaklarım kıvrılana kadar beni öpüyor.

Sıcaklık dolu, ama aynı zamanda bir veda gibi geliyor ve daha önce hissettiğim tatlı acı yine göğsümü dolduruyor. "Seni unutmayacağım," diye gürlüyor beni bıraktığında. "Kendine dikkat et."

Sonra bana nadiren yaptığı gülümser. "Ve o süslü kahvelerden birini aldığında beni düşün."

"Alacağım," diye söz veriyorum, bana Noel'de aldığı şeyi hatırlayınca boğazım düğümleniyor. Benim için önemli olan bir şey. Kelimelerle ne kadar cimri olursa olsun onun gerçek yüzünü gösteren bir şey.

Ve belki, sadece belki, The Coffee Collective'e yatırım yaptığına göre, ara sıra kontrol etmek için Denver'a geri döner?

Sormuyorum ve gitmeme izin verdiğinde Dex Bayan Claws'ı geri gönderip beni kendine çekiyor. "Seninle tekrar karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim," diye itiraf ediyor.

"Yine de karşılaştığıma çok memnunum." "Ben de."

Bir an birbirimize bakıyoruz, sonra ellerini göğsünün önünde birleştirip ASL dilinde *kedi yavrusu* işareti yapıyor. Sonra göğsüne, çenesine dokunuyor ve... sözünü bitirmiyor ama sanırım ne işaret edeceğini biliyorum.

Seni özleyeceğim.

Ben de onu özleyeceğim.

Gözlerimi hızlıca kırıştırıyorum, parmak uçlarımda yükselip onu öperken gözyaşlarımdan düşmemesini istiyorum. "Kolyeyi taktığımda seni düşüneceğim."

Parmakları boğazımı okşuyor, mücevherin tam oturacağı yeri. "O zaman bunu her zaman takmalısın." "Tamam," diye fısıldıyorum, keşke bunu benim istediğim şekilde ifade etseydi.

Ama bundan asla pişman olmayacağım, elime geçen tek şey bu olsa bile. "Uslu dur, kedicik."

Alnımdan öpüyor, sonra beni Cade'e doğru çeviriyor.

"Bana hayatımın en inanılmaz Noel'ini yaşattın," diyorum dövmeli, muhteşem adama yaklaşıırken.

"Teşekkür ederim. Bunu asla unutmayacağım."

"Bu ikimizi yapar, rüya kız." "Üç," diye geveliyor Dex.

"Dört," diye gürlüyor Noah. Sonra, Bayan Claws omzundaki tüneğinden çenesine kafa attığında, kendini düzeltirken dudakları yukarı kıvrılıyor. "Dört buçuk."

Hepimiz gülüyoruz, bu da ortamı biraz yumuşatıyor. Cade hâlâ sırtarak beni kollarının arasına alıyor ve filmlerde gördüğümüz o efsanevi öpücüklerinden birini kondurarak beni biraz geriye doğru eğiyor.

Ama sonra gerçekten veda vakti geliyor ve bunu kendime nasıl söyleteceğimi bilmiyorum.

Her birine bakıyorum ve hepsinin yüzünde bunu görebiliyorum. Her biri bir şey söylemenin eşiğindeymiş gibi görünüyor. Muhtemelen tatlı ya da şefkatli bir şey ya da Cade ise, gerginliği azaltmaya yardımcı olacak şaka yollu bir söz. Beni onlara daha da aşık edecek bir şey ve ben bunu kaldıramam.

Bu yüzden önce ben konuşuyorum, bavulumu kaldırıyorum ve omuzlarımı dikleştiriyorum. "Bu şimdiye kadarki en iyi Noel oldu. Bunun için teşekkür ederim. Hepinize teşekkür ederim. Ama Noel büyüsü böyle bir şey, değil mi?" Her birine gülümserken sesimi hafif tutuyorum. "Bu tür bir büyü

gerçek dünyada yok. Bu, buradan başka bir yerde imkânsız olurdu ama en azından her zaman Fısıltı'ya sahip olacağız.

Pines."

İkisi de beni çekip son bir kez sertçe öpüyorlar, sonra nihayet dönüp gidiyorum.

Ama kapıdan çıkıp soğuk verandaya doğru yürürken, az önce söylediklerimin yalan olduğunu hissetmekten kendimi alamıyorum. O üç adam yalanmış gibi hissettirdi.

Çünkü onlarla birlikte, en azından bir süreliğine, gerçekten her şeyin mümkün olduğunu hissettim.

S AD IE

Uzaklaşma isteğimi kaybetmeden önce kendimi gitmeye zorluyorum, yüzümü rahat ve sakin tutmak için elimden geleni yapıyorum. Kalbim kırılıyormuş gibi hissediyorum ve hiçbirisi bunun ağırlığını hak etmiyor. Söz verdikleri her şeyi ve daha fazlasını yaptılar. İstedğim son şey, herhangi birinin benim de anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getiremeyeceğimi düşünmesi.

Kulübeden ayrılıp dolambaçlı dağ yolundan ilk sapağa doğru birkaç mil gidene kadar bir an için kenara çekiliyor ve dış görünüşümün kırılmasına izin veriyorum. Sadece bir kez. Sadece bir anlığına.

"Tanrım," diye soluyorum, gözyaşlarımın görüşümü bulanıklaştırmasını engellemek için hızla gözlerimi kırıştıtırırken alnımı direksiyona dayıyorum. Sonra kararlı bir şekilde burnumu çekerek doğruluyorum ve gözyaşlarımı siliyorum.

Üzgün değilim, hiçbirisi için değil.

"Ama kesinlikle artık ipsis sapsız seks anlaşmaları yok," diye fısıldıyorum kendi kendime yola geri çekilirken. "Sonuçta bunun için yaratılmamışım."

Açtığım radyo istasyonunda hala gecikmiş bir Noel müziği çalıyor ve hemen değiştiriyorum, ruh halime hiç uymayan neşeli ve iyimser bir şey buluyorum.

Ama belki değiştirmenin faydası olur diye açık bırakıyorum ve hatta sesi daha da açıyorum, dağdan aşağı dikkatlice inerken avazım çıktığı kadar şarkı söylüyorum.

Çekici şoförü haklıydı. Yol hala kaygan. Ama buzlu yollarda ilk kez araba kullanmıyorum, bu yüzden yavaş ve istikrarlı bir şekilde ilerliyorum.

Nihayet eve döndüğümde, dün gece Luna'yı davet ettiğim o acıma partisini yapmak ve bir bardak dondurma ile saklanmak için can atıyorum, ama yapmıyorum. Birincisi, dondurucumda dondurma kalmadığından eminim, ikincisi de üzülmeyeceğim. Geçtiğimiz hafta hayatımın en iyi deneyimlerinden biriydi ve bunu büyük, kötü bir ayrılık gibi ele alarak anısını mahvetmeyeceğim.

"Hayır. Yapacağım şey hemen bavulumu açmak," diyorum kendime, bavulumu merdivenlerden çıkarıp kapının kilidini açarken, beni bekleyen birkaç paketi kenara itiyorum. "Her şeyi çamaşırhaneye at, normale dön ve işine bak."

Paketleri almak için uzanıyorum, ön kapıyı iterek açarken ne sipariş ettiğimi hatırlamaya çalışıyorum.

Daireme girip etrafıma bakarken adımlarım duraksıyor. Birkaç yıldır bu dairede yaşıyorum ama nedense her şey yanlışmış gibi geliyor. Her şey bıraktığım gibi duruyor, en sevdiğim koltuğumun yanında beni bekleyen, çıkmadan önce lavaboya koymayı unuttuğum kullanılmış çay poşetli boş kupa da dahil. Ama daire şimdi garip bir şekilde yabancı geliyor, sanki o değişmemiş olsa bile ben değişmişim gibi.

Bir hafta önce buradan ayrıldığımda olduğum kişi değilim.

Sonunda eşikten adımımı atarken göğsümde küçük bir sızı hissediyorum.

Noah bana Bayan Claws'ı benim almam gerektiğini söylediğinde hayır demekte haklıydım. Onun kedi babası olduğu hepimiz için çok açıktı. Ama bencilce, önümde koştururan dört pati olsaydı dairemin şu anda çok daha az boş hissedeceğini düşünmeden edemiyorum.

İçimi çekiyorum, sonra silkiniyorum ve bavulumu kapıyı kapatacak kadar içeri sürüklüyorum. Kapının eşiğinde beni bekleyen iki paketten küçük olanının üzerindeki gönderici ismini tanıdığımda, başka bir şey yapmadan önce bavulumu açma konusunda kendime verdiğim sözü hemen bozuyorum.

Sarah Littlefox

Stüdyoları. Dex'in Noel

hediyesi.

Nefesim kesiliyor, gözlerim yine acıyor. Ama bu kez, dış ambalajı hızla açıp içinde sanatçının Tiffany & Co'nun alamet-i farikası mavisisiyle olduğu kadar kendi imzası haline getirdiği gümüş ve turkuaz renklerden oluşan enfes bir kutu bulduğumda gülümsüyorum.

Ve açtığımda gülümsemem küçük bir hayranlık iç çekişine dönüşüyor. Kolye tıpkı çizimdeki gibi ve ayrıca milyonlarca kat daha çarpıcı.

Dex'in bana veda ederken söylediği sözleri hatırlayarak çekip çıkarıyorum. Her birinin benim için seçtiği hediyeler zaten inanılmaz derecede özeldi, ama bugün beni beklemeleri için ne gerekiyorsa yapmaları beni çok etkiledi.

Paltomu çıkarıp atkımı çözdükten sonra giriş kapımın yanında duran aynaya doğru yürüyorum ve kolyeyi takıp yansımama bakıyorum.

Dex haklıydı. Gözlerime uyuyor.

Diğer kutunun Cade'in benim için aldığı imzalı kitap serisi olması gerektiğini biliyorum ama şu anda onları açarsam ağlayacağımı da biliyorum. Onun yerine paketleri açmaya dalıyorum.

Ben bunun ortasındaiken annem aradı.

"Selam anne," diye cevap veriyorum, çamaşırhaneye gidecek çamaşırlarımı ayırırken eller serbest konuşabilmek için kulaklıklarımı takıyorum. "Bali'den döndün mü?"

Kahkahası telefonda yankılanıyor. "Ah tatlım, Vincent'la bu kadar çabuk kasvetli Colorado'ya dönmek için fazla eğleniyorum."

Tabii ki öyle.

"Güzel bir Noel geçirdin mi?"

Erkek arkadaşıyla yaptıkları her şeyi inanılmaz derecede ayrıntılı bir şekilde anlatmaya başlamadan önce "Kesinlikle en iyisi" diye övünüyor.

O konuşurken başımı sallıyorum, içimi çekiyorum ve o nefes almak için duraklamadan önce ilk çamaşırı yıkamaya başlayıp tüm banyo malzemelerimi yerleştirmeyi başarıyorum.

Ben ve çocuklar hakkında çıkan haberden bir kez bile bahsetmedi ve bunun nedeninin sürekli içine kapanıklığı mı yoksa haberin ülke dışına yayılmamış olması mı olduğu konusunda hiçbir fikrim yok. Ya da belki de çocukluğumdan kalan küçük, incinmiş ses, bunu gördüğünü ve sadece umursamadığını söylüyor.

Ama sonra bunun önemli olmadığını fark ettim. O asla değişmeyecek. Sonunda tatilimin nasıl geçtiğini sormayı hatırladığımda bile, bu sonradan aklına gelmiş gibi geliyor.

"Luna ile Noel için eğlenceli bir şeyler yaptınız mı?"

Gözlerimi deviriyorum. Ona Luna'nın şehir dışında olduğunu hatırlatmaya zahmet etmenin bir anlamı yok.

ona bu planlardan bahsetmişti. "Güzeldi."

"Oh iyi," diyor hemen, annelik görevinin yerine getirildiğine ikna olmuş gibi. "Oh, tatlım, Vincent'ın yeni yılda ne yapmamızı istediğini asla tahmin edemezsin!"

O haklı. Asla yapmayacağım ve yapmak zorunda da değilim. Bana söylemekten çok mutlu.

Asya turu planlarından bahsederken sessizce iç çekiyorum ve onun güvenilebileceğim biri olmasını dilemekten gerçekten vazgeçip vazgeçemeyeceğimi merak ediyorum. Böyle bir zamanda, kalbim biraz kırıldığında tavsiye isteyebileceğim ya da sırtımı yaslayabileceğim türden bir anne.

Haber çıktığında Dex'in annesinin ona ilk ulaşan ve desteğini sunan kişi olduğunu hatırlıyorum. Ve Noah ile sohbet ederken beni rahatça annesiyle tanışmaya davet ettiği o anlara ve annesinin ne kadar tatlı olduğuna.

"Anne, gitmem gerek," diyorum, cümlesini yarıda keserek.

"Oh!" Sesi irkilmiş ve biraz da sinirlenmiş geliyor. "Şey, eğer çok meşgulsen-" "Anlayışın için teşekkürler. Tatilinizin geri kalanında iyi eğlenceler. Güle güle!"

Biraz ofluyor ama gitmeme izin veriyor.

Duygusal olarak bu kadar kırılğan olmasaydım, belki de her zaman yaptığım şeyi yapar ve devam etmesine izin verirdim, ama şu anda yapamam.

Şu anda en çok istediğim şey en iyi arkadaşım ile konuşmak, bu yüzden Luna'ya kısa bir mesaj atıp onu davet ediyorum. O da bugün şehre döndü ve otuz dakika geçmeden zili çaldı ve ben de onu binaya almak için düğmeye bastım.

Ben kapıyı açmadan önce dairemin kapısını çalmaya ancak vakti oluyor ve gözleri irileşirken bakışları hemen boğazıma düşüyor.

"Vay anasını, şu mücevhere bak!" "Dex'ten."

Gözleri daha da büyüyor ve ağzı açılıp kapanıyor, sonra sersemlemiş halinden sıyrılıp içinde iki fincan olan bir kahve taşıyıcısını havaya kaldırıyor.

"Tamam, beni içeri alın ve teklifimi kabul edin," diyor, ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırarak. "Kesinlikle daha fazla detaya ihtiyacım var. Dün gece telefonu kapattığımızdan beri neler oldu?"

İçeri girebilmesi için kenara çekiliyorum, çantasını bırakıp ceketini ve botlarını çıkarabilmesi için bir elimde dengelediği taşıyıcıyı alıyorum. Tek kullanımlık iki fincanın üzerinde The Coffee Collective'in tanıdık logosu var ve bu manzara beni gülümsetiyor.

"Üzerine yulaf sütü dökelim mi?"

Luna bana etkileyici bir göz devirme hareketi yapıyor. "Ne yani, jet lag yüzünden en sevdiğin içeceğin ne olduğunu unutacağımı mı sandın? Flaş haber, aramızda sadece bir saatlik zaman farkı var."

Sırıttıyorum. "Tabii ki unuttuğunu düşünmedim. Ama buna ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin. Karda mahsur kaldığımızda Cade'in bana yulaf sütü *yapmaya* çalıştığını söylemiş miydin?"

"Hayır! İyi miydi?"

Gülüyorum. "Azıcık bile değil."

Luna'nın yüzünde spekülatif bir ifade belirir.

"Ve bunu sana Dex mi verdi?" Yüzünde hafif bir gülümsemeyle kolyeme dokunuyor. "Gözlerine uyuyor." Anında gözlerim doluyor ve gülümsemesi kayboluyor. "Ah, tatlım."

"Hayır, sorun değil. Özür dilerim. Tanrım, bana kahve ver artık. Belli ki kafein yoksunluğu çekiyorum."

Luna nefesini tutuyor ama bardağı uzatıyor. "Seni kafeinden mahrum mu bıraktılar? Piçler!" "Hayır," diye itiraf ediyorum, sevgiyle gülümseyerek. "Beni gerçekten hiçbir şeyden mahrum bırakmadılar." "Yulaf sütü hariç."

"Yulaf sütü hariç," diye katılıyorum kıkırdayarak.

Luna bir saniye sonra "Pekala," diyor. "Seni neşelendirecek iyi haberlerim var! Bil bakalım Kahve Kolektifi'nde ne duydum?"

"Sulu bir şey mi?" İkimiz de rahat koltuklara yerleştiğimizde alay ediyorum.

Yıllar boyunca çok fazla dedikodu paylaştık.

"Evet." 'P'yi patlatıyor ve etkili olması için duraklıyor ama sabrı olmadığını biliyorum. Tek kaşımı kaldırarak bir süre bekliyorum ve eminim ki benden önce sözünü kesiyor. "Peki, anlatacağım! Nasıl mücadele ettiklerini biliyor musun? Artık öyle değil! Görünüşe göre bir melek yatırımcı aniden ortaya çıktı ve sadece açık kalamayacaklar. Büyüyecekler!"

Sırıtıyorum, içkimi yudumlarken göğsümde tatlı bir sızı yayılıyor. Her nasılsa, Noah'nın kafeyi kurtarmakla kalmaması beni hiç şaşırtmadı. Biz müdavimlerin yıllardır duyduğu bir hayali gerçekleştirmeleri için sahiplerine yardım etmeye karar verdi.

Luna yüzümdeki şaşkınlığı fark edince başını eğiyor. "Bekle, zaten biliyor muydun? Ama nasıl... ohhhhhhhh." Sırıtıyor. "Yatırımcı senin adamlarından biri miydi?"

"Onlar *benim* adamlarım değil," diye hatırlatıyorum ona çabucak, boğazım düğümleniyor.

Sırıışı kayboluyor ve bana dikkatle bakıyor. Sonra içkisini bırakıyor ve beni umutsuzca ihtiyaç duyduğum bir kucaklamanın içine çekiyor.

"Hey," diye mırıldanıyor saçlarıma doğru, sonunda duygularımdan biraz sıyrılıp sırtını sıktığımda. "Bu senin için çılgın bir eğlenceden çok daha fazlasıydı, değil mi?"

Yüzümü omzuna gömüyorum ve bir saniye daha dayanıyorum. Sonra titreyen bir nefes alıyorum ve başımı sallayarak onu bırakıyorum.

Bana sempatik bir gülümseme veriyor ve içkimi alıp tekrar ellerime tutuşturmadan önce yanaklarımı siliyor. "Otur. Dökül."

Dün gece ona çok şey anlattım, ancak konuşmamız daha çok sızan makaleye ve bunun ne kadar istilacı hissettirdiğine odaklandı. Şimdi ona geri kalanını anlatıyorum.

"Başından beri bunun sadece kısa vadeli bir şey olduğu konusunda hemfikiridik," diyorum ona daha önce duymadığı detayları anlatmayı bitirdiğimde.

Başını sallıyor. "Bağlanmak yok. Taahhüt yok." Kaşlarını imalı bir şekilde sallayarak beni güldürüyor. "Geri durmak yok."

Başımı sallıyorum ama sonra yüzümün biraz buruştuğunu hissediyorum.

"Yine de duygularımı yakaladım." "Hangisi için?"

Ona bakıyorum. "Hepsi için."

"Onların da aynı şeyi hissettiğini düşünmüyor musun?" diye dikkatle soruyor ve kolyeme sivri bir bakış atıyor.

Gülüyorum, parmaklarım içgüdüsel olarak Dex'in benim için seçtiği safirin etrafına sarılmış karmaşık desenli beyaz altını bulmak için uzanıyor. "Hayır, aynı şeyi hissettiklerini sanmıyorum. Beni yanlış anlama, her ikisi de harika adamlar. Bana *hiç* kimsenin davranmadığı kadar iyi davrandılar ve sadece bunu kastetmiyorum."

Kolyeyi çekiştiriyorum, sonra kahve fincanlarımıza ve hâlâ açmadığım pakete doğru elimle işaret ediyorum. Cade'in bana hediye ettiği imzalı kitap serisi.

Luna gözleriyle hareketi takip ediyor, gözleri ilgiyle parlıyor. "Öyle mi? Neymiş o?" "Karda mahsur kaldık ama her ikisi de bana en harika Noel hediyelerini almayı başardılar." "Kolye ve - aman Tanrım, kahve dükkânı mı? Bu *sana* bir hediye miydi?"

Başımı sallıyorum, kendime rağmen sıırıtıyorum. "Noah'dan."

Başını sallıyor, ağzı açık kalıyor. "Kızım, sana onlarla evlenmeni söylediğim kısmı hatırlamıyor musun? Neden beni dinlemiyorsun?" Bir cevap bile beklemeden elini sallıyor. "Hayır, boş ver onu. Kutunun içinde ne var?"

"Sana göstereyim."

Kitaplara zarar verme riskini almak istemediğim için onları dikkatle açtım. Ama tabii ki endişelenmemeliydim. Sanki değerli mücevherlermiş gibi paketlenmişler ve ilkinin çıkardığımda Luna saygıyla soluk soluğa kalıyor.

"Kutsal boktan zafer topları! Düşündüğüm şey bu mu?" Başımı

salladım. İkimiz de büyük hayranıyız.

"Ciltli olarak satıldıklarını bile bilmiyordum!" Yüzüm

kızardı. "Onu ele geçirdi-"

"O mu? O kim? Aman Tanrım, Claire Riverton'dan mı bahsediyorsun? Onu tanıyor mu? Onun bir tür münzevi olduğunu sanıyordum!" Sonra kitabı açıp soluk soluğa kaldı, açık kitabı çevirip bana baktı.

"İmzalı!"

"Biliyorum."

Luna elini muhteşem kapağın üzerinde gezdirerek kitabı dikkatlice yere bırakıyor ve kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "Yani, ne diyordun? Milyarder şeker babalarımızın aynı şeyleri hissetmemesiyle ilgili bir şey mi?"

Yüzümdeki kızarıklık saç çizgime kadar yükseliyor. "Onlar şeker baba

değiller." Gülümsemesi yumuşuyor. "Biliyorum."

"Anlaştığımızdan daha fazlasını istediklerine dair hiçbir şey söylemediler." Başımı sallıyorum.

"Söyleseler bile, gerçekçi olalım. Bu iş asla yürümez. Her şey bitti."

"Hmm." Luna dudaklarını büzüyor, hâlâ kitabı okşuyor. "Öyle mi?"

Göğsümdeki ağrıya rağmen gülüyorum. "Evet, öyle. Sadece bunu kabullenmem gerekiyor." "Belki *de* bitmemiştir."

Başımı sallarken bile kıkırdıyorum. Tıpkı kulübedeki pencere pervazına kazıdığım baş harfler gibi, onların hediyelerinin de sadece birlikte geçirdiğimiz zamanın bir hatırlatıcısı olduğunu, geleceğe dair bir işaret olmadığını biliyorum. Bu sabah hiçbir adam Whispering Pines'tan ayrılmamı engellemediğinde bu çok açıktı.

"Sadie?" Luna bir süre sonra sandalyesinde arkasına yaslanıp bacaklarını altına sıkıştırarak konuştu.

"Öyle mi?"

İçkisinden uzun bir yudum alıyor ve üstünden bana bakıyor. "Bence yanılıyorsun."

"Ve bence sen bunlardan çok fazla okudun." İkimizin de sevdiği ateşli romantizm serisini gösteriyorum. "İmkansız." Sahte bir ciddiyetle başını sallıyor. "Asla çok fazla okuyamazsın Claire Riverton kitapları."

En azından bu konuda haklı.

Adamlarım hakkında bu kadar yanlış düşünmesi çok kötü.

DEX

Chicago'ya döneli birkaç gün oldu ama Isabelle Chicago'daki sıcacık evinin kapısını açtığında Colorado'nun dağ havasının hâlâ içime işlediğine yemin edebilirim.

"Selam yabancı," diyor hoş bir gülümsemeyle.

"Hey, küçük kardeşim," diye selamlıyorum onu, içeri giriyorum ve kapı arkamdan kapanır kapanmaz sıcak bir kucak alıyorum.

Arkasından gelen küçük ayak seslerini duyuyorum ve bir an sonra küçük kollar belime dolanıyor. Isabelle gülüyor ve yeğenimi kucaklayabilmem için beni bırakıyor.

Ona sıkıca sarılıyorum, sonra onu kaydırıyorum, böylece bir elimle ağırlığını destekliyorum ve diğer elimi selamlamak için kullanıyorum.

On

u. İsim işaretini karnını gıdıklamak için bir bahaneye dönüştürdüğümde kıkırdıyor. En sevdiğim ses. Yanağına bir öpücük kondurduktan sonra iki elim serbest kalsın diye onu yere bırakıyorum ve Noel'i soruyorum.

Hemen aldığı her oyuncağın detaylı bir tarifini yapmaya başlıyor, küçük elleri onlarla ne kadar eğlendiğini ve ona aldığım nane yeşili şipşak fotoğraf makinesini ne kadar sevdiğini anlatırken uçuyor.

Hiç fotoğraf çektin mi? Ona ASL dilinde soruyorum.

Isabelle gülüyor. "Çok fazla," diyor Maddie heyecanla cevap verirken, sonra elimi tutup beni mutfığa doğru sürüklüyor, buzdolabının önü artık içinden çıkan minyatür fotoğraflarla kaplı, aile köpekleri Milo'dan annesinin çenesi olduğunu tahmin ettiğim şeyin *çok* yakın ve kişisel bir resmine kadar her şeyi sergiliyor.

Birinizi alabilir miyim? Maddie işaret ediyor. Ona evet dediğimde heyecanlı bir ses çıkarıyor ve odasına doğru koşmaya başlamadan önce bana tekrar sarılıyor. Mutfaktan çıkmadan hemen önce, hızlıca imzalamak için geri dönüyor. *Bunu S-A-D-I-E'ye verebilirsin.*

Sadie'nin adını parmakla söylüyor ve odadan çıktıktan sonra Isabelle'e kaşlarımı kaldırıyorum. "Ona Sadie ile vakit geçirdiğimi mi söyledin?"

"İnternette bazı resimler görmüş."

Yüzümü buruşturdum. "Lanet olsun."

Isabelle başını sallıyor, ellerini önünde birleştirerek beni kullandığım dilden dolayı azarlıyor.

Elimi açıyorum ve göğsümün önünde daire çiziyorum. *Özür dilerim.*

El sallıyor. "Sorun değil. Alışkanlık. Maddie dudak okumada o kadar iyi olmaya başladı ki hepimiz bu konuda daha bilinçli olmak zorunda kaldık. Ama dürüst olmak gerekirse, resimler için endişelenmeyin."

"O kaltak mahremiyetimizi ihlal ettiyse kesinlikle endişeleneceğim -özür dilerim- ama bunlar

Noah'nın web kamerasından alınan ekran görüntüleri mi?"

"Öyle bir şey yok," diye beni hemen rahatlattı Isabelle. "Bu dedikodu sitelerinin nasıl olduğunu bilirsin. Kim bilir nereden Sadie'nin bazı fotoğraflarını bulmuşlar. Belki sosyal medya hesabından? Madelyn de onu tanıdı."

"Sadie'yi hatırlıyor mu?" Kendime rağmen gülümseyerek soruyorum.

Isabelle de sırtıyor. "Parker onu ne zaman yanımıza getirse o ikisi çok iyi anlaşırdı. Ayrıldıktan sonra Maddie onu çok özledi ve ikinizin birlikte olduğunu söylediğinde çok heyecanlandı."

Kaşlarımı kaldırıyorum ve Isabelle gülüyor.

"Arkadaşlar," diye bitiriyor. "Aman Tanrım, ona ne diyeceğimi sanıyordun? Az önce ona Noel'i o dağda sizinle geçireceğini söyledim."

Bu hatırlatma, göğsümü aniden bir mengene sıkıyormuş gibi hissetmeme neden oldu. Sadie'nin pansiyonda bizden uzaklaşmasını izlemek bağırsaklarımın çekilip çıkarılması gibi hissettirdi. Bunu düşünmeme izin vermeyerek üstesinden geldim. Anlaşma bitti, yani bir anlamı yok.

Ama Sadie'yi düşünmemek şu anda bir seçenek gibi görünmüyor. Isabelle

sırtıyor. "Dürüst olmak gerekirse Maddie ona biraz takıntılı."

Kıkırdıyorum, sesim sert çıkıyor. "Anlıyorum. Böyle hissetmek oldukça kolay."

Isabelle başını eğip beni inceliyor ama bana baskı yapamadan Maddie elinde kamerası ve Noel Baba şapkasıyla içeri koşuyor.

Dokuz yaşındaki prenses gibi *poz* vermesini istiyor.

Şapkayı takıyorum, Noah'nın Noel sabahı kulübenin bodrumundaki kutulardan birinden çıkardıktan sonra bunları giymemiz için yaptığı sert ısrarı hatırlayınca ağzımda bir gülümseme beliriyor.

Maddie bir fotoğraf çekiyor, küçük fotoğraf makinesi yavaşça fotoğrafı çıkarırken sabırla bekliyor ve sonra onunla birlikte gelişmesini izlemem için bana el sallıyor.

Mutlu görünüyorsun, diye işaret ediyor. *Noel yüzünden mi?*

Burnunu çimdikliyorum, kıkırdamasını sağlıyorum. *Senin yüzünden.*

Bunu buzdolabına koyalım mı? Isabelle fotoğrafa uzanarak soruyor.

Maddie başını şiddetle sallar ve annesinin ulaşamayacağı bir yerde tutar. *Bu S-A-D-I-E için.*

Isabelle sırtarak bana doğru bir bakış fırlatıyor, sonra Maddie'yi diğer odaya doğru kovuyor. *Sadie şu anda burada değil tatlım*, diye işaret ediyor, *ben amcanla konuşurken sen de gidip yeni Lego setin üzerinde çalışsana.*

"Kahve?" Maddie koşarak uzaklaşırken Isabelle soruyor. Çoktan makineye bir kapsül atmış ve kahve demlenmeye başlarken beni sorguya çekmek için vakit kaybetmiyor. "Ee, ne oldu?"

İlk tepkim susmak oldu. Kız kardeşimin müstehcen ayrıntılar istemediğini biliyorum ve duygular gibi şeyler hakkında konuşmak pek benim tarzım değil. Ayrıca, teknik olarak hiçbir şey olmadı.

Ancak kar yağışı sırasında benim için bir şeyler değişti ve Colorado'da harekete geçen duygular bir daha yerine oturmayı reddetti.

Isabelle'le onlar hakkında konuşmak *istediğimi* fark ettim. Noah ve Cade dışında en yakın olduğum kişi o. Noah, Cade ve ben kardeş kadar yakın olsak da, Whispering Pines'tan ayrıldığımızdan beri Sadie'yle olanlar hakkında hiç konuşmadık.

"Oraya uçarken Sadie'yi göreceğini biliyor muydun?" Isabelle bana sade kahveyi uzatıp mutfak tezgahına yaslanarak soruyor. "O zamandan beri onunla temasa geçtin mi..."

Bir el sallıyor.

"Parker'dan ayrıldığından beri mi? Tabii ki hayır."

"Hm," diyor, bana sabit bir şekilde bakarak. "Ne? Böyle mi düşünüyor?"

"Tabii ki o öyle düşünüyor," diyor küçümseyerek. "Yine de onun için sormuyorum. Bunu sen de biliyorsun. Duyguları yakaladın."

Bu bir soru değil, ama bir süre sonra yine de başımı sallıyorum.

Isabelle'in çenesi açılıyor, sonra bir eliyle ağzını kapatıyor. Belli ki şüphesini doğrulamamı beklemiyordu ve avucunu ağzından çekerken gözlerinde merak parıltıyor.

"Tamam, daha fazla detaya ihtiyacım var," diyor, sesi artık daha ciddi. "Bütün bunlar nasıl oldu?"

Nasıl oldu da üçünüzle birlikte pansiyona geldi?"

Ona biraz geçmişten bahsediyorum, Cade'in kulübeyi satın aldığını ve Sadie'nin önceki sahibinin temsilcisi olarak planladığı çalışma tatilini anlatıyorum. Ve sonra fırtına.

Isabelle şüpheli bir kaş kaldırıyor. "Ve sonra rastgele üçünüzün yatağına mı düştü?" "Biraz geçmişti vardı. Cade ile."

"Çıktılar mı?"

"Onlar..."

tanıştılar."

Isabelle sırtıyor. "Bu çok sevimli. Sadece takıldıklarını söyle, Dex! Ben iffetli biri değilim." Gülüyorum. "Tamam. Evet. Bir kere tanışmışlardı, kısaca-"

"Ne kadar kısa?"

"Beni ilgilendirmez."

"Çok kısa sürmemiş olmalı," diye şaka yapıyor. "Yoksa tekrarını istemezdi."

Homurdanıyorum. "Burada oturup arkadaşlarımla seks hayatları hakkında spekülasyon yapmayacağım."

Sırtıyor ve kendisi için makineye bir kapsül yerleştirmek üzere arkasını dönüyor. "Katılmak varken neden spekülasyon yapasın ki?" Kahvesi demlenmeye başlarken bana geri dönüyor. "Şimdi bana şu paylaşma olayından biraz daha bahset. Üçünüz arasında gerçekten hiç kıskançlık yok muydu?"

Bir elimi yüzümde gezdiriyorum. "Vardı. İlk başlarda. Sadece Cade'i istediğini düşündüğümde, her ne kadar inkâr etmeye çalışsam da içim parçalandı."

"Tıpkı Parker'la çıkarken yaptığın gibi," diyor usulca.

Tereddüt ediyorum, sonra başımı sallıyorum. "Karda mahsur kaldıktan sonra Sadie ve Cade bu süre boyunca karşılıksız bir ilişki yaşamaya karar verdiler. Onun adına mutlu olmaya çalıştım."

"Ama sen onu kendin için istedin. Her zaman istedin."

Başımı sallıyorum, sonra başımı sallıyorum. "Onu istedim ama sadece kendim için değil. Başlangıçta bile, ona dokunma, onu öpme hakkına sahip olduğu için Cade'i kıskandığım zamanlarda bile onun adına mutluydum. Onun için iyi biri ve Sadie onun gibi birini hak ediyor."

"Ya Noah?"

"Evet. Noah da öyle. Onun başka kimsenin sahip olamayacağı bir yönünü ortaya çıkardı. Ve ona da iyi geldi."

Isabelle gülümsüyor. "Yani, gerçekten işe yaradı, öyle mi? Sadie eğlendi, bilirsin işte. Her şeyin." Yanakları biraz pembeleşiyor ve hızla devam ediyor. "Ve üçünüz gerçekten de bir kadını bu şekilde paylaşmaktan memnun muydunuz?"

Kahvemi yudumlarırken başımı sallıyorum. "Bu konuda iyiydik. Hayır, iyiden de öte. Kıskanç bir tip olduğumu inkar etmiyorum-"

"Yok artık," diye gülüyor.

"Ama mesele de bu. O ikisiyle değil." Omuz silkiyorum. Ona açılmak bir şeydir. Tüm bu duygusal şeyler söz konusu olduğunda iletişim kurmakta iyi olmak başka bir şeydir. "Belki de

Çünkü onlar benim en iyi arkadaşlarım. Yani, onu başka biriyle görmeye dayanamam. Ama Noah ve Cade? Onları da seviyorum, bu yüzden Sadie'nin her biri için ne kadar iyi olduğunu görmek onları onunla birlikte görmekten *hoşlanmamı* sağladı."

Isabelle bana gülümsemeye devam ediyor, kahve fincanının üstünden bana bakıyor. "Ne?"

Gülümsemesi tam bir sırtıta dönüşüyor. "Anlaşma işe yaradı, çünkü sen *de* Cade ve Noah'yı seviyorsun."

"Az önce söyledim."

"Uh huh."

"Tamam mı?"

"Aman Tanrım, Dex." Gülüyor. "Bütün erkekler ciddi bu kadar kalın kafalı mı? Eğer sen *de* onları seviyorsan, bu ikisinden *başka* birini daha sevdiğin anlamına gelir. Peki kim o zaman? Tahminin var mı?"

Ona bakıyorum.

"Kimi seviyorsun?" diye üstüme geliyor, sesi yumuşuyor.

Ne dediğini anladığımda gözlerim açılıyor.

Isabelle hâlâ sırtıtarak başını sallıyor. "Sen bir aptalsın."

"Dilim sürçtü."

"Uh huh. Ve dilinin sürçmesinin bir sebebi var."

Tam inkar etmek üzereydim, başka bir diz çökme tepkisi, o zaman bana bir Mack kamyonu gibi çarptı. O haklı. Berbat olabilirim ve kesinlikle bunu hak etmiyorum ama onu seviyorum.

Sadie Evans'a aşığım.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

Isabelle diğer eliyle kahvesini yudumlarken bana tek eliyle "*ağızdan çıkanı kulağın duysun*" diyor, ben de bir elimi yüzümde gezdirip hınzırca gülüyorum.

"Parker-" diye başlıyorum.

"Hayır," diye hemen sözümü kesti. "Onun bu konuda söz hakkı yok." Homurdanıyorum. "Sanırım ikimiz de onun söyleyecek çok şeyi olduğunu biliyoruz."

"Bunu atlatacaktır. Her zaman öyle davranmasa da o yetişkin bir adam. Ve sonuç olarak bu onu ilgilendirmez. Bu seninle Sadie arasında." Sırıttıyor. "Ya da belki sen, Sadie, Cade ve Noah. Ama kesinlikle küçük kardeşimiz değil. Parker sana ya da Sadie'ye zerre kadar saygı duyuyor ya da değer veriyorsa, hissettiğin gibi hissetmene izin verir ve geri çekilir."

Dil, ona işaret ediyorum ve onu güldürüyorum. Yine de onun desteğinin boğazımı biraz sıkmadığını söylersem yalan söylemiş olurum.

"Ama ciddi, Dex," diyor ve bana bakarken kolumu sıkıyor. "Parker bir zamanlar çıktılar diye Sadie üzerinde kalıcı bir hakkı olduğunu sanıyorsa yanılıyor. O bir insan, bir nesne değil. Kendi seçimini kendisi yapmalı."

"Çekip gitmeyi seçti."

Beni destekleyici bir şekilde sıkması, göz devirmesi eşliğinde bir itmeye dönüştü. "Aman Tanrım. *Erkekler*."

"Ne?"

"Ondan kalmasını istedin mi?" "Tabii ki hayır."

Bana tekrar başını sallıyor. "Bu konuda üzölmek dışında bir şey yapacak mısınız? Çünkü bu konuda senin de bir seçeneğin var, biliyorsun ve o dağdan uzaklaşan tek kişi o değildi."

Keskin bir nefes çekiyorum, göğsümün içinde bir şeyler çatırıyor.

"Seçiminiz nedir?" diye soruyor usulca.

İçimde yakıcı bir aciliyet kabarıyor, derin, ani bir kesinlik Whispering Pines'tan ayrıldığımdan beri inkâr etmeye çalıştığım boş ağrıyı dolduruyor.

Sırıtıyorum, yarısı boşalmış kahve fincanımı ağzından taşıyacak kadar sert bir şekilde yere bırakıyorum ve kız kardeşimi sert bir şekilde kucaklıyorum. "Gitmeliyim kardeşim," diyorum o gülerken, dönüp kapıya doğru koşarken yanağına özensiz bir öpücük konduruyorum.

Sonra önemli bir şeyi unuttuğumu fark ederek geri dönüyorum ve yeğenime hızlıca sarılıp vedalaşıyorum.

Nereye gidiyorsun, Dex Amca? diye soruyor ve yanağına da o özensiz öpücüklerden verdiğimde kıkırıyor.

Onu yere bıraktım, gözlerine bakmak için çömeldim. *Önemli bir yere.*

En iyi arkadaşlarımın da aynı şekilde hissedip hissetmediğini görmek için yol boyunca iki mola verdim.

NOAH

Hepimiz konferans masasının etrafına oturduktan sonra avukatım Becca'ya, "Bugün burada neyi başarmak için bulunduğumuzu anlıyor musunuz Bayan Campbell?" diye sordu.

Toplantıyı Keystone Culinary merkezinde yapıyoruz ve birkaç gündür Philadelphia'ya dönmüş olmama rağmen, tanıdık çevre beni rahatsız ediyor ve kendime bunun sebebinin çoktan Japonya'ya giden bir uçakta olmam gerektiğini söyleyip duruyorum.

Yılbaşından hemen sonra Eiwa Izakaya Group ile genişleme anlaşmasını sonuçlandırmak için toplantılar planladım ve yeni franchise'ları hayata geçirmek için en az bir yıl orada kalmayı planladığımdan Tokyo'da şimdiden ev ayarladım.

Yine de aklımdan çıkmayan Japonya değil.

Becca'nın yanında kendi avukatı var ve benim de iş için tuttuğum hukuk firmasından dört kişilik bir ekibim var. Becca'nın avukatı onun adına cevap veriyor.

"Müvekkilimin istihdam koşullarının son olaylar ışığında gözden geçirilmesi gerektiğini anlıyoruz," diyor sorunsuz bir şekilde.

Dudaklarım kasılıyor ama ekibime iyi para veriyorum ve onlar da beni hayal kırıklığına uğratmıyor.

"Yanılıyorsunuz," diyor baş konseyim Sherry Lords, rahat bir gülümsemeyle. Masanın üzerinden bir kağıt parçasını ona doğru kaydırıyor. "Bayan Campbell'ın iddialarını basına sızdırdığı gün size bu gündemin bir kopyası verildi. Kendisi artık Keystone Culinary tarafından istihdam edilmiyor, dolayısıyla artık herhangi bir istihdam şartı yok. Bayan Campbell'ın sözleşmesindeki fesih maddesinin uygulanmasını ve eylemlerinin yasal sonuçlarını görmek üzere buradayız."

Becca başını sallar. "Hayır. Yaptığım her şey işin iyiliği içindi. Odağını kaybediyordun, Noah! Eiwa Izakaya Grubu ile olan anlaşmayı hâlâ kurtarabiliriz."

Bana yalvaran bir bakış atıyor ama ben yüzümü ifadesiz tutuyorum. Yıllar boyunca benim için çok değerliydi ve Keystone için iyi işler yaptı. Ama bunların hiçbirisi benim ya da diğerlerinin mahremiyetini ihlal etmesini mazur göstermez.

"Anlaşma risk altında değil," diye hızlıca cevap veriyor Sherry. "Bu artık sizi de ilgilendirmiyor, Bayan Campbell."

"Bu hiç adil değil!" Becca, avukatının onu susturma çabalarını görmezden gelerek patladı. Yine de kendini sakinleştirdi, daha dik oturdu ve bize sıkı bir gülümseme vermeden önce bluzunu düzeltti. "Uzun zamandır bu anlaşma üzerinde çalışıyorduk. Ben olmasaydım bu kadar ilerlemesine imkân yoktu. Ama Noah, Bay King, Colorado'dayken, bir şeyin onun dikkatini işten uzaklaştırdığını söyleyebilirim. Dikkati dağılmıştı!"

Hukuk ekibimin en kıdemsiz üyesi, "Buna tatil deniyor," diye mırıldanarak beni neredeyse gülümsetecekti.

"Sanırım Bayan Campbell'ın işaret etmeye çalıştığı şey," diye araya giriyor avukatı, "anlaşmanın sonuçlanmasına çok az kaldığı ve Bay King'in alışılmadık irtibatının -"

"Basına yansıyacak mıydı?" Sherry tek kaşını kaldırarak araya giriyor. "Aslında Bayan Campbell'ın uyguladığı taktik de tam olarak bu muydu?"

Becca'nın avukatı ağzını açıyor ama Sherry onun tek kelime etmesine izin vermiyor. "Ne olursa olsun, Bayan Campbell'ın gerekçeleri bugün söz konusu değil. Gerçekler zaten elimizde. O Bay King'in bilgisayarına erişmek için iş sözleşmesindeki gizlilik maddesini ihlal ettiğini inkar etmiyor. İlk sözleşmesinde bu tür bir ihlal için öngörülen adımların dışında, Bay King'in kendisine karşı açtığı kişisel davayla ilgili olarak aşağıdaki şartlara sahibiz."

Sherry başka bir belgeyi onlara doğru kaydırıyor.

Becca'nın avukatı başını sallayarak ona bakar. "Durun bir dakika! Müvekkilimin işine son verseniz bile-"

"Ben zaten yaptım," diye belirttim.

"Noah!" Becca öne doğru eğilerek şöyle diyor. "Bunu kastetmiş olamazsın. Tokyo'daki evimiz ne olacak?" Ona bakıyorum. "Ne yeri?"

"Aldığımız ev!"

Orada kalmam için tüm düzenlemeleri o yaptı, bu yüzden şirketin satın aldığı evden bahsettiğini varsayıyorum. Orada kalacağım, bu doğru, ancak diğer yöneticilerin ilk entegrasyon aşamasında uçmaları gerektiğinde kalabilecekleri kadar büyük bir yer almaya karar verdik.

"Bununla ilgili bir sorun mu var?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Bana satın alma işleminin çoktan gerçekleştiğini söylemiştiniz." "Bayan Campbell'ın söylemeye çalıştığı şey, Tokyo'ya taşınmak için ayarlamaları çoktan yapmış olduğu.

Önümüzdeki bir yıl boyunca, şirketin iyiliği için önemli miktarda kişisel masraf yaparak," diye açıklıyor avukatı. "Eğer işine son verilecekse, kıdem tazminatı paketinin bu masrafları karşılayacak şekilde değiştirilmesi gerekir."

Kaşlarım kırılıyor. "Sen neden bahsediyorsun? Becca'nın taşınması için hiçbir neden yoktu."

"Hayır, bunu konuşmuştuk, hatırladın mı? Evi aldığımızda. Ben de orada kalacağım. Evi aldık.

Böylece orada birlikte olabilirdik."

Birlikte söyleme şekliyle ilgili bir şey beni duraksatıyor. Ona bakıyorum, sanki onu daha önce hiç görmemişim gibi hissediyorum. Evde kalması hakkında konuşmuştuk, Amerika'daki merkezimizden herhangi bir Keystone çalışanının evde kalmasıyla aynı bağlamda. İlk defa Becca'nın rolü hakkında benden çok farklı bir fikre sahip olduğunu fark ediyorum.

Aramızda bir şey olmasını mı bekliyordu? Sadie'yle birlikte olduğumu fark ettiğinde tüm bunları bu yüzden mi yaptı?

Sikeyim.

Sherry bizi tekrar rayına oturtup konuşmayı önceden konuştuğumuz konuya yönlendirirken çenemi sıkıyorum. Ne yazık ki bugün burada yapacağımız hiçbir şey cini şişeye geri koyamaz. Dex, Cade ve ben tanıtımın dışında kalacağız. Bu rahatsız edici ama sorun değil. Öte yandan Sadie göz önünde yaşamayı asla kabul etmedi ve sırf bu yüzden Becca'yı asla affedemeyeceğim.

Ya da onun motivasyonunu göremediğim ve Sadie'yi koruyamadığım için ben.

Sonunda avukatlar görüşmeleri tamamladılar ve Becca gelecekte Sadie'yle ilgili herhangi bir şey söz konusu olduğunda ağzını sıkı sıkıya kapatmayı ve hukuk ekibimin önerdiği diğer fesih maddelerini kabul ettikten sonra ayrıldı. Giderken omzunun üzerinden bana yalvaran son bir bakış atıyor ama ben ona doğru bakmıyorum bile.

"Ara vermek ister misin?" Sherry bu kısım bittikten sonra soruyor. "Hayır."

Bir haftadan kısa bir süre içinde ayrılacağım için franchise anlaşması için hala işleri yoluna koymamız gerekiyor. Becca, bu anlaşmanın kurulmasında önemli bir rol oynadığı konusunda haksız sayılmaz. Ama sonuçta o vazgeçilmez değil ve birkaç saat daha son ayrıntıları gözden geçirdikten sonra, Asya'ya açılma konusunda her şeyin sorunsuz ilerleyebileceğinden eminim.

"Güzel," diyor Sherry hızlıca, dizüstü bilgisayarını kapatıyor ve az önce üzerinden geçtiğimiz belgeleri toplamaya başlayan iş arkadaşlarına başını sallıyor. "Bu durumda Tokyo'ya gitmeye hazırsınız demektir. Nihai sözleşmeleri sabah imzanız için hazırlayacağım."

Otomatik olarak başımı sallıyorum ama Becca'nın sözleri kafamın içinde dönüp duruyor.

O haklı. Whispering Pines'ta dikkatim dağılmıştı. Franchise'ın genişletilmesi son bir yıldır tek odak noktamdı, ancak pansiyonda bulduğum sırada dikkatimin dağıldığı konusunda haksız değil. Ve sadece dikkatim değil, dürtüm de.

Bu onun yaptıklarını mazur göstermez ama beni duraksatır.

"Bay King?" Sherry soruyor. "Başka bir şey var mıydı?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Evet. Belki."

Küçük bir kahkaha atıyor, profesyonelliği çatlıyor ve biraz insanlığı ortaya çıkıyor. "Peki, hangisi? Sizi aceleye getirdiğimden değil, çünkü faturalanabilir saatler için çok mutluyum."

Boynumun arkasını ovuşturarak alaycı bir şekilde kıkırdıyorum. Japonların bir iş felsefesi var: *kaizen*, yani sürekli iyileştirme yoluyla daha iyiye doğru değişim. Eiwa Izakaya Grubu'ndaki meslektaşım Hiro Tanaka, ilk toplantılarımızdan birinde bana bunu sake eşliğinde açıklamıştı ve babamın anısını onurlandırmak için uyguladığım ilkeyle aynı olduğu için bende yankı uyandırmıştı.

Sürekli büyüme. Sürekli genişleme. Sürekli gelişim.

Ama babam bunu hiç istemedi ve isteyeceğinden bile emin değilim. Onun hayalleri daha küçük ve eve daha yakındı. Hepsi ailesine ve sevdiklerine odaklanmıştı.

"Bay King?" Sherry bana soruyor.

"Boş ver," diyorum ona, göğsümden bir ağırlık kalkıyor.

Kaşları havaya kalkıyor ve ekibiyle bakış alışverişinde bulunuyor. "Hurda... tam olarak ne? Hangi maddeyi tekrar gözden geçirmemiz gerekiyor Bay King?"

Başımı salladım. "Ben sözleşmeden bahsetmiyorum. Tüm anlaşmayı kastediyorum. Çekiliyoruz."

"Keystone markasını Eiwa Izakaya ile ortaklık yoluyla genişletmeye hayır diyorsunuz.

Grup mu?" diye dikkatle soruyor. "Görüşmeleri iptal etmemi mi istiyorsunuz?"

"Japonya'ya taşınmayacağım," diyorum ona, bu aydınlanma beni rahatlatıyor.

"Tamam," diyor yavaşça. "Bununla çalışabiliriz. Bu tüm anlaşmayı iptal etmemiz gerektiği anlamına gelmiyor."

Yanılıyor. Tüm büyümemize rağmen ben hâlâ Keystone Culinary'yim ama neden boşa kürek çektiğini anlıyorum. Bu işe çok emek verdik ve çekilirsek para kaybederiz. Sonuç olarak bu akıllıca bir iş kararı değil.

Ama hayatta işten daha fazlası var.

Sadie'yi bırakamam. Bunu bir kez yapmak zaten berbattı, hepimiz kulübeden ayrıldığımızda. Ama önümüzdeki bir yıl boyunca ondan farklı bir ülkede olmak istememin hiçbir yolu yok. Daha birkaç gündür ondan farklı bir şehirdeyim ve bu da benim için çoktan bitti.

Her gece onun yanında uyumak ve her sabah onun yanında uyanmak istiyorum. Onun yanında olmak bana daha önce hiç tatmadığım bir huzur hissi veriyor. Onun yatağında olması, yakın tarihimde hatırlayabildiğim tek zaman, beni her zaman rahatsız eden kabusların gerçekten

sonsuz dek sürgün edildim. Ve evet, bir anlaşmamız vardı. Hepimiz buna saygı duyduk ve ben de buna saygı duyuyorum.

Ama bitmedi. Bitmesini istemiyorum ve bu geri adım atmaya niyetli olmadığım bir pazarlık.

Sherry'ye içtenlikle "Ekibinizin bu işe verdiği emeği takdir ediyorum," diyorum. Sonra bir gülümseme patlatıyorum, elimde değil. "Ama imzaladığımız sözleşmeleri çözmek için harcayacağın saatleri bir düşünsene."

Gülüyor ve benim aniden bir seksen yapmama rağmen toplantıyı olumlu bir şekilde bitiriyoruz. Konferans odasından çıktığımda kendimi sonsuz derecede hafiflemiş hissediyorum ve bugünlük işimin bittiğine karar veriyorum.

En azından çalışma bitti. Hâlâ görüşmeleri yeniden başlatmak için ulaşmam gereken kendi kişisel güneş ışığım var.

Arabaya bindim, evime döndüğümde ne paketleyeceğimi planlamaya başladım bile. Otomatik olarak Bluetooth'uma Denver'a dönüş ayarlamalarını yapması için asistanımı aramasını söylemeye başlıyorum, sonra geçici olarak asistansız olduğumu fark ettiğimde gözlerimi kendime deviriyorum.

Önemli değil. O boku kendim halledebilirim.

Zihnim o kadar hızlı çalışıyor ki nereye gittiğime bile dikkat etmiyorum, evime giden tanıdık sokaklarda otomatik pilotta ilerliyorum. Ama evimin önüne geldiğimde, çevremdeki bir hareket dikkatimi çekiyor ve geniş ön sahanlığında iki kişinin durduğunu fark ediyorum.

Dex ve Cade.

Bakışlarım onlarınkiyle buluştuğunda nabzım göğsümde bir kademe yükseliyor. Arabayı kapatıp dışarı çıkıyorum ve Cade bana küçük bir baş selamı veriyor.

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor, taşıdığımın farkında bile olmadığım bir ağırlık omuzlarımdan kalkıyor. Colorado'dan ayrıldığımızdan beri hiçbirimiz konuşmamış olmamıza rağmen, en iyi iki arkadaşımın neden burada olduğunu tam olarak tahmin edebiliyorum.

Onlar da benimle aynı şeyi fark etmiş olmalılar. Sadie'nin hayatımızdan çıkıp gitmesine izin veremeyiz. Onu geri almalıyız.

Ve sonra onu tutmalıyız.

S AD IE

Kimsenin ödeyecek faturasının olmadığı ve tatillerin gerçekten sihrini koruduğu MÜKEMMEL BİR DÜNYADA, kalbim hala yaralı iken emlak ofisinde geçici pozisyonda çalışmaya geri dönmek zorunda kalmazdım. Ama burası gerçek dünya, o yüzden yılbaşına bir gün kala ve ondan önce halletmem gereken bir yığın idari iş varken yapabileceğim en iyi şey, içeri girmeden önce kendime en sevdiğim kahveyi ısmarlamak.

The Coffee Collective'in kapısını iterek açıyorum, Noel dekorunun olmaması beni biraz şaşırtıyor. Mantıklı elbette ama kafamda hâlâ buraya son gelişimden bir enstantane var.

Adımlarım bir an için duraksıyor ve etrafıma bakarken yutkunuyorum, sonra boğazımdaki yumruyu geçip gülümsüyorum. Noah inanılmaz bir şey yaptı ve dükkânın etrafında koşuşturan ve müşterilerini neşeyle karşılayan personelin yüksek enerjisi ve iyi ruhları, hediyesinin onlar için ne kadar önemli olduğu hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Kapı arkamdan açılıyor, içeri bir kış havası daha giriyor ve girişi engellediğimi fark ediyorum.

"Sırada mısınız, bayan?"

"Evet, özür dilerim," diyorum hızlıca, bir adım öne çıkıp yaşlı kadının bakışlarının üzerimde birkaç vuruş uzun süre kaldığını fark etmemiş gibi yapıyorum.

Beni tanıyıp tanımadığı konusunda spekülasyon yapmayı reddediyorum. Akıl sağlığım için, "dağlardaki kirli ilişki" hakkında basında çıkan haberlere çok fazla dikkat etmiyorum ve çevrimiçi magazin dergilerinden ve sosyal medyadaki şüpheli arkadaşlarımdan gelen dedikoduları kasıtlı olarak engelledim.

Başkalarının benim ve çocuklar hakkındaki spekülasyonlarını duymak istemiyorum ve onların yorumlarını çevrimiçi okumayı kaldırılabileceğimden emin değilim. İncitici olacaklarını düşündüğüm için değil, gerçi bazılarının öyle olduğundan eminim, ama daha çok, kaybetmek hala çok ham hissettirirken sahip olduklarımin hatırlatılmasını istemediğim için.

Sıra uzun değil ve ön tarafa ulaştığımda, buraya son geldiğimde bana yardım eden aynı neşeli barista. Cade ile ilk tanıştığımda.

"Yulaf sütü dökün, değil mi?"

"Doğru," diye cevap veriyorum, Cade'in derin sesi arkamdan araya girip pahalı zevklerimle alay etmediği için mantıksız bir şekilde hayal kırıklığına uğruyorum.

Tabii ki burada değil. Neden olsun ki? Başından beri Colorado'da geçici olarak bulunduğunu söylemişti. Artık Whispering Pines'in sahibi olması buralarda olacağı anlamına gelmez. Hiçbiri olmayacak.

Hoşluk olsun diye bir şeyler mırıldanıyorum ve kasaya gereğinden fazla para dolduruyorum.

Bahşış kavanozu, sonra içimi beklemek için acıma partimi tezgahın sonuna götürüyorum - burada aslında *tüm* Noel süslerini kaldırmadıklarını keşfediyorum.

"Çok şirin değil mi?" diyor yulaflı sütümü buğulayan barista, bakışlarımın espresso makinesinin arkasından sarkan stilize kar meleği süsüne takıldığını fark ettiğinde. "Gizemli melek yatırımcımız bunu bize hediye etti. Tatilin bittiğini biliyorum ama şans getirsin diye yine de asmaya devam edeceğiz."

"Bayıldım," diyorum ona içtenlikle, parmağımı Noah'ın onlara verdiği kar meleğinin üzerinde gezdirerek. Barista'nın fark ettiğinden çok daha fazla şey ifade ediyor ve birlikte geçirdiğimiz zamana sessizce selam vermesi beni duygulandırıyor.

Ama lanet olsun, Whispering Pines'tan ayrıldığımdan beri nereye baksam orada geçirdiğim zamanı hatırlatan şeylerle karşılaşıyorum. Unutmaya ve yoluma devam etmeye çalışıyorum ama çok zor. Üç adam da gece gündüz düşüncelerimi işgal etmeye devam ediyor ve en kötüsü de kendime onları unutmak istediğimi söylesem de bunun bir yalan olduğunu biliyorum.

Ama yapmak zorundayım. Gerçek hayat da bundan ibaret değil mi zaten? İstemesek bile yapmak zorunda olduğumuz şeyleri yapmak.

İkinci baristaya içeceğim için teşekkür ediyorum, kafeden çıkarken elim Dex'in bana verdiği kolyeyi okşamak için boğazıma gidiyor. Sözüme sadık kalarak kolyeyi bir kez bile çıkarmadım ve çıkarmayı da düşünmüyorum. Hayatıma devam etmemi kolaylaştırmayan bir başka seçim.

İçimi çektim, sonra omuzlarımı düzelttim.

Emlak ofisine vardığımda nefesimin altında kendime "Fantezi bitti," diye hatırlatıyorum. "Hayatımın geri kalanına dönme zamanı."

Kapıyı iterek açıyorum ve ön büro çalışanlarından birkaçına başımla selam veriyorum. Yeterince kibarlar ama masama dönerken insanların bana baktığını hissedebiliyorum ve bu bakışlar *tatilinizin nasıl geçtiğiyle* ilgili değil.

Hafifçe kızarıyorum ama başımı dik tutuyorum. İstedikleri kadar meraklı olabilirler ve eminim ki birçoğu internette hakkımda her şeyi okumuştur, ama bunun beni etkilemesine izin vermeyeceğim. Onlar tarafından yargılanmak yeni bir şey değil. Buradaki hiç kimse gerçekten arkadaşım olmadı ve her biri disleksim için ihtiyaç duyduğum kolaylıklar konusunda en azından biraz küçümseyici davrandı.

Boş ver onları. Şimdilik bu işe ihtiyacım var ama yeni yıldan sonra daha iyi bir iş bulacağım.

"Noel için iyi bir şeyler aldın mı Sadie?" diye soruyor faturalama işleriyle ilgilenen kadın, ben masama yerleşirken kaşlarını imalı bir şekilde sallayarak. "Eminim *harika* bir tatil geçirmiştindir."

İma ettiği çok açık ama dışlerimi sıkıp görmezden geliyorum. Seks hayatımın ayrıntılarını en iyi arkadaşımla paylaşmaya istekli olabilirim, ama Cheryl ve ben arkadaş bile değiliz ve ne düşünürse düşünsün, özel hayatım üzerinde hiçbir hakkı yok.

"İyiydi," diyorum kısık bir sesle, bilgisayarımı açıp sandalyemi ondan uzaklaştırarak çalışmaya başlıyorum.

Bir iş yapmak için buradayım ve en azından kısa bir süreliğine, karmakarışık duygularımı ve personelin geri kalanından gördüğüm pek de ince olmayan ilgiyi bir kenara itmeyi başarıyorum ve izinli olduğum süre boyunca biriken projeler üzerinde biraz ilerleme kaydetmeye başlıyorum.

Patronum günün sonuna doğru bana "Sadie, Harrington dosyalarını çekebilir misin?" diye sordu.

"Elbette." Başımı salladım ve masamdan kalkıp eski dosya odasına geri döndüm. "Yardım ister misin?" En sevmediğim iş arkadaşım Arnie peşimden geliyor.

"Hayır, teşekkür ederim."

Sırıttırıyor, kapının pervazına yaslanmış dosyayı ararken beni izliyor. "Alfabetik olarak sıralandıklarını biliyorsun."

"Hatırlıyorum."

"O zaman doğru olanı bulmak senin için zor olmayacak mı? Yoksa hala alfabenin sırasını biliyor musun?"

Cevap vermeye zahmet etmiyorum. Disleksim konusunda her zaman bir pislikti ve eğer cevap verirsem, bu sadece ateşi besleyecek.

Arnie meşgul olduğumu anlamamış olacak ki, "Ee," diyor. "Bu senin ilk dörtlün müydü? Şaka yapıyorum.

Tatilde olan tatilde kalır, haksız mıyım?"

Onu görmezden gelmeyi bırakıp yüzümü ona dönerken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bu konuşma beni gerçekten rahatsız ediyor."

Gözlerini deviriyor. "Gerçekten mi? Çünkü seni iffetli biri olarak düşünmemiştim. Küçük tatil kaçamağın hakkında okuduklarımdan sonra değil."

"Bu gerçekten seni ilgilendirir mi?"

"Bu herkesin işi. Buna internet deniyor. Peki, hangisini seçeceksin?" "Neyin hangisini?"

"Yönlendirdiğin milyarderler." Telefonunu çevirip bana ekranın üstündeki tanıdık TMZ logosunu gösteriyor. Sonra güldü ve geri aldı. "Özür dilerim, unuttuğum. Sana okumamı ister misin?"

Ona soğuk bir bakış atıp dosyalara geri dönüyorum, kabalığını üzerimden atmaya ve beni etkilemesine izin vermemeye kararlıyım.

"Onları *Açlık Oyunları* tarzında karşı karşıya getirmeyi düşündün mü?" diye soruyor, kendi şakasına gülerek.

"Bir kez bile."

"Ve asla zorunda kalmayacak," diyor derin bir ses arkasından.

Dex.

Arnie'nin altına yapacakmış gibi baktığını görmek için etrafımda dönüyorum. Dex dosya odasının kapısının hemen dışında duruyor, kızgın görünüyor, Noah ve Cade iki yanında onu kuşatıyor.

"Hey, kedicik." Arnie'ye ters ters bakarken Dex'in sesi hâlâ serttir. "Bu adam seni rahatsız mı ediyordu?" "Hayır," diye fısıldıyorum, kalbim hızla çarpıyor. "Sadece beni yargılıyordu."

"Ne? Değildim!" Arnie kaşlarını çatır. "Ama cidden, üç adam mı?"

"Geleneksel olmayan ilişkileri yargılamanın ne kadar demode olduğunun farkındasın, değil mi?" Cade tehlikeli bir tonda soruyor.

"Neredeyse bir pislik olmak ve disleksisi olan birine izin vermemek kadar modası geçmiş," diyor Noah, kalın kasları şişkinleşecek şekilde kollarını kavuşturarak.

İş arkadaşım biraz solgunlaşıyor, bakışları sanki onu onların gazabından kurtaracağımı umuyormuş gibi onlardan bana doğru kayıyor. Ben konuşmayınca özürle mazeret arası bir şeyler mırıldanıyor ve korkmuş bir ifadeyle uzaklaşıyor.

Adamlarımın arkasında, ofisteki diğer herkesin odacıklarından izlediğini görebiliyorum, ancak hikayemiz internete düştüğünden beri ilk kez dikkatlerini görmezden gelmek kolay. Dex, Cade ve Noah buradalar ve tüm dikkatimi onlara vermiş durumdayım.

"Burada ne yapıyorsun?" Sesim biraz titreyerek soruyorum.

Önce Cade cevap veriyor. "Burada bir şey unuttuğumuzu fark ettik." "Ofisimde mi?" Ağzımdan kaçırdım.

Kıkırdıyor, sesi derin ve sıcak. "Hayır, rüya kız. Colorado'da."

İçgüdüsel olarak elimi kaldırıyorum, parmaklarım kolyeme gidiyor ve Dex'in gözleri de onu takip ediyor.

"Onu giyiyorsun," diye mırıldanıyor.

Yutkunuyorum. "Tabii ki öyleyim."

Adamların hepsi dosya odasına giriyor, önümde omuz omuza duruyorlar ve Cade gülümsüyor. "Üçümüz konuştuk ve seninle geçirdiğimiz o hafta? Hayatımızın en güzel haftasıydı. Bir anlaşma yaptığımızı biliyorum ama bunu bırakmaya hazır değiliz."

"Çekip gitmek istemiyoruz," diye gürlüyor Noah, yüzü daha önce hiç görmediğim kadar açık ve savunmasız.

"Gerçek bir şey istiyoruz," diye ekliyor Dex, bakışları benimkilerle kilitleniyor. "Hepimiz."

İçimde bir umut yeşermeye başlıyor ama buna inanmaya hazır olmadığım için başımı sallıyorum. Nasıl inanabilirim ki? Duymak istediğim her şeye çok benziyor ve bu doğru olamayacağı anlamına gelmiyor mu?

"Biz çok farklıyız," diye fısıldıyorum. "Bu gerçekten pratik değil, değil mi? Birlikte olmaya çalışmak? Üçünüz aynı şehirlerde bile yaşamıyorsunuz. Sen Japonya'ya taşınmıyor musun Noah?"

"Hayır."

Daha fazlasını bekledim, sonra güldüm çünkü bu Noah. Daha iyi bilmeliydim. "Sadece hayır mı?"

Dudaklarının kenarlarında bir gülümseme beliriyor. "Sadece hayır. Şu anda başka önceliklerim var."

Üçünün arasına bakıyorum, içimde baş döndürücü bir sevinç dalgalanmaya başlıyor. Yine de ona güvendiğimden emin değilim. Korkuyorum.

"Peki ya ilişkimizin kamuoyuna sızmasına ne demeli? Bu işleriniz için iyi olmazdı." Hepsi bana yaklaşıp dört bir yanıma sararken üç adamın arasına bakıyorum.

Cade, sanki her ikisinin de milyarları söz konusu değilmiş gibi umursamaz bir omuz silkişle, "Biz hallettik," dedi.

Dex sırtarak saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Ayrıca, Cade'in az önce o pisliğe ne dediğini duymadın mı? Küçük bir poliamori için yargılayıcı olmak, en iyi zamanını geçmiş bir fikirdir. Onun gibi Neandertaller dışında kimse bunu ikinci kez düşünmez."

Başparmağını omzunun üzerinden Arnie'nin kaçtığı yöne doğru sallıyor.

Cade sırtıyor. "Bazı insanlar muhtemelen bizi yargılayacak, ama biliyor musun? Bu onları hiç ilgilendirmez. Ve halkla ilişkiler ekibim bana haberin ortaya çıkmasından bu yana şaşırtıcı miktarda kamuoyu desteği olduğunu söyledi. Gücenen her bir kişiye karşılık, geleneksel olmayan bir ilişkiyi açıkta görmekten hoşlanan iki kişi daha var. Eğer bir şey varsa, bu iş için iyi olabilir."

Şaşkın ve tamamen bunalmış bir halde başımı sallıyorum.

Yanımda, Dex hareketsiz duruyor. Sonra parmaklarının tersiyle yanağımı hafifçe okşuyor ve başımı çevirdiğimde gözlerinde o kadar kırılganlık görüyorum ki, duyguları tamamen açığa çıkmış, nefesim kesiliyor. "Hayır deme."

Gözlerim kocaman oldu. "Yapmazdım! Ben olsam yapmazdım. Yani, ne söylediğinizden bile emin değilim ama eğer bitmesini istemiyorsanız..."

Dex'in bedeninden gerginlik akıyor ve dudakları kıvrılıyor. "Bitmesini istemiyoruz."

"Ama bu nasıl olacak, şey, biz ne yapacağız... siz ne kadar süre şehirde kalacaksınız?"

"Taşınıyoruz," diyor Dex.

"Daha yeni burada bir tatil köyü satın aldım," diye ekliyor Cade. "Ve ifşa olduğumuzdan beri

Whispering Pines'taki rezervasyonlarla ilgili pek çok soru geldi."

"Oh! Bu harika."

Sırtıyor. "Bence de öyle. Sana yapacak çok şey verecek." "Ben mi?"

"Burada kalmıyorsun," diyor Dex, etrafımızdaki ofise küçümseyen bir bakış atarken sesi sertleşiyor. "Seni hak etmiyorlar."

Göğsümde sıcaklık kabarıyor. "Gerçekten istemiyorum," diye itiraf ediyorum, sesimi alçak tutarak. "Ama ben *ne-oh*."

Cade görür görmez tanıdığım bir belge çıkardı. En son gördüğümde, John noterin önünde imzalaması için onu şehre götürmemi istediğinde, kağıdın üzerine bir damla gözyaşı düşürüp mürekkebi bulaştırdığım için beni azarlamıştı.

Whispering Pines'ın tapusu. John onu Cade'e imzaladı ve şimdi Cade onu Ben.

"Seni ne mutlu edecekse onu yapacaksın. Eğer istersen, tatil köyü senindir. Ben çünkü onu sana veriyorum."

Parmaklarım kâğıda sürtünürken titriyor. İmzası zaten üzerinde. Gözlerim doluyor.

"Neden?" Üçünün arasına bakarak fısıldıyorum.

Sadece tatil köyünü kastetmiyorum. Neden benim için geri geldiler?

Noah çenemi tutarak yüzümü ona doğru çeviriyor. "Sanırım nedenini biliyorsun."

Koyu mavi gözleri içimi delip geçiyor ve içimdeki küçük çırpıntılar bir fırtınaya dönüşüyor, göğsüm hepsini içine alamayacak kadar küçük hissediyor.

"Anlat bana," diye fısıldıyorum. "Duymak istiyorum."

Noah gülümsüyor, yavaş ve sıcak. "Çünkü günüşiğim, hikâyemiz henüz bitmedi."

S AD IE

Sözcükler Noah'nın dudaklarından çıkar çıkmaz beni öpmek için eğiliyor. Nefes almak kadar doğal bir şekilde, ayrılır ayrılmaz beni Dex'e çeviriyor ve Dex beni Cade'e vermeden önce kendi öpücüğünü alıyor ve bana birkaç dakika içinde onlar tarafından paylaşılmanın ne kadar harika bir his olduğunu hatırlatıyor.

Hepsi burada. Geri geldiler. *Benim* için.

"Bu gerçek mi?" Fısıldıyorum. Elimde Whispering Pines'in tapusu var ama Cade'in bu büyük jestini kafamda oturtmaya yakın bile değilim. Henüz değil.

Ama benim sorduğum bu değil ve onlar da bunu biliyor.

"İşimiz bitmedi," diyor Dex, bana bakarken Noah'nın söylediklerini tekrarlayarak. "Daha fazlasını istiyoruz." "Yani... ip mi istiyorsunuz?" Kalbim küt küt atarken soruyorum.

Başını sallıyor ve bir kahkaha atıyor. "Evet. Bu karşılıksız saçmalığını unut. Biz her şeyi istiyoruz. Her şeyi istiyoruz."

"Öyle mi?" Hepsi beni izleyip cevabımı beklerken Noah kısık bir sesle soruyor.

Nabzım o kadar sert atıyor ki, kaburgalarımın çarpışının ağırlığını hissedebiliyorum ve dilim dudaklarımı yalamak için dışarı fırlıyor.

Bir adım atmaktan korkuyorum. Bu üç adama karşı hissettiklerim o kadar büyük, o kadar hızlı büyüdü ki, yapılacak en akıllıca şeyin kalbimi korumak ve güvenli oynamak olduğunu biliyorum.

Ancak son birkaç günü her şeyin bittiğini düşünerek ve onları unutmaya çalışarak, içimde uyandırdıkları tüm duyguları bastırmaya çalışarak ve başarısız olarak geçirdikten sonra, denememekten daha çok korktuğumu biliyorum.

Güvenliği siktir et. Ben aşk istiyorum.

"Evet," diye fısıldıyorum, nabzım hızla atıyor. "Daha fazlasını istiyorum."

Üçü de sırtıyor ve Cade beni gerçek bir haykırışla savuruyor. Sonunda beni yere bıraktığında gülüyorum ve tüm ofis dosya odasının kapısından bana bakıyor.

Dex elimi tutarak, "İstifa ediyor," dedi. "Derhal geçerli olmak üzere."

Gülmekten kendimi alamıyorum, sözlerini onaylamak için başımı sallıyorum. Bu adamlar gerçekten de bambaşka bir sahada oynuyorlar ama bir kez olsun sorumlu davranmak istemiyorum.

Beni sürükleyip götürmelerine izin vermek istiyorum.

"Nereye gidiyoruz?" Beni binadan çıkarırlarken soruyorum.

"Duruma göre değişir," diyor Cade, beni emlak ofisinin önüne park edilmiş şık bir Range Rover'a götürürken beni yanına yatırarak. "Yılbaşı gecesini için planın var mı?"

"Pek sayılmaz." Luna'nın yaptığımız planlardan vazgeçtiğim için beni affedeceğini bildiğimden sırtıyorum. "Luna beni bir partiye gitmeye ikna etmeye çalışıyordu ama pek bana göre değil."

"Güzel. Çünkü seni götürmek istediğimiz bir yer var," diyor Noah, elini elime koyarak.

beni Range Rover'in arka koltuğuna g3t3r3rken.

Cade direksiyona geçiyor, Dex 3ne geçiyor ve Noah'ya ne demek istediğini, ne planladıklarını sormak istiyorum ama *burada* oldukları gerçeği yine dikkatimi dağıtıyor.

Burada ve dokunma, 3p3şme mesafesinde.

Noah beni kendine çekiyor, benim onu 3zlediğim kadar o da beni 3zlemiş gibi g3r3n3yor. Beni açlıktan 3lmek 3zere olan bir adam gibi 3p3yor ve ben nefes almak için ayağa kalktığımda Denver'in diğer tarafındaydık.

Etrafıma bakındım. "Havaalanına mı gidiyoruz?"

Dex koltuğunda d3n3p bana bakıyor. "Evet."

İçimde adrenalin y3kseliyor. Noah'ya benimle birlikte izlettiğim romantik komedilerde sevdiğim t3rden romantik bir jest ama doğuştan gelen uçuş korkum midemi d3đ3m d3đ3m ediyor.

"Ben, şey, çantamı hazırlamadım," diye fısıldıyorum, beni gerçekten bir yere g3t3rmeyi planladıklarını anladıkça heyecanım sinirlerimle savaşıyor. Sonra aklıma bir fikir geliyor. "Peki ya Bayan Claws?"

Noah şakağıma şefkatli bir 3p3c3k konduruyor. "Onu bir s3reliğine anneme bıraktım. Ona çok iyi bakılıyor."

Cade dikiz aynasından g3zlerime bakıyor. "Gerisini biz hallederiz."

Dudaklarımı yalıyorum, kalbim çarpmaya başıyor. "Nereye gidiyoruz?"

Sırıtıyor. "Yeni yılı kutlamak için seni Paris'e g3t3r3yoruz."

G3zlerimi kırpıştırdım, afalladım.

Noah beni kendine doğru çekti. "Uçmaktan korktuğunu biliyoruz ama bize g3ven. Sana bunu verelim." "Ama pasaportum ne olacak?"

Kıkırdıyor. "İcabına bakıldı. Luna senin evinden almamıza yardım etti."

Dudağımı ısırıyorum, en iyi arkadaşıımı onlara yardım etmesi için işe almaları hoşuma gidiyor, sonra sırtıtıyorum. Artık korkunun beni durdurmasına izin vermeyeceğim. Ve gerçek şü ki, onlara g3veniyorum.

"Tamam. Beni Paris'e g3t3r."

Midemde kelekler uçuşurken Dex, "Tabii *ki*," diyor. Vay anasını. Paris'e gidiyorum.

Havaalanında bir sorunla karşılaşacağımızı tahmin ediyorum. Yanımda antamdan başıka bir şey yok ve d3nyamı tamamen alt 3st etmek bu kadar kolay olamaz.

Ama yanılmışım. Halka açık girişleri atlayıp, geçiş kartları olan kısıtlı bir park alanına ve oradan da 3zel bir uçağa gidiyoruz.

"Vay canına," diye fısıldıyorum onları l3ks kabine kadar takip ederken. "Sanırım bir s3r3 bacak boşluğu var."

Çocukların hepsi g3l3yor ve Cade pel3ş koltuklardan birine uzanıp beni kuşağına çekiyor. Dex ve Noah yanıımızdaki koltuklara oturdular ve ben huşu içinde etrafıma bakıyorum, kendimi bir uçaktan çok bir t3r 3zel kul3pte ya da salonda gibi hissediyorum.

Muhteşem ve tamamen abartılı ve beni korkularımdan uzaklaştırmak için harika bir iş çıkartıyor.

Sinirlerim ancak kalkış için hazırlanmaya başıladığımızda geri geliyor. Cade gerildiğimi hissetmiş olmalı, 3nk3 Dex'e bir bakış g3nderiyor. Ustalaştıkları o sessiz iletişim anlarından birinin ardından Dex duvara g3m3l3 bir dolaba doğru ilerliyor.

"Biraz kutlama yapalım mı?" diye soruyor, kamufle edilmiş mini buzdolabını açıp pahalı bir şişe şampanya çıkartıyor.

Şaşkınlıkla başıımı sallıyorum. "Vay canına. Gerçekten de her şeyi d3ş3nm3şs3n3z."

Cade, "3 kişiyiz, umarım 3yledir," diye şaka yaparak içime bir kızarıklık g3nderiyor.

Dex'ten bir bardak kabul ediyorum. Lezzetli ve yardımcı oluyor. Ama uçağın motoru çalıştıkça

gerginlik tekrar yükselir.

İsteksizce Cade'in kucağından ayrılıp Dex ve Cade arasındaki boş koltuğa oturuyorum, Dex'in diğer tarafındaki küçük pencereden dışarı bakarken nabzım hızlanıyor. Hâlâ yerdeyiz ama uzun sürmeyecek ve sonra...

"Sadie," diyor Noah yumuşak bir sesle ve dikkatimi asfalt manzarasından uzaklaştırıyor. Üçümüzün karşısında oturmuş, bana bakıyor ve ses tonundaki kararlılığı bir can simidi olarak kullanarak onunla bakışlarımı kilitliyorum. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğiz."

"O haklı. Bizimle güvendesin," diye mırıldanıyor Cade.

Diğer tarafımdaki Dex'in gözlerinde şeytani bir parıltı beliriyor. "Güvenli mi? Her zaman. Ama 'hiçbir şeyin olmasına izin vermemek' konusunda hemfikir olabileceğimden emin değilim." Diğer elimi tutuyor, ters çevirip ağzına götürüyor. Nabız noktamı öpüyor, diliyle alay ediyor, sonra emiyor ve sesi boğuk bir törpüye dönüşürken içimi bir ürperti kaplıyor. "Bu uçuşta senin için gerçekleştirmek istediğim birkaç şey var, kedicik."

Uçağın motorlarının sesi aniden yükseliyor ve adrenalinim yeniden yükseliyor, içimde kıvrılmaya başlayan uyarılma duygusu bir başka buz gibi korku dalgasıyla bastırılıyor. "Kalkıyor muyuz?"

"Yakında." Cade yaklaşıp elimi sıkıyor.

"Bacaklarını aç, günüşiğim."

Noah'ya bakıyorum, nefesimi kontrol altına almaya çalışırken onunla tekrar bakışlarımızı kilitliyoruz. "Um, ne?"

Cade koltuğunda kıpırdanıyor ve yarı dönerek bana bakıyor. "Ofis için seçtiğin bu görünümü beğendim," diyor ve gözlerini hayranlık dolu bir bakışla üzerimde gezdiriyor. "Çok seksi bir kütüphaneci."

"Profesyonel görünmeye çalışıyordum."

"Harika görünüyorsun." Dex sırtarak parmağını giydiğim eteğin üzerinde gezdiriyor. "Ve bunu kesinlikle onaylıyorum."

Elimi kolçağın üzerine koyuyor, onun yerine onu tutmama izin veriyor ve elini bacağımın üzerinde gezdirerek eteğimi yukarı itiyor. Nasırlı parmaklarını uyluğumun iç kısmında gezdiriyor.

"Oh," diye soluyorum, daha fazla dokunuşunu davet etmek için otomatik olarak bacaklarımı ayırıyorum. "Aferin kızıma," diye gürlüyor Noah. "İşte görmek istediğim şey bu."

Cade hâlâ onunkilerle sarmaş dolaş olan parmaklarımı öpüyor, sonra tuttuğu elini diğer kolçağın üzerine koyuyor ve Dex'in eteğimi daha da yukarı kaldırmasına yardım ediyor.

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor Cade, bacaklarımı daha da açarak. "Seni hayal ediyordum."

"Yani hâlâ hayalindeki kız mıyım?" Dex parmaklarını yukarı kaldırıp külotumun kumaşını okşarken biraz nefes nefese şaka yapıyorum.

"Sen her zaman benim hayalimdeki kız olacaksın." Dex'in parmakları ince ipeğin altından kayarken Cade beni derinden öpüyor.

"Bizim için bu kadar ıslanmana bayılıyorum," diye homurdanıyor Dex, beni hafifçe okşayarak. "Ama bunların gitmesi gerek."

Çocuklar külotumu çıkarmaya çalışırken kalçalarımı kaldırıyorum, sonra dizlerimi kolçakların üzerine asıyorlar, böylece Noah'ya tam teşhir oluyorum. Gözleri şehvetle kararıyor ve beni iğneleyen bakışları karşısında tüm vücudum uyarılmışlıkla kızarıyor.

Dex ona külotumu fırlatıyor ve Noah tek eliyle külotumu havada kapıyor.

"Kahretsin, o amcığı özlemişim," diye homurdanıyor, ellerini yüzüne götürürken büyüyen şişkinliğine bırakıyor, gözleri hala bana kilitlenmiş.

Onun beni izlemesini izlerken nefesim kesiliyor ve her şey bir anda kafama dank ediyor. Bu adamlar artık gerçekten benim. Üçü de.

"Aman Tanrım," diye nefes alıyorum, tüylerim diken diken olurken içimi bir sıcaklık kaplıyor.

Dex ve Cade ellerini tekrar kalçalarımın arasına kaydırıyor ve her biri bir parmağını içime sokmadan önce açıklığımla alay ediyor. Cade klitorisimi okşuyor ve Dex parmağını kıvrarak içimdeki bir noktayı okşuyor, bu da beni tekrar nefessiz bırakıyor.

Dex hınzırca sırtarak daha sert okşuyor. "Kalkıştan önce senin en az bir orgazmına ihtiyacım olacak, kedicik."

Gökyüzüne fırlatılmak üzere olduğumuzu ve bizi havada tutan hiçbir şeyin olmadığını hatırlatması beni dehşete düşürmeli. Onun yerine, tek istediğim Dex'e istediği şeyi vermek.

Başımı sallıyorum, sesim fısıltı gibi. "Evet. Lütfen beni boşalt. Bana dokunmaya devam et, Dex. Lütfen, oh lütfen, Cade, sikmeye devam et! Aman Tanrım. Tanrım, durma. Lütfen, tam orada, *evet*."

İçimde sarsılıyor ve içgüdüsel olarak bacaklarımı kapatmaya çalışıyorum, zevki uzatmak için her şeyi sıkıyorum.

Cade izin vermiyor, Dex beni parmaklamaya devam ederken kalçalarımı ayrı tutuyor. "Henüz değil."

Başımı koltuk başlığına yaslayarak ürperiyorum. Tanrım, onları özlemişim. Vücudumun kontrolünü ele geçirip şarkı söyletmelerini kesinlikle özledim.

Sonra fark ettim ki titreyen sadece ben değilmişim. Uçak da biraz sallanıyor. "Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım, başım tekrar dikleşti. "Bu-"

"Sadece kalkış," diye mırıldanıyor Dex, klitorisimi okşayarak. Vücudumu çoktan çok iyi öğrenmiş. Daha önce bir kez boşaldığı için zaten şişmiş ve hassaslaşmış olan klitorisime uygulayacağı doğru basıncı çok iyi biliyor.

İnliyorum, uçağın yerden ayrılmaya başladığını hissettiğimde gözlerimin kapanmasına izin veriyorum. Korku hâlâ orada, yüzeyin hemen altında, patlamanın eşiğinde kaynıyor. Ama bir kez olsun, sadece dehşet yerine yakıt gibi hissettiriyor, Cade ve Dex vücudumu tekrar çalıştırmaya başladığında uyarılmamı daha yükseğe, daha hızlı gönderiyor.

"Nefes almaya başladığımda Noah homurdanıyor, içim tekrar kasılırken emniyet kemerine karşı kıvranıyorum. Gözlerinin üzerimdeki hissi sıcak bir okşama gibi ve üçünün arasında, zaten ikinci bir doruğa doğru dönüyorum.

Bu şampanyadan çok daha iyi bir dikkat dağıtıcı.

Cade klitorisimi daha hızlı ovuyor ve ben haykırıyorum, kalçalarım koltuktan kalkıyor. Yerde kalmaya çalışarak kolçakları tutuyorum.

Noah'nın fermuarının indiğini duyuyorum ve içimdeki her şey sıkıca kenetleniyor. Gözlerimi zorla açıyorum ve onun hâlâ dikkatle beni izleyerek sikini okşadığını görüyorum.

Onu istiyorum. Onu içimde istiyorum. Ona binmek istiyorum. Üçünün de beni tekrar tekrar almasını istiyorum, ta ki tekrar onların olduğuma gerçekten inanana kadar.

"Şimdi," diye homurdanıyor Noah, çenesi sıkılıyor. "Onlar için gel. Onu tekrar görmem gerek." "Kahretsin, çok yakın." Dex'in eli daha hızlı hareket ediyor.

"Gel Sadie. Bizim için gel."

İçimi okşuyor ve Cade parmağını klitorisimin üzerinde gezdiriyor. Bu kadarı yeterli. Çok fazla. Her şeyim.

Başka hiçbir şeyin farkında değilim - ne uçağın, ne yüksekliğin, ne de isimlerini haykırdığım gerçeğinin, hatta içimde yuvarlanan doruk noktasının yoğunluğuyla tüm bedenimin nasıl sarsıldığının bile.

Önemli olan tek şey benim için geri gelen üç adam.

Ve dünya nihayet tekrar odak noktasına geldiğinde, üçü de sırtıyor, kendini beğenmiş bir şekilde memnun ve kendileriyle gurur duyuyor görünüyorlar.

"Vay anasını," diye mırıldanıyorum ve hepsi

gölüyor. Cade omzumu öpüyor. "Bunu
özlemiştik."

"Ve şimdi güvenli bir şekilde seyir irtifasındayız," diye ekliyor Dex, tamamen farklı bir şey için
nefesimi kesiyor

Sebep.

Pencereden dışarı bakıyorum ve bulutlardan başka bir şey görmüyorum. O haklı ve bu da emniyet kemerlerinin artık çıkabileceği anlamına geliyor.

Benimkini tıklayarak açıyorum ve sonra dönüp Dex'i sertçe öpüyorum. Sonra aynısını Cade'e yapıyorum. "Dikkatimi dağıttığın için teşekkür ederim."

Cade hınzır bir sırıtışla, "İnanın bana, bu tamamen bizim için bir zevkti," diyor.

Daha fazlasını istiyorum. O gülümsemenin tadına bakmak ve sonra da onun diğer parçalarının tadına bakmak istiyorum. Ona ve Dex'e daha coşkulu bir şekilde teşekkür etmek istiyorum. Ama önce Noah'ya ihtiyacım var. Beni izleme şekliyle ilgili bir şey beni her zaman harekete geçiriyor ve arkadaşları beni tekrar tekrar zirveye çıkarırken onun yavaşça mastürbasyon yaptığını görmek, ona karşı bekleyemeyen yakıcı bir ihtiyaç duymama neden oldu.

Uçak yalpalıyor, küçük bir hava boşluğuna falan çarpıyor ve ben nefes nefese kalıp ona çarpıyorum.

Beni yakalıyor ve kucağına sürünüyorum, parmaklarımı kısa, yumuşak sakallarının arasından geçiriyorum ve üzerine binerken onu sertçe öpüyorum.

"Sana ihtiyacım var," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. "Seni istiyorum."

"O zaman bin bana günışığım," diye homurdanıyor, iri elleri eteğimin altından kıcıma uzanıyor ve beni aşağı indiriyor.

Gözlerim kafamın içinde geriye doğru yuvarlanıyor, yavaşça onun sikine gömülürken duyduğum his çok büyük. Onu ilk kez çok fazla hazırlık yapmadan alıyorum ve amım arka arkaya iki kez gelmekten şişmiş ve ıslanmış olsa da, büyüklüğü beni hala nefessiz bırakıyor.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor, kasları sertleşirken boynundaki kordonlar öne çıkıyor.

Be

n. "Ne kadar büyük olduğunu unutmuşum," diye nefes alıyorum.

Kıkırdıyor. "Bu amcığın ne kadar mükemmel olduğunu unutmuşum."

"Bu senin," diye nefes nefese kaldım, sonunda tamamen oturmuştum. Tekrar bu şekilde doldurulmak o kadar iyi hissettiriyor ki gözyaşları fışkırıyor

Yanlış anlamasını istemediğim için gözlerimi hızlıca kırıştırmak zorunda kalıyorum.

Ama yüzümde bir şey görüyor olmalı, çünkü ellerinden biri yanağımı okşuyor ve bakışlarımı tekrar onunkine yönlendiriyor.

Koyu renk gözleri ciddi. "İyi misin?"

"Çok iyi." Kalçalarımı sallayarak onu tekrar öpüyorum. "Gerçekten burada olduğuna inanamıyorum."

Gülümsüyor. "Hepimiz buradayız ve seni bir daha asla bırakmayacağız. Şimdi, ihtiyacın olanı al."

Cade ve Dex emniyet kemerlerini çözüp arkama geçerek saçlarımı okşuyor, boynumu öpüyor ve ben nefes nefese kalana kadar göğüslerimle oynarken Noah'ya sürtünerek hareket etmeye başlıyorum. Noah kalçalarımı kavırıyor ve daha hızlı hareket etmem için beni zorluyor.

"Bana sertçe bin," diye gürlüyor, sesinin derin tınısı içimde yankılanıyor. "Sikimin üzerine geldiğini hissetmek istiyorum."

"Tanrım, Noah," diye boğuluyorum, artık zar zor konuşabiliyorum.

Ama dediğini yapıyorum, onu daha derine, daha hızlı götürüyorum, içimde oluşan orgazmın peşinden gidiyorum. Kalçalarım yanana ve vücudumu ince bir ter tabakası kaplayana kadar kucağında zıplıyorum.

"İçinde bir sık varken inanılmaz görünüyorsun." Dex eteğimi toparlayıp belimde tutarken bir yandan da kıcımla okşuyor. "Kukuna bak, her şeyini alıyor. O siki açgözlü küçük bir şey gibi yutuyor. Tam olarak ihtiyacın olanı alıyorsun, değil mi? İstedığın döl için çalışıyorsun. Noah'ı çaresizmişsin gibi beceriyorsun."

Sertçe titreyerek haykırdım. Bunun için çaresizdim. Noah'nın sert sikişi, Cade'in kötü yöntemleri ve Dex'in kulağıma fısıldadığı kirli şeyler için çaresizdim. Hepsi için çaresizdim ve şimdi onlar benim.

Noah aniden kıcıma şaplak attı. "Cevap ver Dex. Sana bir soru sordu."

"Evet," diye nefes nefese kaldım, sertçe bastırdım. "Lütfen, evet."

"İşte bizim kızımız." Cade başımı çevirip beni öpüyor ve dudaklarımdan iniltiyi alıyor. "Şimdi Noah'a istediğini ver. Bizim için gel. Bırak o tatlı amcığının neler yapabileceğini hissetsin."

"Oh, lanet olsun!" Haykırıyorum, sözleri beni uçurumun kenarına itiyor.

İç kaslarım Noah'nın etrafında kenetleniyor, ben onu aşağı doğru çekerken şaftını sağlıyor, ona daha hızlı biniyor, onu daha derine götürüyor, hangi yolun yukarı olduğunu bile bilmeyene kadar kendimi mutluluğa kaybediyorum.

Noah ayağa fırlayıp hâlâ içime gömüldüğünde ben hâlâ orgazmın şiddetinden kurtulmaya çalışıyorum. Nefesim kesiliyor, kollarımı boynuna daha da sıkı sarıyorum.

"Siktir, aynen böyle," diye homurdanıyor, kıcımdaki büyük elleri beni sikinin üzerinde yukarı aşağı hareket ettiriyor, beni bir anlığına seks oyuncağı gibi oynatıyor. Sonra, bir iniltiyle, uçağın arkasına doğru başını sallayarak hareketsiz kaldı. "Seni oraya götüreceğim ve doğru düzgün becereceğim. Kalkıştan önce jetin tamamen dolu olduğundan emin olduk."

Dex ve Cade'in peşinden uçağın arka tarafındaki gizli bir kapıdan geçip beni bir süite taşıyana kadar neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok. Çok büyük ve şimdiye kadar kaldığım tüm otellerden daha güzel ve ortasında kesinlikle dördümüze de yetecek büyüklükte bir yatak var.

Dex kapıyı kapatıyor, sonra saçlarımı önümden çekiyor ve eğilip enseme öpüyor. "Biraz eğlenceye hazır mısın?" diye mırıldanıyor. "Çünkü yol boyunca dikkatini dağıtmayı planlıyoruz. Paris."

S AD IE

Noah beni yatağa yatırıp hâlâ içime gömülürken, midem Dex'in sözlerindeki vaatle titriyor. Aleti zonkluyor ve vücudundaki her kası geren acil ihtiyacı hissedebildiğim için beni sertçe almasını bekliyorum.

Ama bunun yerine, elleriyle yüzümü çerçeveleyip, kalçalarını yavaşça döndürüyor, açlıktan ölüyormuş gibi beni öperken klitorisime sürünüyor. Nefesim kesiliyor ve onun altında kıvranıyorum ve yavaş bir dalgayla gelen ve beni tamamen şaşırtan başka bir doruğa ulaşmam sadece bir iki dakika sürüyor.

"Tanrım," diye nefes nefese kaldım, onu kendime çektim.

Noah yüzünü boynumun kıvrımlarına gömüyor. "Bundan asla bıkmayacağım," diye inliyor ve beni beceriyor.

Sonra çekiliyor.

"Peki ya sen?" Noah yatağın ayak ucunda dururken dirseklerimin üzerinde doğrulup soruyorum, aleti dışarı çıkmış, hâlâ kızgın ve sert.

Bana gülümseyerek kendini okşuyor. "Güven bana, günışığım. Bunların hepsi benim için."

Yan tarafa geçip Dex'e yer açtı. Dex'in seks oyuncağı dolabına gittiğini fark etmemiştim bile, ama şimdi elinde çenemi biraz düşüren bir şeyle yatağa yaklaşıyor.

Kalbim çarpmaya başlıyor, içimde heyecan ve sinirler savaşıyor. Bunlar meme ucu kelepçeleri, sadece dinlemeyi sevdiğim aşk romanlarının en iğrençlerinde duyduğum türden. İki küçük kelepçenin siyah kauçuk uçları var ve birbirlerine uzun, parlak bir zincirle bağlılar.

Gözlerinde sıcaklıkla bana bakıyor. "Bence bunların içinde çok güzel görünürsün, kedicik. Ama sadece sen istersen."

Başımı sallıyorum, midem bulanıyor.

"Aferin kızım," diye mırıldanıyor, yatakta yanıma oturuyor. Beni tekrar uzanmaya teşvik ediyor, zinciri belime doluyor ve göğüslerimi avuçlarının arasına alıyor. "Göğüslerini seviyorum. İnanılmazlar."

"Onlarla oynamana bayılıyorum," diye fısıldıyorum, dokunuşuna doğru eğilerek. "İnanılmaz bir his." Bana hınzırca sırıtıyor. "Biliyorum. Bu yüzden bunları çok seveceğini düşünüyorum."

Eğiliyor, çakıllı meme ucumla alay ederek sıkı bir tomurcuk haline getiriyor, sonra da inlememe neden olacak kadar sert emiyor. Geri çekilip başparmağıyla ıslak meme ucumu kabaca ovaladığında içimden kısık bir inilti çıkıyor.

"Siktir, bebeğim." Sesi alçak bir törpü gibi. "Merak etme. Seninle ilgileneceğiz."

Konuşurken elini göğsüme dolayarak sert meme ucumun yukarı doğru çıkmasını sağlıyor ve ilk kısıkcı takıyor.

"Kahretsin," diye tıslıyorum, bu his beklenmedik bir şekilde baskın geliyor.

Dex zinciri hafifçe çekiştiriyor ve acı çok daha sıcak bir şeye dönüşüp uyarılmamı kırmızı bölgeye yükseltirken kalçalarımı sıkıca birbirine bastırıyorum.

Bileğini tutarak yatağın üzerinde kıpırdanıyorum ve beni öpmek için eğiliyor. "Lanet olsun, böyle çok güzelsin," diye mırıldanıyor ağzıma karşı. "Diğerini de yapabilir miyim?"

Başımı sallayarak usulca inliyorum ve o da sırtıyor.

"Dex haklı. Bu şekilde süslenince harika görünüyorsun." Noah'yla birlikte Dex'in ikincisini takmasını izlerken Cade'in sesi neredeyse saygılı.

Vücudum sarsılıyor ve inleyerek yataktan kalkıyorum.

"Bu nasıl bir his?" Dex küçük zinciri tekrar sıkarak soruyor. Sonra tekrar, ama daha sert.

"Ahhh!" Cade klitorisimi tekrar okşarken kıvranarak nefes alıyorum. "İyi hissettiriyor. Çok *yoğun*."

Vay anasını.

Lütfen, ihtiyacım var..."

Kelimelerim birbirine karışıyor. Bırakın tutarlı bir cümle kuracak beyin hücrelerini, nefes alacak havayı bile bulamıyorum. Ama çocuklar yine de anlıyor gibi görünüyorlar çünkü Noah başını sallıyor ve Cade sırtıyor. Dex zinciri bir kez daha nazıkçe çekiştiriyor, sonra yataktan kayarak seks oyuncaklarıyla dolu dolaba yöneliyor.

"Bize güveniyor musun, Sadie?" Cade soruyor.

Hâlâ nefes nefeseyim ve inliyorum, meme uçlarımdaki baskı beni başka bir orgazmın eşiğinde tutuyor, ama bu soru düşünmeyi gerektirmiyor.

"Evet."

Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım.

"Aferin kızıma," diye gürlüyor Noah. "Çünkü seni daha önce hiç paylaşmadığımız bir şekilde paylaşmak istiyoruz. Ama önce seni hazırlamamız gerekecek."

Nefesim kesiliyor ve yeni bir heyecan içime işlerken tüm bedenim titriyor. Korkmuyorum. Bana ne yapmak isterlerse istesinler, iyi hissettireceklerinden emin olacaklar. Bunu biliyorum, ruhumun derinliklerinde.

Ve gerçek şu ki, planladıkları her şeyi istiyorum.

Noah Cade'e bir şey uzatıyor ve bir kapağın açıldığını duyuyorum, ardından kayganlaştırıcının fışkırma sesi geliyor. Sonra Noah yanımda diz çöküyor ve bir dakika sonra dildonun ucunu içime sokuyor.

Nefesim kesiliyor, iç duvarlarım hemen onu sıkıştırmaya çalışıyor, ama ekstra kayganlaştırıcı ile bile bu bir mücadele.

"Nefes al," diye emrediyor Noah ve ben de nefesimi bırakıyorum, o derinleştirdikçe rahatlıyorum.

"İşte böyle."

Aynen böyle."

Kalın oyunağı içime sokup çıkarıyor. Ondan bile daha büyük ve adamların daha fazla hazırlığa ihtiyacım olacağını düşündükleri şeyin ne olduğunu hayal edemiyorum.

"Oh Tanrım." Tüm vücudumu bir ürperti kaplıyor. Oyunağın etrafında gerildiğimi, çevresine uyum sağladığımı hissedebiliyorum, ama bu çok fazla.

"Sakin ol, kedicik. Sana ne verirsek kabul edebilirsin, öyle değil mi? Sen bizim için yaratılmışsın."

Neredeyse umutsuzca başımı salladım. "Evet."

Cade aramıza uzanıp klitorisimi okşamaya başlıyor ve bu sadece dikkatimi dağıtmaya yetiyor. "Yapamam-"

Sözlerim kesiliyor ama sanki ne söyleyeceğimi tam olarak biliyormuş gibi Cade başparmağını hassas tomurcuğun üzerinde gezdiriyor, aynı anda Dex meme uçlarımdan sarkan zinciri bir kez daha çekiştiriyor. Hiçbir uyarı olmadan, başka bir orgazm beni vuruyor.

Noah oyunağı içime sokup çıkarıyor, zevki daha da artırıyor, ben çığlık atana kadar sürüklüyor. Oyunağı çıkarıp bir kenara fırlattığında hâlâ artçı şoklarla titriyorum.

"Şimdi yuvarlan, günüşiğim. Eller ve dizler."

Bunu yapıyorum, uzuvlarım biraz titriyor ve pozisyonumu aldığımda üç adam da inliyor.

"Harikasın," diye mırıldanıyor Dex, elini omurgamda gezdirirken. "Seni biraz daha süsleyebilir miyiz?"

"Ne istersen," diye fısıldadım.

Kayganlaştırıcı şişesinin sesini tekrar duyuyorum ve Dex bana kolyem için seçtiği deniz mavisi safirin rengine uyan mücevherli bir tıkaç gösteriyor.

"Bu-"

"Gerçek mi?" diye soruyor, sırtarak. "Tabii ki. Sadece senin için en iyisi. Ve o güzel kığında muhteşem görünecek."

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, kalbim küt küt atıyor. Oyunağın görüntüsünden mi, içimde başka bir şey olması fikrinden mi, yoksa üçünün de her zaman sınırlarımı zorlayacağı gerçeğinden mi bilmiyorum. Bana her zaman beklediğimden fazlasını veriyorlar ama asla kaldıracabileceğimden fazlasını değil.

Dex kıcıma masaj yapıyor, sonra mücevherli tıkaçın ucunu ortasından aşağı sürüklüyor ve onunla göt deliğimi kızdırıyor. "Buna hazır mısın? İçine girdiğinde seni böyle becermek istiyorum. Sen benimkini alırken onun seni doldurduğunu görmek istiyorum."

"Hazırım," diye nefes alıyorum. "Lütfen."

Sırtımı kamburlaştırıp bacaklarımı daha da açıyorum ve üç adam da bu görüntüye karşılık veriyor. "Lanet olası mükemmel," diye homurdanıyor Noah, izlerken sikini avuçluyor.

"Bizim için pis bir sürtük olmayı seviyor, değil mi?" Dex oyunağı yanaklarımın arasına kaydırarak ekliyor. "Şuna bak, bacaklarını açmış, daha fazlası için yalvarıyor. Her zaman tüm deliklerinin doldurulmasına ihtiyacı var."

Göt deliğime sürtüyor, sıkı kas halkasını kayganlaştırıcıyla kaplıyor, sonra yavaşça içeri sokuyor. "Kahretsin," diye nefes alıyorum, başımı eğerken çarşafı yumrukluyorum. "Aman Tanrım. Oh siktir."

"İşte bu kadar. Aferin kızıma," diye mırıldanıyor Cade, eğilip beni öperken. "Kahretsin, seni böyle izlemeye bayılıyorum."

"İşte oldu." Dex fişi sonuna kadar içeri sokarken sesi nazikti. Başparmağını üzerine sürtüyor, içimde küçük kıvılcımlar çakıyor ve ben keskin bir nefes alıyorum.

Noah parmağını çenemin altına sokarak bakışlarımı tekrar onunkine yönlendiriyor. "Çok fazla değil, değil mi?" Başımı sallıyorum.

"Daha fazlasını istiyor

musun?" "Evet," diye nefes

nefese kaldım. "Evet,

lütfen."

"Ne kadar iyi bir kız," diye fısıldıyor Cade kulağıma, bir elini boğazımda gezdiriyor, sonra bir parmağını göğüslerimin arasında sallanan zincire takıyor. "Onu duydun, Dex. Daha fazlasını istiyor."

Dex'in içime kaydığı anda zinciri çekiştiriyor ve çifte zevk neredeyse çok fazla.

"Oh Tanrım." Beni santim santim doldururken yorganı kavıyorum. Meme ucu kelepçelerinden gelen keskin zing ve tıkaçtan gelen dolgunluk, beni sersemleten tam duyusal bir deneyime dönüştürüyor.

Dex geri çekiliyor ve tekrar ileri itiyor, sertçe ve ben inliyorum. Cade zinciri biraz büküyor ve ben kıvranarak nefes alıyorum.

"Tanrım, evet, aynen böyle," diye homurdanıyor. "Sana verdiğimiz her şeyi alıyorsun, rüya kız."

Açgözlü küçük horoz sürtük gibi alıyorsun."

Dex beni bir başka doruğun eşiğine kadar sikerken inliyorum ama ben boşalamadan duruyor ve beni tam sınırdı bırakıyor.

Mücevherli tıpayı dokunarak çekiliyor. İçimden geçen zevk dalgaları beni titretirken bir nefes çekiyorum ve Cade yerini alıp sertçe içime girerken Dex övgü dolu sözler mırıldandığında, tehdit eden orgazm sonunda kırılıyor.

Zevk içime işlerken Noah enseme avuçluyor. "Bana bak." Gözlerimi onunkilere kaldırıyorum ve bakışları doğrudan ruhumu yakıyor.

"İşte bizim iyi kızımız," diye gürlüyor. "Seni böyle dağılırken görmeye bayılıyorum. Biraz daha dayanabilir misin?"

Bilmiyorum.

Ama denemek istiyorum.

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

Noah omzumun üzerinden Cade'le bakışıyor ve Cade çekildiğinde beni dik tutuyor, sırtım göğsüne dönük ve eli boğazımda, beni sabit tutuyor.

"Ne kadar mükemmel olduğunu biliyor musun?" diye mırıldanıyor kulağıma, Noah yatağa uzanıp sikini yumruklarken. "Sen bizim için küçük, pis bir sürtüksün, rüya kız. *Bizim* pis küçük sürtüğümüz."

"Evet." Başımı salladığımda nabzım avucuna çarpıyor. "Senin. Hepsi senin."

Noah'nın gözleri şehvetle kararıyor ve Cade uzanıp klitorisimi okşuyor. "Biliyoruz ve sen bize göstereceksin. Bunu ne kadar istediğini bize göstereceksin. Noah'ya bineceksin ve tekrar boşalmadan önce beni de alacaksın."

Beni Noah'ın sikine doğru yönlendiriyor ve Noah elini boynumun arkasına dolayarak beni aşağı çekiyor, ben onun kalın uzunluğuna gömülürken beni derinden öpüyor.

Cade arkamda diz çöküyor, elini bacaklarımın arasına sokuyor ve Noah beni yavaşça alttan sikmeye başlarken klitorisimle alay ediyor. Öpücüğüne doğru inliyorum, her yavaş itiş, kenetlenmiş meme uçlarımın göğsüne sürtünmesine neden oluyor ve beni hislerle aşırı yüklüyor.

Cade kıcımlı yağurmaya başladığında "Tanrım," diye inliyorum. Mücevherli tıpacı çıkarmasını ve beni orada becermesini bekliyorum, ama Noah hareketsiz kaldığında, Cade parmaklarını amımın üzerinde kaydırıyor ve arkadaşının etrafında gerildiği yeri hissediyor.

"Seni burada becermek istiyorum," diyor, sesi boğuk. "Noah'nıkinin yanına doğru kay ve seni böyle al."

Farkına vardıkça gözlerim açılıyor. "İkiniz de... amıma mı girdiniz?"

Bir parmağını içime bastırırken bir onay mırıldanıyor ve nefesimin kesilmesine neden oluyor. "Bununla başa çıkabilir misin?"

Dişlerimin arasından tıslıyorum, bir ıslaklık fişkırması Cade'in parmağını ve Noah'ın horozunun tabanını ıslatırken bile vücudum izinsiz girişin etrafında geriliyor.

Kıkırdaması kadife gibi. "Görünüşe göre vücudun bunu istiyor. Sen istiyor musun?" Başımı sallıyorum, zar zor nefes alabiliyorum.

"Aferin kızıma."

Parmağını çekmeden önce biraz daha derine bastırıyor ve sonra onun yerine kendi sikini koyuyor, Noah'nınkiyle birlikte kendi sikini de dikkatlice içime sokuyor.

"Nefes al," diye homurdanıyor Noah, bana nefes alıp vermeyi tamamen unuttuğumu hatırlatarak. "Onun için rahatla. Bunu kaldırabilirsin."

Cade yavaşça içime girerken nefesime odaklanıyorum. Piercinglerini bu şekilde hissedemiyorum ama pek de önemli değil. Duygular o kadar yoğun ki zaten fark edeceğimden emin değilim.

"Siktir, bu şimdiye kadar gördüğüm en inanılmaz şey." Dex yatağın ayak ucundan bizi izlerken inliyor. Yavaşça kendini okşarken göz göze geliyoruz ve yüzündeki ham arzu ifadesi neredeyse beni

tekrar uçurumun kenarına gönderiyor.

"Tanrım," diye homurdanıyor Cade arkamdan. "Çok sıkı. Sikimi böyle boğuyorsun."

Başımı sallıyorum, nefes nefese, cevap veremeyecek kadar bunalmış bir halde. Vücudum tamamen aşırı yüklenmiş durumda ve bunun çok mu fazla yoksa yetersiz mi olduğu konusunda hiçbir fikrim yok. Sadece bitmesini istemediğimi biliyorum.

Sonra Noah kalçalarını döndürür ve Cade yolun geri kalanını içeri kaydırır ve dünya patlar.

"Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım," diye hıçkırıyorum, bir coşku dalgası üzerime çökerken bedenim kontrolsüzce titriyor. Ve sonra bir tane daha.

Adamlar benim üzerimde çalışmaya devam ediyor, nefesleri benimki kadar düzensiz, övgü ve zevkle ilgili kirli sözler söylüyorlar, itişlerini değiştiriyorlar ve neredeyse yüzüyormuşum gibi hissedene kadar beni tekrar tekrar ecstasy'nin kenarına getiriyorlar.

"Bizim için gel," diye homurdanıyor Noah sonunda, daha derine iniyor ve sözleri beni başka bir orgazma doğru savururken haykırıyorum. "Sadece bir kez daha, sonra ikimiz de seni dolduracağız."

Cade sertçe itiyor, başparmağı tıkaca bastırıyor ve bu beni patlatmaya yetiyor. Kukum onların etrafında kenetlenirken "Lanet olsun," diye nefes nefese kalıyor.

Başka hiçbir şey duymuyorum, bedenimi saran hislere kendimi kaptırmışım. Tek yapabildiğim nefes nefese kalmak ve vücudum onların etrafında sarsılırken, zevk dalgalar halinde üzerime çökerken Nuh'a sarılmak.

"Aferin kızıma," diye geveliyor Noah, beni sıkıca çekip kendine yakın tutarken kalçalarını gıcırdatıyor ve sonunda içime boşalıyor.

Tamamen tükenmiş bir halde ona doğru yığılıyorum ve bir an sonra Cade kendi kurtuluşunu buluyor, zevkini boynumun kıvrımına doğru inliyor.

O çekiliyor ve Noah beni yatağa yatırıyor, sırtüstü yatırıyor ve derinden öpüyor. "İnanılmazsın."

Gözlerimi kırıştıtarak açıyorum ve Dex'i görüyorum. Kehribar rengi gözleri karanlık bir şekilde parlıyor ve aleti hâlâ taş gibi sert, kalın boyu yumruğunun içinde zonkluyor. İki arkadaşını da yanıma alarak benimle konuştu, pis övgüleri Cade ve Noah'ninkilere karıştı ve bana söz verdikleri her şey - bunun gerçekten gerçek olabileceği fikri- yüzündeki ifadeyi gördüğümde bir anda pekişti.

Eskiden aramızda o kadar gerginliğe neden olan kıskançlıktan eser yok, sadece arkadaşlarının beni sikmesini izlemiş olmanın verdiği şiddetli, ilkel bir arzu var.

"Dex," diye fısıldıyorum, ona doğru uzanarak. "Lütfen. Benim de sana ihtiyacım var."

"O zaman buraya gel." Çenesini kaldırıp yatağın kenarına vuruyor. "Benim için kafanı kaldır. Bırak boğazını alayım."

Noah ve Cade pozisyon almama yardım ediyor ve Dex'in üzerimde durduğunu, shaftının sertleştiğini ve damladığını görmek tüm vücudumun yeniden gerilmesine neden oluyor.

"Benim için aç," diye emrediyor, ucunu dudaklarıma sürüyor. Açıyorum ve sikini dilimin üzerinde kaydırarak duyularımı prekumunun misk gibi tadıyla dolduruyor. Beni daha fazlası için açgözlü yapıyor.

"Siktir, şu haline bak," diye mırıldanıyor Cade, Dex kısa, sık itişlerle sikini bana yedirmeye başlarken parmaklarını bacaklarımin arasında gezdiriyor. "Dölümüzle kirlenmişsin." Cade elini aşağı indirip kıkımdaki tıkaca bastırıyor. "Ve hâlâ daha fazlası için aç."

Noah alnımdan öpüyor. "Çok güzelsin amına koyayım. Dex'in ağzını sikmesini ister misin, günışığım?"

İnliyorum, başım yataktan sarkarken ve boğazımın yarısına kadar gömülmüş bir horozla elimden geldiğince başımı sallıyorum.

"Eğer durmak istersen," diye mırıldanıyor Noah, parmaklarımızı birbirine dolayarak. "Elimi sık. Şimdi bir kez yap, sadece bana göstermek için."

Bunu yapıyorum, bu üç adamın en iğrenç fantezilerini yaşamama izin vermeleri ama her zaman benimle ilgilenmeyi birinci öncelikleri haline getirmeleri kalbimi kabartıyor.

"Ağzına bayılıyorum amına koyayım." Dex çenesini sıkıyor ve yolun geri kalanını içeri kaydırıyor. Boğazımın arkasına geldiğinde biraz öğürüyorum ve o da inleyerek geri çekiliyor. "Biraz daha?"

Başımı sallıyorum ve tekrar yapıyor, tepesinin boğazımın arkasına çarpmasına izin veriyor, sonra geri çekiyor. Devam ediyor ve içimdeki tüm o ılık, durgun zevk yeniden oluşmaya başlıyor.

Dex parmağıyla dudaklarımda iz bırakıyor. "Kendine dokun. Kendini aç ki ne kadar dağınık olduğunu görebileyim."

Kalçalarımı ayırıyorum ve parmaklarımı içime daldırıyorum, sonra klitorisimi Cade'in ve Noah'ın döllerinin karışımıyla daire içine alıyorum.

Dex inliyor, çekiliyor ve izlerken ucuyla dudaklarımı okşuyor. "Becer beni," diye fısıldıyorum, sesim biraz boğuk çıkıyor. "Yüzümü sik."

Noah ona, "Bunu kaldırabilir," diye güvence veriyor ve ihtiyacım olursa bir çıkış yolum olduğunu hatırlatmak için elimi tekrar sıkıyor. Ama yapmayacağım. Ben bunu istiyorum. Boğazımı kullandığını hissetmek istiyorum. Dölünü tatmak istiyorum.

Dex bana istediğimi veriyor, tekrar içeri kayıyor ve öncekinden daha derine itiyor. Boğazımın arkasındaki dirençle karşılaştığında inliyor, sonra onu itiyor.

İzinsiz girişin etrafında yutkunuyorum ve o keskin bir nefes emiyor. "Siktir."

"İşte böyle. Burnundan nefes al," diye mırıldanıyor Cade, hâlâ bacaklarımın arasında diz çökmüş halde. Elini benimkiyle birleştiriyor ve Dex'in bana söylediği şekilde kendimle oynamam için beni cesaretlendiriyor. "O açgözlü klitorise dokun. Onun aletini almayı nasıl sevdiğini göster ona."

Dex daha derine iterken parmaklarım daha hızlı hareket ediyor, küçük yumruyu sıkı, hızlı vuruşlarla çevreliyor. "İşte böyle," diyor Noah. "Ne kadar da iyi bir kızsın."

"Bizim güzel, kirli kızımız," diye ekliyor Cade. "Dölle kaplı mükemmel görünüyorsun."

"Ona biraz daha vermek üzereyim," diye inliyor Dex, hızını artırarak. Yüzümü uzun, derin itişlerle sikiyor, bu da göğüslerimi zıplatıyor, kelepçelerin meme uçlarımı düşünemeyene kadar çekmesine neden oluyor.

"Onu yutacak mısın, rüya kız? Ağzını ve boğazını dölleriyile doldurmasına izin mi vereceksin? Çünkü bu hayatımda gördüğüm en seksi şey," diyor Cade ve ben Dex'in etrafında inliyorum.

"Tanrım, lanet olsun." Dex'in ritmi tekliyor. Çekip şaftını kavırıyor ve sertçe pompalıyor.

"Hayır, lütfen," diye mırıldanıyorum, klitorisim zonklarken kalçalarımı elimin etrafında sıkıyorum, içim daralıyor. "Boğazımdan aşağı gel."

"Lanet olsun. Senin için her şeyi yaparım, kedicik."

İleri doğru fırlıyor, döllerini ağzıma doluyor, boğazımın arkasından aşağı dökülüyor.

Hepsini yutuyorum, kendi elime karşı sürtünüyorum. İnanılmaz bir his, ama zaten o kadar çok boşaldım ki vücudum zevkten tıka basa doldu.

"Bize bir tane daha ver," diye geveliyor Dex, nefes alabilmem için geriye kayıyor, sonra tekrar ağzıma sokuyor. "Dilinde benim tadımla boşalmanı istiyorum."

"Yapamam," diye sızlanıyorum, çarşafların üzerinde kıvranıyorum.

"Yapabilirsin." Sesi o kadar emin geliyor ki, boğazımı okşarken bana gülümsüyor.

Sonra Noah üzerime eğilip her iki meme ucu kelepçesini de aynı anda açtığında vücudumda şimşekler çakıyor.

"Oh lanet olsun!" İşkence görmüş meme uçlarıma kan hücum ederken kıvranarak haykırıyorum. Ve sonra boşalıyorum, hıçkırıyorum, titriyorum, vücudum daha önce hiç olmadığı bir yere gidiyor.

Tüm erkeklerim orada, saçlarını okşuyor, tenimi okşuyor, beni övüyor, ne kadar güzel olduğumu söylüyorlar. Ne kadar mükemmel olduğumu. Böyle dağılmamı izlemeyi ne kadar sevdiklerini.

Son sarsıntı içimi titrettiğinde tamamen gevşemiştım ve beni biraz temizledikten sonra etrafımdaki yatağa yerleştiler.

Uçak küçük bir türbülansa giriyor ve bir anda havada olduğumuzu hatırlıyorum. Sonra

Noah beni göğsüne doğru çekiyor, çenemi yukarı kaldırıp beni öpüyor ve ben yine unutuyorum.

İç çekiyorum, ona karşı eriyorum. "Beni becermeye devam etmelisin."

Saçlarımı alnımdan geriye doğru iterek kıkırdıyor. "Önce biraz mola verelim ve dinlenelim. Bu bir gece uçuşu ve indikten sonra planladığımız çok şey olduğu için biraz uyumalıyız. Ama merak etme, seninle işimiz bitmedi. Hem de hiç."

"Söz mü?"

"Her zaman," diye yemin ediyor Cade, parmaklarımızı birbirine dolayarak. "Artık bizimsin."

S AD IE

Şakağıma kondurulan nazik bir öpücükle uyandım.

Gözlerim açılmadan önce bile gülümsememe neden oluyor ve sert bir vücuda karşı yavaşça geriliyorum, sonunda Cade'in bana gülümsediğini görmek için onları açıyorum.

"Hey, uyuyan güzel," diyor başparmağını alt dudağımın üzerinde hafifçe gezdirerek. "Neredeyse Paris'e vardık. Gecenin bir yarısı varmamak için daha uzun bir rota izledik ama yaklaşıyoruz. İniş için koltuklarımıza dönmemiz gerekiyor."

Yavaşça gözlerimi kırptırıyorum, hâlâ kendimi doygun ve rahatlamış hissediyorum. Adamlarım uçuş korkuma karşı mükemmel bir panzehir bulmuşlardı ve şimdi bile, oturup küçük, yuvarlak pencerelerin dışındaki güzel sabah gökyüzünü izlerken, havalanmadan önce hissettiğim gerginliğin sadece küçük bir kısmını hissediyorum.

"Hadi," diyor Cade, ayağa kalkmama yardım ederek.

Çocuklar çoktan giyinmişlerdi, ben de temizlenip üzerime bir şeyler giydikten sonra beni lüks süitten çıkarıp başladığımız ana kabine götürdüler. Noah ve Dex'in arasına oturuyorum ve kemerimi bağladıktan sonra ikisi de ellerimden birer tane tutuyor.

Uçak alçalmaya başladığında Dex, "Sana şehri göstermek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldanıyor ve parmak eklemlerimi dudaklarına götürüp öpüyor.

Noah kıkırdıyor ve diğer elimi sıkıyor. "Seni beslemek için sabırsızlanıyor demek istiyor. Buraya son geldiğimizde Dex mutfağa orgazmik demişti."

Dex omuz silkiyor. "Peki yanıldım mı?"

Cade karşımadaki koltuğa oturuyor ve sırtarak başını sallıyor. "Azıcık bile değil."

İndiğimizde beni şımartmak istedikleri her şeyle beni eğlendirmeye devam ediyorlar ve uçak şehrin üzerinde daireler çizerken, çoğunlukla korkmadığımı fark ediyorum.

Muhtemelen kısmen, iyi bir gece uykusuna rağmen, her zamanki korkularımın içinde kaybolamayacak kadar bitkin olduğum için, ama çoğunlukla da birlikte olduğum üç adam yüzünden.

"Neden böyle gülümsüyorsun, günışığım?" Noah saçlarımı okşayarak mırıldanıyor.

"Sen," diyorum ona, sonra diğer iki adamıma bakıyorum. "Hepinize. Siz üçünüz yanımdayken hiçbir şeyden korkmamın mümkün olduğunu sanmıyorum."

Noah gülümser. "Güzel. Çünkü her zaman öyle olacağız."

"Bak kedici," diyor Dex, uçak devrilirken, beni soluk soluğa bırakacak kadar sert bir şekilde yan yatırıyor.

Küçük pencerelerden birini işaret ediyor ve aşağıdaki karlı şehir manzarasını gördüğümde kalbim neredeyse duracak gibi oluyor. İnanılır gibi değil. Manzaranın tam ortasında Eyfel Kulesi var.

Gerçekten Paris'teyim.

"Bunun gerçek olduğuna inanamıyorum," diye mırıldanıyorum, emniyet kemerimin izin verdiği

ölçüde cama yaklaşarak. "Bu çok güzel."

"Gerçekten öyle," diye katılıyor Dex.

Ama ona dönüp baktığımda, manzaraya bakmıyordu. Bana bakıyor.

Yüzüm kızarıyor, kalbim tekliyor. Bakışlarımı tutuyor, yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor.

Tekerlekler bir sarsıntıyla asfalta iniyor ve ben o mahrem andan irkilerek soluk soluğa kalıyorum.

Sonra gülüyorum, neredeyse rahatlamaktan başım dönüyor.

Yerdeyiz, tek parça halinde. *Paris'te*.

Ticari yolcuların kullandığından farklı bir gümrük versiyonu olduğundan emin olduğum bir gümrükten geçiyoruz ve sonra adamlar beni lüks bir özel arabaya götürüyorlar.

"Nereye gidiyoruz?" Pencerenin dışındaki manzaraları mümkün olduğunca çok görebilmek için boynumu bükerek soruyorum.

Cade bana sırtıyor. "Alışveriş."

"Ne?"

"Hiç bagajınız yok, unuttunuz mu?"

"Ve bununla ilgileneceğimize söz verdik," diye ekliyor Noah, sesinde sahiplenici bir şey var. "Sana aldıklarımızı giydiğini görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ne giymemi istiyorsun?" "Ne istersen."

"İstediğin *her şeyi* yap," diye ekliyor Cade, bana saf bir alfa erkeği sırtışı atarak. "Hepimiz onu oraya bizim koyduğumuzu bilmenin keyfini çıkaracağız."

Kızardım. "Bana bir şeyler almak zorunda olmadığınızı biliyorsunuz."

Dex homurdanıyor. "Yani, eğer tüm yolculuk boyunca otelde çıplak kalmak istiyorsan..."

Gülüyorum, şakacı bir şekilde göğsüne vuruyorum. "Peki, tamam. Sanırım en azından birkaç kıyafet değiştirmem gerekiyor." Bir süre daha yol alıyoruz ve bir tür alışveriş bölgesine benzeyen bir yere geldiğimizde araba kaldırıma yanaşiyor. Noah elimi tutup arabadan inmeme yardım etti.

Kalbim tekliyordu.

"Chanel mi?" Önümüzdeki lüks vitrine bakarken tereddüt ediyorum ve başımı sallıyorum. "Böyle bir şeye ihtiyacım yok."

Cade öne çıkıp kapıyı tuttuktan sonra bana dönüyor. "Sana vermek istememiz için bir şeye ihtiyacın olması gerekmiyor."

Sözleri basit ama beni tam göğsümden vuruyor. Başımı sallıyorum, adamların beni içeri götürmesine izin verirken boğazım biraz sıkılıyor.

Şık butiğe adım atmak bir moda rüyasına girmek gibi ve bizi karşılamaya gelen zarif satış görevlisi sanki eski bir arkadaşımıymışım gibi ellerini sıcak bir şekilde bana uzatıyor.

"*Bienvenue chez Chanel, ne kadar güzel bir silüetiniz var! C'est un plaisir de vous habiller.*"

Gözlerimi kırıştıyorum, sonra Cade yakınımı eğilip kulağıma mırıldandığında kızarıyorum, "Haklı. Gerçekten de muhteşem bir fiziğin var. Bunu sergileyecek kıyafetler bulmana yardım etmeyi dört gözle bekliyor." Ona geri dönüyor. "Bu dükkânda istediği her şeye sahip olabilir. Bütçe yok."

Satış görevlisi bunun üzerine biraz neşelenir ve ağır aksanlı İngilizceye geçer. "Ah, Amerikalı! Elbette efendim. Gelin, *ma chère*, size çok güzel şeyler bulalım!"

Beni erkeklerimden uzaklaştırıyor ve ben gülüyorum, hala biraz yabancıyım ama biraz da eski bir arkadaşımın alışveriş yapıyormuşum gibi hissediyorum. Birlikte *muhteşem* kıyafetlerin olduğu rafları inceliyoruz ve bana çok yakışacağını düşündüğü parçaları ardı ardına çıkarıyor.

"Gerçekten sadece birkaç şeye ihtiyacım var," diyorum ona. Paris'te ne kadar kalacağımızı bilmiyorum ama fiyat etiketlerine bakarsam bayılacağımdan eminim.

Sanki çok yanlış bir şey söylemişim gibi gülüyor ve satış katının karşısından Cade sırtarak başını bana doğru sallıyor. Bir süre Dex ve Noah ile fısıldaştıktan sonra beni yanına çağırıyor ve yanlarına vardığımda elime bir şey tutuşturuyor.

Yere bakıyorum ve yumuşak bir nefes çekiyorum. Siyah bir American Express kartı. "Söylediğimde ciddiymdim. Bütçe yok," diyor bana sırtarak.

Telaşla geri vermeye çalıştım. "Cade! Yapamam. Buna ihtiyacım yok-"

"Alış buna, günışığı," diye gürlüyor Noah. "Bu bugünkü duraklarımızın sadece ilki ve eğer Cade burada faturayı ödüyorsa, Dex ve ben de sıramızı isteyeceğiz. Eğer istediğimiz gibi giderse, villaya dönene kadar senin için bir milyon dolar harcamış olacağız."

Başımı sallıyorum, bu rakamı rahat bir şekilde söylemesi midemi bulandırıyor. *Vay anasını.*

Dex yaklaşıyor, muhtemelen yüzümdeki şaşkın ifadeyi fark ediyor. "Sorun yok, kedicik. Paramız var. Ve onu senin için harcamak istiyoruz."

"Ama..." Dudağımı ısırıyorum, birlikte geçirdiğimiz ilk geceden sonra Cade yanımda uyurken yatakta yaptığımız fısıltılı konuşmayı hatırlayınca içimde ani bir endişe parıltısı beliriyor. "Yapmak zorundaymışsın gibi hissetmeni istemiyorum. Ne kadar paran olursa olsun seninle aynı şekilde ilgilenirdim. Denver'dan hiç ayrılmayıp tatil de yapabiliydik ve ben yine de Yeni Yılı sizinle geçirdiğim için çok mutlu olurdum. Bunu biliyorsunuz, değil mi?"

Gözlerinde bir şey yanıyor ve başımın arkasını avuçlayarak alnını benimkine yaslıyor. "Biliyorum," diye fısıldıyor. "Anna olmadığını biliyorum. Parayı önemsemediğini biliyorum. Ve

Bu yüzden bir şansımız olduğunu biliyorum Sadie. Gerçek bir şey için bir şans. Çünkü sen beni görüyorsun, bizi görüyorsun, tıpkı bizim seni gördüğümüz gibi."

Dudaklarımda titrek bir gülümseme beliriyor ve başımı sallıyorum. "Seviyorum. Gerçekten istiyorum."

Beni usulca öpüyor. "O zaman seni şımartmamıza izin ver. Sana tapan üç milyarderin var. Sanırım bizi mutlu eden şeylere biraz para harcamaya hakkımız var, değil mi?"

Kalbim küt küt atıyor. Beni kastediyor. Onları mutlu ediyorum.

Yavaş bir nefes aldım, bana daha önce söylediklerinin gerçekliği biraz daha içime işledi. Bu gerçek ve hayatım asla eskisi gibi olmayacak.

"Tamam," diye nefes alıyorum.

Ayrılıyoruz ve Dex arkasına yaslandığında Noah ve Cade'in yüzlerinde memnun ifadelerle bizi izlediklerini görüyorum.

Adamlar Chanel'de denediğim her şeyi almam için ısrar ediyor, sonra Dior, Hermès, Louis Vuitton, Prada ve Gucci'ye gidiyoruz. Ayrıca beni daha önce hiç duymadığım kadar nadir ve pahalı tasarım kıyafetler satan birkaç butiğe de götürüyorlar. Bu çok saçma, ama artık ilk baştaki endişelerimi aştığıma ve bunun Dex'in ona olan hislerimden şüphe etmesine neden olmayacağına emin olduğuma göre, bunu sevmekten başka bir şey yapamıyorum.

Gerçekten ihtiyacım olandan çok daha fazlası. Ama hangi kız hayatında en az bir kez prenses gibi hissetmek istemez ki?

"Bunu paketlemeyin," diye mırıldanıyor Dex son dükkândan çıkarken, tezgâhtaki poşetlerden birini alırken. Geri kalanlar teslim edilecek. "Bunu biz taşıyacağız."

"Bu gece yeni yıla girerken bunu mu giyeceğim?" diye sordum.

Parmaklarını bana verdiği kolyenin üzerinde gezdiriyor. "Evet. Bununla iyi gider." Oh. Bu o elbise. Onu denediğimde de aynı şeyi düşündüğümü hatırlıyorum.

Gülümsüyorum, sonra onu öpmek için parmak uçlarıma çıkıyorum ve hepimiz bekleyen arabaya doğru giderken o da elini sırtımın küçük kısmına koyuyor.

Üç adam da daha önce Paris'te bulunmuş ve kiraladıkları villaya giderken çeşitli yerleri gösterip geçmiş ziyaretlerinden anekdotlarla beni eğlendiriyorlar.

Nihayet varış noktamıza vardığımızda nefesim kesildi. "Burada mı kalacağız?"

Cade bana sırtıyor. "Beğendin mi?"

Başımı salladım, nutkum tutulmuştu. Paris'in kalbindeyiz ama lüks evi çevreleyen ferforje kapıların ardında bir kış masalına adım atmış gibiyiz. Villanın kendisi dimdik ayakta duruyor, süslü balkonları ve sarmaşıklarla kaplı duvarları geçmiş yüzyılların sırlarını fısıldıyor gibi görünüyor.

"Vay canına," diye fısıldıyorum içeri girerken, adamlarımın peşinden karmaşık bir şekilde oyulmuş ahşap kapıdan geçerek hem aydınlık ve davetkâr hem de romantik bir şekilde zamansız hissettiren bir alana giriyoruz.

Zeminler mermerdir ve kalın, püsküllü perdelerle çerçevelenmiş tavandan tabana pencereler, Seine Nehri'ne bakan geniş bir terası ortaya çıkarır; Eyfel Kulesi, sanki biri onu sadece bizim için oraya koymuş gibi uzakta gururla durmaktadır.

"Bu inanılmaz," diyorum onlara, başımı hayretle sallayarak.

"Bu sadece başlangıç," diye söz veriyor Noah, eğilip başımın üstünü öpüyor. "Ama top düşmeden önce seninle doğru düzgün romantizm yaşayacaksak, dışarı çıkmak için giyinmeliyiz."

Beni muhteşem manzaradan uzaklaştırarak, pencerenin ötesinde bir başka muhteşem manzaranın uzandığı yatak odasına götürüyor. Devasa odanın ortasındaki kocaman yatağa oturup elimi yumuşak yorganın üzerinde gezdiriyorum.

"Sırada ne var?" diye sordum. Alışveriş çılgınlığımız günün çoğunu aldı ve şimdi akşamın erken saatleri, güneş yeni batmaya başlıyor.

Dex sırtıyor. "O seksi küçük elbiseyi giy ve sana gösterelim."

Noah homurdanıyor, gözlerinde eğlence parlıyor. "Dex sadece seni biraz Fransız mutfağıyla etkilemek istiyor."

Hepimiz giyinirken birbirlerine laf atmaya, şakalaşmaya başlıyorlar ve onları ısmarlama, özel dikim takım elbiseleri içinde gördüğümde çenem düşüyor. Genelde pansiyonda rahat giyiniyorlardı ama vay anasını, iyi temizleniyorlar.

"Vay canına," diye nefes alıyorum, sesimdeki hayranlığı engelleyemiyorum. Cade bana "Ben de sana, rüya kız," diyor.

Bana bakarken gözleri hararetle parlıyor ve kendimi ilgiden kızarmış buluyorum, ancak şimdiye kadar buna alışmış olmalıydım, çünkü bana asla güzelden başka bir şey hissettirmiyorlar.

Bu gece farklı bir şey var. Daha fazlası.

"Bu elbisenin içinde büyüleyici görünüyorsun." Dex bir adım daha yaklaşıyor ve beni bir öpücük için kendine çekmeden önce yakasının göğüslerimin arasına indiği yeri izliyor.

Cade ve Noah da aynı şeyi yapıyor, her biri ne kadar seksi göründüğümü düşündüklerini söylüyor ve seçtikleri şık restorana vardığımızda, gerçekten bir peri masalı yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

Ama sonsuza dek mutlu yaşamımız neye benzeyecek?

Yemek yerken bu düşünce kafamın içinde dönüp duruyor. Denver'da ortaya çıkıp ayaklarımı yerden kestiklerinde hiçbirimiz ayrıntılardan bahsetmedik ve özellikle de hepsi farklı şehirlerde yaşadıkları için birlikte olmamızın pratikte nasıl işleyeceğini merak etmekten kendimi alamıyorum. Uzak mesafe mi yapacağız? Sanırım özel jetlere erişimleri bu konuda yardımcı olacaktır, ancak onları her gün görememe fikrinden nefret ediyorum.

"Ne oldu, güneşğim?" Noah yüzümdeki dalgın ifadeyi fark ederek soruyor. Dex'in söz verdiği kadar harika olan yemeğimizi bitirirken garsonu kibarca başından savıyor.

Dudağımı ısıriyorum, aklımdakini nasıl soracağımı bilemiyorum.

"Her şey çok hızlı ilerliyor," diye başlıyorum ve anında onların tüm dikkatini üzerime çekiyorum. "Çok mu hızlı?" Cade kaşlarını çatarak soruyor. "Çünkü eğer ihtiyacın

olursa-"

"Hayır," diye araya girdim hemen. "Ben bunu istiyorum. Hepsini istiyorum. Ama bana Whispering Pines'ı verdiniz ve hiçbirinizin Denver'da yaşamadığını biliyorum. Eve döndüğümüzde bunun bizim için ne anlama geleceğinden emin değilim. Birbirimizi o kadar sık görebilecek miyiz? Hepinizin çok seyahat ettiğini biliyorum."

Noah ben daha ileri gitmeden başını sallamaya başladı bile, Cade ise dudaklarında gezinen bir gülümsemeyle beni inceliyor. Dex gözlerinde nefesimi kesen bir parıltıyla beni izliyor.

"Kedicik," diyor bir süre sonra. "Artık bizim evimizsin."

"Ne?" Kalbim küt küt atarken fısıldıyorum.

"Çok seyahat ediyoruz," diye kabul ediyor Noah. "Bunların bir kısmı eğlence içindi ama çoğu iş içindi. Hepimizin ülkenin çeşitli yerlerinde evleri var ama hiçbirimizin kökleri yok."

Cade başını sallıyor, yüz ifadesi ciddi. "Gayrimenkule yaptığım yatırımla yıllar boyunca pek çok yerde yaşadım. Yine de hiçbir evim gibi hissettirmedi. Ta ki geçen haftaya kadar. Sana kadar değil." Duraklıyor, sonra yanağını okşuyor. "Noah haklı. Henüz kök salmadık ama kök salmaya başlamak istiyoruz. Ve eğer izin verirsen, hepimiz aynı fikirdeyiz. Bu köklerin Denver'da olmasını istiyoruz."

Gözlerim yanmaya başlıyor ve hızlı hızlı kırıştıyorum. "Ne söyleyeceğimden emin değilim." Cade sırtıyor. "Bu çok kolay.

Evet de."

Gülüyorum, kalbimde neşeli bir rahatlama hissi yeşeriyor. "Gerçekten Denver'a taşınmak istiyor musunuz? Hepiniz mi?"

Dex bana "Hepimiz varız" dedi. "Siz neredeyseniz, biz de orada olmak istiyoruz. Asistanıma ev aramaya başlamasını söyledim bile."

Noah boğazını temizliyor, yanaklarında hafif bir kızarıklık var. "Ben zaten bir tane aldım."

Cade omuz silkiyor. "Denver şehir merkezinde birkaç emlak yatırımım var. Eğer senin için de uygunsa, biz her şeyi hallederken çatı katındaki sütlerden birinde kalabilirim diye düşündüm, rüya kız."

"Evet," diye nefes alıyorum, o kadar geniş gülümsüyorum ki yanaklarım ağrıyor. "Her şey yolunda."

Adamlar bana bakıyor ve Dex kutlama için hepimize tatlı sipariş ediyor. Restorandan çıktığımızda karnım oldukça toktu ve Cade az önce tükettiğimiz tüm karbonhidratların bir sonraki adım olan dans için bana mükemmel bir yakıt sağlayacağı konusunda beni temin ediyor.

Beni muhteşem, seçkin bir gece kulübüne götürüyorlar ve üçü de dans pistinde hiç utangaç değiller, müzikle birlikte hareket ederken beni aralarında tutuyorlar. Dört bir yanıma sarıyorlar, dokunuşları sahiplenici, sanki mekandaki herkesin onların olduğumu bilmesini istiyorlar.

Nihayet kulüpten çıktığımızda hafif terlemiştim ve soğuk hava tenime iyi geliyordu. Dex bizi arabaya götürürken Cade ve Noah birer kollarını belime doluyor.

Saat gece yarısına yaklaşıyor ve Noah şoföre bizi akşam için son varış noktamıza götürmesini söylüyor.

Hem Parisliler hem de turistler yeni yılı karşılamak için sokakları doldururken arabanın dışındaki hava enerjiyle uğulduyor. Adamlarımı tanıdığım için gece yarısı beni Eyfel Kulesi'nin tepesine götürmelerini bekliyorum ama Noah gülerek bunun için yanlış yöne gittiğimiz şakasını yaptığımızda başını sallıyor.

"Bence bunu daha çok seveceksin," diye söz veriyor.

Ona meraklı bir bakış fırlatıyorum ama gideceğimiz yere varmamız uzun sürmüyor ve ne demek istediğini anladığımda nefesim kesiliyor.

Bir sıcak hava balonu kiralamışlar.

"Bunlardan korkmuyorsun, değil mi?" Cade soruyor, beni ona doğru götürürken gözlerinde bir parça endişe var.

"Hayır," dedim ona. "Sadece uçaklar. Ve belki artık onlar bile değil. Ama içinizden biri bu şeyi nasıl kullanacağını biliyor mu?"

"Yapıyorum," diye itiraf ediyor. "Aptalca ama potansiyel yatırımcılara biraz gösteriş yapabildiğim için birkaç iş anlaşması yaptım."

Beni balonun altındaki büyük sepete bindirirken gülüyorum ve diğer iki adam da yanımıza doluyor.

Havalanıyoruz ve yukarı doğru sürüklenirken kalbim biraz hızlı atıyor.

Altımızda tüm şehir ıslıl ıslıl, ama tıpkı dördümüz birlikte Whispering Pines'da kar altında kaldığımızda olduğu gibi, yavaşça şehrin üzerinde sürüklenirken kendi özel baloncuğumuzdayız. Bindığımız sepet gece havasına açık olmasına rağmen ısıtılmalı ve rahat, altımızdaki dünya ise büyülmüş bir harikalar diyarı gibi görünüyor.

"Çok güzel," diye nefes alıyorum saat geri sayarken, Eyfel Kulesi uzaktan ıslıl ıslıl parlıyor. Sonra saat on ikiyi vuruyor ve havai fişekler havada patlayarak karanlığı aydınlatıyor.

Adamlarımın her biri bir öpücük talep ediyor ve Denver'da ortaya çıktıklarından beri içimde büyüyen duygular nihayet dışarı dökülüyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum onlara, gözyaşlarımı silerek. "Bu hayatımın en muhteşem günüydü. I..." Neredeyse sınırlarım bozulacaktı, sonra ağzımdan "Seni seviyorum" çıktı.

Uzakta devam eden havai fişeklere rağmen, üç adam da sözlerime tepki verirken dünya tamamen sessizleşiyor gibi görünüyor.

Sonra Cade yanağımı okşuyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Şükürler olsun, çünkü ben de seni seviyorum." Alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Kahretsin, sanırım o kafede sesini duyduğum anda sana aşık olmaya başladım. Annemle babamın yıllarca birbirlerinden gizlice nefret ederek ve birbirlerini küçümseyerek sahte bir aşk yaşadıklarını gördükten sonra aşka hiç inanmamıştım. Onlar gibi olmak istemedim. Ama sen beni büyüye inandırdın. Aşık olmak da böyle bir şey değil mi?"

Elini yanağıma bastırıyorum, avucunu öpmek için başımı çeviriyorum. "Sanırım öyle. Beni gerçekten seviyor musun?"

Gülümsüyor. "Tüm kalbimle. Ve daha da fazlası, bunun en iyi iki arkadaşımınla paylaşabileceğim bir şey olduğunu bilmek."

"Cade'in yeni tatil köyüne girdiğini gördüğümde gerçekten sen olduğuna inanmadım," diyor Dex beni kollarına çekerek. "Seni o kadar uzun yıllardır hayal ediyordum ki, neredeyse hâlâ hayal ediyordum gibi geliyordu. Ama o yılların her birinde sana asla sahip olamayacağıma inanmıştım. Ve şimdi sahip olduğuma göre..." Başını sallıyor, sesi giderek sertleşiyor. "Sadie, eskiden bunu yapamayacağımı düşünürdüm. İlişkiler için biçilmiş kaftan olmadığımı. Ama şimdi senden başka kimseye uygun olmadığımı biliyorum."

Beni öpüyor, yavaş ve derin, elini kalbime bastırıyor, iki parmağı aşağı kıvrılmış ve üç parmağı uzatılmış.

Seni seviyorum.

Sonra beni Noah'ya bırakıyor ve ben de karanlıkta uzun boylu, geniş omuzlu adama bakıyorum. Çok konuşan bir adam olmadığını biliyorum ve bu sorun değil. Her hareketiyle, her dokunuşuyla bana nasıl hissettiğini gösteriyor.

Ama Noah beni şaşırtıyor, saçlarımı ensemden topluyor, sonra büyük ellerinden birini enseme doluyor. Binlerce metre yükseklikte bile beni güvende, sabit ve yere yakın tutuyor.

"Tüm hayatımı babamın anısına bir şeyler inşa etmeye adanmıştım. Çok kısa kesilen mirasını devam ettirerek onu onurlandırmaya." Sessiz bir ses çıkarıyor ve alnını benimkine yaslamak için eğiliyor. "Ama yanlış mirası onurlandırıyordum," diyor bir süre sonra, gözlerime bakmak için geri çekilerek. "Onun gerçek mirası bizi ne kadar çok sevdiğiydi. Ne kadar çok

ailesi için yaptı. Benim odaklanmam gereken miras buydu."

"Noah," diye fısıldıyorum, parmaklarımı yumuşak sakallarının arasından geçirerek. "Onun anısına inşa ettiğin şey inanılmaz. Seninle çok gurur duyardı."

Dudakları güzel, çarpık bir gülümsemeyle bir tarafa doğru eğiliyor. "Yapardı ama Keystone'a yaptığım şey için değil. *Bunun* için. Senin için. Kafamı kıcımdan çıkarıp sonunda aşık olduğum için. Seni çok seviyorum, günüşiğim."

Dex ve Cade iki yanıma yaklaşırken beni sıkıca kucaklıyor ve gözlerim yaşlarla dolarken Eyfel Kulesi'nin güzel manzarası biraz bulanıklaşıyor.

"Mutlu yıllar," diye fısıldıyorum.

Ve içimde gerçekten öyle olacağına dair bir his var.

EPILOGUE

SADIE

Bir Yıl Sonra

Kulübenin Noel için yeniden dekore edilmesi bütün gün sıcak anıları canlandırdı. Ancak geçen yılın aksine, burası tatil için ailelerimizle dolup taşıyor. "Benim" odam - geçen Noel'de Colorado tarihinin en kötü kar fırtınalarından biri hayatımı tamamen değiştirdiğinde kaldığım oda - her zaman bana ve adamlarıma ayrılmıştır.

Yaz boyunca, çocuklar ve ben Denver'da muhteşem bir eve taşındık, ancak yine de hepimiz burada olduğumuzda biraz mahremiyet sağlayabileceğimiz bir yerim olmasını seviyorum. Buraya hiç misafir çağırmıyorum, sadece bize ait olmasını tercih ediyorum.

Alt kattan gelen sesleri ve kahkahaları duyabiliyorum ve pencereye doğru yürüyüp perdeyi kenara iterek karlı manzaraya bakarken sırtımama neden oluyor.

Geçen yılın aksine, gökyüzü açık ve mavi ve tüm dünya bana ışıltıyor. Parmağımı geçen Noel'de aynı pencere pervazına kazıdığım baş harflerin üzerinde gezdirirken gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Geçen yıl bu izleri buraya bıraktığımda, kalıcı bir şey olmasını, aramızda yaşananların bir parçasının her zaman devam etmesini istedim.

Sonunda bundan çok daha fazlasını elde ettim.

Güçlü kollar beni arkamdan sarıyor ve düşüncelerimden koparıyor.

"Neye gülüyorsun?" Cade mırıldanıyor, saçlarımı yana doğru itiyor ve boynumu öpüyor.

Kollarında dönüyorum ve ona sırtıyıyorum. "Bunları hatırlıyor musun?"

"Elbette istiyorum," diyor baş harflerimize bakarken, koyu yeşil gözlerinde hem şefkatli hem de sahiplenici bir şey parlıyor. Beni daha yakına çekiyor, elleri kıcıma doğru kayıyor. "Noel hediyemiz. Hayatımın en güzel günüydü."

"Bu sabah da aynı şeyi söylediğine eminim," diyorum kaşlarımı kaldırarak. Omuz silkiyor. "Seninle geçirdiğim her gün hayatımın en güzel günü."

Başımı sallıyorum ama ne dediğini anlıyorum. Çünkü ben de onun için, Dex ve Noah için aynı şeyleri hissediyorum. *Her* gün en güzel gün ve birlikte olduğumuz süre uzadıkça her birine daha çok aşık oluyorum.

Sanki düşüncelerim onları çağırmış gibi, koridorda Noah ve Dex'in seslerini duyuyorum. Bir dakika sonra bize katıldılar.

"Seni burada bulabileceğimizi düşündük, günışığı." Noah beni Cade'in kucağından çekip çenemi yukarı kaldırırken sesi alçak bir gümbürtüye dönüşüyor. "Kahretsin, nasıl bu kadar güzelsin?"

Eğiliyor ve bana hızla derinleşmeye başlayan şefkatli bir öpücük veriyor ve odadaki atmosferin değiştiğini hissedebiliyorum.

"Kahretsin, neden yine bu kadar çok insanı buraya davet ettik?" Dex arkamdan bana doğru yaklaşarak mırıldanıyor. Elleri biraz dolaşmaya başlıyor ve Cade kıkırdarken ben Noah'nın ağzına doğru soluyarak kıcımlı Dex'e doğru bastırıyorum.

"Onlar 'insan' değil, aile. Ve eminim buna tatil deniyordur."

"Ama bunlar gerçekten umurumuzda mı?" Dex beni kendine doğru çeviriyor, Noah'nın ona hırlamasına neden oluyor ve beni öperken yüzümü kavırıyor. "Bütün haftayı seni becererek geçirmek istiyorum, pis kız."

"Tatilleri önemsiyoruz," diyor Noah, pencere pervazına yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturarak bizi izlerken.

Dex nefes nefese kalır. "Bundan emin misin?"

"Sadie önemsiyor, biz de önemsiyoruz." Noah duraklıyor, sonra usulca ekliyor: "Annem de burada olduğu için çok heyecanlı.

Torununu özledi."

Cade homurdanarak başını sallıyor, ben de sırtıyorum. Noah, Bayan Claws'ı kastediyor.

Bayan King, geçen yıl çocuklar beni Paris'e götürdüğünde küçük alınan kedimizi sevdiğinden beri, küçük tüy yumağını fahri torunu olarak benimsedi. Hatta bu yıl Bayan Claws'a bir kazak bile ördü ve bu kazağın birkaç gün içinde Noel ağacının altında, onun için paketlediğimiz aşırı sayıdaki kedi oyuncağı ve tırmalama direğiyle birlikte görünmesini bekliyorum.

Dex sonunda inleyerek beni bırakıyor ve pes ediyor. "Yani önümüzdeki birkaç saat boyunca burada kalıp Sadie'nin kıyafetlerini yırtamayacağımızı mı söylüyorsun?"

"Hey!" Şakacı bir şekilde göğsüne vuruyorum. "Bu elbiseyi *sevdim*."

Bana şehvetli bir gülümseme veriyor, eli kalçamdan yukarı kayıyor ve eteğimi yukarı itiyor. "İnan bana, ben de öyle."

"Noah haklı ama," diye hatırlatıyorum ona, elini iterken kıkırdıyorum. "Alt katta misafirlerimiz var ve bizi bekliyorlar. Ama bu gecenin ilerleyen saatlerinde yalnız kalmak için bolca fırsatımız olacak..."

Sesimin kesilmesine izin verip kirpiklerimin arasından ona bakıyorum ve Dex bana sırtıyor. "Sanırım sabırlı olabilirim."

"*Ve* elbisemi yırtma" diye hatırlatıyorum ona.

"Söz vermiyorum." Elbisenin yakasında geziniyor, sonra parmaklarını hiç çıkarmadığım kolyemin üzerinde gezdiriyor. "Sana her zaman yeni bir tane alabilirim."

"Hey şimdi, çok aceleci olma," diye şaka yapıyor Cade. "Hiçbir şey giymeden *de* oldukça iyi görünüyor."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum ama gülümsememi engellemek mümkün değil. "Hiç yardımcı olmuyorsun." Pişmanlık duymadan sırtıyor. "Denemiyorum."

"Cade'in zaman zaman iyi fikirleri oluyor," diye belirtiyor Dex. "Yani, geçen yıl bizim için işe yaradı."

Noah homurdanıyor. "Evet, ama şu anda kulübede bulunan herkes geçen yılki gibi karda mahsur kalırsa, hiç mutlu olmayacağım."

Gülüyorum. "Söz veriyorum, öyle bir şey olmayacak. Bu sefer büyük bir fırtına beklenmiyor." Bana ne konuda takılacağını çok iyi bildiğim için hemen bir elimi kaldırıyorum ve onu alt ediyorum. "Ve *kar fırtınası* da yok."

Hepsi gülüyor ve odadan çıkıyoruz.

Noah alt kattaki büyük taş şöminede yine ateş yaktı ve bu yıl seçtiğimiz ağaç geçen yılkinden daha da büyük. Ana odaya şenlikli ve sıcacık bir hava katıyor ve değer verdiğimiz pek çok insan bu kez tadını çıkarmak için burada olduğu için daha da tatlı.

Üst kattan aşağıya bakıp şaşkınlıkla başımı sallıyorum. Cade ailesine yakın değil, bu yüzden ailesi gelmedi. Annem de her zamanki gibi tatil için daha iyi bir teklif aldı. Ama Luna ve ailesi, Bayan King ve Noel'i Vermont'ta çıktığı bir Instagram modeliyle geçiren Parker dışındaki tüm Blaine'ler burada.

Bu bir aile. Kan bağı olmasa bile seçimle ve bu kalbimi sevinçle dolduruyor. "İyi iş çıkardın, günışığım," diyor Noah sessizce, yanımda durarak. "Hepinize teşekkür ederim."

"Hayır." Cade başını iki yana sallıyor ve parmaklarını merdivenlerin tepesindeki yıpranmış korkuluklara vuruyor. "Sen olmasaydın bunların hiçbiri burada olmazdı."

Kulübeden daha fazlasından bahsettiğine eminim, ancak pratik anlamda binanın kendisi konusunda haklı olduğunu inkar edemem.

Tatil köyünü bana devrettiğinde, birkaç şeyi yenileme ama burayı her zaman çok özel kılan rustik havayı koruma planlarımı tamamen destekledi. Bu, Whispering Pines'ı satın aldığı anda ortaya koyduğu orijinal iş planını pencereden dışarı atmak anlamına geliyordu, çünkü onun planladığı türden değişiklikler yapmak ve burayı üst düzey bir tatil köyüne dönüştürmek istemiyordum.

Arkadaşlarımın hepsi bunun Whispering Pines'ın bir daha asla kârlı olamayacağı anlamına gelebileceği konusunda beni uyardı. Ama aynı zamanda, beni mutlu edecekse bunun hiç önemli olmadığı konusunda bana hemen güvence verdiler ve her adımda beni desteklediler.

Bir kez olsun yanıldılar.

Geçtiğimiz yıl inanılmazdı. Tatil köyünü işletmeyi tam zamanlı işim haline getirdim ve her dakikasını çok sevdim. Orijinal vizyona sadık kalmayı ve burayı benim için her zaman çok özel kılan tüm anıları korumayı başardım. Ve hepimizi şaşırtacak şekilde, Whispering Pines'ın Noah'ın asistanının geçen yıl ilişkimizi sızdırması sayesinde elde ettiği tanıtım, aslında yepyeni bir müşteri kitlesini de beraberinde getirdi - alternatif ilişkileri kapsayan ve "aşk aşktır" felsefesini benimseyen bir işletmeyi desteklemek isteyen insanlar.

Sonunda, bu en büyük armağanlardan biri oldu. Sadece erkeklerimi sevmek ve alışılmadık ilişkimizin bir parçası olmak değil, aynı zamanda bu konuda açık olabilme şeklimiz de.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum, aşağı inmeden önce en üst basamakta duraklıyorum. "Hepinizi. Hem de çok."

Hepsi bana gülümsemek için dönüyor.

Cade yumuşak bir sesle, "Biliyoruz," diye cevap veriyor.

Dex sırtıyor. "Ve bu isteyebileceğimiz en güzel hediye."

"Ben de seni seviyorum." Noah her zamanki gibi koruyucu bir tavırla elini sırtımın alt kısmına koyuyor ve biz merdivenlerden inmeye devam ederken elini orada tutuyor.

"İşte buradasın!" Luna yüzünde kocaman bir sırıtışla bana doğru koşuyor. Bayan Claws turuncu bir eşarp gibi omuzlarına dökülmüş, neredeyse kankamın coşkusu bastırarak kadar yüksek sesle mırıldanıyor. "Bak yeğenin bana ne öğretiyor!"

Elini kaldırıyor ve tereddütle "*Noel ağacını yok etmek için sabırsızlanıyorum*" diye işaret ediyor.

Gülümsememi engellemek için dudağımı ısırıyorum ama Dex'te aynı kısıtlama yok ve bir kahkaha patlatıyor.

"Oh, kahretsin." Luna burnunu kıvrarak yüzünü buruşturuyor. "Bu sefer neyi yanlış yaptım?"

"Harika gidiyorsun!" Ona çabucak söylüyorum. Maddie artık hayatımda olduğu için onun da işaret dilini öğrenmeye başlamasını seviyorum.

Tatlı küçük kız bir saniye sonra koşarak geliyor, kulaktan kulağa sırtarak, bir kurabiye sıkıca

Bir eliyle kavrarken diğerk eliyle ASL'nin tek elle kullanılan ve takip etme becerimin sınırlarını zorlayan bir versiyonunda uçuyor.

Luna ona öğrettiklerimi sana gösterdi mi?

Yaptı, geri imzalıyorum. Ama onu ağaçtan uzak tutmak isteyebiliriz.

Dex alçak sesle çeviri yapıyor ve diğerklerini de konuşmaya dahil ediyor. Cade ve Noah da ASL öğrenmeye başladılar, ancak henüz çok akıcı değiller.

Luna aramızda bakışarak gülüyor. "Tamam, itiraf et. Az önce ne dedim ben?"

"Sanırım dekorasyon demeye çalışıyordun," diyor Dex, göstererek. "Ama aslında imzaladığın şey Noel ağacımızı yok etmek istediğindi."

Ağzı açık kalıyor, sonra da utangaç bir şekilde gülüyor. "Oops. Söz veriyorum, ağacın benimle güvende."

Maddie kolumu çekiştirerek dikkatimi çekti. *Artık yiyebilir miyiz, teyze?*

Yumruğunu kapatıp başparmağını çenesine yaklaştırdığında göğsümde sıcak bir parıltı hissediyorum ve hemen yumruğumu ona doğru sallıyorum. *Evet.*

Tıpkı Luna'nın Madelyn'e yeğenim demesi gibi, Maddie bana her "teyze" dediğinde, Dex'in ailesinin ve Noah'ın annesinin beni ne kadar bütünüyle kabul ettiklerini hatırlıyorum. Adamlarımla birlikte, isteyebileceğim tüm aile onlar. Hiç sahip olmadığım kadar *gerçek* bir aile.

Güzel, Maddie dramatik bir şekilde geri döndü. Açlıktan *ölüyordum ama annem sen ve amcalarım aşağı inene kadar yemeğe oturmak için beklememiz gerektiğini söyledi. Çok uzun sürdü.*

Dex konuşmayı takip ederken kıs kıs gülüyor, sonra yeğeni ona sorgulayıcı bir bakış gönderdiğinde yüzünü masum bir ifadeye büründürüyor.

Sadie'nin hatasıydı, diyor yeğenine, gözlerinde şeytani bir parıltıyla beni otobüsün altına atarak. *Dikkatimi dağıtıyordu.*

Maddie bana hesapçı bir bakış fırlattı. *Nasıl?*

Dex'i dinleme, hemen imzalıyorum. *Sadece seninle dalga geçiyor.*

Maddie ikimizin arasına bakıyor, sonra başını sallıyor. *Şaka yapmıyor. Seni öpmekten bahsediyor. Ama yemekten sonraya kadar öpüşmek yok!*

Beni gülererek bırakıp kaçıyor ve geri kalanımız da onu ana yemek odasına kadar takip ediyoruz. Geçen yılın aksine, kar kıyameti sırasında dördümüz ateşin etrafında ya da mutfakta oturup yemek yerken, bu yıl bunun mümkün olamayacağı kadar çok misafirimiz var.

Ve erkeklerimle yalnız kalmayı ne kadar sevsem de, başka türlüşünü istemezdim.

"Yine gülümsüyorsun," diye kulağıma fısıldıyor Cade, bana bir sandalye uzatıyor ve oturduğumda şakağımi öpüyor.

O yanımdakini alırken ve Noah diğerk tarafıma otururken çaresizce omuz silkiyorum.

"Mutluyum," diye itiraf ediyorum, ki bu beni hala bazen şaşırtıyor. Daha önce mutsuz olduğumdan değil, ama yeni normalim haline gelen bu ruh derinliğindeki memnuniyet hissi? Bu yeni bir şey. Ve ben bunu seviyorum.

Dex amca nerede? Maddie masanın karşısından işaret ediyor, biraz sabırsızca etrafına bakınıyor.

Yanında oturan Isabelle usulca kıkırdar. *Sabırlı ol. Mutfakta yardımcı olmayı ve denetlemeyi sevdiğini biliyorsun.*

Madelyn gözlerini deviriyor, Cade ve Noah da kıkırdıyor, yani sanırım ASL'leri sandığımdan biraz daha iyi gidiyor. Isabelle muhtemelen haklı. İşe aldığım şefin huysuz olmaması iyi bir şey çünkü Dex'in hâlâ gizlice kulübenin mutfağını *kendi alanı* olarak gördüğünden eminim.

Masanın etrafında neşeli bir sohbetin uğultusu yükseliyor ve sonunda Dex ve pansiyon çalışanlarımızdan bazıları yemekle birlikte dışarı çıkıyor. Yemek elbette çok lezzetliydi ama bana kalırsa

Bunu daha da iyi yapan şirket. Herkes konuşup gülüyor ve Isabelle diğer tarafındaki Dex'le dalga geçerken Noah'nın annesiyle en sevdiğimiz romantik komedilerden biri hakkında hararetli bir tartışmaya giriyoruz.

Sırada tatlı var ve akşam yemeğinden bile daha güzel. Yetişkinler sıcak şarap ya da viskilerini yudumlarken ortam yumuşuyor ve bir süre sonra Madelyn esnemeye başlıyor.

Isabelle hepimize iyi geceler dileyip kızını odasına götürüyor ve bir saat kadar sonra diğer herkes de yatmaya başlıyor. Luna, ben ve adamlarım dışında yukarı çıkan son kişilerden biri oldu ve bana kocaman sarılıp iyi geceler diledi.

"Mutlu Noeller, Sades. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Bu gece inanılmazdı. Beni ve ailemi davet ettiğiniz için teşekkürler. Onlar da bayıldılar."

"Elbette. Senin ailen benim ailem. Ve burada her zaman bir odaları olduğunu biliyorsun." Sonra onu dürtüyorum ve ekliyorum: "Ve eğer kendi misafirini getirmek istersen, belki de şanslı bir adamı snowboard dersleri için davet edersen, bunun için de ekstra odalarımız olduğunu biliyorsun."

"Ah lütfen, kendi odasında kalmak zorunda olsaydı ne kadar şanslı olurdu?" diye şaka yapıyor. Sonra biraz hüzünlü bir şekilde iç geçiriyor ve adamlarımın toplandığı şömineye doğru bakıyor. "Yine de kulağa hoş geliyor. Birine sahip olmak yani. Ama yaşadığınız bu peri masalı çıtayı oldukça yükseltti."

Ben de bir an için adamlarımı izleyerek sırtıyorum. Geçen yılki dekorun şerefine, daha da çirkin bir doğum sahnesi hazırlamışlar ve Dex'in mühendis olan babası da onlarla birlikte, yemliğin Noel müziğiyle senkronize bir şekilde ışıklandırılması için hevesle onlara yardım etmeye çalışıyor.

Başımı sallayarak gülüyorum. "Alçakgönüllü gibi davranırdım ama haklısın. Ben dünyanın en şanslı kızıyım."

Luna bana son bir kez sarıldıktan sonra yatmaya gidiyor ve saat farkı Dex'in ailesini yakalayıp onlar da odalarına çekilince adamlar mühendislik projelerinden bu gecelik vazgeçiyorlar. Her şeyi kapattıktan ve Noah'ın son bir çevre kontrolü yapmasını bekledikten sonra, adamlarımla biraz yalnız kalmaya fazlasıyla hazırım.

"Biz de yukarı çıkalım mı?" Artık sessiz olan ortak salonda yeniden bir araya geldiğimizde fısıldıyorum. "Yakında." Noah bana esrarengiz bir bakış attı. "Önce sana göstermemiz gereken bir şey var." "Neymiş o?"

Cade bana orantısız bir sırıtış attı. "Bir sürpriz."

Gözlerimi deviriyorum çünkü bu çok açık, ama beni kulübenin arkasındaki kapılara doğru götürürken başka soru sormuyorum. Dışarı çıktığımızda bizi bir kış havası karşılıyor ve beni binadan kısa bir mesafe uzağa götürdüklerinde alt dudağımı ısııyorum, merakımı zar zor dizginleyebiliyorum.

Sonra çenem düştü. "Aman Tanrım, jakuzi mi kurdun?"

Noah ve Dex örtüyü kaldırırken buhar yıldızlara doğru yükseliyor ve ben de şaşkınlıkla onlara bakıyorum, birkaç ay önce gece geç saatlerde yaptığımız ve neredeyse unuttuğum bir konuşmayı hatırlıyorum. Çocuklara geceleri yıldızların altında üşümeden çıplak oturabilmeyi çok istediğimden bahsetmiştim ve şimdi bunu mümkün kıldılar.

Dex beni kendine çekiyor, şakağımdan öpüyor ve bu üçünden sık sık duyduğum sözleri tekrarlıyor. "Senin için her şeyi yaparım."

Cade bana "Burayı seçtik çünkü kulübeden çok uzak değil ama aynı zamanda hiçbir pencereden de görünmüyor" diyor. "Peki ne diyorsun? Denemek ister misin?"

Heyecanla başımı salladım ve hepimiz soyunduk, giysilerimizi adamların oturduğu küçük bankın üzerine bıraktık.

sıcak küvetin yanına koyduk. Sonra ılık suya giriyoruz.

"Aman Tanrım," diye inliyorum, başımı küvetin kenarına yaslıyorum, saçlarım omuzlarımın etrafında uçuşuyor. "Burası cennet."

Büyük jakuzinin lüksünün tadını çıkararak birkaç dakika geçiriyoruz, çocuklar bana ben fark etmeden jakuziyi nasıl kurmayı başardıklarının hikayesini anlatıyorlar. Bitirdiklerinde gülüyorum, kaslarım sıcak ve gevşemiş, yüzümdeki sırtma o kadar geniş ki kalıcı olabilirmiş gibi geliyor.

"Bu mükemmel," diye nefes alıyorum. "Teşekkür ederim."

Dex, diğer iki adamla bakışarak, "Bunu daha iyi hale getirecek bir şey düşünebilirim," diyor gizemli bir şekilde.

Başımı bir yana eğerek biraz doğruluyorum. "Jakuziyi yenebilecek bir şey mi? Gerçekten mi?"

Kıkırdıyor. "Öyle umuyoruz, ama bu size bağlı." Yüz ifadesi biraz daha ciddileşiyor, gözlerinde tam olarak çözemediğim bir şey yanıyor. "Bu gecenin ne olduğunu biliyor musun? Her şeyin başlamasının birinci yıl dönümü. Bir yıl önce bugün hayatımıza girdin-"

"Aslında teknik olarak onunla bir hafta önce tanıştım," diye araya giriyor Cade.

Dex boğazını temizler. "Evet, ama *teknik olarak* onunla birkaç yıl önce tanıştım."

"Ben hâlâ yıldönümümüzün hepimizin ilk kez seviştiği gece olması gerektiğini söylüyorum," diyor Noah ciddi bir tonda ve bana adamlarımın bu konuyu tartışmak için gerçekten biraz zaman harcadıklarını söylüyor. "Ama bu sadece birkaç gün sonra olsa da, o kadar uzun süre bekleyemem."

"Neyi bekleyeceksin?" Nabzım hızlanarak soruyorum. Bununla nereye varmak istediklerini tam olarak bilmiyorum ama hepsinin bana bakışı midemde kelebekler uçuşmasına neden oluyor.

Noah ayağa kalkar, çıplak vücudundan sular akmaktadır.

"Bunun için" diyor ve beni sudan çıkarıp küvetin kenarına oturtuyor.

Titriyorum ama soğuktan değil. Cildim jakuziden dolayı hâlâ oldukça sıcak ve soğuk hava bana sürtünürken aslında iyi hissettiriyor. Ama Noah beni yere bıraktığı anda, üç adam senkronize bir şekilde hareket ediyor ve her biri altımdaki uzun bankta tek dizinin üzerine çöküyor.

"Ne... ne yapıyorsun?" Fısıldıyorum, zar zor konuşabiliyorum.

Noah bir yüzük tutuyor, bakışları benimkilere kilitlenmiş. "Seni çok seviyoruz."

Dex ikinci bir yüzük uzatıyor ve ben ağzımı kapatıyorum, gözlerim yaşıyor. "Her şeyden çok."

Cade son bir yüzük kaldırıyor, ay ışığı ortasındaki büyük, kesik elmastan parlıyor. "O kadar ki hiçbirimiz seni gerçekten bizim yapmadan hayatımıza devam etmeyi hayal edemiyoruz. Bu yüzden sana bir teklifimiz var."

O bana sırtırken başımı sallayarak gülüyorum. "Hayatta olmaz. Başka bir karşılıksız anlaşmayı kabul etmiyorum."

Yeşil gözleri yumuşar. "Güzel. Çünkü biz sadece ip istemiyoruz. Bu üç yüzüğü hayatının sonuna kadar takmanı istiyoruz. Bizimle evlenmeni istiyoruz, Sadie Noelle Evans."

"Sizin kocanız olmak istiyoruz," diye ekliyor Noah. "Tüm dünyanın, önemli olan her şekilde bizim olduğunuzu bilmesini istiyoruz."

Dex elimi ağzımdan çekip ters çeviriyor ve parmak uçlarımı öpüyor. "Evet de. Sonsuza dek bizim olduğunu söyle, kedicik. Hayatımızın geri kalanında seni sevmemize, onurlandırmamıza ve el üstünde tutmamıza izin ver."

Bunu düşünmeme bile gerek yok. Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim. "Evet," diye bağırdım. "Aman Tanrım, *evet, evet, evet!*"

Dex yüzüğünü dördüncü parmağıma takarken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Cade bir sonrakini ekliyor ve son olarak Noah da kendi yüzüğünü parmağıma geçiriyor.

Ay ışığı değerli metallerin rengini yıkıyor ama her birinin tonu biraz farklı,

Sarah Littlefox'un tüm özel mücevherlerine getirdiği kendine özgü tarzda hazırlanmıştır. Üç ayrı yüzük, bir yapbozun parçaları gibi birbirine uyacak, yerine kilitlenecek ve parçalarının toplamından daha büyük, daha güzel, daha büyük bir şey yaratacak şekilde tasarlanmıştır.

Aşkımızın mükemmel bir temsili. *Her şeyimiz.*

"Evet," diye tekrarlıyorum boğuk bir fısıltıyla, tekrar tekrar başımı sallıyorum. "Bütün evetler. Aman Tanrım, *evet!*"

Beni gerçekten etkilediği için aynı anda hem gülüyor hem de ağlıyorum. Bu sonsuza kadar sürecek. Ve bu kez soğuktan kaynaklanan bir başka ürperti vücudumu sarınca, erkeklerim beni tekrar ısıtılmış suya çekiyorlar, her yanımlı sarıyorlar ve bana vermeyi planladıkları sonsuzluğun tam olarak nasıl bir şey olduğunu tattırıyorlar.

Gerçekten tüm hayallerimi gerçekleştiren biri.

Unwrapped by Them'i okuduğunuz için çok teşekkür ederiz!

Sadie ve adamlarıyla işimi bitirmeye tam olarak hazır değildim, bu yüzden onlara tatlı, ateşli ve geleceklerine bir bakış atan bonus bir sonsöz yazdım. Okumak isterseniz, bültenime katılmak ve ücretsiz bonus sahneyi almak için BURAYA tıklayın veya bu bağlantıyı kopyalayıp tarayıcınıza yapıştırın:

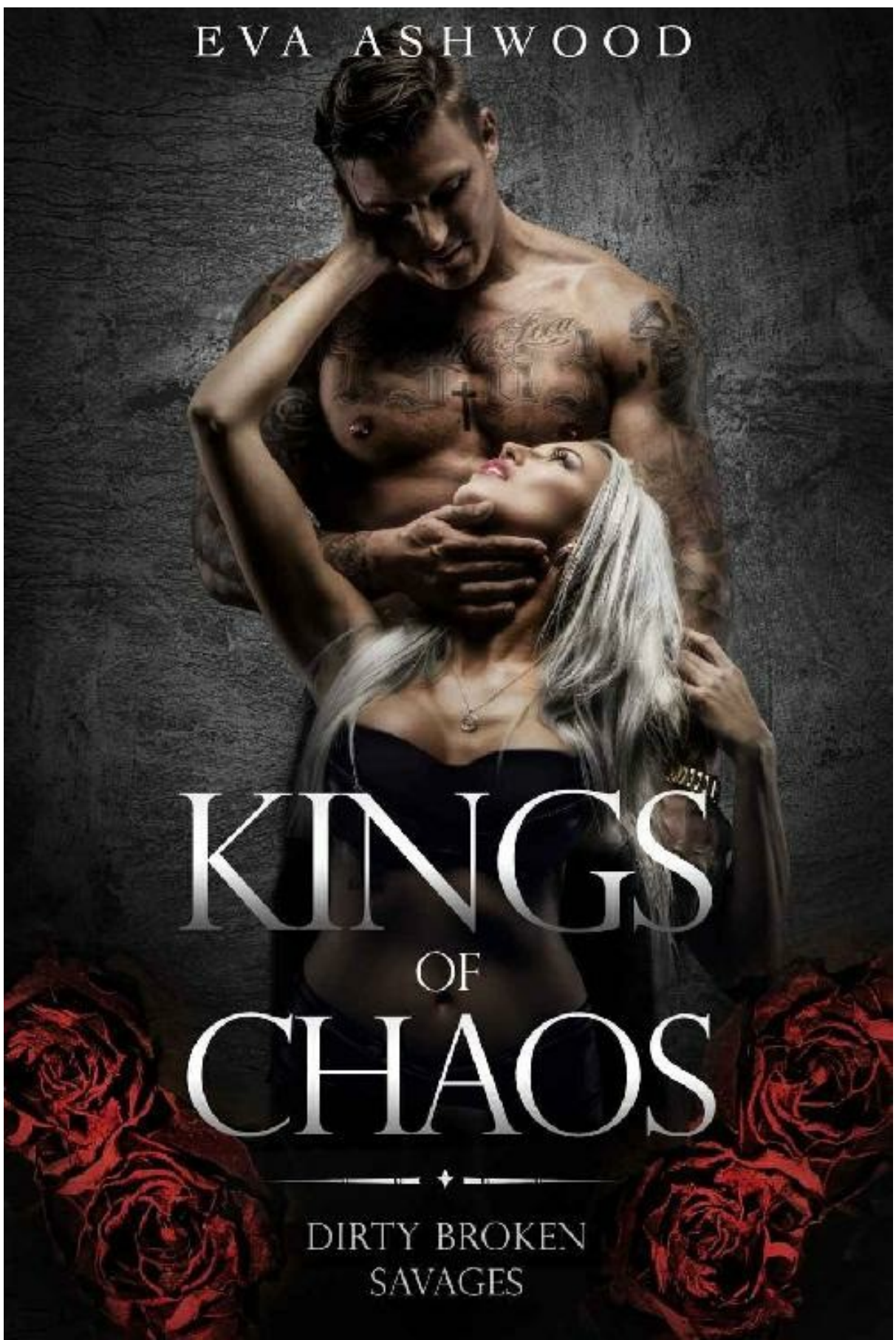
<https://BookHip.com/WDJNXPD>

Ve biraz daha karanlık bir ters harem istiyorsanız, *Kaos Kralları* ile başlayan, tamamlanmış *Kirli Kırık Vahşiler* serime dalın!

EVA ASHWOOD

KINGS OF CHAOS

DIRTY BROKEN
SAVAGES

Bir zamanlar iyi bir kızdım, ama şimdi şeytanlarla dans ediyorum.

Bazı insanlar kalplerini kollarına takarlar. Ben intikamı bir zırh gibi giyerim.

Üzerinde altı isim olan bir listem var. Bana yanlış yapan, beni inciten, benden her şeyimi alan altı kişi. Beni şu an olduğum canavara dönüştüren altı kişi.

Ve biri hariç tüm isimlerin üstünü çizdim.

Bir isim daha. Bir ölüm daha. Basit olmalı, değil mi?

Evet, öyle düşünebilirsin. Ama intikam karmaşık bir iş ve yanlış zamanda yanlış yerde olduğumda, dört acımasız, sapkın, muhteşem adamı fena halde kızdırıyorum.

Gage, Priest, Ash ve Knox.

Şansıma, listemdeki son isim onların kin beslediği biri, bu yüzden beni öldürmek yerine bana bir anlaşma teklif ediyorlar. İntikamımı almam için bana bir şans verecekler ve karşılığında tek istedikleri...

Ben.

Ben aptal değilim. Bu oyunu daha önce de oynadım. Bana yardım etmeyi kabul etmiş olsalar da, beni cezalandırmak istediklerini de biliyorum. Benimle oynamak istiyorlar. Şeytanlarını üzerimde serbest bırakmak.

Ama belki de bu Kaos Kralları güzel yüzümün onları kandırmasına izin vermişlerdir.

Çünkü ben de en az onlar kadar kötüyüm. Ve benim de kendi şeytanlarım var.

[Amazon'da BURADAN bulabilirsiniz.](#)

EVA AS HWOOD'DAN B OOK'LAR

Clearwater Üniversitesi
(üniversite çağındaki düşmanlardan
aşıklara serisi)

Kim Önce Kırılır

Kim Son Güler

Kim En Sert Düşer

Karanlık Elit
(karanlık mafya
romantizmi)

Hırçın Krallar

Acımasız Şövalyeler

Vahşi Kraliçe

Slateview Lisesi
(karanlık lise kabadayı romantizmi)

Kayıp

Çocuklar

Vahşi Kız

Çılgın

Aşk

Hawthorne Üniversitesi'nin
Günahkarları (karanlık yeni
yetişkin romantizmi)

Günahkarlar

Oynarken

Günahkarlar Nasıl

Savaşır

Günahkarlar Neyi

Sever

Siyah Gül Öpücükleri
(karanlık yeni yetişkin
romantizmi)

Kirli Dövüş

Sert Oyna

Yıkım Yarat

Sert Sev

Kirli Kırık Vahşiler
(karanlık yeni yetişkin/mafya
romantizmi)

Kaos Kralları

Anarşi Kraliçesi

Gazap

Hükümdarlığı

Yıkım

İmparatorluğu

Kirli Kötü Psikopatlar
(karanlık yeni yetişkin
romantizmi) Twisted

Game

Güzel Şeytanlar

Yozlaşmış Yemin

Vahşi Kalpler

Sihirli Kutsanmış Akademi
(paranormal akademi serisi)

Tanrıların Hediyesi

Tanrıların Sırrı

Tanrıların Gazabı

Standalones

Onlar Tarafından Açıldı

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.